

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ 1850/192

ГОСПОДА НАШЕГО

ІИСУСА ХРИСТА.

СЕГА

Ново превѣденный ѿ Славѣнскаго на
Болгарскій ѡзыкъ

ОТЪ

НВОФУТА

Іеромонаха П. П. Рѡла.

и съ прилѣжаніемъ

Преглѣданъ и ѡдобрѣнъ ѿ прѣсвѣщеннѣйшаго
и премѡдраго Митрополита Терновскаго
Г. Г. Іларіона.

Изданіе второе.

ВЪ СМВРНѢ.

Въ Типографіи Я. Даміанова.

—
1850.

ИСТОРИЯ РОУОН

В СЕВЕРНО-КАВКАЗСКОМ РАЙОНЕ

8705/57

ПРОБЕРКА
2004

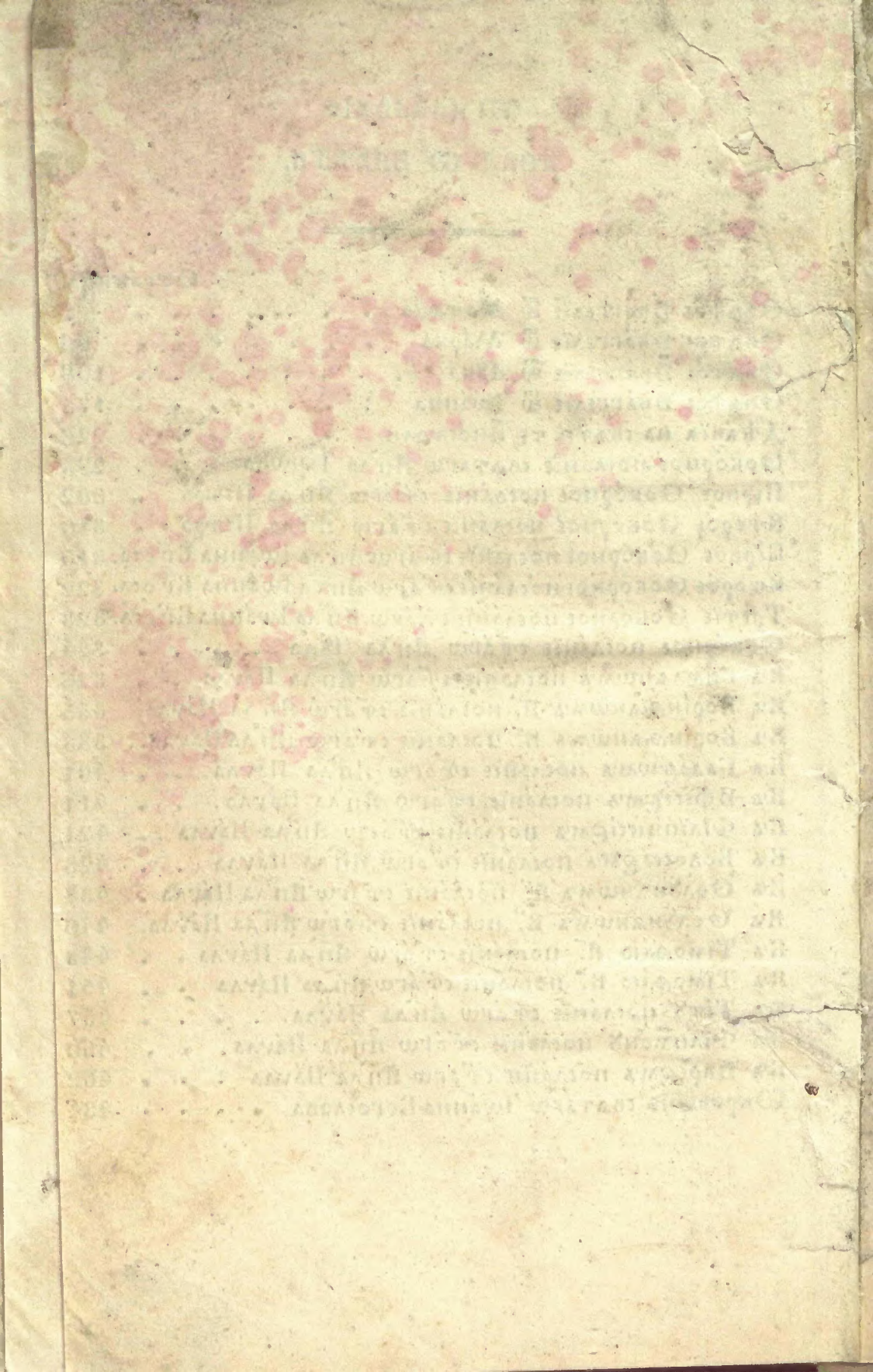
ИСТОРИЯ РОУОН

В СЕВЕРНО-КАВКАЗСКОМ РАЙОНЕ

1830

СВЯТЫХ АПОСТОЛЪ
ПИСАНИИ
НОВАГО ЗАВѢТА.

	Страница.
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Матѳея	1
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Марка	66
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Лука	106
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Іоанна	175
ДѢЯНІА НА СВЯТЫХЪ АПОСТОЛІИ	226
СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІАКОВА	295
ПЕРВОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПЕТРА	302
ВТОРОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПЕТРА	310
ПЕРВОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІОАННА БОГОСЛ.	315
ВТОРОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІОАННА БОГОСЛ.	322
ТРЕТІЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІОАННА БОГОСЛ.	323
СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІУДА	324
КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	326
КЪ КОРИНѠАНСМЪ А. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	355
КЪ КОРИНѠАНСМЪ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	383
КЪ ГАЛАТМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	401
КЪ ВФЕСЕЯМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	411
КЪ ФИЛІППИЯМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	421
КЪ КОЛОССЕЯМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	428
КЪ СОЛДНАНОМЪ А. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	434
КЪ СОЛДНАНОМЪ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	440
КЪ ТИМОФЕЮ А. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	443
КЪ ТИМОФЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	451
КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	457
КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	460
КЪ ВРЯСАМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛА	462
ОКРОВЕНІЕ СВЯТЫХЪ АПОСТОЛЪ ІОАННА БОГОСЛОВА	484

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

НА ГОСПОДА НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА.

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

Ѣ МАТѢВЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

КНИГА на родословіе то на Иисуса Христа, сына Давидова, сына Израїмова.

2 Израїмъ роди Исаака: а Исаакъ роди Іаковъ: а Іаковъ роди Іуда, и братіа та мѣ.

3 И Іуда роди Фареса и Зара ѿ Тамары: а Фаресъ роди Вертъма: а Вертъмъ роди Ірама.

4 И Ірамъ роди Імїнадава: а Імїнадавъ роди Наасъна: а Наасънъ роди Салмъна.

5 И Салмънъ роди Воозъ ѿ Рахавъ: а Воозъ роди Овидъ ѿ Рѣѡнъ: а Овидъ роди Иесса.

6 И Иессей роди Давида царя: а Давидъ царь роди Соломъна ѿ Оурїева та жена.

7 И Соломънъ роди Ровоама: а Ровоамъ, роди Авїа: а Авїа роди Иса.

8 И Иса роди Исасафата: а Исасафатъ роди Исрама: а Исрамъ роди Озіа.

9 И Озіа роди Исашама: а

Исашамъ роди Ихъза: а Ихъзъ роди Взека.

10 И Взека роди Манасїа: а Манасїа роди Амъна: а Амънъ роди Исїа.

11 И Исїа роди Іехонїа и братіа та мѣ въ преселенїе то Вавѡнско.

12 И по преселенїе то Вавѡнско, Іехонїа роди Саламїилъ: а Саламїиль роди Зоровавель.

13 И Зоровавель роди Авїда: а Авїдаъ роди Вліакїма: а Вліакїмъ роди Изъра.

14 И Изъръ роди Садъка: а Садъкъ роди Ихїма: а Ихїмъ роди Влїда.

15 И Влїдаъ роди Влеазара: а Влеазаръ роди Матѡна: а Матѡнъ роди Іаковъ.

16 И Іаковъ роди Исифа мѣжа Марїина, отъ колѣто се роди Иисусъ, който се говори Христосъ.

17 Сички те прочее родове

ѿ Ивраама до Давіда са рѣ-
дове четъринадесать: и ѿ
Давіда до преселѣніе то Ва-
вѣльнско. рѣдове четъринад-
есать: и ѿ преселѣніе то
Вавѣльнско до Хрїста, рѣ-
дове четъринадесать.

18 Я Исусъ Хрїстово то
рождество така вѣдѣ, какѣ
бѣше ѿрѣчена Маріа майка
та мѣ сога Іосифа, докле
іоше не бѣхасе соединїли,
намерїсе непраздна ѿ Дѣ-
ха сватагѣ.

19 Я Іосифъ мѣжъ нѣннъ,
понѣже бѣше праведнъ, и
не йскаше да а ѿблїчї, по-
иска тѣйнѣ да а ѿстаѿи.

20 И како помысли той
тога, ѣто йггелъ Господень
пѣвїмдсе на сонъ, и рече мѣ:
Іосифе сїне Давїдовъ, не
оубѣйса да зѣмешъ Маріа
женѣ та си, зашто това
цїо се ѣ зачало въ неѣ ѿ
Дѣха сватагѣ ѣ.

21 И ще да роди сїна, и
ще да мѣ наречешъ йме то
Исусъ, зашто тсїй ще да
спасе свой те людіе ѿ грѣ-
ховѣ те ймѣ.

22 Я това сїчко то вѣдѣ,
да се йсполни реченно то ѿ
Господа чрезъ пророкатъ,
цїо то говорї:

23 Ёто дѣѿа цїе прїїме во
чрѣвѣ, и цїе роди сїна, и
цїе да мѣ наречатъ йме то
Еммануїлъ, коѣто се тол-
кѣѿа, сога насъ Кѣгъ.

24 И како стана Іосифъ
ѿ сонъ, напраѿи какїото мѣ
заповѣда йггело Госпо-
день, и зѣмѣ женѣ та си.

25 И не позна а доде ро-
ди сїна своего пѣрвенца, и
нарече мѣ йме то Исусъ.

ГЛАВА Б.

И како се роди Исусъ во
Видлеѣмъ Іудейскїй въ дни
те на Ирѿда царѣ, ѣто
Волсїи ѿ истокъ дойдоха
во Іерѿсалїмъ, и гонѣрѣха:

2 Гдѣ ѣ шото се ѣ родиъ
царѣ Іудейскїй; зашто ви-
дѣхме зѣѿзда та негова на
востокъ, и дойдохме да мѣ
се поклѣнїме.

3 Я царѣ Ирѿда како чѣ
това смѣтїсе, и сїчкїо Іе-
рѿсалїмъ съ него.

4 И како сабра сїчки те
первосвѣщенїцѣ и кни-
жнїцѣ людски, пѣташе ги
гдѣ се ражда Хрїстосъ;

5 А они мѣ рекоха: во Іу-
дейскїятъ Видлеѣмъ зацїо-
то така ѣ писано чрезъ
пророка:

6 И тѣ Видлеѣме землѣ Іу-
дова, съ нїщо не сї помал-
ка во владѣтели те Іудѣи:
зацїото ѿ тебе цїе да йз-
лѣѿе вѣждѣ, който цїе да
оупасѣ мои те людіе Ісраї-
ла.

7 Тогаѿа Ирѿда повыка
скрѣшнѣ волсїи те, и йспѣ-

тѸваше ѿ нихъ време то на-звѣзда та, коѣто се кѣше ꙗвила.

8 И како ги прати въ Виѡлеѣмъ, рече ѿмъ, како ѿдете ѿспѣгайте ѿзвѣстнѡ за дѣтѣ то, ѿ когѣто го намѣрите възвѣстѣте ми, да ѿдемъ ѿ азъ да мѡ се поклонимъ.

9 И ѡни како послѣшаха царѣтъ, ѡидѡсѣха: ѿ ѣто звѣзда та коѣто видѣха на востокъ, вжрѣше прѣдъ нихъ дори доидѣ ѿ застанѣ тамъ ѿ горе дѣто кѣше ѡтроче то.

10 И како видѣха звѣзда та, възрадовахасѣ съ велика радостъ по премногъ.

11 И како влѣзоха въ кжца та, видѣха ѡтроче то съ Маріа майка та негова: ѿ паднаха та мѡ се поклониха: ѿ како ѡтвориша сокровища та свой, принѣсоха мѡ дарове, злато, ѿ ливанъ, ѿ смърна.

12 И како прѣлѣха вѣстѣ на сонъ да се не вжрнатъ при Ирѡда, отидѡхасѣ по дрѣги пжть во своѣ та страна.

13 И како си ѡидѡсѣха ѡни, ѣто ѿгъ глѣ Господень ꙗвилса на сонъ Іѡсифъ, ѿ рече мѡ: стани ѿ земѣ ѡтроче то ѿ майка мѡ, ѿ вѣгай во Егѡпетъ, ѿ вжди тамъ докле ти рѣчѣмъ: заѣто Ирѡ-

дѡиска да тжрси ѡтроче то да го поѣки.

14 И Іѡсифъ како стана, земѣ ѡтроче то ѿ майка мѡ прѣзъ ноцъ ѿ ѡидѣ во Егѡпетъ:

15 И кѣше тамъ до смертѣ Ирѡдова да се съжде рѣченното ѿ Господа чрѣзъ прорѡка ѡто говори: ѿ Егѡпта повыкахъ сына моего.

16 Тогѣ Ирѡдъ како видѣ заѣо мѡ се порѡгаха колсви те, разгнѣхасѣ много, ѿ прати та ѿзѡи сички те младѣнцѡ ѡто кѣха въ Виѡлеѣмъ, ѿ въ сички те неговѡ сѡнорѡ, ѿ двѣ годѣны ѿ надѡлѡ, спорѣдъ време то, коѣто ѿзвѣстнѡ ѿспѣта ѿ колсви те.

17 Тогѣва се ѿсполни рѣченното ѿ прорѡка Іереміа, дѣто говори:

18 Глѣсъ въ Рѡмъ чѡенъ кѡлѣ плачъ, ѿ рѡданіе, ѿ пѣсокъ: Рахиль како ѡплакѡваше чѣда та си, ѿ не ѡѣше да се ѡутѣши, заѣто ги нѣма вѣче.

19 И како ѡумрѣ Ирѡдъ, ѣто ѿгъ глѣ Господень ꙗвилса на сонъ Іѡсифъ во Егѡпетъ, ѿ рече мѡ:

20 Стани ѿ земѣ ѡтроче то ѿ майка мѡ ѿ ѿидѣ въ землѣ та Егѡплевѣ, заѣто ѿзмрѣха ѡни, ѡто тжрѣсѣхѣ адша та на ѡтроче то.

21. И стана Іосифъ и зема отроче то и майка мѡ, и доиде въ землята Іерусалема.

22. Но като чѡ че Архелай царствва во Іудейска та земля вмѣстѡ Ирвда отца своего, оубоа се да иде тамъ: а понеже прѣа вѣсть на сонъ, шиде въ Галилейски те страны.

23. И доиде и засели се во градъ, който се нарича Назаретъ: за да се исполни онова, што рекоха пророци те зацю Назврѣй ще да се нарече.

ГЛАВА Г'

И въ оиѣ дни прѣиде Іоаннъ креститель и проповѣдваше въ пѣстѣна та Іудейска.

2. И дѡмаше: покайтеса, зацюто се приближи царство небесное.

3. Понеже тоа е реченноу чрезъ пророка Исаѣа, што говори: гласъ на-оногова, който вѣка ва пѣстѣна та приготвите пжтатъ Господень правъ творете пжтѣките, неговш.

4. Я самъ Іоаннъ имаше облекло то си ш камилски косми, и полса ш ремѣкъ околѡ кржстатъ си: пѣстѣ то мѡ вѣше властаре и мѣдъ дѣвъ.

5. Тогава ислѣзеше къ немѡ Іерусалимъ, и сѣчка та Іудѣа, и сѣчка та страна Іорданска:

6. И крещаваше во Іорданъ ш негов, и исповѣдваша грѣхове те си.

7. И като виде (Іоаннъ) мнозина фарисѣи и саддукѣи че идѣха на крещенѣе то мѡ, рече имъ: змѣнѣта ехидини, кой ви казо да вѣгате ш гнѣватъ што ще да вѣде;

8. Отверете оубо плодове достойны на-покаанѣе то.

9. И не начинайте да дѡмате въ себеси: отца имаме Авраама: зацюто ви говоримъ, че Бгъ може ш тѣа каменѣ да въздвѣгне чада на Авраама.

10. Зацюто вѣче и сѣкира та при коренѣтъ на-дрво то лежи: вѣако прочее дрѣво, коѣто не прави добръ плодъ, шсѣчасе и фрлесе въ огнѣатъ:

11. Изъ оубѡ въ кржщавамъ сосъ вода въ покаанѣе: а онзи што иде подѣръ мене, по пѣкъ е ш мене, на-когѡто не самъ достоинъ да ѡвжрнемъ папѣцѣ те: той ще въ кржсти съ Дѡхъ свѣтѡй и съ огнь.

12. Кѡмѡто лопѣта та е въ ржка та, и ще ѡчисти гѣмно то си, и ще собѣре пше-

ница таси въ житница та
а плева та ще изгори со съ
огнь, щото не дгаснѣва.

13 Тогѣва прихѣди Исѣсъ
ѿ Галилеа на Йорданъ ко
Йѡанна, да се кржсти ѿ
негѡ.

14 Я Йѡаннъ мѡ възкра-
наваше, и говореше: азъ
требѣва да се кржстимъ ѿ
тебе, а ты ли идешъ ко да
мене;

15 Ѣговори Исѣсъ, и рече
мѡ: ѡстави сегѡ: защото
така ѣ подобно намъ да
исполниме секоа правда, то-
гѣва го ѡстави.

16 И като се кржсти Ис-
ѣсъ, авіе излѣзе ѿ вода та,
и ѣто че мѡ се ѡвориѡа не-
беса та, и виде (Йѡаннъ) Дѡ-
ха Божіа който слѣзеше
като гжлжкъ, и идеше на
него.

17 И авіе чѡсе гласъ ѿ не-
бо то, който говореше: тоа
ѣ Ѣинъ мой възлюблен-
ный, въ когото благоволихъ

ГЛЯВЯ Д.

ТОГЯВЯ Исѣсъ заведевъ
вѣла въ пдстѣна ѿ дѡха,
да се искѡси ѿ діавола:

2 И като пости четѣри-
десать дни, и четѣриде-
сать нѡщи, послѣ ѡгладнѣ.

3 И като пристѣпи къ не-
го искѡситель, рече мѡ: ако
си сынъ Божій, речи да ста-
натъ тѣа каменѣ хлѣкове.

4 Я той ѡговори и рече:
писано ѣ: не токму со съ
ѣдинъ хлѣвъ ще да кжде
живъ человекъ: но со всѡ-
кое слово, което излѣзи ѿ
уста та Божіа.

5 Тогѣва го зема діаволо
и заведего во сватѣи градъ,
и постави го на стрѣха та
церковна:

6 И говореше мѡ, ако си
Ѣинъ Божій, Фжрлісе до-
дѡ, защото ѣ писано: че на
Йггли те си ще да заповѣ-
да за тебе да те сохранѣтъ,
и наржѣте си ще те зематъ,
да си непрепнешъ некогашъ
оу каменъ ногѡ та.

7 Я Исѣсъ мѡ рече: пакѣ
писано ѣ и това: зацо Гос-
пода твоего не щѣшъ да
искѡсишъ.

8 Пакъ го зема діаволо и
воскачи го на ѣднѡ плани-
на много висока, и показѡ
мѡ сѣчки те царства на свѣ-
тѣтъ, и слава та тѣхна:

9 И рече мѡ: тѣа сѣчки те
ще ти дамъ, ако паднешъ
да ми се поклѡнишъ.

10 Тогѣва мѡ рече Исѣсъ:
иди задъ мене сатано, за-
щото ѣ писано: Господѡ
Богѡ твоемѡ ще да се по-
клѡнишъ, и немѡ самомѡ
ще да послѣжишъ.

11 Тогѡ го ѡстави діаво-
ло, и ѣто Йггли дойдѡха и
мѡ слѣдѡваха.

12 И като чѡ Исѣсъ, че Йѡ-

дннѣ вълѣхъ предѣленѣхъ ѿиде
въ Галілеа.

13 И като ѿстави Назарѣтъ, доиде ѿ заселисе въ Капернаѣмъ приморскій, въ предѣли те Завдлѣновы ѿ Нефѣалимовы.

14 За да се исполни реченно то презъ пророка Ісаіа, што го говори:

15 Земла Завдлѣнова, ѿ земля Нефѣалимова, пѣтъ на-морѣ то ѿ ѿдонадна та страна Іорданова, Галілеа та пѣзническа:

16 людіе то, който сѣдѣха въ темнина, видѣха свѣтъ великъ: ѿ оніа што то сѣдѣха въ страна та, ѿ сѣнка смѣртна, свѣтъ ѿма възсія.

17 ѿ тогава нача Іисусъ да проповѣдѣва, ѿ да говори: покайтеся, защото се приближи царство небесное.

18 И като хѣдеше Іисусъ при морѣ то Галілейско, видѣ два брата Симѣона, който се говори Петръ, ѿ Андреа брата мѣ, който вмѣтаха мрежы въ морѣ то, защото бѣха рыцаре:

19 И рече имъ: Елате слѣдѣ мене, ѿ ще да вы направимъ ловцы на-человѣцѣхъ те.

20 И акіе оставиха мрежы те, ѿ ѿидоха подиръ негѣхъ.

21 И като преиде ѿ тамъ, видѣ дрѣги два брата, Іа-

кѣва Зеведѣева, ѿ Іѡанна брата мѣ въ геміа та заедно со Зеведѣа каца ѿма че кжрпѣха мрежы те си, ѿ повика ги.

22 И оні акіе ѿставиха геміа та, ѿ каца си, ѿ ѿидоха слѣдѣ негѣхъ.

23 И прохѣдеше сичка та Галілеа Іисусъ, ѿ оучеше въ скѣрове те ѿма, ѿ проповѣдѣваше Евангеліе то на царството, ѿ исцѣляваше секаква болѣсть, ѿ секоа немощь въ человекѣхъ те.

24 И прочѣсе (ѿмето мѣ) по сичка та ѿѣрія: ѿ привѣдоха при него сички те болны, който ѿмаха различни болѣсти, ѿ страсти, ѿ вѣснѣхъ, ѿ мѣсачнѣхъ, ѿ разслабленнѣхъ, ѿ исцѣли ги.

25 И послѣдѣдѣваха по него много народи ѿ Галілеа, ѿ ѿ Декаполь, ѿ ѿ Іерусалимъ, ѿ ѿ Іудѣа ѿ ѿ ѿдонадна та страна Іорданска.

ГЛАВА В.

И като видѣ народы те, кахисе на планина та, ѿ като сѣднѣ, приклижихасе оученицы те мѣ при него,

2 И като ѿвори ѿуста та си, оучеше ги, ѿ говорише:

3 Блажени са оніа, който са сиромѣси съ дѣхатъ: защото е нишно царство то небесное.

4 Блажѣни са Ѡніа, които плачатъ: защото Ѡни ще да се оутѣшатъ.

5 Блажѣни са кроути те: защото Ѡни ще да наследятъ землѣта.

6 Блажѣни са Ѡніа, щото гладѣватъ и жаѣватъ за правдата, защото Ѡни ще да се насѣтатъ.

7 Блажѣни са мѣлостивни те: защото Ѡни ще бжѣдатъ помѣловани.

8 Блажѣни са Ѡніа, щото са чѣсти на сжрцѣто: защото Ѡни ще да видатъ Бга.

9 Блажѣни са Ѡніа, щото праватъ миръ: защото Ѡни ще да се наречатъ синове Божїи.

10 Блажѣни са Ѡніа, щото са ижгнани за правдата: защото Ѡ тѣхно царство то небесно.

11 Блажѣни сте когѣто ви оукоратъ, и испжѣдатъ, и речѣтъ секаква зла дѣма на васъ да лжѣжатъ за ради мене.

12 Рѣдѣвайтесе и веселитесе, че заплаѣта та ваша Ѡ многа на небесаѣта: защото така ижгнаха пророци те, които бѣха предъ васъ.

13 Вше сте соль на-землѣта, и ѣко соль та се Ѡбезсоли, съ каквѣ ще да се Ѡсоли; за нищо вече непристаѣ, токѣмъ да се иссѣпе вѣнъ,

и да се тжпче Ѡ человекѣци те.

14 Вше сте свѣтъ мѣрѣ, не-мѣже градъ да се оукрѣе кой-то стои на вржхѣ планинаѣта.

15 Нито запѣлюватъ свѣци, и ѣ тѣратъ Ѡ долѣ подъ шиникатъ, но на свѣшникатъ, и свѣти на сѣчки те, които са въ кжци.

16 Такѣ да са просвѣти вашѣ свѣтъ предъ человекѣци те: като да видатъ ваши те докри дѣлѣ, и да прославатъ Ѡтца нашего, който Ѡ на небесаѣта.

17 Да не мѣслите зацѣ доидѣхъ да развалимъ законатъ, или пророци те; не доидѣхъ да ги развалимъ, но да ги испѣлнимъ.

18 Защото поистинѣ ви дѣмамъ: докѣ да прѣйде некѣто и землѣта Ѡднѣтъта, или Ѡднѣ точка не ще да прѣйде Ѡ законатъ, доде се не свжршатъ сѣчки те.

19 Който прочее развали Ѡднѣ Ѡ тѣа заповѣди малки те, и надчи такѣ человекѣци те, весьма малокъ ще да се наречѣ въ царство небесное, ѣ който сотвори и надчи, тѣй ще да се наречѣ голѣмъ въ царство небесное.

20 Защото ви говоримъ: че ѣко не превзѣде правда та ваша повече Ѡ книжници те, и Фарїсеи те, не цѣ

да влѣзете въ царство небесное.

21 Чѣли есте защо ѿ речено на старовременни те: да не оубіеш: зашто, който оубіе повиненъ ѿ на сѣдѣтъ.

22 Я азъ ви дамъ: защо секой който се гнѣва на брата своего безъ причина, повиненъ ѿ на сѣдѣтъ: и който рече на брата своего, рака (бре), повиненъ ѿ на соворотъ: а който рече, морѣ (безъмне) повиненъ ѿ на Геенна та огненна.

23 Яко принесешъ прочее твоѣятъ даръ ко олтаратъ, и тамъ се оусѣтишъ, защо братъ твой има нещо на тебе:

24 Остави тамъ твоѣятъ даръ прѣ олтаратъ, и иди та се примири по на прѣдъ съ брата си, и тогда дойди и принесѣ твоѣятъ даръ.

25 Примири се съ противникатъ твой скоръ, докле си на пжтатъ съ него: да не бѣ те предалъ противнико на сѣдѣ та, а сѣдѣ та те предаде на слуга та, и ще да те фжратъ въ темница та.

26 Истина ти говоримъ: не щѣшъ да излѣзешъ ѿ тамъ, дорѣ несплатишъ и най послѣдна та аспра.

27 Чѣли есте, че ѿ речено на старовременни те: да не прелюбодѣйствдвашъ:

28 Я азъ ви дамъ: защо всакъ человекъ който погледне на жена, за да ѿ пожелае, прелюбодѣйствова вѣче съ неѣ въ срацъ то си.

29 И ако дѣсно то око твоѣ те соблазнава, извади го, и фжри ѿ себе си зашто подобре ти ѿ да се изгѣби единъ ѿ оудш те ти, нежели сичко то твоѣ тѣло да се фжри въ геенна та огненна.

30 И ако дѣсна та ти рѣка те соблазнава, ѿсѣчи ѿ, и фжри ѿ себе си: зашто по добре ти ѿ, да загина единъ ѿ твой те оудш, а не сичко то твоѣ тѣло да бѣде фжрено въ геенна та.

31 И реченно ѿ, че ако нѣкой си ѿстави жената, да и даде книга напѣстена:

32 Я азъ ви дамъ: защо секой, който си ѿстави жена та, безъ причина влѣдна, прави ѿ да прелюбодѣйствдва: и който зѣме ѿставена, прелюбодѣйствдва.

33 Чѣли есте пакъ, защо ѿ речено на старовременни те: да се не зажлнешъ на лжжѣ, но ще ѿдадѣшъ ѿ ошодѣ клетвѣ те си:

34 И ѿзъ ви дѣмамъ, совѣмъ да се не кланѣте; нито съ неко̀ то, защото ѣ̀ престо̀лъ Божій.

35 Нито со землѣ̀ та, защото ѣ̀ подножіе на-нозѣ̀ те мѣ̀: нито съ Іерусалима, защото ѣ̀ градъ на-великагѡ царѣ̀.

36 Нито съ главѣ̀ та си не се клани, защото не можешъ ѣ̀днѡ̀ влакнѡ̀ чернѡ̀ или бѣ̀ло да направишъ.

37 Но да бѣ̀де слово то ваше, такъ, такъ: нѣ̀, нѣ̀, защото по̀ многото ѡ̀ тѣ̀лѣ̀, ѡ̀ лѣ̀кавагѡ ѣ̀.

38 Чѣ̀ли сте защѡ̀ ѣ̀ речено: ѡ̀ко за ѡ̀ко и зѣ̀къ за зѣ̀къ:

39 И ѿзъ ви дѣмамъ: да са непрѡтивите на злѡатъ: но ѡ̀ко̀ те оудари нѣ̀кой ѡ̀ ѣ̀днѣ̀ та страна̀ по̀ обратъ, ѡ̀бърни мѣ̀ и дрѣ̀га та:

40 И който ище да се сѣ̀ди съ тебе, и да ти земе дрѣ̀ха та, ѡ̀стави мѣ̀ и риза та си:

41 И ѡ̀ко̀ те нака̀ра нѣ̀кой да иѣ̀дешъ ѣ̀динъ мѣ̀ль мѣ̀сто̀, иди съ него̀ два̀ мѣ̀ла.

42 Който проси ѡ̀ тебе, дай мѣ̀: и който ище ѡ̀ тебе на заемъ не ѡ̀пжждай го.

43 Чѣ̀ли сте, защѡ̀ ѣ̀ речено; ще да возлюбишъ ближнаго твоего̀, и ще да возненавидишъ врага̀ твоего̀:

44 И ѿзъ ви говоримъ: ѡ̀бъчайте врагѝ те вѡ̀ши: и благосла̀вляйте ѡ̀ниѣ̀, който въ̀ кланѣтъ: докѡ̀ творѣ̀те на ѡ̀ниѣ̀. што̀то въ̀ ненавидатъ: и молѣ̀тесе за ѡ̀ниѣ̀ што̀то ви праватъ пакѡ̀сть, и гонатъ въ̀:

45 За да кждете сѣ̀нове на Ѳтца̀ вѣ̀шегѡ, който ѣ̀ на небеса̀ та: защото (то̀й) грѣ̀е своѐ то̀ со̀лнце на злѡ̀те и на докѡ̀те, и спѣ̀ща дѣ̀жда на праведны̀ те и на неправедны̀ те.

46 Защото ѡ̀ко̀ ѡ̀бъчатѣ ѡ̀ниѣ̀, што̀то ви ѡ̀бъчатъ, каква̀ мзда̀ имате; не праватъ ли това̀ ѝсто̀ то̀ и мѣ̀тарѝ те. (гюмрѣ̀кчѝ те.)

47 И ѡ̀ко̀ поздравля̀вате то̀кмѡ̀ прѣ̀атели те си, цѡ̀ повече правите; не праватъ ли ѝ пѣ̀зѣ̀чницѝ те такъ;

48 Вждѣ̀те прочеѐ совершѐни ѝ вѣ̀е, какво̀то ѣ̀ ѝ Ѳтѣ̀цъ вѡ̀шъ небесны̀ совершѐнѣ̀.

ГЛАВА 3.

ВНИМАЙТЕ, да не правите милостына та вѡ̀ша предъ̀ человѐцѡ̀у те, да се похва̀лите предъ̀ ни́хъ; ѡ̀коли нѣ̀, мзда̀ не ще да имате ѡ̀ Ѳтца̀ вѣ̀шегѡ, който ѣ̀ на небеса̀ та.

2 Когѡ̀то прочеѐ правишъ милостына̀, не засфирѣ̀

предъ секе си, каквото що праватъ лицемѣри те въ събореве те и по оулицу те, за да се гнватъ на человекѣцъ те: истина ви адмамъ, защо прійматъ мжзда та си.

3 И ты когато правишь милостына да не знае лѣва та ти рѣка, що прави десна та ти,

4 Като да бѣде милостына та ти въ скрѣшно, и Отець твой който види въ скрѣшно то, той ще ти воздаде въ гнвно то.

5 И когато се молишь не бѣди като лицемѣри те, зацото они ѡбѣчатъ въ събореве те, и по пжтица та да стоатъ да се молатъ за да се покажатъ на человекѣцъ те: истина ви адмамъ, че прійматъ запла та си.

6 И ты когато се молишь, влѣзни въ скрѣшна та си одаа, и като затворишь врата та си, помолиса Отець твой, който е въ скрѣшно, и Отець твой, който види въ скрѣшно то, ще ти воздаде въ гнвно то.

7 И когато се молите, не адмайте по много, каквото гнзичницы те:

8 Зацото они мыслатъ, че съ многоглаголаніе то ще да бждатъ оуслѣшани. Не оуподоблявайте се прочее

нимъ: зацото знае Отець вашъ що ви трѣбѣна, предъ исканіе то ваше.

9 Такъ прочее да са молите вше. Отче нашъ, който си на небеса та, да са сватти име то твоє:

10 Да прійде царство то твоє: да бѣде вола та твоа, каквото на небо то, така и на земля та.

11 Хлѣбатъ нашъ ката днѣвншатъ дай ни еоднесь.

12 И прости ни долговете наши, каквото и ние ги процаваме на наши те длжничцы.

13 И не воведи ны въ напастъ, но избави ны ѡ лѣкѣша. Зацото твоє е царство то, и сила та, и слава та во вѣки, аминь.

14 Зацото ако вше процавате на человекѣцъ те согрѣшеніа та имъ, ще да прости и вамъ Отець вашъ небесный.

15 Ако ли вше не процавате на человекѣцъ те согрѣшеніа та тѣхни, нито Отець вашъ ще да прости вамъ согрѣшеніа та ваши.

16 И когато постите, не бждете оухилни като лицемѣрцы те, зацото потемнѣватъ лица та си, за да се покажатъ на человекѣцъ те че постагъ, истина ви адмамъ, зацо воспрійматъ мжзда та си.

17 Но ты когато постишъ, помажи си глава та, и лице то си ѡмий.

18 За да се не покажешъ предъ челоуѣцѣу те че постишъ, но Отецъ твоемъ, който е въ тайно то, и Отецъ твой, който види въ тайно то, ще ти въздаде въ пѣвно то.

19 Не скрѣвайте си сокровища на земля та, дѣто молещо и ржда та ги развалятъ, и дѣто хайдуцѣу те ги подкѣпватъ и крадатъ.

20 Но скрѣвайте си сокровища на некое то, дѣто ни молещъ, нито ржда ги развала, и дѣто хайдуцѣу те не подкѣпватъ ни крадатъ.

21 Защото, гдѣто е сокровище то ви, тамъ ще бъде и срдце то ви.

22 Свѣтилникъ на тѣло то е око то: ако е прочее око то ти чисто, и сичко то ти тѣло ще да бъде свѣтло.

23 Ако ли око то ти е лѣново, сичко то ти тѣло ще да бъде тѣмно, ако прочее свѣтлосгь та, што е въ теке. темнота е, ато темнота та колкото ще да е;

24 Никой не може да работи на двама господаре: защото, или едного ще возлюбви, а другата ще да воз-

ненавиди: или за едного ще да се държи, а за другага ще фане да не мари: не можете да работите на Бга и на мамѡна.

25 За това ви говоримъ: не грыжайтесе заживотатъ си што ще да пдѣте, или што ще да пиете: нито за тѣло то си оудище се ѡблечете, не е ли по голѣмъ животѡ ѡхранѣта, и тѣло то ѡobleкло то;

26 Погледнете на птицѣу те некесны, каквѡ ни сѣатъ, ни жнатъ, нито собиратъ въ житницѣу те, и Отецъ вашъ некесный ги храни, не стѣ ли въше много по добри ѡ тѣхъ;

27 Я кой ѡ васъ, като се грыжи може да придаде на възростатъ си единъ лѣкотъ:

28 И за ѡobleкло то си што се грыжате: глѣдайте крѣнове те полски каквѡ растатъ, не трѣдатсе, ни предаватъ:

29 И говоримъ ви, защото Соломонъ въ сичка та си слава ѡблечесе, като единъ ѡ тѣла.

30 И ако трава та полска, която е днесъ, а оутрѣ се фжра въ пещь та, Бгъ такъ ѡ ѡблѣчи, не многѡ ли повече васъ маловѣрцѣу:

31 Не грыжайтесе прочее, и не дѣмайте, што ще да

пїдеме, и що ще да пїеме,
или со що ще да се ѡблечеме;

32 Понєже сїчки те тїа
пїзїчницю те ги тжрсатъ:
защото Сѡтецъ вашъ небес-
ный знає, че ви трєкдватъ
сїчки те тїа.

33 Но пєрво тжрсєте царс-
тво то Кожїе, и прїада та
нєгова, и сїчки те тїа ще
ви се притѡратъ.

34 Не грїжайтесе прѡчее
за оутрєшнїатъ дєнь, за-
щото оутрєшнїо ще да се
грїжа за свои те си грїжш:
стига на дєньжтѣ злинатѣ
мѡ нєгова.

ГЛ I В I 37

Нѡ сѡдєте, да не сѡдени
бѡдєте.

2 Защото съ какѡвъ то
сѡдъ сѡдите, съ такѡвъ ще
сѡдатъ и васъ и съ каквѡ
то мѡра мѡригє, ще да се
мѡри и вамъ.

3 Я зашѡ видишъ клєчи-
ца та, що то є въ брѡтово
то ти ѡко, а гредѡ та, що
то є въ твоє то ѡко не
оусєщашъ;

4 Или каквѡ ще да рєчєшъ
на брѡта си: чакай да ил-
вѡдимъ клєчица та илзѡ ѡ-
кѡ то ти, а єто гредѡ та
є въ твоє то ѡко;

5 Дицємѡре, илзвѡди пѡ
напрєдѡ гредѡ та илзѡ ѡкѡ
то си, и тогѡва ще видишъ

да илзвѡдишъ клєчка та илзѡ
ѡкѡ то на-брѡта своєгѡ.

6 Не дѡвайтє свѡщєннытє
(кєщи) на псєта та, ни по-
фжрлѡйтє кїсєри те си
прєдъ свинѡ те, да ги не
потжпчатъ съ нозє те си, и
повжрнатсє да вѡ раскжс-
натъ.

7 Просєте, и ще ви се дѡ-
дє: тжрсєте, и ще намѡри-
тє: чѡкайтє, и ще ви се ѡ-
вѡри:

8 Защото сєкой, кѡйто
прѡси прїѡма, и кѡйто тжр-
си нахѡжда, и кѡйто чѡка,
ще да мѡ се ѡвѡри.

9 Или кѡй чєловѡкъ є ѡ
васъ, ѡ когѡто ѡко поїска
свинъ мѡ хлѡвъ, камєнь ли
ще мѡ дѡдє;

10 Или ѡко поїска рѣка,
змїѡ ли, ще мѡ дѡдє;

11 Яко вѡє прѡчее, што
стє лѡкѡви, знѡетє да дѡ-
ватє добри дѡвѡнѡ та на
чѡда та си, колко пѡвєчє
Сѡтецъ вашъ небесный ще
да дѡдє добри (дѡрѡвѡнїѡ)
на ѡнїѡ, што прѡсѡтъ ѡ
нєгѡ;

12 Сїчко прѡчее што илс-
катє да ви стжрдѡватъ чєлѡ-
вѡцѡ те, такѡ стжрдѡвайтє и
вѡє нїмъ, защото това є
и законъ и прѡрѡцѡ те.

13 Влѡзнєтє прєзъ тѡснї
те вратѡ: защото са ши-
рѡки вратѡ та, и ширѡкѡ
пѡто, кѡйто вѡвѡди въ по-

гивель, и мнозина са, които влазатъ презъ нихъ.

14 Защото са тѣсни врата та и тѣсенъ пѣто, които вонѡди въ животатъ, и малѣйна са ѡнѡа, които го нахѡждатъ.

15 И чѣкайте се ѡ лжепророцѣ те, които приходатъ къ вамъ въ ѡвчи дрѣхи, а ѡ внѣтре са вълцѣ грабители.

16 Ѣ плодовѣ те имъ ще да ги познаете, или ѡкиратъ ѡ тѣрнѣ грѡздиѣ, или ѡ рѣпен смѡквѣ;

17 Така сѣкое добро древо, добръ плодове прави: а зло то древо зль плодове прави.

18 Не може добро то древо да прави зль плодове: ничо зло то древо да прави добръ плодове.

19 Сѣкое древо, коѣто не прави добръ плодъ, ѡсичатъ го и фжрлатъ го въ ѡгньатъ.

20 Варади това ѡ плодовѣ те имъ ще да ги познаете.

21 Не сѣкой, който ми говори Господи Господи, ще да влѣзе въ царство небесное, но който твори вола та на-ѡтца моего, што ѡ сѣ на небеса та.

22 Мнозина ще да ми рчатъ въ день ѡнѣи: Господи Господи, не въ твоѣ

то ли име пророчествовахъ ме, и съ твоѣ то име вѣсоче изгнахъ ме, и съ твоѣ то имемноги силѣ сотворихъ ме;

23 Тогда ще да имъ исповѣдамъ и азъ гнѣву, защото никога не самъ въ зналъ: махнете се ѡ мене, които правите беззакснѣе.

24 Сѣкой прочее, който слѣша дѡмѣ те мой тѡа, и прави ги, ще да го оуподобимъ со съ сѣдинъ мѡдръ мѡжъ, който сѣ соградилъ кжша та си на камень:

25 И слѣзе дождь, и дойдоха рѣки те, и подхнаха вѣтрища та, и нападнѡха на ѡнѡа кжша, и не падна, защото бѣше ѡснована на камень.

26 И сѣкой человекъ който слѣша дѡмѣ те мой тѡа, и не твори ги, ще да се оуподоки со съ сѣдинъ мѡжъ бездменъ, който сѣ соградилъ кжша та си на песокъ:

27 И слѣзна дождь, и дойдоха рѣки те, и завѣаха вѣтрища та, и ѡпрѣхасе въ ѡнѡа кжша, и падна, и развалѣние то и бѣше велико.

28 И когѡто соверши Исусъ съ тѡа дѡмѣ, чѡдехасе народи те на оучѣние то мѡ.

29 Защото ги оучеше, като сѣдинъ, който има власть, а не като книжници те (и Фарисеѣ те).

ГЛАВА II.

И като слѣзе ѿ гора' та, идеха слѣдъ нѣгѡ народи многи.

2 И что же дойдѣ единъ проказѣнъ, който мѣ се кланаше, и говореше: Господи, ако щешъ, можешъ да ме ѡчиистишъ.

3 И прострѣ ржка' та си Исусъ, и пофана' го, и рече: хоцѣ, ѡчиистиса. И ѡчисти мѣ се акіе проказа та.

4 И рече мѣ Исусъ: вардисе хубаво да не кажешъ нико мѣ. Но иди' та се покажи на свещенникатъ, и принеси и даратъ, цюто го заповѣда Моисей въ законатъ, во свидѣтельство нима,

5 И като влѣзе Исусъ въ Капернаѣмъ, дойдѣ при него сотникъ и молене го,

6 И дѣмаше: Господи, момчѣ то моѣ лежи оу' дома разславлено, и лютъ страда.

7 И рече мѣ Исусъ: азъ ще дойдемъ да го исцѣлимъ.

8 И ѡговори сотнико, и рече: Господи, несамъ достоинъ да влѣзнешъ подъ мойта покрѡкъ, но токму речі слово, и ще да исцѣлѣ момчѣ то ми:

9 Зацѡто азъ самъ челоуѣкъ подъ власть, и имамъ подъ себе си войнш: и говоримъ томѣва: иди, и ѡ-

иива: и дрѣгимъ: дойди и дохожда: и на слѣгата ми: направивъ това, и направивъ ва го.

10 И като чѣ Исусъ, по чѣдисе, и рече на онѣа, цюто идеха слѣдъ нѣгѡ: истина ви говоримъ: нито во Израїла намѣрихъ толко голѣма вѣра.

11 И говоримъ ви, зацѡ мнозина ѿ востокъ и западъ ще дойдатъ, и ще да насѣдатъ съ Авраама, и Исаака, и Іаковъа въ царство некѣсноѣ.

12 Ясноуе' те на царство то ще да се изгонатъ въ по'вѣшна та темнота: тамъ ще да кжде плачъ, и скржаніе го зжкѣ те.

13 И рече Исусъ на сотникатъ: иди, и каквѡто си повѣрѣвалъ, да ти кжде: и исцѣлѣ момчѣ то мѣ въ онш часъ.

14 И като дойдѣ Исусъ въ Петрова та кѣща, видѣтѣща мѣ че лежеше, и гореше ѿ ѡгнь,

15 И пофана' ржка' та и, и ѡстави ѿ трѣската, и стана и слѣгѣваше мѣ.

16 И като мржкна', привѣдоха мѣ многи вѣснѣи, и изгна' дѣхове те со слово, и сички те колнш исцѣли.

17 За да се испѡлни пророчество то на пророка Исаїа, който говори: той

нѣмощи тѣ нѣшѣ прѣа, и
болѣстѣ тѣ понѣсе.

18 И како видѣ 'Иисѣсъ ѿ-
колѣ себѣ си многи нарѣды,
заповѣда ѣмъ да прѣйдатъ
ѿдѣнада.

19 И приближи при нѣго
ѣдинъ книжѣвникъ, и рече
мѣ: оучителю, азъ ще да
идемъ по тѣе, кадето да
идешъ.

20 И рече мѣ 'Иисѣсъ: ли-
сицѣ тѣ иматъ дѣпки, и
птицѣ тѣ гнѣзда: а ѿ шнѣ
человѣческой нѣма гдѣ да
си подклѣни глава тѣа.

21 И дрѣгъ ѿ оученицѣ тѣ
мѣ рече: Господи, повели ми
да идемъ по напредъ да
погребѣмъ каца си.

22 И 'Иисѣсъ мѣ рече: вжр-
ви подиръ мѣне, и уста-
ви мѣрчѣ тѣ да погребатъ
мжртовцѣ тѣ си.

23 И влѣзе въ гемѣа тѣа,
и послѣдѣваха по нѣго оу-
ченицѣ тѣ мѣ.

24 И ѣто трѣсъ великъ
вѣдѣ въ морѣ то, што се
покрѣваше гемѣа тѣа съ дал-
гѣ тѣ: а тѣой спѣваше.

25 И приклижихасѣ оуче-
ницѣ тѣ мѣ, и совѣдаха го,
и рекоха: Господи, изъвани
нѣш, погинѣваме.

26 И рече ѣмъ: зашто сѣте
страшливи малѣвѣрцѣ; чо-
гѣва стѣна, и запрети на
вѣтровѣ тѣ и на морѣто и
вѣдѣ тишинѣ голѣма.

27 И чѣловѣцѣ тѣ се чѣде-
ха, и говорѣха: кой ѣ тѣоа
цѣото и вѣтровѣ тѣ и морѣ
то го послѣдѣватъ;

28 И како дойдѣ ѿдѣнада
въ стѣранѣ тѣа Гѣргѣсинска,
срешнаха го двѣма вѣсени,
който и излѣзѣха ѿ грѣбни-
ца тѣа, много зѣи, што не
можешѣ никѣй да премѣне
по ѿнзи пѣтѣ.

29 И ѣто чѣ и звѣкаха и
рекоха: чо имамѣ нѣсѣ тѣе
'Иисѣсе ѿ шнѣ Бѣжѣи; дошелъ
си тѣка да нѣш мжчишъ
предъ вѣре тѣо.

30 И вѣше далѣче ѿ нѣхъ
стадо свѣинско голѣмо, кое то
пасѣше.

31 И вѣсовѣ тѣ мѣ се моле-
ха. и дѣмаха: ако нѣш изгѣ-
нишъ, заповѣдай ни да
идѣме въ свѣинско то стадо.

32 И рече ѣмъ: идѣте. И
ѿни излѣзоха и ѿидѣоха
въ свѣинско то стадо. И ѣвѣ
пѣциѣ сѣчко то стадо свѣин-
ско ѿ вѣргѣтѣ въ морѣ то,
и издѣвѣхасѣ въ воды тѣ.

33 И свѣинарѣ тѣ повѣгна-
ха, и како дойдѣоха въ гра-
дѣ тѣа приказѣха сѣчко то
чо се слѣчи, и за вѣсени тѣ.

34 И ѣто сѣчкѣо градъ
излѣзна да посрѣшне 'Ии-
сѣса, и како го видѣха, мо-
лиха мѣ се да излѣзе ѿ
сѣнѣри тѣ ѣмъ:

ГЛАВА Ө.

И като влѣзе въ Геміа та, замина ѿ дойдѣ въ свойатъ си градъ.

2 И ѣто че мѸ донесоха ѣаного разслаблена (сѣ жи- лш те) който лежеше на одръ: и като видѣ Исусѣ въбра та ѿ мѸ, рече на разслабленншатъ: дерзай чадо, прощаватъ ти се грѣхове те.

3 И ѣто, нѣкои ѿ книжници те рекоха въ себе си: тоа хѸли.

4 И като раздумѣ Исусѣ помышленіа та ѿ мѸ, рече: зашо вше мыслите зле на сердца та си;

5 Шо ѣ по леснш, да речемъ прощаватъ ти се грѣхове те: или да речемъ: стани та ходи;

6 Но да познаете, зашо ѿ ма власть ѣ шнѸ человекскій на земля та да прощава грѣхове: (тогдава рече на разслабленншатъ:) стани, земли оджратъ си, и иди оудомѣ си.

7 И като стана (зѣ си оджратъ): и ѿиде си оудома.

8 И като видѣха народи те, чѸдѸхасе, и прославиха Бга, който даде такава власть на человекш те.

9 И като преидѣ ѿ тамш Исусѣ, видѣ человека, който седеше на гиомрѸкшйни-

ца та, и называшесе МатѸей: и рече мѸ, послѣдуйай по мене: а тоѸ стана ѿ ѿиде слѣдѸ негш.

10 И когато си ѿпочиваше Исусѣ въ кжши, ѣто мнозина мштари, и грѣшници дойдѸха и слѣднаха заедно сѣ Исуса, и сѣ оученицш те мѸ.

11 И като видѣха фарісеи те, говорѣха на оученицш те мѸ: зашо сѣ мштари те и сѣ грѣшници те оучительо вашш тѸде и пѣе;

12 И Исусѣ, като чѸ рече ѿ мѸ нетрѣбѸва на здравш те врачъ но на волни те!

13 Идѣте и надѣтесе. цю ѣ: милость ѿскамъ, а не жѣртѸа: зашо то несамѸ дошелѸ да повыкамъ праведнш те, но грѣшнш те на поканіе.

14 Тагдава дойдѸха кодъ него оученицш те ІѸаннови, и говорѣха: зашо ние ѿ фарісеи те постимесе много, а тѸвой те оученицш, не се постатъ;

15 И рече ѿ мѸ Исусѣ: можатъ ли сшнове те свадѸрски да плачатъ. доколкото време ѣ сѣ нѸхъ младоженецо; но шѣ дойде време. когато се зѣме ѿ нѸхъ младоженецо, и тогдава шѣ да се постатъ.

16 И никой не тѸра закрѸпка ѿ невѣлено платно

на вѣтѣха дрѣха: защото за-
крѣпка та зѣма ѿ дрѣха та,
и по лоша дѣпка бѣва.

17 Ничто вливатъ вѣно
ново въ мѣхове вѣтѣхи, ако
ли нѣ, ато содиратсе мѣхо-
вете, и разсѣпѣвасе вѣно то:
но вливатъ вѣно ново въ
мѣхове новы, и ѿнѣра дват-
се и дѣте.

18 Тѣа като имъ дѣмаше
той, что че дойдѣ нѣкой
кнѣзь, който мѣ се покло-
ни, и рече: дѣщерка та ми
сега оумрѣ: но дойдѣ да
тѣришъ рѣка та си на нѣа,
и ще да ѿживѣе.

19 И станѣ Исѣсъ, и ѿиде
по него, и оученицы те мѣ
зѣдно.

20 (И что еднѣ женѣ, на
която течеше крѣвь двѣ-
надесать годины, прибли-
жи ѿ задъ, и пофана пола
та на дрѣха та мѣ.

21 Защото дѣмаше въ се-
реси: ако самъ пофанемъ
дрѣха та мѣ, ще да се исцѣ-
лимъ.

22 И Исѣсъ като се ѿвѣр-
на, и видѣ а, рече: имай
дѣрзновѣнѣе дѣщерко, вѣра
та ти те исцѣли. И исцѣ-
лѣ женѣ та ѿ оныи часъ).

23 И като дойдѣ Исѣсъ
въ кѣщата кнѣзова, и ви-
дѣ свирцы те, и народатъ
че гжлѣше.

24 Рече имъ: вѣгайте ѿ
тѣка, защото не е оумрѣла

дѣвѣца та, но спи. И они
мѣ се присѣиваха.

25 И като испѣдѣха на-
родатъ, вѣзе внѣтре Исѣсъ
и фана а зарѣка та: и ста-
на дѣвѣца та.

26 И прочѣсе тѣа вѣсть
по сѣчка та онаа землѣ.

27 И като преминѣваше
ѿ тамъ Исѣсъ, и дѣха слѣдъ
негъ двѣ слѣпцы, и вѣка-
ха, и говорѣха: помилѣи ны
(Исѣсе) ѿ мене Давидовъ:

28 И като вѣзна въ кѣ-
ща та. приклижихасе при
негъ слѣпцы те, и рече имъ
Исѣсъ: вѣрѣвате ли че мо-
жемъ да направимъ това;
рѣкоха мѣ: еи Господи.

29 Тогѣна се прикосна на
очи те имъ, и рече имъ: по
вѣра та ваѣа да бѣде вамъ:

30 И ѿкори хамсе очи те:
и запрети имъ Исѣсъ, и
рече имъ: вардѣтесе да не
оузнаѣ това никой.

31 И они като излѣзна-
ха, прослави ха го по сѣчка
та онаа землѣ.

32 И като излѣзнаха они,
что че мѣ привѣдоха едѣнъ
человѣкъ нѣмъ, и бѣсенъ.

33 И като искочи дѣаволо,
продѣма нѣмшо: и чѣдѣла-
се народи те, и дѣмаха: ни-
кога не се е пѣвило такъ
во Израилѣ.

34 И Фарисѣи те дѣмаха:
съ кнѣзатъ вѣсовски, из-
гонѣва вѣсове те.

35 И прохѡждаше Исусъ сички те градове и села, и оучеше въ собѡри те имъ, и проповѣдываше евангеліе то на царство то, и исцѣляваше секоа болѣсть, и секоа нѣмошь въ человекѣхъ те.

36 И като виде народѣхъ те, сожалисе за нихъ, зашто бѣха оуморени, и распржснати, като овцѣхъ, што нѣматъ пастырь.

37 Тогдава рече на оученицѣхъ те си: жатва та е многа, а работницѣхъ те са малѣ.

38 Помолѣтесе прочее на господина тѣхъ на жатва та, да искарѣ работницѣхъ на жатва та.

ГЛАВА П.

И повыка дванадесете оученицѣхъ свой, и даде имъ власть надъ нечистѣхъ те дѣховѣ, да ги изгонѣватъ, и да исцѣляватъ секоа болѣсть, и секаква нѣмошь.

2 И на дванадесете апостоли имена тѣхъ са тѣхъ: первый Симѡнъ, който се нарича Пѣтръ, и Андрей братъ неговъ: Іакѡвъ Зеведѣевъ, и Іѡаннъ братъ неговъ:

3 Филипъ, и Варооломей: Фѡма, и Матѡей мытарь: Іакѡвъ Алфѣевъ, и Левкѣй който е нареченъ Фаддѣй:

4 Симѡнъ кананитъ, и Іуда Искариѡтскій, който го и предаде.

5 Тѣхъ дванадесете прати Исусъ, и заповѣда имъ, и рече: по пжтатѣхъ на ижези чницѣхъ те не идѣте, и во градѣ самарански да не влѣзнете:

6 Но идѣте повече при оцицѣхъ те ижезбены на доматѣхъ Израилевъ.

7 И като ходите проповѣдывайте, и говорѣте: зашто се приближи царство то небесно.

8 Болны те исцѣлявайте, прокаженныте ѡчищывайте, мертвы те воскрешывайте, дѣволы те изгонывайте, чѣне прѣлхте, чѣне давайте.

9 Не спечалайте злато ни сребро, ни мадь при пожестите си:

10 Ни торба на пжтатѣхъ, ни двѣ дрѣхи, ни ѡбща, ни толга: зашто е достѡинъ работнико за своята храна.

11 И въ който градъ: или село влѣзете, испытайте кой е въ него достѡинъ, и тамъ седѣте, докле ижезлѣзете.

12 И като влѣзете въ нѣкой домъ, да по поздравлявате, (и да говорите миръ на томъ домъ:)

13 И ако е домо достѡинъ, ще да дойде вашѡ миръ на него: ако ли не е достѡинъ, мирѡ вашъ кодъ васъ ще да се повжрне.

14 И който не прииме вась, ни то послѣша словеса ꙗко ваши: како и зѣзнете и въ доматѣ, и ли и въ ѿнѣи градѣ, ѿтресете прахъ ꙗко въ нозѣ те ваши.

15 Истина въ доматѣ: по легко ще да кжде на землѣ ꙗко Годомска и Гоморска въ дѣнь сданѣи, неже ли на ѿнѣи градѣ.

16 Бѣто азъ въ проваждамъ како ѿнѣи посредѣ вжаци те: кжде те прочее мѣдри како змѣи те, и просто дѣшнѣи како гжлжкѣи.

17 И чѣвайте се ѿ человекѣи те: зашто ще въ предадатъ на мѣчилища ꙗко, и въ сокорища ꙗко ни хни ще въ кѣатъ.

18 И предѣ властелинѣи, и царове ще въ водатъ заради мене, за свидѣтелство нимъ, и на пѣшци те.

19 И когѣто въ предаватъ, не грѣжайте се, какво и ли що ще да продамате, зашто ще ви се даде въ ѿнѣи чѣстѣи що ще да продамате.

20 Зашто, неще да сте вѣе, што ще да мате, но Духо на-Сѣтѣи вашигѣи, кой то дѣма въ вась.

21 И братъ брата ще предаде на смѣрть и ѿтеця чѣдо то си: и ще станатъ чѣдо ꙗко на врхѣи родителе те си, и ще ги оукѣатъ.

22 И ще кжде те ненави-

дими ѿ сѣчки те заради мое то име: но който прѣтърпи до край, той ще да се спасе.

23 И когѣто въ гонатъ въ тоа градѣ бѣгайте въ дѣрѣгѣатъ. Зашто истина въ гоноримъ: неше те да свѣрши те градове те Израилеви, докле дѣйде ѿнѣи чѣи чѣи.

24 Не ѣ оученикъ надъ оучитѣла своего, ни то слѣга надъ господина своего.

25 Стѣга на оученикатъ да кжде како оучитѣлатъ си, и слѣга ꙗко како господаратъ си: ако господаратъ на-кжци ꙗко нарекоха вѣел-зѣвѣла, колкѣи по вѣеи домашни те неговѣи;

26 Не оукѣйте се прочее ѿ тѣхъ: зашто нищо не ѣ покрѣено, коѣто не ще да се ѿкрѣе; и тайно, коѣто не ще да кжде оузнѣено.

27 Това што ви доматъ въ темнина ꙗко, кажете го оувидело и това што чѣете тайно на оухѣи то, проповѣдайте го на врхѣатъ на кжци те.

28 Не оукѣйте се ѿ ѿнѣи, што оукѣватъ тѣло то, а дѣшѣ ꙗко не можатъ да оукѣатъ: но оукѣйте се по вѣеи ѿ Оногова, който може и дѣшѣ ꙗко и тѣло то да погѣки въ геѣнна ꙗко.

29 Не предаватъ ли се дѣи

птички за Едана аспра; и ни Едана та ѿ ни хъ ще падне на землата безъ Отца ва шегъ :

30 Но и сички те ви влакна на-глава та ви са избрбени.

31 Не оубоитеся прочее, ѿ много птички сте по докри вше.

32 Секой прочее, който ме исповѣда предъ челоуѣцъ те, ще да го исповѣдамъ и азъ предъ Отца моего, който е на небеса та.

33 И който се ѿфжри ѿ мене предъ челоуѣцъ те, ще да се ѿфжримъ и азъ ѿ него предъ Отца моего, който е на небеса та.

34 Не мыслѣте че дойдохъ да фжримъ миръ на земла та: не дойдохъ да фжримъ миръ, но мечъ.

35 Защото дойдохъ да раздѣлимъ челоуѣка на вржъ баща мѣ, и дщѣрка на вржъ майка и, и снжъ на вржъ свекжра си.

36 И врази те на челоуѣка са десѣти те негови.

37 Който ѿкыча баща или майка по много ѿ мене, не е достоинъ за мене: и който ѿкыча сына или дщѣрка повече ѿ мене, не е достоинъ за мене.

38 И който не земе кржстатъ свой, и не послѣдѣва по мене, не е достоинъ за мене.

39 Който си намери дѣшѣ та да а загуби: а който а загуби заради мене, ще да а намери.

40 Който приима васъ, мене приима: а който приима мене, приима Оногова, който ме е пратила.

41 Който приима пророка во име пророческо, мжзѣ пророческа ще прииме: и който приима праведника во име праведническо, мжзѣ праведническа ще прииме.

42 И ако нѣкой напои Еданаго ѿ тѣл малки те Едана чаши стѣдена вода токмъ, во име оученическо, истина ви дамъ: не ще да загуби запла та та си.

ГЛАВА ЯГ

И бѣде като свжрши Исусъ да заповѣдѣва на дванадесете си оученицъ, прѣиде ѿ тамъ да оучи, и да проповѣдѣва по градове те тѣхни.

2 Я Исавнъ като чѣ въ темница та дѣла та Христѣви, прати двѣма ѿ оученицъ те си.

3 И рече мѣ: тѣли си Оньш цюто иде, или ардиги чакаме;

4 И ѿговори Исусъ, и рече имъ: като ѿидете, кажете на Исавна това цюто чѣте и видите.

5 Слѣпи те прогледѣдѣ-

вѣтъ, и хрѡми те хѡдатъ,
прокаженни те се ѡчища-
ватъ, глѣхи те прочѣватъ,
мѣртви те воскреснѣватъ, и
нищи те благовѣствѣватъ.

6 И блаженъ ѣ, който се
не соблазни за мене.

7 И като си ѡидѡха ѡни,
начна Исусъ да дѣма на
народи те за Іуанна: как-
во излѣзохте да видите
въ пѣстѣна та; трѡстѣ ли
щото се клѣти ѡ вѣтаратъ;

8 Но какво излѣзохте да
видите; человекъ ли, кой-
то ѣ ѡкленъ въ мѣгки
дрѣхи; ѣто, ѡниа, щото но-
сатъ мѣгки те въ царски те
са дѡмове.

9 Но какво излѣзнахте да
видите: пророка ли; воис-
тиннѣ, говоримъ ви, и по
много ѡ пророка.

10 Защото, тоа ѣ ѡнѡй,
за когото ѣ писано: ѣто
азъ прѣшамъ Яг гла моего
прѣдъ лице то ти, който ще
пригѡтви твоѡятъ пѣтъ
прѣдъ тебе.

11 Истина ви дѣмамъ: не
ѣ станалъ ѡ ѡнѡа, що са
се родили ѡ жени, по го-
лемъ ѡ Іуанна крестителя,
а по малкѡ въ царство то
небѣсно по големъ ѣ ѡ негѡ.

12 И ѡ дни те на Іуан-
на крестителя до сегѡ, царс-
тво то небѣсно се нѣди, и
нѣжднищѣ те го грабнѣ-
ватъ.

13 Защото сѣчки те про-
роци и законѣ до Іуанна
прорѣкоха.

14 И ако щѣте да го прѣ-
имете, той ѣ Илѡа, щото
ще да доѡде.

15 Кой има оуши да слѣ-
ша, нека слѣша.

16 И на какво да оуподѡ-
кимъ тоа рѡдъ; подобенъ
ѣ на дѣца та, който стѣ-
датъ на пазарѣ те, и вы-
катъ на дрѣжина та си,

17 И говоратъ: свирѣхме
ви, и не играхте: плакахме
ви, и не тѣжихте:

18 Защото доѡде Іуаннъ,
който ни пѣдѣше, ни пѣше,
и говоратъ: дѡволъ има.

19 Доѡде ѡнѡй человекъ
честкѡй, който пѣдѣ, и пѣе,
говѡратъ: ѣто человекъ пѣ-
дливъ и винопѣйца, прѣчель
на мѣтари те и на грѣшни
те, и ѡправдѡсе премѣдрѡстѣ
та ѡ чада та си.

20 Тогѡва начна Исусъ
да оукорѡва градовѣ те въ
който бѣдоха по много то
неговѣ силѣ, защото се не
покааха.

21 (Тѣшко и) гѡрко тебе
Хоразине, (тѣшко и) гѡрко
ти Вѡсаїдо, защото ако
бѣха сотворены въ Тѡра и
Ѣдѡна силѣ те, който бѣ-
доха сотворены въ насъ, ѡ-
дѡвна воистиннѣ во вѣ-
тире и въ пѣпелъ бѣхѡсе
покаали.

22 Окаче повѣримъ ви на
Тѹра и на СѢдѡна по ѡцѣг-
ко ще да вѣде въ дѣнь сѢ-
даній, нежели вамъ.

23 И тѹ Вѣрнаде, цю-
то си се вознесахъ до неке-
са, до ѡда ще да сѣзнешя,
зацѣото, ако кѣха сотворены
въ Сѡдѡма силѹ те, цюто
вѣдохъ въ теке, цѣха вѡи-
стиннѹ да ѡстанатъ до
днѣшніатъ дѣнь.

24 Окаче повѣримъ ви:
зацѣо на землѣ та Сѡдѡм-
ска по лѣгко ще да вѣде въ
дѣнь сѢданій, нежели теке.

25 Въ ѡновѣ вѣреме ѡповори
Иисусъ, и рече: исповѣд-
вамъ ти се Сѡтче, Господи
на-неко то, и на-землѣ та,
зацѣото си оутѣилъ тѣа (ра-
кѡтъ) ѡ премѣдрѹ те и ра-
здѣилъ те, и ѡкрѣилъ си ги
на младѣнцѹ те.

26 И Сѡтче, зацѣото така
се глѣви оупѡдно прѣдъ теке.

27 Сичко что ми ѣ прѣдѣ-
дено ѡ Сѡцѣа ми, и ни-
кой не знае Сѡна, токмѹ
Сѡцѣа: нито Сѡцѣа знае
нѣкой, токмѹ Сѡнѹ, и на
кого то цѣ Сѡно да го каже.

28 Влѣте кодъ мене сички,
цюто се трѣдѣте, и цюто
сте на товарени, и ѡзъ цѣ
въ оупокѡимъ.

29 Земѣте прѣматъ мой
на секе си, и надѣтесе ѡ мене
че, самъ кроѡтокъ и смиренъ
на сѣрдѣцѣ то, и цѣ намери-

те оупокѡеніе на дѣнцѣ те
си.

30 Зацѣото прѣмо мой ѣ
дѡврѣ, и товарѡ мой, лѣпкъ.

ГЛАВА VI

ВЪ ѡновѣ вѣреме, замину
Иисусъ въ сѣккѡтѣ презъ
сѣланіа та: и оученицѹ те
мѡ ѡгладѣхъ, и фанѣха
да сѣдкагъ клѡсовѣ, и да
сѣдатъ.

2 Я Фарісеи те като ви-
дѣха това, рекохъ мѡ: ѣто
оученицѹ те ти прѣватъ
ѡновѣ, цюто не ѣ допѣчено
да прѣватъ въ сѣккѡтѣ.

3 Я тоѡ и мѹ рече: не стѣ
ли читѣли, цю направи
Давіадъ, кога то ѡгладѣ
самси, и ѡніа цюто кѣха съ
него;

4 Каккѡ влѣзе въ дѡмъ
Бжїи, и ивѣде хлѣбѡве те
на-предложеніе то, коѡто
не кѣше процѣно тоѡ да гѣ-
де, нито ѡніа, цюто кѣха
съ него, но токмѹ глами те
свацѣнницѹ;

5 Или не стѣ читѣли въ за-
кѡнатъ, зацѣо въ сѣккѡтѹ
те свацѣнницѹ те въ цѣрква
та ѡкверѣкатъ сѣккѡтѣ
та, и неповинни са;

6 И говоримъ ви: зацѣо
тѣка ѣ по голѣмъ ѡ цѣрква
та,

7 Ако вѣхъте знали, цю
ѣ, милѡсть искамъ, да не

жертва, никога некуюхте ѡсуждали не повинны те:

8 Защото Ѡица челоуѣчскій ѣ Господи нъ и на сѣкѡта га.

9 И како преиде ѡ тамъ доиде нъ соворатъ имъ.

10 И ѣто кеше тамъ ѣдинъ челоуѣкъ, който има ше гдха рѣка, и пошатаха го, и рекоха: да ли ѣ прощено да лѣкѡва нѣкой въ сѣкѡта, за да го ѡкабахатъ.

11 И той имъ рече: кой челоуѣкъ ѣ ѡ вѣкъ, който ако има ѣднѡ оуца, и падне въ сѣкѡта въ нѣколпма, нещели да фѡне да ѡ извади;

12 И колко ѣ по докрь челоуѣкъ ѡ оуца га: за то ва ѣ достоино да се прави докрь въ сѣкѡта.

13 Тогда ва рече на челоуѣкatz: простри си ржкѡта, и простре ѡ: и сотвори се здръка, какнѡто дрѣла га.

14 И фарисей те како излѣзоха вонъ, сотвориша со нѣтъ на него, какнѡ да го погѡва тъ.

15 Но Исусъ како раздѣлѡтовѡ, ѡиде ѡ тамъ: и много породи ѡидѡха слѣдъ негѡ и исцѣли ги синки те.

16 И заповѣда имъ да не изавлаиватъ.

17 За да се исполни оновѡ що ѣ речено и презъ про

рѡка Исая, който говори:

18 Бже Ѡшиѡ мой, когото самъ извралъ: возлюбленый мой, на когото благоволи адшѡ та ми: ще положима адхатъ мой на него; и ще да възвѣсти сѡдъ на гѡзѡци те.

19 Не пре да повжрне рѣкъ, ни то ще извѣка, ни то ще чѡнѣкой на вжржопжтица те: блаженъ мѡ.

20 Тржжника стрѡшенна не ще да слѡми, и за фаналсе лѣнъ нещѣ да оуѡси: докле да изведе сѡдѡтъ въ повѣда.

21 И на име то мѡ гѡзѡци те ще да се надѣатъ.

22 Тагава мѡ привѣдоха ѣдинъ вѣсенъ, който кеше слѣпъ и нѣмъ: и исцѣли го, прѡто слѣпѡ и нѣмѡ и видеше и адмаше.

23 И чѡдехасе синки те народи, и говорѣха: да не бжде тоѡ Христѡсъ, Ѡица Давидѡвѡ.

24 И фарисей те како чѡха, рекоха: тоѡ не изгонѡва вѣсѡне те, но токмѡ съ велзевдѡатъ князѡтъ вѣсѡвски.

25 Но Исусъ како знѣше мысли те имъ, рече имъ: како царство, ако се раздѣли на вжхъ себе си, ще да запдѡтѣ: и секой прѡдъ, или кжша ако се раздѣли на вжхъ себе си, нещѣ да стѡи.

26 И ако сатанѣ та сатанѣ изгонѣна, раздѣлилъ се ѣ на врахъ секе си. Какви прочее ще да стои царство то мѣ;

27 И ако азъ изгонѣвамъ вѣсове те съ веелзевдѣлътъ, сынове те ваши съ когò ги изгонѣватъ; за то они ще ви бждатъ сдѣи.

28 Ико ли азъ съ Духъ Божий изгонѣвамъ вѣсове те, воистиннѣ постигна на насъ царство то Божие.

29 Или какви може да влѣзе нѣкой въ къща та на-сдѣиъ тѣтъ, и да мѣ разграби сосѣдъ те, ако по на прѣдѣ не нѣрже тѣкѣтъ; и тогава ще мѣ шбере къща та,

30 Който не ѣ съ мене, противенъ ми ѣ: и който не свѣра съ мене, разсѣпѣва.

31 За това ви говоримъ: секой грѣхъ и худѣ ще да се прѣстатъ на человекѣщ те: а худѣ та што ѣ на Духа тѣ, не ще да се прѣсти на человекѣщ че.

32 И който рече слово противъ ѣвна человекѣскагъ, ще да мѣ се прѣсти: а който рече противъ Духа свѣтагъ, не ще да мѣ се прѣсти, ни на тоа свѣтъ, ни на онай.

33 Или ще да направите джрѣ то добро, и рѣжда та мѣ добра: или ще да на-

правите джрѣ то лошо, и рѣжда та мѣ лоша: защото ѣ рѣжда та ще да се познае джрѣ то.

34 Змѣйчѣте ѣхиднини, какви можете да дѣмате добро, като сте лоши; защото ѣ изкѣтокатъ (ѣ това шо артисѣва) на сжрацѣ то, оуста та говоратъ.

35 Добрыи человекѣтъ ѣ добро то сокровище и зноси добры те (дѣмъ): а лѣкавыи человекѣтъ ѣ лѣкаво то сокровище и зноси лѣкавы те.

36 И говоримъ ви: защото за секое слово праздно, кое то ако речѣтъ человекѣщ те, ще воздадатъ ѣмѣтъ и а дѣнь сдѣиъ.

37 Помѣже ѣ словеса та си ще да се шправдашъ, и ѣ словеса та си ще да се шсѣдишъ.

38 Тогава ѣ говориха нѣкои ѣ книжницѣ те и Фарисѣи те и рекоха: оучителю, искаме да видиме ѣ тебе знаменѣе.

39 И той ѣ говори и рече имъ: рѣдѣ лѣкавыи и прѣлюбовѣишии знаменѣе иска, и знаменѣе не ще да мѣ се даде, токму знаменѣе то на-Ивна пророка.

40 Защото, каквòто вѣше Ивна во оутрѣба та китова три дни, и три ноци,

такѧ ще да бжде ѿ Ѡвнѧ
человѣческій въ сжрацѣ то
на-земла̀ та три дни, ѿ
три ноши.

41 Мжжѣ ще ниневїтски
ще да стѧнатѧ на сѣдѧ съ
тоѧ родѧ, ѿ ще да го ѡсѣ-
датѧ: зашто се покаа̀ха
съ Іѡнина та проповѣдь:
ѿ єто тѣка по вече ѡ Іѡна.

42 Царица та южна ще да
го ѡсѣди: зашто дойде ѡ
край земля̀ та, да чѣ пре-
мѣдрость тѧ Ѣоломѡнова:
ѿ єто тѣка є по вече ѡ Ѣо-
ломѡна.

43 ѿ когѧто нечїстїи духѧ
їзлѣзѧ ѿ чѣловѣка, пре-
ходи презѧ безводни мѣ-
стѧ, ѿ тжрси оупокоєніе, ѿ
не нахожда.

44 Тогѧна ще да рече: да
се вжрнемѧ въ кжша та си,
ѡ дѣто їзлѣзоухѧ, ѿ като
дойде нахожда ѧ прѧзана,
помѣтена, ѿ нарѣдена.

45 Тогѧва ѡїна, ѿ зѣма съ
сѣбе си іоше сѣмь духове
но люты ѡ сѣбе, ѿ като
влѣзатѧ, живѣатѧ тамѡ, ѿ
бѣватѧ послѣдните (бѣдѧ),
на-Ѡногова чѣловѣка по ло-
ши ѡ пѣрвы те, такѧ ще да
бжде ѿ на тоѧ родѧ лѣка-
внїи.

46 ѿ като іоше дѣмаше
тоѧ на народи те, єто,
мѧйка мѣ ѿ братїѧ та мѣ
стоѣха вжнѧ, ѿ їскаха да
мѣ дѣматѧ.

47 ѿ рече мѣнѣкой си: єто,
мѧйка ти ѿ братїѧ та ти
кѡнка стоѧтѧ, ѿ їскатѧ да
ти хжратѧтѧ.

48 ѿ Іисѣсъ ѡговори, ѿ
рече на Ѡногова, што мѣ
дѣмаше: коѧ є мѧйка ми;
ѿ кой са братїѧ та ми;

49 ѿ прострѣ ржкѧ та си
на оученицѧ те си, ѿ рече:
єто мѧйка ми, ѿ братїѧ та
ми, зашто който сотвори
вола та на-Ѡтцѧ моєѡ,
што є на небеса̀ та, тоѧ ми
є братѧ, ѿ сестрѧ, ѿ мѧйка.

ГЛѠВЯ ГІ.

ѿ въ Ѡншї дѣнь їзлѣзе
Іисѣсъ ѡ кжшѧта, ѿ сѣднѧ
при морѣ то.

2 ѿ собрѧхасѣ при нѣго
много народи, до толко
што влѣзна̀ въ гемїѧ та
ѿ сѣднѧ: ѧ сїчкїо народѧ
стоѣше на брежѧтѧ.

3 ѿ дѣмѧ їмѧ много съ
прїтчи, ѿ рече: єто їзлѣ-
зна̀ сѣлѧтельо да сѣе.

4 ѿ като сѣеше тоѧ, єднї
(зѣрна) паднѧха при пж-
тѧтѧ: ѿ дойдѡха пїлцѧ те
ѿ їзжлѧха ги.

5 ѿ дѣрѧги паднѧха на ка-
менїти мѣстѧ, дѣто нѣма-
ше земля̀ много, ѿ їзвѣд-
нѧшѧ проникнѧха, зашто
не бѣше джлѡка земля̀ та:

6 Но като їзгрѣѧ солнце
то, по вѣхнѧха: ѿ зашто
нѣмаха кѡренѣ, їзсжхнѧха.

7. Я дрѣги паднаха въ тѣрнѣ то, и шѣрастоха околѣу нѣхъ тѣрнѣ, и оудавнѣха ги.

8. Я дрѣги паднаха на докря земля и даваха плодъ, еано оубо стѣ, а дрѣго шестдесать, а дрѣго тридесать.

9. Който има оуши да слѣша, нека слѣша.

10. И като се приближиха оученици те мѣ, рекоха мѣ: защо имъ говоришъ съ прѣтчи;

11. Я той имъ ѡговори, и рече: зашто вамъ е дадено да разумѣете таинства та на царство то нечесно, а нимъ не е дадено.

12. Зашто който има, немѣ ще се даде, и ще да мѣ дрѣса: а който нема, и онова што имъ, ще да се земе ѡ него.

13. За това имъ адмамъ съ прѣтчи: зашто макаръ глѣдатъ не видатъ, и макаръ слѣшатъ нечѣатъ, ни то разумѣватъ.

14. И исполнава се въ нѣхъ пророчество то Исаяево што ще да чѣте, и не щѣте да разумѣете: и съ глѣданѣ то ще да глѣдате и не щѣте да видите.

15. Зашто се ѡгон сѣраце то на тѣа людіе, и съ оуши те тѣшко чѣха, и замѣ-

мѣха си очи те, да не въ видѣли некогого съ съ очи те си, и съ съ оуши те въ чѣли, и со сѣраце то въ разумѣли, и шѣжрали въ се, и азъ въ хъ ги исцѣлилъ.

16. Я ваши те очи блаженни че глѣдатъ: и оуши те ви че чѣатъ.

17. Зашто истина ви говоримъ: че много пророчи и праведници пожелаха да видатъ, што видятъ, и не видѣха: и да чѣатъ, што чѣте, и не чѣха:

18. Въше прочее чѣте прѣтча та на сѣвателатъ.

19. На секой человекъ, който слѣша слово то на царство то, и не разумѣва, дохожда лѣкаво и гракнѣва мѣ по сѣано то на сѣраце то мѣ: това е што е сѣано при пѣтатъ.

20. Я онова, што е сѣано на каменити мѣста, то е оный, който слѣша слово то, и авѣе съ радостъ го прѣйма:

21. Нема обаче коренъ въ себе си, но е молодремененъ: и като се докара да бѣде печаль или гоненіе заради слово то, тоа чѣсъ се соблазнава.

22. Я онова што е сѣано въ тѣрнѣ то, то е оный, што слѣша слово то, и грѣша та на тоа вѣкъ. и прелюеніе то на богатство

то, оудѣвна слово то, и
быва безплодно.

23 И постана то на до-
крѣта земля, то є ѿнзи,
който слыша слово то, и
разумѣва го: който и при-
носи плодъ, и прави єдно
сго, дрѣво шестдесать, дрѣ-
го тридесать.

24 Дрѣга прѣтча ѿмъ пред-
ложи, и рече: оуподобисе
цѣрство то небесно на є-
динъ человекъ, който по-
ста добро сѣме на нѣва
та си:

25 И като ставаха челоуѣ-
цы те, дойдѣ дѣшманино
мѣ, и поста кжколѣ низъ
пшеница та, и ѿиде ги.

26 И когѣто порасте тре-
ва та и сотвори плодъ, то-
гдава сѣгнѣха и кжколѣто.

27 И ѿидоха работницы
те на ѿнѣи господарѣ, и
рекоха мѣ: господине, не
поста ли докро сѣме на нѣ-
ва та си; ѿ дѣ прочее ѿма
кжколѣ;

28 И той ѿмъ рече: дѣш-
манинъ человекъ є напра-
вилъ това, а работницы те
мѣ рекоха: ѿкашъ ли про-
чее да ѿдеме да ги ѿсплени
ме;

29 И той ѿмъ рече: не
дѣйте, да не бы, като скѣ-
рѣте кжколѣ то, ѿскѣвали
и пшеница та.

30 ѿставѣте да растѣтъ
и двѣте заедно до жѣтва

та, и когѣто фѣнатъ да
жнѣтъ, ще да речѣмъ на жа-
тварѣте: сокерѣте по напредъ
кжколѣ то, и свѣржете ги
въ снопѣ за да ги ѿзгорѣ-
ме а пшеница та сокерѣте
въ житница та ми.

31 Дрѣга прѣтча ѿмъ пред-
ложи, и говореше: прилича
цѣрство то небесно на сѣ-
напово зрно, коѣто зема
человѣкъ (нѣкой) и поста
го на нѣва та си:

32 Коѣто є най малко ѿ
сѣчки те сѣмена: а когѣто
порастѣ, бѣва по големо ѿ
сѣчки те зеленѣща: и кѣва
дрѣво, што дохождатъ
птицы те небесны, и стоѣтъ
по стѣвлѣ та мѣ.

33 Дрѣга прѣтча ѿмъ ре-
че: прилича цѣрство то не-
бесно на квасѣтъ когѣто
зема єднѣ женѣ, и скрѣ го
въ три мѣри брашно, до
дѣ воскиснѣ сѣчко то.

34 Тѣ сѣчки те говореше
Иисѣсъ съ прѣтчи на народи
те, а безъ прѣтча нишо
ѿмъ не говореше:

35 За да се ѿсполни рече-
но то презъ пророкѣтъ,
който говори: ще да ѿво-
римъ въ прѣтчи оустѣ та
си: и ще да ѿзвѣдимъ ѿ-
нѣа, што са скрѣшенъ ѿ
созданѣ то на свѣтѣтъ.

36 Тогдава ѿстави наро-
ды те Иисѣсъ, и дойдѣ въ
кѣши: и ѿидоха при него

оученицѣ темѣ, и рекоха мѣ:
 истолкувай ни притча та
 на-кжкѣ то на-нива та.

37 Я той ѿговори, и рече
 имъ: ѿнзи што є свѣтъ
 добрѣ то сѣме, єсть ѿнъ
 челоуѣческій:

38 Я нива та є свѣто, а
 добрѣ то сѣме, тѣмъ са сьно-
 вѣ те на-цѣрство то: а кж-
 кѣ те са сьновѣ те на-
 лѣкѣша:

39 Я ашманино, што
 ги є посѣлъ, єсть діаво-
 ло: я жѣтва та є, скончѣ-
 нѣ то на-сѣтѣхъ: а жѣт-
 вѣре те са, яггли те.

40 Какво то прѣче сѣмѣ-
 рѣхъ кжкѣ то, и изгѣрѣ-
 вѣхъ ги сѣмѣмъ ѿгнь: тѣмъ
 ще да бѣде и въ скончѣнѣ
 то на-тоа вѣкъ.

41 Ще прѣти ѿнъ чело-
 уѣческій яггли те свои, и
 ще сѣберѣхъ ѿ цѣрство то
 мѣ сѣчки те сѣлѣзны, и
 ѿнѣмъ што стѣбѣхъ без-
 закѣнѣ:

42 И ще да ги фѣрлѣхъ
 въ пѣшь ѿгненна: тѣмъ ще
 да бѣде плѣчь и скѣрѣнѣ
 со зѣви те.

43 Тогда прѣведни те
 ще да се просѣтѣхъ като
 слѣнце то, въ цѣрство то
 на-ѿцѣ имъ, кой то има
 оуши да слѣша, нека слѣша.

44 Пѣкъ прилѣча цѣрство
 то неѣсно на сокѣрѣнѣ,
 кой то є скѣрено въ нива

та, кой то като го найдѣ
 челоуѣко скѣго, и ѿ ра-
 достѣ тѣ си ѿнѣмѣ, и про-
 дѣва си сѣчко то шо има,
 и кѣпѣва нива та ѿнѣмѣ.

45 Пѣки прилѣча цѣрство
 то неѣсно на челоуѣкъ
 тѣрѣговѣцѣ, кой то тѣрѣси
 добрѣмъ бѣсерѣ:

46 Кой то, като намерѣ є
 дѣнъ многоцѣненъ бѣсерѣ
 ѿидѣ и продѣде си сѣчко то
 што имаше, и кѣпи го.

47 Пѣки прилѣча цѣрство
 то неѣсно на нѣводѣ (мѣ-
 жа), кой то бѣде фѣрленъ
 въ морѣ то, и сокѣрѣ сѣка-
 ковъ рѣдѣ (рѣкъ),

48 Кой то като се напѣл-
 ни, излѣкоха го на край-
 лѣхъ, и като сѣдѣнѣхъ из-
 бѣрѣхъ добрѣ те въ сѣдове,
 а лошѣ те и сѣфѣрлѣхъ вѣнѣ.

49 Тѣмъ ще да бѣде и въ
 скончѣнѣ то на сѣтѣхъ:
 ще излѣзнѣхъ яггли те, и
 ще да ѿлѣчатъ злѣ те ѿ
 прѣведни те:

50 И ще да ги фѣрлѣхъ
 въ пѣшь ѿгненна: тѣмъ ще
 да бѣде плѣчь и скѣрѣнѣ
 со зѣви те.

51 Рече имъ Исѣсъ: разѣ-
 мѣхъте ли тѣмъ сѣчки те;
 рекоха мѣ: єй Гѣспѣди.

52 Я той имъ рече: заради
 тоа сѣкой книжѣвникъ,
 кой то се є наѣчилъ на цѣр-
 ство то неѣсно, подѣбенъ
 є на челоуѣкъ домовѣтѣ,

който и зноси ѿ скрѣшница та си и вѣтхи те и нѡвѡ те.

53 И бѡдѣ като сѡхрши 'Иисѡсъ тѣа притчи, прейдѣ ѿ тамш.

54 И като дойдѣ въ отѣчество то си, оучеше ги въ собѡратѣ ѡмѣ: што се чѡдеха, и говорѣха: ѿ дѣ ѡ на тогова тѣа премѡдростѣ, и тѣа сѣлш;

55 Не ѡ ли тѡа древодѣлскѣо сѣлш; не вѣкатѣ ли мѣйка мѡ Марѣамѣ, и братѣа та мѡ 'Іакшвѣ, и 'Іосѣй, и Ѣѣмшнѣ, и 'Іѡда;

56 И сестрѡ те мѡ не сѣ ли сѣчки те въ насѣ; ѿ гдѣ мѡ дойдѡха прочее тѣа сѣчки те:

57 И соблазнѡвахасѣ за него. И 'Иисѡсъ ѡмѣ рѣче: не ѡ прорѡкъ безчѣстенѣ, токмѡ въ отѣчество то си, и нѣ кѡща та си.

58 И не сотвори тамш много сѣлш за невѣрствѣе то ѡмѣ.

ГЛАВА ДІ.

Вѣ ѡнова прѣме като чѡ 'Иршдѣ четверовлѣстникѣ чѡдѣси те 'Иисѡсови.

2 Рѣче на слѡгнѣ те си: тѡа ѡ 'Іѡаннѣ креститѣлѣ, тѡѡ воскреснѣ ѿ мѣртѡвѡ те, и затѡва дѣйствѡватѣ сѣлш въ него.

3 Затѡ 'Иршдѣ като фанѣ 'Іѡанна, вѡрза го и тѡри го въ темницѣа та, зарадѣ братѡва та си Фѣлѣппѡва та женѣ Иршдѣада.

4 Затѡто мѡ дѡмашѣ 'Іѡаннѣ: не дѡва законѣ да ѡ ѡмашѣ:

5 И ѡскаше да го оубѣе, но оубѡлѣ ѿ народатѣ, затѡто го ѡмашѣ като прорѡкъ.

6 И когатѡ дойдѣ денѡ нарѡждѣнѣе тѡ 'Иршдѡво, и грѣ Иршдѣадина та дѡцѣрка на срѣдѣ, и оубѡдѣ на 'Иршда:

7 Затѡва сѣ клѣтва и зрѣче да ѡ дѡдѣ, што поѡска.

8 И ѡнѣ като бѡлѣ на прѣдѣ набчѣна ѿ мѣйка си, дѡй ми рѣче тѡка на блѡдо главѣа та на 'Іѡанна креститѣла.

9 И ѡскорѡисѣ цѣро: но зарадѣ клѣтѡватѣа, и за ѡнѡа што се дѣха сѣ него, запѡвѣдѣ да ѡ дѡдѣтѣ.

10 И пратѣ та постѣкоха 'Іѡанна въ темницѣа та.

11 И дѡнесѡха мѡ главѣа та на блѡдо, и дѡдѡха ѡ на момѣа та: и ѡнесѣ ѡ на мѣйка си.

12 И пристѡпѣха оученицѡ те 'Іѡанновѣ и земѡха мѡ тѣло то, и погрѣкоха го: и ѡндѡха та казѡха на 'Иисѡса.

13 И 'Иисѡсъ, като чѡ то

вѣ, ѡиде ѡ тамъ съ геміа на єдинѣ въ пѣсто мѣсто, но като раздѣхъ народи те, ѡидоха по него пѣши ѡ градове те.

14 И като излѣзе Исусъ видѣ много народъ, и пожали го, и исцѣли имъ болны те.

15 И когѣто мржкнѣ, пристѣпиха оученицы те мѣ при него, и рѣкоха: мѣсто то є пѣсто, и минѣ вече време, ѡидети народи те да идатъ въ села та да си кѣпатъ хлѣбъ.

16 И Исусъ имъ рече: не трѣбѣва да идатъ: дайте имъ вѣше да їдатъ.

17 И они рѣкоха: нїе немаме тѣка (пѣвече) токму пѣть хлѣба и двѣ рѣбѣ.

18 И той имъ рече донесете ми ги тѣка.

19 И като заповѣда на народи те да сѣднатъ на трѣва та, земѣ пѣть тѣ хлѣба, и двѣ те рѣбѣ, и погладнѣ на некѣ то, и благослови: и като преломѣ, даде на оученицы те хлѣбове те. ѡ оученицы те на народи те.

20 И їдоха сички те, и насытихасе: и собраха артисали те комѣти дванадесать коша пжани,

21 И она цѣло їдоха бѣха до пѣть хїладѣ мѣжѣ, освѣтнѣ женѣ те и дѣцѣ та.

22 И акѣ понѣди Исусъ

оученицы те си давлѣзнатъ въ геміа та, и да замїнатъ по напредъ ѡдѣнатъ, докле да ѡидети народи те.

23 И като ѡидети народи те, качїсе на гора та да се помѣли на єдинѣ, и като мржкнѣ самъ кѣше тамъ.

24 И геміа та кѣше посредѣ морѣ то, и кѣдствѣваше ѡ болны те (ѡ далги те): за цѣло кѣше прѣтивенѣ вѣтѣро.

25 И въ четвѣрта та (стрѣжа на-нощѣ та, ѡидѣ камѣтони хъ Исусъ, и ходеше по морѣ то.

26 И когѣто го видѣха оученицы те че ходеше по морѣ то, смѣтихасе и поворѣха, че є привидѣнїе: и ѡ страхъ извѣскаха.

27 И Исусъ акѣ имъ проадма, и рече: дерзайте: азъ самъ, не бойтесе.

28 И Пѣтра мѣ ѡ говори, и рече: Господи, ако си ты заповѣдай ми да доїдемъ при тебе по вода та.

29 И той мѣ рече: Єла. И като излѣзе изъ геміа та тѣтрѣ, ходеше по вода та, да иде при Исуса.

30 Но като видѣ сїлентѣ вѣтрѣ, оупланиге: и понѣже начнѣ да потѣнѣва, извѣска, и рече: Господи, спасї мѣ.

31 И акѣ Исусъ прострѣ ржкѣ та си, и фанаго и

рече мѠ маловѣре защо се оуѡсомнѣ;

32 И като влѣзнаха Ѡни въ геміа та, престана вѣтжро.

33 Я Ѡніа, цюто бѣха въ геміа та, дойдѡха ѡ покло-нихамсе, ѡ рекоха: воистинѠ Ѡніа Кнѣий Ѡси. И като заминаха, дойдѡха въ землѡта Геннисарѣйска.

34 И като го познаха тамошни те человекы, прати-ха по сичка та Ѡнаа страна: ѡ принесоха при него сички те болны:

35 И молехамсе токмо да се прикоснатъ до полъте на дрѣхи те мѠ: ѡ колкото се прикоснаха, сички те исцѣлѣха.

ГЛІВЯ ВІ.

Тогѡвѡ дойдѡха при Исуса книжницы те ѡ Фарисѣи те ѡ Иерусалимъ, ѡ рекоха:

2 Защо оученицы те твоѡ престѡпватъ предѡніе то на старцы те; зашто не си оумыкатъ ржце те, когѡто идѡтъ хлѣвъ.

3 Я той ѡ говори, ѡ рече ѡмъ: а вѡе защо престѡп-вате; заповѣдъ та Кѡжѡа за предѡніе то вѡше;

4 Зашто Кѡвъ Ѡ заповѣдалъ, ѡ реклъ: почитѡи ващѡ си, ѡ мѡйка си; ѡ

кѡйто злослѡви ващѡ ѡ мѡйка, го смѣрть да оумре.

5 Я вѡе говорите: защо кѡйто рече на ващѡ ѡ на мѡйка: дѡръ Ѡ секом вещь, ѡ коѡто можешъ да се ползвашъ ѡ мене: ѡ да не почитѡ ващѡ си ѡ мѡйка си.

6 И развалихте заповѣдъ та Кѡжѡа за предѡніе то вѡше.

7 Дицѡмѣри, добре проро-чествѡва за васъ Исѡа, кѡй-то говори:

8 Приближаватсе тѡа че-ловцы при мене съ оустѡта си, ѡ съ оустни те ме почитатъ, а сѡрдце то ѡмъ далече ѡстоѡ ѡ мене.

9 И напразно ме почи-тагъ, зашто оучатъ оуче-ниѡ, заповѣди человекски.

10 И повика народы те ѡ рече ѡмъ: слѡшайте, ѡ раздѡмѣйте.

11 Не Ѡновѡ, цюто влѡзи въ оустѡ та ѡсквернаѡ че-ловѣка: но Ѡногѡ, цюто ѡзлѡзи ѡзъ оустѡ та, то ѡсквернаѡ человекѡ.

12 Тогѡвѡ като прибли-жиха оученицы те мѠ, ре-коха мѠ: знаешъ ли, че Фарисѣи те като чѡха слѡво то совлазнихасе:

13 Я той ѡмъ ѡ говори, ѡ рече: великѡ сѡдъ когѡто не Ѡ насадилъ Ѡтецъ мой не-бѣснѡй, цю да се искорени.

14 Ѡставѣте ги, зашто

са слѣпни водители на слѣпци: а́ ѿко слѣпци слѣпци водни, и́ двѣма та ще да паднатъ въ ѿма та.

15 И ѿговори Пётръ, и́ рече мѣ: кажи ми та́а притча.

16 Я́ Исусъ и́ мѣ рече: та́ о́ще ли сте и́ вше́ безъ разумъ;

17 О́ще ли не разумѣвате, за́що́ се́кое нѣщо, што́о влѣзи въ о́уста та, вѣщавасе въ корѣматъ, и́ презъ ѿфедршнатъ и́злѣзи;

18 Я́ о́ниа што́о и́злѣзатъ и́зъ о́уста та, ѿ сѣрдце́ то и́злѣзатъ, и́ о́ни ѿсквернѣватъ чело́вѣка.

19 За́що́то ѿсѣрдце́ то и́злѣзатъ помышлѣнїа зли, о́убїиства, прелюбоудѣиства, вѣдове, краде́нїе, лже свидѣтелства, худлы.

20 Та́а са който ѿсквернѣватъ чело́вѣка, а́ да гѣде нѣкой съ недмѣены рѣце, не ѿсквернѣва чело́вѣка.

21 И́ като и́злѣзе ѿ тамъ Исусъ, ѿидѣ въ страны́ те Турски и́ Оїдшнски.

22 И́ е́то е́днѣ женѣ Хананейска, ко́ато и́злѣзе ѿ о́ниа сѣноры, и́скаше мѣ, и́ говоре́ше: поми́лѣи ме́ Госпо́ди, О́ине Давїдовъ: дщѣрка та́ ми злѣ́ се бѣснѣва.

23 Я́ то́й не и́ ѿговори гла́во, и́ като пристѣпїха о́ученицы́ те мѣ, мо́лѣха го,

и́ говоре́ха: и́спрати́ а́ да си и́де, за́що́то вы́ка слѣдъ насъ.

24 Я́ то́й ѿговори, и́ рече: неса́мь пра́ченъ, то́кмъ до о́вцы́ те за́гбены́ те на до́мътъ Израїлевъ.

25 Я́ о́ниа дойде́, и́ поклонимъсе, и́ говоре́ше: Госпо́ди, помогни́ ми.

26 Я́ то́й ѿговори, и́ рече: не е́ до́брѣ, да ѿме́нѣкой хлѣбъжтъ на ча́да та, и́ да го фѣрли на пѣта та.

27 Я́ о́ниа рече: вои́стинну́ Госпо́ди: но и́ пѣтата гѣдѣтъ ѿ тро́хи те, който па́датъ ѿ трапѣза та на господа́ре те и́ мѣ.

28 То́гава ѿговори́ Исусъ, и́ рече и́ ѿ жѣно, голѣма ти е́ вѣра та: не́ка ти бѣде ка́квото и́скашь, и́ и́сцѣлѣ дщѣрка и́ ѿ о́нзи ча́сѣ.

29 И́ преїде́ ѿ тамъ Исусъ, и́ дойде́ при морѣ́ то Галїлейско: и́ и́скачїсе на гора́ та, и́ седе́ше тамъ:

30 И́ ѿидѣ́ха при не́го мно́го наро́ди, който има́ха съ се́бе си хро́мъ; слѣпъ, нѣмъ, сѣжрченъ, и́ дрѣги мно́го: и́ фѣрлїха ги при но́зе те Исусовы: и́ и́сцѣлї ги.

31 Што́то се чѣде́ха наро́ди те, като глѣде́ха нѣмъ те да дѣматъ, сѣжрченъ те да зѣравы, хро́мъ те да хо́датъ, и́ слѣпъ те да ви́-

дають; и прославляваха Бога Іеранілева.

32 И како пошыка Іисусъ оученицѣхъ те си, рече имъ: жалъ ми є за тол народъ: зашто три дни вене какъ во сфадыть тѣка при мене, и не маетъ що да їдадыть; а нещє ми се да ги прѣстнемъ гладны, да небы ѿслабѣли на пятагъ.

33 И рекоха мѣ оученицѣхъ те: ѿ гдѣ да ни дойдатъ толкока хлѣбове въ прѣстѣна та, што да се насыти толко народъ;

34 И рече имъ Іисусъ: колко хлѣбове имате; а они мѣ рекоха: седемъ, и малко рѣбвицѣхъ.

35 И заповѣда на народатъ да наседатъ по землѣта.

36 И като зема седемъ тѣ хлѣбове, и рѣбвѣхъ те, воздаде хвала, и преломи, и даде на оученицѣхъ те си; а оученицѣхъ те на народатъ.

37 И їдоха сички те, и насытихасе; и собраха ѿстанали те коматѣ, седемъ кошницѣхъ пжаны.

38 А она, што їдоха, бѣха чѣтыри хїладѣхъ мѣжє, ѿсѣнь женѣхъ, и дѣца.

39 И като ѿпрѣстна народѣхъ те, влѣзе въ геміа та: и ѿиде въ Магдалинскитѣ сѣнорѣхъ.

ГЛАВА 31.

И дойдоха при него Фарісеи те и саддукей те, които го искѣшаваха, и искаха ѿ него да имъ покаже знаменіє ѿ нево тѣ.

2 И Іисусъ ѿговори, и рече имъ: когато мржкнѣва, говорите, плєно ще да вѣде; зашто се червенѣе нево то.

3 И во оутрина (говорите) анєсь ще да є зима, зашто се червенѣе и заоблачѣва нево то. Лицемѣри, лице то на нево то знаете да разїждавате, а знаменіа та на-времена та не можете да разїдате;

4 Родъ лѣкавшѣи и прелюбодѣишѣи знаменіє траги, и знаменіє не ще да мѣ се даде, токму знаменіє то на-ївна пророка. и ѿстави ги и ѿиде си.

5 И като заминаха оученицѣхъ те мѣ одонадѣ, забравїха да зематъ хлѣбове.

6 И Іисусъ имъ рече: гледайте хѣбавѣ, и чѣвайте се ѿ кваситѣ фарісейскїи и саддукейскїи.

7 И они размышляваха въ себєси, и говорѣха: че хлѣбове не зѣхмє.

8 И като раздѣмѣ това Іисусъ, рече имъ: зашто мысличе въ себєси, ѿ малокѣри, че нестє зємали хлѣбове;

9 Іоше ли не раздѣмѣвате,

ни то помните петъ тѣ хлѣб-
кове на-петъ тѣ хілады, и
колко кошове земахте;

10 Ни то седмъ тѣ хлѣбкове
на-четыри тѣ хілады, и ко-
лко кошницъ зѣхте;

11 Какъ же не раздѣлвате
защо не ви рекохъ за хлѣ-
катъ, но да се вардите ѿ
квасятъ фарисейскій и са-
ддукейскій;

12 Тогава раздѣха, за-
що не имъ рече да се вар-
датъ ѿ хлѣбншатъ квасъ,
но ѿ оученіе то фарисейско
и саддукейско.

13 И когато доиде Исусъ
во страны те на-Весарія та
Філіппова, пыташе оучени-
цы те си, и говореше: когò
ме говоратъ чловѣцы те
да самъ азъ, ѿ чинъ чловѣ-
ческій;

14 И ѿни мѣ рекоха: Еди
говоратъ защо си Іwannъ
креститель: и дрѣги Ілїа,
а дрѣги Іеремїа: или Еди
ѿ пророцы те.

15 Рече имъ: а въ когò ме
говорите да самъ;

16 И ѿговори Симонъ
Петръ, и рече: ты си Христосъ
ѿи на-Вѣа живагъ.

17 И ѿговори Исусъ, и ре-
че мѣ: блаженъ си Симонъ
симне Іwannъ, зашто плоть
и кровь не ти гвѣи това,
но ѿца мой който є на
небеса та.

18 И азъ ти дамъ: за-

що си ты камень, и на томъ
камень ще да соградимъ цер-
ква та моя, и врата та
адови, не щатъ да и на-
двѣлтъ.

19 И ще да ти дамъ ключо-
чове те на-царство то не-
бесно: и што вържешъ на
земля та, ще да вжде вър-
зано и на небеса та: а што-
то развржешъ на земля
та, ще да вжде разврзано
и на небеса та.

20 Тогава запрети Исусъ
на оученицы те си, да не
казватъ никому, зашто
той є Исусъ Христосъ.

21 ѿ тогава Фанї да ка-
зва на оученицы те си, за-
що трѣбва да иде во Іеру-
салїмъ, и да пострада мно-
го ѿ старцы те, и архїерей-
те, и ѿ книжовницы те, и
да го оубѣлтъ, и въ третї-
лтъ день да воскресне.

22 И земля го Петръ на
страна, и началъ да мѣ за-
прещавъ, и да говори: по-
жали себе си Господи, данò
да ти не вжде това.

23 И той се ѿвжри, и ре-
че на Петра: иди задъ ме-
не сатанò, пакость ѿи си:
зашто не мислишъ Бо-
жественны те (работы), но
чловѣчески те.

24 Тогава Исусъ рече на
оученицы те си: който иска
да доиде слѣдъ мене, да
се ѿрече ѿсебеси, и да земе

крѣстатъ си, и да послѣдѣва по мене.

25 Защото, който иска да спасе душа та си, ще да ѿзагуби: а който ѿзагуби заради мене, ще да ѿнаиде.

26 Защото каква полза има челоуѣкъ, ако си чкѣтъ свѣтъ придобѣе, а душа та си загуби;

27 Или що ще даде челоуѣкъ размѣна за душа та си; защото Ѡиъ челоуѣчскій ще да дойде со слава та на Отца своего, со съ Англы те си: и тогда ще заплачѣ секомѣ спорѣдъ дѣла та мѣ.

28 Истина ви говоримъ: за что има нѣкои Ѡ гѣа, што стоѣтъ тѣка, които не щѣтъ да вкѣсѣтъ смѣрть, докѣ не видѣтъ Ѡиъ челоуѣческаго, че иде въ царство то си.

ГЛАВА 31.

И по шестъ дни послѣ зема Исусъ Петра, и Іаква, и Іуанна брата мѣ: и покачи ги на висока гора на единѣ.

2 И прѣвбразисе прѣ нихъ: и просвѣти мѣ се лице то както солнце то: а дрѣхи те мѣ вшдохѣ вѣлы както свѣтъ.

3 И что, гвѣихаимсе Мшѣсей и Иліа, и розговарахасе съ него.

4 И Ѡговори Пѣтръ, и рече на Исуса: Господи, добре ни е да сме тѣка: ако щѣшъ да направиме тѣка три колѣкы, еднѣ за тебе, и еднѣ за Мшѣсеа, и еднѣ за Иліа.

5 Като тоше дѣмаше той, что облакъ свѣтелъ ги покрѣ, и абие чѣсе гласъ изъ облакѣтъ който говореше: тоа е Ѡиъ мой возлюбленый, въ корото благоволихъ, него слышайте.

6 И кате чѣха това оученицы те, паднаха на лица та си, и оубоухасе много.

7 И пристъпи Исусъ, и Фана ги, и рече: станѣте и пе бойтесе.

8 И кате си вдигнаха очи те, не видѣха никого, токму самаго Исуса.

9 И кате слѣзѣха Ѡ гора та, заповѣда имъ Исусъ, и рече: никому да не кажете това видѣніе, докѣ Ѡиъ челоуѣчскій Ѡ мржтвѣ те не воскресне.

10 И попытаха го оученицы те мѣ, и рекоха: за что прочее говорятъ книжовницы те, че Иліа трѣбѣва да дойде по напредъ;

11 Ѡговори Исусъ, и рече имъ: воистинно Иліа ще прійде по напредъ, и ще да нареди си чко то.

12 Но казѣвамъ ви, за что Иліа вече дойде, и не познаха го, но направиха мѣ

канво̀то щѣха, такъ и
Ѣи́въ чело́вѣческій ще да
постра́да ѿ нѣхъ.

13 То́гда раздѣ́ха оу́че-
ни́щѣ те, че́ за Іо́анна крес-
ти́теля ѿмъ рече́.

14 И́ како дойдо́ха о́ни
при наро́дѣхъ, прибли́жи
Ѣди́въ чело́вѣкъ при Іисъ-
са, който мѣ се кланаше́.

15 И́ а́бмаше́: Госпо́ди,
помилуй́ сѣна моего́, зашо́-
то на но́вѣ мѣсѣцѣхъ се вѣс-
нѣва, и́ злѣ́ стра́да: и́ мно-
го пѣти па́да въ о́гньѣхъ,
и́ много пѣти въ вода́ та.

16 И́ привѣдо́хъ го при
оу́чени́щѣ те твоѣ, и́ не мо-
го́ха да го ѿщѣла́тъ:

17 И́ ѿговори́ Іисъсъ, и́
рече́: ѿ ро́де не вѣрши́и, и́
развраще́нни́и, до ко́га ще
бѣдемъ съ ва́съ; до ко́га
ще вы тѣрпимъ; доведе́те
ми го тѣва.

18 И́ запрети́ Іисъсъ на
вѣсѣтъ, и́ а́бѣ ѿзлѣ́зе ѿзъ
нѣгѣ, и́ ѿздравѣ́ момчѣ́ то
ѿ о́нѣи́ часѣ́.

19 То́гда пристѣ́пиха оу́-
чени́щѣ те при Іисъса, и́ ре-
ко́ха мѣ: зашо́ нѣ́ не мо-
же́хмѣ да го ѿзго́нимѣ;

20 И́ Іисъсъ ѿмъ рече́: за-
ва́ше что не вѣ́рстѣи́е. Зашо́-
то ѿсти́на вы говоримъ́:
а́ко ѿма́те вѣ́ра ко́лко то
сѣна́пово то зѣ́рно, ще да
рече́те на та́а го́ра, преме-
сти́ се ѿ пѣ́дка та́мѣ, и́ ще́

да се преме́сти: и́ ни́когда
вѣ́щъ не ще́ да вы бѣ́де не
возмо́жна.

21 И́ то́а ро́дѣ́ а́рѣ́го ѿ́че
не ѿзла́зи, то́кму съ мо-
ли́тва и́ по́стѣ́.

22 И́ како живѣ́е́ха о́ни
то́щѣ въ Гали́леа, рече́ ѿмъ
Іисъсъ: Ѣи́въ чело́вѣческій
ще да бѣ́де преда́денъ въ
рѣ́цѣ те на чело́вѣщѣ те.

23 И́ ще́ да го оу́вѣ́лѣтъ, и́
въ тѣ́тѣлѣ́хъ де́нь ще́ да вос-
крѣ́сне, и́ ѿско́рбѣ́хасѣ́ мно́гѣ

24 И́ ко́га то дойдо́ха въ
Каперна́ѣмъ, пристѣ́пиха
при Пе́трѣ, о́ниа́ щото со-
вѣ́раха а́дра́хму те, и́ ре-
ко́ха: ва́шио оу́чи́тель не
ще́ ли да пла́ти а́дра́хму
те; рече́ ѿмъ Пе́трѣ, Ѣи́, (ще-
пла́ти).

25 И́ ко́га то вѣ́зѣ въ кѣ-
щи, превари́ го Іисъсъ, и́ ре-
че́ мѣ: що́ ти се чини́ Ѣи́мѣ-
не; ца́ровѣ те зѣ́мни ѿ кой
зѣ́матъ а́нощѣ; ѿли́ кин-
со́нѣ; ѿ своѣ́ те ли сѣ́нове,
ѿли́ ѿ чѣ́ждащѣ те;

26 Рече́ мѣ Пе́трѣ ѿчѣ́ждащѣ
те: рече́ мѣ Іисъсъ: сво́бод-
ни са́ прочѣ́е сѣ́нове те́.

27 Но́ да ги не совла́знимѣ,
ѿди́ на мо́ре то, и́ фѣ́р-
ли́ вѣ́дица та, и́ пѣ́рва ча-
рѣ́ва, щото оу́ло́вишъ, зе-
ми́, и́ ѿвори́ оу́ста́ та ѿ, и́
ще́ да намери́шъ Ѣди́въ
статирѣ́: нѣ́го зе́ми, и́ дай
ѿмъ го за мѣ́не, и́ за те́бе.

ГЛАВА III

Въ оный часъ приближи-
ха оученициъ те при Исуса,
и речекоу: кой ли ѣ ѡ насъ
по големъ въ царство то
небесно;

2 И като повика Исуса
ѣдно дѣтенце, гдори го
срѣдъ нихъ, и рече:

3 Истина ви говоримъ, ако
се не ѡвжрнете, и вждете ка-
то дѣцѣта, не ще да влѣз-
нете въ царство то небесно.

4 Който прочее се смири
като това дѣтенце, той ѣ
по големъ въ царство то
небесно:

5 И който прииме ѣдно
такова дѣтенце въ мое то
име, мене приима.

6 Който обаче соклазани
ѣдного ѡ малы те тѣа кой-
то вѣрѣватъ въ мене, по
добрѣ ѣ за него, да се ѡвѣси
камень воденичанъ на шѣ-
та мѣ, и да потъне въ джа-
кочина та морска.

7 Горко на свѣтѣтъ ѡ
соблазны те, зацѣто трѣвѣ-
ва да дойдатъ соблазны те:
но (тѣшко и) горко на о-
ногова человѣка, чрезъ ко-
гото прихѣди соблазненіе
то.

8 И ако те соблазнава рѣ-
ка та ти или нога та ти,
ѡвѣчи ги, и фжри ѡ себе
си: по добрѣ ти ѣ да влѣ-
зишъ въ живѣтатъ хрсма,

или сакатъ, нежели да и-
машъ двѣ рѣце, и двѣ но-
зѣ, и да вждешъ фжрленъ
во вѣчній огнь.

9 И ако око то ти те со-
клазнава, извади го и фжр-
ли ѡ себе ти; по добрѣ ти
ѣ да влѣзнешъ съ ѣдно
око въ живѣтъ, нежели да
имашъ двѣ очи, и да вж-
дешъ фжрленъ въ геенна
та огненна.

10 Глѣдайте, да не презри-
те нѣкого ѡ тѣа малы те:
зацѣто ви говоримъ, че яг-
гли те тѣхни всегда глѣ-
датъ на некака та лице то
на-Отца моего небеснаго.

11 Зацѣто Сынъ человѣ-
ческій доиде да намери: и
да спасе загбено то.

12 Що ви се чини: ако ви
ималъ нѣкой сто ѡвци, и
загбвесе ѣдна ѡ нихъ: не
ще ли да ѡспѣви деветде-
сѣте и деветъ, и да иде по
планини те да търси за-
гбена та;

13 И ако се слѣчи да а на-
мери, истина ви амамъ,
зацѣто по много се радѣва
на неа, нежели на деветде-
сѣте и деветъ, не загбены
те.

14 Тако не ѣ вола предъ
вашѣатъ Отецъ небесный,
да се загбви ѣдинъ ѡ мал-
ки те тѣа.

15 И ако ти согрѣши кратъ
твой, иди и ѡбличи го по-

междѣ ꙗкоже ѿ него самаго: ꙗкоже те послѣша, придокиль си крѣпца твоего:

16 ꙗкоже ли те не послѣша, земли съ секе си тоу же єаного или двѣма: за да се подтверди всако слово при оустѣ та на двѣма или на трѣма свидѣтели.

17 ꙗкоже ли не послѣша ѿ нихъ, кажи на цѣрква та: ѿ ꙗкоже не послѣша ѿ цѣрква та, ѿмай го като за пѣшчаникъ ѿ мѣтѣрь.

18 Воистинѣ ви говоримъ: штоже вѣржете на землѣ та, вѣрзано же да вѣде ѿ на небо то: ѿ штоже развѣржете на землѣ та, развѣрзано же да вѣде ѿ на небо то.

19 Паки ви говоримъ: зашто ꙗкоже двѣма ѿ васъ се соглядѣсатъ на землѣ та за секоє (докрѣд) нѣщо, коєто бы просили, же да ѿмъ вѣде ѿ Сѣдѣ моего, коєто є на небеса та.

20 Защото дѣкато са двѣма или трѣма соврѣани въ мое то ѿме, тамъ самъ (ѿ азъ) по средѣ нихъ.

21 Тогдаже пристѣпни при него Петръ, ѿ рече: Господи, колко пѣти, ꙗкоже ми согрѣшии братъ мой, да мѣ простимъ; до седмь пѣти ли;

22 Рече мѣ Исусъ: не говоримъ ти до седмь пѣти,

но до седмьдесѣ пѣти, по седмь.

23 Тогда ради подобно є царство то небесно на єдинъ человекъ царь, коєто поиска да се потакми со слѣгнѣ те си.

24 И когѣто Фана да правн хесапъ, привѣдоха мѣ єаного должника, коєто мѣ вѣше даженъ десѣтъ хиламъ талѣнта.

25 И понеже немаше да ги ѿсплати, заповѣда господаро мѣ да продадѣтъ ѿ него, ѿ жена та мѣ, ѿ чада та мѣ, ѿ сичко што ѿмаше, ѿ да плати дажно то.

26 Падна прочее слѣга та ѿнши ѿ клѣнаше мѣ се, ѿ говореше: господине, потерпи на мене, ѿ сичко то же да ти ѿсплатимъ.

27 И ѿмилостивнѣсе господаро на ѿногова слѣга, ѿ ѿстѣнаго, ѿ прости мѣ сичко то, штоже вѣше даженъ.

28 И како ѿзлѣзе ѿнши слѣга, намери єаного ѿ дрѣжнѣна та си коєто мѣ вѣше даженъ сто пѣнази, ѿ като го Фана давѣше го, ѿ говореше: плати ми, штоже ми си даженъ.

29 Падна прочее дрѣгаро мѣ на носѣ те мѣ, ѿ молеше мѣ се, ѿ дамаше: потѣрпи на мене мало, ѿ же ти ѿсплатимъ сичко то.

30 ѿ той не вѣше: но ѿ

кѣде (го) и тѣри го въ тем-
нища та, докѣ да исплати
дѣжно то.

31 И като видѣха другаре
те мѣ снова (що то се оу-
чини), сожа и ѿмъ се мно-
го, и доидоха та приказъ-
ха на господарѣтъ сичко
то по тѣжно.

32 Тагѣва го повика гос-
подаро мѣ, и рече мѣ: раке
дѣкавий, сичка та дѣжни-
на ти простихъ, защото
ме оумоли:

33 Не трѣбваше ли и ти
да пожалишъ другарѣтъ си,
какво то те пожалихъ и
ѿзъ;

34 И разгнѣваше господаро
мѣ, и предаде го на мѣчи-
тели те, до гдѣ да плати
сичка та си дѣжнина.

35 Такъ и Отецъ мой
небесный ще да направѣ
вѣмъ, ако не простите се-
кой ѿ срдцѣ то си на бра-
та своего согрѣшенѣя та
тѣхни.

ГЛАВЯ Ө.

И вѣде, като сврши И-
суса тѣа словеса, преиде ѿ
Галилеа, и доиде въ сѣноры
те Иудейски, одондѣ Иор-
дана.

2 И послѣдоваха по него
много народи, и исцѣли ги
тамъ.

3 И приближихасе при не-
го Фарисеи те, и искъшаваха

го, и дѣмаха мѣ: да ли мо-
же да ѿстави челоуѣкъ женѣ
та си за секаква причина;

4 И той ѿговори, и рече
ѿмъ: не стѣ ли четѣли, защо
ѿнзи щото ѣ сотворилъ
челоуѣцъ те ѿзъ перво, со-
творилъ, ги ѣ мужескѣи
полъ и женскѣи;

5 И рече: затова ще да
ѿстави челоуѣкъ баща си
и майка си, и ще да се со-
кѣре со жена та си, и ще да
кждатъ въ една плоть
дѣма та.

6 Щото неса вѣче дѣа, но
плоть една. Синова прочее,
щото ѣ богъ соединилъ, че-
лоуѣкъ да го не раздѣлава.

7 Рекоха мѣ: а защо Моу-
сѣи заповѣда да дѣна мж-
жѣ книга разпѣтна, и да
ѣ ѿстава;

8 Рече ѿмъ: защо Моу-
сѣи по вѣше то жестоко-
срдѣе ви заповѣда да си ѿста-
вате женѣ те, а ѿ начало
то не ѣ было такъ.

9 Но ѿзъ ви говоримъ:
защо който ѿстави жена
та си кезъ причина кадѣна,
и ѿженѣсе за друга, прелю-
боуѣйствѣва, и който зѣме
ѿставена жена, прелюбо-
уѣйствѣва.

10 Рекоха мѣ оученицъ те
мѣ: ако ѣ такава причина
та на челоуѣка со жена та
мѣ, по добре ѣ да се не жени.

11 И той ѿмъ рече: това

слово не могатъ сички те да го вмѣстятъ, но ѿнѣ, на които є дадено.

12 Защото има скопцѣ които тако са се родили ѿ оутрѣба та мѣчина си: и има скопцѣ, които ѿ челоуѣцѣ те са се скопили: и има скопцѣ, които сами са се скопили заради царство то небесно, които може да вмѣстѣ, да вмѣстѣ.

13 Тогда мѣ доведоха малки дѣтица, да си тѣри рѣче те на нихъ, и да се помѣли, а оученицѣ те имъ запретиша.

14 И Исусъ имъ рече: оставѣте дѣца та, и не имъ возбранявайте да дойдатъ при мене: защото на такива є царство то небесно.

15 И като тѣри рѣче те си на нихъ, ѿиде ѿ тамъ.

16 И єто єдинъ нѣкой си доиде, и рече мѣ: Оучителю благій, какво докро да направимъ, да имамъ животъ вѣчний;

17 И той мѣ рече: що ме дѣмашъ благъ; никой не є благъ, токму єдинъ Бгъ. но ако искашъ да влѣзнешъ въ животъ, сохрани заповѣди те.

18 Рече мѣ: кой; а Исусъ рече: сирѣчь: да не оубіешъ: да не прелюбодействувашъ: да не оукраднешъ: да не лжесвидѣтельствувашъ:

19 Почитай баща си и майка си: и, да ѿбичашъ соудаси како самого себе си.

20 Рече мѣ ѿнѣи юноша: тѣа сички те самъ сохранилъ ѿ младость та си, що ми не достига іоше;

21 Рече мѣ Исусъ: ако искашъ да бѣдешъ совершенъ, иди продай сичко, штоо имашъ, и раздайго на сиромѣси те, и ще да имашъ когатество скршено на небо то: и єла слѣдъ мене.

22 И като чѣ юноша та това слово, ѿиде си печаленъ: защото имаше много иманѣ.

23 И Исусъ рече на оученицѣ те си: истина ви го воримъ, зашо мжчнѣ ще да влѣзне когатъ въ царство то небесно.

24 И пакѣ ви дѣмамъ: полестнѣ є гемійско что вѣже да проиде презъ иглени оуши, нежели когатшо да влѣзе въ царство то Божіе.

25 И като чѣха това оученицѣ те мѣ, почудихасе многѣ, и рекоха: кой прочее може да се спасе;

26 И погледна ги Исусъ, и рече имъ: ѿ челоуѣцѣ те това не є возможно, а ѿ Бга сичко є возможно.

27 Тогда ѿговори Петръ, и рече мѣ: єто нѣ оставихме сичко, и поидохме по тебе: що ще прочее да ни бѣде;

28 Я́ Исхсхъ ѡмъ рече: истина ви дѡмамъ: зашѡ вше, който сѡе пошли по мене, въ второ то пришествиѡе когѡто седне Ѡмнъ человекскій на престолѡтѡ на-слава та си, ще да седнете ѡ вше на дванадесѡтъ престолѡмъ, да седите дванадесе те колѡна Израилеви.

29 И секой, който ѡстави кжца, ѡли братѡмъ, ѡли сестрѡмъ, ѡли баща, ѡли майка, ѡли жена ѡли чада, ѡли нивы, заради мое то ѡме, стократнѡ ще да ги воспрѡиме, ѡ живѡтѡ вѡчнѡи ще да наследѡи.

30 И мнозина пѡрви ще да вждѡтѡ послѡдни, а послѡдни те пѡрви.

ГЛАВА V.

ВѡЩОТО прилича царствѡто небесно на единъ человекъ домовитъ, който ѡ излѡзналъ многѡ рѡнѡ, да нафаца работницѡ за лѡзѡ то си.

2 И като согласѡ съ работницѡмъ те по пѡзназь на денъ прѡти ги въ лѡзѡ то си.

3 И излѡзе въ третѡтѡтѡ часѡ, ѡ виде дрѡги, който стоѡха на пѡзарѡтѡ празни,

4 И рече ѡмъ: идѡте ѡ вше въ лѡзѡ то ми: ѡ што вжде праведно ще да ви заплаћимъ, ѡ ѡни ѡидѡха.

5 Пѡки излѡзе въ шестѡ-

лтѡ ѡ въ девѡтѡтѡтѡ часѡ, ѡ направѡ подобнѡ.

6 И излѡзе ѡ въ единѡдесѡтѡтѡтѡ часѡ, ѡ намери ѡ дрѡги, който стоѡха празни, ѡ рече ѡмъ: зашѡ стоите тѡка бездѡельнѡ празни;

7 Рекоха мѡ: зашѡто никой не нѡ оуцани, ѡ рече ѡмъ: идѡте ѡ вше въ лѡзѡ то ми, ѡ што ѡ праведно, ще да зѡмете.

8 И когѡто се мржкнѡ, рече господарѡ на лѡзѡ то на настѡйникѡтѡ си: повѡкай работницѡмъ те, ѡ платѡ ѡмъ. като начнешъ ѡ послѡднѡмъ те до пѡрвѡмъ те.

9 И доидѡха ѡниѡ, който кѡха ѡшли въ единѡдесѡтѡтѡтѡтѡ часѡ, ѡ земаха по пѡзназь.

10 Я́ като доидѡха пѡрвѡмъ те мѡслеха, зашѡ ще да зѡмѡтѡ по много, ѡ земаха ѡ ѡни по пѡзназь.

11 И като го земаха мѡрмѡреха прѡтивѡ господарѡтѡ,

12 И говорѡха: зашѡ тѡмъ послѡднѡмъ те тѡкмѡ единъ часѡ поракотѡха, ѡ направѡлѡ си ги равнѡ съ насъ който ѡстеглѡхмѡ сѡчка та тегѡтѡ днѡвна, ѡ горещина та.

13 Я́ тѡѡ ѡговорѡ, ѡ рече на единѡгѡ ѡ нихъ: прѡятѡлю, не ти стрѡвамъ неправда: не пѡзари ли съ мене за единъ пѡзназь;

14 Зѣми си своѣ то, и ѿди си: ѿскамъ да дамъ и на тогѡва послѣдншатъ, какъ во то и тебе.

15 Или немамъ власть да направимъ, щото ѿскамъ въ своѣ то си нещю; или ѣ око то ти лѣкѡво, защото самъ ѡзъ благъ;

16 Такъ ще да бждатъ послѣдни те пѣрви: а пѣрви те послѣдни: защото мнозина са вѣкани, а малко са избрани.

17 И като се воскачѡваше ѿсѣсъ во ѿерѡсалимъ, земѡ дванадесете оученищъ на странѡ на пѣчатъ, и рече ѿмъ:

18 Ъто че се воскачѡваме во ѿерѡсалимъ, и Ѣѡнъ челоѡчѣскій ще да бжде предаденъ на архіерей те, и на книжѡвнищъ те, и ще да го ѡсѡдатъ на смѣрть:

19 И ще да го предадѡтъ на пѣзщъ те на порѡганіе и на распѡтіе: и въ трѣтілтѡ денъ ще да воскрѣсне.

20 Тогѡва пристѡпи при него мѡйка та на-зеведеовни те сѡнове, заедно со сѡновѣ те си, коѡто се клѡнаше, и просѣше нещю ѡ него.

21 И ѿсѣсъ и рече: щю ѿскашъ; рече мѡ: речі, да сѣднатъ тіѡ двѡма та ми сѡнове, ѣдинѡ ѡ дѣсна та ти, а дрѡго ѡ лѣва та ти странѡ въ царство то ти.

22 Ѣговори ѿсѣсъ, и рече: не знаѣте щю просіте; можете ли да пѣете чѡшѡта, коѡто ѡзъ трѣбѡва да пѡ; или съ крещѣніе то, съ коѡто се ѡзъ крѡщѡвамъ да се крѡстите; рекоѡа мѡ: можеме.

23 И рече ѿмъ: чѡшѡта оубѡ моѡ ще да ѿспѣете, и съ крещѣніе то, съ коѡто се ѡзъ крѡщѡвамъ, ще да се крѡстите, а да сѣднете ѡ дѣсна и ѡ лѣва ми, не ѣ то моѡ да го дамъ: но на ѡнѡ на коѡто ѣ пригѡтвено ѡ отѡ моѡго.

24 И като чѡха (говѡ) десѣть те, разсѡраѡхасѣ за двѡма та братѡ.

25 И ѿсѣсъ ги повѡкѡ и рече ѿмъ: знаѣте, защо кнѡзовѣ те на-пѣзщъ те господѡрствѡватъ надъ нѡхъ, и голѣми те властвѡватъ надъ нѡхъ.

26 Въ вѡсъ ѡбѡче не щѣ да бжде такъ: но коѡто ѿска да ѣ голѣмъ въ вѡсъ, да кжде вѡмъ слѡгѡ.

27 И коѡто ѿска да ѣ въ вѡсъ пѣрви, да бжде вѡмъ раѡ.

28 Какъ во то Ѣѡнъ челоѡчѣскій не дойдѣ, да мѡ послѡгѡватъ, но да послѡгѡва, и да дадѣ адшѡ та си ѡзбавлѣніе за мнозина.

29 И като ѡзлѡзѣше тоѡ ѡ ѿерѡшѡна, ѡдѡ слѡдѡ него много народи.

30 И ѣто, двѣма слѣпцѣмъ, които седѣха при пѣтатъ, като чѣха, че Исусъ заминѣва, и звѣкаха, и говорѣха: помилуй ны Господи, Ѣне Давидовъ.

31 И народо имъ запрещаваше да мѣкнатъ: но они звѣкаха по ѣмъ, и говорѣха: помилуй ны Господи, Ѣне Давидовъ.

32 И запрѣсе Исусъ, и повѣка ги, и рече: що искате да ви оучинимъ; речекоха мѣ: Господи, да ни се ѡвратѣ очии те.

33 И пожали ги Исусъ, и прикосна се на очии те имъ: и тоа часъ прогледѣха очии те имъ: и ѡидѣха слѣдъ него.

ГЛІВЯ КІ.

И кога то приближиха при Иерусалимъ, и доидѣха въ Вифсагіа както гора та блѣнска, тогава Исусъ прати двѣма ѡученицѣмъ те си, и рече имъ:

2 Идѣте въ село то, што ѣ срещу васъ, и авіе ще да намѣрите ѡслица привжрзана, и ждревчѣ съ нѣмъ: ѡвжржете и доведѣте ми ги.

3 И ако ви рече нѣкой нѣщо: ще да речѣте, защо на господаратъ имъ трѣбватъ: и акіе ще ги прати.

4 И това сичко то вѣдѣ,

за да се испѡлни речено то презъ прорѡкатъ, който говори:

5 Речѣте на дшѣрка та Ѣинова, ѣто Царь твой иде камъ тебе крѡтокъ, и възсѣдналъ на ѡслица, и на ждревѣкъ сънъ подарѣмниковъ.

6 И като ѡидѣха оученицѣмъ те, направиха каквѡто имъ заповѣда Исусъ.

7 И доведѣха ѡслица та и ждревчѣ то: и тѣриха на нихъ дрѣхи те си, и качисе на нихъ.

8 И по много то народи постилаха дрѣхи те си по пѣтатъ; а дрѣги стѣхѣха вѣйки ѡ дрѣвеса та, и постилаха по пѣтатъ.

9 И народи те, които вжрвѣха предъ нѣмъ, и слѣдъ нѣмъ, звѣкаха, и говорѣха: ѡсанна Ѣиуд Давидовъ: благословѣнъ, който иде въ име то Господне: ѡсанна въ вѣшнихъ.

10 И кога то влѣзе той во Иерусалимъ, потрѣсесе сичкѡ градъ, и говорѣше: кой ѣ тоа;

11 И народи те дѣмаха: той ѣ Исусъ прорѡкъ, който ѣ ѡ Галилейскіа Назарѣтъ.

12 И влѣзе Исусъ въ цѣрква та Божіа, и испѣди сички те, които продѣваха и кѣпѣваха въ цѣрква та, и

трапéзѣ те на-сара́фи те собори, и́ столо́ве те на-о́ніа, що́то прода́ваха гж-лабѣ.

13 И гово́реше и́мъ: пи-сано є́, до́мъ мо́й ще да се наре́че до́мъ Моли́твенный а́ вше́ го напра́вѣте пеце́ра ха́йда́тска.

14 И дойдо́ха при не́го слѣ́пи и́ хро́ми въ це́рква та, и́ исцѣ́ли ги.

15 И ка́то ви́де́ха а́рхіе́реи те и́ кни́жницѣ те че́деса́ та, що́то со́твори, и́ дѣ́ца та, ко́нто ви́каха въ це́рква та, и́ гово́реха: ѿса́нна ѿи́нѣ Дави́довѣ: не и́мъ дойде́ добре́.

16 И ре́коха мѣ: че́шѣ ли шо́ дѣ́матъ тѣа; а́ Иисѣ́съ и́мъ рече́: є́й: не стѣ́ ли че́та́ли ни́кога, за́що ѿу́ста́ та дѣ́тински, и́ ѿ о́ніа, що́то цѣ́лятъ, со́верши́лѣ си хва́ла;

17 И ѿста́ви ги, и́ и́злѣ́зна́ вѣнъ ѿ гра́дѣтъ въ Ви́дса́ніа, и́ засе́де се́ тамъ.

18 И въ о́утринта́ ка́то се вря́щаше въ гра́дѣтъ, ѿ-гла́дѣ.

19 И ка́то ви́де́ є́днѣ́ смо́ковни́ца на пѣ́татъ, ѿи́де при не́а, и́ не намери́ ни́шо на не́а, то́кмѣ є́днѣ́ листѣ́: и́ рече́ и́, ни́кога вече́ да не бѣ́де пло́дъ ѿ те́бе во вѣ́ки: и́ а́бѣ́ и́зсѣ́хна́ смо́ковни́ца та.

20 И ка́то ви́де́ха о́учени́цѣ те по́чуди́хасе, и́ ре́коха, ка́кѣ ѿ а́бѣ́ и́зсѣ́хна́ смо́ковни́ца та;

21 И ѿговори́ Иисѣ́съ, и́ рече́ и́мъ: и́стина ви́ дѣ́мамъ, а́ко и́мате вѣ́ра, и́ не сомна́сѣ́ватесе, не то́кмѣ смо́ковни́чна та ра́бота ще да напра́вите. но а́ко рече́те и́ на та́а го́ра: вди́гни́се и́ фѣ́рлі́се въ мо́ре то, ще да-бѣ́де.

22 И си́чко, шо́ да пои́ска́те въ мо́лва́ та си, ка́то вѣ́рѣ́вате, ще да при́имете.

23 И ка́то влѣ́зна́ въ це́рква та, дойдо́ха при не́го а́рхіе́реи те и́ ста́рцѣ те лю́дски ка́то о́учеше, и́ гово́реха: съ ко́а́ вла́сть пра́вишъ тѣа (ра́ботѣ); и́ ко́и ти да́де та́а вла́сть;

24 ѿговори́ Иисѣ́съ, и́ рече́ и́мъ: ще́ вы по́пѣ́тамъ и́ а́зъ є́днѣ́ сло́во: ко́ето, а́ко ми го ка́жете, ще́ ви ка́жемъ и́ а́зъ, съ ко́а́ вла́сть пра́вимъ тѣа (ра́ботѣ).

25 Кре́щені́е то Іу́а́нново ѿ га́ѣ́ бѣ́ше; ѿ не́бо то ли, и́ли ѿ че́ловѣ́цѣ те: а́ о́ни́ ми́слѣ́ха въ се́бе си, и́ гово́реха: а́ко рече́ме ѿ не́бо то: ще́ да ни рече́, а́ за́що го не по́вѣ́рѣ́вахте;

26 Я́ко ли рече́ме ѿ че́ловѣ́цѣ те: бо́имесе ѿ наро́дѣ́тъ: за́що́то си́чки те и́матъ Іу́а́нна ка́то про́ро́къ.

27 И Ѡговорѣха, и рѣкоха на 'Иисуса: не знаеме, рече ѣмъ и тоѣ: нито азъ ви казѣвамъ съ коа власть правимъ тѣа.

28 Но що ви се чѣне; нѣкой человекъ ѣмаше двѣ сына: и ѡиде при пѣрватъ и рече: чадо, иди днесь работи въ лозѣ то ми.

29 И тоѣ Ѡговорѣ, и рече: не щѣмъ: но послѣ расказае и ѡиде.

30 И като ѡиде при дрѣгѣатъ, рече пакѣ такъ. И онъ Ѡговорѣ, и рече: азъ господѣне ще да ѣдемъ и не ѡиде.

31 Кѡй ѡ двѣма та сотвори вола та на-баща си; рѣкоха мѣ: пѣрво, рече ѣмъ 'Иисусъ: истина ви говоримъ, защѣ мштарѣ те и блѣдницѣ те превѣратъ въ въ царство то Бѡжѣе.

32 Защо то 'Иваннъ доидѣ при васъ съ праведенъ пѣтъ, и не повѣрѣвахте мѣ: а мштарѣ те и блѣдницѣ те мѣ повѣрѣвахѣ: а вѣе като видѣхте това, не расказѣхте се послѣ да мѣ повѣрѣвахте.

33 Дрѣга прѣтча чѣйте: человекъ нѣкой бѣше домовѣтъ, коѣто насади лозѣ: и ѡгради го (на ѡколѣ) съ плѣтъ, и ископа въ него жлѣкъ, и направи къла: и предаде го на работницѣ те, и ѡиде си.

34 И кога то приближи време то на-плодовѣ те, прати слѣги те си при работницѣ те да зѣматъ плодовѣ те мѣ:

35 И работницѣ те като фанѣха слѣги те мѣ: едногѣ оубѣ бѣха, а дрѣггѣ оубѣихѣ, а дрѣггѣ съ камѣнѣ побѣха.

36 Пакѣ прати дрѣги слѣги по многѣ ѡ пѣрви те: и направиѣха и нимъ по добнѣ.

37 Най послѣ прати при нихъ сына своего, и дѣмаше: ще да се засраматъ ѡ сына моего.

38 И работницѣ те като видѣха сына мѣ, рѣкоха помеждѣ си: тоа ѣ наслѣдникѣ: елатѣ да го оубѣеме, и да мѣ задрѣжиме наслѣдѣе то.

39 И като го фанѣха, извѣдоха го вѣнъ ѡ лозѣто, и оубѣихѣ го.

40 Когато прочѣе доде господѣро на-лозѣто, що ще да направи на онѣа работницѣ;

41 Рѣкоха мѣ: злѣ те, злѣ ще да ги погѣки: а лозѣ то си ще предаде на дрѣги работницѣ, коѣто ще да мѣ ѡдадатъ плодовѣ те во време то ѣмъ.

42 Рече ѣмъ 'Иисусъ: нестѣ ли прочѣли никѣга въ писанѣа та: камѣнатъ, когѣ-

то презрѣха зидатели те
и не тѣриха го на реджтѣ,
той быдѣ въ главѣ на-кѣоше
то: ѿ Кѣа быдѣ това, и
чѣдно ѣ въ очи те ви.

43 Затова ви говоримъ:
че царство то Бжѣе, ще да
се ѿиме ѿ васъ, и ще да се
даде на мѣзѣкъ който тво-
ри плодовѣ те мѣ.

44 И който падне на това
камень, ще да се строши: а
на когото падне той, ще
да го строше.

45 И като чѣха архіереи те
и фарісеи те притчи те мѣ,
раздѣлѣха, защо за нихъ ги
адма.

46 И като глѣдаха да го
фанатъ, оубоахасе ѿ наро-
датъ, защото като про-
рокъ го имаха.

ГЛЯВЯ КВ.

И като ѿговори Исусъ, рѣ-
че имъ паки съ притчи, и
говореше:

2 Прилича царство то не-
бѣсно на единъ человекъ
царь, който направи свад-
ба на сына си.

3 И прати слуги те си да
повикатъ вѣкани те на
свадба та: и не щѣаха да
дойдатъ.

4 Паки прати други слуги,
и говореше: речете на вѣ-
кани те; ѣто, обѣдатъ мой
пригответъ, юнцѣ те мой

и хранени те са исклани, и
сичко то ѣ готово: ѣлате на
свадба та.

5 И онѣ като не мариха,
ѿидоха единъ на нива та
си, а други по тѣрговина
та си:

6 И други те фанаха сл-
ги те мѣ, и досадиха имъ,
и оубиаха ги.

7 И като чѣ това царо,
разгнѣвасе: и пратѣ войс-
ка та си, и погуби онѣа
оубицѣ, и градѣтъ имъ
изгори.

8 Тогѣва рече на слуги те
си, свадба та ѣ готова, а
вѣкани те не бѣа досто-
йни.

9 Идѣте на кръстопѣти-
ща та, и колѣна намери-
те, повикайте ги на свад-
ба та.

10 И като излѣзоха онѣа
слуги на кръстопѣтища та,
собраха сички те, колѣна
намериа, лошѣ те и доб-
рѣ те, и напжались свадба
та ѿ вѣкани те.

11 И като влѣзе царо да
види онѣа, цото седѣха на
трапѣза та, видѣ тамъ ѣ-
дного человекъ, който не-
бѣше ѿвлеченъ въ свадбар-
ска дрѣха:

12 И рече мѣ: прѣтелю,
какъ си влѣзналъ тѣка,
като немашъ свадбарска
дрѣха; а той млжнѣ.

13 Тогѣва рече царо на

сладгі те си: како мѠ вжр-
жете ржцѣ те ѿ нозѣ те ѿ
вдигнете го ѿ фжрлѣте го
въ далѣчна та вѠнкашна
темнота: тамъ ще да вж-
де плачь, ѿ скрцанѣ со
зжвѣ те.

14 Защо то мнозина са
званни те, а мало са ѿз-
бранни те.

15 ТогѠва ѠидѠха Фарі-
сеи те, ѿ доадмѠхасе каквѠ
да го оуловаѣ въ (нѣкол)
дѠма.

16 И пратиѣ при него
оученицъ те си съ. ИрвдѠа-
ни те, ѿ говорѣха: Оучите-
лю, знаеме защо си ѿсти-
ненѣ, ѿ воистина бѠжѠатѣ
пхѣ оучишѣ, ѿ немѠришѣ
за никого: защо то не глѣ-
дашѣ на лице то на чело-
вѣцъ те.

17 Важѣ ни прочее, що ти
се чѣни, трѣбѠва ли да да-
дѣме кинсонѣ на Кесара,
ѿли нѣ;

18 ѿ Исѣсъ като ѿмѣ по-
зна лѠкавство то, рече; що
мѣ ѿсѣдѠваѣте лицемѣри;

19 Покажете ми жжлѣца
та кинсонна, ѿ Ѡнѣ мѠ до-
несѠха пѣназь.

20 И рече ѿмѣ: чѣй ѣ тоѠ
Ѡвразѣ, ѿ нѠдписѣ;

21 И рече мѠ: Кесаревѣ
тогѠва ѿмѣ рече: заплаѣте
прѠчее Кесарево то на Кеса-
ра: а БѠжѣе то на Бѣга.

22 И като чѠха, чѠдѣхасе;

ѿ Ѡставиѣха го та си Ѡи-
дѠха.

23 Въ тоѠ дѣнь пристѠ-
пиѣ при него садѠкѣи те.
коѣто говорѠѣѣ че нещѣ да
вжде воскресѣнѣе: ѿ пош-
тѠха го, ѿ речеѠа:

24 Оучителю Моуѣсей рѣ-
че; ако нѣкой оумре, ѿ не
Ѡстаѣи чѠда, да земе братѣ
мѠ женѠ та мѠ, ѿ да вос-
кресѣ съме то на-братѠ
си.

25 ѿ бѣха въ насѣ седѣмъ
братѣа: ѿ пѣрвѠо се Ѡженѣ,
ѿ оумре: ѿ понѣже нѣмѠше
чѣдо, Ѡстави женѠ та си на
братѠ си.

26 ПодѣбѣнѠ ѿ вторѠо, ѿ
трѣтѣо, дори до седѣмѠа.

27 ѿ най послѣ Ѡ сиѣчки
те, оумре ѿ женѠ та.

28 Въ воскресѣнѣе то, чѠл
Ѡ седѣмъ тѣ (братѣа) ще да
вжде женѠ та; защо то сиѣ-
ки те а ѿмѠха.

29 Ѡговори Исѣсъ, ѿ рѣ-
че ѿмѣ: прелѠѠаватесе, за-
що то не знаѣте писѠнѠа та,
ни сила та БѠжѣа.

30 Понѣже во воскресѣнѣе
то нѣто се женѠѣѣ, нѣто
за мѠжѣ ѠивѠѣѣ: но са
като ѿгѣли те БѠжѣи на
небѠ то.

31 ѿ за воскресѣнѣе то на-
мѣртѠѠы те, не стѣ ли чѣли
ѠновѠ цѣото ѣ рѣчено вѠмѣ
Ѡ Бѣга, коѣто говори:

32 ѿзѣ самѣ Бѣѣ ѿвѠра-

áмовъ, и Бгъ Исáковъ, и Бгъ 'áкшмовъ: Бгъ, не ѣ Бгъ на-мёртви те, но Бгъ на живи те:

33 И като чѣха товà на-рòди те, чѣдѣхасе на оученіе то мѣ.

34 И Фарісеи те като чѣха че засрами саддукѣи те, со-брахасе накрѣпъ.

35 И єдинъ ѿ нихъ за-конодчитель, попытá го, за да го искѣшáва, и говòреше:

36 Оучи'телю, коа̀ заповѣдь є̀ пò голѣма въ за-кòнатъ:

37 И Исѣсъ мѣ рече: ще да возлюбишъ Гòспода Бга твоегò со сичко то си сѣрдце, и со сичка та си дѣшà, и со сичка та си мысль.

38 Тàа є̀ пѣрва та и голѣма заповѣдь.

39 И втòра та подòбна є̀ нѣй: ще да возлюбишъ со-сѣда си като самсѣбе си.

40 На тía дѣйте заповѣди, сичкio закòнъ, и прорòци те висáтъ.

41 И като вѣха се собрали Фарісеи те, попытá ги Исѣсъ,

42 И рече: що вѣ се чїни за хрїста, чїй є̀ Ѣѡнъ; рѣкоха мѣ: Давїдовъ,

43 Рече имъ: каквò прòчеє Давїдъ, като прорòчествѣва, съ Дхъ Бжїий го нарича Гòспода; и говòри:

44 Рече Гòсподь на Гòспода моего, сѣди ѿдѣсна та ми страна, докле да тѣримъ враговѣ те твой подножіе на-нозѣ те ти.

45 Яко прòчеє Давїдъ го нарича Гòспода, каквò мѣ є̀ Ѣѡнъ;

46 И никой не мòжеше да мѣ ѿговòри слово: нито смѣшешнѣкой ѿ ѡнъй дѣнь да го попытá вече нѣщо.

ГЛАВА VГ.

ТОГЯВЯ Исѣсъ рече на нарòди те и на оученици те си, и говòреше:

2 На Мѡѡсеєво то сѣдàлице, сѣднàха книжници те и Фарісеи те.

3 Сичко то прòчеє щòто ви речáтъ да вàрдите, вàрдѣте го, и правѣте го: но по нїхны работы не правѣте, понѣже кáзѣватъ, à не прáватъ.

4 Защòто свàрзѣватъ то-варш тѣжки и мѣчни за нòсенѣ, и тѣратъ ги на рáмена та на-человѣци те, à сáми нещáтъ нито съ прѣстатъ си да ги поклáтатъ.

5 И сички те свой работы прáватъ за да ги видатъ челòвѣци те: и разширѣватъ хранилища та свой, прáватъ голѣми (ржкáве те и) полò те на-дрѣхи те си:

6 И ѡбѣчатъ напрѣдъ да

сѣдѣватъ на софрѣ чѣ, и
наи на перво то мѣсто на
скоровете чѣ,

7 И да имъ се покланятъ,
и да ги поздравяватъ по
пазари чѣ, и да имъ вѣкатъ
человѣцъ чѣ, и оучителю,
оучителю.

8 Я вше не се наричайте
оучители: защото единъ
ѣ вашю оучитель, Христосъ:
а сички чѣ вше сте братимъ.

9 И никога да не наречете
отца вамъ на земля чѣ:
защото единъ ѣ Отецъ
вашъ, който ѣ на небеса чѣ.

10 Нито да се наричате на-
ставницъ, защото единъ
ѣ наставникъ вашъ Хри-
стосъ.

11 Я по голѣмшо въ васъ,
да бже вамъ слдга.

12 Защото който се воз-
несе, ще да се смири: а който
се смирява, ще да се вознесе.

13 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣрцъ, за-
щото затвараєте царство
то небесно предъ челоуѣцъ
чѣ: понеже вше не влазите,
нито ошѣ цюто влазатъ
вставатъ да влазатъ.

14 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣрцъ, за-
щото и зиждате кжцъ чѣ
на вдовицъ чѣ, като пра-
вите длго вогомолство
лицемѣрнѣ: за това по-
много шсждѣнїе ще да при-
имете.

15 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣри, зашто
то преходите море чѣ, и
сѣха чѣ земля, да направите
одногѣ пришельца и ко-
гато стане, правите го хнѣ
нагеенна чѣ два крата и
васъ (по достоинѣ).

16 Горкѣ вамъ водители
слѣпи, който говорите за
който се кланѣ въ цѣрква
чѣ, не ѣ нищо: а ксїто се
закланѣ въ злаго чѣ цѣр-
ковно, длженъ ѣ (да свжр-
ши клетка чѣ).

17 Бездмни и слѣпи: коел
ѣ по голѣмо, злато то ли,
или цѣрква чѣ, който ш-
сващѣва злато то.

18 И който се кланѣ въ
олтарѣ чѣ, не ѣ нищо: а
който се закланѣ въ дарѣ чѣ,
който ѣ верхъ негѣ, дл-
женъ ѣ.

19 Бездмни и слѣпи, коел
ѣ по голѣмо, даро ли, или
олтаро, който шсващѣва
дарѣ чѣ; нїхолоп шс-

20 Който прочее се кланѣ
въ олтарѣ чѣ, и кланѣсе въ
негѣ, и въ сички чѣ ошѣ
(вѣщи), шго са верхъ негѣ.

21 И който се кланѣ въ
цѣрква чѣ, кланѣсе въ неѣ,
и въ оногѣва, който жи-
вѣе въ неѣ.

22 И който се кланѣ въ
неко то, кланѣсе въ престѣ-
латъ божїи, и въ оногѣва,
който шди на негѣ.

23 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣрцѡ, зашто
то зéмате десѣтокъ ѿ мѣ-
тва та. и ѿ копрецатъ, и ѿ
кѣміонатъ: и ѡставихте по-
тѣшки те (рѣботы) на-за-
конатъ, правосѣдіе то, и ми-
лостьта, и вѣра та: но и
тіа трѣбѡваше да правите,
и ѡніа да не ѡставате.

24 Водители слѣпи, кои-
то прецаждае комарѡ те,
а камілы те поглта те.

25 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣри, зашто
то ѡчищавате ѿ вонкашно
то на-чѣша та и на-блюдо
то, а ѿ внѣтре са пжани
съ гравителства и съ не-
правдѡ.

26 Фарісею слѣпшй, ѡчи-
сти по на прѣдъ вѣтрешно
то на-чѣша та и на-блюдо
то, за да бжде и внѣшно
то имъ чисто.

27 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣрцѡ, за-
што сте подобни на иж-
мѣзани те гробове, които
ѿ вонка се видатъ красни,
а внѣтре са пжани съ коєги
ѿ мѣртвѡ те, и ѿ секаква
нечистотѣ.

28 Тѣкъ и вѣе, ѿ вонка
се показѡвате на человекѡ
те праведни: а ѿ внѣтре
сте пжани съ лицемѣріе и
беззаконіе.

29 Гóркѡ вамъ книжни-
цѡ и фарісеє, лицемѣрцѡ,

зашто зидате гробове те
пророчески, и оукрашавате
ковчезѡ те на-праведни те:

30 И говори те: ако бѣх-
ме били въ дни те на ба-
щи те ни, не щѣхме вой-
стинѡ да имъ соизволиме
въ кръвь та на-пророчѡ те.

31 Шото сѣми свидѣтел-
ствѡвате за себе си, зашто
сте сынове на-ѡніа, които
са ижбили пророчѡ те.

32 И вѣе испжаниете мѣ-
ра та на бащи те си.

33 Змиѡ, щенцѡ ѡхиднови,
какѡ ще да ѡвѣгнете ѿ
сѣдѣтъ геєнски;

34 Затоѡ, ѣто азъ ви
прашамъ пророчѡ, и премѣ-
дрѡ, и книжницѡ: и ѿ нихъ
ще да оубіете, и ще да рас-
пнете, и ѿ тѣхъ ще да
біете въ сворове те си, и ще
ги ижгонѡвате ѿ градъ въ
градъ.

35 За да дойде вѣхъ вѣсѣ
секоѡ кровъ праведна, ко-
то се ѣ проліала на землѣ
та, ѿ кръвь та на-иѡвѣла пра-
веднаѡ, до кръвь та на
Захаріа сина Варахїина, ко-
гото оубихте междѡ цѣркѡ
та и олтарѣтѣ.

36 Истина ви говоримъ:
зашто гички те тіа ще да
дойдатъ на тѡѡ родъ.

37 Иерусалиме, Иерусалиме,
който си ижбилъ пророчѡ
те, и съ каменѣ побивашъ
прѣтени те при тѣбе, колко

пжти поискахъ да соберемъ чѣда та ти, каквѣто що собѣра кокѣшка та пѣлцы те си подъ крила та си, и не щѣхъте.

38 Бѣто ви се ѡстава кжца та ви пѣста.

39 Защо то ви говоримъ: чѣ нема да ме видите ѡ тѣка на тамъ, доклѣ не речеге: благословѣнъ, който ѡде въ ѡме то Господне.

ГЛАВЯ ВД.

И како ѡзлѣзе Исусъ, ѡи-ваше си ѡ цѣрка, и приближиха при него оученицы те мѣ, да мѣ покажатъ здаѣнѣ та цѣрковни.

2 И Исусъ ѡмъ рече: не видите ли сѣчки те тѣа; ѡстина ви говоримъ: нема да ѡстане тѣка камѣнь на камѣнь, който нещѣ да се разваѣли.

3 И како седѣше той на горѣ та Влѣвнска, приближиха при него оученицы те мѣ на ѣдинѣ, и рекоха: кажи ни кога ще да бждатъ тѣа (ракоты); и коѣ ѣ знаменѣ то на-твое то дохождатѣ, и на-скончанѣ то насѣтжгъ;

4 И ѡговори Исусъ, и рече ѡмъ: чѣвайте се, да въ не прелсти нѣкой.

5 Защо то мнозина ще да дойдатъ въ моѣ то ѡме който ще говорятъ: ѡзъ самъ

Христосъ: и мнозина ще прелжстатъ.

6 И ще да чѣете бранѣ, и слѣшанѣ та на-брани те: глѣдайте, не смѣщавайте се: защо то трѣбва сѣчки те тѣа да бждатъ, но не ѣ тогѣа скончанѣ то.

7 Защо то ще да се вдигне гѣзѣкъ на гѣзѣкъ, и царство на царство: и ще да бждатъ глѣдове, и чѣмъ, и землетрасѣнѣа по мѣста.

8 ѡбѣче сѣчки те тѣа са начѣло на-волѣзни те.

9 Тогѣа ще въ предадатъ въ скорби, и ще въ оубѣлатъ: и ще бждете ненавидими ѡ сѣчки те гѣзицы, заради моѣ то ѡме.

10 И тогѣа мнозина ще да се соблазнатъ, и ще да предаватъ ѣдинъ дрѣгго, и ще да возненавидатъ ѣдинъ дрѣгго.

11 И много лажливи прорѣцы ще да ѡзлѣзнатъ, и ще да прелжстатъ мнозина.

12 И заради оумноженѣ то на-беззаконѣ то, ще да ѡстѣне любовь тѣа на-мнозина.

13 Но който прѣтжрпѣ до край, той ще да се спасѣ.

14 И ще да се проповѣда товѣ ѣвгѣлѣ на-царство то по сѣчкиатъ свѣтъ, за свѣдѣтелство на сѣчки те гѣзѣцы: и тогѣа ще дойде скончанѣ то.

15 Когато прочее видите мерзостъ та на западѣніе то речена та чрезъ пророка Даниїла, да стои на сѣвѣ то мѣсто: койго четѣ да разумѣе.

16 Тогѣва който се нахождатъ во Іудеѣ, да бѣгатъ въ гершѣте.

17 И който ѣ въ горѣ на покробатъ, да не слѣзи да зѣма нещю въ кѣрѣ та си:

18 И който ѣ на нива та, да се не вѣрне назадъ да зѣме дрѣхи те си.

19 И тѣшкѣ и горкѣ на непразднѣ те (женѣ) и на онѣа който доатъ въ онѣа дни.

20 И молѣте се да не бѣде бѣганіе то вѣше въ зимно врѣме, нито въ сѣвѣта.

21 Защото ще да бѣде тогѣва скорбъ голѣма, каквѣ то не ѣ бѣла въ созданіа міра до сегѣ, нито ще да бѣде:

22 И ако не бѣха се скратили онѣа дни, не бѣ се избавила всѣа плоть: но заради избранны те, ще да се сократатъ онѣа дни.

23 Тогѣва, ако ви рече нѣкой: ѣто тѣка ѣ Христосъ, или тамъ: не вѣрдувайте.

24 Защото ще да станатъ лажливи христѣ, и лажливи пророцѣ, и ще да покажатъ голѣми знаменіа и чудеса, като да прелжстатъ, ако ѣ възможно, и избранны те.

25 Ъто казахъ ви го по на прѣдъ.

26 Ако прочее ви речатъ: ѣто въ пѣстѣна та ѣ: да не излѣзете, ѣто въ скрѣшницѣ те ѣ: да не повѣрдувате.

27 Защото, каквото излази молніа та въ востокъ, и пѣлава се дори до западъ: така ще да бѣде и дохожданѣ то на онѣа челоуѣческагѣ.

28 Защото дѣто ѣ трѣпо тамъ ще да се совератъ и орли те.

29 И авіе послѣ по скорѣвѣ те и тѣгѣ те на онѣа дни, слѣнце то ще помрѣкне, и мѣсацо не ще да дѣе свѣтлостъ та си, и звѣздѣ те ще спаднатъ въ нево то, и сѣмъ те нечеснѣ ще да се поведигнатъ.

30 И тогѣва ще да се пѣви знаменіе то на онѣа челоуѣческагѣ на нево то: и тогѣва ще да заплачатъ сѣчки те колѣна зѣмни, и ще да видатъ онѣа челоуѣческаго, който иде на овлацѣ те нечеснѣ съ сила и слава голѣма.

31 И ще да прѣти Ангѣлы те си съ трѣбенъ гласъ голѣмъ и ще да совератъ избранны те неговѣ въ четѣри те вѣтровѣ, и въ краица та на нево та, до дрѣгѣ те краица тѣхни.

32 И ѿ смокѡвница та се надрѣте на прѣтча та: когáто вече вѣйки те и стáнагъ мáдш, и листá та и проникнатъ, знайте, защѡ ѣ близѡ жáгва та.

33 Тáкш и вше, когáто видите сички те тáл, знайте, че ѣ близѡ при вратá та.

34 Извѣстнш ви говоримъ: не ще да прѣйде тѡл рѡдъ, доклѣ не бждатъ сички те тáл.

35 Небѡ то и землá та ще прѣйдатъ: а мой те словеса не щатъ да прѣйдатъ.

36 И за ѡншй дѣнь и часъ никой не знае, нито Ангели те небесни, тѡкмш Стѣцъ мой самъ.

37 И каквѡто ѣ бшлѡ въ дни те Ишеви: така ще да бжде и дохѡжданѣ то на Ѳнá человѣческагш.

38 Ващѡто каквѡто вѣха въ дни те Ѳнá предъ потѡпатъ, пáдѣха и пѣеха, и жѣнахасе, и за мжжъ ѡиваха, до ѡнзи дѣнь, въ който влѣзе Ише въ ковчѣгатъ:

39 И не раздѣха, дойдѣ вода та и вдигна сички те: така ще да бжде и дохѡжданѣ то на Ѳнá человѣческагш.

40 Тогáва двáма ще да бждатъ на нива та: ѣдиншо се зѣма, а дрѡгѡ се ѡстава.

41 Двѣ ще да мѣлатъ въ

воденица та: ѣднá та се зѣма, а дрѡга та се ѡстава.

42 Ѳтѡйте прочее бдани, защѡто не знаете, въ кой часъ ще дойде Господъ вашъ.

43 И това знайте, защѡ ако къ зналъ Господáро на-кжша та въ комъ стража (презъ ночь та) ще дойде хайдѣтино, стоалъ въ бденъ, и не къ далъ да мѡ подкѡпатъ кжша та.

44 Заради това и вше бждѣте гѡтѡви: че въ който часъ не мшслите, Ѳнъ человѣческйи ще да дойде.

45 Кѡй ѣ прочее ѡншй вѣрншо слдгá и мѡдршо, когѡто ѣ поставилъ Господáро мѡ надъ слдги те си домашни, да имъ дава пѣстѣе то на време то имъ:

46 Блаженъ ѣ ѡншй слдгá, когѡто, като дойде Господáро мѡ, ще го намери че прави така.

47 Воистина ви говоримъ: че надъ сичкото си иманѣ ще да го постави.

48 Ако ли рече злшй слдгá въ срдце то си: Господáро ми ще се закави да дойде:

49 И начне да вѣе сослджители те си, и да пáдѣ и пѣе съ пѣаницъ те:

50 Ще дойде Господáро на-ѡнзи слдгá въ ѣдинъ дѣнь, въ който се тѡй не надѣе, и въ часъ, въ който тѡй не знае.

51 И ще да го разсѣче на две, и да клжтъ мѣ съ невѣрники те (свѣти) ще тѣри: тамъ ще да бжде плачь и скжрцѣнѣ со зжките.

ГЛАВА RV:

ТОГЯВЯ ще да се оуподоби царство то небесно на десеть тѣ дѣвѣ, който земаха свѣтилницѣ те свои и излѣзоха на посрѣщаніе на младоженецатѣ.

2 И петъ тѣ ѿ нихъ вѣха мѣдрѣ, а петъ тѣ бездмнѣ.

3 И бездмнѣ те, кжто земаха свѣтилницѣ те си, не зѣха съ себе си мѣсло.

4 И мѣдрѣ те си зѣха мѣсло въ сждове те си со свѣтилницѣ те си.

5 И кжто се забави младоженецо, задремаха сички те, и заспаха.

6 И по срѣдѣ нощь вшде вѣкъ: сѣто, младоженецо иде, и излизайте да го посрѣщате.

7 Тогява, станаха сички те ѿнѣ дѣвѣ, и оукрасиха свѣтилницѣ те си.

8 И бездмнѣ те рекоха на мѣдрѣ те: дайте ни ѿ ваше то мѣсло, че свѣтилницѣ те ни оугаснѣватѣ.

9 И ѿговориха мѣдрѣ те, и рекоха: да не къ не достигнало намъ и вамъ: но идѣте по докрѣ при продаватели те и купѣте си.

10 И когато ѿнѣ ѿиша да купятѣ, доидѣ младоженецо: и готовѣ те влѣзоха съ него на свѣдка та: и затворихася врата та.

11 Послѣ доидѣ ѿнѣ дѣвѣ, и говориха: Господи, Господи, ѿвори ни.

12 И той ѿмѣ ѿговори, и рече: истина ви дѣмамъ, не ви познавамъ.

13 Бждѣте прочее вѣдни, зашто не знаѣте деньжтѣ, ни то часжтѣ, въ който ѿнѣ человекскій ще доде.

14 Защото, кжкто человекъ нѣкой, който похѣждаше на далѣчна страна, повскѣ свѣти те си, и предаде ѿмѣ ѿмѣніе то си.

15 И на едного даде петъ таланта на дрѣгго два, а на дрѣгго единъ: секомѣ споредѣ сила та мѣ: и ѿиде двѣе.

16 И ѿнѣ, што бѣше пріалъ петъ тѣ таланта, ѿиде и работи съ нихъ, и направи дрѣги петъ таланта.

17 Подобнѣ и ѿнѣзи, който бѣше пріалъ два та, придоки и той дрѣги два.

18 И ѿнѣ, што бѣше пріалъ единъ, ѿиде и закопа го въ землѣ та, и скрѣ сребро то на господаратѣ си.

19 И по много време послѣ доидѣ господаро на ѿнѣ

слѣги, ѿ Фана да се тѣжми съ нихъ.

20 И като дойдѣ Ѡнъи, който кѣше приалъ пѣть таланта, донесе дрѣги пѣть, ѿ рече: Господи, пѣть таланта ми си предалъ, ѣто дрѣги пѣть таланта придобихъ въ нихъ.

21 И рече мѣ Господаро мѣ: добре, слѣго добръи ѿ вѣрнъи, въ малко то си вѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те поставимъ: влѣзни въ радость тѣ на-господина твоегѣ.

22 И като дойдѣ ѿнъи, шото кѣше приалъ два таланта, рече: Господи, два таланта ми си предалъ ѣто ѿ дрѣги два таланта придобихъ съ тѣхъ.

23 Рече мѣ Господаро мѣ: добре, слѣго добръи ѿ вѣрнъи, въ малко то си вѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те тѣримъ: влѣзни въ радость тѣ на-господина твоегѣ.

24 И като дойдѣ ѿнъи, който кѣше приалъ единъ талантъ, рече: Господи, знаехъ те че си человекъ жестокъ, жнешъ, гдѣто не си сѣлъ, ѿ сокирашъ, гдѣто не си разсѣлъ:

25 И защото се оубоахъ, шидохъ ѿ скрхъ таланта тѣ въ землѣ тѣ: ѿ ѣто имашъ твое то.

26 Ѡговори Господаро мѣ,

ѿ рече мѣ: лѣкавъи слѣго ѿ лѣннъи, знаеше чѣ жнемъ, дѣто не самъ сѣлъ, ѿ сокирамъ, дѣто не самъ разсѣлъ:

27 Трѣбваше да дадешъ сребрѣ то ми на сарафи тѣ, ѿ като дойдехъ азъ, щехъ да зѣмемъ свое то си сосъ Файда.

28 Зѣмете прочее ѿ негѣ таланта тѣ, ѿ дайте го на Ѡногова, който ѿма десѣть таланта.

29 Защото който ѿма, секаде ще да мѣ се дадѣ, ѿ ще се предмножи: а ѿ Ѡногова, който нема, ѿ това шото мѣсли че ѿма, ще да мѣ се зѣме.

30 И непотрѣкшатъ слѣга Фжрлѣте го въ ѿдалечена тѣ на вжнъ темнота: тамо ще да вжде плачь ѿ скжрцанѣ со зжкѣ тѣ.

31 И когато дойдѣ Ѡнъи, человекъи со слава тѣ си, ѿ сички тѣ Ѡтѣи ѿггли съ него, тогава ще да сѣдне на престѣлатъ на-слава тѣ си.

32 И ще да се сокератъ предъ него сички тѣ ѿзвѣщъ, ѿ ще ги ѿлжчи единъ ѿ дрѣгигѣ; каквото шѣ ѿлжчѣва пасыро Ѡвцѣ тѣ ѿ козѣ тѣ.

33 И ще да тѣри Ѡвцѣ тѣ ѿдѣсна тѣ си страна, а козѣ тѣ ѿлѣва тѣ.

34 Того́ва ще да рече́ Ца́ро на́ ѿніа, що́ са ѿде́сна та мѣ страна́: Є́літе́ кла́госло́венніи на́ ѿца́ мое́гю, наслѣ́дите приго́твено́то вамъ ца́рство ѿ со́зда́ніе то на́свѣтѣтъ.

35 Защо́то ѿгладнѣ́хъ, и да́дохте́ ми да ї́мъ: ѿжа́днѣ́хъ, и напо́ихте́ ме: стра́ненъ вѣ́хъ, и вове́дохте́ ме въ до́мъ сво́й:

36 Го́лъ, и ѿбле́кохте́ ме: бо́ленъ, и по́свѣти́хте́ ме: въ те́мни́ца вѣ́хъ, и до́йдохте́ при ме́не.

37 Того́ва ще мѣ ѿгово́ра́тъ пра́ведни те, и ще да реча́тъ: Го́споди, ко́га те ви́дѣх́ме гла́денъ, и нахра́ни́хте́ те; и́ли жа́денъ и напо́ихте́ те;

38 Ко́га те ви́дѣх́ме стра́ненъ и пріа́хте́ те въ кѣ́ща та́ си; и́ли го́лъ и ѿбле́кохте́ те;

39 И ко́га те ви́дѣх́ме бо́ленъ, и́ли въ те́мни́ца, и до́йдохте́ при те́бе;

40 И ка́то ѿгово́ри Ца́ро, ще ї́мъ рече́: и́стина ви́дѣ́мамъ: по́неже со́твори́хте́ на́ є́дногю ѿ бра́та та́ мои́а та́ най ма́лки те, ме́не со́твори́хте́.

41 Того́ва ще да рече́ и на́ ѿніа, що́ са ѿлѣ́ва та́ мѣ страна́: ѿи́дѣте ѿ ме́не прокля́тии въ ѿгня́тъ вѣ́чнши́, приго́твеныа́тъ за

дѣа́волатъ, и за а́ггелш те́ неговш.

42 Заціо́то ѿгладнѣ́хъ, и не ми́ да́дохте́ да ї́мъ: ѿжа́днѣ́хъ, и не ме́ напо́ихте́: стра́ненъ вѣ́хъ, и не вове́дохте́ ме въ кѣ́ща та́ ти: го́лъ, и не ме ѿбле́кохте́, бо́ленъ, и въ те́мни́ца, и не ме́ по́свѣти́хте́.

43 Того́ва ще мѣ ѿгово́ра́тъ и ѿни, и ще да реча́тъ: Го́споди, ко́га те ви́дѣх́ме гла́денъ, и́ли жа́денъ, и́ли стра́ненъ, и́ли го́лъ, и́ли бо́ленъ, и́ли въ те́мни́ца, и не по́свѣти́хте́ те;

44 Того́ва ще ї́мъ ѿгово́ри, и ще да рече́: и́стина ви́дѣ́мамъ: по́неже не со́твори́хте́ на́ є́дногю ѿ та́ най ма́лки те, ни́то ме́не со́твори́хте́.

45 И ще да ї́да́тъ та́ во вѣ́чна та́ мѣка, а́ пра́ведни те́ въ живо́тъ вѣ́чнши́.

Г Л А В Ї В Ї

И́ бжде́, ка́то свѣ́рши́ Іи́сусъ си́нки те́ та́ слова́, рече́ на о́учени́цъ те́ си:

2. Зна́ете, за́що по́слѣ́ по́ два́ дни́ ще да́ бжде́ па́сха́, и ѿи́нъ чело́вѣ́ческїи́ ще да́ бжде́ преда́денъ да́ се́ распе́.

3. Того́ва се́ со́бра́ха а́рхіе́рен те́, и кни́жници́ те́, и ста́рцъ те́ лю́дски въ́ дво́-

ратъ на архіереа та който се наричаше Каіафа.

4 И съфтовахасе да фанатъ Исуса съ лестъ и да го оубіатъ.

5 И говореха, но да не направиме това, въ празникатъ, да не бѣ станало смущеніе въ народа.

6 И като видѣ Исусъ въ Виѳанія, въ къща та на Симона прокаженнаго:

7 Дойдѣ при него една жена, която имаше стжкло съ многоцѣнно мѣро, и изсыпъ го на глава та мѣ, гдѣто седѣше.

8 И като видѣха оученицъ те мѣ, него довахъ, и говореха: защо станъ томъ разсыпъ;

9 Понеже това мѣро можеше да се продаде за голѣма цѣна, и да се раздаде на сиромаси те.

10 Я като раздѣ Исусъ, рече имъ: защо досаждате на жена та; понеже направилъ добръ работа на мене.

11 Защото сиромаси те секога имате съ себе си, а мене секога неимате.

12 Защото тѣмъ, който издеа това мѣро на тѣло то ми, за погребеніе ме направилъ.

13 Истина ви говоримъ: защо дѣто да се проповѣда това евангеліе по сичкіатъ свѣтъ, ще да се рече и това,

щото направилъ тѣмъ, въ поменъ неинъ.

14 Тогѣва видѣ единъ ѿ дванадесетъ те, който се наричаше Иуда Искариотскій, при архіереи те.

15 И рече: що ще да ми дадете, и азъ да ви го предадемъ; а они мѣ шѣщаха тридесать сребренницъ.

16 И ѿ тогѣва тжреше прилично време да го предаде.

17 И въ першо день ѿ прѣсночнѣй пристѣпиха оученицъ те Исусови, и рекоха мѣ: гдѣ искашъ да ти приготвиме да гдѣшъ пасха та;

18 Я той имъ рече: идѣте въ градъ оу еди когѣ, и рече те мѣ: оучительъ говори, време то ми е близъ, оу тебе ще да направимъ пасха та съ оученицъ те си.

19 И сториха оученицъ те каквото имъ заповѣда Исусъ: и приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седѣше съ дванадесете оученицъ.

21 Я като гдѣха, рече имъ: истина ви говоримъ: защо единъ ѿ васъ ще да ме предаде.

22 Я они като скорбеха много, начинаха секой ѿ нихъ да мѣ дѣма: да не бждемъ азъ, Господи;

23 Я той ѿговори, и рече:

който є на топи́лъ съ мене ржкѣ та си въ блѣдо то, той ще ме предаде.

24 И ѿи́мъ челоуѣческій ѿи́ва, каккѣто є писано за него: но тѣшко и горко на тоа челоуѣкъ, чрезъ когото ѿи́мъ челоуѣческій се предава. Добре є было за него ако не бы се роди́лъ тоа челоуѣкъ.

25 И ѿговори́ Иуда, който го предаде, и рече: да не бждемъ азъ, Оучителю; рече мѣ: ты си реклъ.

26 И като пѣдѣха, зема́ Исѣсъ хлѣбѣтъ, и като благослови, преломи́ го, и даваше го на оученицѣ те, и рече: земѣте, ѿжда́те: това є тѣло то мое.

27 И зема́ ча́ша та, и возблагодари, и даде ѿмъ ѿ, и рече: пійте ѿ неѣ си́чки:

28 Защото таа є мо́лта кръвь на-но́ва завѣтъ, коа́то се излива за мнози́на за прощѣние на-грѣхове́ те.

29 И говоримъ ви, зацо́ ѿ сегѣ на та́мъ не́ма да пи́емъ ѿ та́а ро́ждака на-лоза́ та, до ѿнзи́ де́нь, кога́то го пи́емъ съ васъ за́едно но́во въ ца́рство то на-О́тца́ моего́,

30 И като запе́ха, изли́зна́ха въ гора́ та блѣвѣнска.

31 Тогѣва ѿмъ рече́ Исѣсъ: въ та́а но́щъ си́чки те вше́

ще да се собла́зните за мене: зацо́то є писано: ще да о́удѣримъ па́стѣратъ, и ще да се распрѣснатъ ѿвѣ́те на-стадо то.

32 И по воскресѣние то ми, ще вы превѣримъ въ Гали́леѣ.

33 И ѿговори́ Пѣтра, и рече мѣ: ако и си́чки те да се собла́знатъ за тебе, азъ никога́шъ не щѣмъ да се собла́знимъ.

34 Рече мѣ Исѣсъ: истина ти говоримъ, зацо́ та́а но́щъ, докле́ го́ще не є попе́лъ петѣло, три пѣти ще да се ѿрече́шъ ѿ мене.

25 Рече мѣ Пѣтра: ако ста́не нѣжда и да о́умремъ съ тебе, не щѣмъ да се ѿрече́мъ ѿ тебе: това́ исто то ре́коха и си́чки те оученицѣ.

36 Тогѣва ѿи́де Исѣсъ съ нихъ въ є́дно село́, коа́то се нарича́ше Геѳсимѣ́ниѣ: и рече на оученицѣ те си: седе́те тѣка, до де́ да ѿдемъ да се помѣлимъ та́мъ.

37 И зема́ Пѣтра, и двѣ́ма та сѣ́нове Зеведе́евы, и нача́ да ско́рби и да тѣжи.

38 Тогѣва ѿмъ рече́ Исѣсъ: ско́рбна є́ дѣша́ та ми до сме́рть: поча́кайте тѣка, и бо́дрствѣвайте съ мене.

39 И като ѿстѣпи́ ма́лко, падна́ на лице́ то си, и мо́леше се, и говореше: "Отче мой, ако є́ возмо́жно, нека

замине таа чаша ѿ мене: но не каквото азъ искамъ, но каквото изволавашъ ты

40 И доиде при оученицъ те, и намери ги че спаватъ, и рече на Петра: толко ли немогохте единъ часъ да пободрствувате съ мене;

41 Бодрствуйте, и молетесе, да не влѣзнете въ напастъ: защото духо е бодръ, а плоть та немошна.

42 Паки втори пжть ѿиде та се помоли, и рече: Отче мой, ако не е възможно таа чаша да премине ѿ мене, ако да а не пиемъ, да бжде твоа та вола.

43 И като доиде, намери ги паки че спаваха, защото имъ бѣха очи те ѿтегна ли.

44 И ѿстави ги, и ѿиде паки та се помоли трети пжть, и това исто то слово рече.

45 Тогѣва доиде при оученицъ те си, и рече имъ: спавайте прочее, и почивайте си: ето, приближисе часо, и Ошиъ человекскій се предава въ ржцѣ те на-грѣшни те.

46 Отанете, да идеме: ето се приближи онзи, който ще ме предаде.

47 И юще като адмаше той това, ето, юда, единъ ѿ дванадесете, доиде и съ него многъ нароу, со сабли,

и съ тоаги ѿ архіереи те, и ѿ старцъ те людски.

48 И онзи шото го предаваше, даде имъ знаменіе, и рече: когото азъ (ще) целувамъ, той е: фанете го.

49 И авіе ѿиде коду Исуса, и рече: раддйса Оучителю, и целуа го.

50 И Исусъ му рече: држе, прави за каквото си дошелъ. Тогѣва ѿидоха при Исуса, и тдріха ржцѣ на него, и фанѣха го.

51 И ето, единъ ѿ оніа, шото бѣха съ Исуса, прострѣ ржкѣ та си, и измжкна ножатъ си: и оударі слугѣ та архіереювъ, и ѿрѣза му оухо то.

52 Тогѣва му рече Исусъ: поврни ножатъ си на мѣсто то му, защото синки те, който тѣлятъ ножъ, ѿножъ ще загинатъ.

53 Или ти се чини, че не можемъ сега да оумолимъ Отца моего, и ще да ми представи по много ѿ дванадесе легешна Англы;

54 Какво прочее ще да се совершатъ писаніа та, защото така трѣбна да бжде;

55 Въ оншй часъ рече Исусъ на народатъ; като на хайдѣтина ли излезнахте со сабли, и съ тоаги да ме фанете; ката день седѣхъ при васъ и оучехъ въ цѣрква та и не ме фанѣхте.

56 И гова сичко то буде да се исполнатъ писаніа та на-пророцште. Тогда го оставиха сички те оученици, и повѣгнаха.

57 И они като фанаха Исуса, шведоха го при Каіафа архіереа та, дѣто бѣха книжници те и старци те собрани.

58 И Петръ идеше по него шдалече, дори до двора тѣ архіеріевы: и влѣзе внѣтре, и седѣше со слуги те да види крайатъ.

59 И архіеріи те и старци те, и сичкіо говоръ, тржеха лжливѣ свидѣтельство на Исуса, за да го оубіятъ:

60 И не намериша: ако и мнозина лжесвидѣтели доидоха, обаче не найдоха нищо. И послахъ доидоха двѣма лжесвидѣтели.

61 И речекоха: тоа рече: можемъ да развѣлимъ цѣрква та Божіа, и въ три дни да ѿсградимъ.

62 И станѣ архіеріа та, и рече мѣ: нищо ли не шговарашъ; що свидѣтельствуватъ тѣа на тебе;

63 И Исусъ си мжлчеше, и шговори архіереа та, и рече мѣ заклинамъ те въ Бога живаго, да ни кажешъ ако си ты Христосъ Шинъ Божій.

64 Рече мѣ Исусъ: ты го дбмашъ: обаче говоримъ

ви, ш сега ще видите Шна челоѣческаго да сѣдѣи шдѣсна та страна на-сила та Божіа, и да дохожда на облаци те небесны.

65 Тогда архіереа та си разара дрѣхи те, и рече: защо похди, що ни трѣбватъ вече свидѣтели; что, чдхте сега хдла та мѣ.

66 Що ви се шини: а они шговориша, и рекоха: достѣинъ ѣ за смѣрть.

67 Тогда мѣ заплюваха лице то, и оудариха мѣ плесканица, а дрѣги го бѣеха съ тоаги.

68 И дбмаша мѣ: пророчествуй ни Христѣ, кой те оударил;

69 И Петръ седѣше вжнъ на двора тѣ: и доидѣ при него една служкиня, и рече мѣ; и ты кѣше съ Исуса Галілейскаго.

70 И той се шрече предъ сички те, и говореше: не знамъ що дбмашъ.

71 И като излѣзна вжнъ на врата та, видѣ го дрѣга, и говореше на она, што бѣха тамш: и тоа бѣше съ Исуса Назвранина.

72 И пакъ се шрече съ клетва, защо не знамъ челоѣкатъ.

73 И по малко време приклижиха она, който стоѣха тамш, и рекоха на Петра: воистиннѣ и ты си ш

нихъ, защото ѿ дѣла та твоя те показва.

74 Тогѧ Фанѧ да се проклѧна, ѿ да се кланѧ, че не знамъ человекатъ: ѿ ѧвѧе попеѧ петѧло.

75 И смисли Пѧтръ дѣла та Исѣсова, цѣто мѣ рѣше рекъ: защѣ доклѧ тоше не ѧ попеѧлъ петѧло, три пѣти ше да се ѿречѧшь ѿ мене, ѿ ѿзлѣзе вжнъ, ѿ плака горкѣ.

ГЛАВА 13:

И като самнѧ советъ сътвориша сѧчки те архіерѧи ѿ старцѣ те людскѧ за Исѣса, да го оубѧятъ.

2 И като го вжрзаха, завѧдоха ѿ предадоха го Понтийскомѣ Пѧлатѣ ѿгѧмѣнѣ.

3 Тогѧва, като виде Иѣда, който го предаде, защѣ го ѿсѧдѧха (на смѣртъ), расказа, ѿ вжрна назадъ тридесѧте сребренницѣ на архіерѧи те ѿ старцѣ те.

4 И рече: согрѣшихъ, защото предадохъ кровъ непѣвинна. ѿ ѿни рекоха: цѣно ѧ грѣжа насъ; ты ше да видишь.

5 И като фжри сребренницѣ те въ цѣрква та, ѿидѧ си, ѿ ѿидѧ та се ѿвѧси.

6 ѿ архіерѧи те земаха сребренницѣ те, ѿ рекоха: не трѣбва да ги тѣрѧме въ

цѣрковна та каса: защото ѧ цѣна ѿ кровъ.

7 И като се советѣнаха, кѣпѧха съ нихъ мѣсто то грѣнчарско за погрѣвѣванъ на странни те.

8 Затѣва се нарече ѿнова мѣсто, мѣсто то на-крѣвъ та, до днѣшенъ дѧнь,

9 (Тогѧва се ѿполни рѣченѣно то презъ прѣрока Иерѧмѧ, който говори: ѿ земаха тридесѧте сребренницѣ, цѣна та на-цѣнѧнѧша, когото цѣнѧнѧха ѿ сыновѧ те Исраѧлѧви.

10 И дадоха ги за мѣсто то грѣнчарско, какѣто ми каза Гѧѣ).

11 ѿ Исѣсъ застаѧ предъ ѿгѧмѣнѧтъ: ѿ попыта го ѿгѧмѣно, ѿ рече: ты ли си царъ Иѣдейскѧ; ѿ Исѣсъ мѣ рече: ты говоришь.

12 И когато го оѣкорѣваха архіерѧи те ѿ старцѣ те, ницѣ не ѿговѧраше.

13 Тогѧва мѣ рече Пѧлатъ: не слѣдѣшь ли колко свидѣтельствѣватъ на тебе;

14 ѿ не мѣ ѿговори ни на ѧна дѣла, цѣто се чѣдѧше ѿгѧмѣно мнѣгѣ.

15 И на сѧкой прѣзѧникъ ѿмѧше ѿвѣчай ѿгѧмѣно да ѿпѣца по ѧного ѿ вжрзанѣ те на народатъ, когото поѧскаха.

16 ѿ тогѧва ѿмаха вжрзанъ ѧдинъ прочѣнъ, който се ѿменѣваше Варѧвѧ.

17 Когато се прочее сокра-
ха, рече имъ Пїлатъ: когѡ
ѡ двѣма та ѡскате да ви ѡ
пѡстимъ: Варавва ли, или
Иисуса, който се говори Хри-
стѡсъ;

18 Защото знаеше, че ѡ
зависть го предадоха.

19 И като седеше той на
сѡдїище то, прати мѡ ха-
беръ жена та мѡ, и говори-
ше: немай никаква меша-
вина съ тоа праведникъ,
защото много пострадахъ
днесь на сонъ заради него.

20 Я архїереи те и старци
те нагласиха народатъ, да
испрѡсатъ Варавва, а Иисуса
да побѡкатъ.

21 Тогѡва ѡговори и гѡмш-
но, и рече имъ: когѡ ѡскате
ѡ двѣмата да ви ѡпѡстимъ;
а они рѡкоха, Варавва.

22 Рече имъ Пїлатъ; що
прочее да стѡримъ на Иисуса,
който се нарича Христѡсъ;
рѡкоха мѡ сичките распнатъ
да бѡде.

23 Я и гѡмшно рече: каквѡ
ѡ зло сотворилъ; а они
повече вѡкаха, и говориша:
да бѡде распнатъ.

24 Я като видѡ Пїлатъ, че
нищо не може да свърши,
но по много смѡщенїе стѡ-
ва, зема, вода и оуми си
ржцѡ те предъ народатъ, и
рече: чистъ самъ ѡ кръвь
та на тоа праведникъ, вше
ще да видите.

25 И ѡговориша сички те
людѡе, и рѡкоха: кръвь та
негова нека вѡде на насъ,
и на наши те чѡда.

26 Тогѡва имъ ѡпѡстна
Варавва: а Иисуса ви и пре-
даде имъ го да го распнатъ.

27 Тогѡва воини те и гѡ-
мшнови, като земаха Ии-
суса на сѡдїище то, сокра-
ха на него сичкиятъ полкъ
воински:

28 И като го совлѡкоха, ѡ-
влѡкоха го въ червена дрѡха:

29 И сплѡтоха вѡвнѡцъ ѡ
тжрнѡ, и тѡриха мѡ го на
глава та: и въ десна та мѡ
рѡка дадоха трѡсть: и клек-
наха на колѡна предъ него,
и присмикаха мѡ се, и го-
ворѡха: радѡйса царю Иудей-
скїи.

30 И като го заплѡваха,
земаха трѡсть та и вѡеха
го по глава та.

31 И като мѡ се порѡгаха,
совлѡкоха мѡ червена та дрѡ-
ха, и ѡвлѡкоха го пакѡ въ
дрѡхи те мѡ: и вѡдеха го
да го распнатъ.

32 И като излѡзеха, на-
мериха челѡвѡка Кѡриней-
ска, и менемъ Сїмшна: и не-
го натовариша да мѡ нѡси
Кржстатъ.

33 Я когато доидѡха на
мѡсто нарицѡемое Голгѡфа,
коѡто ще да рече лѡбноѡ
мѡсто,

34 Дадоха мѡ да пиѡ ѡцѡтъ

сожлчка смѣшанъ, ѿ како
вкъси, не щеше да піе.

35 И како го распѣха, раз-
дѣлиха дрѣхи те мѣ ѿ фжр-
лиха жрѣвій: (зада се ѿ спол-
ни реченно то: презъ проро-
ка: раздѣлиха междѣ себе
дрѣхи те ми, ѿ за ѡблекло
то ми метнаха жрѣвій).

36 И седеха та го кардеха
тамъ.

37 И тѣриха надъ глава
та мѣ вина та мѣ написа-
на: **ТОМЪ ВЪ ИНОУѠ ЦА-
РЬ ІУДВИѠВІИ.**

38 Тогѡва распѣха заедно
съ него два развоѣника,
ѣдногѡ Ѡ дѣсна та страна,
а дрѣгигѡ Ѡ лѣва та.

39 И коѣто замѣндваха
по пѣтъатъ, хѣлаха го, ѿ
клѡтеха си главы те,

40 И говорѣха: тѣ шото
развѣлашъ цѣрка та, ѿ въ
три дни а сегдадвашъ,
ѿзкѡви самесеби: ако си
Ѡвнъ Бжѣѣ, слѣзъ Ѡ Крж-
статъ.

41 Подѡбнш ѿ архѣереѣ те
присмѣнаха мѣ се съ кни-
жници те, ѿ старци те ѿ
говорѣха:

42 Дрѣги те ѿзкѡви, та
себе ли не ще да може да
ѿзкѡви; ако ѣ царь Ісраи-
левъ да слѣзе сегѡ Ѡ Крж-
статъ, ѿ ще да повѣрѣваме
въ него.

43 Имаше на дѣжда на
Бга: нека го ѿзкѡви сегѡ,

ако го ѡвнѣча: зашто рече:
че Бжѣѣ самъ Ѡвнъ.

44 Тогѡ ѿсто то мѣ на-
дѣмдѡваха ѿ развоѣници те,
коѣто бѣха распнати съ
него.

45 И Ѡ шестъа часъ бѣде
темнина по сѣчка та земля.
до деветъа часъ.

46 И Ѡколъ деветъа часъ
ѿзвнѣкасе Іисѣсъ съ голѣмъ
гласъ, ѿ рече: ѿлі, ѿлі, ліма
савахѡані; сѣрѣчи, Бжѣ мой
Бжѣ мой, зашто си ме ѡста-
вилъ;

47 И нѣкои Ѡ ѡвнѡ шѡ-
то стоѣха тамъ, като чѣха
тоѡвѡ, рѣкоха: зашто ѿліѡ
нѣка тоѡ.

48 И дрѣѣ ѡтжрѣѡ ѣдинъ
Ѡ нѣхъ, ѿ зема ѣдинъ сон-
гѣръ, ѿ като го натопи въ
ѡцѣтъ, навѡде го на трж-
стикѡ, ѿ напоѡваше го.

49 И дрѣги те дѣмѡваха: ѡ-
стаѡете да видѣме да ли
ще доѣде Іліѡ да го ѿз-
бѡви.

50 И Іисѣсъ пакѡ како ѿз-
внѣка съ голѣмъ гласъ, ѿс-
пѣсти дѡхъ.

51 И ѣто завѣса та цѣр-
ковна се раздрѡ на две Ѡ
гѡрниѡ край до долниѡ: ѿ
земла, та се потрѣсе, ѿ ко-
менѣ те се распаднаха:

52 И грѡвица та се ѡво-
риха: ѿ много тѣлесѡ на-
ѡумрѣли те стѣи стѡнаха:

53 И како ѿзлѣзоха Ѡ

гробове те по воскресение то Христово, илѣзоха во стѣи градѣ, и гвѣхасе на мнозина.

54 Я сотнико, и онѣа шото кѣха съ него за да вѣрдатъ Исуса, като видѣха трѣсатъ, и онѣа работы шото кыдоха, оуплашихасе многы, и говорѣха: воистиннѣ оныи бжѣи бѣше тоа.

55 Я бѣха тамъ и женѣ многы, който глѣдаха ѿдалече: и който идѣха слѣдъ Исуса ѿ Галилеа, и слѣгваха мѣ.

56 Въ който бѣше Марѣа Магдалино, и Марѣа Таквоно, та и Исѣева та майка, и майка та на синовѣ те Зеведѣови.

57 И като мржкнѣ, дойдѣ единъ человекъ когатъ ѿ Яримаѣа, име то мѣ Исѣифъ, който и самъ се бѣше оучилъ оу Исуса:

58 Той ѿидѣ при Пилата, и поиска тѣло то Исусово. Тогда Пилатъ заповѣда да мѣ се дадѣ тѣло то.

59 И като зема тѣло то Исѣифъ, ѿкни го съ плащаница чиста:

60 И положи го въ новыятъ си гробъ, който бѣше изсѣкълъ въ камень: и привали голѣмъ камень надъ врата та гробни, и ѿидѣ си.

61 И кѣха тамъ Марѣа

Магдалино, и дрѣга та Марѣа, и седѣха срѣщъ гробатъ.

62 Я въ оутрешиятъ дѣнь, който ѣ послѣ по петокатъ, собрахасе архіерѣи те и Фарисѣи те оу Пилата:

63 И говорѣха: господѣрѣ, смыслихмесе, зашто оныи прелѣстникъ, като кѣше ооще живъ, рече: послѣ по тридни ще да воскреснемъ.

64 Заповѣдай прочее да се оутверди гробо до третѣа дѣнь, да не бѣ дошли оученицы те мѣ ношѣ да го оукрадатъ, и речѣатъ нароудѣ: воскреснѣ ѿ мѣртви те и ще да вѣде послѣдната лѣсть по лоша ѿ перва та.

65 Я Пилатъ имъ рече: имате стражи, идѣте оутвердѣте по каквото знаете.

66 Я онѣ като ѿидѣха оутвердиха гробатъ, и запечатиха камѣнѣатъ заедно со стражи те.

ГЛАВА VII

И въ сѣбѣвѣта вечеръ, когато фанѣ да се разжмѣва недѣла та, първо дѣнь на седмица та, дойдѣ Марѣа магдалино, и дрѣга та Марѣа, да видатъ гробатъ.

2 И ѣто, кыдѣ трѣсѣ голѣмъ: зашто ягълъ Господень слѣзнѣ ѿ нево то, и ѿидѣ та ѿвали камѣнь.

агъ ѿ врата та гробни, и седеше на него.

3 И кеше лице то мѣ като блистаніе, и ѿблекло то мѣ бѣло като снѣгъ.

4 И ѿ негоуша страхъ потресохасе стражи те, и вѣдоха како мжртва.

5 Ѣговори же ягго, и рече на женѣ те: не бойтесе вше: зашто знамъ, че Исуса распнатшатъ тжрсите.

6 Не е тѣка: зашто воскресна, каквото шо рече: елате да видите мѣсто то, де то е лежалъ Господъ.

7 И скорш и дѣте та речете на оученицѣ те мѣ, зашто воскресна ѿ мертви те: и е то, превара въ вѣ Галілеа: тамъ ще да го видите е то ви казѣхъ.

8 И излѣзоха скорш ѿ гробатъ со страхъ и съ голѣма радостъ, и ѿтжрѣха да кажатъ на оученицѣ те мѣ.

9 И като ѿиѣха да ѿкадатъ на оученицѣ те мѣ, е то, Исусъ ги срѣшна, и рече имъ: радуйтеса. И они пристжпиха при него, и фланѣхасе за нозѣ те мѣ, и поклонихамдсе.

10 Тогѣ имъ рече Исусъ: не бойтесе; идѣте возвестѣте на братѣа та ми, да дойдатъ въ Галілеа, и тамъ ще да ме видатъ.

11 И като ѿиѣха они въ градѣтъ, е то, нѣкои ѿ стражи те, дойдоха въ градѣтъ

и казѣха на архіеренте сичкото што вѣдѣ.

12 И они се сокрѣха со старци те, и совѣтоваха се, и дадоха доволнѣ парѣ на воинѣ те,

13 И рекоха: речѣте, зашто оученицѣ те мѣ дойдоха презъ ношь, когато спавахме ніе и оукрадоха го.

14 И ако се чѣе това оутишиме, и вѣгъ кезгрѣшнѣ ще да направиме.

15 И они като зѣха парѣ те, направиха каквото ги надчиха, и прочѣсе това слово междѣ Еврее те и до днѣшнѣ денъ.

16 И единадесете оученицѣ ѿиѣдоха въ Галілеа, въ гора та, гдѣ то имъ заповѣдалъ Исусъ.

17 И като го видѣха поклониха мѣ се: а нѣкои се оусѣдмнѣха.

18 И като се приближи Исусъ продѣма имъ, и рече: дадемисе секоѣ властѣ на неко то и на землѣ та.

19 Идѣте прочее, надѣте сички те мѣщѣ, и крѣпѣвайте ги въ име то на Отца и сына, и сѣгѣ Дѣа:

20 И оучѣте ги да держатъ хѣбаво сичко то шо самъ ви заповѣдалъ, и е то, азъ самъ съ васъ въ сички те дни до скончаніе то навѣтѣтѣ, аминъ.

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

ѢМЯРІЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Начало то на Евангеліе то на Исуса Христа Сына Божіа:

2 Какъ то е писано въ пророчѣствѣхъ: Ето, азъ пращурамъ Ангела моего предъ лицемъ твоимъ, който ще да приготви пъть твою предъ тебе.

3 Гласъ на Енохова, който въка въ пустынахъ: пригответе пъть твои Господень, оуправляйте патѣки те мѣ.

4 Кеше Іоанна, който крещаваше въ пустынахъ, и проповѣдываше крещеніе на покаяніе то за прощеніе на грѣховѣ те.

5 И излезе къ него сичка та страна Іудейска, и Иерусалимляне те, и крещаваша сички те въ Іорданъ рѣкѣ ѿ него, и исповѣдываха си грѣховѣ те.

6 А Іоанна кеше ѿбавленъ съ камілски влакна, и съ поасъ кожанъ ѿколо кръстатъ си: и бѣше властаре, и мѣдъ днѣвъ.

7 И проповѣдываше, и го-

вореше: иде по секию ѿ мене слѣдъ мене, на коимъ то азъ не самъ достоинъ да се навѣдемъ да развѣжемъ ремикатъ на ѿбѣща та мѣ.

8 Изъ въ крестихъ съ вода, а той ще да въ крестисъ Духъ свѣтль.

9 И въ онѣхъ днѣхъ доиде Исусъ ѿ Назарета Галилейскій и крестисе ѿ Іоанна во Іорданъ.

10 И акіе като излезе ѿ вода та, виде некаса та че се ѿвараха и духъ че слѣзешо като глѣвъ на него.

11 И гласъ въде ѿ небото, (който говореше): ты си Сынъ мой возлюбленный, въ когото благоволихъ.

12 И акіе духъ го изведе въ пустынахъ.

13 И беше тамъ въ пустынахъ четъридесятъ днѣ, и искъшавашесе ѿ сатана та: и кеше со зѣтрое те: и Ангели те мѣ слѣдѣвахъ.

14 А послѣ по Іоанново то преданіе, доиде Исусъ въ Галилея, и проповѣдыва-

ше ѿвѣстїе то на царство
то Бжїе,

15 И говореше: за что вре-
ме то се исплани, и царство
то Бжїе се привлжи: и по-
кайтесе, и вѣрдайте въ
ѿвѣстїе то.

16 И како ходоше при мо-
ре то Галїлейско, виде Сї-
мона, и Андреа брата на-
егова Сїмона, които
Фарисаи мрежы те въ море
то: (за что бѣха рываре:)

17 И рече имъ Исусъ: ѿ-
лайте по мене, и ѿце да въ
направимъ да вѣдете лов-
цы на человекы те.

18 И ѿбїе ѿставиха мрежы
те си, и шидоха слѣдъ негш.

19 И како преиде малко
по начамъ, виде Іакова Зе-
ведѣова, и Іуанна брата мѣ
които бѣха и ѿни въ геміа
та, и оуправиха си мрежы те.

20 И ѿбїе ги повска: а
ѿни ѿставиха баця си Зе-
ведѣа въ геміа та съ наемни-
цы те, и шидоха слѣдъ негш.

21 И влѣзоха въ Каперна-
ѿмъ: и ѿбїе влѣдъ вѣдѣше те влѣ-
зе въ сокорице то, и оучеше:

22 И чюдеху мѣ се на оу-
ченїе то за что ги оучеше,
како ѿдинъ человекъ, кой-
то има власть, а не како
книжницы те.

23 И кеше въ сокорице то
имъ человекъ и вѣдой кой-
то имаше духъ нечисты, и
извыка,

24 И рече: ѿстави, что и-
машъ да правишь съ насъ ѿ-
исусе Назаретине; дошелъ
си да ны погубишь; знамъ
те кой ти, ѿтїи Бжїи.

25 И запрети мѣ Исусъ,
и рече: ѿнѣмѣй, и излѣ-
зни изъ негш.

26 И стресе го нечисты
духъ, и извыка съ полемъ
гласъ, и излѣзе изъ негш.

27 И оуплашихася сички
те толкы, что се пытаха
по междѣ си, и говориха: что
ѿ това; и какво ѿ това
ново оученїе; за что оу-
власть повелѣва и на духо-
вѣ те нечисти, и послѣд-
ватъ го.

28 И ѿбїе излѣзе проче-
нїе то мѣ по сичка та стра-
на Галїлейска.

29 И толчасъ како излѣ-
зоха ѿ соборице то, шидо-
ха въ кжца та Сїмонова
и Андреова, заедно съ сѣ Іа-
ковъ и Іуанна.

30 И тжца та Сїмонова
лежеше ѿ огнѣвица (трѣска:)
и ѿбїе мѣ казаха за неа.

31 И како пристжнїи при-
нѣа, фанѣа ѿ заржа та, и
толчасъ а ѿстави огнѣви-
ца та, и слѣдѣваше имъ.

32 И когато быде кжешъ,
и захѣждаше сажныце то,
принесоха коды него сички
те волны, и вѣсны те.

33 И сичко грядъ сѣкше
сокралъ на врата та.

34 И ищѣху мнозина, кои то страдаха за ѿ се-каквы болести: и много дїаволы изгна, и не ѡставаше ги да говоратъ, зашѣ го знаеха че є Христосъ.

35 Я въ оутрннѣта многу рану станѣ, и излѣзе, и ѡиде въ пѣсто мѣсто и таму стрѣваше молба.

36 И гонѣха го Гимнѣ, и онѣа што бѣха съ него,

37 И като го намѣриха, рѣкоха мѣ: зашѣ сички те че трѣсатъ.

38 И рече ѣмъ: да ѣдеме въ ближни те села, и градове, да проповѣдамъ и таму: зашѣто за таа причина излѣзохъ.

39 И проповѣдваше на соборе те ѣмъ, по сичка та Галїлеа, и изгонѣваше дїаволы те.

40 И дойдѣ при него єдинъ прокаженъ, и молеше мѣ се, и припадаше предъ него на колѣна, и говореше мѣ: зашѣ, ако ѣскашъ, можешъ да ме ѡчистишъ.

41 И Исусъ се оумилостивї, и прострѣ рѣка та си, и пофана го, и рече мѣ: ѣскамъ, ѡчисти се.

42 И като рече той това, ѣкїе се махна ѡ него проказа та, и ѡчисти се.

43 И како мѣ запрети, ѣкїе го ѣспжди.

44 И рече мѣ: вардїсе да

не речешъ никому нишо: но ѣди та се покажи на свѣщенникатъ, и принеси за ѡчищенїе то си, онѣа (вѣщи) што є заповѣдалъ Моусей. За свидѣтелство нимъ.

45 И той като излѣзе, фанѣ да проповѣдваша многу, и да пронѣси чѣдо то, толкѣ, што не можеше вече Исусъ да влѣзе тѣмъ въ нѣкой градъ: но бѣше вѣжъ въ пѣсти те мѣста, и дохождаха при него ѡ сички те странѣ.

ГЛАВА V.

И пакъ по нѣколко дни послѣ влѣзе въ Капернаѣмъ, и чѣсе зашѣ є въ кѣща.

2 И ѣкїе собрѣхасе мнозина, што не можеха вече да се смѣстатъ нито при вратѣ та: и приказваше ѣмъ слово.

3 И дойдоха при него, и носѣха єдинъ разслабленъ (сѣ жїлы те), когото носѣха четворица.

4 И понѣже неможеха да се приближатъ при него ѡ народатъ, ѡкрыха покроватъ на-кѣща та таму, гдѣто бѣше: и като развїха, спѣстнаха єдратъ, на когото лежеше разслабленшо.

5 И като видѣ Исусъ вѣра та ѣмъ, рече на разсла-

бленишатъ: чѣдо, проща-
ватъ ти се грѣхове те.

6 И тамъ седѣха нѣкои Ѡ
книжници те, и помышля-
ваха въ сердца та си:

7 Защо говори тоа так-
ва хѣла; кой може да
прошава грѣхове, токму
Ѡдинъ Бгъ;

8 И авѣе разумѣ Исуса съ
дѣхатъ си защо така Ѡни
помышляватъ въ себе си,
и рече имъ: защо помыш-
лявате такива мѣсли въ,
серца та си;

9 Що Ѡ по лѣсно, да ре-
чѣмъ на разслабленшатъ,
прощаватъ ти се грѣхове
те: или да речѣмъ, стани
та си земнѣ Ѡжратъ, и хо-
ди;

10 Но да познаете защо
Ѡни челоуѣческой има
власть на земля та да про-
шава грѣхове: (рече на раз-
слабленшатъ:)

11 Теке дѣмамъ: стани та
си земнѣ Ѡжратъ, и иди си
оудомѣ.

12 И авѣе стана, и зема
си Ѡжратъ и ислѣзе въ нѣ
предъ сички те: што сички
те се чѣдѣха, и слѣвѣха Бга,
и говорѣха: защо никога
не смѣ видѣли такова чѣдо.

13 И пакъ ислѣзе къ мо-
ре то: и сичкио народъ иде-
ше по него, и оучеше ги.

14 И като замѣндѣваше ви-
дѣ Деѣя Илѣова, който се-

дѣше на гюмрѣкчийница та,
и рече мѣ: Ѡла по мене, и
стана и Ѡиде слѣдъ него.

15 И когѣто седѣше тои
въ кѣща та си, мнозина
мытари и грѣшни дохож-
даха и седѣха зѣдно съ Ис-
уса и со съ оученицъ те мѣ:
защото кѣха мнозина, и
идѣха слѣдъ него.

16 И книжници те и Фа-
рїсеѣ те като го глѣдаха че
гдѣ съ мытари те и грѣшни
те, говорѣха на оученицъ те
мѣ: защо гдѣ и пиѣ съ мы-
тари те и грѣшни те;

17 И Исуса като чѣ, рече
имъ: не трѣбѣна на здрави
те лѣкаръ, но на колни те,
не самъ дошелъ да повѣ-
камъ праведны те, но грѣ-
шны те на покаѣнїе.

18 И оученицъ те Іѡан-
нови, и Фарїсейски те по-
стеха: и доидѣха та мѣ ре-
коха: защо оученицъ те Іѡ-
аннови и Фарїсейски те
постатъ, а твои те оучени-
цъ не постатъ;

19 И рече имъ Исуса: мо-
гатъ ли сынове те снадѣв-
ски, доклѣ Ѡ съ нѣхъ мла-
доженѣцо, да постатъ; кол-
кото време иматъ съ себе си
младоженецатъ, не можатъ
да постатъ.

20 Но ще дойдатъ дни
когѣто се зѣме Ѡ нѣхъ мла-
доженѣцо, и тогѣва ще да
постатъ въ Ѡни дни.

21 И никоу не пришива
закрѣпка ꙗко платно не вѣ-
лено на вѣтѣхъ дрѣха: ако ли
не, нова та закрѣпка ꙗко да
ѡкжесе нѣщо ꙗко вѣтѣхъ то,
и по лоша дрѣпка ꙗко да
вѣде.

22 И никоу не влива вино
ново въ мѣхове вѣтѣхи: ако
ли не, ново то вино ꙗко да
раздере мѣхове те, и ꙗко да
се разсѣле вино то, и мѣхо-
ве те ꙗко да се развѣлаетъ:
но трѣбѣва да се влива но-
во вино въ мѣхове новы.

23 И слышесе да замѣнѣва
въ сѣбѣ ꙗко презъ сѣваніа
та, и ꙗко вжрѣха, оучени-
ци те мѣ сѣбѣха клѣсове.

24 Я фарісеи те мѣ говоре-
ха: виждь, какво праватъ
въ сѣбѣ ꙗко, коѣто не по-
докѣе;

25 Я той имъ говореше:
не стѣли чѣли никога, цю
сторі Давіда, когѣто имѣ-
ше нѣжда, и ѡглядѣ самъ,
и оніа коѣто бѣха съ него;

26 Какво влѣзе въ домъ
Кикіи, во време то на двѣ-
мѣра архіереа, и хлѣбове те
на предложеніе то ижеде,
коѣто немаше власть да гѣ-
де токмо єдні те свѣщен-
ницы, и даде и на оніа,
коѣто бѣха съ него;

27 И говореше имъ: сѣ-
бѣ ꙗко та бѣде заради чело-
вѣка, а не человекѣ заради
сѣбѣ ꙗко та.

28 Шото ѡинъ человекѣ-
ческій є Господь и на сѣ-
бѣ ꙗко та.

ГЛАВА Г

И пакы влѣзе въ сокѣрице
то: и бѣше тамъ человекѣ,
коѣто имѣше сѣха рѣка.

2 И ижеде да ли ꙗко
да го ищѣли въ сѣбѣ ꙗко,
да начнатъ да го злосло-
ватъ.

3 И рече на онѣгова чело-
вѣка, коѣто имѣше рѣка та
си сѣха: стани на средѣ.

4 И рече имъ: трѣбѣва ли
да прави нѣкой добро въ
сѣбѣ ꙗко, или зло да прави;
да спасе ли душа, или да ѣ
погуби; а оні мжлѣха.

5 И ꙗко поглядѣ на нихъ
со съ гнѣвъ твореше за ѣ ка-
меніе то на сердцѣ та имъ,
и рече на человекѣ та, про-
стри си рѣка та: и простре
ѣ и къде рѣка та мѣ зарѣ-
ва, какво то и дрѣга та.

6 Я ꙗко ижеде зоха фарі-
сеи те вжѣхъ, акіе сотвориша
совѣтъ со ирѣданъ те на
вжѣхъ него, какво да го
погубятъ.

7 Я ижеде съ ѡиде съ сѣче-
ницы те къ морѣ то: и многа
народъ ижеде по него ꙗко
Галілеа, и ꙗко Іудеа,

8 И ꙗко Іерѣсалимъ, и ꙗко
Іудеа, и ꙗко ѡдонѣна та
гѣранѣ Іорданска: и ꙗко оніа

щото живееха Ѡколѡ Тѹра и
Ѡдѡна, многое множество
като чѡха чѡдеса та щото
правеше Исѡсъ, дойдоха
при него.

9 И рече на оѹченицѹ те
си, да го чѡка гема заради
народатѹ, за да мѡ не до-
сѡждатѹ.

10 Защото ищѡбли мно-
зина: щото напѡднѡваха
на него да мѡ се прикоснатѹ,
които имаха ранѹ.

11 И дѡхове те нечиѡсти,
когато го видѡха припада-
ха предѹ него, и вѡкаха, и
говорѡха: че си ты Ѡиъъ
Бжїи.

12 И много и мѹ запрѡща-
ваше, да го не и завлаватѹ.

13 И качи се на гора та, и
повыка, които самѹ и ска-
ше, и дойдоха при него.

14 И направи дванадесатѹ
да вждатѹ заедно съ него,
и да ги праща да проповѡ-
дватѹ,

15 И да иматѹ власть да
ищѡблѡватѹ колестїи те, и
да игонѡватѹ вѡсове те.

16 И нарече на Ѡимѡна
име то, Пѡтрѹ.

17 И Іакѡва (сїна) Заве-
дѡва, и Іѡанна врата Іа-
кѡвова: (и на рече и мѹ име-
на та воанергесѹ, което ще
да рече, сїнове грѡмови.)

18 И Андѡеа, и Фїліппа, и
вѡроломѡеа, и Матѡеа, и
Ѡмѡ, и Іакѡва Ілѡфеова,

и Ѡаддѡеа, и Ѡимѡна Бана-
нїта,

19 И Іѡда Іскарїѡтскаго,
който го и предаде.

20 И дойдоха въ домѹ: и
собрѡсе пакѡ народѹ много,
щото неможеха нито хлѡбѹ
да пѡдатѹ.

21 И като чѡха Ѡнїа, кои-
то бѡха оѹ негоѹ, и зѡтѡзоха
да го фѡнатѹ: защото го
ворѡха: че си ѡ и згѡвїлѹ
оѹмѡтѹ.

22 Я книжници те които
бѡха слѡзнали ѡ Іерѡсалимѹ,
говорѡха: защѡ неелзевѡла
има, и зацю съ кнѡзатѹ
вѡсовски, и згонѡва бѡсо-
ве те.

23 И повыка ги, и говѡ-
реше и мѹ съ прїтчи: какѡ
може дїаволѹ дїавола да
изгонѡва;

24 И ако ѡдно царство се
раздѡбли на вѡхѹ себе си,
не може да стои ѡнова цар-
ство.

25 И ако ѡдна кѡща се
раздѡбли на вѡхѹ себе си,
не може да стои ѡнаа кѡ-
ща:

26 И ако дїаволо ѡ ста-
налѹ самѹ на вѡхѹ себе си,
и раздѡбїлѹ се ѡ не може
да стои, но свѡршѡванѹ
и ма.

27 Нїкой не може да раз-
грабѡ неци те на-їа кїа, като
влѡзне къ кѡща та мѡ, ако
пѡрно не вѡрже шкїатѹ, и

тогава ще мъ шкере кжша
та.

28 Истина ни говоримъ,
защо сички те согрѣшеніа
ще да се простатъ на ш-
новѣ те челоуѣчески, и хд-
лѣ те шотѣ ще да похѣлатъ:

29 Но който похѣли на
Дхъ стѣго, нѣма прощѣніе
во вѣки вѣкѣвъ, но повин-
ненъ ѣ на вѣчншатъ сѣдѣ.

30 Защо то говорѣха: че
има дхъ нечистъ.

31 Дойдохъ прочее мѣйка
мъ и братіа та мъ: и като
стсѣха вжнъ, пратиха до
него, и вѣкаха го.

32 Я народъ многъ седѣше
околѣ негѣ: и рекоха мъ:
ѣто, мѣйка ти и братіа та
ти те трѣсатъ вжнѣ.

33 И шговорѣ, и рече имъ:
кой ѣ мѣйка ми, или бра-
тіа та ми;

34 И като изгледа онѣл,
што седѣха околѣ негѣ,
рече: ѣто, мѣйка ми и бра-
тіа та ми.

35 Защо то, който сотво-
ри вола та бѣжил, той ми
ѣ братъ, и сестра, и мѣйка.

ГЛІВЯ Д.

И пакъ начна Исусъ да
оучи при морѣ то: и собраше
многъ народъ околѣ негѣ,
што влѣзе самъ въ геміа
та, и седѣше въ морѣ то: а
сичкио народъ по край морѣ
то на землѣ та бѣше.

2 И оучеше ги многѣ съ
притчи, и говореше имъ
въ оученіе то си:

3 Слѣшайте, ѣто излѣзе
сѣтательо да сѣе.

4 И като сѣеше, ѣдно па-
днѣ на пжтѣатъ, и дойдохъ
птицѣ те некѣсны и искжл-
вѣха го.

5 Я дрѣго паднѣ на каме-
нитѣ мѣсто, коего нѣмаше
землѣ многа: и ѣвѣе изни-
кнѣ, зашто нѣмаше землѣ
дѣбѣла:

6 Я когѣто изгрѣа слжн-
це то, повѣхнѣ: и зашто
нѣмаше корѣнѣ изсжхнѣ.

7 Я дрѣго паднѣ въ тжр-
нѣ: и шбрасѣтоха тжрнѣ те,
и сѣдавѣха го, и плѣдъ не
дѣде.

8 Я дрѣго паднѣ на добра
землѣ: и дѣваше плѣдъ, и
издѣгашесе и растѣше: и
принѣсѣше плѣдъ ѣдно то
тридѣсѣть, дрѣго то шест-
дѣсѣть, а дрѣго то стѣо.

9 И говореше: който има
оуши да слѣша, нѣка слѣша.

10 Я когѣто шстанѣ самъ,
попшѣаха го за притча та,
който вѣха околѣ негѣ
зѣданѣ съ дванадѣсѣте.

11 И рече имъ: намъ ѣ дѣ-
дено да знѣете тайны те на-
цѣрѣтво то бжѣе; а на онѣл,
што са ш вжнѣ, сички те
(оученіа) бшватъ съ притчи:

12 Като глѣдатъ да глѣ-
датъ, и да не видѣтъ: и

като слѣшатъ да слѣшатъ, и да неразѣмѣватъ: да не некога се ѡбжрнатъ на покланіе, и простатъ имъ се грѣховѣ те.

13 И говореше имъ: не разѣмѣвате ли тѣа притча; и каквѣ ще да разѣмѣете сички те притчи;

14 Ѡнѣи цѣто сѣе сѣе слово то.

15 И тѣа са Ѡнѣа, които са сѣани на пѣтхатъ, на които сирѣчь се сѣе слово то, и когѣто го чѣатъ, акѣе доуха да сатанѣ та и зѣма слово то посѣано то въ сердцѣ та нѣхни.

16 Подобни и тѣа са Ѡнѣа, които се сѣатъ по камени ти те мѣста, които когѣто чѣатъ слово то, акѣе съ радостъ го прѣиматъ.

17 Нѣматъ Ѡбаче корень въ себе си, но привременни са: и послѣ когѣто стане печѣль или гонѣніе за слово то, акѣе совлазнават се.

18 И Ѡнѣа пакѣ, цѣто се сѣатъ въ тѣрнѣ то, тѣа са, които слѣшатъ слово то:

И попенѣнѣа та на тѣа свѣтъ, и прелестъ тѣа на когѣтствѣно то, и за дрѣги работѣ желѣнѣа та, които клѣзатъ въ нѣхъ, оудѣнѣватъ слово то, и бѣва безплодно.

20 И Ѡнѣа пакѣ, цѣто са сѣани на добра та землѣ,

тѣа са, които слѣшатъ слово то, и прѣиматъ го: и приносатъ плодъ, Ѡно тридесатъ, а дрѣго шестдесатъ, а дрѣго стѣ.

21 И говореше имъ: зато ва ли и де свѣтиликѣ, да се тѣри подъ шиникатъ, или подъ Ѡдрѣтѣ; а не да се тѣри на стѣлатъ;

22 Защѣто нѣма нищѣ тайно, коѣто да се не и за ви: нищѣ Ѡ станѣло нещѣ скрѣшно за дрѣго, но ток мѣ да дойде въ и завленіе.

23 Кѣито и ма оуши да слѣша, нека слѣша.

24 И говореше имъ: вардѣте Ѡнова цѣто слѣшате: съ каква то мѣра мѣрите, ще да се мѣри и вамъ, и ще да се прѣтѣри вамъ, които слѣшате.

25 Защѣто кѣито и ма, ще да мѣ се даде іѣще, а кѣито нѣма, и Ѡнова цѣто и ма ще да се зѣме Ѡ негѣ.

26 И говореше: така Ѡ и царствѣно то бѣже, каквѣто челѣвѣкъ въ мѣта сѣме то въ землѣ та,

27 И спи, и стѣва ноцѣ и денѣ, а сѣме то пронѣкнѣва, и растѣ тѣкѣ, каквѣто не знае той.

28 Защѣто землѣ та Ѡ себе си прѣви плодъ, прѣрво трѣва, послѣ клѣсъ, най послѣ и спѣнѣва пшѣнѣца въ клѣсѣтѣ.

29 И когато оузрѣе плодъ, акіе праща сѣрпъ, заціото Фтаса жѣтва та.

30 И говореше: на какво да оуподобиме царство то Бжїе: или съ коя притча да го сравниме;

31 Да го оуподобиме со сїнапово то зрно, коєто когато се постѣе въ землѣта, най малко є ѿ сички те сѣмена зѣмни:

32 И когато се постѣе, порастѣва, и бѣва по големо ѿ сички те зелїа, и прави стѣкла голѣми, цюто можатъ птицы те небесны да се загниѣздватъ подъ сѣнка та мѣ.

33 И съ такива много притчи ѿмъ говореше слово то, какво то можеха да слышатъ

34 И безъ притча ѿмъ не говореше слово: а на єдинѣ на оученицыте си толкѣваше ги сички те.

35 И рече ѿмъ въ тол дѣнь, като мржкна: да заминеме одонѣдъ.

36 И като ѿпѣстнаха народы те, земѣха го (оученицы те) какво то бѣше въ гемїа та: но и дрѣги гемїи ѿмаше съ него.

37 И бѣде Фжртѣна голѣма: а волны те се вливаха въ гемїата, цюто цреше да потжне вечї.

38 И той бѣше на кормѣта, и спѣваше на възгѣвни-

ца: и совѣдаха го, и рѣкоха мѣ: оучителю, не маришъ ли че загниѣдѣваме;

39 И като стана запрети на вѣтжратъ, и рече на морѣ то, мжлчи, престани, и легна вѣтжро, и бѣде тишина голѣма.

40 И рече ѿмъ: зацю стѣ толко страшливы; какво немате вѣра;

41 И оуплашїхасе съ голѣмъ страхъ, и говореха єдинъ дрѣгимѣ: кой ли є тол, цюто и вѣтжро и морѣ то го послѣдшѣватъ;

ГЛАВА В.

И когато заминаха одонѣдъ морѣ то въ странѣта Гадарїнска.

1 Якіе цюмъ излѣзе ѿз гемїа та, срѣшна го єдинъ человекъ, който ѿдеше ѿ грѣбница та съ дѣхъ нечїстѣ

3 Който живѣше во грѣбница та, и никой неможеше да го вжрже ни то съ верїги:

4 Зацюто много пѣти ѿ съ клѣпы и съ верїги го вжрзѣваха, а той и верїги те скжѣдѣваше, и клѣпы те стрѣшѣваше: и никой не можѣ да го смири.

5 И секога ноца и денѣ, вѣкаше въ грѣбница та и по горы те, и бѣшесе съ кѣменѣ.

6 И като видѣ Исѣса ѿ

далече, ѿтѣриа ѿ поклони-
мъсе:

7 И ѿзвѣкасе съ голѣмъ
гласъ ѿ рече: що ѿмашъ ты
съ мене Исусе ѿ мене на-Бѣга
вѣшнаго; заклинамъ те
на Бѣга. не мжчи ме,

8 (Защото мѣ вѣкаше ѿз-
лѣзъ аще нечистый ѿ че-
ловѣкатъ.)

9 И пѣташе го, каквѣти
ѣ ѿме то; ѿ ѿговори, ѿ ре-
че: легешъ ми ѣ ѿме то;
защото сме мнозина.

10 И молиха мѣ се много
пяти да ги не прѣти вжнъ
ѿ страна та (Гадаринска).

11 И вѣше тамъ при гора
та стадо свѣнско голѣмо,
коѣто пасеше.

12 И молиха мѣ се свѣчки
те вѣсове, ѿ говореха: пра-
ти нѣ въ свѣте те да влѣзе-
ме въ нѣхъ, ѿ аще ѿмъ даде
вола Исуса.

13 И като ѿзлѣзоха нечи-
сти те ахове, влѣзоха въ
свѣте те: ѿ пѣстнасе стадо
то по брежтѣ въ морѣ то,
(а вѣха до двѣ тѣлѣши) ѿ
ѿзлѣзаше въ морѣ то.

14 И свѣнаре те повѣгна-
ха, ѿ ѿидоха та казѣха въ
градѣтѣ, ѿ въ села та.

15 И ѿзлѣзоха да видѣтъ
що ѣ станало: ѿ доидоха
при Исуса, ѿ видѣха вѣ-
снѣшатъ, коѣто ѿмаше легеш-
нѣтѣ, че седи, ѿ клѣченъ,
ѿ смѣсленъ: ѿ оубоахасе,

16 И казѣха ѿмъ ѿнѣа що-
то видѣха това, каквѣ вѣ-
де на вѣснѣшатъ, ѿ за сви-
нѣ те.

17 И Фанѣха да го молѣтъ
да си ѿиде ѿ прѣдѣлѣ те
тѣхнѣ.

18 И като влѣзе въ корѣ-
балѣтѣ, молеше мѣ се ѿнѣи,
коѣто вѣше по на прѣдѣ
вѣсенъ, да вжде съ него за-
еднѣ.

19 И Исусъ мѣ не допѣсти
но рече мѣ: ѿди въ кѣща та
си въ свой те си, ѿ кажи
ѿмъ това, що то ти сотво-
ри Господъ, ѿ помилѣвѣ те.

20 И ѿидѣси ѿ начна да
проповѣдѣва въ Декаполѣ
ѿновѣ, що то мѣ сотвори
Исусъ: ѿ свѣчки те се ѿ-
лѣха.

21 И когато заминѣ Ис-
сусъ пакъ ѿдоидѣ съ ко-
рѣбалѣтѣ, собрасе много на-
родъ ѿколѣ нѣгѣ, а тоѣ
вѣше при морѣ то.

22 И ѣто, доидѣ ѣдинъ
ѿ Архѣсѣнагѣги те, ѿме то
мѣ Іаиръ: ѿ като го видѣ
падна при нозѣ те мѣ:

23 И молеше го много, ѿ
говореше: зашто ащѣрка та
ми ѣ на оумирѣнѣ: та да
доидешъ да си тѣришъ рѣ-
чѣ те на нѣа, да ѿцѣлѣе:
ѿ ще да вжде живѣ.

24 И ѿиде съ него: ѿ по
него ѿдеха много народѣ,
ѿ оугниѣха го.

25 (И нікоа жена, коаго ймаше кровотеченіе дванадесе годины.

26 И много пострада ѿ мнозина лѣкаре, и иждиви сичко що ймаше, и нікоа помішь не намери, но іоше въ по лошо ѿиваше:

27 Като чѸ за Исуса, дойдѣ въ народатѸ ѿ задѸ мѸ, и прикоснасе до арѣха та мѸ:

28 Защо то говореше: че ако самѸ до арѣхи те мѸ се прикоснемѸ, ще да исцѣлѣемѸ.

29 И тоа часѸ престана теченіе то на кръвь та и: и оусети въ чѣло то си, защо исцѣлѣ ѿ волѣсть та си.

30 И авіе Исуса разумѣ че ислѣзе сила ѿ него, и ѿвжрнасе кѸ народатѸ, и рече: кой се прикосна до арѣхи те ми;

31 И рекоха мѸ оученици те мѸ: видишѸ че те оугниѸта народс, и говоришѸ: кой се прикосна до мене;

32 И ѿвзирашесе на околѸ да види онаа, коаго направи това.

33 И жена та понѣже се оуплаши, и трепереше, зашто знаеше онаа што и вѣде, дойдѣ и припадна кѸ нему, и каза мѸ сичка та истина.

34 И тои и рече: дшѣрко, вѣра та твоя те спасе, иди

са миромѸ, и вѣди зарава ѿ волѣсть та си.)

35 И іоше той адмаше и, дойдѣха ѿ архисѸнагѸгатѸ, и рекоха мѸ: че дшѣрка та ти оумре: и защо вече продашѸ оучителатѸ;

36 И Исуса авіе, като чѸ слово то, което говорѣха, рече на архисѸнагѸгатѸ: не вѣйсе, самѸ вѣрѸвай.

37 И не ѿстави нікого да иѣде по него, токѸмѸ Петра, и ІакѸва, и ІѸанна братѸ ІакѸвова.

38 И дойдѣ въ къща та архисѸнагѸгова и видѣ глѸчка, и человекѸщ че плачѣха, и вѣкаха много.

39 И като влѣзна внѣтре, рече имѸ: зашто глѸчите, и плачете; момиче то не ѣ оумрело, но спи.

40 И рѣгѣхамѸсе: а тои като и згна сички те, земѸ кашѸ та на момиче то и майка мѸ, и онаа што вѣха съ него, и влѣзе тамѸ, дѣто лежеше момиче то.

41 И като то Фана зарѸка та, рече мѸ: талиѸа кѸ мѸ: което ще да рече: момиче (тебе адмамѸ), стани.

42 И тоа часѸ стана момиче то, и хѸдеше, зашто кѣше на дванадесе годины: и зачѸ дѣхасе съ голѣмо оудивленіе.

43 И запрети имѸ много, нікой да не оузнае това: и рече да и дадатѸ да гѣдѣ.

ГЛЯВЯ 37

И излѣзе Ѡ тамш, и Ѡиде
въ Ѡтѣчество то си: и слѣдъ
негш и дѣха оученицъ те мѣ.

2 И како дойдѣ сдѣвѣта
та, началъ да оучи въ со-
борище то: и мнозина цю-
то слѣшаха чѣдѣхасе, и го-
ворѣха: Ѡ гдѣ са на того ва-
тіа; и каквѣ ѣ тѣа премѣ-
дрость цюто мѣ ѣ дадена;
и такива чѣдеса, бѣвѣтъ Ѡ
ржцѣ те мѣ;

3 Не ѣ ли тоа тектѣно,
сѣнъ Маріинъ, и братъ Іа-
кшвовъ и Іусіевъ и Іудинъ
и Сѣмшновъ; и не са ли
сестрѣ те мѣ тѣка въ насъ;
и влѣзѣхасе за него.

4 И исѣса имъ говорѣше:
защо не ѣ никой пророкъ
безчестенъ, токмш во Ѡтѣ-
чество то си, и въ сродни-
цъ те си, и въ кжца та си.

5 И не можеше да направѣ
тамш ни една сила, но ток-
мш малцина колнш, како
си тѣри на нѣхъ ржцѣ те,
исцѣли.

6 И чѣдѣшесе за невѣр-
ствѣ то имъ, и Ѡвхѣждаше
околнѣ те села та оучеше.

7 И повѣка дванадесете, и
начелъ да ги прѣща по два-
ма по двама: и даваше имъ
власть надъ дѣхове те не-
чисты.

8 И заповѣда имъ, да не
зѣмѣтъ нищо на пѣть, са-

мш една тоага: ништо тор-
бѣ, ништо хлѣбъ, ништо мѣда
на полагѣтъ.

9 Но Ѡвѣдени въ Ѡвѣща: и
да се не Ѡвѣчатъ въ двѣ
дрѣхи.

10 И говорѣше имъ: въ
коѣто кжца влѣзете, тамш
седѣте, доклѣ да излѣзете
Ѡ тамш.

11 И коѣто въ не прии-
мѣтъ, ништо въ послѣшатъ,
како излѣзете Ѡ тамш, Ѡ-
тресѣте прахѣтъ, коѣто ѣ
подъ нозѣ те ваши, за сви-
дѣтелство нимъ: истина ви
дѣмамъ: защо по легко ще
да бѣде на Сѣдомланѣте и
на Гоморранѣте въ дѣнь сѣ-
днш, нежели на тоа градъ.

12 И како излѣзоха вжнѣ,
проповѣдѣвахѣ да се пока-
лѣтъ.

13 И много дѣаколы изго-
навахѣ, и мнозина колнш
мѣжеха съ мѣсло, и исцѣла-
вахѣ ги.

14 И чѣ тоа Ирѣдъ царъ
(защото мѣ се бѣше прочѣ-
ло име то), и говорѣше: за-
що ѣ Іѡаннъ креститѣль
воскресналъ Ѡ мжртвѣ те,
и зашто дѣйствѣватъ силы
въ него.

15 Дрѣги дѣмаха: защо ѣ
пророкъ, или како еднакъ
Ѡ прорocy те.

16 И кога то обѣче чѣ Ирѣдъ
рече: защо онш Іѡаннъ,
кога то азъ посѣкохъ, тои

Є: Онъ є воскресѣлъ ѿ мѣртви те.

17 Защото тоа Ирвдъ прати та Фана Іуанна, и вжрза го въ темница та заради ирвдѣда женѣ та на Філіппа крага мѣ, защото се ѡженѣ за неѣ.

18 Понѣже Іуаннъ говореше на Ирвда: не ти є подобно да имашъ братова та си жена.

19 И ирвдѣда се гувкаше на него, и искаше да го оучие: но не можеше.

20 Защото Ирвдъ се коеше ѿ Іуанна, понѣже го знаеше защо є мѣжъ праведенъ и святъ, и вѣрдене го: и защото го послѣша, стори много работы, и со сладоуекъ го слѣдваше.

21 И като се слѣчи єдинъ денъ способенъ, когато Ирвдъ правеше оугощеніе за ради денъятъ на-рожденіе то си, на князи те си, и на тѣлесници те си, и на старѣйшини те Галілейски:

22 Влѣзе и дщѣрка та ирвдѣдина, и игрѣ, и оугоди на Ирвда, и на онѣ, които седѣха съ него, и рече царо на момѣ та: попроси ѿ мене, цюто искашъ, и ще да ти дамъ.

23 И заклѣ и се: защо цюто да ми поискашъ, ще ти дамъ, и до половина ѿ царство то ми.

24 И тѣѣ ивлѣзе вжнѣ, и рече на мѣйка си: цю да поискамъ; а онѣ и рече: главѣ та на Іуанна крестителя.

25 И ѡвѣе влѣзе внѣтре со скоростъ при царѣтъ, и понскѣ и рече: искамъ да ми дадѣнѣ сегѣ главѣ та на Іуанна крестителя на блюдо.

26 И ѡскорки се царо много, но заради клетва та, и заради онѣѣ цюто седѣха съ него, не щѣ да и се ѡречѣ.

27 И тоа часъ прати царѣо спекѣлатѣра, и заповѣда да мѣ се донесе главѣ та.

28 И тои ѡидѣ, и ѡсѣче мѣ главѣ та въ темница та: и донесе ѣ на єдно блюдо, и даде ѣ на момѣ та, а момѣ та ѣ даде на мѣйка си.

29 И като чѣха оученици те мѣ, дойдѣха, и зѣха мѣ тѣло то, и тѣриха го въ гробѣтъ.

30 И собрахасе Апостоли те при Іисуса, и приказѣхамъ сичко цюто сотвориѣха, и наѣчиѣха.

31 И рече имъ: идѣте вѣе самни въ пѣсто мѣсто, и починѣте си малко. Защото вѣха мнозина онѣѣ, цюто дохѣждаѣха и ѡхѣждаѣха: и не можѣха да намерѣтъ време нито да пѣдѣтъ.

32 И ѡидѣха въ пѣсто мѣсто съ корабѣлѣтъ на єдинѣ.

33 И видѣха ги народи те като ѿииваха, и познаха го мнозина: и стичехася иѣши ѿ сички те градове тамъ; и превариха ги, и собрахася при него.

34 И като и излеже вжнѣ Исусъ видѣ много народъ, и сожали мѣ се за нихъ, защото бѣха като овци, които нематъ пастырь: и начна да ги оучи много.

35 И като се замина до волно време, доидоха при него оученици те мѣ, и говореха: мѣсто то е иждо, и много вече време замина.

36 Ѿидети ги, да идатъ въ околнн те чифлицы и села, да си кѣпатъ хлѣвъ, защото нематъ що да пѣдатъ.

37 И Исусъ ѿговори, и рече имъ: дайте имъ вше да пѣдатъ, и рекоха мѣ: да идеме ли да кѣпиме за двѣсте гроша хлѣвъ, да имъ дадеме да пѣдатъ:

38 И той имъ рече: колкѣ хлѣбове имате; и дѣте и виждате, и като видѣха, рекоха: петъ хлѣба; и двѣ рѣкы.

39 И заповѣда имъ да ги направатъ да насѣдатъ сички те на трапезы на трапезы на зелена та трева.

40 И насѣдаха на лежи на лежи по сто, и по петдесе.

41 И като зѣнехъ те хлѣ-

ка, и двѣ те рѣкы, погледа на нево то, и благо-слови, и преломи хлѣбове те, и даваше на оученици те си да ги тѣратъ предъ нихъ; и двѣ те рѣкы раздѣли на сички те.

42 И идоха сички те, и насытихася.

43 И собраха комати дванадесе коша пжлни, и ѿ рѣкы те.

44 И бѣха оина, които идоха хлѣбове те, близдо петъ хилады челоуѣцы.

44 И акие понди оученици те си да влѣзатъ въ гема та, и да го преваратъ ѿдоудъ къ Киогада, докле самъ да ѿидети народъ те.

46 И той като ги ѿидети, ѿиде въ гора та да се помѣли.

47 И когато мржнѣ, гема та кеше по средѣ морето, а той кеше самъ на земля та.

48 И видѣ ги зацю страдаха въ греканѣ то сълопѣты те, (зацюто имъ беше противенъ вѣтхро) и околн четвѣрта та стража нѣщина, ѿиде близдо при нихъ. и ходеше по морето: и искаше да ги заине.

49 Я они като го видѣха че ходи по морето, помислиха зацю е привидѣние, и извакаха:

50 (Защо̀то сички те го видѣха, и смѣгнѣхасе,) и ѡвѣи продама съ нѣхъ и рече имъ: дерзайте, азъ самъ, не бойте се.

51 И вѣзе при нѣхъ въ геміа та: и оутиши се вѣтжро, и многѡ повече въ себе се страхѡваха, и оуди вѣваха.

52 Защо̀то не разумѣха за хлѣбове те, понеже веше сраце то имъ ѡкаменѣно.

53 И заминаха та дойдохъ въ землѣ та Генисарѣтска: и запрѣха геміа та (въ лиманатъ.)

54 И като излѣзоха они изъ геміа та, ѡвѣи го познаха:

55 И ѡвѣтжриха сичка та онаа страна, и качнаха да принѡсатъ на ѡдрове колны те, дѣто чѡеха че ѣ тамъ.

56 И дѣто вѣзеше въ селѣ, или въ градове, или въ чифлицы, по кржето пжтца та чѡраха колны те: и молеха го карѣмъ до полы те на дрѣхи те мѡ да се прикоснатъ: и колуна се прикоснѡваха исцѣлѣваха.

Глава 3:

И сокращасе кодъ него Фарисей те, и нѣкой ѡ книжницы те, които веха дошли ѡ прѡдсалимъ:

2 И като видѣха нѣкои

ѡ оученицы те мѡ, защо̀ глѣха съ нечисти (сирѣчь съ недмѣены) ржце хлѣбъ, оукорѡваха ги.

3 (Защо̀то Фарисей те, и сички те иудее, ако недмѣлтъ хѡбавѡ до лакти те ржце те си, не глѡдѣтъ хлѣбъ, защо̀то джржатъ преданіе то на старцы те)

4 И когато се вжратъ ѡ пазаратъ, ако сене оумѣлтъ не глѡдѣтъ хлѣбъ, и дрѡги много има, които са прѣшли да джржатъ: като мѣнѣ то на чаши те, и стѡмны те, и котли те, и ѡдрѡе те.)

5 Послѣ го попытаха Фарисей те и книжницы те: защо̀ оученицы те ти не хѡдатъ по преданіе то на старцы те, но съ недмѣены ржце глѡдѣтъ хлѣбъ;

6 И той имъ ѡговори, и рече: добре пророчествова Исѡа за васъ лицемѡрцы те, какѡто ѣ писано: тѣа людѣе съ оуста та ме почитатъ, а сраце то имъ далече ѡстой ѡ мене.

7 Но на прѡзданѡ ме почитатъ, понеже побѡватъ оученіа, заповѣди челоѡчески.

8 Защо̀то като ѡставих те заповѣдъ тѣа Бжѣа, джржитъ преданіа та челоѡчески, сирѣчь оумѣваніе то на гжрне та та и на чаши

те, и дрѣги подобни таки-
ва, много правите.

9 И говореше имъ: докѣ
развѣлаете заповѣдь та Божіа,
да оубѣрдите преданіе
то вѣше:

10 Защото Моусей рече:
почитай баща си и майка си:
и който злослови каща си и
майка си, со смѣрть да оумре.

11 И вѣше говорите: ако ре-
че человекъ на баща си, или
на майка си: корванъ (ко-
ето ще да рече дѣръ) ѿ оно-
ва, съ коего ще да се пол-
звашъ ѿ мене:

12 И не ѡставайте вече да
направи на каща си или на
майка си нищо:

13 И развѣлаете слово то Бо-
жіе съ вѣше то преданіе, кое-
то предадохте: и дрѣги мно-
го подобни такива правите

14 И повика сичкиятъ на-
родъ, и говореше имъ: по-
слушайте ме сички те, и ра-
здѣлите.

15 Нема никога вѣркъ, ко-
то, ако влѣзи изъ вжнъ въ
человекъ, може да го ѡсквер-
ни: но онѣа, който излѣ-
затъ ѿ него, тѣа са што
ѡсквернаватъ человекъ.

16 Който има оуши да
слуша, нека слуша.

17 И когѣто се махна ѿ
народатъ, и влѣзе въ кж-
щи, попытаха го оученици
те мѣ за прѣтча та.

18 И рече имъ: така ли

сте и вѣше неразѣмни; не ра-
здѣлвате ли, зацо сичко
нещо, коего ѿ вжнъ влѣзи
въ человекъ, не може да го
ѡскверни;

19 Защото не влѣзи въ
срѣце то мѣ, но въ оутро-
ба та мѣ: и презъ ѡфедрѡ-
натъ излѣзи, и изчиства
сички те гѣстѣа.

20 И говореше, зацо оно-
ва, цѣто излѣзи ѿ человекъ-
ка, то ѡсквернава человекъ.

21 Защото ѿ внѣтре ѿ
срѣце то на человекѣи те
излѣзатъ зли те помышлѣ-
ніа, прелюкодѣйства, блд-
дове, оубійства.

22 Врадѣніа, лѣкомства,
ѡбидѣи, лѣкавства, лѣсть,
срамѡтны работѣи, завистъ,
хдла, гордостъ, кезѣміе.

23 Сички те тѣа злиніа,
изъ внѣтре излѣзатъ, и ѡ-
сквернаватъ человекъ.

24 И като стана ѿ тамѡ,
ѡиде въ сѣнорѣ те Турски
и Сидѡнски: и като влѣзе
въ една кжща, не искаше
да го знае никой: но не-
може да се оукрѣе.

25 Защото като чѣ една
жена, за него, на коѣто
дѣщерка та имаше дѣхъ не-
чистъ, доиде и припадна
на носѣ те мѣ,

26 (И жена та бѣше Ѣллин-
ка, Еврофѣнікѣса родомъ,) и
молеше го да изгони дѣа-
волатъ ѿ дѣщерка та и.

27 И Исусъ и рече: вста-
ви първо да се наситатъ ча-
да та: защото не е добро
да шиме нѣкой хлѣбатъ ш
чада та, и да го фжри на
псѣта та.

28 Я она мѣ шговори, и
рече: ей, Господи: защото
и кѣченица та шдолѣ подѣ
трапеза та гдѣтѣ ш трохи
те (кои то падатъ) ш аѣ-
ца та.

29 И рече и: за това слово
и днѣ: излѣзе дѣаволо ш
ащѣрка та ти.

30 И като шиде въ кжща
та си, намери зашо дѣаволо
бѣше излѣзналъ, и ащѣрка
та и лежеше на одратъ.

31 И пакъ излѣзе Исусъ
ш сѣноре те Тѣрски и Си-
донски, и доиде на морѣ то
Галилейско междѣ сѣноре те
Декаполски.

32 И привѣдоха мѣ едина
гдѣхъ и гдѣгнѣхъ и мѣлеха го
да си тѣри на него ржка та.

33 И като го шдѣли ш на-
рѣдатъ на единаѣ, тѣри си
пржсти те въ оуши те мѣ,
и плюна и пофана го за
лѣзѣкатъ.

34 И поглѣдна на небо то,
и въздѣхна, и рече мѣ: еф-
фама: коѣто ще да рече, ш-
ворисе.

35 И тѣа часъ се швориша
оуши те мѣ, и развжрзѣсе
и жзело на лѣзѣкатъ мѣ, и
говсреше правш.

36 И запрети имъ да не
кажатъ никому: и колко то
имъ той запрѣщаваше, тѣо-
ко они по много проповѣ-
дѣвахъ.

37 И много повече се чѣде-
ха, и говорѣха: все добре пра-
ви: и гдѣхите прави да чѣ-
лѣ, и нѣмы те да говоратъ.

ГЛАВА II.

ВЪ ОНИА ДНѢ, ПОНЕЖЕ БѢ-
ше весьма много нарѣдо, и
нѣмаха шо да гдѣатъ, по-
выка Исусъ оученици те
си, и рече имъ:

2 Мило ми е за нарѣдатъ,
зашо вече три днѣ седатъ
при мене, и нѣматъ шо да
гдѣатъ:

3 И ако ги шпѣстимъ гдѣ-
днѣ въ кжщи те имъ, ще
да запратъ по пжтѣатъ:
защото нѣкои ш нихъ са
дошли ш далече.

4 И шговориша мѣ оучени-
цы те мѣ: а ш гдѣ може нѣ-
кой да ги насити съ хлѣвъ
тѣка въ пѣстѣна та;

5 И попыта ги: колко
хлѣбове иматъ; а они ре-
коха седмь.

6 И заповѣда на нарѣдатъ
да насѣдатъ по земла та:
и земла седмь тѣ хлѣбове, и
като въздѣде хвала прело-
ми, и даваше ги на оуче-
ницы те си да ги слѣгатъ
предъ нихъ: и сложѣха ги
предъ нарѣдатъ.

7 И ѿмаха ѿ малко рѣбницъ: ѿ нихъ като благословѣи, рече да сложатъ ѿ тѣхъ предъ нихъ.

8 И ꙗдоха, ѿ насытихася: ѿ вдигнаха ѡртисали те комате, седмь кошницъ.

9 И бѣха ѡниа шото ꙗдоха до четьри хїладш: а послѣ ги ѡпѣсти.

10 И акѣе влѣзе въ гемїа та съ оученицъ те си, ѿ дойдѣ въ странѣ те Далманѣдански.

11 И ѿзлѣзоха Фарїсеи те, ѿ Фанаха да се препиратъ съ него, ѿ ѿскаха знаменїе ѡ него, ѿ ѿскдшаваха го.

12 И Исѣсъ като възвухна съ дѣхатъ си, рече: зашто тоа родъ знаменїе ѿще; ѿстина ви говоримъ, зашто не ще да се даде на тоа родъ знаменїе.

13 И ѡстави ги, ѿ влѣзе паки въ гемїа та, ѿ замина ѡдонадѣ.

14 И забравїха да зѣматъ хлѣбъ оученицъ те мѣ: ѿ нѣмаха съ себе си ѡсвѣнь ѣдинъ хлѣбъ въ гемїа та.

15 И зарачеше ѿмъ, ѿ говореше: глѣдайте хѣбавш, чѣнайтесе ѡ квасжтѣ фарїсейски, ѿ ѡ квасжтѣ ѿршдовѣ.

16 И помышлаваха по мѣждѣ си, ѿ говореха: че хлѣбове не зѣмѣ.

17 И като раздѣмѣ Исѣсъ това рече ѿмъ; зашто помы-

шлавате че нѣмате хлѣбове; ѿще ли ѡкаменѣло ѿмате сжрацѣ то си:

18 Очи ѿмате, ѿ не видите, ѿ оуши ѿмате, ѿ не чѣете; ѿ не помните ли;

19 Когато преломїхъ петъ тѣ хлѣбове на петъ тѣ хїладш человекъ, колко кошша пжлш съ комате вдигнахте: ѿ рекоха мѣ: дванадесатъ.

20 И когато разломїхъ седмь тѣ хлѣбове на четьри тѣ хїладш, колко кошницъ пжлш съ коматѣ вдигнахте; а ѡни мѣ рекоха: седмь.

21 И говореше ѿмъ: какъш не раздѣмѣвате;

22 И дойдѣ въ Вифсаїда: ѿ привѣдоха мѣ ѣдинъ слѣпецъ, ѿ молеха го да мѣ се прикосне.

23 И като Фана за ржката слѣпшатъ, ѿзведе го вжнъ ѿзъ село то: ѿ плюна на ѡчи те мѣ, ѿ тѣри си ржцѣ те на него, ѿ пѣташе го, да ли види нешо.

24 И като поглѣдна, говореше: видимъ человекъ те, като джрвѣ та че хѣдатъ.

25 И послѣ пакъ си тѣри ржцѣ те на ѡчи те мѣ, ѿ направї го да проглѣдне: ѿ оуправїсе, ѿ видѣ ꙗсно сїчко.

26 И прати го въ кжца та мѣ, ѿ рече мѣ: нито въ се-

а̀до то да влѣзешъ, ни то да
кажешъ нѣкомѣ въ село то.

27 И излѣзе Исусъ и оу-
ченицѣ те мѣ въ село та на-
Філіппова та Веса́рія и по-
пжѣватъ пѣташе оученицѣ
те си, и говореше ѿмъ: когò
ме говорятъ человекѣцѣ те да
самъ;

28 И ѿни ѿговори́ха: (нѣ-
кои говорятъ) Іо́анна кре-
ститеа: а̀ дрѣги, Или́а: а̀
дрѣги, ѣного̀ ѿ пророцѣ те

29 И то́й ѿмъ рече: а̀ вые
когò ме говорите да самъ;
и ѿговори Пѣтрѣ, и рече мѣ:
чѣ си Христосъ.

30 И запрети ѿмъ, да не
говора́тъ нѣкомѣ (нищо) за
него.

31 И нача̀ да ги оучи,
защо̀ трѣкѣва ѿи́нъ чело-
вѣческѣи да постра́да мно-
го, и да вѣде ѿскѣшенъ ѿ
ста́рцѣ те, и архіере́и те,
и кни́жницѣ те, и да го
оуки́атъ и по три́ дни по-
слѣ да воскресе́не.

32 И а̀маше гѣишѣ сло́во
то, и како го зема̀ Пѣтрѣ,
Фана̀ да мѣ запрещѣва.

33 И Исусъ като се ѿвѣр-
на̀ та поглѣдна̀ на оучени-
цѣ те си, запрети на Пѣтра,
и рече мѣ: иди́ задъ мене
сатано̀, за́що̀ то не ми-
слишъ Божѣственны́ те ра-
коты, но человекѣчески те.

34 И повыка̀ наро́ды те
съ оученицѣ те си, и рече

ѿмъ: ко́йто ѿска да хо̀ди
слѣдъ мене, да се ѿфѣри ѿ
себе си, и да земе́ крѣстатъ
си, и да до́йде по мене.

35 За́що̀то ко́йто ѿска да
си оува́рди живо́татъ, ще да
го за́рѣки: а̀ ко́й то за́рѣ-
ки живо́татъ си, заради
мене, и заради ѿва́нгеліе
то, то́й ще да го оува́рди.

36 За́що̀то, що̀ ще да се
по́лзѣва человекѣкъ, а̀ко̀ при-
добіе и сичкі́ятъ свѣтъ, а̀
за́рѣки си а̀ша̀ та;

37 Или́ какѣ̀о̀ ще да да́де
человекѣкъ размѣнка за а̀-
ша̀ та си;

38 За́що̀то ко́йто се за-
сра́ми ѿ мене, и ѿ мои́ те
словеса̀ въ то́мъ ро́дѣ прелю-
бода́йственны́ и грѣши-
ны́, и ѿи́нъ человекѣскѣи
ще да се засра́ми ѿ негò,
когáто до́де въ сла́ва та на-
сѣтѣа̀ своегò со свати́ те
а̀ггѣли.

ГЛАВА Ө.

И говореше ѿмъ: ѿстина ви
а̀мамъ, за́що̀ ѿма нѣкои
ѿ тіа, што̀ сто́ятъ тѣка,
ко́йто не ца́ятъ да вѣдѣатъ
сме́рть, докѣ́ не ви́датъ
ца́рство то́ Божіе, за́що̀ и́де
въ сила.

2 И по шѣсть дни́ послѣ
зема̀ Исусъ Пѣтра и Іа́кш-
ва и Іо́анна, и покачи́ ги
на ѣ́днà гора̀ вы́сока̀ са́ми

на ѿдинѣ: и прешвразисе предъ нихъ.

3 И дрѣхи те мѡ свѣтеха, и бѣха бѣлы по премногѡ како снѣгъ, каквы то не може бѣлиликъ да и збѣли на землѣ та.

4 И пѣви ѿмъ се Иліа съ Мшѹсеа: и разговарахасе съ Исуса.

5 И ѡговори Пѣтръ, и рече на Исуса: Оучителю, добро ми ѣ да вѣдемѣ тѣка: и да направимѣ три колѣбы, тѣке ѿна, и на Мшѹсеа ѿна, и ѿна на Иліа.

6 Защо то не знаеше шо да рече: понеже бѣха многѡ оустрашени.

7 И ѡблакъ ги ѡбсѣнаваше и приде гласъ и зъ ѡблакатъ който говореше: тѡ ѡ ѿна мѡй возлюбленый, него слѣшайте.

8 И внезапно како поглѣданаха, не видѣха вече никого токѡ самаго Исуса со себе си.

9 И като слѣзѣха ѡ гора та, запрети ѿмъ, да не кажатъ никомѡ оныя рѣкоты, што то ги видѣха, но токѡ когато воскресне ѡ мѣртвители ѿна человекскій.

10 И оудержаха въ себе си слово то, и пытахасе по мѣждѣ си шо ще да рече това, и зъ мѣртвители те да воскресне.

11 И го попытаха, и рекоха: защо говоратъ книжни-

цы те, че трѣбѡва да дойде Иліа по напредъ;

12 И Исусъ ѿмъ ѡговори, и рече: Иліа ще дойде по напредъ, да оустрои сички те (работы): и каквото ѣ писано за ѿна человекскаго, така трѣбѡва да пострада много и да се оуничжи.

13 Но говоримъ ви, и Иліа дойде, и направиха мѡ што и скаха, каквото ѣ писано за него.

14 И като дойде при оученицы те си, виде много народъ околѡ нихъ, и книжници те, който ѿмъ предлагаха испштованіа.

15 И ѡбѣе како го виде сичкѡ народъ, оудивихасе: и притжрчоваха та го по здравлаваха.

16 И попыта книжници те: шо ги испштѡвате;

17 И ѡговори ѿдинъ ѡ народатъ, рече: оучителю, добѣдохъ сына моего при тебе, който ѿма духъ нѣмъ:

18 И гдѣто го фане, разтрѡшѡва го, и пѣна течѣ и зъ оуста та мѡ, и скрѡца со зѣкѣ те си, и вѣрѡвѡвасе: и рекохъ на оученицы те ти да го и згонатъ, и немогѡха.

19 И ѡговори Исусъ и рече мѡ: ѡ рѡде невѣрнѡй, до кога ще вѣдемъ съ васъ; до кога ще въ тжрпѡмъ; доведѣте ми го.

20 И доведоха мѣ го: и като го виде (момчѣто), тога часъ го стресе дѣхо, и падна на землата, и таркалъшесе, и пѣна пѣщаше.

21 И попыта отца мѣ: колко време има ѿ какво мѣ е станало това; а той рече: іоще ѿ малко дѣтѣ.

22 И много пѣти го е фжрлѣлъ въ огнь, и въ вода, да го погѣби: но ако можешъ нѣщо помогни ми, като се оумилостивишъ за насъ.

23 И Исусъ мѣ рече: ако можешъ да вѣровашъ нѣщо, сичко е възможно на оногова, който вѣрѣва.

24 И авіе извикасе отцо на-дѣтѣто, и со сказы говореше: вѣрѣвамъ Гди, помогни на мое то невѣрїе.

25 И Исусъ като виде че се стича народъ, запрети на нечистыята дѣхъ, и говореше мѣ: дѣше нѣмши. и глѣхїи, азъ ти повелѣвамъ, излѣзъ изъ него, и да не влѣзешъ вече въ него.

26 И нечистый дѣхъ като извика, и като го стресе много, излѣзе: и виде като мѣртвъ, шото мнозина говорѣха, че оумрѣ.

27 И Исусъ го фана за ржкѣта, и вдигна го и стана.

28 И като влѣзе той въ кѣщи, попытаха го оучени-

цы те мѣ на единѣ: зашто нїе не могахме да го изгониме:

29 И рече имъ: тога рѣдъ дрѣго гѣче не излази, токму съ молитва и съ постъ.

30 И когато излѣзоха ѿ тамъ, заминѣваха презъ Галїлеа: и не искаше да разѣмѣ нѣкой.

31 Зашто оучеше оученицы те си, и говореше имъ: зашто ѿ имъ челоѣческій ще бѣде предаденъ въ ржцѣте челоѣчески, и ще да го оубїатъ: и като го оубїатъ, въ третїи дѣнь ще да воскресне.

32 И они неразѣмѣха слово то, и страхъ ги бѣше да го попытатъ.

33 И доидѣ въ Капернаѣмъ: и като влѣзе въ кѣщи, попыта ги: що помышлѣвахте въ себе си по пѣтъатъ;

34 И они мжлѣха: зашто то бѣха се испытѣвали по пѣтъатъ по междъ си кой е по голѣмъ.

35 И когато седна, псвѣка дванадесете, и рече имъ: който иска да е прѣвъ, да бѣде ѿ сички те най послѣденъ, и на сички те слѣга.

36 И зема едно дѣтѣнце, и тѣри го по средъ нихъ: и като го прижрна, рече имъ:

37 Който прїиме едно такакова дѣтѣнце въ мое то име,

мѢНЕ ПРИИМА: И КОЙТО ПРИИМА МѢНЕ, НЕ ПРИИМА МѢНЕ, НО ОНОГОВА, КОЙТО МЕ Ё ПРАТИЛЪ.

38 И ѼГОВОРИ МЪ ИѼА́ННЪ, И РЕЧЕ: ОУЧИТЕЛЮ, ВИДЕХМЕ НѢКОГО СИ, ЧЕ СЪ ТВОЕ ТО ИМЕ ИЗГОНАВАШЕ ВѢСОВЕ ТЕ, КОЙТО НЕ ХОДИ СЛѢДЪ НАСЪ: И ВОЗБРАНИХМЕ МЪ, ЗАЩОТО НЕ ХОДИ ПО НАСЪ.

39 И Исусъ рече: НЕ БРАНЕТЕ МЪ: ЗАЩОТО НЕ Ё НИКОЙ, КОЙТО ЩЕ ДА СОТВОРИ СИЛА ВЪ МОЕТО ИМЕ, И ЩЕ ДА МОЖЕ СКОРШ ДА МЕ ЗЛОСЛОВИ:

40 ЗАЩОТО, КОЙТО НЕ ВИ Ё ПРОТИВЕНЪ, ЗА ВАСЪ Ё (ДОБРОМЫСЛЕННИКЪ.)

41 И КОЙТО ВЪ НАПОИ ЕДНА ЧАША ВОДА ВЪ МОЕТО ИМЕ, ЗАЩОТО СТЕ ХРИСТОВИ: ИСТИНА НИ ГОВОРИМЪ: НЕ ЩЕ ДА ИЗГЪБИ ЗАПЛАТА ТА СИ,

42 И КОЙТО СОБЛАЗНИ ЕДНОГО Ѽ МАЛКИТЕ ТІА, КОЙТО ВѢРОВАТЪ ВЪ МЕНЕ: ПО ДОБРЕ МЪ Ё, ДА СЕ ПРИВЪРЖЕ КАМЕНЬ ВОДЕНИЧАНЪ ОКОЛШ ШІА ТА МЪ, И ДА ВЪДЕ ФЖРЛЕНЪ ВЪ МОРЕ ТО.

43 И АКО ТЕ СОБЛАЗНАВА РЖКА ТА ТИ, ѼСѢЧИ А: ПО ДОБРЕ ТИ Ё СОСЪ ЕДНА РЖКА ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЖИВОЧАТЪ, НЕЖЕЛИ ДА ИМАШЪ ДВѢ РЖЦЕ, ТА ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ГЕЕННА ТА, ВЪ НЕДГАСИМАТЪ ОГНЬ:

44 ГДѢТО ЧЕРВАКО НИХЕНЪ

НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИВА.

45 И АКО НОГА ТА ТВОА ТЕ СОБЛАЗНАВА, ѼСѢЧИ А ПО ДОБРЕ ТИ Ё ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЖИВОТЪ ХРОМЪ, НЕЖЕЛИ ДА ИМАШЪ ДВѢ НОЗѢ, И ДА БЖДЕШЪ ФЖРЛЕНЪ ВЪ ГЕЕННА ТА, ВЪ НЕДГАСИМАТЪ ОГНЬ.

46 ГДѢТО ЧЕРВАКО ТѢХЕНЪ НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИВА.

47 И АКО ОКО ТО ТИ ТЕ СОБЛАЗНАВА, ИЗВАДИ ГО: ПО ДОБРЕ ТИ Ё СЪ ЕДНО ОКО ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЦАРСТВО ТО БЖІЕ, НЕЖЕЛИ ДВѢ ОЧИ ДА ИМАШЪ ТА ДА БЖДЕШЪ МЕТНАТЪ ВЪ ГЕЕННА ТА ОГНЕННА:

48 ГДѢТО ЧЕРВИЙ НИХЕНЪ НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИВА.

49 ЗАЩОТО СЕКОЙ СЪ ОГНЬ ЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ: И СЕКОЛ ЖЕРТВА СО СОЛЬ ЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ.

50 ДОБРА Ё СОЛЬ ТА: НО АКО СОЛЬ ТА БЖДЕ НЕСОЛЕНА, СО ЦО ЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ; И МАЙТЕ СОЛЬ ВЪ СЕБЕ СИ, И МИРЪ И МАЙТЕ МЕЖДЪ СЕБЕ СИ.

ГЛАВА I.

И СТАНА Ѽ ТАМШ, И ДОЙДЕ ВЪ СУНОРИ ТЕ ИУДЕЙСКИ, ОДОУДАЪ ТОРДАНА: И ПАКЪ СЕ СОБРАХА НАРОДИ ПРИ НЕГО: И КАКВОТО ИМАШЕ ОБЫЧАЙ, ПАКЪ ГИ ОУЧИШЕ.

2 И ДОЙДОХА ПРИ НЕГО ФАРИСЕЕ ТЕ И ПОПШТАХА ГО ДА

ли йма власть мжжъ да ѡ-
стаѡви женѡ та си: и скѡша-
вѡюще го.

3 Я Исѡсѡ ѡговори, и рѣ-
че ймъ: що ви ѣ Заповѣ-
дѡлѡ Мѡѡсѣй;

4 Я ѡни рѣкоха: Мѡѡсѣй ѣ
заповѣдѡлѡ да напише кни-
га прѡстѣна, и да ѡ ѡстаѡви.

5 И ѡговори Исѡсѡ, и рѣче
ймъ: по вѡше то тѡ жрѡ
сѣрдѡце ви написа Мѡѡсѣй
тѡлѡ заповѣдѡ:

6 Но ѡ началѡ то на-со-
здѡніѡ то, мѡжъ и женѡ ги
ѣ сотворилѡ Бгъ.

7 (И рѣче:) заради то нѡ
ше ѡстаѡви челѡвѣкъ баща
си и мѡйка си, и ше се при-
лѣпнѡ при женѡ та си.

8 И ше бѡдѡтѡ двѡма та
вѡ ѣднѡ плѡть: што не сѡ
вече двѡма, но ѣднѡ плѡть.

9 Оновѡ прѡчее што ѣ
Бгъ соединилѡ, челѡвѣкъ
да го не раздѣлѡва.

10 И вѡ кѡща та пѡки оѡ-
ченицѡ те мѡ го попѡтѡха
за то нѡ.

11 И рѣче ймъ: кѡйто си
ѡстаѡви женѡ та, и ѡженнсе
за дрѡга, прѡлюбѡдѣйствѡ-
ва сѡ нѡл.

12 И ѡко женѡ та ѡстаѡви
мжжѡтѡ си, и ѡженнсе за
дрѡгнго, прѡлюбѡдѣйствѡва

13 И принѡсѡха мѡ дѣцѡ,
да се прикѡсне до нѡхъ: ѡ
оѡченицѡ те се кѡраха на
ѡнѡл, што ги дѡнѡсѡха.

14 Я Исѡсѡ, като видѣ раз-
сѡрднсе, и рѣче ймъ: ѡста-
нѣте дѣцѡ та да дохѡждѡтѡ
кодѡ мѡне, и не бранѣте ймъ:
за што на-такнѡва ѣ цар-
ство то Бжѣе.

15 Истина ви говорнмъ:
за што кѡйто не прѡнме цар-
ство то Бжѣе като ѣднѡ
дѣтѡ, не ше да влѣзе вѡ
нѡго.

16 И като ги прнгрѡнѡ
тѡри си рѡчѣ те на нѡхъ,
и благѡсловлѡваше ги.

17 И като ислѣзе тѡй на
пѡтѡтѡ, прнгрѡчѡ ѣднѡ
челѡвѣкъ, и клекнѡ на ко-
лѣна та си предѡ него, и
попѡтѡ го: оѡчителѡ бла-
гнй, што да напрѡвнмъ да
наслѣднмъ живѡтѡ вѣч-
нншй;

18 Я Исѡсѡ мѡ рѣче: што
ме вѡкашъ блѡгъ; нѡкой
не ѣ блѡгъ, токѡ ѣднѡ
Бгъ.

19 Заповѣдн те знѡешъ:
не прѡлюбѡдѣйствѡн: не оѡ-
крадн: не лжесвндѣтел-
ствѡн: не сотворн ѡбн да
нѡкомѡ: почитѡй баща си
и мѡйка си.

20 Я тѡй ѡговори, и рѣче
мѡ: Оѡчителѡ, тѡл самѡ
снчки те сохрѡннлѡ ѡ мла-
дѡсть тѡ си.

21 Я Исѡсѡ като поглѣ-
днѡ на нѡго возлюбн го, и
рѣче мѡ: тоѡце ѣднѡ ти не до-
стнга: иди, и што ймѡшъ

продай го, и раздай на си-
ромаси те и ще имашъ со-
крѣнице на небо то: и ела
ходи слѣдъ мене, като зе-
мешъ крѣстатъ.

22 И той се ѡскорби за
това слово, и ѡиде си пе-
чаленъ: защото имаше мно-
го стока.

23 И Исусъ като ѡвглѣ-
да на околш, рече на оуче-
ници те си: каквъ мжчнш
ще влѣзатъ въ царство то
Бжїе о́на, които иматъ
много богатство:

24 И оученицы те се оуди-
влаваха за словеса та мѡ.
И Исусъ пакъ ѡговори, и
рече имъ: чада, каквъ мжч-
нш ще да влѣзатъ въ цар-
ство то Бжїе о́на, които
се надѣватъ на богатството,

25 защото, по леснш є да
прейде велѣдо презъ игле-
ны оуши, нежели когагшо
да влѣзе въ царство то Бжїе,

26 И о́ни се оудивлаваха
повече, и говорѣха по меж-
дси: и кой може да се спасє;

27 И като поглѣдана Ис-
сусъ на нихъ, рече: оу чело-
вѣцш те є (това) невоз-
можно, но нє (и) оу Бга:
защото сичко нѣшо є воз-
можно оу Бга.

28 И начала Пѣтръ да мѡ
дѡма: єто, нїє ѡстави́хме
сичко, и послѣдова́хме по
тебе,

29 И ѡговори Исусъ, и

рече: истина ви говоримъ:
защото нема никой, който
є ѡстави́лъ домъ, или бра-
тїа, или сестрш, или о́ца,
или ма́йка, или женѡ, или
чада, или села заради мене,
и заради вѡаггелїе то:

30 Който не ще да прїиме
стократнш сегѡ въ това
време въ гонѣнїе то. кжци,
и кратїа, и сестрш, и о́ца,
и ма́йка, и чада, и села, а
въ бѣдшїй вѣкъ живѡтъ
вѣчнш.

31 И мнозина пѣрви ще
бждатъ послѣдни: а послѣ-
дни те пѣрви.

32 И бѣха на пжгьватъ, и
воскачѡвахасе во Іерусалимъ:
а Исусъ ги превѡраше, и чѡ-
дѣхасе, и като и́деха по не-
го, воѣхасе, и зема паки
дванадесеть те, и начала да
имъ казѡва о́на (работш)
който щеха да мѡсе слѡчатъ.

33 Защо єто, воскачѡва-
месе во Іерусалимъ, и о́ынъ
человѣческїй ще бжде пре-
дѡденъ на архїерѣн те и кни-
жници те, и ще да го ѡсѡ-
датъ на смѣрть, и ще го
предадатъ на мїзшци те:

34 И ще мѡ се порѡгѡатъ,
и ще го вїатъ, и ще го за-
плюватъ, и ще да го оубї-
атъ: и въ трѣтїй дѣнь ще
воскрѣсне.

35 И дойдѡха предъ него
Іакшвъ и Іѡаннъ сшнове те
Зеведѣєви, и рекоха мѡ: Оу-

чителю, сакаме да направимъ намъ, що да ти поискаме.

36 Я Исусъ имъ рече: що искате да ви направимъ;

37 Я они мѣ рекоха: даи ни да седнеме единъ шдесна та, а дръго шлева та ти страна въ слава та твоа.

38 Я Исусъ имъ рече: не знаете що искате: можете ли да пиете чаша та, коато азъ пиемъ, и съ крещеніе то, съ което се азъ крещавамъ да се крестите;

39 Я они мѣ рекоха: можеме. Я Исусъ имъ рече: воистинно чаша та коато азъ пиемъ, ще испіете, и съ крещеніе то съ което се азъ крещавамъ, ще се крестите:

40 Я да седнете шдесно и шлева ми: не стои оу мене да го дамъ, но (ще да се даде) на она, на който е приготно.

41 И като чуха дванадесете, Фанѣха да се сжрагъ за Іакѣва и Іѡанна:

42 Я Исусъ ги повика, и рече имъ: знаете, защо она цюто мислатъ че цардватъ на нзѡциу те, властватъ надъ нихъ: и големциу те имъ ги швладаватъ.

43 Но въ васъ нецие да бжде такъ: но който иска да бжде по големъ въ васъ, да бжде вамъ слдгъ:

44 И който иска да бжде

въ васъ пржиъ, да бжде на сички те рѣвъ.

35 Защото Оинъ человекъ не доиде да мѣ послдгдватъ, но да послддѣва, и да даде душа та си и забавленіе за мнозина.

46 И доидоха во Іерихѡнъ, и като излѣзе той шІерихѡнъ и оученициу те мѣ, и много народъ, сѡнъ Тимеовъ Вартимей слѣпно седеше при пѣтъатъ и просеше.

47 И като чѣ че Исусъ Назвранинъ, Фанѣ да вика, и да дама: Оине Давидовъ Исусе, помилди ма.

48 И мнозина мѣ се караха да мажне: но той шѡще повече викаше: Оине Давидовъ, помилди ма.

49 И запресе Исусъ, и рече да го повикатъ: и повикаха слѣпцатъ, и рекоха мѣ: имай дерзновеніе, стани: викате.

50 Я той като си Фжри дрѣхите, стана и шиде при Исуса.

51 И шговори Исусъ, и рече мѣ: цю искаши да ти направимъ; а слѣпно мѣ рече: Оучителю, да прогледнемъ.

52 Я Исусъ мѣ рече: иди вѣра та твоа те спасе, и тоа часъ прогледна: и шиде слѣдъ Исуса въ пѣтъатъ.

ГЛЯВЯ ЯГ.

И когато се приближи во Иерусалимъ въ Виоуфагіа. и въ Виоаніа при гората Елеинска, прати двѣма Ѽученицѣ те си,

2 И рече имъ: идѣте въ село то, което ѣ предъ васъ, и ѡбѣ като влѣзете въ него, ще намѣрите ѣдно ждрекчѣ вжрзано, на което никой человекъ не ѣ възсѣднѡлъ: Ѽвжржете, и доведѣте го.

3 И ѡко ви рече нѣкой: защо правите това; речѣте му: защо на господаратъ неговъ трѣбва: и ѡбѣ ще го прати тѣка.

4 И Ѽидоха, и намѣриха ждрекѡкатъ вжрзанъ вжнъ при врата та на кржстопятъ, и Ѽвжрзѡха го.

5 И нѣкой Ѽ ѡнѡ, който стоѣха тамъ, говорѣха имъ: що правите та Ѽвжрзѡвате ждрекѡкатъ;

6 И ѡни имъ рѣкоха, какѡто имъ заповѣда Исусъ: и ѡставиѡха ги.

7 И доведоха ждрекѡкатъ при Исуса, и тѡриѡха на него дрѣхи те си, и възсѣднѡ на него.

8 И мнозина постилаха дрѣхи те си по пжтьатъ: а дрѣги рѣжеха пржчки Ѽ дрѣса та, и постилаха по пжтьатъ.

9 И ѡнѡ, што вжрѣха

на предъ, и които послѣдѡваха Ѽ зааъ вѣкаха, и говорѣха: Ѽсанна, благословѣнъ който иде въ имѣ то Господне.

10 Благословѣнно, што иде царство то въ имѣ то на Господа, на Отца нашегѡ Давида: Ѽсанна въ вѣшнихъ.

11 И влѣзе Исусъ во Иерусалимъ. и въ цѣрква та: и като изгледа сичко, понѣже бѣше вече кжснѡ, излѣзе въ Виоаніа съ дванадесѣте.

12 И на оутрешниятъ денъ като излѣзоха Ѽ Виоаніа, ѡгляднѣ.

13 И като видѣ ѣднѡ смоковница Ѽ далѣче, която имаше листѡвѣ, Ѽидѣ, данѡ найденѣшо на неѡ: и като доидѣ при неѡ, не найдѣ нищо, токму ѣднѡ листѡ: зашто не бѣше време на смѡкѡ те.

14 И Ѽговори, и рече и: да не глѣде вече никой плодъ Ѽ тебе во вѣки, слѣшаѡхѡ оученицѣ те му.

15 И Ѽидоха пакѡ во Иерусалимъ: и като влѣзе Исусъ въ цѣрква та, фанѡ да изгонѡва ѡнѡ, които продаѡха, и кѡпѡваха въ цѣрква та: и трапѣзѣ те на сарафите, и столове те на ѡнѡ, които продаѡха гжлѣбе и спретѡри.

16 И не даваше да пренесе

нѣкой сосѣда презъ цѣрква та.

17 И оучеше ги, и говореше: не е ли писано, защо храмо мой, храмъ на-молитва та ще да се нарече на сички те глзѣщы; а вы его направихте пещѣра разбойническа.

18 И чѣха това книжничу те и архіерей те, и траسهха съ кой начинъ да го погубватъ: защото се бѣеха ѿ негѡ, че сичкию народъ се чѣдеше на оученіе то мѡ.

19 И като мржкна, излѣзе Исусъ вжнъ изъ градъ та.

20 И на оутриньга, като заминѡваха ѿ тамъ, видѣха смоковница та и изсхнала и изъ коренѣ ти.

21 И като се оусети Пѣтръ, рече мѡ: Оучителю, виждь, смоковница та, щото а проклае и изсхнала.

22 И ѡговори Исусъ, и рече имъ: имайте вѣра Божіа:

23 Защото истина ви говоримъ, че който рече на таа планина, вдигнѣсе, и фжрлѣсе въ морѣ то: и не оусмнѣсѡнасе въ срдцѣ то си, но вѣрѡва, защо онова щото дѡма бѡва: ще мѡ бѡде сичко що да рече.

24 Затова ви говоримъ: сичко щото просите, когато се молите, вѣрѡвайте че ще го пріймете: и ще да ви бѡде.

25 И когато стоите да се молите, прощавайте, ако имате нѣщо на нѣкого: да и вамъ прѡсти Отецъ нашъ небесный ваши те согрѣшеніа.

26 Яко ли вы не прощавате, нито Отецъ нашъ небесный ще ви прѡсти согрѣшеніа та ваши.

27 И ѡидѡха пакы во Иерусалимъ: и като ходеше внѣтре въ цѣрква та доидѡха при него архіерей те и старѡчу те.

28 И рѣкоха мѡ: съ коа власть правишь тѡа работу) и кой ти даде таа власть да ги правишь;

29 А Исусъ ѡговори. И рече имъ: ще вы попитамъ и азъ едно слово: и ѡговорете ми, и ще ви кажемъ и азъ съ коа власть правимъ тѡа.

30 Вреценіе то Иѡанново ѡ небо то ли бѣше, или ѡ человекѡчу те; ѡговорете ми.

31 И мѡслеха въ себе си, и говорѣха: ако речѣме, ѡ небо то: ще рече, а зацю не го повѣрѡвахте:

32 Яко ли речѣме, ѡ человекѡчу те: бѡехѡсе ѡ народатъ: защото сички те имаха Иѡанна, че воистина бѣше пророкъ.

33 И ѡговориха, и рѣкоха на Исуса: не знаѣме, и Исусъ ѡговори и рече имъ;

ни то азъ ни казввамъ въ
коя власть правимъ тѣмъ.

ГЛАВА VI.

И нача да имъ дѣма съ
притчи: нѣкой человекъ
насадѣ лѣзѣ, и заградѣ го
на околѣ съ плетѣ, и иско-
павъ него точило, и согра-
дѣ кѣла, и предаде го на
работницѣ те: и шиде си.

2 И когато шзрѣа грѣзѣ
то, прати еаного раба, да
земе плодѣтъ на лѣзѣ то
ш работницѣ те.

3 И работницѣ те, като
го фанѣха, вѣха го и ис-
пратиѣха го празденъ.

4 И пакѣ прати дръгѣго
раба до нихъ: и тогова,
като го вѣха съ камѣнѣ,
развѣха мѣ глава та, и ис-
пратиѣха го на задъ безче-
стенъ.

5 И пакѣ прати дръгѣго: и
него оубѣха: и дръги мно-
го (праца) а они еани кѣ-
ха, а дръги оубѣха.

6 Прочее тоше еаного си
сѣна возлюбленнаго имаше
и него послаѣ испрати до
нихъ, и говореше, зашо ще
се засрамагѣ ш сѣна ми.

7 И они работницѣ реко-
ха по междѣ си: зашо тоа
е наслѣднико: елате да го
оубѣеме, и наше ще бѣде на-
слѣдѣето.

8 И като го фанѣха, оу-

вѣха го, и изфрлиѣха го
вжнѣ изъ лѣзѣ то.

9 Шо ще прочее да сотво-
ри господѣро на лѣзѣ то;
ще дойде, и ще да погѣви
работницѣ те, и ще даде
лѣзѣ то на дръги.

10 Нито това ли писанѣ
сте прочѣли; зашо камѣнѣ-
атъ, когото не тѣриѣха на
редѣтъ зидатели те, тои
бѣде въ глава та на оу-
глатъ:

11 ѿ Господа бѣде това:
и есть чѣдно въ очи те ни.

12 И поискаха да го фа-
натъ, но оубоахасе ш на-
родатъ: зашто разѣмѣха,
че за нихъ рече притча та:
и шставиѣха го та си ши-
доха.

13 И пратиѣха до него нѣ-
конси ш фарисѣи те и ирш-
дѣанѣ те, за да го оуловатъ
въ нѣколѣ дѣма.

14 И они като дойдѣха,
рекоха мѣ: Оучителю, знае-
ме зашо си истиненъ, и не
маришъ, за никого: зашо-
то не глѣдашъ на лице то
на человекѣ те, но войстин-
нѣ пѣтъатъ бжѣи оучишъ:
требѣва ли да дадеме да-
нокъ на Кесарѣ, или не; да
дадеме или да не даваме;

15 И Исѣсъ понѣже имъ
знаеше лицемѣрѣе то, рече
имъ: шо ме искѣшавате:
донесѣте ми еаниъ пѣназь
да видимъ.

16 И ѿни мѣ донесоха, и рече имъ: чий є то лѣобразъ и надрисо; а ѿни мѣ рекоха: Кесаревъ.

17 И ѿговори Исусъ, и рече имъ: ѡдайте Кесареви те на Кеса: а Бжїи те на Бга, и чѣдїха мѣ се.

18 И доидоха Саадкїи те при него, който говоратъ, че нещѣ да вжде воскресїе (мѣртвухъ): и поштахъ го, и рекоха:

19 Оучителю, мшвсїи написа въ законатъ, зацїо ако оумре нѣчїи братъ, и ѡстави жена, а чѣда не ѡстави, да земе братъ мѣ жена та мѣ, за да воскресї сѣме то на-брата си.

20 Седемь братїа бѣха нѣ-конси: и пѣрвии зема жена, и като оумре не ѡстави сѣме.

21 И зѣ а вторшо, и оумре, и ни той ѡстави сѣме: подожнш и третїо.

22 И водиха а и седмтѣ, и не ѡставиха сѣме: а послаб по сїчки те оумре и жена та.

23 Во воскресїе то проче, когачо воскреснатъ, комѣ ѡ нихъ ще вжде жена; зацїото и седмтѣ а имѣха за жена;

24 И ѿговори Исусъ, и рече имъ: не прелшавате ли се въ това, понѣже не знѣете писанїа та, ни то сила та Бжїа;

25 Зацїото когачо воскреснатъ ѡ мѣртвш те, ни то се женатъ, ни то за мжїкѣ ѡиватъ: но са като Яггїи те на невеса та.

26 Я за мѣртвш те, зацїо воскресндватъ, не сте ли четали въ книги те Мшвсїевш, каквѣ мѣ рече Бгъ при кжїина та: азъ самъ Бгъ Авраамовъ, и Бгъ Исаковъ, и Бгъ Іакшвовъ:

27 Бгъ не є (Бгъ) на-мѣртви те, но Бгъ на-живи те, виѣ проче многѣ се прелшавате.

28 И доидѣ Садинъ ѡ книжнициш те, който като ги чѣ че се препираха, и видѣ, зацїо имъ ѿговори доврѣ, поштахъ го: коа заповѣди є най пѣрва ѡ сїчки те;

29 Я Исусъ мѣ ѿговори: зацїо най пѣрва ѡ сїчки те заповѣди є: слѣшай Ісраїлю, Господъ Бгъ вашъ, Господъ Садинъ є сїтъ:

30 И, ще да возлюбїшъ Господа Бга твоегѣ со сїчко то си сѣрдце, и съ сїчка та си мшслъ, и съ сїчка та си сила: таа є пѣрва та заповѣди:

31 И втора та подѣвна нѣй: ще возлюбїшъ ближнаго твоегѣ, като самсебе си: по голема ѡ нѣа, нѣма дрѣга заповѣди.

32 И рече мѣ книжнїко; Оучителю, доврѣ си реклѣ

воистина, защо Единъ ѣ Богъ, и нема другъ ѡсвєнь неговъ.

33 И да го ѡбъща нѣкой сичко то си сердце, и со сичка та си мисль, и со сичка та си душа, и со сичка та си сила, и да ѡбъща и ближнаго своего, като самго себе, повече ѣ това ѡ сички те всеожженїа и жертвѣ.

34 И като виде Исусъ, че разбмнѡ ѡговори, рече мѡ: не си далече ѡ царство то Бжїе, и никой вече не дерзна да го попыта.

35 И ѡговори Исусъ и говореше, като оучеше внѣтре въ цѣрква та: каквѡ дѡматъ книжницѡ те, защо Христосъ ѣ сынъ Давїдовъ:

36 Защото тоа Давїдъ говори Дѡхомъ сватымъ: рече Гдѣ на Господа моего, сѣди ѡдѣсна та ми страна, докле да тѡримъ врази те твои подножїе на-нозѣ те си.

37 Тоа прочее Давїдъ го говори Господа: и ѡ гдѣ мѡ ѣ сынъ: и много народъ то слѡшаше со сладость.

38 И говореше имъ въ оученїе то си: вардѣтесе ѡ книжницѡ те, който искатъ да хѡдатъ премѣнени, и да ги поздравлѡватъ по назаре те:

39 И ѡбъчатъ да седатъ

на най първо то мѣсто на соборица та, и да седнѡватъ най напредъ на вечери те.

40 Който изиждатъ кжци те на-вдовицѡ те, и сѡ причина защо много се молатъ, ѡни ще да прииматъ по голѣмо ѡсѡжденїе.

41 И като сѣдна срецѡ сокровицно то хранилище, изгледѡваше каквѡ Фжрла народа манжри въ сокровицно то хранилище. И мнозина богати Фжрлаха много.

42 И доидѣ една вдовица сиромашкина и Фжрли дѣѡсприцѡ, който стрѡватъ Единъ кодрѡнтъ.

43 И повкѡ Исусъ оученицѡ те си, и рече имъ: истина ви говоримъ, защо таа сиромашкина вдовица, най много Фжрли ѡ сички те, който Фжрлаха въ сокровицно то хранилище: защото ѡни сички те Фжрлиха ѡ ѡновѡ цѡто имъ ѡртисоваше: а таа ѡ недостѡкатъ си, сичко цѡ и-маше Фжрли, сичко то си имѡнтъ.

ГЛ҃ВЯ ГГ

И като ислѡзеше изъ цѣрква та, рече мѡ Единъ ѡ оученицѡ те мѡ: Оучителю, виждь какви са каменѣ, и какви зданїа.

2 И ѡговори Исусъ и рѣ-

че мѣ: видѣши ли тѣа голѣми заѣніа; не ще да ѿстане камень на камень, който не ще да се разваля.

3 И като седѣше той на гора та Влеѣнска срещу церква та, попытаха го на ѿданиѣ Пѣтра, и Іакѡвѣ, и Іѡаннѣ, и Індреѣ:

4 Оучителю, кажи ми кога ще вждатъ тѣа работы, и кои ѣ знаменіе то, кога то ще се свършатъ сичките тѣа;

5 И Іисѡсъ ѣмѣ ѿговори, и рече: внимайте, да выне прелести нѣкой:

6 Ващото мнозина ще дойдатъ съ мое то ѣме, и ще да говоратъ: че самъ азъ (Христѡсъ): и мнозина ще прелестатъ:

7 И кога то чѣете боюве, и глагове на-боювете, не смѣшавайте се: защото трѣбѣва да вждатъ тѣа: но іоше не ѣ скончаніе то.

8 Ващото ще да стане пѣзѣкъ на пѣзѣкъ, и царство на царство: и ще вждатъ трѣсове по нѣкои мѣста, и ще вждатъ гладове и смѣшеніа:

9 Тѣа са начало на болѣзни те: и вардѣте вше секе си: защото ще вы предадѣтъ въ соборища та, и въ собраніа та: ще вы кіатъ, и предъ боевѡды и царове ще вы вѡдатъ заради мене, во свѣдѣтельство нѣмѣ.

10 И трѣбѣва да се пропоѡвѣда по напредъ ѡвѣггеліе то въ сички те пѣзѣцы.

11 И кога то вы поведаѣтъ да вы предаватъ: не грѣшайте се по напредъ, що ще да ѿговорите, нито преговарайте: но што вы се даде въ ѡнѣи чѣсъ, това говорѣте: защото не ще да сте вше, който говорите, но Дѣхъ стѣи.

12 И ще да предаде братъ брата на смѣръть, и ѡтець чадо то си: и ще станаѣтъ чада та на врѣхъ родители те си, и ще да ги оубіатъ.

13 И ще да вы ненавидаѣтъ сичките заради мое то ѣме. но който прѣтерпи до край той ще се спасѣ.

14 И кога то видѣте мерзостѣта на-запѣстѣніе то, реченната ѿ пророка Даниїла, да стѡи гдѣто не по-докѣе: (който четѣ да раздѣлѣва) тогава ѡніа, што са во Іудѣа та, да вѣгчатъ по планины те:

15 И който ѣ на покрѡватъ на-кѣща та, да не слази въ кѣща та, нито да влѣзе внѣтре да земе нещо ѿ кѣща та си.

16 И който ѣ на нѣва та да се не вѣрне назадъ да земе дрѣха та си.

17 И тѣшко и горко на непраданѣ те, и на ѡнѣа, што доатъ въ ѡнѣа дни.

18 И молѣтесе да не бжде бѣганіе то ви въ зѣмно време.

19 Защото ще бждатъ Ѡніа дни скорьь, какъ то не ѣ бвлъ Ѡ начало то на создааніе то, коѣто ѣ создаль Бгъ, до сега, и нито ще бжде.

20 И ако не въскратилъ гдъ Ѡніа дни, не въскратилъ никаа плоть, но заради избраннш те, които ѣ избраннш те, ще да скрати дни те.

21 И тогана ако ви рече нѣкой: ѣто тѣка ѣ Христосъ: или, ѣто, тамъ да не повѣрвате.

22 Защото ще да станатъ лажливи хрести, и лажливи пророци, и ще сотворатъ знаменіа и чудеса, за да прелстатъ, ако ѣ возможно, и избраннш те.

23 Но все внимайте: ѣто, казахъ ви ги по наредъ сички те.

24 И въ Ѡніа дни, послѣ по Ѡніа скорьк, служце то ще да потемнѣе, и мѣсяцъ не ще да даде свѣтлость та си:

25 И звѣздаш те ще да спаднатъ Ѡ небо то, и силш те които са на небеса та, ще се подвигнатъ:

26 И тогана ще да видатъ Ѡніа человекескаго че иде на облацш съ сила и съ слава мнѣга.

27 И тогана ще да прати

Игглы те си и ще да собере избраннш те си Ѡ четвори те вѣтрове, Ѡ край землѣ та, до край небо то.

28 И Ѡ смоковница та се надчете на притча та: кога то вече вѣйки те и бждатъ младш, и искардна листіе, знайте, зацо ѣ близъ жатва та.

29 Такъ и все, кога то видите тѣа да бвнатъ, да знайте че ѣ близъ при брата та.

30 Истина ви говоримъ: зацо не ще да преjde тѣа рѣка, аскла не бждатъ тѣа сички те.

31 Небо то и землѣ та ще да преjдатъ: а слова та мой не шатъ да преjдатъ.

32 Я за Ѡнш день и часъ нѣкой не знае, нито Ангели те, които са на небо то, нито Ѡнш, токму Оцъ.

33 Гледайте хдбавш, бдите и молѣтесе: зацо то не знаете, кога ще да бжде времето.

34 Какъ то нѣкой человекъ, който шива на пѣть, ѡставя си кжшата, и дава на раби те си власть та, и на секого ракота та мѣ, и на кратаратъ заповѣдъва да бди.

35 Бдите прочее (и все): зацо то не знаете кога ще доjde господаро на кжшата: Ѡ вечеръ ли или по средъ нѣшь, или кога то попятъ пѣтли те, или въ оутрина.

36 Да не бѣ дошелъ не-
наданъ, и намери въ че-
спите.

37 И тѣа що ви адмамъ,
на сички те ги казвнамъ:
бдѣте.

Г Л И В Я Д І :

И по два дни послѣ бѣше
пѣсха та, опрѣсноуцъ те,
и трѣсеха архіереѣ те и кни-
жници те каквѣ да го фа-
натъ съ лѣстїю да го оу-
бїатъ.

2 И говорѣха: но не въ праз-
дникъ, да не бѣ станало
смѣшенїе въ народатъ.

3 И като бѣше (Иисѣсъ) въ
Вїѣднїа, въ къща та на-
Сїмонна прокаженнагъ, та-
мѣ гдѣ то седѣше, дойдѣ
ѣднѣ женѣ, коѣто имаше
сосѣдъ алабѣстренъ съ мѣро
нардено чисто многоцѣн-
но: и като стрѣши алабѣ-
стреншатъ сосѣдъ изля го
на глава та мѣ.

4 И бѣха нѣкон, които се
пдоидѣваха въ секе си, и го-
ворѣха: защо бидѣ тоа раз-
сѣпъ на-мѣро то;

5 Можеше тоа мѣро да
се продаде за по много ѿ
триста пѣнази, и да се раз-
даде да сиромѣси те, и сѣр-
дѣхасе ней.

6 И Иисѣсъ рече: ѿстакѣте
ѣ: защо ѣ не ѿстанате на
мїра; докрь дѣло сотвори
за мене.

7 Защото сиромѣси те се-
кога имате съ себе си, и
когѣто цїете можете да имѣ
чините добро: а мене се-
кога немате.

8 Оноа што може тѣа,
направи го: превари да по-
мѣже (съ мѣро) тѣло то ми
за погребѣте.

9 Истина ви говоримъ,
гдѣ то да се проповѣда
това ѿвѣаγγελїе по сичкїа тѣ
свѣтъ, и това што напра-
ви тѣа, ще да се говори за
поменъ неинъ.

10 И ѿда Искариѣтскїй,
ѣдинъ ѿ дванадесете, ѿи де
при архіереи те да имъ го
предаде.

11 И онѣ като чѣха това
зарадѣвахасе: и ѿбѣщаха
мѣ се да мѣ дадѣтъ сребрен-
ницъ: и трѣсеше каквѣ да
го предаде въ прилично
врѣме.

12 И въ пѣрвѣшатъ дѣнь
на-опрѣсноуцъ те, когѣто
колѣха жертвѣ те за пѣ-
сха та, говорѣха мѣ оучени-
цъ те мѣ; гдѣ искашъ да
идеме да пригѣтвиме да
пдѣнѣшъ пѣсха та;

13 И прати двѣма ѿ оу-
ченицъ те си, и рече имъ:
идѣте въ градъ, и ще да
въ срѣшне ѣдинъ человекъ,
коѣто носи въ стѣмна во-
да; по него идѣте.

14 И дѣто влѣзе, да речѣте
на господарѣтъ на-къща

та: зашо оучительо говорѣи, гдѣ ѣ витѣлница та дѣто ще да ꙗмъ съ оученицъ, те си пасха та;

15 И тойъ ще ки покаже горница голема посплана, готова: тамъ да приготвите намъ.

16 И излѣзоха оученицъ те мѣ. и дойдоха въ градъ, и наидоха, какъшто имъ рече: и приготвиха пасха та.

17 И като мржкнѣ, дойдѣ съ дванадесете.

18 И като седѣха они тамъ, и гдѣха, рече Исусъ: истина ки говоримъ, зашо единъ ѿ васъ ще да ме предаде, който гдѣ съ мене:

19 И они фанѣха да скоркатъ, и да мѣ говоратъ единъ по единъ: да не вждемъ азъ; и другъ, да не вждемъ азъ;

20 И Исусъ ѿговори, и рече имъ: единъ (ѣ) ѿ дванадесете, който ѣ затопилъ съ мене въ блюдо то.

21 И ѿнынѣ оубо человекскій ѿива, какъшто ѣ писано; за него: обаче тѣшко и горко на оногova человекѣка, чрезъ когото ѿнынѣ человекскій се предава: по добрѣ мѣ ѣ было, да не бы се родилъ томъ человекъ.

22 И като гдѣха, зема Исусъ, хлѣбъ, и като благослови, преломѣ го и даде

имъ, и рече. земете ꙗждете: това ѣ тѣло то мое.

23 И зема чаша та, и като возблагодари, даде имъ: и пиха ѿ неѣ сички те.

24 И рече имъ: гдѣ ѣ моѣ та кровь на-новшатъ за вѣтъ, коѣто се излива за мнозина.

25 Истина ки аблама: зашо нема вече да пиемъ ѿ рожда та лозна. до онъи дѣнь, когато ще го пиемъ ново въ царство то Бжїе.

26 И като запоѣха, излѣзоха въ гора та влѣвнска.

27 И рече имъ Исусъ: зашо сички те вше ще се соблазните за мене въ тѣл ношъ: зашто ѣ писано: ще да оударимъ пастыратъ, и ще да се распржснатъ овцъ те.

28 Но послѣ, когато воскреснемъ, ще ки преваримъ въ Галїлеѣ.

29 И Петръ мѣ рече: ако и сички те да се соблазнатъ, но азъ не.

30 И рече мѣ Исусъ: истина ти говоримъ: зашо ти днесъ, въ тѣл ношъ, докле іоще не ѣ попеалъ пѣтело двѣпяти, ще се ѿречешъ ѿ мене три пѣти.

31 И тойъ іоще покече аблаше: ако по-трѣбна и да оумремъ съ тѣбе, не шемъ да се ѿречемъ ѿ тѣбе, така и сички те говорѣха.

32 И ѿидо́ха въ село́ то, ко́ето се вѣ́ка Геосимѣ́нїа: и́ рече́ на оу́ченицѣ́хъ те́хъ: седе́те тѣ́ка до́де и́демъ да се́ помóлимъ.

33 И зема́ Петра́ и́ Іа́кшва́ и́ Іо́анна съ́ себе́ си: и́ нача́ да се́ оу́страша́ва, и́ да́ тѣ́жи.

34 И́ рече́ и́мъ: ско́ркна́ ѣ́ ду́ша́ та́ми до́ смѣ́рти: сто́йте тѣ́ка, и́ ко́дрствѣ́йте.

35 И́ како́ преи́де́ ма́лко по́ на́ тѣ́мъ, па́дна́ на зе́мла́ та: и́ мо́лешесе́, а́ко ѣ́возмо́жно да́ го́ зами́не часо́.

36 И́ гово́реше́: І́вва, "О́че, си́чко́ ти ѣ́возмо́жно: за́мини́ ме съ́ та́а ча́ша: но́не́ цю́то́ а́зъ и́скамъ́, но́ цю́то́ ты́:

37 И́ дои́де́ и́ наи́де́ ги́ че́ спа́ваха́: и́ рече́ на́ Петра́: Сѣ́мшнѣ́, спи́шъ́ ли; немо́же́ ли ѣ́ди́нъ́ часъ́ да́ покди́шъ́;

38 Ба́дете́ и́ мо́летесе́, да́ не́ влѣ́зете́ въ́ напѣ́сть: за́що́то́ а́дхо́ ѣ́ ко́дръ́, а́ плоть́ та́ немо́щна́.

39 И́ пакъ́ ѿи́де́ та́ се́ по́моли́, и́ то́ва́ и́сто́то́ сло́во́ рече́.

40 И́ како́ се́ вѣ́рна́, на́мери́ ги́ пакъ́́ че́ спа́ваха́, (за́що́то́ и́мъ́ ке́ха ѿ́тегна́ли́ о́чи́ те́за́ со́нъ́) и́ не́ зна́е́ха́ цю́ да́ му́ ѿ́го́воратъ́.

41 И́ дои́де́ тре́тїй́ пѣ́ть, и́ рече́ и́мъ́: спа́найте́ про́че́е́ и́ почи́вайте́ си́: набли́-

жи́ кра́йо, дои́де́ часо́: ѣ́то, преда́васе́ ѿ́и́нъ́ чело́вѣ́чє́скїй́ въ́ рѣ́цѣ́ те́ на́ грѣ́шнїте́.

42 Ѹ́танѣ́те, ха́йде́ да́ и́де́ме: ѣ́то, о́ного́на, ко́йто́ ме́ преда́ва́ при́ближі́се.

43 И́ како́ іо́ще́ гово́реше́ то́ва́, дои́де́́ І́вва́, ко́йто́ бе́ше ѣ́ди́нъ́ ѿ́ а́напа́десе́те, и́ съ́ не́го́ мно́гъ́ наро́дъ́ съ́ но́жове́, и́ съ́ то́аги, ѿ́ а́рхіе́реи́ те́ и́ кни́жницѣ́хъ те́ и́ ста́рцѣ́хъ те́.

44 И́ о́и́шї, цю́то́ и́мъ́ го́ преда́наше́, да́де́ и́мъ́ зна́менїе́ и́ рече́: ко́го́то́ а́зъ́ цѣ́лѣ́вамъ́, то́й ѣ́: фа́не́те го́, и́ во́дете́ го́ съ́ ва́рденѣ́.

45 И́ како́ дои́де́, а́кіе́ ѿ́и́де́ при́ не́го, и́ рече́ му́: оу́чи́телю, оу́чи́телю: и́ цѣ́лѣ́ва́ го́.

46 И́ о́ни́ тѣ́ри́ха́ рѣ́цѣ́ те́ си́ на́ не́го, и́ фа́на́ха́ го́.

47 И́ не́кой ѿ́ о́и́ша́, ко́йто́ сто́е́ха́ тамъ́, и́звади́ но́жатъ́, и́ оу́дари́ а́рхіе́рео́внѣ́тъ́ ра́къ: и́ ѿ́рѣ́за́ му́ оу́хо́ то́:

48 И́ ѿ́говори́ Іисусъ́, и́ рече́ и́мъ́: како́ на́ разво́йни́кали́ и́злѣ́зоухте́ съ́ но́жоне́ и́ съ́ то́аги да́ ме́ фа́не́те;

49 Ка́та́ де́нь́ бе́хъ́ при́ ва́сѣ́хъ въ́ це́рква́ та́ и́ оу́че́хъ, и́ не́ фа́на́хте́ ме́: но́ то́ва́ бы́де́ да́ се́ и́сполна́тъ́ пи́са́нїа́ та́.

50 И́ ѿ́стави́ха́ го́ си́чки́ те́ и́ повѣ́гна́ха́.

51 И Ѡдинъ нѣкой юноша
идаше по него, ѡблеченъ съ
плащаница по голѣ (тѣлѣ):
и Фанаха тогова юноша.

52 Я тои ѡстави плаща-
ница та, и бегѣ голѣ ѡ нихъ.

53 И Заведоха Исуса при
Архїереа та: и собрахасе при
него сички те Архїереи и
книжници и старци.

54 И Петръ идеше слѣдъ
негѣ ѡ далече, дори до вне-
тре въ двѣрѣ Архїеріевъ:
и седѣше зѣдно со слдги те,
и грѣбешесе при Ѡгньятъ.

55 Я Архїереи те и сичкио
соборъ трасеха свидѣтел-
ство на вржъ Исуса, за да
го оубїятъ: и не нахож-
даха.

56 Защото мнозина сви-
дѣтельствваха на него лж-
ливш, и свидѣтельства та
имъ не бѣха.

57 И станѣха нѣкои и лже-
свидѣтельствваха на вржъ
него, и гонорѣха:

58 Защо нїа го чѣхмѣ да
гонори: че азъ ще развѣ-
лимъ тѣа цѣрква рѣкотво-
ренна та, и въ три дни ще
собрадимъ арѣга нерѣктог-
поренна.

59 И ни така не имъ бѣ-
ше равно свидѣтельство то,

60 И като станѣ Архїереа
та на средѣ, попыта Исусъ,
и рече: не ѡговарашъ ли
нищо; що свидѣтельствва-
ватъ тѣа на вржъ тебе:

61 Я тои мжачеше, и не
ѡговараше нищо: пакъ го
попыта Архїереа та, и рече
мъ: тыли си Христосъ, Ѡынъ
на-Благословеннаго;

62 Я Исусъ рече: азъ самъ:
и ще да видите Ѡина че-
ловѣческаго да седѣ ѡдѣсна
та страна на-сила та, и да
дохожда съ Ѡлацѣ те не-
бесны.

63 Я Архїереа та си разарѣ
арѣхи те, и рече: що ни то-
ше трѣквватъ свидѣтели;

64 Чѣхте чѣла та: що ви
се чини; а Ѡни сички те
го ѡсѣдѣха да ѣ повиненъ
за смѣрть.

65 И начинѣха нѣкои да
плѣватъ на него, и да мѣ
покрѣватъ лицѣ то, и да го
мжчатъ, и да мѣ говорятъ:
проречи, и слдги те го бѣеха
съ плесканицѣ.

66 И като кѣше Петръ въ
двѣрѣ долѣ доидѣ Ѡанѣ
ѡ ракъни те Архїеріевш:

67 И като видѣ Петра, кой-
то се грѣбеше, погледна на
него, и рече: и ты бѣше съ
Исуса Назаранина.

68 Я тои се ѡрече, и дѣ-
маше: не знамъ, ниго ра-
зумѣвамъ що говоришъ, и
излѣзе вѣнъ на предано-
рїе то: и пѣтелѣ попел.

69 И ракъна та като го
видѣ пакѣ, Фанѣ да дѣма
на Ѡниа, цѣото стоѣха та-
мъ: защо тоа ѣ ѡ нихъ.

70 И той пакъ се шрече, и помалко време, пакъ гонореха онѣа што то стоеха тамъ на Петра: койстина и ты си ш нихъ: защото ти Галілеанинъ, и говореніе то ти прилича.

71 И той Фанѣ да се проклина, и да се кжане, защо не знамъ тогова человекѣа, когото вые думате.

72 И втори пжть попеа пѣтело, и смысли Пѣтръ дма та, што мѣ рече Индсѣ: защо доклѣ не ѣ попеалъ пѣтело дважда, ще да се шфжришъ ш мене трижда, и Фанѣ да плаче.

ГЛАВА VI.

И авіе въ оутринѣ та, сошѣтъ сотвориша архіерен те го старцы те и книжницы те, и сичко то соборише и вжрзаха Индса, и завѣдоха го и предадоха го на Пилата.

2 И попыта го Пилатъ: ты ли си царъ Иудейскій; а той шговори, и рече мѣ: ты го думашъ.

3 И злословѣха архіерее те на вржхъ негѣа многѣа.

4 И Пилатъ пакъ го попыта, и рече: не шговарашъ ли нищо; вижда колко свидѣтелствуватъ на вржхъ тебе:

5 И Индсѣ не шговори вече нищо, што се шдеше Пилатъ.

6 И на секой празникъ имъ шпдѣшаше по ѣдинъ вжрзанъ, когото поискѣа.

7 И бѣше иѣкой, който се именуваше Варавка, вжрзанъ змѣдно го свои те арджини, който бѣха направили вѣднѣа, и въ тоа вѣднѣа бѣха сотворили оубійство.

8 И звыка народо, и Фанѣа да искагъ (да имъ направни) какнѣто секога цю имъ прѣнесе.

9 И Пилатъ имъ шговори, и рече: ищите ли да ви шдѣтимъ царѣ Иудейскаго;

10 (Ващюто знаеше, че ш занысть го предадоха архіерен те).

11 И архіерен те нагласѣа народатъ, да имъ шпдѣти по докрѣ Варавка.

12 И Пилатъ шговори пакѣ и рече имъ: а що ищите да направимъ оногова, когото говорите царѣ Иудейскаго;

13 И они пакѣ и звыкаха, и рѣкоха: распни го.

14 И Пилатъ имъ говореше: и какнѣ ѣ зло сотворилъ; а они по много выкаха: распни го.

15 И Пилатъ, понеже искаше да направни онѣа што бѣше оугодно на народатъ, шдѣтна имъ Варавка: и како би Индса, предаде имъ го да го распнатъ.

16 И земаха го воини ти, и швѣдоха го внѣтре въ двѣ

ратя, което ѣ претворя: и
собраха си чкѣтѣ полкъ.

17 И ѡклекоха го въ чер-
вена дрѣха, и сплѣтоха въ-
нѣцѣ ѡ тѣрнѣ, и тѣриха
мѣ го на глава та.

18 И Фанаха да го позара-
ваапатѣ, и да говоратѣ: ра-
дуйсе царю Іудейскій.

19 И кѣха го по глава та
съ трѣстѣ, и плюваха на
него: и като клекоха на
колѣна, поклааха мѣ се.

20 И когато мѣ се порѣга-
ха, соклекоха мѣ червена та
дрѣха, и ѡклекоха го въ дрѣ-
хи те неговы: и ижедоха
го да го распнатѣ.

21 И накараха нѣкого Сѣ-
мюна Күринѣа (Отца Яле-
ѡндрова и Рѣфова, който
заминѣваше ѡ тамш, и иже-
ше ѡ чифликачѣ), да мѣ
носи крѣстатѣ.

22 И ѡжедоха (Иисѣа) на
мѣсто то голгофа, което
се толѣва, лѣбное мѣсто.

23 И даваха мѣ да пѣе ви-
но смѣшано со смүрна: но
той го не зема.

24 И като го распѣха, раз-
дѣлиха дрѣхи те мѣ, и Фрѣ-
лиха жребїи за ниѣ, кой
що да земе.

25 И бѣше часѣ третїи
когато го распѣха.

26 И надписо на бина та
мѣ бѣше ѡгоре написанъ:
ЦАРЬ ІУДВИКІИ.

27 И заедно съ него рас-

пнаха два разбойника: ѣ-
дного ѡ десна та страна,
и єдного ѡ лѣва та.

28 И исполнисе писанїе то,
което говори: и со безза-
конни те се вмѣни.

29 И които заминѣваха ѡ
тамш, хѣлѣха го и клѣтеха
си главы те, и говорѣха:
оуа, тѣ цюто разваашѣ
цѣрква та, и въ три дни
ѣ согражданѣ:

30 Изкави себе си, и слѣ-
зни ѡ крѣстатѣ.

31 Подокни и архїерей те
се рѣгаѣха по межаѣ си съ
книжници те, и говорѣха:
дрѣги ижеви, та себе ли
не може да ижеви.

32 Хрїстосѣ царь Ісраїлевѣ
да слѣзе сегѣ ѡ крѣстатѣ,
да видиме та да мѣ повѣ-
рѣваме, и ѡна, цюто кѣха
заедно съ него распнати оу-
кораваха го.

33 И когато къде шестїи
часѣ, стана темнина по
сїчка та земля, до дева-
тнатѣ часѣ.

34 И во деваднатѣ часѣ,
выкна Иисѣа съ голѣмѣ
гласѣ, и рече: Ѣлші, Ѣлші,
лама саванѣанї; което цѣ
да рече: бже мой, бже мой
защо си ме ѡставилѣ;

35 И нѣкои ѡ ѡна, цюто
стоѣха тамш, като чѣха то-
ва, рекоха: Ѣто, Иліа выка,

36 И ѡтѣрча єдинъ ѡ
ниѣ, и начѣпи гѣба въ

Обіятъ, и забодѣла на трѣсть, и напоюваше го, и говореше: оставѣте, да видиме, да ли ще дойде Иліа да го снѣме.

37 Я Исусъ, като испѣсти голѣмъ гласъ, издахна.

38 И завѣса та церковна се раздръ надѣ, ш горе до доиѣ.

39 И като виде сотнико, който стоѣше срециш негш, зашѣ като вькна така, издахна, рече: воистиннѣ тоя человекъ бѣше Сынъ Бжій.

40 И бѣха и жены, които глѣдаха ш далече: и въ нихъ бѣше Маріа Магдалина, и Маріа Мایка та на Іакшва млагш, и на Іусіа, и Салшміа:

41 Който хѣдеха слѣдъ негш, и когато бѣше въ Галілеа, и слѣдѣваха мѣ: и дрѣги много, които се воскачиха съ него заедно во Іерусалимъ.

42 И като мржкна (зашѣто бѣше петѣкъ, който ѣ предъ сѣбѣшта та.)

43 Дойде Іусифъ, който бѣше ш Іримаѣа, благообразенъ совѣтникъ, който и той чакаше царство то Кжіе, и дерзна та влѣзе при Пілатъ, и поиска тѣло то Исусово:

44 Я Пілатъ се почди да ли ѣ вече оумрѣлъ: и поашка сотникатъ, и поаша

го дали ѣ ш давна оумрѣлъ:

45 И като развѣра ш сотникатъ (зашѣ ѣ оумрѣлъ) даде на Іусифа тѣло то.

46 Я той кѣпи плащаница, и снали тѣло то Исусово ш Кржстатъ, и швни го съ плащаница та: и тѣри го въ грѣбатъ, който бѣше изгребенъ ш камень: и привали камень надъ вратъ та грѣбни.

47 Я Маріа Магдалина, и Маріа Іусіева гдѣдоха гдѣ го тѣраха.

ГЛАВА 31

И като се мина сѣбѣшта та, Маріа Магдалина, и Маріа мایка та Іакшнова, и Салшміа, кѣпиха дршматъ да идатъ да помажанъ Исуса.

2 И много ранш въ ѣднѣ ш сѣбѣштъ тѣ дойдоха на грѣбатъ, когато изгребаше слжнце то.

3 И адмаха по междѣ си: кой ще да ни швали камыкатъ ш вратъ та грѣбни;

4 И като поглѣднѣха, видѣха зашѣ бѣше шваленъ камыко: зашѣто бѣше много голѣмъ.

5 И като влѣзоха въ грѣбатъ, видѣха ѣднѣго юноша, който седѣше ш дѣсна та страна, шваленъ въ дрѣхи бѣлы: и растрепѣраха се ш стрѣхъ.

6 Я той ѿмъ рече: не бойтесе: Исуса Назаранина трясните распнатъ: воскресна, не е тѣка: ето мѣсто то, гдѣ то тѣриха.

7 Но идѣте речѣте на оученицъ те мѣ, и на Петра, зашѣ вы превѣра ва Галілеа: тамъ ще го видѣте, какъ во то ви е реклъ.

8 И излѣзоха вжнъ, и вѣгѣха ѿ грѣхатъ: зашѣ то ги фанѣ страхъ и трѣпетъ, и не рекоха никоу нишо: зашѣ то се коѣха.

9 Я като воскресна Исуса въ оутринь тѣ въ перва та сѣбѣшта, пѣви се перву на Маріа Магдалине, изъ колѣто изгна седмь дѣволъ.

10 Я она ѿиде та каза на она, шѣто бѣха съ него, които плачѣха и воздѣшаха.

11 Я они като чѣха че е живъ, и че го е видѣла она, не фанѣха вѣра.

12 Я послѣ по това пѣви се съ дрѣгъ образъ на двамина ѿ нихъ, които ѿиѣха на село.

13 И они като ѿидѣха, казаха и на дрѣги те: и нито тѣмъ повѣрѣваха.

14 Послѣ като седѣха единадесетъ тѣ (на трапѣза та)

пѣви ѿмъ се, и сѣкорѣ не вѣрѣе то ѿмъ, и жестоко сѣрдѣе то: зашѣ не повѣрѣваха на она, които го видѣха че е воскресналъ.

15 И рече ѿмъ: идѣте по сѣчкѣатъ свѣтъ, и проповѣдайте евангѣлие то на сѣкоя тѣварь.

16 Който повѣрова, и крѣстите се, ще да се спасѣ: а който не повѣрова, ѿсѣдѣнъ ще да бѣде.

17 Я на она шѣто ще да повѣрѣватъ, тѣ знаменѣа ще послѣдѣватъ: съ ѿме то моѣ дѣволъ ще изгонѣватъ: пѣвицъ ще да продаватъ нѣвъ.

18 Змиѣ ще да фанѣтъ: ако и пѣдъ смертоноснъ испѣлтъ, не ще да ги поврѣди: на вслѣнъ ще да си тѣратъ рѣчѣ те, и ще да ѿздравѣатъ.

19 Господъ прочѣе послѣ по това къ нимъ говорѣнѣ, вознесе на небо то, и седна ѿ десна та сѣрана на Бѣга.

20 Я они като излѣзоха проповѣдаха сѣкаде, понѣже ѿмъ помѣществѣваше гдѣ, и оутверждаваше слово то со знаменѣа та, които ѿмъ послѣдѣваха: аминь.

СВЯТОЕ ВУАПТВЛІЕ

Ѡ ДЪВЯ.

ГЛАВЯ ПЪРВАЯ.

1 ПОНЕЖЕ мнозина начаха да прѣватъ сказаніе за онѣя вѣщи, който бьдоха извѣстны въ насъ,

2 Каквото шо ни ги прѣадоха онѣя, който ги видѣха съ очіи те си Ѡ край, и бьдоха слѣжители на слово то :

3 Изволихъ и азъ, който послѣдовахъ Ѡ начало то въ сичко то, Ѡ державный Феѡфиле, да ти ги напишемъ нарѣдъ все подробно.

4 За да разумѣешъ истина та на онѣя вѣщи, който си се научилъ.

5 Къде въ дни те на Царя Иудейскаго, нѣкой священникъ, име то мѣ Захарїа, Ѡ редовно то Ефимѣрство Авіаново : и жена та мѣ бѣше Ѡ дщѣрки те Иарциновы, и име то и бѣше Влїсавѣтъ.

6 И бѣха и двѣма та прѣведни предъ Бгѣа, зашто хѡдеха по сички те заповѣди и Ѡправданїа Бжїи безпорѡчни.

7 Но немаха си чѣдо, за-

што Влїсавѣтъ бѣше неплодна, и двѣма та застарѣли въ дни те си.

8 И бьдѣ когѣто той слѣжеше въ реджтѣ на Ефимѣрство то си предъ Бгѣа,

9 По обьчаю на свѣщенничество то, слѣжесе да покѣди, като влѣзе въ цѣрква та Господна.

10 И сичко то множество людско бѣше вжнѣ, и молишесе Бгѣу во време то на каденїе то.

11 И гвѣмдесе Яггѣлъ Господень, който стоѣше Ѡ десна та страна на кадилницѣ олтарѣ.

12 И като го видѣ Захарїа, смѣтїсе, и страхъ голѣма нападна на него.

13 И рече мѣ Яггело : не койсе Захарїе : зашто се оуслѣши молитва та ти : и жена та ти Влїсавѣтъ ще ти роди сѣна, и ще да мѣ наречѣшъ име то Іоаннѣ.

14 И ще да ти бѣде радостъ и веселїе : и мнозина ще се зарѡдватъ за рожденїе то мѣ.

15 Защото ще да бъде великъ предъ Гда: и вино и силка не ще да пие: и ще да се исплаши съ Дха ст' аго тоще Ѡ оутрѣба та майчина си.

16 И ще да ѡбжрне мнозина Ѡ сьновѣ те Израилевы къ Гда Бга тѣхнаго.

17 И той ще да предиде предъ него съ дхъ и сила и лина, да ѡбжрне сердца та на-баши те къ чада та, а противны те въ мѣдрованіе то на-праведны те: да пригѣтви Гд' ѡ люди совершѣны.

18 И рече Захаріа ко Яггелъ: и каквѡ ще да разумѣмъ това; защото азъ самъ старъ, и жена та ми ѣ прекрала въ години те си.

19 И ѡговори Яггело, и рече мѣ: азъ самъ Гавріилъ, който предстоювамъ предъ Бга: и пратенъ самъ да ти говоримъ, и да ти благовѣстимъ тѣа.

20 И ето ще бѣдешъ нѣмъ, и не ще можешъ да продамашъ до онъи дѣнь, въ който ще да се свѣдатъ тѣа работы: защото не си повѣрѣвалъ на слова та ми, който ще да се свѣдатъ во своѣ то време.

21 И людиѣ то стоѣха, и чакаха Захаріа: и чѣдехасе като се бавеше толко време въ цѣрква та.

22 И когато излѣзе не можеше да имъ продама: и

разумѣха зашѡ видѣніе ѣ видѣлъ въ цѣрква та: и той имъ помахѣваше: и ѡставаше нѣмъ.

23 И когато мѣ се исплашиха дни те на-сѣжба та, ѡиде си въ кѣца та.

24 И по тѣа дни послѣ заче Влїсавѣтъ жена та мѣ, и таешесе пѣтъ мѣсаци, и говореше:

25 Зашѡ такъ ми сотвори Гд' въ дни те, въ който поглѣднѣ на мене да вдигне поношеніе то ми Ѡ челоуѣцы те.

26 И въ шестнатъ мѣсаци пратенъ бѣде Ягг'лъ Гавріилъ Ѡ Бга въ градъ Галілейскій, комѡто ѣ име то Назарѣтъ,

27 Въ една дѣвица сгодѣна, за мжжъ, име то мѣ Іѡсифъ, Ѡ доматъ Давидовъ: и име то на-дѣвица та Маріамъ.

28 И като влѣзе Яггело ко двѣна, рече радѣса блгодатнаа: Гд' съ токою: благословѣна си ты по мжжѣ женѡ те.

29 И онѡ като го виде смѣтисе за слово то мѣ: и помышляваше, каквѡ ще бѣде това поздравленіе.

30 И рече и Ягг'ло: некойсе Маріамъ: защото си намерила благодать оу Бга.

31 И ето, ще да зачнешъ въ оутрѣба та, и ще да ро-

Аишѣ ѿ ѿна: и ще да мѣ наречѣшѣ ѿме то Іисусѣ.

32 Той ще бѣде великѣ, и ще се нарече ѿ ѿнѣ на-вѣшнаго, и ще да мѣ да-де Гдѣ Бгѣ престолатѣ на-Давида отцѣ негова,

33 И ще да се воцарѣ въ дошатѣ Іакшвовѣ, и царство то мѣ не чѣ да ѿма конѣцѣ.

34 И рече Маріамѣ на Іггелатѣ: каквѣ ще бѣде то-ва, понѣже мѣжа не знамѣ;

35 И ѿговори Іггло, и рече ѿ: Дхѣ стѣ ѿи ще да дойде на тебе, и сила на-вѣшнаго ще те ѿбсѣни: зато ѿ ѿнона що се ражда ѿ тебе стѣ, ще да се нарече ѿ ѿнѣ Бжѣй.

36 И єто, и блѣсавѣть твоѣ та срѣдница, и тѣлѣ зачѣ сѣна въ старость тѣ си: и тоѣ ѿ є шѣстьо мѣсѣцѣ ѿ как-вѣто є зачѣла, ѿна коѣто се наричашѣ неплодна.

37 Защо то оу Бгѣ никѣмѣ вещь не є невозможна.

38 И рече Маріамѣ: єто, раба та Господна: нека ми бѣде по твоѣ та дѣма, и ѿйде си ѿ неѣ Іггело.

39 И во ѿ ѿнѣ дни стана Маріамѣ, и ѿйде въ планинскѣ та страна со скорость, въ градѣ Іудовѣ,

40 И влѣзе въ кѣща та Захарѣева, и поздравѣ блѣсавѣта.

41 И като чѣ блѣсавѣть поздравленѣе то Маріино, разиграѣ младѣнецо во оутрѣба та ѿ: и ѿспланиѣ се сѣ Дхѣ стѣ блѣсавѣть:

42 И ѿзвѣка сѣ голѣма гласѣ, и рече: благословѣна си тѣ въ женѣ те и благо-словѣнѣ є плодѣ на-оутрѣба та ти.

43 И ѿ гдѣ ми є това, да дойде мѣйка та на-Гдѣ моего кѣ мѣне;

44 Защо то, шѣмѣ влѣзи гласѣ на-поздравленѣе то ти въ оуши те ми, разиграѣ младѣнецо ѿ радость та си въ оутрѣба та ми.

45 И блаженна є ѿна, шѣто повѣрѣва, зашѣ шѣ се свршатѣ дѣмѣ те, кои-то ѿ са дѣманѣ ѿ Гдѣ.

46 И рече маріамѣ: возвеличѣва дѣша та ми Гдѣ.

47 И возрадовашѣ дѣхо мѣй заради Бгѣ спаса моего:

48 Защо то поглѣдѣна на смиренѣе то на-раба та си: и єто, ѿ сегѣ ще мѣ оубла-жаватѣ сѣчки те родѣе.

49 Защо то ми сотвори голѣма слава силнѣй, и стѣ є негово то ѿме:

50 И милость тѣ негова є ѿ родѣ въ родѣ на ѿнѣ, кои-то мѣ се коѣтѣ.

51 Сотвори сила сѣ рѣка та си: распрѣженѣ горделивѣ те сѣ мысль тѣ на-срѣдѣ то ѿмѣ.

52 Ѡвали силны те Ѡ престѡлы те ѡмъ, ѡ възвышій смиренны те :

53 Гладны те ѡсплнѡ съ докрьны, а богаты те Ѡ пѡсти празды.

54 Защищѡ Израїла Ѡтрокаты свой, да поменѡ милость тѡ.

55 Какыто ѡ адмѡлъ на отцы те нѡши, на йвраѡма, ѡ на сѡме то мѡ до вѡка.

56 И седе Марѡамъ съ нѡмъ колко до три мѡсацы: ѡ послѡ се нѡрнѡ въ кжца та си.

57 И ѡсплнѡсе време то на-блѡсавѡта да роди: ѡ роди сынъ.

58 И чѡха ѡнѡ штоо живѡеѡха на ѡколѡ, ѡ роднѡны те ѡ, защѡ ѡ возвеличѡлъ гдѡ милость тѡ си съ нѡмъ: ѡ радѡвахѡсе съ нѡмъ.

59 И въ ѡсмьятъ дѡнь, доидѡха да ѡбрѡжатъ Ѡтроче то: ѡ наричаѡ го съ башино то мѡ ѡме, Захѡрѡ.

60 И ѡговори мѡйка мѡ, ѡ рече: нѡ: но Іѡаннъ да се нарече.

61 И рекоѡ ѡ защѡ нѡкой нѡма въ тѡѡятъ родъ да се нариче съ товѡ ѡме.

62 И помѡхѡвахѡ на бащѡ мѡ, каквѡ бы щѡлъ (тѡѡ) да го нарече.

63 Я тѡѡ понскѡ джсѡца, ѡ написѡ, ѡ рече: Іѡаннъ ще да мѡ бѡде ѡме то: ѡ чѡдѡхѡсе сѡчки те.

64 И тѡѡ чѡсъ мѡ се ѡнѡриѡ оустѡ тѡ, ѡ ѡзыко мѡ: ѡ гѡворѡше, ѡ прославѡвахѡше бгѡ.

65 И бѡде стрѡхъ на сѡчки те, който живѡеѡха ѡколѡ нѡхъ: ѡ по сѡчка тѡ планинскѡ страна Іѡдѡйска прикѡзѡвахѡсе сѡчки те тѡ адмъ.

66 И тѡриѡ ги сѡчки те на сѡрдѡе то си който ги чѡха, ѡ гѡворѡеѡха: шо ще да бѡде товѡ Ѡтроче: ѡ рѡкѡ тѡ Госпѡднѡ кѡше съ нѡмъ.

67 И Захѡрѡ Ѡтецо нѡговъ ѡсплнѡсе съ дѡха сѡгѡ: ѡ прѡрѡчѡствовѡ, ѡ рече:

68 Нѡма бѡде благѡсловѡнъ гдѡ бгѡ Израїлевъ, защѡто посѡти, ѡ сотвори ѡзбавлѡнѡе на свой те лѡдѡе,

69 И вдигнѡ ни сила побѡдѡитѡлна въ домѡтѡ на-Давѡда Ѡтрока своегѡ,

70 Каквѡто шо ѡ прѡдѡмѡлъ прѡзъ оустѡ тѡ настѡи те, който са ѡ вѡка прѡрѡцы нѡгови.

71 Избавлѡнѡе ѡ враговѡе те нѡши, ѡ ѡрѡкѡ тѡ на-сѡчки те ѡнѡ, който ны ненавидѡтѡ:

72 Да сотвори милость съ отцы те нѡши, ѡ да помѡнѡ свѡтѡѡ свой завѡтѡтѡ:

73 Клѡтѡна тѡ, съ коѡто се заклѡ на йвраѡма Ѡтѡдѡ нѡшегѡ: да даде нѡмъ:

74 Кѡто се ѡзбавѡме ѡ

ржѣте на враговете ни, да
мѹ паслѣжиме безъ страхъ,

75 Оо свѣтостъ и съ прав-
да предъ него въ сички те
дни на живѣтанѣ ни.

76 И ты, Ѡтроче, ще да се
наренѣшъ пророкъ на-вы-
шнаго: зашто ще да вжр-
вишъ напредъ предъ лице
то Господне да мѹ пригѣ-
твишъ пѣтица та.

77 Да дадѣшъ разумъ спа-
сительнѣ на людіе то мѹ,
за процѣненіе на грѣховѣ те
имѣ:

78 Заради милосѣрдіе то
на-милостъ тѣ на-Бѣга на-
шего, съ коѣто мѹ ѣ поствѣ-
тилъ востѣко ѿ высотѣ та:

79 Да просвѣти Ѡнѣа,
коѣто сѣдѣтъ въ темнотѣ
та, и въ сѣнка та смѣртна,
да ѿправи нозѣ те ни на
пѣтъ миренѣ.

80 И Ѡтроче то растѣше,
и оукрѣплавашесе въ дѣ-
хатѣ: и бѣше въ пѣстѣни
те до Ѡнѣи дѣнь, въ коѣто
трѣбваше да се ѣви на
Іерѣнал.

ГЛАВА В.

И бѣде въ Ѡнѣа дни, и зѣ-
лѣзе заповѣдъ ѿ Весара
Иудѣста, да напишатъ сич-
ка вселѣннаа.

2 Това написаніе бѣде пер-
но, като властвѣваше Кѹ-
ринѣи въ Ѡвріа та.

3 И ѿбаха сички те да
се напишатъ сѣкой въ свой-
атѣ си градѣ:

4 И возлѣзе и Іѡсифъ ѿ
Галілеа, ѿ градѣтъ Назарѣ-
рѣтъ, во Іудѣа та, въ гра-
дѣтъ Давідовѣ, коѣто се
нариче Виолѣемѣ, зашто
бѣше той ѿ домѣтъ и ѿ
родѣтъ Давідовѣ,

5 Да се напише съ Маріа
ѿвръченна та за него женѣ,
коѣто бѣше непразна.

6 И когѣто кѣха Ѡни тѣ-
мѹ, испжанихасе дни те да
родѣ тѣа.

7 И родѣ сѣна своегѹ пер-
венца, и пови го, и пѣри го
въ пѣслѣ те: зашто нѣма-
ше за ниѣтъ мѣсто въ го-
стинница та.

8 И бѣха и пѣстыре въ Ѡ-
нѣа странѣ, коѣто бѣдѣха, и
вѣрдѣха презъ ноцѣ тѣ ста-
дѣто си.

9 И ѣто, Яггѣлъ Господенѣ
дойдѣ въ ниѣтъ. и слава Го-
сподна ги ѿсвѣти на Ѡко-
лѹ: и оуплашихасе съ го-
лѣмѣ страхъ.

10 И рече имѣ Яггѣло: не
бойтесе: зашто ви благо-
вѣствѣвамъ радѣсть голѣ-
ма, коѣто ще да бѣде на
сички те людіе:

11 Зашто се родѣ вамѣ
днѣсь спаситель, коѣто ѣ
Хрѣтѣсъ Гдѣ, въ градѣтъ
Давідовѣ.

12 И ѣто ви знѣменіе: ще

НАМЕРИТЕ МЛАДЕНЦЪ ПО-
ВИТЬ, ДА ЛЕЖИ ВЪ ГЛАСЫ ТЕ.

13 И ВНЕЗАПЪ СОМЪ ЯГГЛАТЪ
НАМЕРИХАСЕ МНОЖЕСТВО ВО-
ИНСТВА НЕБЕСНО, КОЙТО ХВА-
ЛЕХА БГА, И ГОВОРЕХА:

14 Глава въ вышнихъ
БГЪ, И НА ЗЕМЛИ МИРЪ, ВЪ
ЧЕЛОВѢЦЪХЪ БЛАГОВОЛЕНІЕ.

15 И КАТО СИ ШИДОХА Ш
НИХЪ ЯГГЛИ ТЕ НА НЕБО ТО,
ОНИА ЧЕЛОВѢЦЫ ПАСТЫРЕ ТЕ
РЕКОХА ПО МЕЖДЪ СИ: ДА И-
ДЕМЕ ДО ВИЮЛЕМА, ДА ВИ-
ДИМЕ ТАМ РАБОТА ЦОТО Е

16 И ШИДОХА ВЪРЗШ, И
НАМЕРИХА МАРИАМЪ И ІУСИ-
ФА И МЛАДЕНЦАТЪ КОЙТО
ЛЕЖЕШЕ ВЪ ГЛАСЫ ТЕ.

17 И КАТО ВИДЕХА, РАЗСКА-
ЗАХА АБМА ТА, ЦОТО ИМЪ
БЕШЕ АБМАНА ЗА ДѢТЕ ТО
ТОВА.

18 И СИЧКИ, КОЙТО ЧЪХА,
ЧЪДЕХАСЕ ЗА ОНИА АБМЫ ЦО
ТО ИМЪ КАЗАХА ПАСТЫРЕ ТЕ.

19 И МАРИАМЪ ВАРДЕШЕ СИЧ-
КИ ТЕ ТІА АБМЫ, И ТЪРЕШЕ
ГИ ВЪ СЪРАЦЕ ТО СИ.

20 И ВЪРНАХАСЕ ПАСТЫРЕ ТЕ,
И ХВАЛЕХА И СЛАВЕХА БГА ЗА
СИЧКИ ТЕ (РАБОТЫ) ЦОТО
ЧЪХА И ВИДЕХА, КАКВОТО ИМЪ
БЕШЕ КАЗАНО.

21 И КОГАТО СЕ ИСПЛНИХА
ОСМЬ ДНИ ДА УБРЕЖАТЪ
МЛАДЕНЦАТЪ, НАРЕКОХА МД
ИМЕ ТО ІУСДСЪ, КАКВОТО БЕШЕ
НАРЕЧЕНО Ш ЯГГЕЛАТЪ, ДОКЛѢ

ІОЩЕ НЕКЕШЕ СЕ ЗАЧЕЛЪ ВЪ
ОУТРОКА ТА.

22 И КОГАТО СЕ ИСПЛНИХА
ДНИ ТЕ НА ШЧИЦЕНІЕ ТО И
ПО ЗАКОНЪ МШУСИОНЪ, ЗА-
НЕСОХА ГО ВО ІЕРУСАЛИМАЪ, ЗА
ДА ГО ПРЕСТАВАТЪ ПРЕДЪ
ГДА.

23 (КАКВОТО ЦО Е ПИСАНО
ВЪ ЗАКОНАТЪ ГДЕНЬ: ЗАЩО
ВСАКЪ МЛАДЕНЦЪ МЪЖЕСКІИ
ПОЛЪ, КОЙТО ШВАРА ЛОЖЕСНА
ТА, УСВАЦЕНЪ ЦЕ СЕ НАРЕЧЕ
НА ГДА).

24 И ДА ДАДАТЪ ЖЕРТВА,
КАКВОТО ЦО Е РЕЧЕНО ВЪ ЗА-
КОНАТЪ ГОСПОДЕНЬ ДВѢ ГЖР-
ЛИЧКИ, ИЛИ ДВѢ ГЖЛЖЧЕ ТА.

25 И КЪ ОНОВА ВРЕМЕ КЕШЕ
НѢКОЙ ЧЕЛОВѢКЪ ВО ІЕРУСА-
ЛИМАЪ, ИМЕ ТО МД ѠМЕЦНЪ,
И ТОЙ ЧЕЛОВѢКЪ БЕШЕ ПРА-
ВЕДЕНЪ И БЛАГОЧЕСТИВЪ, И
ЧАКАШЕ ОУТѢШЕНІЕ ТО ІЕРАИ-
ЛЕВО: И ДХЪ СЪШИ БЕШЕ ВЪ
НЕГО.

26 И БЕШЕ МД ѠБѢЩАМНО
Ш ДХЪ СЪАГШ ДА НЕ ВИДИ
СМЕРТЬ, ДОКЛѢ НЕ ВИДИ ХРИ-
СТА ГОСПОДА.

27 И ДОИДЕ ВЪ ЦЕРКВА ТА
ПОВЪЖДАЕМЪ Ш АДХАТЪ: И
КАТО ВНЕСОХА РОДИТЕЛИ ТЕ
ОТРОЧЕ ТО ІУСДСА, ДА НАПРА-
ВАТЪ ПО ОБЫЧАЮ НА ЗАКО-
НАТЪ ЗА НЕГО.

28 И ТОЙ ГО ЗЕМЪ НА РЪ-
ЦЕ ТЕ СИ, И БЛАГОСЛОВИ БГА,
И РЕЧЕ:

29 ѠБЕГА ШПѢШАШЪ РАВА

твоего Владыко, по твоята
дѣла, съ миръ:

30 Защото очите ми ви-
дѣха спасеніе то ти,

31 Което си приготвилъ
предъ лицѣ то на сички те
люди:

32 Обѣтъ за просвѣщеніе
на-мъщцы те, и слава на-
твой те люди Іеруаила.

33 И чѣдехасе Іосифъ и
мѣйка мѣ на гѣла (работы)
цю се дѣлаха за него.

34 И благослови ги Ѣме-
иънъ, и рече на Маріа мѣй-
ка мѣ: Это, тоа лежи за
памятъ и за ставантъ
на мнозина во Іеруаила, и
въ знаменіе пререкователно:

35 (И на тебе сама та са-
бла ще проніже дѣла та
ти): за да се шкрята ш
много сердца помшленіа
та.

36 И бѣше и Іанна проро-
чица та, дѣрка та Фанди-
лева: ш колѣно то Іасирово:
и она прекарала въ много
години, коато бѣше живе-
ла съ мжжъ седмь години
ш дѣвство то си:

37 И тѣла бѣше вдовица
около осмдесѣ и чѣтври
години, коато никога не
си шиваше ш цѣрка та, но
съ постъ и съ молитва слѣ-
жеше на гѣла дѣнь и ношь.

38 И она като дойдѣ въ
оний часъ, исповѣдваше-
се на гѣла, и говѣреше за

него на сички те ониа, кои-
то чакаха избавленіе то во
Іеруаилмъ.

39 И като се свршиха сич-
ки те (работы) по законъ
господню, вжрнахасе въ Га-
лileeа, въ градъ свой На-
зарѣтъ.

40 И отроче то растѣше,
и наакндваше въ дѣхатъ,
и испландвашесе съ премѣ-
дростъ: и благодать Бжїа
беше на него.

41 И ходѣха родители те
мѣ ката година во Іеруса-
лимъ въ празникатъ на-
пасха та.

42 И когато бѣде на два-
надесатъ години, искачи-
хасе во Іеруаилмъ по обѣ-
чаю на-празникатъ:

43 И като свршиха дни
те, когато се врѣщаха они,
шстанѣ отроко Іисусъ во
Іеруаилмъ, а Іосифъ и мѣй-
ка мѣ не раздѣха това.

44 И понѣже мѣслеха да ѣ
по междѣ дѣжина та, за-
минаха единъ дѣнь пжтъ:
и трѣсѣха го въ роднини те
и въ познаници те.

45 И като го не намери-
ха, вжрнахасе во Іеруаилмъ
да го трѣсатъ.

46 И по три дни послѣ
найдоха го въ цѣрка та,
че седѣше по междѣ оучите-
ли те, и слѣшаше ги, и по-
пѣтъдваше ги.

47 И чѣдехасе сички те,

коѣто го слѣдшаха, на раздѣ-
матъ мѣ ѿ на ѡговори те мѣ.

48 И като го видѣха, по-
чудихася: и рече мѣ мѣйка
мѣ: чѣдо, зашѣо ни направи
тѣка; ѣто, баща ти и азъ
со скорбь те траси́хмѣ.

49 И рече ѿмѣ: а зашѣо ме
траси́хте; не знѣете ли, че
трѣбѣва да самъ въ работы
те на-Отца моего;

50 Я ѡни не раздѣмѣха дѣ-
ма та шѣто ѿмѣ рече.

51 И злѣзѣся ни́хъ, и дой-
дѣ въ Назарѣтъ: и покорѣ-
ваше ѿмѣ се. Я мѣйка мѣ
вѣрдеше сички те тѣа дѣмъ
въ срдцѣ то си.

52 Я Исѣсъ предспѣваше
и расцѣше съ мѣдрость тѣа,
и съ въздростатъ и съ дѣр-
ба та предъ Бѣга и предъ
человѣцъ те.

ГЛАВА Г.

И въ патнадесѣта та го-
дина на-владѣнїе то на-
Тивѣрїа кѣсара, когато вла-
ствѣваше Понтїйскїи Пѣ-
латъ во Иудѣа та, и когато
Иродъ властвѣваше надъ
четвѣрта та частъ въ Галї-
леа та, и братъ мѣ Філіппъ
властвѣваше надъ четвѣрта
та частъ въ Иудѣа и въ
Трахонїтска та страна: и
дѣсанїи властвѣваше надъ
четвѣрта та частъ ѡ двѣ-
линіа,

2 Во време то на-архіерїи
те Янна и Каїафа, бшѣ дѣ-
ма Бѣга ко Иѡанна сѣна
Захарїева въ пѣстына та.

3 И ѡидѣ по сичка та стра-
на, коѣто ѣ ѡколѡ Иорда-
на, и проповѣдѣваше кре-
щенїе на-покаанїе то за
прошенїе на грѣховѣ те:

4 Какѡто шѣ ѣ писано въ
книга та на-слонеса та на-
Нсаїа пророка, коѣто гово-
ри: гласъ на-ѡногова, коѣ-
то вѣка въ пѣстына та,
пригответе пѣтьятъ Го-
сподень, правы мѣ правѣте
пѣтеки те.

5 Ѣкоа долина шѣ да се
напжани, и секоа гора и мо-
гила шѣ да се снїши: и кри-
вите шѣ се исправатъ, и ло-
ши те пѣтица, шѣ бждатъ
гладки.

6 И секоа плѣть шѣ видн
спасенїе то Бѣге.

7 Говореше прочее на на-
роди те, коѣто и злѣзѣха да
се кржшанатъ ѡ негѡ: змїи-
чѣ та ѣхїднини, коѣ вика-
за да бѣгате ѡ гнѣватъ,
коѣто и дѣ;

8 Ѣтворѣте прочее плѣ-
дове достоинъ на-покаанїе
то: и не начинайте да го-
ворите въ себе си: Отца
ѿмамъ Явраама, зашѣо ни
говоримъ, че Бѣгъ може ѡ
тѣа каменѣ да вдїгне чѣда
на Явраама.

9 Зашѣо то вече и сѣкїра та

лежи при кореньхатъ на джр-
вò то; секое дрéво прочее,
коѣто не прави дэбрь плòдъ
ѡчиесе и фжрлесе въ оґ-
ньхатъ.

10 И пы́таха го наро́ди те,
и говорéха: що́ прочее да
сòтвори́ме;

11 Я І́оáннъ ѡмъ ѡгово-
ри. и рече: който ѡма двѣ
дрéхи, да даде́ є́днà та на
о́ногова, който си нѣма,
подскажѣ да твори́ и о́ны,
който ѡма ꙗ́стїе.

12 И доидо́ха и мытари́
те да се кржстятъ ѡ негѡ,
и реко́ха мѣ: оучителю, що
да напра́вїме:

13 Я то́й ѡмъ рече: нишо
по́ мнòгѡ не правѣте ѡ о́-
новѣ, што́ ви є́ заповѣ-
дано.

14 И пы́таха го и во́ини
те, и говорéха: а́ нїе каквò
да напра́вїме; и рече ѡмъ:
нїкомѣ да не оучините о́-
кїда, нїто да наклеветите:
и да бждете дово́лни со
заплáты те си.

15 И като ча́каха сички те
лю́дїе, и помышлáваха въ
сердцà та си за І́оáнна, да
не бѣ́ вълѣзъ то́й Хрїстòсъ,

16 Ѣговори́ І́оáннъ на
сички те и рече: азъ въ крж-
щáвамъ съ вода: обáче ѡде
по ꙗ́кїю ѡ мене, на когò то
азъ несáмь досто́ннъ да
развжржемъ ремїкатъ на
ѡбдїра та мѣ: то́й ще въ

кржсти съ Дхъ стѣ́ый, и съ
оґнь:

17 Комѣто є́ лопáтá та
въ ржкàтá, и ще да ѡчи́сти
гѣмно то своє: и ще собере
пшенїца та въ жїтнїца
та си: а́ плéва та ще ѡз-
гòри съ оґнь, който неѣ-
гáснѣва нїкогá.

18 И дрéги мнòго оутѣ-
шавáющъ благовѣстѣваше
на лю́дїе то.

19 Я Ирвдъ́ четверовлá-
стникъ, помéже го ѡблїчá-
ваше І́оáннъ за І́рвдáдá
брáтова та мѣ Фїліппова
женá, и за сички те дрéги
злїны, што́ бѣше сторїлъ
І́рвдъ́,

20 Притѣри́ и това́ на́дъ
сички те дрéги злїны ѡ гò-
ре, и затворї́ І́оáнна въ
темнїца.

22 Я когáто се кржстї́ха
сички те лю́дїе, кржстїсе и
Іисѣсъ, и като се молéше,
ѡвори́се небò то.

22 И слѣ́зе Дхъ стѣ́ый съ
тѣлэсенъ вїдъ, като гжлáкъ
на нѣго: и глáсъ бѣде ѡ небò
то, който говорéше: ꙗ́си
Ѣынъ мòй возлю́бленнъ,
за тебе благоволихъ.

23 И то́й Іисѣсъ бѣше то-
гáва като да начинáше три-
десáть годїны, и бѣше (как-
вòто го мнѣ́ха) Ѣынъ Іѡ-
сїфовъ: а́ Іѡсїфъ Іліевъ.

24 Я Іліá Матѣ́атовъ: а́
Матѣ́атъ де́вїннъ: а́ де́вїн

Мелхійнъ: а Мелхій Іан-
нѣвъ: а Іаннае ІуциФовъ.

25 Я ІуциФъ Маттаѡіевъ:
а Маттаѡіа Ямѡсовъ: а Я-
мѣсъ Наѡмовъ: а Наѡмъ В-
слѡмовъ: а Вслѡмъ Наггѣовъ.

26 Я Наггѣй Маѡѡовъ: а
Маѡѡъ Маттаѡіевъ: а
Маттаѡіѡй Семеревъ: а Се-
мерей ІуциФовъ: а ІуциФъ
Іѡдинъ.

27 Я Іѡда Іоаннановъ: а
Іоаннанъ Рисѣвъ: а Рисѣй
Вороѡвелевъ: а Вороѡвель
Ѣлалѡіилевъ: а Ѣлалѡіиль
Ниріевъ.

28 Я Нирій Мелхіевъ: а
Мелхій Яддѣевъ: а Яддѣй
Квѣѡмовъ: а Квѣѡмъ Вла-
дѡмовъ: а Владѡмъ И-
ровъ.

29 Я Иръ Іуциевъ: а Іуций
Влѣзѣровъ: а Влѣзѣръ Іу-
рѡмовъ: а Іурѡмъ Маттаѡ-
товъ: а Маттаѡтъ Левіинъ.

30 Я Левій Ѣмѣѡновъ:
а Ѣмѣѡнъ Іѡдинъ: а Іѡ-
да ІуциФовъ: а ІуциФъ
Іунановъ: а Іунанъ Влѣ-
кімовъ.

31 Я Влѣкімъ Малѣевъ:
а Малѣй Малѣановъ: а
Маїнанъ Маттаѡѣвъ: а
Маттаѡѡй Наѡановъ: а
Наѡанъ Давѣдовъ.

32 Я Давѣдъ Іессѣевъ: а
Іессѣй Ѣвѣдовъ: а Ѣвѣдъ
Воѡзовъ: а Воѡзъ Ѣалмѡ-
новъ: а Ѣалмѡнъ Наасѡ-
новъ.

33 Я Наасѡнъ Ямінада-
вовъ: а Ямінадавъ Ярѡмовъ:
а Ярѡмъ Іурѡмовъ: а Іурѡ-
мъ Верѡмовъ: а Верѡмъ
Фарѣсовъ: а Фарѣсъ Іѡдинъ.

34 Я Іѡда Іѡкшновъ: а Іѡ-
кшвъ Ісаѡковъ: а Ісаѡкъ Я-
враѡмовъ: а Явраѡмъ Ѣа-
ринъ: а Ѣара Нахѡровъ.

35 Я Нахѡръ Ѣерѡховъ: а
Ѣерѡхъ Рагѡвовъ: а Рагѡвъ
Фалѣковъ: а Фалѣкъ Бвѣ-
ровъ: а Бвѣръ Ѣалановъ.

36 Я Ѣаланъ Каїнановъ:
а Каїнанъ ЯрѢѡдовъ: а
ЯрѢѡдъ Ѣимовъ: а Ѣимъ
Нѡевъ: а Нѡе Намѣховъ.

37 Я Намѣхъ Маѡѡсѣлевъ:
а Маѡѡсѣлъ Внѡховъ: а
Внѡхъ Іарѣдовъ: а Іарѣдъ
Малелѣловъ: а Малелѣлъ
Каїнановъ.

38 Я Каїнанъ Внѡсовъ: а
Внѡсъ Сѡѡовъ: а Сѡѡъ
Ядѡмовъ: а Ядѡмъ Бжѣй.

ГЛАВА Д.

ИГОУЪ же пленъ съ Дхѡ
стѡго, вжрѡсе ѡ Іорданъ,
и водѣшсе ѡ дхѡ въ пѣ-
стѡна та.

2 И искѡшавшесе четѡри-
дѣсѡтъ днѡ ѡ діавола: и
ниро не гѡде въ онѡ днѡ:
и като се свжрѡшѡхѡ тѡ днѡ
пѡслѣ ѡгладнѣ.

3 И рече мѡ діаволо: ѡко
си сѡнъ Бжѣй, речѡ на тѡѡ
камень да стѡне хлѣбъ.

4 Я Іисусъ шговори ѿ рече мѣ: писано є защо не токми съ єдинъ хлѣвъ ще бжде живъ человекъ, но со всако слово Божественно.

5 И като го покачи дѣло на єданѣ планина висока, показѣ мѣ сички те еярства на-сѣтжѣ въ єданѣ мѣнѣта време.

6 И рече мѣ дѣло: тебе ще дамъ сичка та. тѣа власть, и слава та мѣхна: зашто мене є предадена, и на когото цѣмъ дамъ ѿ.

7 Ты пречеє ако се поклонишѣ предъ мене, ще бждатъ твои сички те.

8 И шговори Іисусъ, и рече мѣ: иди задъ мене, сатанѣ: зашто є писано: ще да се поклонишѣ Гдѣу Кгѣу твоємѣ, и немѣ токми ще послужишѣ.

9 И шведего во Іерусалимъ, и постави го на стрѣха та церковна, и рече мѣ: ако си сынъ Бжїи Фжлісе ш тѣка долѣ:

10. Зашто є писано: че на Ангели те си ще да заповетѣа за тебе да те вѣрдатъ:

11 И на ржѣ те си ще да те зѣматъ, да не препнешѣ, некого нога та си въ камень.

12 И шговори Іисусъ, и рече мѣ: зашто є речено: не цѣшѣ да искѣшишѣ Гдѣа Кгѣа твоего.

13 И като сврши сичко то искѣшенїе дѣло: махнѣсе ш негѣ до єданѣ време.

14 И вѣрнѣсе Іисусъ съ сила дѣховна въ Галилеа, и прочѣсе по сичка та страна Галилейска за него.

15 И той оучеше въ соборища та тѣхни, и славеха го сички те.

16 И доидѣ въ Назарѣтъ, дѣто бѣше воспитанъ: и вѣзе по обѣчаю своемѣ въ соборище то: и стана прѣва да четѣ.

17 И дадохѣ мѣ книга та на-Исїа пророка: и като разгжрнѣ книга та, намери основа мѣсто, дѣто бѣше написано:

18 Дхѣ Гдѣень є на мене, и заради това ме помаздѣ: и прати ме да благовѣстимъ на сиромѣси те, да исцѣлимъ онѣа, што имѣа сердце сокрѣшено, да проповѣдамъ свобода на плѣнени те, и прогледѣванѣ на слѣпите, да испратимъ оураменѣ те съ олѣкнованїе.

19 Да проповѣдамъ вѣто Господне прїатно.

20 И като свжрнѣ книга та, даде ѿ на слѣга та, и стѣна: и очи те на-сички те онѣа, што бѣха въ соборище то гледахѣ на него.

21 И начала да имъ говори: зашто днѣсь се испжани това писанїе въ оуши теви.

22 И сички те мѠ свидѣ-
тельствваха, и чѠдехасе на
благодѣтните словеса, кои-
то и излезаха изъ оуста та
мѠ, и говореха: не ѣ ли тоа
снѠ ІѠсифовъ;

23 И рече имъ: безъ сомнѣ-
ніе ще ми речете таа при-
тча: врачѠ, и цѣлисе самъ:
онѠа (работы) што чѠхме
че бѠдоха въ КапернаѠмъ,
сотвори ги и тѣка въ Ѡте-
чество то си.

24 И рече: истина ви го-
воримъ, зашо никои про-
рокѠ не ѣ приѣтенъ въ Ѡ-
течество то си.

25 И истина ви дѠмамъ:
многи вдовицы бѣха въ и-
лїели те дни въ родѣтъ Іс-
раїлевъ, когато се заключи
небѠ то три години, и
шестъ мѣсаци, до тѣлко
што бѠдѣ глѠдъ голѣмъ
по сичка та землѠ:

26 И ни кѠ една Ѡ нихъ
не бѠдѣ прѣтенъ Илїа, ток-
мо кѠ сарѣпта сїдѠнска та,
кѠ жена вдовица.

27 И мнозина прокажени
бѣха въ дни те на-Влїссѣа
пророка въ родѣтъ Ісраї-
левъ, и ни единъ Ѡ нихъ
се Ѡчисти, токмѠ Нееманъ
сїрїанинъ.

28 И сички те, што бѣха
въ собѠрице то испланиха-
си съ гнѣвъ, като чѠха тіа
дѠмъ.

29 И станѠха та го испл-

дѠха вжнъ изъ градѣтъ: и
завѣдоха го до вжрхатѣ на-
гора та, на коато градѠни-
хенъ бѣше направенъ, за да
го свѣторѠсатѣ на дѠлѠ.

30 Но той замина посрѣдъ
нихъ и Ѡидѣ си.

31 И слѣзе въ КапернаѠмъ,
който ѣ градъ Галїлѣйскїй:
и оучеше ги въ свѣшты те.

32 И чѠдеха мѠ се на оу-
ченїе то, зашо слово то
мѠ бѣше съ власть.

33 И въ собѠрице то бѣше
нѣкой человекъ, който
имаше дѠхъ бѣсовскїй не-
чїстъ: и и звѣкасе съ го-
лѣмъ глѠсъ,

34 И рече: Ѡстави, Ѡ Ин-
сѣ Назаранїне, що имашъ
тѠ мешѠвина съ насъ: до-
шелъ си да ны погѣбишъ;
знамъ те кой си: стѠи Ѡ
Бжїи.

35 И Инсѣ мѠ запрети, и
рече: млкни, и излезни
изъ негѠ, и като го фжри
дѠлѠ бѣсо, излезна и изъ
негѠ, и нищо не го повреди.

36 И бѠдѣ страхъ на сич-
ки те: и разговѠрахасе: по
междѠ си, и говореха: какѠ
ѣ таа работа; зашо со съ
власть и сила повелѠва на
нечїсти те дѠхове, и изле-
затѣ;

37 И излезише глѠсъ за
него по сѣксе мѣсто на
онѠа страна.

38 И като станѠ Ѡ собѠ-

рице то, влѣзе въ кѣцѣ та сімшнова: а чѣцѣ та сімшнова джржеше а голѣма трѣска: и молиха мѣ се за неа.

39 Я тѣй като ѿиде та се и исправи надѣ неа, заповѣда на трѣска та, и ѿстави а: и акіе стана и слѣдѣваше имъ.

40 И когѣто зайдѣ слѣнце то, сички които имаха болны ѿ секаквы болести доводѣха ги при него, а тѣй като си тѣраше рѣце те на секого ѿ нихъ, и исцѣляваше ги.

41 И излѣзѣха и дѣволи ѿ мнозина, които вѣкаха, и говорѣха зацю тѣ си Христѣсъ сынъ бжїй, и запрѣщаваше имъ, и не даваше да дѣматъ, че знаѣха зацю е тѣй Христѣсъ.

42 И като сѣмна, излѣзе и ѿиде въ пѣсто мѣето: а народи те го трѣсѣха, и доидѣха при него: и оуджржавѣха го да не бы си ѿишелъ ѿ нихъ.

43 Я Исѣсъ имъ рече: зацю и на дрѣги градове трѣбѣва да благовѣстимъ царство то бжїе: зацюто за това самъ прѣтенъ.

44 И проповѣдѣваше въ соборица та Галїейски.

ГЛАВА Б.

И когѣто народо го навѣлаше да слѣша слово бжїе,

тѣй стоѣше при ѣзеро то Генисарѣтско:

2 И видѣ двѣ гемин, които стоѣха при ѣзеро то: а рѣбарѣ те бѣха и излѣзли ѿ нихъ, та си мѣѣха мрѣжи те.

3 Я Исѣсъ влѣзе въ ѣна ѿ гемин те, коѣто бѣше сімшнова, и моли го да ѿдалѣчи малко ѿ землѣ та: и сѣна та оучеше народи те ѿ гемин та.

4 И когѣто престана да дѣма рече на сімшна: иди въ пѣ дѣбоко то, и фжрлѣте мрѣжи те си да оуловите.

5 И ѿговори сімшнъ, и рече мѣ: Настѣвниче, сичка та ноць сме се тѣдѣли, и нищо не оуловихъме: но по твоѣ та дѣма да фжрлимъ мрѣжа та.

6 И когѣто направѣха това, оуловиха многое множество рѣкъ: цѣто се раздѣраше мрѣжа та имъ.

7 И помаѣха на дрѣжинѣ та си които бѣха въ дрѣга та гемин, да дойдѣтъ да имъ помогнатъ: и доидѣха, и наплѣниха и двѣте гемин, до тѣлко цѣто цѣха да потжнатъ.

8 И като видѣ това сімшнъ Пѣтра, припаднѣ на колѣна та Исѣсови и говорѣше: излѣзни ѿ мене Господи, зацюто самъ азъ грѣшенъ человекъ:

9 Зацюто го фанѣ сѣрѣха,

и сички те други те който бѣха съ него, за оуловованіе то на рѣкы те, който фанѣха.

10 Подобнѣ и Іакѣва и Іоанна, сыновѣ те Зеведѣовы, (фанѣ, страхъ) който бѣха другаре сімѣнови, и рече Исѣсъ на сімѣновѣ: не бойсе: ѿ тѣка на тѣмъ ще да ловишъ челоѣцы.

11 И като и звлекоха и двѣ те геміи на землѣ та, ѿставиѣха сичко, и ѿидоѣха по него.

12 И като кеше Исѣсъ въ єдинъ градъ, єто, че доиде нѣкой челоѣкъ, който бѣше пленъ съ прокѣза: и като виде Исѣса, падна на лицѣ то си долѣ, и моленимѣсе, и адмаше: Гди, ако щешъ можешъ да ме ѿчиистиши.

13 И Исѣсъ си прострѣ ржкѣ та, и пофана го, и рече: щемъ, ѿчиистисе, и тоа члѣсъ се махна ѿ него прокѣза та.

14 И тои мѣ заповѣда да не каже нікомѣ: но иди та се покажи на свѣщенникѣ та, и принеси даръ за ѿчищеніе то си, каквото є заповѣдалъ Мѣсѣй, за свидѣтелство нимъ.

15 И по многѣ се прочуваше за него: и сокирахасе много народи да слѣшатъ, и да се ищѣлаватъ ѿ него ѿ колести те си.

16 Но тои ѿхождаше въ пѣстына, та се молише.

17 И бѣде въ єдинъ ѿ дни те, и тои оучеше: и седеѣха фарісеи те и законоучители те, който бѣха дошли ѿ секое село Галілейско и Іудейско и Іерусалимско: и сила та Господна ги ищѣлаваше.

18 И єто, мѣжте носѣха на одрѣданого челоѣка, който бѣше разслабленъ: и ищѣкаха да го внесатъ, и да го тѣратъ предъ него.

19 И понеже не найдоѣха ѿ гдѣ да го внесатъ, заради народа тѣ, качиѣхасе горе на покрѣватъ, и презъ керамиды те го спѣстѣнаха дѣлѣ съ одрѣчатъ на средъ предъ Исѣса.

20 И Исѣсъ като имъ виде вѣра та, рече на разслабленнѣ тѣ: челоѣче, прощаватъ ти се грѣхѣ те.

21 И фанѣха книжници те и фарісеи те да помышлатъ, и да говѣратъ: кой є тоа шото хѣли; кой може да прощѣва грѣхѣ, токѣмъ єдинъ Бгъ:

22 И Исѣсъ като раздѣлѣ помышленіѣ та имъ, ѿговори, и рече имъ: цѣ помышлатѣ въ сердца та си;

23 Що є по лѣскѣ да рече нѣкой: прощаватъ ти се грѣхѣ те: или да рече: стани та ходи;

24 Но да познаёте, за-
що сѣи́нъ челоуѣческій ѿма
власть да проща́на грѣхове
на землѣ́ та, (рече на разсла-
бленныя́тъ:) тебе́ адмама́тъ,
стани́та си земли́ о́дждатъ
и ѿиди́ си въ кжца́ та.

25 И то́а ча́съ стана́ предъ
ни́хъ, и катò зѣ́ оновъ на
коёто лежеше, ѿи́де си въ
кжца́ та слава́ Бòга.

26 И созѣ́ страхъ́ сички́ те,
и говорѣ́ха: че видѣ́хмє мно-
гò чюдны́ работы́ днєсь.

27 И послѣ́ ѿзлѣ́зе вжнѣ́,
и видѣ́ ѣ́дногò гюмрѣ́чїа,
име́ то мѣ́ Левї́й, който се-
дѣше́ на гюмрѣ́чїйни́ца та,
и рече́ мѣ́: ѣ́ла по мѣ́не.

28 И то́й катò ѿстави́ сич-
кото, стана́ и ѿи́де слѣ́дъ
не́гò.

29 И направѣ́ мѣ́ Левї́й го-
лѣмо оу́гощенїе́ въ кжца́ та
си: и бѣше́ много́ народъ́ ѿ
гюмрѣ́чїи́ те и ѿ дру́ги те,
който седѣ́ха на трапѣ́за та
сѣ́ ни́хъ.

30 И ропте́ха кни́жницы́
те и фарїсе́и те на не́го, и
говорѣ́ха на оу́ченицы́ те
мѣ́: за́що сѣ́ гюмрѣ́чїи́ те
и сѣ́ грѣ́шны те пї́дѣте́ и
пї́ете;

31 И ѿговори́ Исусъ́, и рѣ-
че́ ѿмъ́: не трѣ́бѣва́ на зарá
ви те лѣ́каръ но на бо́лны те

32 Несáмь дошѣ́лъ да по-
лѣ́камъ прáведны́ те, но
грѣ́шны́ те на показáніе.

33 И о́ни мѣ́ рѣ́коха: за-
що оу́ченицы́ те І́шаннови
пòстатъ́ чѣстò, и молитвы́
струднатъ́, подòбны́ и фарї-
се́йски те: а́ твои́ те пї́датъ́
и пї́атъ́;

34 И Исусъ́ ѿмъ́ рече́: да
ли́ можете́ да направите́ да
пòстатъ́ сѣ́иновѣ́ те свадбáр-
ски, ко́лкото ѣ́ вре́ме сѣ́
ни́хъ жени́хо;

35 Но щє́ да до́йдатъ́ дни́,
когáто се зѣ́ме ѿ́ ни́хъ же-
ни́хо, и тогáва въ́ о́ны́а
дни́ щє́ да пòстатъ́.

36 И казà́ ѿмъ́ и ѣ́на
прї́тча: за́що ни́кой чело-
вѣ́къ не приши́ва закрѣ́пка
но́ва на вѣ́тха дрѣ́ха: а́ко
ли не́. и но́ва та́ щє́ да со-
дѣ́ре, и на вѣ́тха та не со-
гласѣ́ва но́ва та закрѣ́пка.

37 И ни́кой не вли́ва вї́-
но́ но́во въ́ мѣ́хове́ вѣ́тхи:
а́ко ли не́, но́во то вї́но́ и
мѣ́хове́ те щє́ да раздѣ́ри́
самò щє́ да се ѿ́злее, и мѣ́-
хове́ те щє́ се развáлатъ́.

38 Но но́во вї́но́ въ́ но́ны
мѣ́хове́ трѣ́бѣва́ да се нали́-
ва: за́ да се ѿвáрдатъ́ и
днє́ те.

39 И ни́кой, който ѣ́ пї́лъ
вѣ́тхо вї́но́, не ѿ́ска́ а́кѣ́ но́-
во: за́що́то говори́: вѣ́тхо
то ѣ́ по́ доврò.

ГЛАВА 37

И́ во второпѣ́рва та сѣ́бѣшъ́-
та слѣ́чїсе́ да замї́нѣва́ І́и-

сѣса презъ стѣаніа та: и скѣ-
вѣха оученицѣ те мѣ класо-
ве и стрѣваха ги съ ржцѣ те
си, и пѣдѣха.

2 Я нѣкои Ѡ фарісеи те
имѣ рѣкоха: защо правите
това, што не трѣбѣва да
се прави въ сѣбѣѣ та;

3 Я Исѣсъ Ѡговори, и рѣ-
че имѣ: нито това ли не-
стѣ четѣли, што направѣ,
Давѣдъ когѣто Ѡгладнѣ
тѣи, и Ѡніа што кѣха съ
него;

4 Какѣво влѣзе въ домѣ
Бжѣи, и зема и пѣде хлѣбо-
ве те на-предложеніе то, и
даде и на Ѡніа, който бѣха
съ него, който (хлѣбове) не
бѣше прощѣно да ги пѣдѣтъ
дрѣги, но токмо свѣщен-
ницѣ те;

5 И говорѣше имѣ: защо
Ѡвнѣ человекскѣи ѣ Го-
сподѣ и на-сѣбѣѣѣ та.

6 И пакѣ въ дрѣга сѣбѣѣ-
та се садѣи да влѣзе, въ со-
борищѣ те, и оучѣше: и бѣ-
ше тамѣ нѣкои человекѣ, и
дѣсна та мѣ рѣка бѣше сѣха.

7 И вѣрѣха го книжницѣ
те и фарісеи те, да ли ще
да го исцѣли въ сѣбѣѣѣ та:
за да мѣ намѣратѣ вина.

8 Но тѣи имѣ знѣше по-
мышленіа та, и рѣче чело-
вѣкѣ, който имѣше ржка та
си сѣха: стани правѣ, и за-
стани на средѣ. Я тѣи ка-
то стана, застанѣ.

9 И рѣче имѣ Исѣсъ: щѣ
вѣ попытамѣ нѣщо: шо
трѣбѣва да прави нѣкои въ
сѣбѣѣѣ та, добрѣ ли, или зло;
да спасѣ ли дѣша, или да ѣ
погѣби; а Ѡни мѣлѣха.

10 И като ги поглѣда си-
ки те, рѣче на Ѡногова че-
ловѣка: простри сиржка та.
Я Ѡнѣ ѣ прострѣ: и бѣдѣ
Здрѣва ржка та мѣ, какѣво-
то и дрѣга та.

11 Я Ѡни се испжаниха Ѡ
лѣдѣсть: и разговѣраха се по
междѣ си, шо да сторѣтъ на
Исѣса.

12 И въ Ѡнѣ днѣи излѣзе
въ горѣ та да се помѣли: и
сѣчка та нѣщѣ бѣше въ мо-
литѣва та Бжѣа.

13 Я като се сжмна, по-
вѣка при сѣбе оученицѣ те
си: и избѣра Ѡ нихѣ двана-
дѣсѣтъ, който и апѣстола
нарѣче.

14 Ѡимѣна, когѣто наимѣ-
нѣва Пѣтрѣ, и Андѣра брѣ-
та мѣ, Іакѣва, и Іѣѣнна,
Фѣліппа и Варѣсломѣа,

15 Матѣѣа и Ѡвѣма, Іа-
кѣва (сѣна) Ялѣѣена и Ѡі-
мѣна, който се наричѣше
Зилѣтъ.

16 Іѣда (сѣна) Іакѣнова,
и Іѣда Іскарѣѣтѣскаго, кой-
то и бѣдѣ предѣтель:

17 И като слѣзе съ нихѣ
застѣна на ѣдно мѣсто рѣ-
вно: и мнозина оученицѣ
негѣси, и много множество

на родъ ѿ сичка та 'Идаѣа и
'Иерусалимъ. и ѿ краеморіе
то Турско и Сидонско, кои-
то доидоха да го слѣшатъ
и да се исцѣлятъ ѿ болѣ-
сти те си.

18 И които страдаха ѿ
дѣхове нечисти: и исцѣля-
вахася.

19 И сичкио народъ иска-
ше да се прикосне при него,
защото сила ѿ него и злѣзе-
ше, и исцѣляваше сички те.

20 И той като вдигна очи
те си на оученицы те си. го
вореше: блажени (сте вые) си-
ромѣси те ся дѣхатъ: зашто-
то є ваше царство то Бжїе.

21 Блажени (сте вые), кои-
то гладувате сегѣ: защото
ще се насытите. Блажени
(сте вые), които плачете се-
гѣ: зашто ще да се разсмѣете.

22 Блажени ще бждете, ко-
гато вы возненавидатъ че-
ловѣцы те, и когато вы раз-
дѣлатъ, и оукоратъ, и про-
несатъ ви име то като зло,
заради Сѣна человекскаго.

23 Раддвайте се въ онъи
дѣнь, и скачайте: защото,
єто, мжзда та ваша многа
є на небо то: защото по-
добны те (работы) правеха
каши те имъ на-пророцы те.

24 Но горко на васъ кога-
ти те: защото воспрїимате
оутѣшенїе то си.

25 Горко на васъ съти те:
защото ще да ѿгладнѣете.

горко на васъ, които се смѣ-
ете сегѣ, зашто то ще да се ѿ-
скорбите, и ще да заплачете.

26 Горко вамъ, когато ре-
чатъ добре за васъ сички че-
ловѣцы: защото, подоб-
ны те (работы) правеха на
лжепрорocy те башї те имъ,

27 Но говоримъ вамъ, кои-
то слѣшате: ѿбѣчайте дѣ-
шманы те си: добро правѣ-
те на онѣа, които вы не-
навидатъ:

28 Благословляйте онѣа,
които вы кланатъ:
молетесе за онѣа, што вы
праватъ пакость.

29 Който те оудари ѿ є-
днѣа та странѣа по образатъ,
ѿбжрни мѣ и другѣа та: и
които ти зѣме дрѣха та,
ѿстави мѣ и рїза та си.

30 И секомѣ който иска ѿ
тебе, дай: и ѿ оногѣа шо-
то зѣма твой те (вѣщи), не
искай си ги назадъ.

31 И каккото искате да ви
праватъ человекцы те, и вые
правѣте нимъ така.

32 И ако ѿбѣчатъ онѣа,
што вы ѿбѣчатъ каквѣ
благодать имате: зашто
и грѣшни те ѿбѣчатъ онѣа,
които ги ѿбѣчатъ.

33 И ако правите добро на
онѣа, што вы праватъ до-
бро, каквѣ благодать има-
те; защото и грѣшни ти
това ѿто то праватъ.

34 И ако давате на зѣма

на онѣа, ѡ коиго се надѣ-
те да ги зѣмете пакъ, ка-
квѣа благодаѣть имате; за-
што и грѣшнн те на грѣ-
шнн те на зѣемъ даватъ,
за да воспрїиматъ ѡ ннхъ
пакъ толко.

35 Но вше ѡвнчайте дш-
мане те си, и правѣте имъ
добро, и на зѣемъ давайте,
и не чакайте нишо: и ще
да ви бжде заплата та го-
лема, и ще да бждете сн-
нове на-вншнаго: защото
той ѣ блѣгъ на неблагода-
нн те и злѣ те.

36 Бждѣте прочее и вше
милостивн, каквото ѣ и
отецъ вашъ милостивъ.

37 Не сѣдѣте, и не шѣтъ
да ви сѣдатъ: и не усѣжда-
найте, да не ѡсѣдени бж-
дете: прощавайте, и ще да
ви простатъ.

38 Дѣйте, и ще да ви се да-
де: мѣра добра, и натжп-
кана, и стрѣсена, и што се
прелїва ще да ви дадѣтъ
въ пѣзвуха та ви: защото
съ таа нста та мѣра, съ ко-
ѣто мѣрите, ще се мѣри и
вамъ.

39 И рече имъ и ѣднѣ прїт-
ча: може ли слѣпѣцъ слѣп-
цѣ да водн; не шѣтъ ли да
пѣднатъ и двѣма та въ т-
ма та;

40 Ннкой оученнкъ не ѣ
по горннъ ѡ оучнтеля сво-
гѣ, ѡвѣче сѣкой оученнкъ

(като стѣне) совершенъ, ще да
бжде кѣто оучнтеля своего.

41 И шо глѣдашъ клѣчица
та, што ѣ въ око то на-
брѣта твоегѣ, а гредѣ та
коѣто ѣ въ твоѣ то око
не оусѣцашъ а;

42 Или каквѣ можешъ да
речѣшъ братѣ своему: брате,
чакай да нзвѣдимъ клѣчка
та што ти ѣ въ око то:
а самъ не видишъ гредѣ та
коѣто ѣ въ твоѣ то око;
лицемѣре, нзвѣди пѣрвѣ гредѣ
та нзвѣ око то си: и по-
слѣще да видишъ да нзвѣ-
дишъ клѣчка та, што ѣ въ
око то на-брѣта твоегѣ.

43 Защото ннкое дрѣво не
ѣ добро, коѣто прѣви плодъ
лошъ: ннто дрѣво лошо,
коѣто прѣви плодъ добръ.

44 Защото всѣкое дрѣво ѡ
плодѣтъ си се познава: за-
щото ѡ тжрнѣ то не берѣтъ
смѣквѣ, ннто ѡ капннѣ те
берѣтъ грѣздѣе.

45 Добръи челѣвѣкъ ѡ до-
бро то си сокровнще сердѣ-
чно, нзноси добръ те: а
злѣи челѣвѣкъ ѡ зло то си
сокровнще сердѣчно, нзноси
злѣ те: защото ѡ нзкн-
ткн те сердѣчнн говорѣтъ
оуста та.

46 И шо ме вѣкате. Гдѣи,
Гдѣи, а онѣа што дѣ-
мамъ не творите;

47 Секой челѣвѣкъ, който
доходн при мене, и слѣша

СЛОВЕСА ТА МОИ, И ТВОРИ ГИ,
ЩЕ ДА ВИ КАЖЕМЪ КОМУ Ё
ПОДОБЕНЪ.

48 ПОДОБЕНЪ Ё НА ЕДИНЪ
ЧЕЛОВѢКЪ, ЩОТО ГРАДИ КЖ-
ЩА, КОЙТО ИСКОПА И НАПРА-
ВИ ДЖАКОКО, И ТЪРИ ШНО-
ВАНІЕ ТО: И КОГАТО БЪДЕ
НАВОДНЕНІЕ, ОУДАРИ РѢКА ТА
ВЪ ОНАА КЖЩА, И НЕ МОЖЕ
ДА А ПОКЛѢТИ: ЗАЩОТО БЕШЕ
ШНОВАНА НА КАМЕНЬ.

49 Я КОЙТО СЛЫША И НЕ
ТВОРИ, ПОДОБЕНЪ Ё НА ЕДИНЪ
ЧЕЛОВѢКЪ, КОЙТО Ё СОГРА-
ДИЛЪ КЖЩА ТА СИ НА ЗЕМ-
ЛА ТА БЕЗЪ ОСНОВАНІЕ: ВЪ
КОАТО КАТО ОУДАРИ РѢКА ТА,
АКІЕ ПАДНА, И БЪДЕ РАЗВА-
ЛЕНІЕ ТО НА ОНАА КЖЩА ГО-
ЛЕМО.

ГЛАВА 3.

И КАТО СВЪРШИ СІЧКИ ТЕ СИ
ДЪМЪ ВЪ СЛЫШАНІЕ ТО НА-
ЛЮДИЕ ТО, ВЛѢЗЕ ВЪ КАПЕР-
НАУМЪ.

2 И НА-НѢКОГШ СОТНИКА
СЛЪГА ТА БЕШЕ БОЛЕНЪ ЗЛѢ,
И ЩЕШЕ ДА ОУМРЕ, КОЙТО МЪ
БЕШЕ МНОГШ ЛЮБЕЗЕНЪ.

3 И КАТО ЧЪ ЗА ИИСУСА,
ПРАТИ ДО НЕГО СТАРЦЪ ТЕ
ИВДЕЙСКИ ДА МЪ СЕ ПОМОЛАТЪ
ДА ДОЙДЕ ДА ИСЛѢЦИ СЛЪГА
ТА МЪ.

4 И ОНИ КАТО ДОЙДОУХА ПРИ
ИИСУСА, МОЛАУХА ГО ПРИЛѢ-
ЖИШЪ, И ГОВОРЕУХА, ЗАЩО Ё ДО-

СТОИШЪ ЗА ТАА БЛАГОДАТЬ
ЩОТО ЩЕ ДА МЪ А ДАДЕШЪ:

5 ЗАЩОТО ШЕЩА НАШТАТЪ
РОДЪ, И СОННИЩЕТО ТОЙ ГО
СОГРАДИ.

6 Я ИИСУСЪ ИДЕШЕ ЗАЕДНО
СЪ НИХЪ, И КОГАТО НЕ БЕШЕ
ВЕЧЕ ДЕЛЕЧЕ Ш КЖЩА ТА, ПРА-
ТИ СОТНИКО (ДРУГИ) ПРИАТЕ-
ЛИ ДА МЪ РЕЧАТЪ: ГАИ, НЕ
ДЕЙ СЕ ТЪДИ: ЗАЩОТО НЕ-
САМЪ ДОСТОИШЪ ДА ВЛѢЗЕШЪ
ПОДЪ МОИНАТЪ ПОКРОВЪ.

7 ЗАРАДИ ТОГА НИТО СЕБЕ
СИ НАМЕРИХЪ ДОСТОИШЪ ДА
ДОЙДЕМЪ ПРИ ТЕБЕ: НО ТОК-
МУ РЕЧИ СЛОВО И ЩЕ ДА ИС-
ЦѢЛѢ СЛЪГА ТА МИ.

8 ЗАЩОТО И АЗЪ САМЪ ЧЕ-
ЛОВѢКЪ ПОДЪ ВЛѢСТЬ ПОКО-
РЕНЪ, И ИМАМЪ, И АЗЪ ПОДЪ
СЕБЕ СИ ВОИНЫ: И ГОВОРИМЪ
ЕДИНОМЪ: ИДИ, И ШИВА: А
ДРУГИМЪ: ЕЛА И ДОХОДИ: И
НА СЛЪГА ТА МИ: НАПРАВИ
ТОГА, И НАПРАВУВА ГО.

9 И КАТО ЧЪ ИИСУСЪ ТІА (ДЪ-
МЪ) ПОЧУДИ МЪ СЕ: И ШЕЖР-
НАСЕ КЪ НАРОДАТЪ, КОЙТО И-
ДЕШЕ ПО НЕГО И РЕЧЕ: ГОВО-
РИМЪ ВИ, ЗАЩО НИТО ВЪ І-
СРАИЛЕВШАТЪ РОДЪ НЕ НАМЕ-
РИХЪ ТОЛКО ГОЛЕМА ВѢРА.

10 И КАТО СЕ ВЪРНАУХА ПРА-
ТЕНИ ТЕ, НАЙДОУХА БОЛНШАТЪ
СЛЪГА А ЗАРАВѢЛЪ.

11 И ВЪ ДРУГИАТЪ ДЕНЬ ШИ-
ВАШЕ ВЪ ЕДИНЪ ГРАДЪ, КОЙ-
ТО СЕ НАРИЧАШЕ НАИНА: И
ЗАЕДНО СЪ НЕГО ИДЕУХА МНО-

зи на негови оученицы, и многъ народъ.

12 И като приближи при врата та градски, ѣто, и зносеха вжнъ единъ мжртовецъ, който бѣше сынъ единороденъ на майка си, и она бѣше вдовица: и народъ многъ ѡ градъ бѣше заедно съ неа.

13 И като а видѣ гдѣ, сожали мѣ се за неа, и рече и: не плачи.

14 И ѡиде близъ и пофанѣ оджратъ, (а она цюто го носеха запрѣхасе), и рече: юноше, тебе дѣмамъ, стани.

15 И стана мѣртво, и стана, и фана да дѣма: и дѣде го на майка мѣ.

16 И страхъ голѣмъ ги фана сички те, и прославлявахъ бгѣ, и говорѣха: зацю голѣмъ пророкъ стана въ нашѣятъ родъ, и зацю бгѣ посѣти люде то свои.

17 И прочѣсе това слово по сичка та ѡдѣа за него, и по сичка та околна страна.

18 И казаха на ѡанна оученицы те мѣ за сички те тѣа (работы).

19 И ѡаннъ повска двѣма ѡ оученицы те си, и прати ги при Исуса, да мѣ рѣчатъ: ты ли си онъи цю шѣ да дойде, или дрѣгиго чакаме.

20 И ѡидѣха при него мжкѣ те, и рѣкоха мѣ: ѡаннъ

креститель ны прати до тебе, и говори: ты ли си онъи, цюто шѣ дойде, или дрѣгиго чакаме;

21 И въ тоа часъ исцѣли мнозина ѡ болести, и ѡ ранъ, и ѡ дѣхове злѣ, и на мнозина слѣпи дарова прогледанванѣ.

22 И ѡговори, Исуса, и рече имъ: идѣте та кажѣте на ѡанна тѣа (работы) цюто видѣхте, и цюто чѣхте: зацю слѣпи прогледанватъ, хроми ходатъ, прокаженни се ѡчистватъ, глѣхи слѣшатъ, мѣртви воскресиватъ, сиромѣси благовѣстиватъ.

23 И блаженъ ѣ който се не соблазни за мене.

24 И като си ѡидѣха оученицы те ѡаннови, начна да дѣма къ народатъ за ѡанна: цю и злѣзохте да видѣте въ пѣстѣна та; трѣсть ли, коато се клѣти ѡ вѣтжратъ;

25 Но цю и злѣзохте да видѣте; человекѣ ли ѡблѣчена въ мѣжки дрѣхи; ѣто, она цюто носатъ хѣбавы дрѣхи, и раскошествватъ, въ царски те са домове.

26 Но цю и злѣзохте да видѣте; пророка ли; ѣи, говоримъ ви, и по много ѡ пророка.

27 Зацюто тоа ѣ онъи, за коото ѣ писано: ѣто,

ѣзъ пращамъ Яггело моего
предъ лице твое, който ще
да оупраши пятьтъ ти
предъ тебе.

28 Защото ви говоримъ,
че никои пророкъ по между
оныхъ, който са се родили
ѡ жены, не е по големъ ѡ
Іоанна крестителя: но по
малѡ ѡ него въ царство то
Бжїе, по големъ е ѡ него.

29 И сички те люде като
чухъ, и мытари те, ѡправ-
даха Бга, защото се крж-
стиха съ крещеніе то Іоан-
ново.

30 И Фарисей те и закон-
ници те ѡфрлиха совѣ-
татъ Бжїи ѡ себе си, зацо-
то се не кржстиха ѡ него.

31 И рече Гдѣ: на цю да
оуподобимъ человекъ те
на тоа родъ; и на цю са
подобни;

32 Подобни са на дѣца
та, който седѣтъ на пазѣ-
ратъ, и вѣкатъ едно на
друго, и говоратъ; свирѣх-
ме ти, и не играхте: тѣжѣх-
ме ти и не плакахте.

33 Защото доиде Іоанна
креститель, който ни хлѣбъ
ѣдѣше, ни вино пиѣше: и
говорите вѣсъ има.

34 Доиде Оиѣнъ человекъ-
скій, който и ѣдѣ и пиѣ, и
говорите: это, человекъ
многоѣдецъ и винопійца,
пріятель на мытари те и
на грѣшници те.

35 И ѡправдасе премѣ-
ростъ тѣ ѡ сички те си-
чада.

36 И молѣше го нѣкой ѡ
Фарисей те да ѣдѣ заедно
съ него: и ѡиде въ кжца
та Фарисеова, и сѣдѣна.

37 И это, една жена въ
оиѣн градъ, който бѣше
грѣшница, като разлѣче
седѣ на трапѣза та въ кж-
цата Фарисеова донесе ла-
вѣстръ съ муро:

38 И застана ѡзадъ при
нозѣ те мѣ и плачеше, и фа-
на да мѣ полива нозѣ те со-
слъзы те си: и сосъ кога та
ѡ глава та си ги ѡтриваше,
и целѣваше мѣ нозѣ те, и
мѣжеше ги съ муро то.

39 И Оиѣн Фарисей който
го бѣше пошкѣлъ въ кжца
та си, като видѣ това, по-
мѣсли въ себе си и рече: тѣл
человѣкъ, ако бы бѣлъ про-
рокъ, цѣше да познае, кога
и каква жена мѣ се прико-
снѣва: зацо е грѣшна.

40 И ѡговори Исѣсъ, и
рече мѣ: Симѣне, има мѣ
цю да ти речемъ. Я той
рече: оучителю, речѣ.

41 И Исѣсъ рече двѣма
джлжника кѣха джлжници на
едного заемодавца: едѣ-
ново бѣше джлженъ петстѣ-
тинъ динари, а другѣо пе-
десѣ.

42 И понѣже нѣмаха и дѣ-
ма та да ги платѣтъ, по-

сти ѿмъ ги ѿ на двѣма та.
Важѣ ми прочее, който ѿ
тѣа двѣма та ще го возлюбѣ
би повече;

44 ѿговори ѿимнѣ, ѿ
рече: мыслимъ, зацо ѿнѣи
на когото по много про-
сти. Я Исусъ мѣ рече: пра-
ви си ѿсѣдѣлъ.

44 И като се ѿвѣрнѣ къ
женѣ та, рече на ѿимна:
видишъ ли тѣа женѣ: вѣ-
зоухъ въ кѣща та ти, ѿ ни
вода на нозѣ те ми не да-
де: а тѣа со сѣзъ ми ѿ-
бѣлѣа нозѣ те, ѿ сѣ когѣ та
ѿ главѣ та си ги ѿтри.

45 Цѣлованіе ми тѣ не
даде, а тѣа ѿ каквѣто сѣмь
вѣзвѣла, не престѣнѣа да
ми цѣлѣва нозѣ те.

56 Тѣ сѣ масло главѣ та
ми не помаза: а тѣа ми
помаза сѣ мѣро нозѣ те.

47 И заради това ти го-
воримъ, проциѣватъ ѿ се
много тѣ грѣхове, защото
ѿ возлюбила много: а ко-
мѣто се проциѣва малко, но
малко любѣ.

48 И рече ѿ: проциѣватъ
ти се грѣхове тѣ.

49 И начнаха ѿнѣа, който
сѣдѣха сѣ нѣго да дѣматъ
въ себеси: кой ѿ тѣа, кой-
то ѿ грѣхове проциѣва;

50 И рече на женѣ та: вѣ-
ра та твоѣ те спасе: ѿди
и со здравіе.

ГЛАВА И.

И по това послѣ ходеше
ѿ градъ въ градъ, ѿ ѿ село
въ село, ѿ проповѣдоваше
ѿ благовѣстѣваше царство
то Бжїе: ѿ дванадесе те оу-
ченицы сѣ нѣго.

2 И нѣкои женѣ който
бѣха ѿцѣлѣли ѿ дѣхове
злѣи ѿ болести: Марїа ко-
то се наричеше Магдали-
на, ѿзъ когѣ ѿзлѣзоха
сѣдѣмь дѣволи.

3 И Іуѣнна женѣ та на-
хѣзѣа пристѣвникатъ И-
родовъ: ѿ ѿсѣанна, ѿ дрѣ-
ги много, който мѣ сѣдѣ-
ваха ѿ своѣ те ѿмѣнѣа.

4 И като се стичеше мно-
го народъ, ѿ ѿтиѣаха при
нѣго ѿ сички те градове,
рече сѣ прѣтча:

5 ѿзлѣзе сѣлѣтель да сѣе
сѣме то си: ѿ като сѣеше,
ѿанѣ паднѣ при пѣтъатъ,
ѿ потѣпкасе, ѿ итицы те
небеснѣ го покѣлѣаха:

6 Я дрѣго паднѣ на камѣнь,
ѿ като проникнѣ ѿзѣхнѣа,
зацо то нѣмаше вѣага.

7 Я дрѣго паднѣ по средѣ
тѣрнѣ то, ѿ понѣже порѣ-
стоха зѣданѣ (ѿ) тѣрнѣ то
оудѣвиѣа го:

8 Я дрѣго паднѣ на добра
землѣ, ѿ ѿзникнѣа, ѿ сотво-
ри плодъ стократѣнъ. Тѣа
(прѣтчи) като говореше рѣ-
че: който ѿма оуни да сѣ-
ша, нѣка сѣлѣа.

9 И оученицы те мѹ го пы́таха, и́ говорѣха: що́ зна́чи тѹа притча;

10 Я́ Исѹсъ рече: вамъ ѣ́дано да зна́ете тайны́ те на ца́рство то Бж́іе: а́ на дрѹги те съ притчи́ гово́римъ, да, като глѣдѹтъ, не ви́дѹтъ, и́ като слѹшатъ да не разѹмѣѹтъ.

11 Я́ притча та ѣ́ тѹа: сѣ́ме то ѣ́ сло́во то Бж́іе.

12 Я́ сѣ́ани те при пѹть-ѹтъ са о́ніа, които (го) слѹ́шатъ: послѣ́ дохо́ди ді́аволо, и́ зѣма сло́во то ѿ́ срѹце́ то и́мъ, за да не по-вѣрѹѹѹтъ и́ спаса́тсе.

13 Я́ посе́ани те на ка́мы-ѹкъ са о́ніа, които кога́то чѹѹтъ, съ рѹдо́сть при́имѹтъ сло́во то: о́баче о́ни ко́рени не́мѹтъ, зашто́ въ ма́ло вре́ме вѣрѹѹѹтъ, а́ кога́то до́де напѹсть ѿ́рича́тсе.

14 Я́ о́нова́ што́ па́дна въ тѹрнѣ́ то, това́ са о́ніа които са чѹ́ли сло́во то, и́ ѿ́ свѣ́тски те понечѣ́ніа, и́ ѿ́ бога́тства та, и́ ѿ́ сла́дос-ти те на-то́а свѣ́тъ оѹ́да-ѹѹѹтъ се и́ не свѹршѹѹѹтъ пло́дѹ.

15 Я́ о́нова́ што́ ѣ́ па-дѹна́ло на добра́ та зе́мля, това́ са о́ніа, които като чѹѹтъ съ докро́ и́ бла́го срѹце́ сло́во то, дрѹжа́тъ го, и́ пра́ѹтъ пло́дъ съ ти́рѣ́ніе.

16 И нико́й не запѹла́ свѣ́-ѹти́лникъ, и́ покрѹѹѹѹ го съ со́дѹъ, и́ли тѹра ѿ́ до́лѹ подѹ о́дрѹѹтъ: но тѹра го на сто́лаѹтъ, за да глѣдѹтъ ви́дело то които вла́ѹѹтъ.

17 Зашто́ не́ма ни́що скрѹ́шно, ко́ето не ѹѣ́ да се и́зѹѹѹѹ, ни́що та́йно, ко́ето не ѹѣ́ да се разѹмѣ́е, и́ да и́злѣ́зе на глѹно.

18 Внима́йте про́чеє ка́къѹ слѹ́шѹѹѹ: зашто́ ко́йто и́ма (нѣ́ком дрѹба) не́мѹ ѹѣ́ да се да́де и́ дрѹга по́ голѣ́ма: а́ ко́йто не́ма (дрѹ-ба), и́ о́наа што́ се ви́ди да и́ма, ѹѣ́ се зѣ́ме ѿ́ не́гѹ.

19 И до́идѹха́ при не́го ма́йка мѹ и́ бра́ѹѹ та мѹ, и́ не мо́жеха́ да хо́раѹѹѹѹ съ не́го ѿ́ наро́дѹтъ.

20 И ка́за́ха мѹ. и́ ре́коха́: зашто́ ма́йка ти и́ бра́ѹѹ та ти сто́ѹтъ вѹнѹ́, и́ и́скаѹтъ да те ви́дѹтъ.

21 Я́ Исѹсъ ѿ́говори́ и́ ре-че́ и́мъ: ма́йка ми и́ бра́ѹѹ та ми са тѹ́а, што́ слѹ́шатъ сло́во то Бж́іе, и́ твѹраѹтъ го.

22 И въ́ ѣ́динъ́ де́нь то́й вла́ѹѹѹ въ́ кора́ѹѹ, и́ оѹ́чени-ѹѹ те мѹ съ не́го: и́ рече́ и́мъ: ха́йде да за́мине́ме о́то-на́ѹъ ѣ́зеро то, и́ по́йдо́ѹѹ.

23 И като ѿ́тнѹѹѹѹ, (Исѹсъ) за́спѹ: и́ слѣ́ѹѹе вѹра вѣ́трѣ́нна въ́ ѣ́зеро то: и́ кора́ѹѹѹ се напѹѹѹѹѹѹѹ, и́ бе́ѹѹ въ́ бѣ́ѹѹ.

24 И пристѣпиха оученици те та го совѣдиха и говорѣха: оучителю, оучителю, загинѣваме. Я Исусъ станѣ и запрети на вѣтжратъ, и на бѣра та водна: и престанѣха, и вьдѣ тишина.

25 И рече имъ: гдѣ ви е вѣра та; и катогѣ оубо сѣха чѣдехасѣ, и говорѣха по междѣ си: кой е прочее тоа, щото заповѣдѣна и на вѣтрица та и на вода те и го слѣшатъ;

26 И шпливѣха въ страна та Гадаринска, коа то е шонадѣ Галілеа та.

27 И катѣ и злѣзе на земля та срѣтна го нѣкой человекъ ш градъ, кой то имашѣ дѣвола ш много годинъ, и въ дрѣха не се шблѣчешѣ, и въ кѣша не живѣшѣ но въ грѣбица та.

28 И катѣ видѣ Исуса и зѣвка, и припадна на носѣ те мѣ, и сѣ голѣмъ гласъ рече: шо имашъ да прѣвишъ сѣ мене, Исусѣ Ѡшнѣ набѣга вѣшнагѣ: молимъ ти се не дѣй ме мжчи.

29 Защо то заповѣда на нечистѣатъ дѣхъ да и злѣзе ш человекатъ: понѣже ш много годинъ го прѣфащашѣ, и вжрѣвѣха го въ желѣзны вериги, и клѣпъ мѣ тѣдрѣха на носѣ те, и вѣрдѣха го: а тои скѣсѣвашѣ вериги

и желѣзны, и гонешѣсе ш дѣволатъ прѣзъ пѣстѣни те.

30 Я Исусъ го пошѣта, и рече: какѣ ти е име то; а тои рече: легешъ: зашо много дѣвола влѣзоха въ него.

31 И молеха го да имъ не заповѣда да и датъ въ бѣздана та.

32 И бѣшѣ тамъ стадо свинско голѣмо коѣто пасѣше въ гора та: и молеха го, да имъ повелѣ да влѣзнатъ въ нихъ и повелѣ имъ.

33 И и злѣзоха дѣвола те ш человекатъ, и влѣзоха въ свинѣ те: и пѣстѣсе стадо то по брегѣтъ въ ѣзеро то, и и здавѣсе.

34 Я катѣ видѣха свинарѣ те това, щото кѣдѣ повѣгнаха: и шидѣха та казѣха въ градъ и въ сѣла та.

35 И человекѣ те и злѣзоха да видѣтъ Ѡнова щото кѣдѣ: и доидѣха при Исуса и намериѣха человекатъ и зѣ когѣто бѣха и злѣзли дѣвола те, че сѣдѣшѣ ш блѣченъ и смѣслѣнъ при носѣ те Исусови, и оуплашихасѣ.

36 Я Ѡниѣ щото видѣха това, казѣха имъ, какѣ се и зѣбавѣ бѣсношо.

37 И моли го сичкѣо нарсѣдѣ ш страна та Гадаринска да си шидѣ ш нихъ, зашо то ги бѣшѣ фаналъ голѣмъ страхъ: а тои влѣзе

въ геміа та ѿ вѣрнѣсе на-
зѣаъ.

38 Н мѡлеше мѡ се ѡнѡй
человѣкъ, ѿзѡ когѡто ѿз-
лѣзоха дѣволи те, да бжде
съ него: но Исусъ го испра-
ти ѿ рече:

39 Вѣрнисе въ кѡща та си,
ѿ приказѡбай шото ти со-
твори Бгъ, ѿ шѡде по сѡч-
кѡлтѡ градѡ, ѿ проповѣдѡ-
ваше тоѡ шото мѡ сотво-
ри Исусъ.

40 Я когѡто се вѣрни Ис-
усъ прѡ го нарѡдо: зашѡ-
то сѡчки те го чѡкаха.

41 Н ѡто че дойде ѡдинъ
человѣкъ, ѿме то мѡ Іаіръ,
ѿ тоѡ бѣше кнѡзь на-сон-
мище то: ѿ паднѡ на но-
зѣ те Исусови, ѿ мѡлеше го
да влѣзне въ кѡща та мѡ.

42 Зашѡто ѿмаше ѡднѡ
дѡщѣрка ѡдинорѡднѡ до двѡ-
надесе годѡнѡ, ѿ тѡѡ оуми-
раше, ѿ като шѡкаше Ис-
усъ нарѡди те гонѡтѡскаха

43 Н нѣкоѡ женѡ, коѡто
ѿмаше кровотечѣнѡе ѡ двѡ-
надесе годѡнѡ, ѿ ѿзѡде
сѡчко то си ѿмѣнѡе на лѣ-
карѣ те, ѿ неможѣ ни ѡ ѡ-
днѡгѡ да се ѿзлѣкѡва:

44 Приблѡжи ѡ зѡдѡ мѡ,
ѿ прикоснѡсе до полѡ та на-
дрѣха та мѡ. ѿ тоѡ чѡсѡ пре-
станѡ течѣнѡе то на-крѡвѡ
та ѿ.

45 Н рече Исусъ: кой се при-
коснѡ до мѡни; ѿ понѣже сѡч-

ки те се шѡричѡха, рече Пѣтрѡ
ѿ ѡнѡ шото бѣха съ него:
Оучѡтелю, нарѡдите те сѡтѡ-
скѡ ѿ гнѣтѡтѡ ѿ говоришѡ,
кой се прикоснѡ до мѡне:

46 Я Исусъ рече: нѣкоѡ се
прикоснѡ до мѡне: зашѡто
дѡзѡ оусѡтѡхѡ че сѡла ѿз-
лѣзе ѡ мѡне.

47 Н като видѣ женѡ та
че неможѣ да се оукрѡе дой-
дѣ растреперѡласе, ѿ паднѡ
предѡ него, ѿ за коѡ при-
чинѡ се прикоснѡ до него,
казѡ мѡ предѡ сѡчки те лю-
дѡе, ѿ какѡ ѿсѡблѣ тоѡ
чѡсѡ.

48 Я Исусъ ѿ рече: дерзѡѡ
дѡщѣрко, вѣра та твоѡ те
ѿзѡви, ѿди съ мирѡмѡ.

49 Н като ѡѡще дѡмаше
тоѡ тоѡ, дойде нѣкоѡ ѡ
начѡлникѡтѡ на-сонмище
то, ѿ рече мѡ: зашѡ оумрѣ
дѡщѣрка та ти: не трѡди
оучѡтелѡтѡ.

50 Я Исусъ като чѡ тоѡ,
шѡговори, ѿ рече мѡ: не бѡй-
се: тоѡкѡ вѣрѡвай, ѿ ще
да бжде жѡва.

51 Н като влѣзе въ кѡща
та, не ѡстави никѡго да
влѣзе внѣтре, но тоѡкѡ Пе-
трѡ ѿ Іѡкѡва ѿ Іѡѡнна, ѿ
бѡшѡ та на-момѡче то ѿ
мѡѡка та.

52 Н плѡчѣха сѡчки те ѿ
шѡплѡкѡваха го, ѿ Исусъ рече:
не плачѣте: не ѡ оумрѣ-
ло, но спѡ.

53 И присми́ваха мѣ се за-
що́то зна́е́ха че ѣ оумре́ло.

54 Я то́й ги испя́ди вжнѣ
сички те, и́ катѣ го фана́
за ржа́та, и́звѣка́, и́ рече́:
момиче стани́.

55 И повжр̀на́ мѣ се дѣша́
та: и́ воскресна́ а́бие: и́ рече́
да мѣ да́датъ да г̀да́е.

56 И потре́пера́ха ѿ стра́хѣ
родите́ле те мѣ: а́ Исѣсѣ
и́мъ заповѣ́да да не ка́жатъ
нико́мѣ това́ што́то бѣде́.

ГЛІВЯ Ө.

И́ повѣ́ка́ двана́десете си
оучени́цѣ, и́ да́де и́мъ си́ла
и́ вла́сть на сички те дѣ́аво-
ли, и́ да и́сцѣла́ватъ бо́ле-
сти.

2 И прати́ ги да проповѣ́-
дѣватъ ца́рство то́ Бж́іе, и́
да и́сцѣла́ватъ бо́лны те.

3 И рече́ и́мъ: не зе́майте
ни́що на пъ́ть, ни́що то́ла-
га ни́що то́рба́, ни́що хлѣ́бѣ,
ни́що па́ры, ни́що по двѣ́
дрѣ́хи да и́мате.

4 И въ ко́нто кѣ́ция влѣ́-
зете, та́мѣ седе́те, и́ ѿ та́-
мѣ си ѿи́вайте.

5 Я ко́нто въ не прѣ́иматъ,
като и́зла́зите ѿ о́нѣй
гра́дѣ, и́ прахъ та́ ѿ но́зе
те си ѿтре́сѣвайте, да и́мъ
бѣде́ за сви́дѣ́телство.

6 И ко́гато и́зла́зѣха за-
ми́нѣваха презъ се́ла́ та, и́
проповѣ́дѣваха́ Евѣ́нгеліе́
то, и́ и́сцѣла́ваха́ се́каде́.

7 И чѣ́ Ирѣ́дѣ четѣ́верѣвѣла́-
стни́кѣ сички те (чѣ́деса́)
што́то вѣ́на́ха ѿ Исѣ́са, и́
чѣ́дешесе́, за́що́то гово́рѣха
нѣ́кон, че́ Исѣ́сѣ ѣ́ воскре-
сна́лъ ѿ мрѣ́тѣѣ те:

8 Я нѣ́кон, за́що́ Исѣ́са се́
ѣ́ г̀ви́лъ: а́ дрѣ́ги, за́що́
нѣ́кой прѣ́ро́къ ѿ старѣ́вѣре́-
менни те ѣ́ воскресна́лъ.

9 И рече́ Ирѣ́дѣ: а́зъ по-
сѣ́кохъ Исѣ́сѣ: а́ ко́й ѣ́ то́ла,
за ко́гѣто а́зъ слѣ́шамъ та-
кѣ́ва (чѣ́дѣсны ра́ботѣ); и́
и́скаше́ да го ви́ди.

10 И катѣ се́вжр̀на́ха дѣ́по-
столи те при Исѣ́са, ка́за́-
ха мѣ́ што́то направи́ха: а́
то́й ги зе́ма́, и́ ѿи́де́сѣ ни́хъ
на ѣ́динѣ́ въ ѣ́ано́ пѣ́сто
мѣ́сто (ко́ето ѣ́) на-гра́дѣтъ,
што́то се нари́ча Виѣ́саі́да.

11 Я наро́ди те катѣ ра-
зѣ́мѣ́ха, ѿи́до́ха слѣ́дѣ́ не-
гѣ́ а́ тѣ́й катѣ ги прѣ́л, при-
ка́зѣ́ваше́ и́мъ за ца́рство
то́ Бж́іе, и́ о́нѣла́, на ко́нто
тре́бѣ́ваше́ и́сцѣ́леніе́, и́сцѣ́-
ла́ваше́ ги.

12 И де́ньѣ нача́ да се пре-
кла́на на мрѣ́кнѣ́ванѣ́, и́
като прѣ́стѣ́пнѣ́ха двана́де-
се те, ре́ко́ха мѣ́: ѿпѣ́стни
наре́дѣ те да и́датъ въ о́-
колни те се́ла́ и́ чифтѣ́лицѣ
да ко́ндѣ́латъ, и́ да наме́-
ратъ мѣ́стѣ́: за́що́то тѣ́ка
сме́ въ пѣ́сто мѣ́сто.

13 И рече́ и́мъ: да́йте и́мъ
кѣ́е да г̀да́тъ. Я о́ни рѣ́-

коха: ніе не́маме по́вече ѿ пѣть хлѣба и двѣ рѣбы, ѿсвяѣнь а́ко и́деме да кѣпиме пѣстїе за сички те тїа людіе.

14 Защо́то бѣха до пѣть хїлады мѣжіе: и рече на оу́ченицы те си: тѣрѣте ги да насѣдѣтъ на кѣпове по педесе.

15 И направи́ха така, и тѣри́ха ги сички те.

16 И́ като зема́ Іисусъ пѣть те хлѣба, и двѣ те рѣбы, и като погледна́ на неко́то, благослови́ ги: и преломи, и да́ваше на оу́ченицы те да го предло́жатъ предъ наро́дѣтъ.

17 И ꙗ́доха, и насыти́хасе сички те: и вдигна́ха арти́сали те и мѣзъ кома́ты двана́десе ко́ша.

18 И́ кога́то се мо́леше на є́динѣ, съ него́ бѣха и оу́ченицы те мѣ: и попы́та ги и рече: когò ме гово́ратъ наро́ди те да сѣмь;

19 Я́ ѡни ѿговори́ха и рече́коха: є́дни гово́ратъ защо́ си Іо́аннъ креститель: а́ дрѣги Іліа́: а́ дрѣги защо́ нѣ́кой проро́къ є́ ѿ ста́ри те воскресна́лъ.

20 И рече́ имъ: а́ вше́ кой гово́рите да сѣмь; и ѿговори́ Пѣтръ, и рече: Хрїсто́съ Бжїи́.

21 Я́ то́й имъ запрети́, и заповѣда́ да не про́дѣматъ ні́комѣ то́ва:

22 Защо́то рече́: че Ѣ́внъ чело́вѣческїй трѣбѣва да постра́да мно́гѡ, и да се оу́ничижи́ ѿ ста́рцы те и дрѣ́хїереи́ те и кни́жницы те и да бѣде оу́біенъ, и въ трѣ́тїй де́нь да воскресе́.

23 И гово́реше на сички те: кой́то и́ска да до́йде по мене́ да се ѿ рече́ ѿ се́бе си, и да земе́ крѣстѣтъ си се́ки де́нь, и да послѣ́дѣва по мене́.

24 Защо́то кой́то и́ска да си оу́ва́рди живо́тѣтъ, ще да го загѣ́би: а́ кой́то загѣ́би живо́тѣтъ си зара́ди мене́ то́й ще да го спечѣ́ли.

25 Защо́то що́ по́лзѣва чело́вѣка, а́ко придо́вїе сичкїа́тъ свѣ́тъ, а́ се́беси загѣ́би, и́ли ѿтщети́;

26 Защо́то, кой́то се за́сра́ми за мене́, и за мои́ те слова́, и Ѣ́внъ чело́вѣческїй ще да се за́сра́ми за него́, кога́то до́йде въ сла́ва та своѣ́, и (въ сла́ва та) на́сѣтѣ́ своегѡ́, и на́свечи́ те я́ггели.

27 И гово́римъ ви вои́стиннѣ, и́ма нѣ́кои ѿ тїа́ що́то стоѣ́тъ тѣ́ка, кой́то не щѣ́тъ да вкѣсѣ́тъ сме́рть, докѣ́ не ви́датъ ца́рство то́ Бжїе́.

28 И по́слѣ по тїа́ слова́, ко́лкото до Ѧ́сьмь дни́, зема́ Пѣтра́ и Іа́кѡва и Іо́анна, и качї́се на гора́ та да се помо́ли.

29 И като се мо́леше видо на-лице́ то мѣ бѣде́ дрѹго ꙗ́че, ѿ дрѹхи те мѣ бѣлы ѿ блжше́хасе.

30 И е́то, два́ мѣжа разговара́хасе съ него́, който бѣха́ Мшѹсе́й ѿ Иліа́:

31 И о́ни се ꙗ́вѣха со сла́ва, ѿ говорѣха́ (за) ѿзла́зе-нѣ́ то мѣ, ко́ето щеше́ да сѣрши́ во Іеру́салимѣ́.

32 И Пѣтрѹ́, ѿ о́нѣа́ който бѣха́ съ него́. бѣха́ ѿтаг-чѣни ѿ со́нѣ: ѿ като́ се совѣ-дѣ́ха, видѣ́ха сла́ва та мѣ, ѿ два́ та мѣжа, който стоѣ́ха съ него́.

33 И ко́гато се ѿ дѣла́ваха о́ни ѿ не́гѣ, рече́ Пѣтрѹ́ на Іисѹса́: Оу́чителю́, добро́ е́ да бжде́ме тѣ́ка нѣ́: ѿ да напра́виме три́ колы́бѣ, е́днѣ́ за те́бе ѿ е́днѣ́ за Мшѹсе́а, ѿ е́днѣ́ за Иліа́: за-щѣ́то не зна́еше́ що́ гово-реше́.

34 И като́ говореше́ тіа́ словеса́ Пѣтрѹ́, дойде́ е́динѣ́ облакѣ́, ѿ ѿбѣ́ни ги: а́ оу́ченицѹ́ те се оу́плаши́ха ко-га́то влѣ́зоха о́ни въ о́блакатѣ́.

35 И чѹ́се гла́сѣ ѿзвѣ́ обла-катѣ́, който́ говореше́: то́а е́ о́нѣ́ мо́й возлю́блен-ный, не́го слы́шайте.

36 И ко́гато вѣде́ то́а гла́сѣ намери́се Іисѹсѣ́ самѣ́, ѿ о́ни оу́мжлча́ха, ѿ не ка́заха ни-комѹ́ ни́що въ о́нѣа́ дни ѿ

о́нѣа́ (ра́ботѹ) щѣ́то ви-де́ха.

37 И въ дрѹгѣ́ятѣ́ де́нь ка-то́ слѣ́зоха ѿ гора́ та, сре-щна́ го мно́гѣ наро́дѣ.

38 И е́то, мѣжѣ́ нѣ́кой ѿз-выка́се ѿ наро́датѣ́, ѿ рече́: Оу́чителю́, мо́лимѣ́ ти се погле́днѣ́ на сѣ́на моего́, за-щѣ́то ми е́ е́диноро́денѣ́:

39 И фа́ца го дрѹ́хѣ, ѿ ѿз-ведна́шѣ́ вы́ка, ѿ трѣ́шка го съ пѣ́ны, ѿ е́днѣ́ ѿи́ва ѿ не́гѣ, ко́гато го оу́талѣ́жи.

40 И мо́лихсе́ на оу́ченицѹ́ те ти да го ѿзго́натѣ́, ѿ не́ мо́го́ха.

41 И ѿговори́ Іисѹсѣ́, ѿ ре-че́: ѿ ро́де невѣ́рнѣ́ ѿ раз-вра́щеннѣ́, до ко́га́ ще бж-денѣ́ съ ва́сѣ, до ко́га́ ще вѣ́ терпѣ́мѣ; доведѣ́ ми сѣ́на твоего́ тѣ́ка.

42 И като́ ѿдеше́ сѣ́нѣ́ мѣ, трати́ го до́лѣ́ ді́аволо́, ѿ стрѣ́се го. ѿ Іисѹсѣ́ запрети́ на нечи́стѣ́атѣ́ дрѹ́хѣ, ѿ ис-цѣ́ли момѣ́ то, ѿ да́де го на ка́ща мѣ.

43 И чѹ́дехасе́ сѣ́чки те за вели́чество́ то́а Кнѣ́ѣ, ѿ като́ се чѹ́де́ха лю́дѣ́ то́а за ве́н-ки те о́нѣа́ (дѣ́ла чѹ́де́сни) щѣ́то сотвори́ Іисѹсѣ́, рече́ на оу́ченицѹ́ те си.

44 Тіа́ словеса́ тѣ́рете́ ги въ оу́ши́ те си: за-щѣ́то о́нѣ́ чело́вѣ́чскѣ́й ще́ да бжде́ пре́данѣ́ въ рѣ́чѣ́ те че-ловѣ́чески.

45 Я ѿ нѣи не разумѣха то-
ва слѣво, зашто кѣше по-
кршено ѿ нѣхъ да го не оу-
сѣтатъ: ѿ воѣхасе да го по-
пѣтатъ за това слѣво.

46 И влѣзе (таково) по-
мышленіе въ нѣхъ, кой ли
бъ ѿ нѣхъ бѣлъ по голѣмъ.

47 Я Исусъ понѣже знаеше
помышленіе то на-сердцѣ та
имъ; земà єдно дѣтенце,
ѿ тѣри го при себе си:

48 И рече имъ: който при-
ме това дѣтенце въ мое то
име мене приима: а който
приима мене, приима ѿно-
гова, който ме є пратилъ:
зашто който є по малокъ
въ васъ, той же да вѣде
голѣмъ.

49 И ѿговори Іуаннъ, ѿ
рече: Оучителю видѣхъ мѣ-
кого си, който съ твоѣ то
име изгонѣваше вѣсове, ѿ
забрашихъ мѣ зашто не
хѣди слѣдъ насъ.

50 И рече мѣ Исусъ: не
бранѣте мѣ: зашто който
не є на вѣрхъ насъ, той є
ѿ наша та страна (помо-
щника.)

51 Я когáто се испланива-
ха дни те на-воскачѣваніе то
мѣ, ѿ той оутѣрди лице
то си да ѿде во Іерусалимъ.

52 И прати вѣстники
предъ лице то си: ѿ видѣ-
ха та влѣзоха въ єдно село
Самаранско, за да мѣ при-
гѣтватъ мѣсто.

53 И не прѣаха го зашто
лице то мѣ вѣше да ѿде во
Іерусалимъ.

54 И като видѣха оучени-
цы те мѣ Іакввъ ѿ Іуаннъ,
рѣкоха; Господи, шѣшъ ли
да рече ме да слѣзе ѿгнь ѿ
нево то, да ги ѿзгори, как-
во то же направѣ Іліа;

55 И като се ѿвѣрна Іу-
сусъ оукори ги, ѿ рече имъ:
не знаете на-кой сте дѣхъ
въе.

56 Зашто ѿвѣтъ челоѣ-
ческій не є дошелъ да по-
гѣби дѣшъ челоѣчески, но
да спасе: ѿ ѿидѣха въ дрѣ-
го село.

57 И като вѣрѣха по пѣ-
тъатъ, рече мѣ нѣкой: Го-
споди, же да ѿдемъ слѣдъ
тѣбе дѣто да ѿдѣшъ.

58 И рече мѣ Исусъ: ли-
сицы те иматъ дѣпки, ѿ
птицы те неѣсны гнѣзда:
а ѿвѣтъ челоѣческій нема
гдѣ да си подклѣни глава та

59 И рече на дрѣгго: по-
слѣдѣвай по мене. Я ѿнъ
рече: Господи дай ми доз-
волѣніе да ѿдемъ пѣрво да
погрѣвѣмъ ѿтѣя моего.

60 Я Исусъ мѣ рече: ѿста-
ви мѣртва те да погрѣкѣ-
ватъ сви те мертѣицы: а
тѣ ѿди ѿ проповѣдѣвай
цѣрство то Бжѣе.

61 Я дрѣгъ рече: Господи,
же да додемъ слѣдъ тѣбе:
но дай ми по на предъ доз-

воленіе да ѿдемъ да се прѣ-
стимъ съ о́нѣа што се въ
кѣша та ми.

62 Я Исѣсъ мѣ рече: никоѣ,
коѣто, ѣ тѣрилъ рѣка та си
на рѣло то ѿ глѣда назадаъ,
не ѣ оуправенъ въ царство
то Бжїе.

ГЛАВА I.

И послѣ по това ѡпредѣ-
ли Гдѣ ѿ дрѣги седемдесе
(оученицы), ѿ прати ги по
двѣма предъ лице то си, въ
секой градъ ѿ мѣсто, кѣ-
дето щеше самси да ѿде.

2 И говореше ѿмъ: жѣтва
та ѣ многа, а работници
те са малко: молѣтесе прѣ-
че на господинатъ, на жѣ-
тва та, да ѿскѣра, работни-
цы на жѣтва та си.

3 Идѣте: ѣто азъ въ прѣ-
шамъ като тѣгне та посредаъ
вжлѣщѣ те.

3 Не носѣте кесїа, нито ди-
саги, нито обѣща: ѿ нико-
го на пѣтьатъ да не по-
зарѣвите.

5 И въ коѣто кѣша влѣ-
зете, прѣво говорѣте: миръ
на таа кѣша.

6 И ако вѣде тамъ сѣнъ
на миратъ ще да почине на
него миро вашъ: ако ли не,
ще да се вжрне кодаъ васъ.

7 И въ таа кѣша седѣте,
ѿ гждѣте ѿ пїйте ѡ о́нѣа
(тѣтїа) што се намиратъ

о́унїхъ: зашто ѣ достѣ-
инъ работнико за запла́та
та си, не премѣщавайте се
ѿзъ кѣша въ кѣша.

8 И въ коѣто градъ влази-
те, ѿ прѣматъ въ, гждѣте
о́нѣа (тѣтїа) што предла-
гатъ предъ васъ:

9 И ѿсѣблавайте болны те
ѿмъ, ѿ говорѣте ѿмъ: при-
ближїсе на васъ царство то
Бжїе.

10 Я въ коѣто градъ вла-
зите, ѿ не прѣматъ въ ка-
то ѿзлѣзете на крѣстопѣ-
тира та мѣ, говорѣте.

11 И прахѣтъ што при-
лѣпна на насъ ѡ вѣшѣатъ
градъ, ѡ трѣсѣ ваме ви го:
обѣче това знайте, зашто се
приближї на васъ царство
то Бжїе.

12 И говоримъ ви, зашто
пѣ легко ще да вѣде въ о́-
нѣи дѣнь на Годомлани
те, нежели на о́нѣи градъ.

13 Горко тѣбе Хоразїне:
горко тѣбе, Вифсаїдо: за-
што ако вѣха вѣли въ Тѣ-
ра ѿ Гїдѣна сїлы те коѣто
вѣдоха въ васъ, ѡ давна
щѣха, като се ѡблѣчатъ во
врѣтище, ѿ посѣпатсе съ
пѣпель, да се покѣатъ.

14 Но на Тѣра ѿ Гїдѣна
пѣ легко ще вѣде въ дѣнь
сѣданѣи, нежели вамъ.

15 И ты Капернаѣме, коѣ-
то се си ѿзидигналъ до нево
то, до ада ще да се снѣмешъ,

16 Който слыша насъ, мене слыша: и който се ѿфжрла ѿ насъ, ѿ мене се ѿфжрла: а който се ѿфжрла ѿ мене, ѿфжрла се ѿ оногѡва, който ме е пратилъ.

17 И вѣрнахася седемдесеѣте съ радость, и рекоха: Господи, и вѣсове те ни се покоряватъ съ твоѣе то име.

18 И рече имъ: видѣхъ сатанаѣ та, зашѡ падна ѿ неба то като светкавица.

19 Бѣто ви давамъ власть да настѣпвате на змиѣте, и на скорпиѣте, и на сичка та сила вражѣа, и нишо не ще да въ повреди.

20 Обаче не радвайте се затова, зашѡто ви се покоряватъ дѣхове те: но радвайте се, зашѡ имениѣ та ваши са написани на небесаѣ та.

21 Въ оный часъ возрадовася Исусъ съ дѣхатъ, и рече: исповѣдываѣти се Отче. Господи на-небѡ то и на-землаѣ та, зашѡто си оутѣилъ тѣа (работы) ѿ премудры те, и разумны те, и ѿкрылъ си ги на дѣцаѣ та: Отче: зашѡ такъ быдѣ оугодно предъ тебе, и като се ѡбжрна камъ оученицы те, рече.

22 Всички те) созданиа) ми са предадени ѿ Отца моего: и никой не знае кой е Сынъ токму Отца: и

кой е Отецъ токму Сына, и комѣто ще Сынъ да го ѡкрые.

23 Тогдава като се ѡбжрна камъ оученицы те на Еаниѣ, рече; блажени са очѣ те, които видатъ, шѡто вы видите.

24 Зашѡто ви говоримъ, че мнозина прорocy и чарове поискаха да видатъ оныа (работы) шѡто вы видите, и не видѣха: и да чѣтатъ, шѡто вы слышате, и не чѣха.

25 И еѣто, стана нѣкой си законникъ да го искѡшава, и рече: Оучителю шѡ да на правимъ да наслѣдимъ живѡтъ вѣчный;

26 Я Исусъ мѡ рече: въ законатъ шѡ е писано; какъ въ четѣшъ;

27 Я той ѡговорѣ, и рече шѡ да возлюбѣшъ Га а бга твоегѡ ѿ всичко то си сердце, и ѿ сичка та си дѡша, и со сичка та си сила, и со всичко то си помышленѣе: и ближнаго своегѡ, като самагѡ себе.

28 И рече мѡ Исусъ: прав си ѡговорилъ: това правѣ, и шѡ да бждешъ живѡ.

29 Я той понѣже искаше да ѡправди себе си, рече на Исуса: и кой е ближнѣ мой:

30 Я Исусъ ѡговорѣ, и рече: нѣкой человекъ слышешъ ѿ

Иерусалима во Иерихонъ, и падна въ разбойницы който като го совлéкоха, и положиха мѣ раны ѿи́до́ха си, и ѿстави́ха го ѣ́днѣ живъ.

31 И по слѣчаю свѣщенникъ нѣкой слáзеше по тѣмъ пѣть: и като го видѣ, ѿстави го и заминаси.

32 Подобнѣ, и нѣкой левитъ, понéже дойдѣ на оново мѣсто, като се приближи та го видѣ, ѿстави го и ѿиде си.

33 Но ѣ́динъ Самаранинъ, който пѣтѣваше, дойдѣ при него, и като го видѣ, сожали мѣ се за него.

34 И пристъпнѣ, и повързѣ мѣ раны те и полевѣ ги съ мѣсло и кѣно: и като го качи на своѣятъ си, довиктокъ, ѿведего въ гостинница та и грѣжашесе за него.

35 И на оутрешиятъ дѣнь, като си пойдѣ, извади два сребренника, и даде на гостинникатъ, и рече мѣ: и́май грѣжа за тогѣва чело́вѣка: и ко́лкото то́ще похѣришиъ за него, азъ когáто се вѣрнемъ ще да ти запла́тимъ.

36 Кѣй прочее ѿ тѣмъ трѣма та ти се чини да ѣ́ближенъ на оногѣва, който ѣ́ падналъ въ разбойницы те:

37 Я законнико рече; Ѡ́нъи шото сотвори мило́сть съ него. Я Иисусъ мѣ рече:

Иди прочее та прави и ты та́кожде.

38 И като вѣрвѣха по пѣтьятъ, влѣзе Иисусъ въ ѣ́днѣ село: и жена нѣкол, и́ме то и Ма́рѣа, прѣа го во своѣятъ си до́мъ.

39 И и́маше тѣа сестра́, ко́кто се наричаше Ма́рѣа, ко́кто и сѣ́днѣ при носѣ те Иисусови, и слѣшаше сло́во то негѣво.

40 Я Ма́рѣа се мо́лвеше за мно́го слѣгѣванѣе, и заста́на при него, и рече: Гѣсподи, не ма́ришиъ ли като ме ѿстави́ сестра́ мисамѣ да слѣгѣвамъ; речнѣи прочее да ми помѣгне.

41 И ѿговори́ Иисусъ, и рече и́: Ма́рѣо, Ма́рѣо, грѣжашсе и мо́лвишсе за мно́го (ра́боты):

42 Но ѣ́днѣ ѣ́ за по́треба. Я Ма́рѣа и́зкра́ до́крьватъ дѣлаъ, който не ще да се зѣме ѿ неа.

ГЛАВА ЛГ

И ѣ́динъ пѣть като кѣше на нѣкое мѣсто, и се мо́леше, когáто престана́, рече мѣ ѣ́динъ ѿ оу́ченицъ те мѣ: Гѣсподи, на́дчи ны да се мо́лиме, каквѣто и Иѡ́аннъ на́дчи оу́ченицъ те си.

2 И рече и́мъ: когáто се мо́лите, дѣмайте: "ОТЧѢ НА́ШЪ, който си на небеса́та, да се свати́ и́ме то твоѣ:

да дойде царство твоє:
да бъде вола та твоа ка-
квого на небо то, така и
на землята:

3 Хлѣбъ нашъ ката
днѣвншатъ давай ни го
ката дѣнь.

4 И прости ни грѣховѣте
наши, защото и сами не
прошаваме секомъ, който
ни е долженъ: и не вводи
ни во искушеніе: но
избави ны ѿ лѣкавѣш.

5 И рече имъ: кой ѿ васъ
ако бы ималъ (нѣкого) при-
ятеля, и шишелъ бы при
него по средъ нощь, и реклъ
бы му: ѿ приятелю, дай
ми на заемъ три хлѣба:

6 Понеже единъ приятель
ми дойде ѿ пять, и не-
мамъ що да му предло-
жимъ да пдае:

7 И ако онъ бы ѿговорилъ
ѿ внѣтре, и реклъ бы: не ми
досаждай: защото сегѣ вра-
та та се вече затвориха, и
дѣяа та ми са на легло то
съ мене: не можемъ да ста-
немъ да ти дамъ.

8 Говоримъ ни: ако и да
не ще да стане да му даде
заради приятелство то, о-
баче за безочливство то
му ще да стане да му даде
колко то му требва.

9 И азъ ви говоримъ: про-
сѣте, и ще да ви се даде:
трасѣте, и ще да намѣрите:
чѣкайтѣ, и ще да ви се ѿтвори

10 Защото всякой който
проси, ще приеме: и който
траси, ще намери: и който
чѣка, ще му се ѿвори.

11 Я кой ѿ васъ ако бы
бѣлъ баща, и ако бы му
поискалъ сынъ му хлѣвъ да
ли камень ще му даде; или
(ако бы искалъ) рѣба, да
ли змиа влѣстѣ рѣба ще
му даде;

12 Или ако бы искалъ
пѣцѣ, да ли скорпіа ще му
даде:

13 Ако прочее вѣе, който
сте лѣкави, оумѣете да да-
вате добръ даванѣ та на
чада та си, колко по многу
Отецъ небесный, ще да да-
де Дхъ свѣтъ на онѣа, кои-
то просятъ ѿ негѣ.

14 И тогѣна бѣше изгнана
ѣаного діавола, който бѣше
нѣмъ: и като излѣзе діа-
воло, продама нѣмшо: и
чѣдихасе на рѣдите.

15 Я нѣкои ѿ нихъ рѣко-
ха: съ велзевлатъ кня-
затъ діаволски изгонана
діаволъ те.

16 Я дрѣги го искушаваха,
та искаха ѿ негѣ знаменіе
ѿ небо то.

17 Я той понеже знаше
помышленіа та имъ, рече:
всяко царство, ако се раздѣ-
ли на вржъ себе си, запѣ-
стѣва, и кжша (ако се раз-
дѣли) на вржъ себе си, пда-
да.

18 И ако сатана та се е

РАЗДѢЛИЛЪ НА ВРЖУХЪ СЕБЕ СИ, КАКВОЩЕ ДА СТОИ ЦАРСТВО ТО МЪ; ЗАЩОТО ГОКОРИТЕ, ЧИ СЪ ВЕЕЛЗЕВЪЛА ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ.

19 И АКО АЗЪ ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ СЪ ВЕЕЛЗЕВЪЛА, А СЫНОВѢ ТЕ ВЪШИ, СЪ КОГО ГИ ИЗГОНЯВАТЪ; ЗАРАДИ ТОВА, ОНИЩЕ ВИ КЖДАТЪ СЪДІИ.

20 ЯКО ЛИ АЗЪ СЪ ПРЖЕТЪ БЖІИ ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ, ПОСТИГНА ПРОЧЕЕ НА ВАСЪ ЦАРСТВО ТО БЖІИ.

21 КОГАТО ГІКІО ВОШРЪЖАЛСЕ ПЪРДИ ДВОРАТЪ СИ, ВЪ МИРЪ СТОАТЪ ИМѢНІА ТА МЪ.

22 НО КОГАТО ДОДЕ ПО ГІКІО Ѡ НЕГЪ, И ПОВѢДИ ГО, СІЧКО ТО МЪ ОРДЖІЕ ЗЕМА, НА КОЕТО СЕ НАДѢШЕ И ОБЕРАТЪ МЪ РАЗДАВА.

23 КОИТО НЕ Е СЪ МЕНЕ, НА ПРЖУХЪ МЕНЕ Е: И КОИТО НЕ СОБИРА ЗАЕДНЪ СЪ МЕНЕ, РАЗСЫПЪНА.

24 Я КОГАТО НЕЧИСТЫИ ДЪХЪ ИЗЛѢЗЕ ИЗЪ ЧЕЛОВѢКА, ПРИХОДИ ПРЕЗЪ БЕЗВОДНИ МѢСТА, И ТРАСИ ОУПОКОЕНІЕ: И КАТО НЕ НАМЕРИ, ГОВОРИ: ДА СЕ ВЪРНЕМЪ ВЪ КЖЩА ТА СИ, Ѡ КОАТО ИЗЛѢЗОУХЪ.

25 И КОГАТО ДОДЕ, НАХОЖДА А ПОМЕТЕНА И ОУКРАСЕНА.

26 ТОГАВА ѠИВА, И ЗЕМА СЪ СІБЕ СИ СЕДМЪ ДРЪГИ ДЪХОВЕ ПО ЗЛЪ Ѡ СЕБЕ, И ВЛАЗАТЪ, И ЖИВЕАТЪ ТАМЪ: И БЫВАТЪ ПОСЛАВАНЪ ТЕ (ЗЛИ-

НЫ) НА ОНОГОВА ЧЕЛОВѢКА, ПО ЛОШИ Ѡ ПЕРВЫ ТЕ.

27 И КЖДЕ, КОГАТО ДЪМАШЕ ИИСУСЪ ТІА, ЕДНА ЖЕНА Ѡ НАРОДАТЪ ВДИГНА ГЛАСЖТЪ СИ И РЕЧЕ МЪ: БЛАЖЕНА ОУТРОБА ТА, КОАТО ТЕ Е НОСИЛА, И СОСЦЪ ТЕ, КОИТО СИ ЦЫЦАЛЪ.

28 Я ТОЙ РЕЧЕ: ІОЩЕ ПО МНОГЪ СА БЛАЖЕНИ, КОИТО СЛЪШАТЪ СЛОВО ТО БЖІЕ, И ВЪРДАТЪ ГО.

29 И КОГАТО СЕ СОБИРАХА НАРОДИ ТЕ, НАЧНА ДА ИМЪ ДЪМА: ТОА РОДЪ Е ЛЪКАВЪ: ЗНАМЕНІЕ ИСКА, И ЗКАМЕНІЕ НЕЩЕ ДА МЪ СЕ ДАДЕ, ТОКМЪ ЗНАМЕНІЕ ТО НА ІУНА ПРОРОКА.

30 ЗАЩОТО КАКВОТО КЖДЕ ІУНА ЗНАМЕНІЕ НА НІНЕВІТАНИ ТЕ, ТАКЪЩЕ ДА БЖДЕ И ѠШНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІИ НА ТОА РОДЪ.

31 ЦАРИЦА ТА ЮЖСКАЩЕ ДА СТАНЕ НА СЪДЪ СЪ ЧЕЛОВѢЦЪ ТЕ НА ТОА РОДЪ, ИЩЕ ДА ГИ ѠСЪДИ: ЗАЩОТО ДОЙДЕ Ѡ КРАЙОВЕ ТЕ НА ЗЕМЛА ТА ДА ЧДЕ ПРЕМЪДРОСТЪ ТА ѠЛОМЪНОВА: И ЕТО, ТЪКА Е ПО МНОГЪ Ѡ ѠЛОМЪНА.

32 МДЖІЕ ТО НІНЕВІТСКИЩЕ ДА СТАНАТЪ НА СЪДЪ СЪ ТОА РОДЪ, ИЩЕ ДА ГО ѠСЪДАТЪ: ЗАЩОТО ОНИ СЕ ПОКАХА СЪ ІУНОВАТА ПРОПОВѢДЪ: И ЕТО, ТЪКА Е ПО МНОГЪ Ѡ ІУНА.

33 И НИКОИ НЕ ЗАПАЛЪВА СВѢТІЛНИКЪ И ТЪРА ГО ВЪ

скръшно мѣсто, нито го тѣра ѿ дола подъ шиникачъ, и покрыва го, но тѣра го на столатъ, за да гледатъ свѣтлость тѣ ѿна, които влзатъ.

34 Свѣтилникъ на тѣло то ѣ ѿко то: когато ѣ прочее ѿко то тичисто, и сичко то тѣло ти ѣ свѣтло: а когато ѣ лѣкѣво, и тѣло то ти ѣ темно.

35 Внимай прочее, да не бѣ бшла свѣтлость тѣ, щото ѣ въ тебе темнота.

36 Яко ти ѣ прочее всичко то тѣло свѣтло, и нема нѣкол частъ темна, ще да бжде свѣтло всичко то, какъ бото, когато свѣтилнико те просвѣщава со свѣтлость тѣ си.

37 И като и здѣма, молѣше го нѣкой Фарисей да и дае да ѿкѣдѣва оу негѣ: и вѣзе и сѣдѣна.

38 Я Фарисей тѣ, като го видѣ защо се не оумъ предъ спденіе то, почѣдѣсе.

39 Я Гдѣ мѣ рече: вше Фарисей те вжншно то на чѣша тѣ и на блюдо то ѿчищавате: а внѣтрешно то вѣше пжано ѣ съ гравленіе и лѣкѣство.

40 Безумнѣи, ѿнѣи щото ѣ направилъ вжнкашно то, не ѣ ли (тои) направилъ и внѣтрешно то;

41 Обаче, ѿ тѣа щото и-

мате дайте милостына: и сички те ще ви бждатъ чисти.

42 Но горко на вѣсѣ Фарисей те, зашто зѣмате десѣтокъ ѿ матѣ тѣ и ѿ пнганатъ и ѿ всѣкакво зѣліе, и заминѣвате сѣдѣтѣ и любокѣ тѣ Бжѣа; тѣа трѣбѣваше да правите, и ѿнѣа да не ѿстаѣвате.

43 Горко на вѣсѣ Фарисей те, зашто ѿбѣчате да сѣдѣите на пжрото мѣсто въ соборища тѣ, и да вы поздравлѣватъ по пазари те.

44 Горко вѣмѣ книжницѣ и Фарисей, лицемѣрцѣ, зашто сте като покрѣени те грѣбове и челѣвѣцѣ те които хѣдатъ ѿ горе по нѣхъ не знѣатъ (внѣтрешно то имѣ).

45 И ѿговори нѣкой ѿ законницѣ те, и рече мѣ: Оучителю, като адмашѣ тѣа, и нѣмѣ досѣждашѣ.

46 Я Исѣсѣ мѣ рече: и на вѣсѣ законницѣ те горко, зашто натовѣрате на челѣвѣцѣ те товѣрѣ щото се мжнѣво носѣтѣ, а вше самѣ нито съ ѣдинѣ прѣстѣ не щѣте да имѣ се прикѣснетѣ.

47 Горко вѣмѣ, зашто зѣдѣате грѣбове те прѣрѣчески, а ващи те вѣши ги и зѣкѣа.

48 Войстиннѣ свидѣтелствѣвате, и соизволѣвате на раѣсты те на ващи те си:

защо Ѡни ги избѣха, а вѣе
знаате грѣбове те имъ.

49 Заради това рече и пре-
мудростъ та Кжѣа: ще да
пратимъ въ нихъ пророцы
и а постошы, и Ѡ нихъ ще
да оубѣатъ, и ще да изгѣ-
натъ.

50 За да се потрѣси кръвь
та на-всички те пророцы,
коѣто ѣ проливана Ѡ какъ
се ѣ свѣтъ създаа, Ѡ тѣа
рѣа.

51 Ѡ кръвь та Йвелева,
до кръвь та Захарѣева, кой-
то загина междѣ олтаратъ
и цѣрква та: истина ви го-
воримъ, Ѡ тѣа рѣа ще да
се потрѣси.

52 Горко на васъ закон-
ницъ те, защото земахте
ключатъ на-разумѣнѣе то:
и сами не влабзохте, и на
Ѡна што влазеха возвра-
нихте.

53 И като дѣмаше тѣа сло-
веса Исѣса нимъ, начнаха
книжницъ те, и фарѣсе те
да се гнѣватъ на него
много, и да испытѣватъ
за много (работы):

54 Като лаеха на него, и
трѣсеха да му оуловатъ не-
шо Ѡ оуста та, да начнатъ
да го хѣлатъ.

ГЛАВА VI.

По междѣ това, като се
собраха многочислени на-

рѣди, тѣако што тѣпчеха
ѣдинъ другѣго, начна да
дѣма на оученицъ те си:
перво вардетесе Ѡ квасѣтъ
фарѣсейски, който ѣ лице-
мѣрѣе.

2 Защото нишо не ѣ по-
крѣено, коѣто не ще да се
Ѡкрѣе: и тайно, коѣто не
ще да се разумѣе.

3 Затова Ѡна (дѣма)
што сте рекли въ темнина,
ще да се чѣатъ навидело и
што сте продѣмали тайно
на оухѣ то въ скрѣшны те
ѣдан, ще да се проповѣда
на вѣрхатъ на-кжши те.

4 И говоримъ на васъ прѣ-
атели те си: не дѣйте да се
оубойте Ѡ Ѡна, што оу-
биватъ тѣло то, а послѣ
не можатъ да направатъ
нишо по много.

5 Но казѣвамъ ви Ѡ когѣ
да се оубойте: оубойтесе Ѡ
Ѡногова, който има власть
по оубѣенѣе то, да фѣрли
въ геенна та ѣгненна: вой-
стинѣ ви говоримъ, Ѡ не-
гѣ се оубойте.

6 Не продаватъ ли се пѣтъ
птички за двѣ парѣ, и ни
ѣна Ѡ нихъ не ѣ забра-
вена предъ Кжѣа;

7 Но и влакна та на-гла-
вѣ те ви всички те са из-
брѣени. Не бойтесе прочее,
Ѡ много птички сте по до-
бри вѣе.

8 И говоримъ ви, защото

всакой който ме исповѣда предъ челоуѣцъ те, и оуиъ челоуѣческой, ще да го исповѣда предъ Ангелы те Божіи.

9 Я който се шрече ш мене предъ челоуѣцъ те, и той ще бже шреченъ предъ Ангелы те Божіи.

10 И всакой който рече слово (хвало) на оуиъ челоуѣческаго ще да му се прости: а който похвали на дха сватаго, не ще да му се прости.

11 И когато въ доведатъ предъ соборища та, и предъ властелинства та, не грѣжайте се каквѣ или що ще да шговорите, и що ще да речете:

12 Защото стый дхъ ще въ наѣчи въ оиъ чась оиѧ (слова) што трѣба да речете.

13 И нѣкой ш народатъ му рече: Оучителю, речі на брата ми да раздѣли съ мене наслѣдіе то.

14 Я Исусъ му рече челоуѣче, кой ме е поставилъ сдѣла или дѣлитель надъ васъ;

15 И рече имъ: глѣдайте (хвалю) и вардѣте се ш лакомято то: защото и да е артжкъ нѣкомъ иманѣто живото му не е ш негъ.

16 И рече имъ еанѧ притча, и говореше: на единъ богатъ челоуѣкъ много жито се роди на нивы те.

17 И мыслеше въ себе си, и говореше: що да направимъ; понеже немамъ гдѣ да сокерѣмъ плодовѣ те мои.

18 И рече: това ще да направимъ: ще да развалимъ житницы те си, и ще ги направимъ по голѣмы: и ще да соберемъ тамъ сички те жита мои, и благополѣята мои.

19 И ще речемъ на дшѧ та си: дшѣ, имашъ много докрьни, наготвени за много години: почивай, пѣждь, пій, и весели се.

20 Я Бгъ му рече: безумный челоуѣче, въ таа ношь ще да поискатъ дшѧ та ти ш тебе: а оиѧ що си приготвилъ, комъ ще да бждатъ;

21 Такъ къна на оноуба, който сокира за себе си, а не когатѣ въ Бгѧ.

22 И рече на оученицы те си: за това ви говоримъ: не грѣжайте се за животатъ си, що ще да пдѣте: нито за тѣло то ви, но що ще да се шблечете.

23 Дшѧ та е по голѣма ш пѣтѣе то, и тѣло то ш шклекло то.

24 Глѣдайте враны те, за що ни сѣатъ, ни жнатъ, който нито скривалища, нито житницы иматъ, и Бгъ ги храни: колко повече степѧ докрьнѣе ш птицъти:

25 Я кой Ѡвѣсѣ, като се грѣ-
ша, може да придаде на въз-
растатѣ си единѣ лѣкоть;

26 Яко прочее за весма мал-
ко то не можете, защо се
грѣшате за други те;

27 Глѣдайте крѣнове те,
каквѣ растѣтъ: не трѣ-
датсе, ни предѣтъ: и гово-
римѣ ви: защо ни (Золо-
мѣнѣ въ сичка та своѣ сла-
ва се Ѡвлече, като единѣ
Ѡ тѣл.

28 И ако травѣ та, коѣто
ѣ анесѣ на полѣ то, а оу-
трѣ се фжрла въ пещь та,
кѣтъ тѣкъ Ѡвлѣчи, колко
повече вѣсѣ, маловѣрцы;

29 И вѣе не грасѣте що ще
да гѣдете, или що ще да
пѣете: и не возносите се.

30 Защото сички те тѣл
работы гѣзычницы те Ѡ тѣл
свѣтъ ги трѣсатѣ: а Отецѣ
вѣшъ знае че ви трѣбватѣ
тѣл.

31 Но трасѣте царство то
Бжѣе, и сички те тѣл ще да
ви се придадѣтъ.

32 Не бойсе. малое стадо:
защото Отецѣ изволи да
ви даде царство.

33 Продайте стока та си,
и дайте милостына напра-
вите си кесѣи, коѣто не оу-
вѣхтѣватѣ сокровище на не-
бо то, коѣто се не оумалава,
(тамѣ) гѣтъго ни тѣтъ се
приближава, ни молѣцѣ раз-
вала.

34 Защото гѣтъго ѣ сокро-
вище то вѣше, тамѣ ще да
бѣде и жрѣце то вѣше.

35 Да бѣдатѣ половины
те ви Ѡпасаны, и свѣтил-
ницы те ви запалени:

36 (Бѣдете) и вѣе подѣб-
ни на онѣл, коѣто чѣкатѣ
господѣратѣ си, кога ще да
се вѣрне Ѡ свѣба та: и ка-
то доѣде та почѣка, да мѣ
Ѡвѣратѣ тѣл чѣсѣ.

37 Блажѣни са онѣл раби,
коѣто като доѣде госпо-
дѣро имѣ, ще да ги намѣри
бѣданы: воистиннѣ ви го-
воримѣ, защо ще се Ѡпаше,
и ще да ги трѣри да сѣ-
данѣтъ, и ще да замѣне
да имѣ послѣжи.

38 И ако доѣде въ пѣрва
та стража, или во вѣтора та
стража доѣде, и намѣри ги
тѣкъ (бѣданы): блажѣни са
онѣл раби.

39 Я това знайте: защо
ако вѣ зналъ господаро
на-кѣща та, въ кой чѣсѣ
хайдѣтино ще доѣде, вѣтълъ
бѣ воистиннѣ, и не вѣ дѣлъ
да мѣ подкѣпатѣ кѣща та.

40 И вѣе прочете бѣдѣе
готовни: защото въ коѣто
чѣсѣ не мѣслите, Ѡынѣче-
ловѣческѣй ще да доѣде.

41 И рече мѣ Петръ: Гѣи,
намѣ ли тѣкмѣдѣмашѣ тѣл
прѣтча, или на всички те:

42 И рече мѣ Гѣл: кой ѣ
прочее онѣи вѣрнѣи строи-

ТЕЛЬ И МЪДРШЙ, КОГОТО ШЕ
ДА ПОСТАВИ ГОСПОДАРО НАДЪ
СЛЪГИ ТЕ СИ, ДА ДАВА ВСАКО-
МУ НА ВРЕМЕ ТО ОУРЕЧЕННА
ТА ХРАНА;

43 БЛАЖЕНЪ Ё ОНШЙ РАБЪ,
КОГОТО, КАТО ДОДЕ ГОСПОДА-
РО МУ, ШЕ ДА ГО НАМЕРИ ДА
ПРАВИ ТАКА.

44 ИСТИНА ВИ ГОВОРИМЪ,
ЗАЩО НАДЪ ВСИЧКО ТО СИ И-
МАНЪ ШЕ ДА ГО ПОСТАВИ-

45 ЯКО ЛИ РЕЧЕ ТОЙ РАБЪ
НА СЪРАЦЕ ТО СИ, ГОСПОДАРО
МИ ШЕ ДА СЕ ЗАБАВИ ДА ДОЙ-
ДЕ, И НАЧНЕ ДА ВЪЕ СЛЪГИ ТЕ
И СЛЪЖИНИ ТЕ, И ДА ПДЕ,
И ДА ПДЕ, И ДА СЕ ОУПИВА:

46 ШЕ ДОЙДЕ ГОСПОДАРО НА-
ОНОГОВА РАВА, ВЪ ДЕНЬ ВЪ
КОЙТО СЕ НЕ НАДА, И ВЪ ЧАСЪ
ВЪ КОЙТО НЕ ЗНАЕ: И ШЕ ДА
ГО РАСТЕШЕ И ДЪЛЖТЪ МУ СЪ
НЕВЪРНЫ ТЕ ШЕ ДА ТЪРИ.

47 И ОНШЙ РАБЪ, КОЙТО Ё
ЗНААЛЪ ВОЛА ТА НА ГОСПОДА-
РАТЪ СИ, И НЕ Ё ПРИГОТВИЛЪ,
НИТО Ё СОТВОРИЛЪ ПО ВОЛА
ТА НЕГОВА, МНОГО ШЕ ДА БЖ-
ДЕ БИЕНЪ.

48 И ОНШЙ КОЙТО НЕ А Ё
ЗНААЛЪ, И НАПРАВИЛЪ Ё РА-
БОТЫ ДОСТОЙНЫ ЗА БОИ, МА-
ЛО ШЕ ДА БЖДЕ БИЕНЪ, И ВСА-
КОМУ, КОМУТО Ё ДАДЕНО МНО-
ГО, МНОГО ШЕ ДА СЕ И ПОИСКА
Ш НЕГШ: И КОМУТО СА ПРЕДА-
ЛИ ПО МНОГО, ПО МНОГО ШЕ
И ДА ТРАСАТЪ Ш НЕГШ.

49 ОГНЬ ДОЙДОУЪ ДА ФЖР-

ЛИМЪ НА ЗЕМЛА ТА, И ШО И-
СКАМЪ, АКО СЕ Ё РАЗГОРЪЛА
ВЕЧЕ;

50 И СЪ КРЕЩЕНІЕ ИМАМЪ ДА
СЕ КРЕСТИМЪ, И КАКВЪ ШЕ
ДА ИСТЕРПИМЪ ДОКЛЕ ДА СЕ
СВЪРШИ;

51 МЫСЛИТЕ ЛИ ЧЕ ДОЙДОУЪ
ДА ДАМЪ НА ЗЕМЛА ТА МИРЪ;
НЕ, ГОВОРИМЪ ВИ, ПО РАЗДЪ-
ЛЕНІЕ:

52 ЗАЩОТО Ш СЕГА НА ТАМЪ
ШЕ ДА БЖДАТЪ, ПЕТИНА ВЪ
САНА КЪША РАЗДЪЛЕНИ,
ТРИМА ТА (ШЕ БЖДАТЪ ПРО-
ТИВНИ) НА ДВАМА ТА, А
ДВАМА ТА НА ТРИМА ТА.

53 ОТЕЦЪ ШЕ ДА СЕ РАЗДЪЛИ
Ш СЪНА, И СЪНЪ Ш ОЦА:
МАЙКА Ш ДЩЕРКА, И ДЩЕРЪ
Ш МАЙКА: СЕКЪРВА Ш СЪЖЪ
СИ, И СЪЖЪ Ш СЕКЪРВА СИ.

54 И ГОВОРЕШЕ НА НАРОДИ
ТЕ: КОГАТО ВИДИТЕ ОБЛА-
КАТЪ, КОЙТО СЕ ПОКАЧЪВА
Ш ЗАПАДЪ, АБІЕ ГОВОРИТЕ:
ДОЖДЪ ГОЛЕМЪ ИДЕ, И ТАКЪ
БЪВА.

55 И КОГАТО ВИДИТЕ ЗАЩО
ДУХА ЮГО, ГОВОРИТЕ: ГОРЕ-
ЩИНА ШЕ ДА БЖДЕ: И БЪВА.

56 ЛИЦЕМЪРЦЪ, ЛИЦЕ ТО
НА-НЕБО ТО И НА-ЗЕМЛА ТА
ЗНАЕТЕ ДА ИСПЪТЪВАТЕ: А
ВРЕМЕ ТО ТОВА КАКВЪ НЕ
ИСПЪТЪВАТЕ;

57 И ЗАЩО И Ш СЕБЕ СИ НЕ
СЪДИТЕ ПРАВЕДНО ТО;

58 КОГАТО ШИВАШЪ СЪ ПРО-
ТИВНИКАТЪ СИ ПРИ КНЯЗАТЪ,

на пятьатъ сѣ глѣдай да
извѣстнѣшъ Ѡ негѡ: да не
бы те довлѣкалъ до сѣдѣ
та, а сѣдѣ та те предаде
на оногѡва, който свѣра
ажжно то, а онъ те тѣри
въ темница та.

59 Говоримъ ти: не щѣшъ
да излѣзешъ Ѡ тамѡ, до
ри не исплатишъ ѣ най
послѣдана та аспра.

ГЛАВА ГГ.

Ѣ въ онона време дойдѡха
нѣкои, който казѡваха
на Исуса за Галілеани те,
на който крѡвь та Пилатъ
смѣша съ жертиѡ те ѣмъ.

2 И ѡговори Исусъ ѣ рече
ѣмъ: мыслите ли, зашѡ тѣа
Галілеане бѣха най грѣшни
ѡ всички те Галілеани, за
шѡто пострадаха така;

3 Нѣ, говоримъ ви: но ѣ
выѣако се не покѣете, всички
те тѣаѡ ще да погивнете.

4 Или онѣа ѡсемнадесе те,
на който падна столпо Ѣи
лѡамскѣй, ѣ истрепа ги мы
сланте ли зашѡ онѣ бѣха най
много согрѣшили ѡ всички
те человекѡ, който бѣха во
Іерусалимъ;

5 Нѣ, говоримъ ви: но а
ко се не покѣете, всички те
такѡ ще погивнете.

6 И говореше тѣа притча:
нѣкой человекъ ѣмаше Ѣ
днѡ смоква посадена въ ло

зѣ то си: ѣ ѡиде при нѣа
да трѣси плодъ, ѣ не найдѣ.

7 И рече на лозаратъ: Ѣто,
трѣта годѣна Ѣсега, ѡ какъ
дохѡждамъ та трѣсимъ
плодъ на тѣа смѡква, ѣ не
нахѡждамъ ѡтѣчи а: зашѡ
запразндѡва ѣ земля та;
8 И тѣй ѡговори, ѣ рече
мъ: господѣне, ѡстави, а
ѡще ѣ това лѣто, доклѣ
да ѡкопамъ ѡколѡ нѣа, ѣ
да натѣрамъ гноѣ:

9 И ако напраѡи плодъ
добрѣ: ако ли нѣ, до годѣ
на ще да а ѡсѣчѣшъ.

10 И оучеше въ Ѣднѡ ѡ
совѡрица та въ сѣбѡѡта.

11 И бѣше тѣаѡ ѣ Ѣднѡ
женѡ коѡто ѣмаше дѡхъ бѡ
лестенъ ѡсемнадесе годѣнѡ, ѣ
бѣше се сгжрѣила, та не мѡ
жеше никакъ да се ѣспраѡи.

12 И како а видѣ Исусъ,
повыка а ѣ рече ѣ: женѡ тво
бодѣла се си ѡ болестѡѡа си.

13 И тѣри на нѣа рѡче те
си, ѣ тѡа чѡсъ се ѣспраѡи,
ѣ слаѡеше Бѣа:

14 И ѡговори старѣѣши
на та на-совѡратъ който се
сжрдеше, зашѡто въ сѣбѡѡ
та а ѣсѣбли Исусъ, ѣ го
вореше марсѡд: шѣсть днѣ
са, въ който трѣбѡва да ра
бѡтатъ человекѡ те, въ тѣа
прѡчее (шѣсть тѣ) днѣ до
хѡждайте да се ѡѣлите, а
не въ дѣнь сѣбѡѡтнѡѣ.

15 Ѣговори мѡ І аъ, ѣ рѣ-

че: лицемъ рече, секой ѿ васъ въ сѣбѣшта не ѿвжрзѣва ли волатъ си, или магаре то си ѿ племъ те, и води го та го напоѣва;

16 Я тѣл, штоо є дцѣрь Явраѣмова, коѣто є свжрзѣлъ сатана та єто (сѣга) ѿ семна̀десеть годѣнъ, не трѣѣваше ли да се развжрже ѿ това свжрзаніе въ дѣнь сѣбѣштнъи;

17 И когѣто адмаше той тѣл (адмъ), срамѣвахасе сички те, коѣто мѣ се протинѣха: и всички те людіе се радѣвахѣ за всички те ѿнѣл прѣславнъи (работы) штоо бѣвахѣ ѿ нѣгѣ.

18 И говореше: на цю є подобно царство то Бжїе; и на цю да го сѣподобимъ;

19 Подобно є на сѣнапово то зжрно, коѣто земѣ челоуѣкъ, и постѣл го кѣ градинѣ та си: и порѣсте, и бѣде како древо голѣмо, и птици те небѣснъи се вѣтѣздѣха въ стѣбла та мѣ;

20 И пакѣ рече: на цю да сѣподобимъ царство то Бжїе

21 Подобно є на квѣсъ; когѣто земѣ єднѣ женѣ и скрѣ го кѣ три кѣлѣ брѣшно, докѣлѣ возидѣ сичко то

22 И прохѣждаше (исѣсъ) презѣ градове те и села та та оучеше, и ѿиѣваше во Іерусалимъ.

23 И нѣкой мѣ рече: Госпо-

ди, (колко ли) трѣѣва даѣ малцѣна ѿнѣл, коѣто се спасаѣтъ; а Исѣсъ и мѣ рече:

24 Подвизѣвайтесе да вѣтѣзете презѣ тѣбѣснѣ те врата: заштоо мнозина, говоримъ ви, ще да поѣскаѣтъ да вѣтѣзѣтъ, и не цѣтъ да можѣтъ.

25 По шомѣ стѣнѣ дома кѣно та затѣори кѣща та и начнете да стоѣте вжнѣ, и да чѣкѣте на врата та, и да говорѣте: господи, господи, ѿ кори ни: а той ще ѿговѣри да ви рече: не знамъ въ ѿгѣ стѣ.

26 Тогѣва ще начнете да говорѣте: гѣдѣсѣме прѣдѣ тѣбе и пѣхѣме, и по крѣстопѣтица та наѣши оучѣлъ си.

27 Я той ще да рече: говоримъ ви, не знамъ въ ѿгѣ стѣ: ѿстѣпѣте ѿ мене сички те работници на неправѣ та.

28 Тамѣ ще да бѣде плачь и скжрѣцѣнѣ со зжѣи те: когѣто видѣте Явраѣма и Ісаѣка и Іакшѣва, и сички те прорѣсци въ царство то Бжїе, а васъ да се и зжѣватѣ вжнѣ.

29 И ще да доѣдатъ ѿ востѣкѣ и ѿ западѣ, и ѿ сѣверѣ и ѿ югѣ: и ще да на сѣдатъ въ царство то Бжїе.

30 И єто, послѣдани са ѿнѣл, коѣто ще да бѣдатъ пѣрви, и пѣрви, коѣто ще да бѣдатъ послѣдани.

31 Въ Ѡншй дѣнь пристѣ-
пиха при него нѣкой Ѡ фа-
рїсеите, и говорѣха мѣ: и з-
лѣзши и идиши Ѡ тѣка:
защо то "Ирвадъ и ска да те
оубїе.

32 И рече имъ: и дѣте та
речѣте на тѣа лисица: Ѣто,
изгонѣвамъ вѣсш, и исцѣ-
лѣнїа правимъ днесь и оу-
тѣрѣ, и въ третїй дѣнь се
свѣршѣвамъ.

33 Обаче трѣбѣва днесь и
оутѣрѣ, и въ дрѣги дѣнь да
идемъ, защото не може про-
рокъ да загинѣ Ѡ свѣтъ во
"Иерусалимъ.

34 "Иерусалиме, "Иерусалиме,
който си избилъ пророцѣ
те, и съ каменѣ побивашъ
пратенѣ те до тебе: колко
пжти поискахъ да соберемъ
чѣда та ти каквото кокош-
ка та собїра пїлета та си
подъ крила та свой, и не
щѣахте;

35 Ъто ви се Ѡстаѣва кж-
ша та ви пѣста: и говоримъ
ви, зацю не щѣте да ме ви-
дите вече, докле дойде вре-
ме да речѣте: благословѣнъ,
който иде во име то Го-
сподане.

ГЛАВА ДІ.

И когáто влѣзе въ кжша
та на нѣкогш княза фарї-
сейска въ сѣбкшта да пдѣ
хлѣвъ, Ѡни го зазираха.

2 И Ѣто, нѣкой челобѣкъ
който имаше воднїй Ѡ-
токъ, бѣше предъ негш.

3 И Ѡговори "Исусъ и рече
на законницѣ те и фарїсеи
те, и говорѣше: да ли Ѣ до-
пѣшено въ сѣбкшта да ис-
цѣлѣва нѣкой;

4 Я Ѡни оумжлчѣха, а "И-
сусъ като го фанѣ исцѣли
го, и Ѡпѣстна го.

5 И Ѡговори, и рече имъ:
на-когѣ Ѡ васъ ако въ па-
данало магаре или волъ въ
вѣнаратъ, не щѣ ли тоа чѣстъ
да го извади въ сѣбкшта;

6 И немогѣха да мѣ Ѡго-
вѣратъ на тѣа (словеса).

7 И рече и Ѣдна притча на
повѣкани те, понеже глѣда-
ше каквѣ избираха перво-
сѣданїа та, и говорѣше имъ:

8 Когáто те покани нѣкой
на свѣдка, не Ѡивай да сѣ-
днешъ на първото мѣсто:
да не бжде дрѣгъ нѣкой по-
чѣстенъ Ѡ тебе Ѡ повѣка-
ни те:

9 И дойде и Ѡншй цюто
Ѣ поканилъ и тебе и него,
и рече: дай томѣва мѣсто:
и тогáва ще да начнешъ со-
срамъ да сѣднѣвашъ на по-
слѣдно то мѣсто.

10 Но когá те поканатъ,
иди та сѣдни на послѣдно
то мѣсто: и когáто дойде
Ѡншй, цюто те Ѣ поканилъ,
да ти рече: дрѣже сѣдни по-
горе: тогáва ще ти бжде

слава предъ о́нія, който са повы́кани съ тебе.

11 Защо́то вса́кій който се возно́си, ще да се смири: а́ който се смира́ва, ще да се вознесе́.

12 И дѣ́маше ѿ на о́ногова, който го бѣ́ше повы́калъ: кога́то пра́вишъ о́бѣдъ ѿли́ вечера не покáнѣвай прѣ́атели те си, ни́то бра́тия́ та си, ни́то родни́ны те си, ни́то бога́ты те: ти со́сѣды: да не бѣ́ те ѿ о́ни подобни́и покáни́ли, ѿ ще да ти се вжрне́ на за́дъ мза́ та.

13 Но кога́то пра́вишъ оу́гоше́ніе, вы́кай си́ромáшы те, ма́ломо́щны те, хро́мы те, слѣ́пы те:

14 И ще да бже́шъ блаже́нъ: за́що́то нема́тъ що́ да ти вжрнатъ на за́дъ: ѿ ще да ти се запла́ти въ во́скресѣ́ніе то на-ме́ртва те.

15 И ка́ко чѣ́ е́динъ ѿ о́нія, който седе́ха съ него́ тѣ́ (слова́), рече́ мѣ́: блаже́нъ е́ о́нъ, който ще да ѡ́бѣдѣ́ва въ ца́рството́ Бж́іе́.

16 И Іисѣ́съ мѣ́ рече́: нѣ́кой чело́вѣ́къ направи́ голѣ́ма ве́чера ѿ покáни́ мно́зина.

17 И во вре́ме то на-ве́чера та прати́ раба́ своего́ да рече́ на ка́нѣ́ни те: заповѣ́дай те е́ла́те, за́що́то си́чко то е́ вече́ гото́во.

18 И нача́ха си́чки те е́ди́номы́сленны да се ѡ́ри-

чатъ ѿ пе́рво мѣ́ рече́: се́ло кѣ́пихъ ѿ има́мъ нѣ́жда да ѿзлѣ́земъ да го ви́димъ: мо́лимъ те, ѿма́й ме́ ѡ́реченъ.

19 И дрѣ́гъ рече́: петъ со-прѣ́ги во́лове кѣ́пихъ, ѿ ѡ́н-вамъ да ги ѿспы́тамъ: мо́лимъ те, ѿма́й ме́ ѡ́реченъ.

20 И дрѣ́гъ рече́: жена́ зе́ма́хъ, ѿ зато́ва не мо́жемъ да до́йдемъ.

21 И ѡ́иде ра́въ о́нъ, та ка́за на господа́ратъ си́чко то. Тога́ва се разгнѣ́ва до́мвладѣ́ка та, ѿ рече́ ра́въ свое́мъ: ѿзлѣ́зни́ скѡ́рш на крѣ́стопжти́ща та, ѿ на оу́лицы те гра́дски, ѿ проса́цы те, ѿ бѣ́дны те, ѿ слѣ́пы те, ѿ хро́мы те вове́ди́ тѣ́ка.

22 И рече́ ра́въ: господа́ине, бже́де ка́кво то си́ заповѣ́да́лъ, ѿ то́ще ѿма́ мѣ́сто (пра́зано).

23 И рече́ господа́ро ра́въ свое́мъ: ѿзлѣ́зни́ по пжти́ща та, ѿ по ѡ́градѣ́ те, ѿ нака́рай да влѣ́знатъ, да се напж́ли кж́ща та ми.

24 За́що́то говори́мъ ни́: че́ ни е́динъ ѿ мж́іе́ то о́нія ка́нѣ́ни те не ще́ да вкѣ́си мо́а та ве́чера. (за́що́то мно́зина са́ зва́ни, а́ ма́лѣ́ны ѿзбра́нни).

25 И ѿде́ха съ него́ мно́го наро́ди: ѿ ѡ́бжрна́се та ѿмъ рече́:

26 Я́ко ѿска́ да до́йде нѣ́кой ко́дъ ме́не, ѿ не́ возме-

навиди баца̀а си и́ ма́йка си, и́ жена̀ та си, и́ ча̀да та си, и́ бра́тия та си, и́ сестры́ те си, и́ іо́щє и́ ду́ша та си не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

27 И който не но́си кржстатъ си, и́ слѣдъ́ мене не іде, не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

28 Защо̀то кой ѿ васъ, който іска да согради столпъ, не сѣднѣва първо да си преброи іманѣ̀то, да ли іма, колкото є̀ потребно за свршѣванѣ̀то;

29 Да не бы́ тѣрилъ ѿснованіѐто, и́ не мо́же послѣ̀ да го сврши, и́ начнатъ всички те, който го глѣдатъ да му се присмиватъ, и́ да говоратъ:

30 Защо̀тол человекъ нача̀ да гради, и́ не мо́же да сврши.

31 Или кой царь, който ѿива да се бие съ другъ царь, не сѣднѣва първо та се совѣтѣва, да ли мо́же съ деветъ хіладъ да посрѣшне оно̀го̀ва, който іде вржъ̀ нѣгъ съ двѣ̀се хіладъ;

32 Яко ли не (мо́же), като є̀ іо́щє далечѐ онъи, пра̀ща моленіѐ, и́ мо́лисе за миръ.

33 Та̀кѡ прочеѐ и́ секой ѿ васъ, който се не ѡречѐ ѡ̀ всичко̀то си імѣніѐ, не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

34 Добро̀ (нѣ̀що) є̀ сольта̀: но̀ ако сольта̀ се ѡбез-

солѝ, со що̀ ще да се ѡсолѝ:

35 Нито за замла̀та, нито за гюбрѐто є̀ потребна: вжнъ̀ а̀ и́зфжралтъ, който іма о́уши да слѣ̀ша, нека слѣ̀ша.

ГЛАВА ВІ.

И сички те мытари и́ грѣшници се прибли́жаваха при него̀, да слѣ̀шатъ.

2 И роптѣха фарісеи те и́ кни́жници те, и́ говорѣха: за̀що̀тол грѣшны те пріима, и́ іде съ нѣхъ̀.

3 И речѐ імъ̀ та̀а прітчя, и́ говореше: кой человекъ ѿ васъ, ако бы імалъ сто ѡвцъ, и́ загуби му се є̀дна ѿ нѣхъ̀, не ѡстава ли деветесѐте и́ деветъ и́з пѣстна та, и́ ѡива слѣдъ̀ загубена та доклѐ да а̀ намери:

4 И като а̀ намери, тѣра а̀ на ра̀мена та си и́ радѣнасе:

5 И като си дойде въ̀кжша та, повѣ̀кѣва пріатели те и́ сосѣды те, и́ говори імъ̀: радѣвайтесѐ и́ вшѐ съ менѐ, за̀що̀то си найдохъ̀ загубена та ѡвца̀.

6 Говоримъ̀ ви, за̀що̀ така̀ва радостъ вѣва на небо̀то за є̀дного грѣшника, който се покаюва, нежели за деветесѐте и́ деветъ пра̀ведны, на който не трѣ̀бѣва поканіѐ.

7 Или ко̀а жена̀, ко̀ато ѿма
дѣсѣтъ дра̀хмъ, а̀ко за̀губи
ѣднѣ дра̀хма, не за̀палѣва
ли свѣтилникъ, ѿ помѣта
кжша та, ѿ тра̀си прилѣ-
жнш, до дѣ да а̀ намѣри;

8 И ко̀гато а̀ намѣри, по-
вѣждѣва прилѣтелки те ѿ со-
сѣдкн те, ѿ говори: радѣ-
вайтесе съ мене, за̀цо̀то
си намѣрихъ за̀губена та
дра̀хма.

9 Та̀кава радѣсть, гово-
римъ ви, бѣва предѣ Яггльш
те Бжѣи за̀ ѣднѣго грѣш-
ника, ко̀нто се иска̀юва.

10 И рече: нѣко̀й чело̀вѣкъ
ѿмаше двѣма сѣнове.

11 И рече по̀ малкѣо ѿ нѣхъ
на ба̀щѣ си: Отче, дай ми
дѣлѣтъ цѣото ми се па̀да ѿ
наслѣдѣе то, ѿ раздѣли ѿмъ
ѿмѣнѣе то.

12 И не по̀ много днѣ по-
слѣбѣ собра̀ сичко по̀ малкѣо
сѣнъ, ѿ ѿидѣ на далѣчна
страна̀: ѿ та̀мш разсыпа̀
ѿманѣ то си, за̀цо̀то жи-
вѣеше блѣднш.

13 И като по̀харчѝ сичко,
бѣдѣ гла̀дъ голѣмъ въ о-
на̀а страна̀: ѿ то̀ѿ нача̀
совѣтѣмъ да ѿскѣдѣва̀.

14 И ѿидѣ та се прилѣпи
при ѣднѣго ѿ гра̀ждани те
на она̀а земля̀: ѿ прати го
на села̀ та си да (мѣ) пасѣ
свинѣ те.

15 И желѣеше да си на̀сѣ-
ти о̀утрѣба та ѿ рѣжковцѣ

те ко̀нто пѣдѣха свинѣ те:
ѿ никѣ мѣ не да̀ваше.

16 И като доидѣ въ сѣте
си, рече: на ко̀лко на̀емницѣ
ба̀щини ми ѿстанѣва хлѣ-
бо, а̀ азъ за̀губѣвамъ ѿ
гла̀дъ;

17 Да стѣнемъ да ѿдемъ
ко̀дъ ба̀щѣ ми, ѿ да мѣ ре-
чѣмъ: Отче, со̀грѣшихъ на
небо̀ то, ѿ предѣ тебѐ:

18 И не са̀мъ веке досто-
инъ да се наречѣмъ сѣнъ
твой: направиме като ѣ-
днѣго ѿ на̀емницѣ те си.

19 И стана̀ та ѿидѣ при
ба̀щѣ си, ѿ като бѣше ѿоще
далѣче, виде го ба̀щѣ мѣ, ѿ
домилѣ мѣ: ѿ затжрѣсѣта
напа̀днѣ на шѣа та мѣ, ѿ
цѣлѣва̀ го.

20 И рече мѣ сѣнъ мѣ: От-
че, со̀грѣшихъ на небо̀ то ѿ
предѣ тебѐ, ѿ не са̀мъ веке
достоинъ да се наречѣмъ
сѣнъ твѣѣ.

21 Я ка̀ца̀ мѣ рече на слѣдѣ
те си: ѿзнесѣте пѣрвѣ те
дрѣхи, ѿ ѿвлѣчѣте го ѿ дай-
те прѣстѣнь наржкѣ та мѣ,
ѿ бо̀тѣши на нозѣ те мѣ.

22 И доведѣте о̀угѣено то
телѣ та го заколѣте: да пѣ-
демѣ, ѿ да се разнесѣлимѣ:

23 За̀цо̀то то̀ла мой сѣнъ
мжртовъ бѣше, ѿ ѿживѣ: ѿ
за̀губѣнъ бѣше, ѿ намѣрѝси,
ѿ нача̀хъ да се весѣлатѣ.

24 Я по̀ голѣмшо мѣ сѣнъ
бѣше на села̀ то: ѿ като ѿ-

дше ѿ приближи при кж-
ша та, чѣ пѣсни ѿ ѿгратиѣ.

25 И повыка ѣдного Ѡ
свѣти те, ѿ пыташе го, що
ще да са тѣа (весельѣ).

26 И той мѣ рече: зацю
брѣтъ ти доидѣ, ѿ закла
баша ти оугоено то теле,
защото го прѣа заравѣ.

27 И разсѣрдисе, та не щѣ-
ше да влѣзе внѣтре. И ка-
ша мѣ ѿзлѣзе вѣнѣ та го
молеше.

28 И той Ѡговори ѿ рече
на баша си: ѣто. толко го-
динѣ ты работимѣ, ѿ ни-
когашѣ не самѣ престѣпилѣ
твоѣ та заповѣдѣ, ѿ ни
ѣдинѣ пѣтъ не си ми далѣ
ѣано козлѣ, да се повесѣлимѣ
ѿ азѣ съ прѣатели те си:

29 И когато тоа свѣнѣ твоѣ
който ти ѿзде ѿманѣ то
са баданищѣ те, доидѣ, за-
клатѣ мѣ си оугоено то теле.

30 И той мѣ рече: чѣдо,
ты си секога съ мене, ѿ свѣчки
те мой те (ѿмѣнѣа) твоѣ са.

31 Но трѣбѣваше да се воз-
весѣлиме ѿ да се возрадѣва-
ме, защото брѣтъ ти тоа
мѣртѣвѣ бѣше, ѿ ѿживѣ: за-
гѣбенѣ бѣше, ѿ намерѣсе.

ГЛАВА 31.

И говореше на оученищѣ те
си: нѣкой челоѣкъ бѣше
богатѣ, който ѿмаше до-
мостроитѣла: ѿ той вѣде

наклеѣтенѣ на него че мѣ
разсѣпѣва стока та.

2 И повыка го, та мѣ рече:
що ѣ това, щото свѣшамѣ
за тебе: дай ми Ѡговорѣ
за домостроитѣлството ти:
защото не щѣшѣ да можѣшѣ
вече да строишѣ кжша та.

3 И рече въ себе си домо-
строитѣль: що да наира-
вимѣ, понѣже господѣро ми
зѣма Ѡ мене домостроитѣл-
ство то; да копѣемѣ не мо-
жемѣ, да просимѣ срамѣ ме ѣ.

4 Оусетѣхсе що да напра-
вимѣ, за да ме прѣимѣтъ
нѣкои въ кжши те си, кога
то ме ѿздадѣтъ Ѡ домо-
строитѣлство то.

5 И като повыка секого
ѣдинѣ по ѣдинѣ Ѡ длѣжни-
щѣ те на господѣратѣ си,
рече на прѣвшѣтъ: колко си
длѣженѣ на господѣратѣ ми

6 И онѣ рече: сто мѣрѣ
мѣсло: ѿ рече мѣ: зѣми си
записѣтъ, ѿ свѣдѣнѣ скорѣ
та напиши пѣдѣсѣтъ.

7 Пѣслѣ рече на дрѣгѣго:
а. ты колко си длѣженѣ; а.
той рече: сто кѣла жѣто:
ѿ рече мѣ: зѣми записѣтъ
си ѿ напиши ѣсмѣдѣсѣтъ.

8 И похвали господѣро не-
прѣвѣднѣшатѣ домостроитѣ-
тель, защото направи ра-
здѣмнѣ: защото свѣнове те
на-тоа вѣкъ многѣ са по
раздѣмнѣ Ѡ свѣнове те на-
сѣѣтѣлѣсть чѣ въ родѣтъ си

9 И азъ ви говоримъ: на правете си пріятели ꙗко мамѣна на правда та, и когато ꙗко сиромашіете да вы пріиматъ въ вѣчны те покровы.

10 Който ꙗко вѣренъ въ малко то и въ много то ꙗко вѣренъ: и който ꙗко неправеденъ въ малко то, и въ много то ꙗко неправеденъ.

11 Яко въ неправедно то прочее когато не бѣдохте вѣрни, кой ще да вы повѣрѣна въ истинно то;

12 И ако въ чѣждо то не бѣдохте вѣрни, ваше то (когато) кой ще ви даде;

13 Никой слуга не може да слугѣва на двѣма господарѣ: защото или едного то ще возненавиди, а другіатъ ще возлюбѣ: или за едншатъ ще да се дѣржи, а за другіатъ ще начне да не мари. Не можете да работите на Бга и на мамѣна.

14 Я фарісее те слѣшаха тіа (адмы) сичките, и присмилахамсе, защото бѣха сребролюбцы.

15 И рече имъ: вѣ сте оніа, што ꙗко правдавате себе си предъ челоуцы те но Бгъ знае сердца та ви: защото онова што ꙗко вьсоко въ челоуцы те, гнѣсно ꙗко предъ Бга.

16 Законо и пророцы те до Іуанна бѣха: ꙗко тогава

царство то Бжїе се благовѣствѣва, и всакой въ него се понѣждава.

17 По лѣснѣ ꙗко да прейде небо то и земля та, нежели едина черта ꙗко законатъ да се загѣби.

18 Всакій, който си ꙗко ставажена та и приводи дрѣва, прелюбодѣйствѣва, и който се ꙗко женѣва за ꙗко ставена ꙗко мжжъ прелюбодѣйствѣва.

19 Не челоукъ нѣкой бѣше богаты, и ꙗко блачешесе въ порфѣра и вѣссонъ, и веселешесе ката дѣнь свѣтла.

20 Не бѣше и сиромашъ нѣкой име то мѣ дѣзарь, който лежеше предъ врата та мѣ гноѣнъ.

21 Не желаше да се насѣти ꙗко трохи те, който падаха ꙗко трапѣза та на богаты: но и ꙗко пѣта та дохождаха та мѣ ꙗко близѣваха гноѣнъ.

22 Не доиде време та оумре сиромаша, и зѣха го Яггали те, та го занесоха на лѣно то Явраамово: и оумре и богаты, и погрѣвѣха го.

23 Не като бѣше въ мѣки те во лѣзъ, и здигна си очи те и виде Явраама ꙗко далече, и дѣзара на скѣтатъ мѣ:

24 Не той выкна и рече: Отче Яврааме, помилѣй ма, и прати дѣзара да намокри крайнъ на прѣстатъ си въ вода, и да ми прохлади а-

зыкатъ: зашто се мжчимъ въ тоа пламень.

25 И рече мѡ Ивраамъ: чадо смысли се, че си прѣлаз добрыни те твой въ животатъ си, и Лазарь подобни заны те: а сегѡ тоѡ се оутѣшава, а ты страдашъ.

26 И при сички те тѡа (шо ти казѡвамъ) помеждѡ насъ и васъ (той голѣма пропастъ, за да неможатъ, който искатъ да прѣйдатъ ѡ тѡа при васъ, нито онѡа што са ѡ тамъ да прехождатъ при насъ.

27 Я тоѡ рече: молимъ те прочее, ѡ отче, да го прѣтншъ въ бащиншатъ ми домъ:

28 Зашто имамъ петина братѡа, за да имъ докаже вѣролитнш, да не дойдатъ и онѡа на това мѡчително мѣсто.

29 Рече мѡ Ивраамъ: иматъ Мшѡсеа и пророцы те, нека слѡшатъ нишъ.

30 Я тоѡ рече: не, отче Иврааме: но ако нѣкой ѡ мжртви те иде при нишъ, ще да се покаатъ.

31 Я Ивраамъ мѡ рече: ако Мшѡсеа и пророцы те не послѡшатъ, нито ако и ѡ мѡртви те нѣкой воскресне, ще повѣрѡватъ.

ГЛАВА 31.

И рече на оученицы те си: не е възможно да не дойдатъ соблазны те: но горко на оногѡа чрезъ когото прихѡждатъ.

2 По доврѣбы было за него, ако бы былъ закаченъ водениченъ камень околѡ шѡа та мѡ, и Фжрленъ бы былъ въ морѣ то, нежели да соблазны едного ѡ малки те тѡа.

3 Внимайте въ себе си, ако ти согрѣши братъ твой, покарай мѡ се: и ако се покае, прости мѡ.

4 И ако седмь пѡти на денъ ти согрѣши, и седмь пѡти се ѡвжрне къ тебе, и говори, каюса: прости мѡ.

5 Н речекоѡ апостоли те на Гѡа: оумножи ни вѣра.

6 Я Гѡа рече: ако быхте имали вѣра колко то сѡнапово то зжрно, щѣхте да речете на таа черница: и скѡби се и насади се въ морѣ то, и щѣше да въ послѡша.

7 Я кой ѡ васъ, който има рабъ шо ѡрѣ, или пасѣ овцы, като дойде ѡ нива та, ще мѡ рече тоа чѡсъ: замини та сѣдани;

8 Но нещѣ ли да мѡ рече: приготви нѣшо да вечерамъ: и запрегни се та, ми послѡгѡвай, до де да тѡмъ и пиемъ: а послѣ ще да пѡдѣшъ и пиешъ и ты;

9 Да ли благодарни на Оновова раба, защото направих това що мѣ заповѣда: не мѣслимъ (да мѣ благодарни).

10 Тѣкъ и вѣе, когато направите сички те оныа (работы) што ви са заповѣданы, говорѣте: че смерави непотрѣкни: защото онова што ве хме длжны да направиме, направихме.

11 И когато той шиваше во Иерусалимъ, заминваше презъ Самариа, и презъ Галилеа.

12 И като влѣзеше въ нѣкое село, срѣшнаха го десеть прокажени мъжѣе, които се запрѣха ш далѣче:

13 И они вдигнаха гласъ, и рекоха: Исусе Оучителю, помилуй ны.

14 И Исусъ като ги видѣ, рече имъ: идѣте та се покажете на свѣщенницъ те. И они като шиваха ѣчистихасе.

15 И единъ ш нихъ като видѣ, защо ищѣлѣ, вжрнасе, и съ голѣмъ гласъ прославаше Бга:

16 И падна съ лицето си на нозѣ те мѣ, и благодареше мѣ: и той бѣше Самаранинъ.

17 И шговорих Исусъ, и рече: не ѣчистихалисе и десеть те; а деветъ те гдѣ са;

18 Не найдѣхалисе и они

да се вжрнатъ да дадатъ слава на Бога, токму тоа иноплеменникъ;

19 И рече мѣ: стани та си иди вѣра та твоа те спасе.

20 И Фарисеее те го попытаха: когда ще да дойде царство то Бжѣе; шговорих, и рече имъ: не ще да дойде царство Бжѣе съ нардѣнѣ:

21 Нито ще да речатъ: ѣто тѣка, или ѣто тамъ ѣ: защото ѣто, царството Бжѣе кнѣтре въ васъ ѣ.

22 И рече на оученицъ те си: ще дойдатъ дни, когато ще да пожелѣете единъ ш дни те на-шѣна челоувѣческагъ да видите: и ни шѣте да го видите.

23 И ще да ви речатъ: ѣто тѣка ѣ, ѣто тамъ ѣ: да не ишлѣзете, нито да потърчите (да го намерите).

24 Защото каквото свѣткѣвица та, която като свѣтка ш единшатъ край подъ некѣто, свѣти дори до арбгѣгѣ край подъ некѣто: така ще да бжде и шѣнъ челоувѣческѣй въ свойатъ си дѣнь.

25 И перво трѣбва да пострада многъ, и да се оучничижи ш тоа родъ.

26 И каквото бжде въ дни те шѣевъ така ще бжде и въ дни те на-шѣна челоувѣческагъ.

27 Идѣха, пиѣха, жѣнѣхасе и за мъжъ се оудѣваха до

ѾНШЙ ДѢНЬ ВЪ КОЙТО ВЛѢЗЕ
НШЕ ВЪ КОВЧЕГАТЪ: И ДОЙДЕ
ПОТОПО, И ПОГЪБИ СІЧКИ ТЕ.

28 ПОДОБНШ ЖЕ И КАКВОТО
БЫДЕ ВЪ ДНИ ТЕ ЛУТОВШ:
ІАДЕХА И ПІЕХА, КЪПЪВАХА,
ПРОДАВАХА, САДЕХА, ГРАДЕХА
(КЖШИ):

29 Я ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ ВЪ
КОЙТО ИЗЛѢЗЕ ІШТЪ ѿ Ѿ-
ДОМЛАНШ ТЕ, ІДОЖДИ КА-
МЕНЬ ѾГНЕНЪ, И ѾГНЬ ѿ НЕ-
БО ТО, И ПОГЪБИ ВСІЧКИ ТЕ.

30 ТАКШ ПОДОБНШ ІШЕ ДА
БЖДЕ И ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ, ВЪ
КОЙТО ѾШНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ
ШЕ ДА СЕ ІАВИ.

31 ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ КОЙТО
Ѣ ѿ ГОРЕ НА ПОКРСВАТЪ, А
ІАДОВѢ ТЕ МЪ СА ВЖТРЕ ВЪ
КЖША ТА, ДА НЕ СЛАЗИ ДА ГИ
ЗЕМЕ: И ѾНШЙ КОЙТО Ѣ НА
НИВА ТА, ПОДОБНШ ДА СЕ НЕ
ВЖРНЕ НАЗАДАЪ.

32 ПОМНЕТЕ ЖЕНА ТА ІШ-
ТЕВА.

33 КОЙТО ПОИСКА ДА СИ ОУ-
ВАРДИ ЖИВОТАТЪ, ШЕ ДА ГО
ЗАГЪБИ: А КОЙТО ГО ЗАГЪБИ,
ШЕ ДА ГО ОУВАРДИ.

34 ІОВОРИМЪ ВИ, ВЪ ѾНАА
НОЦЬ ШЕ ДА БЖДАТЪ ДВАМА
НА ѢДИНЪ ѾРЪ: ѢДИНШО
ШЕ ДА СЕ ЗЕМЕ, А ДРУГО ШЕ
ДА СЕ ѿСТАВИ.

35 ДВѢ ШЕ ДА МЕЛАТЪ ЗА-
ІАНШ: ѢАНА ТА ШЕ ДА СЕ ЗЕ-
МЕ, А ДРУГА ТА ШЕ ДА СЕ
ѿСТАВИ.

36 ДВАМА ШЕ БЖДАТЪ НА

НИВА: ѢДИНШО ШЕ ДА СЕ ЗЕ-
МЕ, А ДРУГО ШЕ ДА СЕ ѿСТАВИ.

37 И ѿГОВОРИХА И РЕКОХА
МЪ: ГАБЪ ГДЪИ; А ІИСЪСЪ ІМЪ
РЕЧЕ: ГАБЪТО Ѣ ТРЪПО, ТАМШ
ШЕ ДА СЕ СОБЕРАТЪ И ѾРЛИ ТЕ.

ГЛАВЯ ИГ

И ГОВОРИШЕ ІМЪ И ПРИТЧА,
КАКВЪ ТРЕБЪВА ВСЕГДА ДА СЕ
МОЛАТЪ, И ДА СЕ НЕ ЛѢНАТЪ.

2 И ГОВОРИШЕ: БѢШЕ СЪДАІА
ВЪ ѢДИНЪ ГРАДЪ, КОЙТО НИ-
ТО БГА СЕ БОЕШЕ, НИТО ѿ
ЧЕЛОВѢЦШ ТЕ СЕ СРАМЪВАШЕ.

3 БѢШЕ И ѢАНА ВДОВІЦА
ВЪ ТОА ГРАДЪ: И ДОХОЖДА-
ШЕ ПРИ ТОА СЪДАІА, И ГОВО-
РИШЕ: ѿМСТИ МЕ ѿ СОПЕРНИ-
КАТЪ МИ.

4 И НЕЩЕА ЗА МНОГО ВРЕМЕ,
ПОСЛАБЪ РЕЧЕ ВЪ СЕБЕ СИ: АКО И
БГА СЕ НЕ БОИМЪ, И ѿ ЧЕЛО-
ВѢЦШ ТЕ СЕ НЕ СРАМЪВАМЪ:

5 ОБАЧЕ ЗАШОТО МИ ДОСА-
ЖДА ТАА ВДОВІЦА, НЕКА СО-
ТВОРИМЪ ѿМЩЕНІЕ ЗА НЕА:
ДА НЕ ДОХОЖДА ДО КРАЙ ДА
МЕ ЗАСТЪПА.

6 И РЕЧЕ ГДЪ: СЛЪШАЙТЕ ШО
ГОВОРИ НЕПРАВЕДНШО СЪДАІА.

7 Я БГЪ НЕ ШЕ ЛИ ДА НА-
ПРАВИ ѿМЩЕНІЕ ЗА ІЗБРАННИ
ТЕ СИ, КОИТО ВЫКАТЪ КЪ НЕ-
МЪ ДЕНЬ И НОЦЬ, И ДОЛГО-
ТЕРПИ ЗА НИХЪ;

8 ГОВОРИМЪ ВИ, ЗАШО ШЕ ДА
НАПРАВИ ѿМЩЕНІЕ ЗА НИХЪ
СКОРШ. Но ѾШНЪ ЧЕЛОВѢЧЕ-

скій когато дойде, да ли ще да намѣри вѣра на землѣта;

9 И рече ѿ на дрѹги, който вѣрѹваха въ себе си зашто са праведни, ѿ оукораваха дрѹгите, гдѣ прѣтча:

10 Двѣма человекѹмъ влѣзоха въ цѣрква да се помолѣтъ (вгд): Едѣншо кѣше фарисѣй, а дрѹго мѹтѣрь.

11 И като застана фарисѣята, така се молеше въ себеси: Бжѣе, благодаримъ те, зашто несѣмъ като дрѹги те человекѹмъ, грабитѣли, неправедни, прелюбоѹбѣи, ѿли като (шо е) тоа мѹтѣрь.

12 Постимсе двѣ пжти въ седмицата, десѣтокѹ давамъ ѿ сѣчко то што ѿмамъ.

13 И мѹтѣрь стоѣше ѿ далѣче, ѿ не шѣше ни очѣи те си да повдѣгне на небо то: но кѣшесе въ грѣди те, ѿ говореше: Бжѣе, милостивъ буди мѣ грѣшномъ.

14 Говоримъ ви: зашто слѣзе тоа въ кжша та си ѿправданъ, неже ли онъи: зашто всѣкой който се возноси, ще да се смири: а който се смирава, ще да се вознесе.

15 И приносѣха мѹ ѿ малки дѣчица да се прикосне до нѣхъ: а оученицѹ те като видѣха забраниха ѿмъ.

16 И Исѹсъ повъка дѣчица та, ѿ рече: ѿставѣте дѣца та да дохождатъ коѹ мѣне

ѿ не бранѣте ѿмъ: зашто на-такѣва е царство то бжѣе

17 Истина ви говоримъ: зашто който не прѣиме царство то бжѣе като дѣте, не ще да влѣзе въ него.

18 И попыта го нѣкой князь, ѿ рече: Оучитѣлю благѣи, шо трѣбѹва да со-творимъ да на слѣдимъ живѣтъ вѣчнѣи;

19 И Исѹсъ мѹ рече: шо мѣ говоришъ блѣгъ; никой не е блѣгъ, токъмъ едѣнъ бгъ.

20 Заповѣди те знаѣшъ: не прелюбоѹбѣиствѣи: не оубѣи: не оукради: не лжѣсвидѣтелствѣи: почитѣй баща си ѿ майка си.

21 И тоѿ рече: сѣчки те тѣа самъ сохранилъ ѿ младостъ та си.

22 И като чѹ тѣа (слова) Исѹсъ, рече мѹ: ѿири едѣно не си сврѣшилъ сѣчко то што ѿмашъ, продай го, ѿ раздай на сиромѣси те, ѿ щѣи да ѿмашъ сокровище на небо то: ѿ ела слѣдъ мѣни.

23 И тоѿ като чѹ това, ѿскорѣи се многѹ: зашто кѣше весьма богѣтъ.

24 И като го видѣ Исѹсъ зашто се ѿскорѣи многѹ, рече: колкъ мжчнѹ ще да влѣзатъ въ царство то бжѣе, който ѿматъ богѣтство.

25 Зашто по леснѹ е да проѣде дебѣло то вжѣи ѿ котѣа та презъ ѿглѣнѹ

оуши, неже ли когѣтъ (человѣкъ) да влѣзе въ царство то Бжїе.

26 Я Ѡніа што то чѣха това, рекоха: и кой може да се спасе:

27 Я той рече: Ѡніа (работы) што не са възможны оучеловѣцъ те, възможны са оу Бга.

28 И рече Петръ: Это ние ѡставихме сичко то, и доидохме слѣдъ тебе.

29 Я той ѡмъ рече: истина ви говоримъ зашо не е никой, който ѡстави домъ или родители, или братїа или жена, или чѣда, заради царство то Бжїе.

30 Който не ще да прииме по много въ това време, и въ бѣдѣщій вѣкъ живота вѣчни.

31 И като зема дванадесе те си оученицъ, рече ѡмъ: Это, воскачѣвамсе во Иерусалимъ, и ще да сесвръшатъ сички те, що са писани ѡ пророцъ те за Ѡна чело-вѣческаго.

32 Зашто ще да го предадатъ на мѣщцъ те, и ще дамсе порѣгатъ, и ще да го оукоратъ, и ще да го заплюватъ:

33 И като го бѣатъ, ще да го оубѣатъ, и въ третїатъ день ще воскресне.

34 Я Ѡни не разѣмѣха нищо ѡ тїа (слова): и това

слово бѣше скрѣно ѡ нихъ, и не разѣмѣвахъ нищо ѡ Ѡновѣ што се дѣмаше.

35 И когѣто приближаваша до Иерихимъ, нѣкой слѣпецъ седѣше при пѣтъатъ та просеше.

36 И като чѣ че заминѣва народъ, пыташе шо е това;

37 И казѣха мѣ, зашо Исѣсъ Назаранинъ заминѣва.

38 И вькна, и рече: Исѣсе Ѡне Давидовъ, помилди ма.

39 Я Ѡніа, што вярѣха на предъ, запрѣщаваша мѣ, да мжакне: а той много повече вькаше: Ѡне Давидовъ, помилди ма.

40 И като се запрѣ Исѣсъ, заповѣда да го доведатъ при него: и когѣто приближи до него, попыта го,

41 И рече: шо ѡскашъ да ти направимъ; а той рече: Гди, да прогледнемъ.

42 Я Исѣсъ мѣ рече: прогледни: вѣра та твоѣ те спасе.

43 И тоа чѣсъ прогледна, и ѡдеше слѣдъ негѡ и сла-неше Бга, и сички те люде, като видѣха това; воздадоха хвала на Бга.

ГЛВА ӨГ.

И като влѣзе заминѣваше презъ Иерихимъ.

2 И это, человекъ нѣкой,

който се именоваше Закхей: и той беше пръвъ на мытаря те, и беше богаты.

3 И искаше да види Исуса, кой е: и не можеше въ народатъ, защото беше малокъ на возрастатъ.

4 И ѿтърча напредъ, и покачиде на една черница, да го види: защото ѿ тамъ щеше да мине.

5 И като доиде Исусъ на она мѣсто, погледна и виде го, и рече: Закхее, побързай та слѣзни: защото днесъ трѣбва да бждемъ въ твойта домъ.

6 И побърза та слѣзе, и приа го съ голѣма радостъ.

7 И като видеха това сички те жмреха, и говореха, защо при человекъ грѣшенъ ѿиде да коидиса.

8 И застана Закхей (пранъ) и рече на Гда: Это полови-на та ѿ имѣнїе то си, Гди, давамъ на сиромаси те: и ако нѣкомъ самъ оучинилъ обида съ нѣщо, ще да го върнемъ назадъ четверократнъ.

9 И рече мѣ Исусъ: Защо днесъ видѣ спасенїе на тѣмъ домъ, защото и тѣмъ е сынъ Авраамовъ:

10 Понеже сынъ человѣческій доиде да потраси, и да спасе загубено то.

11 И като слѣшаха они тѣмъ (слова), притѣри та

рече и една притча, защото беше близъ при Иерусалимъ, и мыслеха че ще акѣе да се полви царство то Бжїе

12 Рече прочее: человекъ нѣкой благороденъ ѿиде въ далѣина страна, да земе за себе си царство, и да се върне

13 И повика десеть тѣ рабы свои, и даде имъ десеть мнасъ, и рече имъ: търговайте докледа дойдемъ азъ

14 Я граждане те го ненавидеха, и пратиха посланники слѣдъ нѣмъ, и говореха: не щеме го да царства надъ насъ.

15 И като зе царство то, и върнасе, рече да мѣ повикатъ ониа рабы, на който беше далъ сребро то да разумѣе, що е припечалилъ секой въ търговство то си.

16 И доиде първо, и рече: господїне, мнасъ твоа придоби тоще десеть мнаси.

17 И рече мѣ: добре, добрый рабе: понеже въ малко то си кылъ вѣренъ, и май власть надъ десеть градове.

18 И доиде и второ, и рече: господїне, мнасъ твоа припечали дръги петь мнаси

19 И рече и нѣмъ: бжди и ты властелинъ надъ петь градове.

20 И дръго доиде, и рече: господїне, это твоа та мнасъ коато бехъ вързалъ въ крпа:

21 Защото се боухъ ѿ тебе, понеже си человекъ жестокъ: земашь онова, което не си тдрилъ, и жнешъ онова, което не си сѣлалъ.

22 И рече мѣ господарю мѣ: ѿ оуста та ти ще да те съдимъ, лѣкѣнъи рѣбе: зндешезащю азъ самъ человекъ жестокъ, земамъ онова, което не самъ ѿставилъ, и жнѣ онова, което не самъ сѣлалъ:

23 И защю не даде сребро то мое на търговецъи те, и като дойдохъ азъ, щѣхъ да го земамъ съ лихва та;

24 И рече на онѣи щото предстоѣваха тамъ: земете ѿ негъи мнѣсь тѣ, и дайте ѣ на оногѣва който има десеть тѣ мнѣси.

25 И рекоха мѣ: господи-не, има десеть мнѣси:

26 Защото ви говоримъ, че секомъ който има, ще да мѣ се даде: а ѿ оногѣва който нема, и щото има ще да се земе ѿ негъи.

27 Но врази те мои онѣи, който ме не щѣха да царювамъ надъ нихъ, доведѣте ги тѣка, и ѿсѣчѣте предъ мене.

28 И като рече тѣи (слова) Исусъ, ѿиваше напредъ и воскачѣвашесе во Иерусалимъ.

29 И като приближи до Виафрагѣи и Виаѣниѣ, къ

гора та коѣто се нарича Елеѣнска, прати двѣма ѿ оученицъи те си.

30 И рече: идѣте въ ѿсрѣщно то село: и като влѣзѣте въ него ще да намѣрите ѣанѣ жарекѣе приврзано, на което никоѣи человекъ никога не ѣ възсѣлалъ: като го ѿвжржете, доведѣте ми го.

31 И ѣко вы попыта нѣкой: защю го ѿвжрзвате; така да мѣ речѣте: защю на господарятъ неговъ трѣбѣва.

32 И ѿнасѣха прѣтени те, и найдоха какѣото що имъ рече.

33 И като ѿвжрзѣваха жарекѣе то, рекоха имъ господарѣе те мѣ: защю ѿвжрзвате жарекѣе то;

34 Я онѣи рекоха: защю господарю мѣ го ѣска.

35 И доведоха го при Исусѣа: и като нафжрлѣха дрѣхите си на жарекѣе то, качѣиха Исусѣа.

36 И като замѣнѣваше той, постѣлаха дрѣхѣи те си по пѣтъятъ.

37 И когѣто приближи вече до канадѣлно то на-гора та Елеѣнска, начинаха сѣчкѣто множество оученическо да се радѣватъ, и да хѣлѣлатъ Бѣга съ голѣмъи глѣсѣ, за сѣчки те сѣи, който видѣха.

38 И говорѣха: благословѣнъ който ѿде царь во ѿмето Господне: миръ на небо то, и слава въ вышнихъ те.

39 И нѣкой Фарисей ѿ народатъ рѣкоха мѹ: оучителю, запрети на оученицы те си.

40 И ѿговори и рече ѿмъ: говоримъ ви, зашто ако тѣа мжкнатъ, каменѣ те ще да пѣкнатъ.

41 И кате приближи, видѣ градъ, и плака за него.

42 И говореше: зашто ако въ разумѣлъ и ты, поне въ тоа день твой, онѣа (вѣщи) който са къ твоитъ миръ: но сегд се скрѣха ѿ очи те ти:

43 Че ще да дойдатъ дни на тебе, и ще да тѣратъ враговѣ те ти ѿкопъ околъ тебе, и ще да те ѿбилоатъ, и ще да те натиснатъ ѿ секаде.

44 И ще да те развѣлатъ до ѿнованіе то, и чадата твои ще да погѣватъ, и не шатъ да ѿставатъ каменъ на каменъ въ тебе: зашто не си разумѣлъ време то на погѣшеніе то ти.

45 И влѣзе въ цѣрква та, и начна да испяжда онѣа, който продаваха и кѣпѣваха.

46 И говореше ѿмъ: писано є, домъ мой, домъ молитвенный єсть: а вѣе го

направихте пещѣра разбойническа.

47 И оучеше ката дѣнь въ цѣрква та: а архіерее те и книжници те ѿскаха да го погѣватъ, и старѣйшины те людски:

48 И не нахождаха шо да мѹ направатъ, зашто го вси те людїе се джрѣха ѿ кжде нѣгѹ, като го слѣшаха.

ГЛАВА К.

И въ єдинъ ѿ онѣа дни, като оучеше, тои людїе то въ цѣрква та, и благовѣствѣваше, дойдѣха при него свлценници те заєднѹ со старцы те.

2 И рѣкоха мѹ, и говорѣха: кажи ни съ коа власть правившъ тѣа (работы); или кой ти є далъ тѣа власть:

3 И ѿговори, и рече ѿмъ: ще въ попытамъ и азъ єанѣ слово: и да ми кажете:

4 Крещеніе то Іѹанново, ѿ небо то ли бѣше, или ѿ человекъ те;

5 И они помышлѣваха въ себе си и говорѣха: зашто ако речѣме, ѿ небо то: ще да рече, а зашто го не повѣрѣвахте;

6 Яко ли речѣме: ѿ человекъ те: сички те людїе єтъ каменѣ ще да ны побѣатъ: зашто бѣше ѿзвѣстнѹ за Іѹанна, че є пророкъ.

7 И Ѡговориха: не знаеме Ѡ гдѣ ѣ.

8 И Исѣсъ ѣмъ рече: ни то азъ ви казѣвамъ съ коа власть стрѣвамъ тѣа (рабѣты).

9 И нача да дѣма къ на рѣдатъ тѣа прѣтча: челоѣкъ въ нѣкой насадѣ лѣзѣ, ѣ даде го на рабѣтницѣ да го копѣатъ, ѣ Ѡиде си, ѣ немѣ го много годѣны.

10 И на време то прати (ѣдногѣ) раба при рабѣтницѣ те, да мѣ дадатъ Ѡ плодѣтъ лѣзныѣ: а рабѣтницѣ те го виѣха, ѣ ѣспратѣха го прѣзденъ.

11 И пакѣ прати дрѣгѣго раба: а рабѣтницѣ те виѣха ѣ него, ѣ Ѡбезчестѣха го, ѣ ѣспратѣха го прѣзденъ.

12 И пакѣ прати тѣоше ѣ трѣтѣаго (раба): а Ѡни ѣ него като оуранѣха, ѣспадѣха го.

13 И господѣро на-лѣзѣ то рече: шо да напѣрѣмъ; да прѣтимъ съна моего возлюбленнаго, негли, като го видатъ, ше да се засѣматъ.

14 Но рабѣтницѣ те като го видѣха, помыслиѣха въ себе си, ѣ говорѣха: тѣа ѣ наслѣдникѣ: ѣлате да го оубѣеме, за да бѣде наше наслѣдѣе то мѣ.

15 И ѣзвѣдоха го язнѣ Ѡ лѣзѣ то, ѣ оубѣха го. Шо ше да напѣрѣви прѣче го-

сподѣро на-лѣзѣ то на Ѡниа рабѣтницѣ;

16 Ше доѣде, ѣ ше да погѣби тѣа рабѣтницѣ а лѣзѣ то ше даде на дрѣги, ѣ като чѣха, рѣкоха: данѣ не бѣде (това).

17 И тѣи като погледна на ниѣхъ рече: шо ѣ прѣче това писано то: зашо каменѣатъ когѣто презрѣха зидатели те, тѣи бѣде глава на-кѣше то;

18 Всѣкой коѣто падне на тѣа камѣкъ ше да се стрѣши: а на когѣто падне тѣи, ше да го сотрѣе.

19 И поискаха дрѣѣере те ѣ книжницѣ те да тѣратъ на него рѣѣе те си: ѣ оукоахасе Ѡ нарѣдатъ: зашо то разѣмѣха че за ниѣхъ рече тѣа прѣтча.

20 И като го ѣзварѣха, пратѣха навѣтницѣ, коѣто се прѣтворѣвахѣ да са прѣведни: за да го оуловатъ въ нѣкой рѣчь, та да го предадатъ на начаство то, ѣ на власть тѣа ѣгѣмшнова.

21 И попытѣха го, ѣ рѣкоха: оучѣтелю, знаеме, че прѣвѣдѣма ѣ оучѣшиѣ, ѣ не глѣдашъ на лиѣе, но воѣстинѣ Бжѣатъ пѣть оучѣшиѣ:

22 Трѣбѣва ли да даваме данѣкъ на кѣсарѣ, ѣли не;

23 И като разѣмѣ лѣкѣв-

стпо то ѿмъ, рече ѿмъ: що ме ѿскѣшавате;

24 Покажете ми единъ динаръ: чий образъ ѿма ѿ надписаніе; ѿговориша, ѿ рекоша: кесаревъ.

25 Я Исусъ ѿмъ рече: ѿдайте прочее кесаревы те (вѣщи) на кесара, а Бж҃и те на Бга.

26 И не можѣха да мѣ оуловатъ нешо въ душа та предъ людіето: ѿчѣдохамъсе на ѿговоратъ ѿ мжакнаха.

27 И пристѣпиха нѣкой ѿ саддукен те, които говоратъ че не ще да бжде воскресеніе (на-мѣртви те), ѿ попытаха го.

28 И рекоша: оучителю, Мшѣсей написа намъ, ако нѣкомѣ оумре братъ мѣ който ѿма женѣ, ѿ той оумре безчаденъ да земе братъ мѣ женѣ та мѣ ѿ да воскреси съеме то на брата си.

29 Сѣдмь прочее братѣа бѣха: ѿ перьшо зема женѣ, ѿ оумре безчаденъ.

30 И зема вторшо женѣ та, ѿ оумре ѿ той безчаденъ.

31 И зема а третіо: подобенъ ѿ седмь те: ѿ не ѿставиха чада, ѿ ѿзмрѣха.

32 Я най послѣ по сички те оумре ѿ женѣ та.

33 Въ воскресеніе то прочее, на когѣ ѿнихъ ще бжде женѣ та; защото ѿ седмьна та а ѿмаха женѣ.

34 И ѿговори Исусъ ѿ рече ѿмъ: сынове те на-тола нѣкъ женатсе, ѿ за мжжѣ ѿтѣватъ:

35 Оніа окаче, които ще да се оудостоятъ да полчатъ оный вѣкъ, ѿ воскресеніе то ѿ мѣртви те, нито се женатъ, нито за мжжѣ ѿтѣватъ:

36 Нито можатъ вече да оумратъ: защото са равни съ яггелы те, ѿ сынове са Бж҃и, понеже са сынове на-воскресеніе то.

37 Я зашо воскреснѣватъ мѣртви те, ѿ Мшѣсей го каза при кѣпина та, тамъ дѣто говори Господа Бга Израамова, ѿ Бга Исаккова, ѿ Бга Іаковова.

38 И Бгъ не ѣ на-мѣртви те Бгъ, но на-живите: зашо то са сички те нѣмѣ живи.

39 И ѿговориша нѣкой ѿ книжници те, ѿ рекоша: оучителю, добре си реклъ.

40 И не смѣха вече да го попытатъ за нишо.

41 И рече ѿмъ: какъво говорятъ Христѣ да ѣ сынъ Давидовъ;

42 Когда самъ той Давидъ въ ѿсаломска та книга говори: рече Господь на Господа моего, сѣди ѿдѣсна та ми страна.

43 Докле да тѣримъ враги те ти подънозе те твоей.

44 Давидъ прочее нарича

го Господа: и каквѡ мѡ ѣ
и нѣ;

45 И като слышаше сичкѡ на
рѡдѣ, рече на оученицѣ те си:

46 Внимайте себѣ си ѡ кни-
жницѣ те, които и скатъ да
хѡдатъ переменени, и ѡбѣ-
чатъ поздравленіа та по
торжица та, и да сѣдѣтъ
на първите мѣста на собо-
рица та, и да сѣдѣватъ
напредъ на вечери те:

47 Които и зидатъ кж-
ци те на-вдовицѣ те, и
лицемѣриѡ се молатъ про-
страннѡ: они ще да прии-
матъ по много ѡсѣжденіе.

ГЛАВА вѣ.

И като погледнѡ Исуса ви-
дѣ богаты те, които фжр-
лаха дарове те си въ церко-
вно то сокровище.

2 И видѣ и мѣкоа вдови-
ца сирота, която фжрли
тамѡ двѣ асприцѣ:

3 И рече: истина ви гово-
римъ, зашѡ таа сирота вдо-
вица фжрли най много ѡ
ички те:

4 Зашѡто сички те тѡа
фжрлиха въ дарове те на
вѣ ѡ снова шѡто имѡ
зрѣисѣнаше: а таа ѡ своѡ
та скѡдѡсть сичкѡатъ си и-
мѡтъ, шѡто имаше фжрли.

5 И като дѡмаха мѣкои за
цѡрка та, зашѡ ѣ оукрасе-
на съ хѡбани камѣнѣ, и съ
сѡдѡ, рече:

6 Тѡа шѡто ги гледате ще
да дѡйдѡтъ дни, въ които
не ще да ѡстане камѣнь на
камѣнь, който не ще да се
разваля.

7 И попытаха го, и реко-
ха: оучителю, кога прѡчее
ще да бждѡтъ тѡа (работѣ);
и коѣ ѣ знаменіе то, кога-
то ще да бждѡтъ тѡа;

8 И тѡй рече: гледайте хѡ-
бавѡ, да се не прелстѣте:
зашѡто мнозина ще да дѡй-
датъ въ моѡ то, име, и ще
да говорѡтъ: зашѡ азъ самъ:
и време то приближи: да не
идете прѡчее сѣдѡтъ нѣхъ.

9 И когато ѡчете врани и
размирицѣ, да се не оубой-
те: зашѡто трѣбѡва да бж-
датъ тѡа напредъ: но не ѣ
иоше тѡа часъ скончаніе то.

10 Тѡгава имѡ говореше:
зашѡ ще да стане мѡзѡкъ
на мѡзѡкъ, и царство на
царство:

11 И ще да бждѡтъ трѡ-
совѣ големи по мѣста, и
гладѡве, и морѡве, и стра-
шилѡца, и знаменіа голе-
ми ѡ нево то ще бждѡтъ.

12 И по напредъ ѡ тѡа сич-
ки те ще тѡратъ рѡцѣ те си
на васъ, и ще въ испѡдатъ,
и ще въ предаватъ на со-
борѡца и въ темницѣ, и ще
въ водѡтъ предъ царѡве и
кнѡзовѣ, заради моѡ то име.

13 И ще да ви произѡде
во свидѣтелство.

14 Тържете прочее на сжрача та си да се не оучите напредъ що ще да шговарате.

15 Защото азъ ще ви дамъ оуста и премъдрость на която не шатъ да могатъ да се сопротиватъ, или да шговоратъ сички те, които ви се противатъ:

16 И ще бъдете предадени и ш родители, и ш братіа, и ш сродницъ и ш пріатели: и ще да оубіатъ нѣкой ш васъ:

17 И ще да сте ненавидими ш сички те заради мое то име.

18 Но влакно ш глава та ви неше да загіне.

19 Въ терпѣніе то ваше ще да придобіете души те си.

20 И когато видите 'Іерусалимъ да е швиколенъ ш воинства, тогава разумѣйте зашо е приближило заштѣніе то мѣ.

21 Тогѡва, които са въ средъ негѡ, да излазатъ: а които са вжнъ по села та, да не влазатъ въ него.

22 Защото тіа са дни ш мстителни, за да се испланатъ сички те написани те.

23 И горко на непразднъ те и на онѡа, които доатъ въ онѡа дни: защото ще да бъде голѣма бѣда на земля та, и голѣмъ гнѣвъ на тіа людіе.

24 И ще да паднатъ подъ

остріе то на-сѣбла та, и ще бъдатъ заплаћени по сички те мзъщы: и 'Іерусалимъ ще да се потжпкова ш мзъщы те, докле да се свършатъ времена та на мзъщы те.

25 И ще да бъдатъ знаменіа въ слжнце то и въ мѣсецатъ, и въ звѣздахъ те: и тѣга на мзъщы те съ недоумѣніе на земля та, морето като ще да вѣчи страшно и ще да игре:

26 И ще да оуміратъ челоуѣщы те ш страхъ и ш учакваніе то на онѡа (страшны работы) които идатъ на вселеннаа: защото силы те небесны ще да се поклататъ.

27 И тогава ще да видатъ шна челоуѣческаго да дохожда на облащы со сила и со слава голѣма.

28 Я когато начнатъ да бѣватъ тіа (работы) подстанѣте и повдигнете си главы те: защото се приближава избавленіе то ви.

29 И рече имъ прѣтча: виждате смоковница та и сички те дресеа:

30 Когато фанатъ да искѡрватъ листа, тогава като гледате ш самосѣбе знѣте, зашо е близъ жѡтва та.

31 Така и вые, когато видите сички те тіа да бѣватъ, знайте зашо е близъ царство то Бжје.

32 Истина ви говоримъ, че не щѣ да прѣиде тоа родъ, докле не бждатъ сички те тѣа.

33 Небò то ѣ земля та ще да прѣйдатъ, а словеса та мои не щатъ да прѣйдатъ.

34 И внимайте въ себе си, да не ѡтегнѣатъ нѣкога сераца та ви ѡ ѡбладѣнїей ѡ пїанство, ѣ ѡ свѣтски те попеченїа, ѣ дсїде ненаданш на васъ оншї дѣнь:

35 Защото като клопка ще да дойде на сички те онша който живеатъ по лице то на-сичка та земля.

36 Бждѣте бòдри прочее, ѣ на всако време се молѣте да се сподобите да оубѣгнете ѡ тѣа сички те, който ще бждатъ, ѣ да застанете предъ Ѡна челоувѣческаго.

37 И деня оучеше въ цѣрква та: а ноцья ѣзлазеше та прекъвѣеше въ гора та, коато се нарича Влеѡнъ.

38 И сички те людїе въ оутрина ранш дохòждаха при него въ цѣрква та, да го слѣшатъ.

ГЛАВЯ КВ.

Ѡ приближаваше празника-ѡпрѣсноцъ те който се говори пасха.

2 И трасѣха архїерее те ѣ книжници те съ какòвъ начинъ да го оубїатъ: защото се боѣха ѡ народатъ.

3 И влѣзе сатана та въ Ѡда, който се наричеше Искариѡтъ ѣ бѣше ѡ число то на-дванѣсе те.

4 И ѡиде та дѣма съ архїереи те ѣ воебòдш те какъ-ви да ѣмъ го предадѣ.

5 И возрадовахасе, ѣ согласїха да мѣ дадатъ сребренници.

6 И ѡбѣщасе (да го сврши): ѣ трасеше прилично време да ѣмъ го предадѣ безъ народно то смѣшенїе.

7 И дойде дѣнь на-ѡпрѣсноцъ те, въ който трѣбѣваше да жертвѣватъ пасха та:

8 И прати Петра ѣ Ѡвана, ѣ рече: ѣдѣте та ни приготѣте пасха та, да гѣдѣме.

9 Я оншї мѣ рекоха: гдѣ ѣскашъ да приготѣвиме;

10 Я тоѣ ѣмъ рече: ѣто, цомъ влѣзете вше въ граджтъ, ще въ срешне челоувѣкъ, който носи въ стомина вода: ѣдѣте по него до кжца та въ коато ще влѣзе.

11 И речѣте на домакинатъ: оучитѣльо ти говори, гдѣ ѣ витѣлиця та, гдѣто ще ѣмъ пасха та съ оученицъ те си;

12 И тоѣ ще ви покаже горница голѣма постлана: тамъ приготѣте.

13 И като ѡидòха, намериѣха как̀òто ѣмъ рече: ѣ приготѣвїха пасха та.

14 И когато дойде часò,

сѣдана (тѣй) и дванадесе те
апостоли съ него.

15 И рече имъ: съ голѣмо
желаніе пожелахъ да имъ съ
васъ тѣа пасха, доклѣ не
самъ прѣлаъ мѣки те.

16 Защото ви говоримъ,
че ѿ тѣка на тѣмъ нема да
имъ веке ѿ неа, доклѣ да
се свърши въ царство то
Бжїе.

17 И като земà чаша та,
возблагодари, и рече: земѣ-
те тѣа (чаша) и раздаѣте
си а:

18 Защото ви говоримъ,
че нема да пиѣмъ ѿ плодътъ
лѣзни, доклѣ да дойде цар-
ство то Бжїе.

19 И земà и хлѣбъ, и ка-
то въздаде благодареніе,
преломи го, и даде имъ, и
рече: това ѣ тѣло то моѣ,
коѣто се дава за васъ: то-
ва творѣте за моѣ воспоминаніе.

20 Подобно земà и чаша
та, и даде имъ послѣ по ве-
чера та, и рече: тѣа чаша ѣ
новшо завѣтъ съ моа та
крѣвь, коа̀то се пролива за
васъ.

21 Обаче ѣто ржкà та на-
бногѣва който ме предава
съ мене ѣ на трапѣза та.

22 И ѣмъ оубо чловѣ-
ческїй ѿива, каквѣто ѣ ѿ-
предаѣно: но горко на ѣ-
ногѣва чловѣка чрезъ ко-
гѣто се предава.

23 И ѣни начнаха да из-
дирѣватъ по междъ си, кой
ли да ѣ тѣа, што̀то ще да
стѣри това.

24 И вѣдѣ прѣнїе въ нихъ,
кой ли ѿ нихъ ѣ по голѣмъ.

25 И Исѣсъ имъ рече: ца-
рѣве те на-тѣзѣцы те го-
спѣдствуватъ надъ нихъ: и
ѣниа што̀то имъ властвуватъ
наричатсе благодѣтели.

26 И вѣе не стѣ такѣ. но
по голѣмшо междъ васъ, да
вѣде като по малкїо: и ста-
рѣйшина та като слѣгѣ та.

27 Защото кой ѣ по го-
лѣмъ, тѣа ли што̀то сѣди,
или тѣа што̀то слѣгѣва; ни
ѣ ли по голѣмъ тѣа што̀то
сѣди; но азъ самъ по ме-
ждъ васъ като ѣдинъ што̀то
слѣгѣва.

28 И вѣе стѣ ѣниа който
стѣ вѣли заѣдно съ мене въ
моѣ те напасти:

29 И каквѣто ѣтецъ моѣ
завѣща мене царство то,
такъ и азъ го завѣщавамъ
вамъ:

30 Да ядѣте и да пиѣте на
трапѣза та ми въ царство
то моѣ: и да сѣднете на пре-
стѣлы да сѣдите дванад-
сетъ те колѣна Израилѣви.

31 И рече Гдѣ: ѣимши,
ѣимши, ѣто сатана та про-
си васъ да вѣ сѣе като пш-
ница:

32 Я азъ са молихъ за тѣ-
ке да не ѣсѣдѣте вѣра та ти:

и ти нѣкога кога̀то се вжр-
ниша, оутверди врати́а та
твои́.

33 Я Пётръ мѣ рече: Гдѣи,
готовѣхъ самъ съ тебе да и-
демъ ѿ въ темни́ца ѿ на
смерть.

34 Я той мѣ рече: гово-
римъ ти Пётре: за̀що нещи́
да по̀е пѣтелъ днесь до-
ка̀е се не ѿфжриши ѿ ме-
не три́ пѣти че ме не зна-
ешъ.

35 И рече ѿмъ: кога̀то въ
пра́тихъ безъ влага̀лице, ѿ
безъ торба̀, ѿ безъ котѣшъ,
да ли се лишихте ѿ нѣщо;
а̀ они́ мѣ реко̀ха: ѿ ни́що.

36 Рече ѿмъ прѣче: но се-
га̀ който ѿма влага̀лице,
да го земе: подобенъ ѿ кой-
то ѿма торба̀, да а̀ земе:
а̀ който си нема̀ ножъ, да
си продадѐ дрѣха та, ѿ да
си купи́ ножъ.

37 За̀що̀то ви говоримъ:
че ѿщѐ това̀ писано̀ то тре-
бува̀ да се свжри на мене:
щото̀ говори́, за̀що̀ ѿ съ
беззакѣнни те се кмѣни́:
за̀що̀то онова̀ щото̀ ѐ пи-
сано̀ за мене ѿма конѣцъ.

38 Я они́ реко̀ха: Гдѣи,
ето̀ тѣка (ѿмамъ) два̀ но-
жа, а̀ той ѿмъ рече: довол-
но ѐ.

39 И излѣзе вжнѣ, ѿ ѿи-
де по̀ обѣчаю̀ въ гора̀ та
ѣли́нска, ѿ идѐха слѣдъ
ни́го ѿ оученицы те мѣ.

40 И като̀ ѿиде на мѣсто̀
то, рече ѿмъ: мо̀летесе да не
па̀днете въ бѣда̀.

41 Я самѣи ѿстѣпни́ ѿ ни́хъ
ко̀лкото̀ ѐдно̀ ка̀менно̀ фжр-
ланѣ, ѿ като̀ преклони́ ко-
лѣна та си мо̀лешесе.

42 И говоре́ше: Сѣте, а̀ко̀
ѿзволѣвашъ да ме замѣ-
нешъ съ та̀а ча̀ша: о̀ба̀че
не мо̀а та̀ во̀ла, но тво̀а
та да бжде.

43 И глѣнѣхсе а̀ггелъ ѿ
небо̀ то, който го о̀укрѣ-
пла̀ваше.

44 И по̀неже бжде въ го-
лѐмо о̀утѣшенѣе по̀цвржстѣ
се мо̀леше: ѿ бжде потъ та̀
нѐгова като̀ ка̀пка крѣвь,
ко̀лто̀ ка̀пе на зема̀ла та.

45 И като̀ станѣ ѿ мо̀лит-
ва̀ та, дойдѐ при о̀ученицы
те си, ѿ найдѐ ги че спа̀ватъ
ѿ печаль:

46 И рече ѿмъ: за̀що̀ спи-
те; станѣте, мо̀летесе, да не
влѣзете въ на̀пастъ.

47 И ѿщѐ като̀ дѣмаше
той, ѐто дойдѐ наро̀дъ, ѿ
они́ щото̀ се наричаше
ѿда̀ ѐдинъ ѿ двана̀есе те
ѿдеше прѣдъ ни́хъ, ѿ при-
ближѣсе при ѿисѣа да го
цалѣва, (за̀що̀то това̀ зна-
менѣе ѿмъ бе́ше да̀лз: ко-
го̀то цѣлѣвамъ, той ѐ).

48 Я Исѣсъ мѣ рече: ѿдо,
съ цѣлованѣе ли прѣда̀вашъ
ѿна̀а чело̀вѣческа̀го;

49 И като̀ видѣха̀ они́а

които бѣха околѡ него шо
щѣ да вѣде, рѣкоха мѡ: Гд и,
да оударимели съ нѡжатъ;

50 И оударилъ ѣдинъ нѣ-
кой ѡ нихъ архіеріевшатъ
рѣвъ, и шрѣза мѡ дѣсно то
оухо.

51 И ѡговори Исуса, и
рече: ѡставѣте, стига до
тѣка, и пофана оухѡ то
мѡ, и ищѣли го.

52 И рече Исуса на архіеріи
те, и на воеводѡ те церкѡ-
вни, и на старцы те, които
бѣха дошли на врѣхъ него:
като на разбойника ли
и злѣзохте съ оубжіе, и съ
тоаги да ме фанете;

53 Ката дѣнь бѣхъ съ васъ
въ цѣрква та и не прострѣх-
те ржцѣ те си на мене: по
това ѣ време то ваше, и
властьта тѣмна.

54 И като го фанаха, за-
вѣдоха го и вовѣдоха го въ
аворатъ архіеріевъ, и Пѣтра
идеше слѣдъ него ѡ далѣче.

55 И наклѡдсха огнь на
средъ аворатъ, и като седѣха
они заѣднѡ, седѣше и Пѣтра
по средъ нихъ.

56 И като го видѣ ѣднѡ
равѣна че седѣше при огнь-
атъ, поглѣднѡ на него, и
рече: и тоа бѣше съ него.

57 И Пѣтра се ѡфжри ѡ
него, и рече: жѣно, не знамъ
го.

58 И помѡлко време, видѣ
го дрѣгъ, и рече: и ты си ѡ

нихъ, а Пѣтра рече: человекѣ-
че, не самъ.

59 И като замина колко
ѣдинъ часъ, дрѣгъ нѣкой
наздравъ се ажрѣше, и
говорише: воистиннѡ и тоа
бѣше съ него: зашто ѣ
Галілеанинъ.

60 И рече Пѣтра: человекѣче,
не знамъ шо говоришъ, и
ѡвѣе, като тоще адмаше тои
това, и нѣтело попеа.

61 И ѡбжри се Гдъ та по-
глѣда на Петра: и смисли
Пѣтра слово то Господне,
както шо мѡ рече: зашто
докле не попеѣ нѣтело, че
да се ѡфжришъ ѡ мене
три пѣти.

62 И и злѣзе вжнъ (Пѣтра)
и плака горкѡ.

63 И онѡ мѡжѣе които
ажрѣха Исуса, рѣгаха мѡ
се и бѣха го:

64 И като го покрѡха, бѣха
го полицѣ то и пѣтаха го,
и говореха: пророчествѡвай,
кой ѣ што те оударилъ;

65 И дрѣги много худѡ го-
вореха на врѣхъ него.

66 И като сжмна, собраха-
се старцы те, и завѣдоха го
на соборатъ свой.

67 И говореха мѡ: кажѡ
ни, ако си ты Христѡсъ; и
рече имъ: ако ви кажемъ,
не ще да повѣрѡвате:

68 И ако въ попѡтамъ не
ще да ми ѡговорите нито
ще да ме пѣстите.

69 Ѡ сегà на тàмъ Ѡнъзъ челоуѣческій ще да сѣди Ѡ дѣсна та страна на-сила та Бжїа.

70 И сички те рѣкоха: тѣ ли си прочее Ѡнъзъ Бжїи; а тоѣ рече: вше говорите че самъ азъ.

71 Я Ѡни рѣкоха: що ни трѣбва тоще свидѣтелство; не сами чѣхмѣ Ѡ оустата мѣ

ГЛАВА БГ.

И като станà сичко то множество 'Идѣйско, завѣдоха го кодъ Пїлãта.

2 И начнаха да го клеветатъ, и да говѣратъ: намирихмѣ тогова че развращана нашїатъ народъ, и възбранãва да даватъ данокъ на Кесара, и говѣри себеси че ѣ Христосъ царь.

3 Я Пїлãтъ го попытã, и рече: тѣ ли си царь 'Идѣйскїи; а Исусъ Ѡ говори, и рече мѣ: тѣ говоришъ.

4 Я Пїлãтъ рече на архїерїи те и на народатъ; азъ не нахождамъ никоа вина въ тѣа челоуѣкъ.

5 Но Ѡни се джржѣха цвржстѣ, и говѣрѣха: че развращава людїе то, зашто оучи по сичка та 'Идѣа, като ѣ началъ Ѡ Галїлїа дори до тѣка.

6 Я Пїлãтъ като чѣ Галїлїа, попытã: да ли ѣ челоуѣкъ Галїлїанинъ:

7 И като разумѣ, зашто ѣ Ѡ держава та иршдова, прати го при иршда който беше и тоѣ въ 'Иерусалимъ въ Ѡнъа дни.

8 Я иршдъ като видѣ Исуса, зарадовãсе многѣ: зашто желãеше Ѡ многѣ време да го види, понеже слѣшаше многѣ (работы) за него: и надѣшесе да види нѣкое знаменїе да бжде Ѡ него.

9 И пыташе го съ много словеса; а тоѣ мѣ не Ѡговѣраше нищо.

10 И архїерїи те и книжници те стоѣха та го клеветѣха цвржстѣ.

11 И като го оукори иршдъ съ воини те си, и порѣгãмѣсе, ѡвлече го въ свѣтла дрѣха, и прати го пакн кодъ Пїлãта.

12 И вшдоха приãтели, иршдъ и Пїлãтъ въ тѣа дѣнь ѣдинъ дрѣги мѣ: зашто по напредъ имаха вражда по междѣ си.

13 Я Пїлãтъ като свыкã архїерїи те и князи те и народатъ.

14 Рече имъ: доведоухте ми тогова челоуѣка, и говори те че развращава народатъ: и ѣто азъ предъ васъ го испытãхъ, и ни ѣднã вина не нахождамъ въ тогова челоуѣка што на него клеветите:

15 Но нито ирвдѣ: зашто азъ нарѡчишъ въ пратихъ при него, и єто нищо не мѣ є направилъ достойно за смѣрть.

16 Ще да го накажемъ прочее, и ще да го пѣстимъ.

17 Нмаше и нѣжда да имъ шпѣца поєдинъ затворенъ на сѣкой праздникъ.

18 И сичкѣо народъ и звѣка, и говорѣха: земни тогѡва шѣтка, а шпѣстни намъ Варавва:

19 Кѡйто бѣше фжрленъ въ темница та за нѣкой бѣнтъ шѡто стана въ градѣтъ, и оубѣйство.

20 И паки вѣкна Пїлатъ и искаше да шпѣсти Исуса.

21 И они вѣкаха и говорѣха: распни, распни го.

22 И Пїлатъ трѣти пѣтъ имъ рече: а какво зло є сотворилъ тоѣ (человѣкъ); азъ не намери хъ въ него нищо достойно за смѣрть: да го накажемъ прочее, и да го шпѣстимъ.

23 И они налѣгаха цвржстѡ съ голѣми гласове, и искаха го на распѣтїе, и надвѣваха нѣхни те гласове, и архїерейски те.

24 И Пїлатъ соизлови да бѣде прошѣнїе то имъ.

25 И шпѣсти имъ оногѡва, когѡто искаха, кѡйто бѣше фжрленъ въ темница та за бѣнтъ и за оубѣйство:

а Исуса имъ предаде на вола та.

26 И като го повѣдоха, Фанѣха нѣкого Гїмѡна Кѡрїнеанина, кѡйто и дѣше шселѡто и на товарихамъ кржстѡ, да го нѡси слѣдъ Исуса.

27 И и дѣха слѣдъ нѣгѡ многое множество людіе: и жени, кѡйто и плачѣха, и жалѣха за него.

28 И Исусъ като се ѡбжрна кжмъ нѣхъ, рече: дшѣри Иерусалимски, не плачете за мене но за сѣбе си плачете, и за чѡда та си.

29 Зашто, єто и дѣтъ дни, въ кѡйто ще рѣчатъ: блаженъ непасднъ те, и оутрѡбъ те кѡйто не сѡ родили, и цшцъ те, кѡйто не сѡ доили.

30 Тогѡва ще да начнатъ да говоратъ на горѡ те, па днѣте на насъ: и на планинѡ те, покрѣйте нѡ.

31 Зашто ако въ сѡрѡво то джрво прѣватъ тїа (злинѡ), а въ сѡхо то цю ще да бѣде;

32 И вѡдѣха и дрѣги двѣма злодѣи съ него да ги оубїатъ.

33 И като дойдѡха на мѣсто то, кѡето се нарича лѣбное (мѣсто), тамъ го распѣха, и злодѣи те, єдногѡ ш дѣсна та страна а дрѣгигѡ ш лѣва та.

34 И Исусъ говорѣше: Отче, прости имъ, зашто не

ЗНАТЪ ШО ПРАВАТЪ, И КАТО
РАЗДѢЛИХА ДРЕХИ ТЕ МЪ,
ФЯРИХА ЖРЕБИИ.

35 И СТОЕХА ЛЮДИЕ ТО ТА
ГЛЕДАХА: И ЗАЕДНЪ СЪ НИХЪ
И КНАЗИ ТЕ МЪ СЕРДГАЕХА, И
ГОВОРЕХА: ДРЪГИ ИЗБАВИ: НЕ-
КА ИЗБАВИ И СЕБЕСИ, АКО Е
(ТОИ) ХРИСТОСЪ ИЗБРАННИИ
БЖИИ.

36 И РДГАЕХА МЪ СЕ И ВОИ-
НИ ТЕ, ПОНЕЖЕ ПРИБЛИЖАВА-
ХА ПРИ НЕГО, И ПРИНОСЕХА МЪ
ОЦЕТЪ.

37 И ГОВОРЕХА: АКО СИ ТЪ
ЦАРЬ ИСРАИЛЕВЪ ИЗБАВИ СЕ-
БЕ СИ.

38 И БѢШЕ И НАПИСАНИЕ
(НАДЪ НЕГО) НАПИСАНО СЪ ПИ-
МЕНА ВЛИНСКИ И РИМСКИ
И ВЪРЕЙСКИ: ТОИ В ЦАРЬ
ИУДВИЖИИ.

39 И ЕДИНЪ ѠВѢТСЕНИ ТЕ
ЗЛОДѢИ ХЪЛЕСЕ ГО И ГОВОРЕ-
ШЕ: АКО СИ ТЪ ХРИСТОСЪ ИЗ-
БАВИ СЕБЕ СИ И НАСЪ.

40 Я ДРЪГИО ѠГОВОРИ И ОУ-
КОРАВАШЕ ГО, И ГОВОРЕШЕ: НЕ
БОИШЪ ЛИ СЕ ТЪ БГА КАТО СИ
ІЗ ТОВА ИСТО ТО ѠСЪЖДЕНЪ:

41 И НИЕ ОУКО ПРАВЕДНЪ (СЕ
МЪЧИМЕ): ЗАЩОТО ВОСПРИИ-
МАМЕ ДОСТОЙНЪ ТЕ (ЗАПЛА-
ТЪ) СПОРЕДЪ НАШИ ТЕ ДѢЛА:
А ТОА НИ ЕАНО ЗЛО НЕ Е
ІОТВОРИЛЪ.

42 И ГОВОРЕШЕ НА ИСУСА:
ІМЪСЛИ МЕ ГОСПОДИ, КОГА-
ТО ДОЙДЕШЪ ВЪ ЦАРСТВО
ТО СИ.

43 И РЕЧЕ МЪ ИСУСЪ: ИСТИ-
НА ТИ ГОВОРИМЪ, ДНЕСЪ ЦЕ
БЖДЕШЪ ЗАЕДНЪ СЪ МЕНЕ ВЪ
РАИ.

44 И БѢШЕ БЛИЗЪ ШЕСТИИ
ЧАСЪ (Ѡ ДЕНЬЖТЪ), И БЖДЕ
ТЕМНОТА ПО СІЧКА ТА ЗЕМ-
ЛА, ДО ДЕНЕТЪА ЧАСЪ:

45 И ПОМЖКНА СЛЖИЦЕ ТО,
И ЗАВѢСА ТА ЦЕРКОВНА СЕ РАЗ-
ДРА ПО СРЕДА.

46 Я ИСУСЪ ИЗВЫКА СЪ ГО-
ЛЕМЪ ГЛАСЪ, И РЕЧЕ: ОТЧЕ ВЪ
РЖЦЕ ТЕ ТВОИ ПРДАНАМЪ
ДУХЪ МОИ: И КАТО РЕЧЕ ТІА
(АДМЪ) ИЗДЖНА.

47 Я СОТНИКО КАТО ВИДЕ
ОБОВА ШОТО БЖДЕ, ПРОСЛА-
ВИ БГА, И ГОВОРЕШЕ: КОИ-
СТИННЪ ТОА ЧЕЛОВѢКЪ БѢШЕ
ПРАВЕДЕНЪ.

48 И СІЧКИ ТЕ НАРОДИ,
КОИТО БѢХА ДОШЛИ (ТАМЪ)
ДА ГЛЕДАТЪ, КАТО ГЛЕДАХА
ОНИА (РАБОТЪ) ШОТО БЪ-
ВАХА, ОУДАРЕХАСЕ ПО ГРАДЪ
ТЕ, И СЕ ВРЖШАХА.

49 И СТОЕХА СІЧКИ ТЕ НЕ-
ГОВИ ПОЗНАНИЦЪ Ѡ ДАЛѢЧЕ,
И ЖЕНЪ, КОИТО ХОДЕХА СЛѢДЪ
НЕГЪ Ѡ ГАЛІЛЕА, И ГЛЕДАХА
ТІА (РАБОТЪ).

50 И ЕТО, МЪЖЪ ИМЕ ТО МЪ
ІУСИФЪ, ЧЕЛОВѢКЪ ДОБРЪ И
ПРАВЕДЕНЪ, КОИТО БѢШЕ СО-
ВѢТНИКЪ.

51 ТОИ НЕ БѢШЕ ПРИСТА-
НАЛЪ НА СОВѢТАТЪ И НА РА-
БОТА ТАИМЪ, КОИТО БѢШЕ Ѡ
ІРИМАМЕА ГРАДЪ ИУДЕЙСКИИ:

и чакаше и той (съ на дѣжда) царство то Бжїе:

52 Той видѣ при Пилата, и поиска тѣло то Исусово.

53 И като го свали (ѿ Вржстатъ) ѿвнї го съ плащаница, и тѣри въ единъ грѣвъ изсѣченъ, въ който не кѣше тѣренъ никой никога.

54 И той дѣнь бѣше палтокъ, и оусжмнаваше събѣштата.

55 И послѣдвнѣха и жены, които бѣха дошли съ него ѿ Галїеа, и видѣха гробатъ, и какъ се тѣрна тѣло то мѣ (тамъ).

56 И като се вжрнаха приготвнѣха дрѣматъ, и мѣро: и оумжлчѣха въ събѣштата споредъ заповѣдь та (законна).

ГЛІВЛ ВД.

И въ пѣрвѣятъ дѣнь седмични, многѣ ранѣ дойдѣха на гробатъ и носѣха мѣрїсмѣ те, които бѣха приготвили: и дрѣги нѣкои (жены) съ нѣхъ.

2 И намериха камыкатъ ѿвалѣнъ ѿ гробатъ.

3 И като влѣзоха внѣтре, не найдѣха тѣло то на Гдѣ Исуса.

4 И като се чѣдѣха онѣ за това (нѣщо), ѣто двѣ мжжа застанаха предъ нѣхъ со свѣтлы дрѣхи.

5 И като се оуплашиха онѣ, и преклониха си лица та на землѣ та, рѣкоха имъ: защо трѣсите живѣятъ съ мѣртѣвы те;

6 Не ѣ тѣка, но воскресна, смыслѣте (онова) що ви рече когато ооше бѣше въ Галїеа.

7 И говореше: защо трѣбѣва ѣвнѣ челоѣческїй да бжде предѣденъ въ ржцѣ те нагрѣшни те челоѣцы, и да бжде распнатъ и въ трѣтїатъ дѣнь да воскресне.

8 И смыслиха неговы те дрѣмы.

9 И като се вжрнаха ѿ гробатъ, приказѣха сички те тїа (работы) на дванѣсете и на сички те дрѣги те.

10 И бѣха Магдалина Марїа, и Іѡанна, и Марїа Іакшова, и дрѣги те съ нѣхъ, които казѣнаха на апостоли те тїа (работы).

11 И глѣвихасе предъ нѣхъ като лжѣа дрѣмы те имъ, и не повѣрѣвахъ имъ.

12 И Пѣтръ стана и ѿтѣрча на гробатъ, и като надникна видѣ дрѣхи те че лжѣатъ самы: и вжрнасе назѣдъ, и чѣдѣшесе въ себе си за онова што бѣде.

13 И ѣто двѣма ѿ нѣхъ ѿиѣваха въ тоа дѣнь на нѣкое село, коѣто бѣше далече ѿ Іерусалима шестдѣсѣтъ стадїй, име то мѣ Вммадсѣ:

14 И онѣ се разговараха

по междѣ си за сички те тѣла (рѣботы) што то се случиха.

15 И като се разговараха и пѣтаха се, и самси Исусъ се приближи, и идеше съ нихъ:

16 И очѣи те ѣмъ се оудржаваха да го не познаатъ.

17 И рече ѣмъ: какви са тѣла словеса, за които се пѣтате едѣнъ другиго като вярвите и оухилни сте;

18 И ѡговори едѣнъ, име то мѣ Клеопѣ, и рече мѣ: ты ли си самъ страненъ во Иерусалимъ и не си раздѣлѣлъ оныхъ (рѣботы) които бѣдоха въ него тѣла дни;

19 И рече ѣмъ: кой; а оный мѣ речекоха: оныхъ што бѣдоха за Исуса Назаранина който бѣде мѣжъ пророкъ, силенъ съ дѣло и съ слово предъ Кѣга, и предъ сички те люде.

20 И какво го предадоха архѣрѣи те и князи те наши на ѡсѣжденіе смѣртно, и распѣха го.

21 Я нѣсе се на дѣхъмъ зашто е той оный, който ще да избѣви Израїла: но со сички те тѣла, третій дѣнь е тоа днѣсь, ѡ каквото бѣдоха тѣла (рѣботы).

22 Но и нѣкои жени ѡ наши те оужасиха ны, които ѡидоха ранѣ на гробатъ:

23 И като не намириха тѣ-

ло то мѣ, доидоха та казѣха, зашто и ѣгъ глави видѣли, които говорили че е живъ.

24 И ѡидоха нѣкои ѡ наши те (арѣжина) на гробатъ, и найдоха така, каквото и жени те речекоха, а самаго него не видѣха.

25 И той ѣмъ рече: ѡ бездмни и забавни со срдце то за да вѣрвате за сички те оныхъ (рѣботы), които са рекли пророцы те.

46 Не тѣла ли (страдаїна) трѣбваше да пострада Христосъ, и да влѣзе въ слава та си;

27 И като нача ѡ Моисѣа и ѡ сички те пророцы, сказоваше ѣмъ ѡ сички те писанїа, които са (писани) заради него.

28 И приближиха до село то въ което ѡивахъ, а той се правеше че ѡива по на далече.

29 И понѣждавахъ го и говорѣха: пренощвай съ насъ, зашто се е приквечило, и преминалсе е дѣнь, и влѣзе съ нихъ да пренощва.

30 И като седна съ нихъ, зема хлѣбъ, и блатослови го, и преломѣ, и даваше ѣмъ.

31 Я нимъ се ѡвориха тогава очѣи те, и познаха го: а той бѣде невидимъ тогава ѡ нихъ.

32 И речекоха по междѣ си: не гореше ли срдце то на-

ше въ насъ, когато говореше намъ по пжтьата и скъзваше ни писаніа та.

33 И станѣха тоа чѣсъ, и вжрнахасе во Іерусалимъ, и найдоха собраніа единѣде се те, и дрѣги те който бѣха съ нихъ.

34 Който говореха: защо войстиннѣ воскресна Гдѣ, и тѣвѣсе $\Theta\iota\mu\omega\eta\varsigma$.

35 И они казѣха онѣа (работы) щото въдоха по пжтьатъ: и каквѣ го познаха когато преломѣваше хлѣбатъ.

36 И като говореха они тѣа (дѣмъ), самси Іисѣсъ, застана предъ нихъ, и рече имъ: миръ вамъ.

37 И оубоахасе много и растреперахасе ѿ страхъ, и чинеше имъ се че гледатъ дѣхъ.

38 И рече имъ: защо сте смѣщени; и защо влѣзатъ помышленіа въ сжраца та ви;

39 Виждѣте ми ржцѣ те и носѣ те, че самъ истъи азъ. Пофанѣте ме и виждѣте защо дѣхъ плоть и кости нема, каквѣто що видите мене да имамъ.

40 И като рече това, показа имъ ржцѣ те и носѣ те.

41 И понеже не вѣрѣвахѣа іоще ѿ радости, и чѣдехасе рече имъ: имате ли нѣщо за пѣденѣ тѣка:

42 Я они мѣ дадоха единѣ парчѣ ѿ рѣба пѣчена, и ѿ пчѣлы сѣтъ.

43 И зема та тѣде предъ нихъ.

44 И рече имъ: тѣа са онѣа (слова) който ви дѣмахъ когато іоще бѣхъ съ васъ, защо трѣбѣва да се свжршатъ сички те онѣа (пророчества) щото са написани въ законатъ Моисѣевъ и въ прорѣцъ те, и въ Псалмы те (Давидовы) за мене.

45 Тогана имъ ѿвори оумъ да раздѣлатъ писаніа та:

46 И рече имъ: защо така е писано, и така трѣбѣваше да пострада Христѣсъ, и въ третѣятъ день да воскресне ѿ мертвѣхъ те.

47 И да се проповѣда въ негово то име поканіе, и прошеніе грѣхѣвъ въ сички те тѣзѣщъ, като се начне това (проповѣданіе) ѿ Іерусалимъ.

48 Я нѣе сте свидѣтели на тѣа (предреченны те).

49 И ето азъ ще прѣтимъ ѿвѣщаніе то на Отца моего на васъ: а нѣе седете во градъ Іерусалимъ, докле да се ѿблечете со сила ѿ горе.

50 И като ги изведе вжнъ до Визаніа: вдигна ржцѣ те си и благослови ги.

51 И като ги благосло-

ялаиаше, ѡстжи ѡ нѣхъ,
и вознесе на небо то.

52 Я ѡни мѣ се поклониха,
и вжрѣхасе во 'иерусалимъ съ радость велика:

53 и бѣха всегда въ церква та, хвалаще и благо-
словаще Бѣга, аминь.

СВЯТОЕ ВУЧПОВЛІЕ

Ѡ І Ѡ Я Н Н І Я.

ГЛАВА ПЪРВАЯ.

Ѡ Начало то бѣше слово то и слово то бѣше съ Бѣга, и слово то бѣше Бѣгъ.

2 Той бѣше ѡ край съ Бѣга.

3 Онѣкитѣ (твари) чрезъ него бѣдоха (сотворены), и безъ него нищо не бѣде (сотворено) ѡ ѡнѣа чтоо бѣдохъ.

4 Въ него бѣше живото, и живото бѣше свѣтъ на чловѣцѣ те:

5 И свѣто въ темниѣ та свѣти, и темниѣ та го не ѡбжрѣ.

6 Бѣде нѣкой чловѣкъ прѣтенъ ѡ Бѣга, име то мѣ Іѡаннъ.

7 Той доидѣ въ свидѣтельство, да свидѣтельствѣва ѡ свѣтѣ, за да повѣрѣватъ сѣчки те чрезъ него.

8 Не бѣше той свѣтъ, но да свидѣтельствѣва ѡ свѣтѣ.

9 Бѣше свѣтъ истинный,

който посвѣщѣва всѣакого чловѣка, чтоо дохожда въ мѣръ.

10 Въ мѣръ бѣше, и мѣръ чрезъ него бѣде: и мѣръ го не позна.

11 Въ свои те доидѣ, и свои те мѣ го не прѣаха.

12 Който го прѣаха даде имъ власть да бѣдатъ чада Бжѣи на ѡнѣа който вѣрѣватъ въ негово то име:

13 Който не ѡ кръвь, ни то ѡ похоть плѣтка, ни то ѡ похоть мѣжеска, но ѡ Бѣга се родиха.

14 Нелово то бѣде плѣтъ: и вселисе въ насъ (и видѣх-
ме мѣ слава та, слава като на-
ѣдинороднагѡ Ѣѣна ѡ
Сѣа) пѣленъ съ благодѣтъ и истина.

15 Іѡаннъ свидѣтельствѣва за него, и и звѣка, и говореше: тоа бѣше за когото ви рѣкохъ, за что ѡнѣи

щото и де слѣдъ мене, предъ мене вѣдѣ, защото бѣше по напредъ ѿ мене.

16 И ѿ плнота та негова, сички те ние пріахмѣ и благода́ть вмѣстѣ благода́ть.

17 Защото зако́но чрезъ Моу́сеа вѣдѣ даденъ, а благодатьта и истината чрезъ Иисуса Христа вѣдѣ.

18 Бѣга никои никога не ѣ видѣлъ: Единородно О́нъ, който ѣ въ пазѣха та Отца, то́й го и каза (на́мъ).

19 И това ѣ свидѣтельство то Іо́анново, кога́то прати́ха Евреѣ те ѿ Иерусалима свашенници и ле́виты да го попытатъ, ты кой си;

20 И исповѣда, и не се ѿфрли: и исповѣда, че не самъ азъ Христосъ.

21 И попыта́ха го: що (говоришъ) прочее; Или́ ли си ты; и рече: не самъ, прорскъ ли си; и ѿговори: не.

22 И реко́ха му: а кой си; да да́деме ѿговоръ на О́на щото са ны прати́ли: що говоришъ за себе си;

23 Рече: азъ самъ гласъ на-Оногова, който вѣка въ пѣстѣна та: оуправѣте пѣтьатъ Господень: какъното рече Иса́а пророкъ.

24 И прати́ни те бѣха ѿ Фарисей те:

25 И попыта́ха го, и реко-

ха му: а зашо́ крщавашъ ако не си ты Христосъ, нито илїа, нито пророкъ;

26 ѿговори́ имъ Іо́аннъ, и рече: азъ крщавамъ съ вода: обаче о́нъи стои по средъ васъ, когото вѣе не зна́ете:

27 То́й ѣ който и де слѣдъ мене, който ѣ вѣлъ предъ мене: комъто не самъ достоинъ азъ да развѣржемъ ремикатъ на-ѿвѣща та му.

28 Тѣа (рѣкоты) вѣдо́ха въ Виллава́ра ѿдо́на въ Іорда́на да́то Іо́аннъ крщаваше.

29 И въ оутрешни́атъ дѣнь видѣ Іо́аннъ Иисуса че и дѣше кѣде него, и рече: ѣто агнецо Бжїи, който зѣма грѣховѣ те на-мїратъ.

30 То́а ѣ за когото азъ реко́хъ: по мене и де мѣжъ, който предъ мене вѣдѣ: защото бѣше по напредъ ѿ мене.

31 И азъ го не зна́ехъ: но за да се пѣви на Іоранила, за-това́ доидо́хъ азъ да крщавамъ съ вода.

32 И свидѣтельствова́ Іо́аннъ, и рече: зашо́ видѣхъ дѣхатъ който слѣзеше като глѣжь ѿ небо́ то, и заста на́ на него.

33 И азъ го не позна́вахъ: но о́нъи който ме прати́ да крщавамъ съ вода, то́й ми рече: надъ когото ви-дишъ да слѣзи Дхъ, и да

стой на него, той ѣ шото
крѣпѣва съ Дхъ стѣшѣи.

34 И азъ видѣхъ, и свидѣ-
тлствовахъ, зашѣ ѣ той
Ѡиъ Бжѣи.

35 И въ оутрешнѣа гъ дѣнь
пакъ стоѣше Іѡаннъ, и Ѡ
оученицъ те мѣ двѣ.

36 И като видѣ Іисуса че и-
дше рече: ѣто агнецо Бжѣи.

37 И като го чѣха двѣама та
оученицъ да дѣма тѣа сло-
вѣа, ѡидѣха слѣдъ Іисуса.

38 И като се ѡбжрѣа Іис-
усъ та ги видѣ че идатъ
по него, рече имъ:

39 **Шо** трѣсите; а Ѡни мѣ
рѣкоха: Раввѣ, (коѣто ще да
рѣчѣ толковано, оучителю),
гдѣ живѣешъ;

40 И рече имъ: ѣлате та
виждете, и ѡстанѣха тѣа
дѣнь оунѣгѡ: и бѣше чѣсъ
като десѣтѣи.

41 Бѣше Ядрѣй братъ на-
Ѡимѡна Петра, ѣдинъ Ѡ
дѣама та които бѣха чѣли
Ѡ Іѡанна Ѡнова слово, и
ѡидѣха по Іисуса.

42 И той пѣрво намери братъ
своего Ѡимѡна, и рече мѣ:
наидѣхъ мѣ Мессѣа, коѣто и-
столковано ще да рече, Хрѣ-
стѣсъ:

43 И доведе го при Іисуса,
и като погледна Іисусъ на
него, рече: тѣ си Ѡимѡнъ
сѣнъ Іѡннѣа: тѣ ще да
се наречешъ Кѣфа, коѣто се
толковѣа Пѣтръ.

44 И въ оутрешнѣа гъ дѣнь
поиска пакѣ да и злѣзе въ
Галѣеа: и наидѣ Фѣлѣппа,
и рече мѣ: ѣла по мене.

45 И Фѣлѣппъ бѣше Ѡ Ви-
саѣда, Ѡ Ядрѣовшатъ и Пѣ-
тровшатъ градъ.

46 Намери Фѣлѣппъ Наѡана-
ила, и рече мѣ: за когото
написа Мѡѡсѣи въ законъ
натъ, и пророцъ те, наидѣхъ-
ме Іисуса сѣна Іѡсифова,
коѣто ѣ Ѡ Назарѣтъ.

47 И рече мѣ Наѡанаилъ:
Ѡ Назарѣтъ можели да бжде
нѣшо добро; рече мѣ Фѣ-
лѣппъ: ѣла та виждѣ.

48 И Іисусъ видѣ Наѡана-
ила като иде кжмъ него, и
рече за него: ѣто воистин-
нѣ Ісраѣлитанинъ, въ коѣ-
то нѣма лѣсть.

49 И рече мѣ Наѡанаилъ:
Ѡ гдѣ мѣ знаѣешъ; Ѡ говори
Іисусъ и рече мѣ: по на-
прѣдъ докле іѣще не бѣше
те повыкѣлъ Фѣлѣппъ, ко-
гѣто бѣше подъ смоковни-
ца та, видѣхъ те.

50 Ѡ говори Наѡанаилъ, и
рече мѣ: раввѣ, тѣ си Ѡиъ
Бжѣи тѣ си царъ Ісраѣлевъ.

51 Ѡ говори Іисусъ, и рече
мѣ: зашѣто ти рѣкохъ, че
те видѣхъ подъ смоковни-
ца та, вѣрѣвашъ, по голѣмѣ
(работѣ) Ѡ тѣа ще видишъ.

52 И рече мѣ: воистиннѣ
воистиннѣ ви говоримъ: Ѡ
тѣка на тѣмъ ще видѣте

неко́ то шно́рено, и́ й҃ггелы́ те
вжѣи да се кáчѣватъ, и́
да слáзатъ надъ о́шна чело́вѣческаго.

ГЛІВІ В.

И́ въ трѣтіатъ дѣнь бѣде́
свáдка въ Кáна Галі́лейскаа:
и́ бѣше ма́йка та́ Исѣсова
та́мш.

2 Н повѣка́ха и́ Исѣса, и́ оу́-
ченицы́ те мѣ на свáдка та́.

3 Н кáто не достига́ вѣно́
рече́ на Исѣса ма́йка мѣ:
вѣно́ нѣматъ.

4 Рече́ и́ Исѣсъ: жѣно, ка-
квá грѣѣа́ и́машъ ты́ и́ азъ;
іо́ще не є́ дошло́ вре́мето ми́

5 Рече́ ма́йка мѣ на слѣги́
те: каквóто ви рече́, сторѣте.

6 Н и́маше́ та́мш шѣсть сто́-
мны́ ка́менны, ко́нто сто́ѣха
за́ ѣчи́щеніе по́ обѣчаю́
Іудѣ́йскомѣ, и́ сви́раха́ по
двѣ́, и́ли по́ три́ мѣрш.

7 Рече́ и́мъ Исѣсъ: напж-
ланѣте́ сто́мны́ те́ вода́, и́
напжани́ха́ ги́ до вжрхатъ.

8 Н рече́ и́мъ: за́цжрпѣте
зѣга́, и́ занѣсте́ на́ старисвá-
тѣ, и́ занѣсо́ха.

9 Н кáто вкѣси́ старисвáто
шѣ вѣно́ то, ко́нто бѣше́ се́ пре-
твори́лош вода́, (и́ не зна́еше
шѣ гдѣ́ є́ но́ слѣги́ те́ ко́нто
бѣха́ налѣли́ вода́ та́ зна́е-
ха́) повѣка́ младо́жѣнеца́тъ,

10 Н рече́ мѣ: сѣкой чело-
вѣкѣ́ пѣрво́ тѣра́ до́брѣ́ то

вѣно́, и́ когáто се оу́пíатъ,
тогíва по́ ло́шо то: а́ ты́ си́
скрѣлѣ́ хѣ́кво то́ вѣно́ до
сѣга́.

11 То́ва́ нача́ло на́ чѣдеса́
та́ сотвори́ Исѣсъ́ въ́ Кáна
Галі́лейскаа, и́ шѣи́ сла́ва та́
своа́: и́ повѣрѣ́ва́ха́ въ́ него́
оу́ченицы́ те́ мѣ.

12 По́ то́ва́ по́слѣ́ слѣ́зе́ въ́
Каперна́мъ, то́й и́ ма́йка
мѣ, и́ бра́тїа́ та́ мѣ, и́ оу́-
ченицы́ те́ мѣ: и́ не се́де́ха
та́мш мно́го днѣ́.

13 Н бѣше́ бли́зѣ́ пáсха́ та́
Іудѣ́йска, и́ качісе́ во́ Іеру-
сали́мъ Исѣсъ́.

14 Н намери́ въ́ цѣрква́ та́
о́ныа́, ко́нто прода́ва́ха
воло́ве́ и́ о́вцы́ и́ галѣ́е,
и́ о́ныа́ що́то и́змѣна́ва́ха
парѣ́ те́ че́ се́де́ха.

15 Н кáто направи́ ка́м-
ши́къ шѣ́ вжрви́, и́згна́ ги́
сички́ те́ и́зъ цѣрква́ та́, съ
о́вцы́ те́ и́ воло́ве́ те́, и́ па-
рѣ́ те́ на́ сара́фи́ те́ разсы́пѣ,
и́ джски́ те́ и́мъ́ разфжрлі́.

16 Н на́ о́нїа́ що́то про-
да́ва́ха́ галѣ́е те́ рече́: ван-
гнете́ тіа́ (ра́боты) шѣ́ тѣ́ка, и́
непра́вѣте́ до́матъ́ на́ о́тца́
могѣ́, до́мъ́ тжрго́вски́.

17 Н смы́сли́ха́ оу́ченицы́
те́ мѣ, че́ є́ писа́но: жалость
та́ на́ до́матъ́ тво́й іѣ́ да
ме́ и́зде́.

18 Н шѣ́ говори́ха́ Іудѣ́и́ те́,
и́ реко́ха́ мѣ: каквó́ зна́меніе́
ни́ пока́зѣ́вашъ, че́ и́машъ́

власть да прѣвишь тѣла
(работы);

19 Ѡговори Іисусъ, и рече
имъ: развалете тѣла цѣрква,
и въ три дни ще да ѡвдѣн-
гнемъ.

20 И Іудѣе те рекоха, въ
четырѣдесать и шестъ го-
динъ ѣ направлена тѣла цѣр-
ква, и ты ли въ три дни
ще да ѡвдѣгнешъ;

21 Но той говореше за
цѣрква та тѣла всегѡ.

22 Когда то прочее воскре-
сна ѡ мѣртвы те, оусетихасе
оученицы те мѡ. зашѡ това
имъ говореше: и повѣрова-
ха писаніе то, и слово то
щѡто рече Іисусъ.

23 И когда то бѣха во Іе-
русалимъ въ празникатъ
на-пѣсхата, мнозина по-
вѣроваха въ ѡмето мѡ, ка-
то глѣдаха чѡдеса та който
прѣвеше.

24 И Іисусъ не оувѣрѣва-
ше себѣ си нимъ, зашѡто
самъ ги знѣеше сички те
(какви са).

25 И зашѡто немаше по-
трѣба да свидѣтелствѡва
нѣкой за (нѣкого) человѣ-
ка: зашѡто самси знѣеше,
каква мѡсль бѣше въ секого
человѣка.

ГЛАВА Г.

И бѣше человѣкъ нѣкой ѡ
фарісеи те, ѡмето мѡ Ні-
кодѣмъ, князь жидѡвскій.

2 Той доидѣ при Іисуса
презъ нѡщъ, и рече мѡ: равнѣ
знаеме зашѡ си ѡ Кѡа до-
шелъ оучитель: зашѡто тѣла
чѡдеса щѡто прѣвишь ты,
никой не може да ги напра-
ви, ѡко да не ѣ Кѡъ съ него.

3 Ѡговори Іисусъ и рече
мѡ: воистиннѡ воистиннѡ
ти говоримъ, ѡко нѣкой се
не роди ѡ горѣ, не може да
види царство то Бжѣе.

4 Рече мѡ Нікодѣмъ: какви
може чѡлѡвѣкъ като ѣ старъ
да се роди; или може чѡло-
вѣкъ итори пжтъ да влѣзе
въ оутрѡва та маичина си,
и да се роди;

5 Ѡговори Іисусъ: ѡсти-
на истина ви говоримъ,
зашѡ който се не роди ѡ
вода и ѡ дѡхъ, не може да
влѣзе въ царство то Бжѣе.

6 Онаѡ щѡто ѣ родѣно
ѡ плѡть, плѡть ѣ: ѡ родѣно
то ѡ дѡхъ, дѡхъ ѣ.

7 Не чѡдѣсе зашѡ ти ре-
кохъ, че трѣвѡва да се ро-
дите ѡ горѣ.

8 Вѣтѡро гдѣто ѡска дѡ-
ха, и гласѡтъ мѡ чѡешъ, но
не знѣешъ ѡ гдѣ дохѡжда,
и кждѣ ѡиѡва: така ѣ секой
чѡлѡвѣкъ който ѣ родѣнъ
ѡ дѡхъ.

9 Ѡговори Нікодѣмъ, и
рече мѡ: какви можатъ да
бждатъ тѣла (работы);

10 Ѡговори Іисусъ, и ре-
че мѡ: ты си оучитель Іс-

рѣилевѣ, ѿ не знаешъ ли
тѣа (работы);

11 Истина истина ти го-
воримъ: зашѣ онова цюго
знаеме, говориме: ѿ онова
цюго сме видѣли, свидѣтел-
ствываеме, ѿ свидѣтелство
то ни не прѣимате.

12 Яко земны те ви (рабо-
ты) рѣкохъ, ѿ не вѣрываете:
какво цѣ да повѣрываете
яко ви речемъ небесны те;

13 И никой не се е качу-
валъ на некое то, токмо о-
нш цюго е слѣзалъ ѿ некое
то, ошнъ человѣческой,
който е на некое то.

14 И каквото Моисей ѿз-
дигна змиа та въ пѣсты-
на та, така трѣбыва да се ѿз-
дигне ѿ ошнъ человѣческой:

15 Да не погине никой,
който вѣрываетъ въ него, но
да ѿма живото вѣчный.

16 Зашто толко е воз-
любилъ Бгъ миръ, цюто ѿ
сѣна своего единороднаго
е ала, да не погине ни-
кой който вѣрываетъ въ него,
но да ѿма живото вѣчный.

17 Зашто Бгъ не е пра-
тилъ ошнъ своего въ миръ,
да сди миръ, но да се спасе
чрезъ него миръ.

18 Който вѣрываетъ въ него,
неще да бже ѿсужденъ: но
който не вѣрываетъ, ѿ сего е
(вече) ѿсужденъ, зашто не
е повѣроваалъ во име то на-
единороднаго ошнъ Бжїа.

19 И сдо е тѣа, зашѣ
свѣтъ доиде въ миръ, ѿ воз-
любиха, человекы цѣ по
много темнота та нежелн
свѣтатъ, зашто ала та
ѿмъ бѣха зли.

20 И секой който стрѣва
злы (работы) ненавидн
свѣтатъ: ѿ не дохожда къ
свѣтатъ, да не бы се ѿз-
вили работы те мѣ (че са
злы).

21 Но койтотвори истина
та, ѿде къ свѣтатъ, да се
ѿватъ работы те мѣ, зашѣ-
то са по Бга сотворены.

22 Послае по това доиде
Исусъ ѿ оученицы те мѣ въ
Иудейска та земля: ѿ тамъ
живѣеше съ нихъ, ѿ крещаваше.

23 И Иѿаннъ крещаваше въ
вншнъ близъ при Салимъ
(градъ), зашто ѿмаше та-
мъ много воды: ѿ дохож-
даха та се крещаваша.

24 Зашто ѿше не бѣше
тѣренъ Иѿаннъ въ темни-
ца та.

25 И бже прѣнїе междѣ
оученицы те Иѿаннови ѿ
междѣ Иудей те за ѿчище-
нїе то.

26 И доидоха при Иѿан-
на, ѿ рѣкоха мѣ: оучителю,
ошнъ цюто бѣше заедно съ
тебе ѿтонадъ Иордана, за
кого то ты свидѣтелствова,
ето тѣи крещаваша, ѿ сички
те ѿватъ кода него.

27 Ѡговорѣ Іуаннѣ, ѣ рече: не може человекъ да зема нищо, ако не мѣ е дадено ѡ него то.

28 Вше сами свидѣтелствувате за мене, че рекохъ: не самъ азъ Христосъ, но зашю самъ прѣтенъ предъ него.

29 Който има невѣста, женихъ е: а прѣательо жениховъ който стои та го слыша, радѣвасе много за гласхъ жениховъ, таа прочее радость моя се исплани.

30 Той трѣбѣва да расте, а азъ да се смалавамъ.

31 Онъи който ѣде ѡ горе, надъ гички те е ѡ горе: който е ѡ землѣ та, ѡ землѣ та е ѣ ѡ землѣ та говори: който ѣде ѡ него то, надъ гички те е ѡ горе.

32 И снова шото е видѣлъ ѣ чѣлъ, това свидѣтелствѣва: ѣ свидѣтелство то мѣ никой не прѣима.

33 Който прѣиме негово то свидѣтелство, вѣрѣва ѣзвѣстнѣ зашю е Бгъ истиненъ.

34 Зашюто онъи когото е прѣтилъ Бгъ, Бжѣи теслова говори: зашюто Бгъ не мѣ дава дѣхъ съ мѣра.

35 Оцъ любви Ѡна, ѣ гичко то мѣ даде на ржцѣ те.

36 Който вѣрѣва въ Ѡна, ѣма живѣтъ вѣченъ: а който не вѣрѣва въ Ѡна не шѣ да види живѣтъ, но гнѣвъ Бжѣи стои на него.

ГЛАВА Д.

КОГЯТО разѣмѣ прочее Исѣсъ, зашю чѣха Фарисѣи те че Исѣсъ по много оученицѣ прѣни ѣ крещѣва, неже ли Іуаннѣ.

2 (Ако ѣ да не крещѣваше самси Исѣсъ, но оученицѣ те мѣ).

3 Ѡстави Іудѣа, ѣ ѡидѣ паки въ Галилѣа.

4 Н трѣбѣваше да заmine презъ Самарѣа.

5 Дойдѣ прочее въ единъ градъ самарѣиски, който се вѣкаше сѣхаръ, близъ прѣселѣ то, коѣто бѣше далъ Іаковъ Іусифъ сынъ своемѣ.

6 Н тамъ бѣше кѣнарѣ Іакововъ: а Исѣсъ понеже бѣше ѡморенъ ѡ пѣтьатъ, сѣдна така (оутрѣжденъ) при кѣнарѣтѣ, ѣ бѣше като шѣстый чѣсъ (ѡ деньхъ).

7 Дойдѣ прочее една жена ѡ Самарѣа да си ѣзвѣди вода: ѣ рече ѣ Исѣсъ, дай ми да пѣемъ.

8 Зашюто оученицѣ те мѣ бѣха ѡишли въ градхъ, да кѣпатъ гѣстѣе.

9 Н рече мѣ женѣ та самарѣанка та, какъ ты, като си еврѣинъ, искашъ да пѣеша ѡ мене коѣто самъ женѣ самарѣанка; зашюто еврѣе те не се прикосѣватъ до самарѣане те.

10 Ѡговорѣ Исѣсъ, ѣ рече

и: ако къ знала Кожіатъ дъръ, и кой е шото ти говори, дай ми да пиемъ: ты къ просила ш неговъ, и далъ къ ти вода жива.

11 Рече мъ жена та: Господи, ничо водоцжрпалка имашъ, и бунаро е ажалокъ: ш гдѣ прочее имашъ вода жива;

12 Да не кждешъ по големъ ты ш отца нашего Іакшва, който ни е далъ тол бунаръ, и той е изъ неговъ пилъ, и сыновѣ те мъ, и довыцш те мъ;

13 ѿговори Исусъ и рече и: секой който пие ш тѣа вода, ще да ѿжадне пакъ:

14 Но който пие ш вода та, коато ще мъ дамъ азъ не ще да ѿжадне во вѣки: но вода та коато ще мъ дамъ азъ, ще да кже въ него изворъ ш вода, коато тече въ животъ вѣчный.

15 Рече мъ жена та: Господи, дай ми тѣа вода, да не ѿжаднавамъ, ничо да дохождамъ тѣка да изваждамъ.

16 Рече и Исусъ: иди поыкай мжжтъ си, и ела тѣка.

17 ѿговори жена та, и рече: немамъ мжжъ. Рече и Исусъ: добре си рекла, че немашъ мжжъ:

18 Защо то петь мжжѣ си имала: и сегѣ тол шото го

имашъ, не ти е мжжъ: то ва си истинно рекла.

19 Рече мъ она: Господи видимъ зашо си пророкъ ты.

20 Башѣ те ни въ тѣа гора се поклониха: а вше гориците, зашо въ Іерусалимъ е мѣсто то, гдѣто трѣбва да се кланаме.

21 Рече и Исусъ: ш жено, вѣрвай ми, зашо иде време, въ което нито въ тѣа гора, нито въ Іерусалимъ ще да се поклоните отцѣ.

22 Вше се кланатена она шото го не знаете, ние се кланаме на она шото го знаеме: зашто спасение то е ш ѿдеи те.

23 Но иде време, и сегѣ е когато истинни те поклонници ще да се поклонатъ отцѣ съ духъ и съ истина: зашто (и) отецъ такива иска (даждатъ) она, който мъ се кланатъ.

24 Бгъ е Дхъ: и она, който мъ се кланатъ, съ духъ и съ истина трѣбва да мъ се кланатъ.

25 Рече мъ жена та: знамъ зашо ще дойде Мессіа, който се говори Христосъ: когато дойде той, ще да ни каже сичко то.

26 Рече и Исусъ: азъ самъ, който говоримъ съ тебе.

27 И тогава дойдоха оученицш те мъ, и чухасе

защото съ жена хоратъваше: обаче никои не рече: що искашъ; или що хоратишъ съ нея;

28 Ѿстави прочее стѣмна та си жена та, и ѿиде въ градътъ, и рече на человекъ чы те:

29 Влате да видите человекъ, който ми рече сичко що самъ направилъ: да не бжде той Христосъ;

30 И излѣзоха изъ градътъ, и идеха кжде него.

31 Я по междѣ това мѣлѣха го оученицы те мѣ, и говореха: оучителю, пждѣ.

32 Я той имъ рече: азъ имамъ мѣстѣ да пмъ, което вы не знаете.

33 Говореха прочее оученицы те по междѣ си: да ли нѣкой мѣ донесе да пде;

34 Рече имъ Исусъ: мое то пденѣ ѣ да сотворимъ кола та на оногова който ме ѣ пратила, и да свршимъ работа та негова.

35 Не говорите ли вы, че юще чѣтыри мѣсаци има, и жатва та ще дойде; ѣто ви говоримъ, повдигнете си очи те, и виждѣте нивъ те че са бѣлы вече за жатва.

36 И който жне, зема заплаата, и собира и плодъ въ живѣтъ вѣчный: за да се радва заедно и който сѣе, и който жне.

37 Защото въ това (ни-

чо), слово то ѣ истинно, че ардгъ ѣ ксйто сѣе, а ардгъ който жне.

38 Изъ въ пратихъ да жнете, гдѣто вы несте се трдали: ардги се трдиха, а вые влѣзохте въ тѣ чхнхатъ трдѣ.

39 И ѿ оный градъ мнозина ѿ Самаране те повѣроваха въ него за слово то на онаа жена, която свидѣтелствуваше, че ми рече сичко што самъ оучинила.

40 Когато дойдоха прочее Самаране те при него, молѣха го да ѿстане оучнихъ: и преседе тамъ два дни.

41 И юще по мнозина повѣроваха за слово то мѣ.

42 Я на жена та говореха: защото вече не вѣрваме за твоа та дѣма: защото нѣ самѣ чѣхме и знѣме че тол ѣ воистиннѣ спаситель мѣрд Христосъ.

43 И по два дни послѣ излѣзе ѿ тамъ, и ѿиде въ Галилѣа.

44 Защото самъ Исусъ свидѣтелствовѣ, че п рорѣкъ во ѿтечество то си нема чѣсть.

45 Когато прочее дойде въ Галилѣа, прѣаха го Галилѣанѣ те, понеже бѣха видѣли сички те (чѣдеса) който сотвори во Иерусалимъ въ празникатъ: защото

и ѿнѣ бѣха дошли на праз-
дникатъ.

46 Исусъ прочее доиде
пáки въ Кáна Галлѣйскаа,
гдѣто бѣше претворилъ
вода̀ та въ вино̀, и бѣше
тамъ нѣкой царски чело-
вѣкъ, накого̀то сыно̀ мѣ бѣ-
ше коленъ въ Капернаѣмъ.

47 Той като чѣ че доиде
Исусъ ѿ Идѣа въ Галлѣа,
ѿиде при него, и мо̀лѣше го
да слѣзе да исиѣли сына мѣ:
защото шѣше да оумре.

48 Рече мѣ прочее Исусъ:
áко не видите знаменїа и
чудеса̀, не шѣда повѣрвате.

49 Рече мѣ царскїо чело-
вѣкъ: Господи, слѣзни до-
клѣ не ѣ оумрело дѣтѣ то
ми.

50 Рече мѣ Исусъ: иди
си: сынъ ти ѣ живъ, и по-
вѣрова̀ чело̀вѣко̀ сло̀во то,
щото мѣ рече Исусъ: и ѿ-
иваше си.

51 И като слáзеше, сре-
шна̀ха го слуги те мѣ, и
рѣко̀ха мѣ, зацо̀ дѣтѣ то
ти ѣ живо.

52 Попыта̀ ги прочее, въ
кой часъ мѣ вьдѐ по̀ лег-
ко: и каза̀ха мѣ, зацо̀ вче-
ра въ седмши часъ го ѿста-
ви трѣска та.

53 Позна̀ прочее отѣцо
на дѣтѣ то, зацо̀ въ ѿнши
часъ, въ който мѣ рече Ис-
усъ, че дѣтѣ то ти ѣ живо:
въ тоа̀ часъ го ѿстави трѣ-

ска та: и повѣрова̀ той, и
си́чкїо домъ неговъ.

54 Това̀ пáки направи Ис-
усъ второ̀ чудо̀ като доидѐ
ѿ Идѣа въ Галлѣйска та
страна̀.

ГЛАВА В:

И по тѣа̀ послѣ бѣше праз-
дникъ Идѣйскїи, и Исусъ
се качи во Иерусалимъ.

2 И во Иерусалимъ има
овча̀ купѣль, ко̀то се го-
вори ѣврейски виѣсда̀, и
има пѣть притворъ.

3 Въ нѣхъ лежѐха мно̀гш
болни, слѣпи, хро̀ми, сѣхи
който ча̀ка̀ха да се разигра̀е
вода̀ та.

4 Защото и́гггаз̀ Госпо-
день всáка година̀ слáзиши
въ купѣль та̀, и размжто-
ваше вода̀ та: и който вла-
зешѐ перво̀ по размжтова-
нѣ то̀ водно̀, зара̀въ̀ бѣва-
ше ѿ каква̀ болестъ да бѣ-
ше коленъ.

5 И бѣше тамъ нѣкой
человѣкъ, който бѣше три-
десать и ѿсемь година̀ш ко-
ленъ.

6 Него̀ като видѐ Исусъ
че лежешѐ (тамъ) и разѣ-
мѣ̀, зацо̀ бѣше мно̀го го-
динъ всленъ, рече мѣ: Ис-
кашъ ли да ѿздравѣешъ:

7 ѿговори мѣ болншо̀: Го-
споди, чело̀вѣка нема̀мъ, ко-
гáто се размжти вода̀ та,

да ме Фѣрли въ кѹпѣль тѣ:
а когѣто дохѹждамъ азъ,
Фѣргъ по напредъ ѿ мене
слѣзи.

8 Рече мѣ Исѣсъ: стани тѣ
ен земли ѿдѣратъ, и ходи.

9 И абѣе быде здравъ че-
ловѣко: и земля си ѿдѣратъ
и ходеше: а онъи дѣнь бѣ-
ше събвѣва.

10 Говорѣха прочее Іудѣи
те на ѹздравѣлшатъ съб-
вѣта ѣ, и не ти подобѣе
да внигашъ ѿдѣратъ си.

11 Я тѣой ѹмъ ѿговори:
онъи който ме направи
здравъ, тѣой ми рече: земли
ѿдѣратъ си и ходи:

12 Пытаха го прѣнее: кой
ѣ человекѣо цѣто ти рече:
земли си ѿдѣратъ, и ходи:

13 Я ѹздравѣлшо не знѣ-
еше кой ѣ: зашто Іисѣсъ
се оуклони (тайнш) ѿ на-
рѣдатъ, който бѣше тамъ
на онѣвѣ мѣсто.

14 Я послѣ го найдѣ Іис-
съ въ цѣрква тѣ, и рече
мѣ: ѣто (сегд) си здравъ,
не согрѣшавѣи веке да ти
не вжиде нешо по зло.

15 И ѿидѣ человекѣо така-
зѣна Іудѣи те зашо Іисѣсъ
ѣ кѣйтоме направи здравъ.

16 И заради тѣвѣ гонѣха
Іисѣса Іудѣи те и ѹскаха
да го оубѣлатъ, зашто въ
събвѣтѣ прѣвеше тѣа (ра-
ботш).

17 Я Іисѣсъ ѹмъ ѿгово-

ри: Отѣцъ мой до сегд
работи, и азъ работимъ.

18 Затѣва по многш ѹс-
скаха Іудѣи те да го оубѣ-
латъ, зашто не тѣкмш раз-
вѣлшше събвѣтѣ тѣ, но и
Отцѣ своего говореше Бѣга,
и равенъ се прѣвеше съ Бѣга,

19 ѿговори прочее Іисѣсъ
и рече ѹмъ: ѹстина ѹсти-
на, ви говоримъ: не може
сѣнъ да прѣви ницо ѿ се-
бе си, ако не види Отцѣ
да го прѣви: зашто кой-
то (дѣлѣ) прѣви онъ тѣа
и сѣнъ подобнш прѣви.

20 Зашто Отѣцъ ѹбвѣта
сѣна, и показѣва мѣ сѣчки
те (дѣлѣ) който сѣмъ прѣви:
и по голѣми дѣлѣ ѿ тѣа цѣ
мѣ показѣе, да се чѣдите вѣе.

21 Зашто, какѣото ѿ-
тѣцъ воскрѣшава мѣртли-
те, и ѿживлѣва ги такъ и
сѣнъ, който цѣ ѿживлѣва.

22 Зашто Отѣцъ не сѣди
никомъ но сѣчкиатъ сѣдѣ
ѣ прѣдѣлѣ на сѣна:

23 Да почиатъ сѣчки те
сѣна, какѣото цѣо почи-
татъ Отцѣ, а който не по-
читѣ сѣна, не почи тѣ
цѣ, който го ѣ прѣтилѣ.

24 Истина ѹстина ви гово-
римъ, зашо който слѣша слѣ-
вѣто моѣ, и вѣрѣва въ онѣ-
гоѣвѣ, който ме ѣ прѣтилѣ ѹ-
ма живѣтѣ вѣченъ и на сѣдѣ
нещѣ да дойде: но цѣ да прѣй-
де ѿ смѣрть тѣ въ живѣтѣ.

25 Истина істина ви дѣ-
мамъ, за що́ иде часъ, и се-
гѣ є, когѣто мѣртва те ще
чѣдѣтъ гласѣтъ на-Оуна че-
ловѣческагѣ и кѣто го чѣ-
дѣтъ ще да ѡживѣдѣтъ.

26 За шо́то каквѣто О-
тѣцъ има живѣтъ въ сѣбе,
такѣ є дѣлъ и насѣна да
има живѣтъ въ сѣбе.

27 И дѣлъ мѣ є вла́сть и
сѣдѣ да прѣви, за шо́то є
Оуна чѣловѣческѣй.

28 Не чѣдѣтесе на това:
за шо́то иде часъ въ ко́й-
то сѣчки те ко́йто са въ
грѣбниша та, ще да чѣдѣтъ
гласѣтъ мѣ:

29 И ще да илѣзѣтъ (ѡ
нихъ), Оуна ко́йто са со-
твори́ли добри (рѣботы)
въ воскресѣніе на живѣтъ:
а ко́йто са сотвори́ли злѣ
въ воскресѣніе на сѣдѣ.

30 Не мѣжемъ азъ да прѣ-
вимъ ницо ѡ сѣбе си: ка-
квѣто слѣшамъ, сѣдимъ: и
сѣдо ми є прѣведѣнъ: за шо́-
то не искамъ своѣ та си во-
ла, но вола та на-Отца
моегѣ, ко́йто ме є пра-
тилъ.

31 Яко азъ свидѣтельствѣ-
вамъ за сѣбе си свидѣтел-
ство то ми не є истинно.

32 Дрѣгъ є ко́йто свидѣ-
тельствѣва за мѣне: и зна́мъ
за шо́ є истинно свидѣтел-
ство то, коѣто свидѣтел-
ствѣва за мѣне.

33 Вѣе прѣтихѣте при Іо-
ѣнна, и (Оуна) свидѣтел-
ствова за истина та.

34 И азъ не прѣимамъ ѡ
чѣловѣка свидѣтельство: но
говоримъ ви тѣа (словеса)
да се спасѣте вѣе.

35 Той бѣше свѣтилникъ
ко́йто горѣше и свѣтѣше:
но вѣе поискѣхѣте да се воз-
рѣдовѣте (токмѣ) за ма-
ло вѣеме въ нѣгово то свѣ-
тенѣ.

36 Но азъ имамъ свидѣ-
тельство по голѣмо ѡ Іо-
ѣнново то: за шо́то дѣла
та, ко́йто ми дѣде Отѣцъ
да свѣршимъ, тѣа дѣла
шо́то прѣвимъ азъ свидѣ-
тельствѣватъ за мѣне, за шо́
Отѣцъ ме є прѣтилъ.

37 И Отѣцъ ко́йто ме є
прѣтилъ, той свидѣтел-
ствова за мѣне, ни́то гла-
сѣтъ мѣ сте чѣли нѣкогѣ,
ни́то лицѣ то мѣ сѣе видѣли.

38 И слово то мѣ нѣмѣте
да стои въ васъ: за шо́то
не вѣрѣватѣ въ тогѣва, ко-
гѣто є той прѣтилъ.

39 Испѣтайте писѣніѣ та,
за шо́то вѣе мѣсли́те да и-
мѣте въ нихъ живѣтъ вѣч-
ный: и Оуна са ко́йто сви-
дѣтельствѣватъ за мѣне.

40 Я вѣе щѣте да дойде-
те при мѣне, за да имѣте
живѣтъ.

41 Язъ слава ѡ чѣловѣцѣ
те не прѣимамъ:

42 Но раздѣхъ въ че лю-
бовь, Бжѣа неamate въ себе си.

43 Изъ дойдѣхъ во име то
на Отца моего, и не ме
примаете: ако дойде другъ
во име то свое, него ще да
примете.

44 Какво можете въе да
повѣрвате, като примат-
те единъ Ѡ другого слава,
а слава та колко е Ѡ са-
маго Бга не трасите;

45 Не мислете защо азъ
ще да ны наклеветимъ на
Отца; има кой да выкле-
вети, Мшѣей на когото
въе се надѣете.

46 Защото ако вѣхте вѣ-
рвали Мшѣю, щехте да
повѣрвате и мене: зашто-
то той за мене писа.

47 И ако на негови те пи-
санѣа не вѣрвате какво ще
да повѣрвате моиѣ дѣмы;

ГЛАВА 3.

И послѣ по това Ѡиде 'и-
схъ одонѣа морѣ то на
Галилеа, което се говори Ти-
берѣаско:

2 И слѣдъ него идеше
многъ народъ, защото глѣ-
даха чѣдеса та които прѣ-
веше на болни те.

3 И качисе на гора та 'и-
схъ, и тамъ седеше заедно
съ оученицы те си.

4 И бѣше клизъ пасха та,
празднико 'иудейскій.

5 Като вдигна прочее 'и-
схъ очѣ те си, и виде, за-
що много народъ иде кжде
него, рече на Филіппа: Ѡ гдѣ
да кѣпиме хлѣбове да ги-
дѣтъ тѣа;

6 (А това рече и скѣшава-
ющи го: защото самси зна-
еше що ще да прѣви.)

7 Ѡговори мѣ Филіппа:
за двѣте грѣша хлѣбъ не
имъ стѣга да земе секой
по малко комѣтченце.

8 Рече мѣ единъ, Ѡ оуче-
ницы те мѣ, и дрѣй братъ
на-Ѡимѣна Петра:

9 Нахожда се тѣка едно
дѣте което има пѣть хлѣба
мѣмѣны и двѣ рѣвы: но
що ще да чинатъ они на
толко народъ;

10 Я 'исхъ рече: направѣ-
те да насѣдѣтъ человекы
те, и имаше много травѣ
намѣсто то, насѣдѣха про-
чие человекы те колко до
пѣть хѣлады на брѣй.

11 И зема хлѣбове те 'и-
схъ, и като въздѣа хвала,
подѣа ги на оученицы те,
а оученицы те ги раздѣли-
ха на она цѣто седеха:
подобно и Ѡрѣвы те кол-
кото и скаха.

12 И като се наѣдоха ре-
че на оученицы те си: собе-
рѣте комѣтчета та цѣто
Ѡстанѣа, да се не загѣви
нищо.

13 И собрѣа та на пжани-

ха дванадесет коша коматы ѿ пать тѣхъ хлѣба пчменны който ѿстанѣха на онѣа штодо гдѣоха.

14 Человѣцъ те прочее като видѣха чдас то, коѣто сотвори Исуса, говорѣха: зашто тоа ѣ воистиннѣ проороко, който иде въ мѣръ.

15 И като раздѣмѣ Исуса че ще да дойдатъ да го грабнатъ за да го направатъ царь, ѿиде пакъ въ гора та самъ той.

16 И като мржкна, слѣзоха оученицъ те мѣ на морѣ то:

17 И влѣзоха въ гемѣа та, ѿиѣвахъ одонѣа морѣ то въ Капернадѣмъ: и стемни се хѣкѣмъ, а Исуса юще не бѣше дошелъ при нихъ:

18 И морѣ то се и заиѣгаше, зашто дохаше голѣмъ вѣтръ.

19 И като заминаха до двѣдесать, или до тридесать стади гребѣюще съ лопаты те, видѣха Исуса че ходеше по морѣ то, и приближи до кораблятъ: и оуплашихасе.

20 Я той имъ рече: азъ самъ не бойтесе.

21 Искаха прочее да го зѣматъ въ кораблятъ: и тоа часъ корабльо се намери на землѣ та, въ коа то ѿиѣвахъ.

22 И въ оутрешнѣатъ день народо който стоѣше одо-

наѣа морѣ то, като видѣче немаше дрѣгъ корабль тамъ, но самъ онъ бѣше въ който влѣзоха оученицъ те, и зашто не влѣзе съ оученицъ те си Исуса въ кораблятъ, но сами оученицъ те мѣ преидоха:

23 И доидоха и дрѣги корабли ѿ Тиверѣада близъ при онѣа мѣсто, гдѣто бѣха мѣли хлѣбове те хвала возаѣде Господъ.

24 Като видѣ прочее народо, зашто нема тамъ Исуса, нито оученицъ те мѣ, влѣзоха и онѣи въ кораблятъ, и ѿидоха въ Капернадѣмъ и траسهха Исуса.

25 И като го найдоха одонѣа морѣ то, рекоха мѣ: оучителю, кога си дошелъ тѣка;

26 Ѣговори Исуса и рече имъ: истина истина ви говоримъ, трасите ме не зашто видѣхте чдеса та но зашто гдѣохте хлѣбове те, и насытихтесе.

27 Не работѣте за хранѣа коа то се развѣла но за хранѣа коа то траѣ въ животѣ вѣчннѣи. коа то Ѣынъ человекскѣи ще ви даде: зашто него ѣ назначилъ Бгъ отецъ.

28 Рекоха мѣ прочее шо да направиме, за да работиме дѣла та Бжѣи;

29 Ѣговори Исуса, и рече

чи ѿмъ: това ѣ дѣло то Бжїе да вѣрвате въ оногѡва, когото прати той.

30 И рѣкоха мѡ: каквѡ чѡдо прочее прѡвишъ ты да видиме, ѿ да ти фанеме вѣра; що рабѡтишъ;

31 Отцѡу те наши мѡдоха мѡнна въ пѣстѡната, каквѡто ѣ писано: хлѣбъ ѡ некѡто ѿмъ даде да мѡдѡтъ:

32 Я Исѡсъ ѿмъ рече: ѿстина ѿстина ви говоримъ защо не Мшѡсѣй ви даде хлѣбъ ѡ некѡто: но Отецѡу мой ви дава хлѣбъ истинншѡ ѡ некѡто.

33 Защо то Бжїю хлѣбъ ѣ оншѡ който слѡзи ѡ некѡто, ѿ дава живѡтъ мїрѡ.

34 Я онѡ мѡ рѣкоха: Господи, даѡ ни секога тѡа хлѣбъ.

35 Я Исѡсъ ѿмъ рече: азъ самъ хлѣбъ живѡтншѡ: който ѡде при мене не ще да ѡгладнѣе: ѿ който вѣрѡва въ мене не ще да ѡжаднѣе никѡга.

36 Но рѣкохъ ви, защо ѿ видѣхте ме ѿ не вѣрвате.

37 Ѽичко то што ми дава Отецѡу ще да доѡде при мене, ѿ който ѡде при мене не щѣмъ да го ѡспѡдимъ вжнъ:

38 Защо то азъ слѣзохъ ѡ некѡто не да прѡвимъ вола та мѡа но вола та на оногѡва, който ме ѣ прати.

39 Я тѡа ѣ вола та на Отцѡа моегѡ, който ме ѣ прати. да не загѡвимъ ни ѣанѡ ѡ онѡа што ми ѣ дѡлъ, но да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

40 Защо то тѡа ѣ вола та на оногѡва който ме ѣ прати. защо всѡкой който види сѡна ѿ вѣрѡва въ него да ѿма живѡтъ вѣченъ: ѿ азъ ще да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

41 Роптѣха прочее ѡдѣе те за него, защо то рече: азъ самъ хлѣбо, който ѣ слѣзналъ ѡ некѡто:

42 И говорѣха: не ѣ ли тѡа Исѡсъ сѡнъ Іѡсифѡвъ на когото не знаеме ваща мѡ ѿ мѡйка мѡ; каквѡ прочее говори той, че ѡ некѡто ѣ слѣзналъ;

43 Ѽговори Исѡсъ, ѿ рече ѿмъ: не роптѣте междѡ себе.

44 Никѡй не мѡже да доѡде при мене, ѡко Отецѡу който ме ѣ прати. не го привлече, ѿ азъ ще да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

45 Писано ѣ въ прѡрѡцѡу те: (защо) гѡчки те ще да вѡдѡтъ наѡчени ѡ Бгѡа, секой прочее който ѣ чѡлъ ѡ Отцѡа, ѿ наѡчилъ, ще да доѡде при мене.

46 Не че ѣ видѣлъ нѣкой Отцѡа, но тѡкмѡ оншѡ който ѣ ѡ Бгѡа, той ѣ видѣлъ Отцѡа.

47 Истина истина ви говоримъ, зацо който вѣрѣва въ мене, има живото вѣчный.

48 Язъ самъ хлѣвъ животный.

49 Отцы те ваши ꙗкоже даде вамъ мѡнна та, и оумрѣха:

50 Тѡа ѣ хлѣво штоо слази ѡ неко то, да не оумре който ꙗде ѡ него.

51 Язъ самъ хлѣво животный който ѣ слѣзналъ ѡ неко то, и кой ꙗде ѡ тѡа хлѣвъ, ще да бже живъ во вѣки, и хлѣбатъ когото ще дамъ азъ (тѡй) ѣ моа та плоть, коато азъ ще дамъ за живота на свѣтѣтъ.

52 Препирахасе прочее Евреи те междѡ себе, и говорѣха, какво може тѡа да ни даде своа та плоть да ѡ ꙗдеме;

53 Я Исусъ имъ рече: истина истина ви говоримъ, ако не ꙗдете плоть та ѡна челоѣческага, и не ꙗдете крѡвъ та ѡ мѡ, немате живота въ себе си.

54 Който ꙗде моа та плоть и ꙗе моа та крѡвъ, има живота вѣчный: и азъ ще да го воскресимъ въ послѣдний дѣнь.

55 Зацото моа та плоть ѣ истинно питіе, и моа та крѡвъ истинно питіе.

56 Който ꙗде моа та плоть, и ꙗе моа та крѡвъ,

въ мене пребѡвае, и азъ въ него.

57 Каквото цо мѣ прати живво Отца, и азъ живеемъ заради Отца: такъ и оный който ме ꙗде, ще да бже живъ и тѡй заради мене.

58 Тѡа ѣ хлѣво, който слѣзе ѡ неко то не каквото цо ꙗде отцы те ваши мѡнна та, и оумрѣха: който ꙗде тѡа хлѣвъ, ще да бже живъ во вѣки.

59 Тѡа словеса рече (Исусъ) въ соборище то, като оучеше въ Капернаѡмъ.

60 Мнозина проче ѡ оученицы те мѡ, като чѡха, рѣкоха жестоко ѣ това слово, и кой може да го послѡша;

61 Я Исусъ понѣже знаеше въ себе си, зацо роптѣтъ за това (слово) оученицы те мѡ, рече имъ: това ли въ соблазнава;

62 Я ако бехте видели ѡна челоѣческага да се качѡва тамъ гдѣто ѣ бѡлъ перво:

63 Дѡхо ѣ който ѡживлява: плотьта не полѡзва ницо: дѡмы те който ви говоримъ азъ, дѡхъ са и живота.

64 Но има ѡ васъ нѣкои, който не вѣрѡватъ, зацо то Исусъ знаеше ѡ край, кой са ѡниа цото не вѣрѡватъ,

и кой ѣ Ѡншй цюго ще да го предаде.

65 И говореше: затова ви рекохъ защо никой не може да дойде при мене ако не мѣ ѣ аадено ѡ Отца моего.

66 Ѡ това мнозина ѡ оученицы те мѣ се вѣрнаха назадъ, и не ходоха веке съ него.

67 Рече прочее Исусъ на аванаесе те да не искате и вше да си идете;

68 Ѡ говори мѣ Ѡимшнхъ Петръ: Господи при кого да идеме; ты имашъ слова на вѣчншатъ живогъ.

69 И ние повѣровахме и познахме защо си ты Христосъ Ѡимнхъ на-вѣга живогъ.

70 Я Исусъ имъ ѡговори: не избрахъ ли вы азъ аванаесе те, и единъ ѡ васъ ѣ дѣволъ;

71 И това говореше за Иуда (който беше сынъ) на Ѡимшна Искариотскагъ, защото той щеше да го предаде, който беше единъ ѡ аванаесе те.

ГЛѠВА 8.

И послѣ по това ходоше Исусъ по Галилеа: зашто не щеше да ходи по Иудеа, понеже го трѣсеха Иудеи те да го оубѣатъ.

2 И беше близъ праздни-

ко Иудеискій, (който се и менѣва) сѣнопотчѣние.

3 И рекоха мѣ братѣа та мѣ: излѣзни ѡ тѣка и иди во Иудеа та, да видатъ и оученицы те ти дѣла та който правишъ.

4 Зашто никой не прави нещо скрѣшнѡ ако иска самъ да бѣде гвѣнъ: ако правишъ тѣа (дѣла) гвѣи себеси на свѣтѣхъ.

5 Зашто ни братѣа та мѣ не вѣроваха въ него.

6 Рече имъ прочее Исусъ: време то мое юще не ѣ дошло: а ваше то време ѣ всегда готово.

7 Не може миръ да ненавиди васъ: мене обаче ненавиди, зашто азъ свидѣтельстввамъ за него, че дѣла та мѣ са лоши.

8 Вше идѣте на тоа праздникъ, а азъ юще не ѡтивамъ на тоа праздникъ зашто време то мое юще не ѣ дошло.

9 Като имъ рече тѣа (слова) ѡстанѣ въ Галилеа та.

10 Но когато ѡидоха братѣа та мѣ тогава ѡиде и той не гвѣнѡ но като скрѣшнѡ.

11 Я Иудеи те го трѣсеха на праздникатъ, и говореха: гдѣ ѣ Ѡншй;

12 И много роптанѣе беше за него въ народатъ: едни говореха, добръ ѣ: а други

говореха, не: но лже на-
родатъ.

13 Обаче никой не гово-
реше пвнш за него, зашто-
то се боѣха ѿ 'Идѣи те.

14 И като се преполовла-
ваше неке празнико, вѣѣ-
зе 'Иисѣсъ въ цѣрква та, и
оучеше.

15 И чѣдехасе 'Идѣи те,
и говореха: каквѣ знае том
книга, като не се ѣ оучилъ;

16 Ѡговори 'Иисѣсъ, и рѣ-
че имъ: мое то оученіе не ѣ
мое, но на-оногова който
ме ѣ пратилъ.

17 Яко иска нѣкой да
твори негова та вола, (тои)
ще да разѣмѣ ѿ Кѣа ли ѣ
мое то оученіе, или азъ ѿ
себе си говоримъ.

18 Който говори ѿ себе си
слава та своа трѣси: а кой-
то трѣси слава та на-оно-
гова който го ѣ пратилъ,
тои ѣ истиненъ, и нема
неправда въ него.

19 Не даде ли ви Мѡѡсѣй
законатъ: но никой ѿ васъ
не твори законатъ: зашто
искате да ме оубіете;

20 Ѡговори народо, и рѣ-
че: дѣвола имашъ: кой
иска да те оубіе;

21 Ѡговори 'Иисѣсъ, и рѣ-
че едно дѣло сотворихъ,
и сички те се чѣдите.

22 Затова Мѡѡсѣй ви да-
де ѡкрѣзаніе то, (не зашто-
то ѣ ѿ Мѡѡсѣа, но ѿ от-

цѣ те), а вые въ сѣбѣѡта
ѡкрѣзѣвате человекъ.

23 Яко въ сѣбѣѡта прии-
ма человекъ ѡкрѣзаніе да
се не развали законѡ Мѡ-
ѡсѣовъ на мене ли се гнѣ-
вате зашто сотворихъ сич-
кѣатъ человекъ заранъ;

24 Не сѣдете на лица, но
праведный сѣдъ сѣдете.

25 Говореха прочее нѣкой
ѿ 'Иерусалиманете: не ѣ ли
тоа онши, когото трѣсатъ
да оубіатъ;

26 И ѣто онъ говори п-
внш и нишо мѣ не дѣматъ:
да не бѣдатъ разѣмѣли
кнази те и звѣстнш, зашто
ѣ тои Христѡсъ;

27 Но тогова знаеме ѿ
гдѣ ѣ: а Христѡсъ когато
дойде никой не знае ѿ гдѣ
ще да бѣде.

28 Извыка прочее въ цѣр-
ква та 'Иисѣсъ като оучеше,
и рече: и мене знаете, и
знаете ѿ гдѣ самъ: и не-
самъ дошелъ ѿ самосебе но
истиненъ ѣ онши който
ме ѣ пратилъ, когото вые
не знаете.

29 Но азъ го знамъ, за-
што самъ ѿ негѡ, и тои
ме ѣ пратилъ.

30 Исаха прочее 'Идѣи те
да го фанатъ: но никой
не тѣри на него рѣка, за-
што не бѣше мѣ дошло
тоше врѣме то.

31 И мнозина ѿ народатъ

повѣроваха въ него, и говорѣха: зашто Христосъ когато доде, по голѣми личѣдѣца ще да сотвори Ѡ тѣа, който тоа стрѣва;

32 Чѣха прочее Фарисѣи те народатъ зашто ропти за него така: и пратиѣха Фарисѣи те и архіереи те слѣги да го фанатъ.

33 И рече Исусъ: ісѣще ма: ло време самъ съ васъ, и (послѣ) ще да ѡдемъ при Ѡногова, който ме ѡ пратиѣ.

34 Ще ме потрѣсите, и не щете да ме намѣрите: и гдѣто самъ азъ, вые не можете да дойдете.

35 И рекоѣха: ѡдеѣ те по междъ си: кѣде ще да ѡде тоа, та не ще (да можеме) да го намѣриме ние, да не иде въ разѣбаніе то ѡллинико да оучи ѡллините;

36 Шо значи това слово, што го рече: ще ме потрѣсите, и не щете да ме намѣрите: и гдѣто самъ азъ, вые не можете да дойдете;

37 Я въ послѣдній дѣнь великій на-праздникатъ стоише Исусъ и выкаше, и говореше: ако ѡ жаденъ нѣкой, нека дойде кодъ мене, и нека пиѣ.

38 Който вѣрѣва въ мене, каквото рече писаніе то, рѣки Ѡ жива вода ще да потічатъ ѡзъ оутрѣва тамъ.

39 Я това рече за Дѣа, ко-

гото щѣха да пріиматъ Ѡниа който вѣрѣватъ въ него: зашто (до тога) ісѣще не беше въ нихъ Дѣъ стѣи, понеже Исусъ ісѣще не беше прославленъ.

40 Мнозина прочее Ѡ народатъ, като чѣха тѣа словеса, говорѣха: тоа ѡ войстинѣ пророко.

41 Я дрѣги говорѣха, тоа ѡ Христосъ, а дрѣги говорѣха, ѡда ли Ѡ Галілеа ще да дойде Христосъ;

42 Не рече ли писаніе то, зашто Ѡ Давідово то семе, и Ѡ Виѡлеѣмско то село, гдѣто ѡ Давіда, Христосъ ще да доде;

43 Бѣде прочее раздѣръ въ народатъ заркан него.

44 Я нѣкой Ѡ нихъ искаха да го фанатъ; но никой не прострѣ на него рѣчѣ те си

45 Дойдоѣха прочее слѣги те при архіереи те и Фарисѣи те: а Ѡни имъ рекоѣха: зашто го не доведохте;

46 Ѡговориѣха слѣги те: никогда не ѡ говориѣзъ така человекъ, каквото тоа человекъ.

47 Ѡговориѣха имъ прочее Фарисѣе те: да не бѣдете се прелстили и вше;

48 Да ли повѣрѣва нѣкой Ѡ князове те въ него, и ли Ѡ Фарисѣи те;

49 Но тоа народъ, който не знаѣ законатъ, проклетѣ са-

50 Рече имъ Никодимъ, който беше ходилъ при него ношъа, и беше единъ ѿ нихъ:

51 И да ли законъ нашъ сѣди челоуѣка, ако не чѣе ѿ негѡ напредъ, и раздѣлѣе шо правн;

52 Отговориха, и рекоха мѡ: да не бждешъ и ты ѿ Галілеа; испытай, и виждь, зашо пророкъ ѿ Галілеа не сѣ е пивилъ.

53 И секой си ѡиде въ кжца та.

ГЛІВЯ И'

Я Исусъ ѡиде въ гора та Влеѡнска:

2 И на сутре то пакъ доиде въ цѣрква та, и сички те людѣе ѡиваха кодъ него: и като сѣднѡ оучеше ги.

3 И донѣдоха мѡ книжници те и фарисѣе те една жена въ прелюбоуѣаніе фаната: и тѡриха ѡ на средъ.

4 И рекоха мѡ: оучителю, тѡа жена е сегѡ фаната въ прелюбоуѣаніе:

5 Я Мѡуѣсей ни е заповѣдалъ въ законѡтѡ, такъ вѡа сѡ каменѣ да побиваме: ты какво ще да речешъ;

6 И това рекоха да го искѡсатъ за да намерѡтъ причина да го злословѡтъ. Но Исусъ се навѣде долѡ, и пишеше сѡ прѡстѡтъ на землѡ та, (и не поглѣдѡваше на нихъ).

7 И като навѣгаха та го пытаха, исправисе и рече имъ: който е ѿ васъ безъ грѣхъ, нека фжри най на предъ на неѡ каменъ.

8 И пакъ се навѣде долѡ, и пишеше по землѡ та.

9 Я онѣ като чѡха това, понѣже ги ѡбличѡваше совѣсть та имъ, и излѡзеѡ вжнъ единъ по единъ, като начнаха ѿ по старѣ те до послѣдни те: и ѡстанѡ Исусъ самъ, и жена та коѡто стоѣше на средъ.

10 И като се исправи Исусъ и не видѣ никого, токму жена та, рече и: жѣно, гдѣ са клеветници те ти; никой ли не те ѡсѣди;

11 Я она рече: никой Господи. Я Исусъ и рече, ни азъ те ѡсѣждавамъ: иди си, и ѿ тѡка на тѡмъ вече не согрѣшѡвай.

12 И пакъ имъ говорѣше Исусъ, и рече: азъ самъ свѣтъ мѡрѡ: който ходи по мене не ще да ходи въ тѣмнота, но ще да има свѣтъѡ живѡтнѡй.

13 Я фарисѣе те мѡ рекоха: ты самъ свидѣтелствѡвашъ за себе си: свидѣтелство то ти не е истинно.

14 Отговори Исусъ, и рече имъ: ако и самъ да свидѣтелствѡвамъ азъ за себе си, истинно е свидѣтелство то мое: зашто знамъ ѿ гдѣ

самъ дошелъ, и кждѣ Ѡи-
намъ.

15 Вше по плоти сдидите,
азъ не сдидмъ никомъ.

16 И ако азъ сдидмъ, сддо
мой ѣ истиненъ: зашто
не самъ самъ, но азъ и О-
теца който ме ѣ пратилъ.

17 И въ законатъ вашъ
ѣ писано, зашто на двѣма
человѣцъ свидѣтельство то
ѣ истинно.

18 Изъ самъ който свидѣ-
тельстввамъ за себе си, и
свидѣтельствва за мене и
Отца който ме ѣ пратилъ.

19 И говореха мх: гдѣ ѣ
Отецъ ти; Ѡговори Ис-
суса: нито мене знѣете
нито Отца моего: ако въ
знали мене, знали бы и
Отца моего.

20 Тѣа словеса и зговори
Исуса въ сокровище то цер-
ковно, като оучеше въ цер-
квата: и никой го не фа-
на, зашто тоще не мх ве-
ше дошелъ часо.

21 И рече имъ пакъ Исуса:
азъ Ѡивамъ, и ще да ме
потрасите, и въ грѣхътъ
вашъ ще да оумрете: и
гдѣто азъ Ѡивамъ, вше не
можете да дойдете.

22 Говореха прочее Исуса
те: да ли самъ ще да се оу-
би; и затова говори гдѣ-
то азъ Ѡивамъ, вше немо-
жете да дойдете;

23 И рече имъ: вше сте Ѡ

долните, азъ самъ Ѡ горни-
те: вше сте Ѡ тоа свѣтъ,
азъ не самъ Ѡ тоа свѣтъ.

24 Рекохъ ви прочее зашо
ще да оумрете въ грѣхове
те си: зашто ако не по-
вѣрвате че самъ азъ, ще да
оумрете въ грѣхове те си.

25 Говореха мх прочее кой
си тв; а Исуса имъ рече:
азъ самъ Онова, което ви
говоримъ Ѡ край.

26 Многъ имамъ за васъ
да адмамъ и да сдидмъ, но
оний който ме ѣ пратилъ
истиненъ ѣ: и азъ Онова
што самъ члах Ѡ него, то-
ва и говоримъ въ свѣтътъ.

27 Не разумѣха зашо за
Отца имъ говореше.

28 Рече имъ прочее Исуса:
когато вознесете Овна че-
ловѣческаго, тогава ще да
разумѣете че самъ азъ: и Ѡ
самосебе не правимъ нишо,
но каквото ме ѣ надчилъ
Отецъ мой, това говоримъ.

29 И оний ксйто ме ѣ
пратилъ, съ мене ѣ: не ме ѣ
Ѡстанилъ самъ Отецъ, за-
што азъ всегда правимъ
Онова што ѣ немъ оуго-
дно.

30 Като адмаше той тѣа
(словеса), мнозина повѣро-
вахъ въ него.

31 Говореше прочее Исуса
на Исидите, който повѣро-
вахъ въ него: ако вше до-
стойте въ слово то мое,

воистинѣ оученицѣ мои
це бждете:

32 И ще да раздѣлите и-
стина та, и истина та ще
въ своегоди.

33 Ѡговориха и рекоха
мѣ: ние сме сѣма Израамова,
и никома не сме были робѣ
никога: какви ты гово-
риша свободни ще бждете;

34 Ѡтговори имъ Исусъ:
истина истина ви говоримъ
защо секой който стрѣва
грѣхъ робѣ е на грѣхътъ.

35 Я робѣ не прекъсваеъ
въ домътъ во вѣкъ: сынъ
прекъсваеъ во вѣкъ.

36 Ако въ свободни выно,
воистиннѣ свободни ще
бждете.

37 Знама че сте сѣма Я-
враамова: но искате да ме
оуките, защото слово то
моє не се вмѣщава въ васъ.

38 Изъ това што самъ
видѣлъ оу Отца моего,
говоримъ: и вше прочее што
сте видѣли оу Отца ва-
шего творите.

39 Ѡтговориха и рекоха
мѣ: Отецъ нашъ есть Я-
враамъ, рече имъ Исусъ: ако
къ были чада Израамови,
дѣла та Израамови щѣте
да творите.

40 Но сегѣ искате да ме
оуките, человека, който ви
говориха истина та, коато
самъ чѣла ѿ Бга: това Я-
враамъ не е сотворилъ.

41 Вше творите дѣла та
на-Отца вашего, рекоха мѣ:
ние ѿ клѣва не сме рождени:
ѣдного Отца имамъ, Бга.

42 И рече имъ Исусъ: ако
въ Бга была Отецъ нашъ,
щѣте да ме убѣчатъ мене:
защото азъ ѿ Бга излъ-
зохъ и доидохъ: защото
ѿ себе си не самъ доидѣхъ,
но той ме е пратилъ.

43 Защо нераздѣвате мое
то дѣланіе; защото не мо-
жете да слѣшате слово то мое

44 Вше сте ѿ Отца вашего
дѣлавола, и искате да тво-
рите похоти те на-Отца
вашего: той ѿ край бѣше
человѣководѣица, и въ исти-
на та не стои: защото и-
стина въ него нема: кога-
то говори лжа та, ѿ сво-
ите (лъкавства) говори: за-
щото е лжецъ, и Отецъ
на-лжа та.

45 Изъ защото говоримъ
истина та, не ме вѣрватъ.

46 Кой ѿ васъ ме щѣблича-
на за неправда; ако ли азъ
говоримъ истина та, защо
вше не ми вѣрватъ;

47 Който е ѿ Бга, слѣща
дѣла те Бжии; затова вше
не слѣшате, защото не сте
ѿ Бга.

48 Ѡтговориха прочее Ис-
усъ: и рекоха мѣ: не го-
вориме ли ние добре, зашто
си Самаранинъ ты, и бѣса
имашъ;

49 Ѡговори Іисусъ: азъ бѣса немамъ, но почитамъ Отца моего, а вы же ме безчистите.

50 И азъ не ѡскамъ слава та своя: има кой да (а) тръси ѡ да сѣди.

51 Истина истина ви говоримъ, зашто който сохрани слово то мое, нема да види смѣрть во вѣки.

52 Рѣкоха мѣ прочее Іудеи те: сега раздѣлѣхме зашто имашъ бѣса. Явраамъ оумре ѡ пророцъ те, а ты говоришъ: който сохрани слово то мое, не ще да види смѣрть во вѣки.

53 Да не бѣдешъ по голѣмъ ты ѡ Отца нашигъ Явраамъ, който оумре; ѡ пророцъ те ѡзрѣха: кого правнишъ ты секе си;

54 Ѡговори Іисусъ: ако азъ славимъ секе си, слава та моя не ѡ нишо: Отецъ мой ѡ който ме слави, когато вы же говорите зашто ѡ Бгъ вашъ.

55 И не познахте го: азъ обаче го знамъ: ѡ ако речимъ зашто го не знамъ ще да бѣдемъ (ѡ азъ) подокенъ вамъ, а жѣцъ: но знамъ го, ѡ слово то негово сохранивамъ.

56 Явраамъ Отецъ нашихъ радъ бѣ быль да види мѣй-атъ дѣнь, ѡ иидѣ (го) ѡ возрадосе.

57 И рѣкоха мѣ Іудеи те: педесе години немашъ тѣще, ѡ Явраамъ ли си видѣль.

58 И рече ѡмъ Іисусъ: истина истина ви абмамъ, докле тѣще Явраамъ не бѣше се родиль, азъ кѣхъ.

59 ѡ зѣха камень да фжрлатъ на него: а Іисусъ се скрѣ. ѡ ѡзлѣзе ѡзъ цѣрква та, ѡ пройде посреда ихъ, ѡ така замина.

ГЛАВА Ѡ.

ѡ като заминѣваше видѣ ѡного челоуѣка слѣпа ѡ рождѣнїе то мѣ.

2 И попытѣха го оученицъ те мѣ, ѡ рѣкоха: оучителю, кой согрѣши, тѣ ли, ѡ ли родители те мѣ, та се роди слѣпъ;

3 Ѡтговори Іисусъ: нито ѡ той согрѣшилъ, нито родители те мѣ: но (родисе слѣпъ) за да се гватъ дѣла та Бжїа на него.

4 Мене подсвѣда правимъ дѣла та ѡногови, който ме ѡ пратиль, докле ѡ дѣнь: ще да дойде ношь, когато никой не може да работи.

5 Когато самъ въ мїръ, свѣтъ ѡ смъ мїръ.

6 Тїа (слонеса) като ѡзговори, плюна на земля та, ѡ на правн калъ ѡ плюнка та, ѡ помаза ѡчи те на слѣпматъ съ калъ та.

7 И рече мѹ: ѿди, оумиѿсе въ: Сїлшамска та кѹпѣль: (което же да серече прѣгенѣ) ѿиде прочее и оумиѿсе, и доиде прогледнаѣ.

8 Я согѣдите, и който го кѣха видѣли на прѣдѣ че кѣше слѣпѣ, говорѣха: не є ли тоа, който седѣше та прѣсеше;

9 И єднѣ говорѣха: защо є тоѣ, а другѣ говорѣха: защо прилича на него, а тоѣ говорѣше: азъ самъ.

10 И говорѣха мѹ: а какъ вѣ ти се ѿвориѣ очѣ те;

11 И тоѣ ѿговори и рече: человекъ (нѣкой) който се нариче Исусъ, направѣ калъ, и помаза ми очѣ те, и рече ми: ѿди въ Сїлшамска та кѹпѣль, и оумиѿсе, и като ѿдохъ та се оумиѿхъ, прогледнахъ.

12 Рекоха мѹ прочее: а гдѣ є тоѣ; а тоѣ рече: не знамъ.

13 И завѣдоха го кодѣ Фарїсеи те, (оногова сирѣчь) който кѣше нѣкога слѣпѣ.

14 И кѣше свѣкта, ксгѣто направѣ Исусъ калъ, и мѹ ѿвори очѣ те.

15 Но пакъ го пѣтаха и Фарїсеи те, какъ прогледна: а тоѣ имъ рече: калъ ми тѣри на очѣ те, и оумиѿсе, и видимъ.

16 Я нѣкои ѿ Фарїсеє те дѣмаха: тоа человекъ не є ѿ Бѣга, зашто не вѣрди свѣ-

кѣта та, други говорѣха: какъ може человекъ грѣшенъ да правѣ такѣа чѣдеса; и бѣше препиранїе межъ дѹ нихъ.

17 Говорѣха пакѣ на слѣпѣшатъ: ты що говоришъ за него, понеже ти ѿвори очѣ те; а тоѣ имъ рече: защо є пророкъ.

18 Не повѣрѣвахъ прочее ѿдѣе те за него, защо кѣше слѣпѣ и прогледна, до гдѣ не повѣкахъ родители те натогѣва който прогледна.

19 И попытаха ги, и рекоха: тоа ли є нашѣо сѣнъ; за когото говоритѣ че се є слѣпѣ родилъ; какъ прочее сегѣ види;

20 ѿговориѣ имъ родители те мѹ, и рекоха: знаеме защо тоа є нашѣо сѣнъ, и защо се є слѣпѣ родилъ;

21 Я какъ сегѣ види, не знаеме: или кой мѹ ѿвори очѣ те, и не знаеме: самѣнѣ има вѣрастъ, самагѣ (негѣ) попытайте, самъ за себе да говори.

22 Това рекоха родители те мѹ, зашто се воѣха ѿ ѿдѣе те: зашто кѣха се еговорили вѣкѣ ѿдѣе те, ако нѣкой го испѣвѣда защо є Христѣсъ, да го ѿлѣчатъ ѿ сѣмице то:

23 За това рекоха родители те мѹ: че вѣрастъ ѣма, самагѣ попытайте.

24 ПОВЫКА́ХА ПРО́ЧЕЕ И ЧО́РИ
ИЖТЬ ЧЕЛОВѢКАТѢ, КО́ЙТО БѢ-
ШЕ СЛѢПЪ, И РЕ́КОХА МД: НОЗДА́И
СЛѢПА НА БГѢ: НИЕ ЗНА́ЕМЕ ЗА-
ЩО ТО́А ЧЕЛОВѢКЪ Е́ ГРѢШЕНЪ

25 Я́ ТОЙ ѠГОВОРИ, И РЕ́ЧЕ:
А́КО Е́ ГРѢШЕНЪ, НЕ ЗНА́МЪ:
Е́АНО ТО́КМУ ЗНА́МЪ, ЗАЩО́
БЕХЪ СЛѢПЪ, А́ СЕГѢ ВИ́ДИМЪ.

26 И ПА́КЪ МД РЕ́КОХА: ЩО́
ТИ НАПРА́ВИ; КАКВЪ́ ТИ Ѡ-
ВОРИ О́ЧИ ТЕ;

27 ѠГОВОРИ И́МЪ: КАЗА́ХЪ
ЯИ РЕ́ЧЕ, И НЕ ЧУ́ХТЕ: ЗАЩО́
ПА́КЪ И́СКАТЕ ДА ЧУ́ТЕ; ДА НЕ
И́КАТЕ И́ ВШЕ ДА БЖДЕТЕ НЕ-
ГОВИ ОУ́ЧЕНИЦЪ;

28 Я́ О́НИ ГО ОУ́КОРИ́ХА, И
РЕ́КОХА МД: ТЫ́ СИ НЕГОВЪ́
ОУ́ЧЕНИКЪ: А́ НИЕ СМЕ МШУ́-
СЛОВИ ОУ́ЧЕНИЦЪ.

29 НИЕ ЗНА́ЕМЕ, ЗАЩО́ НА МШУ́-
СЛѢПЪ Е́ ГОВОРИ́ЛЪ БГѢ: А́ ТО-
ГОВА́ НЕ ЗНА́ЕМЕ Ѡ ГДѢ́ Е́.

30 ѠТГОВОРИ ЧЕЛОВѢ́КО, И
РЕ́ЧИ И́МЪ: ТА́ ТОНА́ Е́ ЧУ́ДАНО,
ЗАЩО́ТО ВИ́Е НЕ ЗНА́ЕТЕ Ѡ ГДѢ́
Е́ И ѠВОРИ́ МИ О́ЧИ ТЕ.

31 Я́ ЗНА́МЪ ЗАЩО́ ГРѢШНЫ
ТЪ БГѢ́ НЕ ПОСЛѢ́ШДВА: НО
А́КО Е́ НѢ́КОЙ КТО́ ПРОЧИТА́ТЕ-
ЛНЪ, И ТВОРИ́ НЕГОВА́ ТА
СЛѢ́ПА, НЕГО́ ПОСЛѢ́ШДВА.

32 Ѡ́ КАКЪ́ СЕ́ Е́ СѢ́ТЪ СЪ-
ЗНА́ЛЪ НЕ СЕ́ ЧУ́ДО, ДА́ Е́ ѠВО-
РИ́ЛЪ НѢ́КОЙ О́ЧИ ТЕ НА СЛѢ́-
ПОРОЖДЕ́НЪ (ЧЕЛОВѢ́КЪ).

33 А́КО НЕ БЫ́ ВЪ́ЛЪ ТО́А Ѡ
БГѢ́, НЕ БЫ́ МО́ГЪ ДА ПРА́ВИ
НИЩО́.

34 ѠГОВОРИ́ХА И́ РЕ́КОХА
МД: ВЪ́ ГРѢ́ХОВЕ́ СЕ́ СИ РО-
ДИ́ЛЪ ТЫ́ СІ́ЧКІО, И́ ТЫ́ ЛИ
НЫ́ ОУ́ЧИШЪ; И́ ИЗГНА́ХА ГО
ВЖНЪ́.

35 ЧѢ́ И́СДСЪ́ ЧЕ́ ГО И́СПЖ-
ДИ́ХА ВЖНЪ́: И́ КАТО́ ГО НА-
МЕРИ́, РЕ́ЧЕ МД ТЫ́ ВѢ́РДВАШЪ́
ЛИ́ ВЪ́ Ѡ́ВНА́ БЖІ́А;

36 ѠТГОВОРИ́ ТО́Й И́ РЕ́ЧЕ
МД: И́ КО́Й Е́ ГО́СПОДИ, ДА
ВѢ́РДВАМЪ́ ВЪ́ НЕ́ГО;

37 Я́ И́СДСЪ́ МД РЕ́ЧЕ: И́ ВИ-
ДЕ́ЛЪ СИ́ ГО, И́ КО́ЙТО ГОВО́РИ
СЪ́ ТЕ́КЕ, ТО́Й Е́.

38 Я́ ТО́Й РЕ́ЧЕ: ВѢ́РДВАМЪ́
ГДѢ́: И́ ПОКЛО́НИ МД́ СЕ́.

39 И́ РЕ́ЧЕ И́СДСЪ́: ЗА́ СДА́Ъ
А́ЗЪ ДОИ́ДОУ́ХЪ́ ВЪ́ ТО́А СІ́ТЪ́:
ЗА́ ДА́ ВИ́ДАТЪ́ О́НІА́ КО́ЙТО
НЕ ВИ́ДАТЪ́, А́ О́НІА́ КО́ЙТО
ВИ́ДАТЪ́ ДА́ БЖДА́ТЪ́ СЛѢ́ПИ.

40 И́ ЧУ́ХА НѢ́КОИ Ѡ́ ФА́РИ-
СІ́И ТЕ́ КО́ЙТО БѢ́ХА́ СЪ́ НЕ́ГО
ТІ́А (СЛОВЕСА́), И́ РЕ́КОХА́ МД:
ДА́ НЕ СМЕ́ И́ НИ́Е СЛѢ́ПИ;

41 Я́ И́СДСЪ́ И́МЪ́ РЕ́ЧЕ: А́КО
ВЪ́ХТЕ́ БЫ́ЛИ СЛѢ́ПИ, НЕ́ ВЪ́Х-
ТЕ́, И́МА́ЛИ ГРѢ́ХЪ́: А́ СЕГѢ́ ГО-
ВО́РИТЕ́ ЧЕ́ ВИ́ДИМЕ́: ГРѢ́ХО́ ПРО́-
ЧЕ́Е ВА́ШЪ́ Ѡ́СТА́НА (НА́ ВА́СЪ).

ГЛА́ВА І́.

И́СТИ́ННА́ И́СТИ́НА́ НИ́ ГОВО́-
РИ́МЪ́, КО́ЙТО НЕ́ ВЛѢ́ЗИ ПРѢ́ЗЪ́
ВРА́ТА́ ТА́ ВЪ́ ДВО́РАТЪ́ Ѡ́ВЧІ́И,
НО́ ПРѢ́ЛѢ́ЗИ Ѡ́ ДРѢ́ВО́ МѢ́СТО,
ТО́Й Е́́ ХА́ЙДѢ́ТИНЪ́ И́ РАЗ-
БО́ЙНИКЪ́.

2 Я който влѣзи презъ врата та, пѣстврь ѣ на овцѣ те:

3 Нѣмѣ двѣрники ѡвѣра: и овцѣ те мѣ слѣшатъ гла-сжтѣ: и свой те овцѣ вы-ка по имени, и искарѣва ги вжнѣ.

4 И когѣто искарѣ вжнѣ свой те овцѣ, ходи предъ нихъ: а овцѣ те по него идадѣ, зашто знаатъ неговатъ гласъ.

5 Я по чуждѣ (гласъ) не шатъ да пойдатъ, но ще повѣгнатъ ѡ негѡ: зашто не знаатъ чуждѣ гласъ.

6 Таа притча имъ рече Исхсъ: но они не разѣмѣха цю бѣше онова цюто имъ адмаше.

7 И рече имъ пакъ Исхсъ: истина истина ви говоримъ, зашто азъ самъ врата та на овцѣ ти.

8 Оички те, който са дошли по на предъ ѡ мене, хайдѣте са и разбойницѣ: но не послѣшаха ги овцѣ те.

9 Изъ самъ врата та, който влѣзе презъ мене, ще да се спасе: и ще влѣзе и из-лѣзе, и пѣша ще да намѣри.

10 Хайдѣтино не дохожда (за дрѣго) токмѡ да оубѣи и погуби: азъ дойдѡхъ да иматъ животъ, и по много да иматъ.

11 Изъ есмь пѣстврь добръй: добръй пѣстврь по-

лѣга си дѣша та за овцѣ ти.

12 Я наѣмнико, който не ѣ пѣстврь, на когѣто не са овцѣ те свой, като ви-ди вжакжтѣ че иде, ѡстанѣ овцѣ те и бѣга: а вжакѣ ги разгрѣбѣва, и разпрѣ-снѣва овцѣ те.

13 Я наѣмнико бѣга, зашто ѣ наѣмникъ, и не радѣ за овцѣ те.

14 Изъ есмь пѣстврь добръй, и знаамъ мой те и тѣа ме знаатъ:

15 Какѣто ме знае О-тѣцъ, така знамъ и азъ О-ца: и дѣша та си полагамъ за овцѣ те.

16 И дрѣги овцѣ имамъ, който не са ѡ томъ двѡра: и нихъ трѣбѣва да доведѣмъ: и ще да чѣатъ гласжтѣ ми, и ще да вжде еднѡ стадо, и единъ пѣстврь.

17 Ватова ме ѡбѣща О-ца, зашто азъ полагамъ дѣша та си, да ѣ прѣимемъ пакѣ.

18 Никой ѣ не зѣма ѡ мене, но азъ ѣ полагамъ самовол-но, имамъ властъ да ѣ по-ложимъ, и имамъ властъ пакѣ да ѣ зѣмемъ: таа заповѣдь прѣлахъ ѡ ѡца моего.

19 И бѣде пакѣ: препира-нѣ по междѡ Иудѣите за тѣа словеса.

20 И мнозина ѡ нихъ ад-маха: вѣсъ има, и лѣдѣ е: зашто го слѣшатѣ;

21 Дрѣги говорѣха: тѣа дѣ-
мы не сѧ на-вѣсѣнѣ (чело-
вѣкѣ): може ли вѣсѣ да ѡ-
вѣри очѣ те на слѣпи те;

22 И быдѣ прѣздникѣ на-
ѡвновленїе то (на-храматѣ)
во Іерусалимѣ, ѣ бѣше зима:

23 И хѡдѣше Іисѣсъ въ цѣр-
ква та, въ притворатѣ Ѡ-
ломѡновѣ.

24 Ѡбиколїха го прочее
Іудѣе те, ѣ говорѣха мѣ: до
когдаще джржишѣ дѣшѣ те
ни въ сѣмнѣнїе; ѧко си ты
Хрїстѡсъ, кажи на правѣ.

25 Ѡтговори ѣмѣ Іисѣсъ:
казѧхѣ ви, ѣ не вѣрѣвате:
дѣла та който ѧзѣ правимѣ
сѧ име то на-Ѡтца моего,
ѡнѣ свидѣтельствѣватѣ за
мене.

26 Но вѣе не вѣрѣвате, за-
що то не стѣ ѡ мой те ѡв-
цы: каквѡто ви рѣкохѣ.

27 Мой те ѡвцы слышатѣ
мойтѣ гласѣ, ѣ ѧзѣ ги по-
знавамѣ, ѣ по мене ѧдатѣ.

28 И ѧзѣ имѣ давамѣ жи-
вѡтѣ вѣченѣ: ѣ не шѧтѣ да
погїбнатѣ во вѣки, ѣ ни-
кой не шѣ да ги грабне ѡ
моѧ та ржкѧ.

29 Ѡтець мой който ми
ги ѣ далѣ, по голѣмѣ ѣ ѡ
нїчки те: ѣ никой не може
да ги грабне ѡ ржкѧ та на-
Ѡтца моего.

30 Ізѣ ѣ Ѡтець ѣднѡ сме.

31 И зѣха пѧки камѣнье
Іудѣе те да го оубїатѣ.

32 Я Іисѣсъ ѣмѣ ѡввори:
многи добри дѣла пѣвихѣ
вамѣ ѡ Ѡтца моего: за
коѣ ѡ тѣа дѣла фжрлѣте
камѣнье на мене;

33 Ѡговориха мѣ Іудѣе
те ѣ рѣкоха: за добро дѣло
не фжрлѣме камѣнье на тебе,
но за хѣла та, ѣ зашто
ты бѣдѣки человекѣ, пра-
вишѣ себѣ Бга:

34 Ѡтговори имѣ Іисѣсъ:
не ѣ ли писано въ вѧшїатѣ
закѡнѣ: азѣ рѣкохѣ, вѣе стѣ
богове;

35 Яко ѡнѣа нарѣче бого-
ве, камѣ който слово то
Бжїе быдѣ: ѣ не може да се
развѧли лѣанїе то:

36 Томѡвали когѡто Ѡцѣ
ѡсвѧти, ѣ прѧти въ мїрѣ,
вѣе говорїте, хѣлишѣ Бга:
зашто рѣкохѣ: че самѣ
Ѡынѣ Бжїѣ ѧзѣ;

37 Яко не творимѣ дѣла
та на-Ѡтца моего, не фѧ-
шѧйте ми вѣра:

38 Яко ли ги творимѣ,
ѧко мене не вѣрѣвате, на
дѣла та мой вѣрѣвайте:
да познаѣте, ѣ да по вѣ-
ровѧте, зашто Ѡцѣ ѣ въ
мене, ѣ азѣ самѣ въ него.

39 Искаха прочее пѧкѣ да
го фѧнатѣ: но той ѣзлѣзе
ѡ ржцѣ те имѣ.

40 И ѡнѣе пѧкѣ ѡдонѧдѣ
Іорданѧ: на ѡновѧ мѣсто,
гдѣто Іѡаннѣ перво кре-
щѧвашѣ ѣ ѡстанѧ тамѣ.

41 И мнозина дойдѣша при сего, и говорѣха: защо Іоаннъ оубо ни еано чѣдо не сотвори, а сичко цюто рече Іоаннъ за него, истинно бѣше.

42 И мнозина повѣрѣваху въ него тамъ.

Г л а в ъ я л ѣ

И кѣше нѣкой болѣнъ лазарь ѿ Виѳаніа, ѿ селѣ то Маріино и на сестра и Маріа.

2 Я Маріа бѣше коа то бѣше помазала гдѣ съ муро, и ѿтрила съ косы те си нозѣ те мѣ: на-коа то братъ лазарь бѣше болѣнъ.

3 Пратиѣха прочее сестры те мѣ до негъ, и говорѣха: Господи, ето, оныи когѣ то ты люкишъ, коленъ е:

4 Я Исусъ като чѣ (това), рече: таа болѣсть не е на смѣрть, но на слава Бжїа: да се прослави Оынъ Бжїи съ неа.

5 И ѿбѣчаше Исусъ Маріа, и сестра и и лазаря.

6 Като чѣ прочее че е болѣнъ, тогѣва седе на онова мѣсто, гдѣ то бѣше двѣ дни.

7 По това послѣ рече на оученицы те си: да идеме паки во Іудѣа.

8 Рекоха мѣ оученицы те мѣ: оучителю, малко по на предъ искаха Іудѣе те да

те оубѣятъ съ каменѣ: и пакъ ли ѿивашъ тамъ;

9 Я Исусъ ѿговори: не са ли дванадесать часи въ денъ жтъ; който ходи денѣ не ще да се прѣпне, зашто види свѣтлость та на-тоа свѣтъ:

10 Който обѣче ходи нощѣ, ще да се прѣпне, зашто нема свѣтлость въ себе си.

11 Тѣа (слова) и зговори: и по това послѣ рече имъ: лазарь нашѣо прѣатель е заспалъ: но да идемъ да го собѣдимъ.

12 Я оученицы те мѣ рекоха: Господи, ако е заспалъ, ще да ѿздравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смѣрть та мѣ: а они возмиѣха защо за заспванѣ то сонно говори.

14 Тогѣва имъ рече Исусъ пѣнъ: лазарь оумре.

15 И радѣвамсе заради насъ, да повѣрѣвате че не бѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 Я Фомѣ, който се говореше близнецъ, рече на соученицы те си: да идеме и нѣе да оумреме съ него.

17 Като доиде прочее Исусъ, наиде го че имаше четѣри дни веке въ грѣбѣтъ.

18 Я Виѳаніа бѣше близъ, до Іерусалимъ, колко то патнадесать ста дѣи.

19 И мнозина ѿ Іудѣи те

кѣха дошли къ Мѣрѣа и Мѣрѣа, да ги оутѣшатъ за брата имъ.

20 Я Мѣрѣа като чѣ, че нае Исѣсъ, посрешна го: а Мѣрѣа дома седеше.

21 И рече Мѣрѣа на Исѣса: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми:

22 Но и сегѣ знамъ, защо каквото да попросишъ ѿ Бга, ще ти даде Бгъ.

23 Рече и Исѣсъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мѣ Мѣрѣа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресеніе то въ послѣдній день.

25 И рече и Исѣсъ: азъ ѣсмь воскресеніе и живѣтъ: който вѣрѣва въ мене, и да оумре, ще да ѡживее.

26 И секой който живее, и вѣрѣва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фащашъ ли вѣра на това:

27 Рече мѣ Мѣрѣа: Ей Господи: азъ повѣровахъ защо си ты Христосъ Ѧимъ Бжій, който требваше да доде въ мѣръ.

28 И като рече тѣа (слова) ѡиѣде та повкѣ Мѣрѣа сестра си, и рече и тайно: оучительо е дошелъ, и вѣкате.

29 Я Ѧна като чѣ, станѣ скорѣ, и ѡиѣде при него.

30 Защото іоѣне не беше

дошелъ Исѣсъ въ село то: но беше на Ѧновѣ мѣсто, гдѣто го посрешна Мѣрѣа.

31 Иѣде те прочее който кѣха съ неѣ въ кѣща та, и оутѣшавѣха ѣ, като видѣха Мѣрѣа че станѣ скорѣ, и излѣзе, ѡидѣха слѣдъ неѣ, и говорѣха: че ѡиѣва на грѣбатъ, да плаче тамъ.

32 Я Мѣрѣа като доиде, гдѣто беше Исѣсъ, и видѣ го, падна на носѣ те мѣ, и говореше мѣ: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми.

33 Исѣсъ, като ѣ видѣ че плаче, и иѣдеи те който бе-ха дошли съ неѣ че плачѣха, сожалѣмѣсе на срдце то, и смѣтисе и самъ:

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рекоха мѣ: Господи, прииди и виждъ.

35 И прослезисе Исѣсъ.

36 Говорѣха прочее Иѣде те: виждъ какви го ѡвѣчаше.

37 Я нѣкои ѡ нихъ рекоха: той който ѡворѣ Ѧчи те на слѣпшатъ, не можеше ли да направѣ да не оумре и тоѣ;

38 Я Исѣсъ пакъ като жалеше на срдце то си, доиде на грѣбатъ, и беше пещѣра, и камень лежеше на неѣ.

39 И рече Исѣсъ: вдигнете камыкатъ, рече мѣ сестра та на-оумрѣла, Мѣрѣа: Гѣ-

споди, смърди рече, защото
 є четверодневенъ.

40 Рече и Исусъ: не рекохъ
 ли ти, защо̀ а̀ко вѣрдовашъ,
 ще видишъ слава та Бжїа;

41 Вдигна̀ха прочее каменъ-
 ать ѿ (пещѣра та) гдѣто
 лежеше оумрѣло, а Исусъ
 като вдигна̀ очи те си горе
 рече: Сѣе, благодаримъ те
 защо си ме послдшалъ.

42 И азъ знаехъ защо̀ всег-
 да̀ ме послдшдвашъ: но за-
 ради народатъ който стои
 на̀ колѡ рекохъ: да повѣ-
 роватъ че ты си ме пратилъ.

43 И като рече това̀ и з-
 выка̀ съ голѣмъ гласъ: Па-
 заре, и злѣзни вжнъ.

44 И и злѣзе оумрѣло ѡв-
 вжрзанъ по ржцѣ те и по
 нозѣ те съ повои: и лице то
 мѡ съ кжрпа ѡввжрзано, ре-
 че имъ Исусъ: развжржете
 го, и ѡставѣте да вжрви.

45 Мнозина прочее ѡ И-
 ден те, който бѣха дошли
 кодъ Марїа, и видѣха (то-
 ва̀) щото направил Исусъ,
 повѣрова̀ха въ него.

46 Но нѣкои ѡ нихъ ѡи-
 до̀ха кодъ фарїсеи те, и ка-
 за̀ха имъ (оновѡ) щото на-
 правил Исусъ.

47 Архїерее те прочее и фа-
 рїеи те сокраща̀ соворъ. и го-
 ворѣха: шо да направиме:
 защото то̀а человекъ мно-
 го чдеса̀ прави.

48 Я̀ко го ѡставиме така̀

сички те ще да повѣрватъ
 въ него: и ще дойдатъ Ри-
 малне те и ще зѣматъ и
 мѣстото и народатъ нашъ.

49 И єдинъ нѣкой ѡ нихъ
 Каїафа, който бѣше архїе-
 реи презъ онѡа година, рече
 имъ: вѣе не знаете нищо:

50 Нито помышлавате,
 защо̀ є̀ по̀ добре намъ да
 оумре єдинъ человекъ за
 сичките) люде нежели сич-
 ко̀о народъ да погїбне.

51 Я̀ това̀ не рече ѡ себе
 си: но понеже бѣше архїерей
 презъ онѡа година, прорѣ-
 че защо̀ Исусъ щеше да оу-
 мре за народатъ.

52 И не токмъ за народатъ
 но и да сокере ча̀да та Бжїи
 распжснати те на кѡпъ.

53 Ѣ онши денъ прочее
 сговорихасе, да го оубїатъ.

54 Я̀ Исусъ не ходеше вече
 пївнѡ междѡ Идаїе те, но ѡ-
 иде ѡ тамъ въ (онѡа) стра-
 на̀ ко̀ато є̀ близѡ при пѡ-
 стына та въ градъ нарицае-
 мый Вфрѣмъ: и тамъ пребъ-
 вѣше сосъ оученицѡ те си.

55 И бѣше близѡ пасха та
 Идаїйска: и ѡидѡ̀ха мнози-
 на во Иерусалимъ ѡ (онѡа)
 страна̀ предъ пасха та, да
 се ѡчїстатъ.

56 И тра̀сѣха Исуса и го-
 ворѣха по междѡ си като
 стѡсѣха въ цѣрква та: шо
 ви се чини, да ли не ще да
 дойде на праздникатъ;

57 Я архіерее те и Фарісее те дадоха заповѣдь: ако нѣкой го оусѣти гдѣше да бжде, да каже за да го фанатъ.

ГЛАВА VI.

Иисусъ прочее шестъ дни по напредъ ѡ пасха та, доиде во вифаніа гдѣто бѣше оумрѣло дѣзарь, когото воскреси ѡ мѣртвѣхъ те.

2 И направиха мѣ тамъ вечера, и Маріа слѣгѣваше: а дѣзарь бѣше единъ ѡ оніа, който седѣха съ Исусъ на трапѣза та.

3 Тогѣва Маріа земѣ една литра мѣро чисто драгоценно (което се именована) нѣрдъ, и помаза нозѣте Исусовы, и ѡтри ги съ косъ те си: и испланисе кѣща та ѡ мѣрѣсма та на мѣро то.

4 Я единъ ѡ оученицѣхъ те мѣ, Иуда (сынъ) на Симона Искариѡтскаго, който шѣше да го предаде, рече:

4 Защо се не продаде това мѣро за триста пѣнази, да се дадатъ на сиромѣси те;

6 Я това рече, не че за сиромѣси те се грѣжаше, но защото бѣше тѣтъ, и имаше ковчѣжче, и носеше (снота) што то тѣраха въ него.

7 Тогѣва Исусъ рече: не дѣйте ѣ, она ѣ сохранила

това за деньжтѣхъ на-исгревѣніе то ми.

8 Защото сиромѣси те секога имате съ себеси, а мене секога неимате.

9 И разумѣ многъ народъ ѡ идѣніи те, защо ѣ тамъ: и доидоха не токму заради Исуса, но и дѣзара да видатъ, когото бѣше воскресилъ ѡ мѣртвѣхъ те.

10 Но архіерее те се советоваха, да убіятъ и дѣзара:

11 Защото мнозина ѡ идѣніи те шѣваха заради него, и вѣроваха во Исуса.

12 Я на оутрешніа день многъ народъ, който бѣха дошли на празникатъ, като чуха че иде Исусъ во Иерусалимъ.

13 Земѣха вѣйки финиковы, и излѣзоха да го посрѣшнатъ, и въкаха, и говорѣха: ѡсанна, благословѣнъ който иде во име то Господне, царь Израилевъ.

14 Я Исусъ намери едно ослѣ, и влахна на него, какъ бо то шо ѣ писано:

15 Не бойсе дщи Симона: это царь твоѣй иде возсѣдалъ на ждрѣчѣ ѡ ослица.

19 И тѣл (работѣхъ) не разумѣха оученицѣхъ те мѣ напредъ: но когато се прослави Исусъ, тога се сетиха, зашто тѣл са вшли писаны за него, и това мѣ сотвориша.

17 Народо прочее който кѣше първо съ него, свидѣтельствваше, защо повыка лѣзара ѿ гробатъ, и вокреси го ѿ мѣртвхъ те:

18 Заради това го и посрешна народо, защото чуха че той ѣ сотворилъ това чдо.

19 Я Фарисее те рекоха по междъ си: видите ли, че нема ни една полза; ѣто сичкѣо свѣтъ ѿива по него.

20 Бѣха (тамъ) и нѣкои блани, ѿ она, който бѣха ѿишли на поклонѣние на празникатъ.

21 Снѣ прочее дойдохъ при Филіппа, който кѣше ѿвнусаида Галілейска, и молеха го и говореха: господине искаме да видиме Исуса.

22 Дойдѣ Филіппъ и каза на Андреа: а пакъ Андрей и Филіппъ на Исуса.

23 Я Исуса имъ ѿговори и рече: дойдѣ часо да се прослави ѿнъ челоуѣческій.

24 Истина истина ви говоримъ, ако не оумре зрно то пшенично, като падне на землѣ та, онò само ѿстанѣва: ако ли оумре, многъ плодъ ѣ да сотвори.

25 Който ѿкѣча животатъ си, ѣ да го загуби: а който невиди животатъ си: на тожъ свѣтъ, ѣ да го сохрани въ вѣчншатъ животъ.

26 Който слѣдѣва мене, да послѣдѣва по мене: и гдѣто самъ азъ, тамъ и слѣдѣта мой ѣ бже: и ако слѣжи мене нѣкой, ѣ да го почитѣ Сѣтъ мой.

27 Сѣга душа та ми съ възмѣти, и що да речѣмъ; Сѣче, и забави ме ѿтсѣ часъ; но за това дойдохъ на тсѣ часъ.

28 Сѣе, прослави ѣме то твоѣ, и дойдѣ гласъ ѿ небото, (който говореше): и прослави хъ, и паки ѣ да го прославимъ.

29 Я народо, който стоиха и чуха, говореха: громъ бже, дрѣги говореха: Ангелъ мѣ продѣма.

30 Сѣговори Исуса, и рече: не бже заради мене толъ гласъ, но заради народатъ.

31 Сѣга ѣ сѣдѣ миръ томѣ: сѣга князь на-мира тогѣ ѣ да бже и згнѣнъ вжнъ.

32 И ако азъ вознесѣнъ бжемъ ѿ землѣ та: сичките ѣ да привлѣчѣмъ при себѣ си.

33 Я това говореше, ѿ вавлѣа съ каквѣ смѣрть ѣше да оумре.

34 Сѣговори мѣ народо: нѣ сме чѣли ѿ законатъ, заирѣ Христѣсъ прежѣвае во вѣки: какнѣ ты говоришъ, че трѣбѣва да се вознесѣ ѿнъ челоуѣческій; кой ѣ толъ ѿнъ челоуѣческій;

35 И рече ѿмъ Исуса: іо-
ще малко време є свѣтъ въ
вѣтъ: ходѣте, доклѣ ѿмате
свѣтъ, да вы не зафанете
темнина та: а който ходи
въ темнина та, не знає
кжде ѡиѡа.

36 Доклѣ ѿмате свѣтатъ,
вѣрѡвайте въ свѣтатъ, да
бждете сѡнове на свѣтатъ,
тіа (словеса) ѿзговори Ис-
сусъ, ѿ послѣ ѡиде та се
скрѣ ѡ нихъ.

37 И со всѣ това шото
сѡтвори тѡлко знаменіа
предъ нихъ, пакъ не повѣ-
рѡвахъа въ него.

38 За да се ѿсполни сло-
во то на пророка Исѡіа, шо-
то рече: Господи, кой по-
вѣрѡва на наша та пропо-
вѣдь; ѿ мышца та Господ-
на комъ се ѡкрѣ;

39 Затоѡ не можеха да
вѣрѡватъ, зашто паки
рече Исѡіа:

40 Ѡслѣпилъ ѿмъ є очі-
те, ѿ каменіа та: та:
за да не видатъ съ очі те ѿ
разумѣатъ съ срдце то, ѿ
ѡбжратсе, ѿ ѿсцѣлимъ ги.

41 Тіа (словеса) рече Ис-
сѡіа, когато виде слаѡа та
мъ, ѿ говори за него.

42 Ѡбаче ѿ ѡ князи те
мнозина повѣрѡвахъа въ не-
го: но заради Фарісеи те не
ѿспѡвѣдѡвахъа, да ги не ѿ-
пждатъ ѡ сѡнмище то.

43 Зашто возлюбихъа по-

многѡ слаѡа та чѡловѣческа,
нежели слаѡа та Бжѡа.

44 ѿ Исуса ѿзвѡка, ѿ
рече: който вѣрѡва въ ме-
не, не вѣрѡва въ мене, но
въ ѡногоѡа, който ме є
пратилъ.

45 И който гледа мене,
гледа ѡногоѡа който ме є
пратилъ.

46 ѿзъ доѡдохъ свѣтъ въ
міръ, за да не ѡстане въ
темнина та никой, който
вѣрѡва въ мене.

47 И който чѡе словеса та
мой, ѿ не повѣрѡва ги, азъ
не щемъ да мѡ сѡдимъ: зашо
то не доѡдохъ да сѡдимъ
міръ, но да спасемъ міръ.

48 Който се ѡмета ѡ ме-
не, ѿ не прѡйма мой те дѡмъ,
ѿма ѡногоѡа който мѡ сѡ-
ди: слово то което дѡмъхъ
(азъ), тѡ ще да мѡ сѡди въ
послѣдній день.

49 Зашто азъ ѡ себе си
не дѡмъхъ: но ѡцъ кой-
то ме прати, тѡй ми за-
повѣда, шо да речемъ, ѿ
шо да дѡмамъ.

50 И знамъ зашо негоѡа
та заповѣдь є живѡтъ вѣч-
ный, тіа прочее (словеса)
шото азъ говоримъ, как-
ѡто ми ги є реклъ ѡцъ
мой, така ги говоримъ.

ГЛАѡА ГІ

ѿ предъ празникатъ на-
пѡсха та, понеже знаєше

Іисусъ че мѣ дойдѣ часо да прѣйде ѿ тоа мѣръ ко Оцѣ,
(показа торжѣственнѣ) за-
що като возлюбѣи свой те,
коѣто бѣха въ мѣратъ, до
край ги возлюбѣи:

2 И като бѣде вечерѣ та,
когато веке дѣаволо тѣри
на сѣрацѣ то на-ѣда Сѣ-
мѣновъ Іскаріѣскій да го
предаде:

3 Понѣже знѣеше Іисусъ,
защо Оцѣ сѣчко мѣ ѣ пре-
дѣлъ на рѣцѣ те и ѿ Бѣга
ѣ излѣзлъ, и кодъ Бѣга
ѿиѣва.

4 Станѣ ѿ вечерѣ та и ѿ-
стави си дрѣхи те: и зема
престѣлка и ѿпасѣсе:

5 И послѣ влѣа вода въ
омывѣльницѣ та, и начна
да ѿмывѣа нозѣ те на-оуче-
ницѣ те, и да ги ѿбѣрѣѣва
сѣ престѣлка та, сѣ коѣто
бѣше препѣсанъ.

6 Дойдѣ прочее при Сѣмѣ-
на Петра: а той мѣ рече:
Господи, ты ли ще да оу-
мывѣешъ мои те нозѣ;

7 ѿговори Іисусъ, и рече
мѣ: това што правимъ
азъ, ты го не знѣешъ сегѣ
послѣ ще да го разумѣешъ.

8 Рече мѣ Петръ: не ще да
оумывѣешъ мѣ те нозѣ во
вѣки, ѿговори мѣ Іисусъ:
ако не те оумывѣмъ, нѣмашъ
чѣсть сѣ мене.

9 Рече мѣ Сѣмѣновъ Петръ:
Господи, не токъмъ нозѣ

те ми, но и рѣцѣ те и гла-
ва та ми.

10 Рече мѣ Іисусъ: и змѣ-
енишо нѣма потреба за мѣ-
нѣ, токъмъ нозѣ те да оу-
мывѣ зашто ѣ сѣчкіо чѣстѣ:
и вѣе сте чѣсти; но не сѣч-
ки те.

11 Зашто знѣеше Сѣ-
мова който го предѣваше,
затова рече: не сте сѣчки
те чѣсти.

12 Я когато имъ оумывѣ
нозѣ те, и зѣ си дрѣхи те,
сѣдѣна пакъ и рече имъ:
знѣете ли што сотворихъ
вѣмъ;

13 Вѣе ме вѣкѣте оучѣте-
ла и Господа: и добре го-
ворите: зашто сѣмъ (та-
ковъ).

14 Яко азъ прочее оучѣ-
тель и Господъ оумывѣхъ
вѣши те нозѣ, и вѣе сте
длжжни ѣдинъ дрѣгимъ да
оумывѣате нозѣ те.

15 Зашто ѣобразъ ви
дѣдохъ да правите и вѣе,
каквото направихъ азъ
вѣмъ.

16 Истина истина ви го-
воримъ: никой рабъ не ѣ
по голѣмъ ѿ господѣна сво-
егѣ, нито прѣтенъ ѿ Сѣ-
мова който го ѣ прѣтѣлъ.

17 Яко знѣете тѣл (рабо-
ты), клѣженни сте ако ги
творите.

18 Не говоримъ за сѣчки
те вѣсѣ: зашто азъ знамъ

Ѡніа, който самъ ѡзбралъ: но да се съжде писаніе то ѡншй шото гдѣ съ мене хлѣбъ, вдигна на вржхъ мене петъ та своа.

19 Ѡ сегдъ ви го казѡвамъ докле іоше не ѣ было, та когато бжде да повѣрова- те, зашо самъ азъ.

20 Истина истина ви го- воримъ, зашо който прій- ма оногова когото ще прѣ- тимъ, мене прійма: а кой- то прійма мене, прійма Ѡ- ногова ксйто ме ѣ пратилъ.

21 Тіа (слова) като рече Исусъ, смѣти се съ дѡхатъ, ѡ свидѣтелствова, ѡ рече: истина истина ви говоримъ, зашо ѣдинъ, ѡ васъ ще ме предаде.

22 Я оученицъ те се ѡбзи- раха ѣдинъ на другиго, ѡ чѡдѡхасе за кого говори.

23 Я ѣдинъ ѡ оученицъ те, когото ѡбѡчаше Исусъ седѣше до колѣно то Исусово:

24 И кимна немъ Ѡимонъ Петръ, да попита, ксй ѣ ѡншй за когото говори.

25 Я той като нападнѡ на грѡдѡ те Исусовъ, рече мѡ: Господи, кой ѣ;

26 Ѡговорѡ Исусъ, ѡ рече: комѡто азъ подамъ за- лагъ хлѣбъ, като го натѣ- пимъ, той ѣ, ѡ като нато- пнѡ хлѣбъ, даде го на Іуда Ѡимоновъ Искариѡтскій.

27 И послѣ по хлѣбатъ, влѣзе въ него сатана та, ѡ рече мѡ Исусъ: това шото прѡвишъ, направѡ го по- скорѡ.

28 И никой ѡ Ѡніа кой- то седѣха тамъ не разѡмѣ за коа причина мѡ рече това:

29 Я понѣже оу Іуда бѣше ѡбша та кѡтѡ (въ коа то стоѣха парѡ те) нѣкси мы- слеха, зашо Исусъ мѡ гово- ри, кѡпѡ шото ми ѣ по- трѣбно за празникатъ: ѡли да даде нѣиро на сиро- маги те.

30 Ѡнъ прѡчее като зема хлѣбатъ, ѡвѣ ѡзлѣзе вѡнъ: ѡ бѣше нощъ.

31 Я когато ѡзлѣзе, рече Исусъ: сегдъ се прослави Ѡинъ челоѡческій, ѡ Бгъ се прослави въ него.

32 Яко Бгъ се прослави въ него, ѡ Бгъ ще да го про- слави въ себе си, ѡ ѡвѣ ще да го прослави.

33 Чѡдѡца, іоше малко вре- ме самъ съ васъ. Ще да ме потрѡсите: ѡ какѡто шо рекохъ на Іудѡи те: зашо гдѣто ѡивамъ азъ, вѡе не мѡжете да дѡдете: ѡ вѡмъ сегдъ говоримъ.

34 Нѡва заповѣдъ ви да- вамъ, да любите ѣдинъ друг- иго: какѡто азъ возлю- бихъ васъ, тѡкѡ ѡ вѡе да любите ѣдинъ другиго.

35 Отъ това ще (къ) по-

Знають си́чки те, за́що сте мой оу́чениць, а́ко има́те люко́вь по межа́х си.

36 Ре́че мѣ́ Симѡнъ Пѣтрѡвъ: Го́споди, кждѣ́ шивашъ; ѡгвори́ мѣ́ Исхъсъ: кждѣ́то азъ шивамъ, ты́ сегѣ́ не мѣ́жешъ да до́йдеши́ по мене́: а́ послѣ́ще до́йдешъ по мене́.

37 Ре́че мѣ́ Пѣтрѡвъ: Го́споди за́що не може́мъ да до́йдемъ сегѣ́ по тебе́; а́дша́ та ще да си по́ложимъ за́ тебе́.

38 Ѳгвори́ мѣ́ Исхъсъ: а́дша́ та ли ще да си по́ложишъ за́ мене́; и́стина истина ти говори́мъ: не ще́ да по́пѣе пѣ́тело, до́кля́ се не ѡ́речешъ ѡ́ мене́ три́ пѣ́ти.

ГЛАВА ДІ.

Дай се не смѣ́ди́на сжра́дѣ то ви: вѣ́рвайте въ́ Бга́, и въ́ мене́ вѣ́рвайте.

2 Въ́ домъ́ тѣ́на-Ѳцѣ́ моего́ мно́го жи́лища има́: а́ко ли не въ́ има́ло, ре́кля́ бы́хъ вамъ: азъ шивамъ да ви приго́твимъ мѣ́сто.

3 И а́ко шиде́мъ, и приго́твимъ ви мѣ́сто, ка́къ ще до́йдемъ, и ще́ въ́ зе́мемъ при се́беси: да вѣ́дете и́ вше́ тамъ, гдѣ́то са́мъ азъ.

4 И кждѣ́то шивамъ азъ, вше́ зна́ете, и́ пѣ́тьятъ зна́ете.

5 Ре́че мѣ́ Ѳшма́: Го́споди, не зна́еме кждѣ́ шивашъ: и́

ка́къ мо́жеме да зна́еме пѣ́тьятъ;

6 Ре́че мѣ́ Исхъсъ: азъ е́смь пѣ́ть, и́ и́стина, и́ живо́тъ: нико́й не ще́ да до́йде ко Ѳцѣ́, то́кму́ чрезъ мене́.

7 Я́ко бы́хте зна́ли мене́, зна́ли бы́хте и́ Ѳцѣ́ моего́: и́ ѡ́ сегѣ́ го́ зна́ете, и́ ви́дели сте го́.

8 Ре́че мѣ́ Філіппъ: Го́споди, покажи́ ми Ѳцѣ́, и́ сти́га ни́.

9 Ре́че мѣ́ Исхъсъ: то́лко вре́ме са́мъ съ́ васъ, и́ не си́ ли ме по́зна́лъ Філіппе́; ксѣ́нто е́ ви́дѣлъ мене́, ви́дѣлъ е́ Ѳцѣ́: и́ ка́къ ты́ голо́ришь, покажи́ ми Ѳцѣ́;

10 Не вѣ́рвашъ ли за́що́ азъ са́мъ въ́ Ѳцѣ́, и́ Ѳте́цъ е́ въ́ мене́; сло́веса́ та ко́йто ви а́дмамъ, ѡ́ се́беси не ги а́дмамъ: но Ѳцѣ́ ко́йто пре́кыва́е въ́ мене́, онъ́ твори́ а́бла́ та.

11 Вѣ́рвайте ми за́що́ азъ са́мъ въ́ Ѳцѣ́, и́ Ѳцѣ́ е́ въ́ мене́: а́ко ли не́, за́ тѣ́ла а́бла́ ми повѣ́рвайте.

12 Истина истина ви го́воримъ, ко́йто вѣ́рва въ́ мене́, а́бла́ та ко́йто пра́вимъ, и́ то́й ще́ ги напра́ви, и́ по́ голе́ми ѡ́ тѣ́а ще́ напра́ви: за́що́то азъ шивамъ ко́дъ Ѳцѣ́ моего́:

13 И ка́къ да е́́ не́що́ а́ко по́про́сите ѡ́ Ѳцѣ́ въ́ мое́ то́ име, ще́ да го́ напра́-

нимъ: да се прослѣви Ѡцѣ въ Ѡйна.

14 И а́ко попробѣте не́що въ моѣ то име, азъ ще да го направимъ.

15 Я́ко ме ѡбъ́чате, заповѣди те мои́ сохрани́те.

16 И азъ ще оумо́лимъ Ѡцѣ́, и ще ни даде́ дрѣ́гаго оутѣшителя, да бжде́ съ ва́съ во вѣ́ки:

17 Дхъ́ истинный, когото́ ми́ръ не мо́же да при́ме, зашто́ го не види, нито́ го позна́ва: вше́ ѡбъ́че го позна́вате, зашто́ въ ва́съ пребыва́е, и въ ва́съ ще бжде́.

18 И не щемъ́ да вы ѡста́вимъ си́рацы: ще до́йдемъ́ кода́ ва́съ:

19 То́ще ма́лко, и ми́ръ ве́ке неще́ да ме види: но вше́ ще ме ви́дите: зашто́ азъ живѣ́емъ, и вше́ ще да бждете́ живи.

20 И въ о́ный де́нь ще да разумѣ́ете вше́, зашто́ азъ са́мъ въ Ѡцѣ́ моего́, и вше́ въ мене́, и азъ въ ва́съ.

21 Ко́йто има мои́ те заповѣди, и ва́рди ги, онъ́ ѣ́ който ме лю́би: а́ който ме лю́би, ще да бжде́ возлю́бленъ́ ѡ Ѡцѣ́ моего́: и азъ ще да го возлю́бимъ, и ще да мѣ́ се гнѣ́имъ са́мъ.

22 Ре́че мѣ́ 'И́да (не 'Иска́рїотекї́й): Го́споди, ѡ́ что́ ѣ́ това́ зашо́ на́мъ искашъ́ да се гнѣ́ишъ, а́ не́ ми́ръ;

23 Ѡтговори́ Исѣ́съ, и ре́че

мѣ́: а́ко ме лю́би нѣ́кой, сло́во то моѣ́ ще да сохрани́: и Ѡцѣ́ мой ще да го возлю́би, и ще да до́йдеме́ кода́ не́го, и ще да направиме́ жилище́ въ не́го.

24 Ко́йто ме не лю́би, сло́веса́ та мои́ не сохрани́ва: и сло́во то ко́ето чхъ́те не́ ѣ́ моѣ́, но на-Ѡцѣ́ ко́йто ме ѣ́ прати́лъ.

25 То́а (сло́веса́) ви и́зговори́хъ, до́кле се нами́рамъ то́ще ме́ждъ ва́съ.

26 Я́ оутѣ́шитель, Дхъ́ стѣ́ый, когото́ ще да прати́ Ѡцѣ́ въ моѣ́ то име, то́й ще да вы на́вчи си́чко, ще да ви воспоменѣ́ си́чки те (сло́веса́) что́то ви и́зговори́хъ.

27 Ми́ръ ви ѡста́вамъ, ми́ръ мой ви да́намъ: не какво́то да́ва ми́ръ, азъ да́вамъ ва́мъ. Да се не смѣ́ша́ва сра́це́ то ви́, нито́ да се оустра́ша́ва.

28 Чхъ́те че азъ ви рекохъ́: ѡ́ивамъ, и па́къ ще до́йдемъ́ кода́ ва́съ. Я́ко ме ѡбъ́чате, щехъ́те да се возра́ддвате, зашо́ рекохъ́, ѡ́ивамъ кода́ Ѡцѣ́, зашто́ Ѡцѣ́ мой ѣ́ по́ голѣ́мъ ѡ́ мене́.

29 И сегѣ́ ви рекохъ́, до́кле то́ще не́ ѣ́ было́, за да повѣ́рѣ́вате ко́гато бжде́.

30 Не щемъ́ ве́ке да да́мамъ мно́го съ ва́съ: зашто́ иде́ кня́зо на-то́а ми́ръ, и не́ма ни́що въ мене́.

31 Но да разумѣте мѣръ, зашто ѡбѣщамъ ѡцѣ, и каквото ми е заповѣдалъ Отецъ, така правимъ: стане те да ѡидеме ѡ тѣка.

ГЛАВА VI.

Ѹзъ есмь лоза истиннаа, а ѡцъ мой е работникъ,

2 Секоа прчка, коато не прави плодъ въ мене, ѡсича ѿ ѿфрла ѿ а секоа прчка коато прави плодъ, ѡчищава ѿ, да принесе по много плодъ.

3 Вы есте веке чисти, за слово то което и проповѣдахъ

4 Бждете въ мене, и азъ въ васъ, (защото) каквото прчка та не може да сотвори плодъ ѡ себеси, ако не бде на лоза та: така нито вые, ако не бждете въ мене.

5 Изъ самъ лоза та, а вые прчки те, който пребывае въ мене, и азъ въ него, той ще да сотвори много плодъ: защото безъ мене не можете да направите нищо.

6 Ако нѣкой не пребуде въ мене, ще да се ѿфрли вжнъ като (лозна та) прчка, и ще да ѿзжне: и (тогда) собиратъ тѣ прчки; и фрлатъ ги въ огнь атъ, и ѿгорѣватъ.

7 Ако пребудете въ мене, и слова та мои въ васъ пребудатъ, какво нешо по-

желаете, попросете, и ще да ви бде.

8 Въ това ще да се прослави ѡцъ мой, ако сотворите много плодъ, и (тогда) ще да бждете мои ученицы.

9 Каквото возлюбилъ мене ѡцъ, и азъ возлюбихъ васъ: ѡстанете въ моя та любовь.

10 Ако сохраните мои те заповѣди, ще пребдете въ моя та любовь: каквото азъ сохранихъ заповѣди те на ѡцѣ моего, и пребываю въ негова та любовь.

11 Тѣа (слова) ви казахъ, да бде моя та радость въ васъ, и радость та ваша да се исплни.

12 Тѣа е моя та заповѣдъ, да любите единъ другиге, каквото азъ вы возлюбихъ.

13 По голема ѡ тѣа любовь никой нема, да си положи нѣкой душа та за прѣатели те си.

14 Вы есте мои прѣатели, ако творите што ви заповѣдавамъ.

15 Не наричамъ вы вече рабы, защото ракъ не знае шо прави господаро мѣ: азъ вы нарекохъ прѣатели, защото сичко шо самъ члахъ ѡ ѡцѣ моего, казахъ ви го.

16 Не избрахте вые мене, но азъ васъ избрахъ, и поставихъ вы, да идете вые

и принесете плодъ, и плодъ вашъ да прекъсвае: за да ви даде Ѡцъ мой какъ-плото попросите ѿ него въ мое то име.

17 Тогà ви заповѣдывама да ѡбъчате єдинъ другиго.

18 Яко миръ васъ ненавиди знайте, зашчо мене по напреда ѿ васъ возненавидѣ.

19 Яко быхте ѿ миратъ были, миръ къ любилъ свое то (нѣшо): но зашчото не сте ѿ миратъ; но азъ въ избрãхъ ѿ миратъ, затова въ ненавиди миръ.

20 Помните слово то, щото ви рѣкохъ: не є раба по голѣмъ ѿ господина своего, ако мене изгнаха, и васъ ще да изгонатъ: ако мое то слово сохраниха, и ваше то ще сохранатъ.

21 Но това сичко то праватъ вамъ за мое то име, зашчото не знаатъ оногова който ме є пратилъ.

22 Яко не быхъ дошелъ, и не быхъ има адмãлъ, грѣхъ не быха имãли: но сга нѣматъ извинѣнїе за грѣхътъ си.

23 Който ненавиди мене, ненавиди и Ѡцã моего.

24 Яко не быхъ направилъ въ нихъ онã дѣла, който никой другъ не є направилъ грѣхъ не быха имãли: но сга и видѣха, и возненавидѣха и мене и Ѡцã моего.

25 Но да се сежде слово то, коєто є написано въ законатъ има: зашчо напразно ме возненавидѣха.

26 Я когàто дойде оутѣшитель, когòто азъ ще ви пратимъ ѿ Ѡцã. Дхъ истинъ, който ѿ Ѡцã и излязи, той ще да свидѣтелствва за мене:

27 Но и вы свидѣтелстввате, зашчото сте ѿ край съ мене.

ГЛАВА 31.

ТѢ (работы) ви рѣкохъ да се не соблазните.

2 Ѣ соборища та ще да въ изгонатъ: но ще дойде часъ, въ който секой който въ оубыва, да мни че приноси служба Богъ.

3 И това ще направатъ, зашчото не познаха Ѡцã, нито мене.

4 Но тѣа ви казãхъ заради това, когàто дойде време то да помните, че ви ги казãхъ: а тѣа (работы) изъ перво ви не казвãхъ, зашчото бѣхъ съ васъ.

5 Я сга ѿивамъ при оногова, който ме прати, и никой ѿ васъ ме не пѣта кдѣ ѿивашъ;

6 Но зашчото ви изговорихъ тѣа (работы) скорбь испланихъ сердца та ваши.

7 Но азъ ви говоримъ истина: по добре є за васъ

да ѿдемъ азъ: зашто ако не ѿдемъ азъ оутѣшительо не ще да дойде кодъ васъ: ако ли ѿдемъ, ще го пратимъ кодъ васъ.

8 И той когато дойде, ще да ѿбличи мѣръ за грѣхътъ, и за правда та и за сѣдътъ:

9 За грѣхътъ, зашто не повѣроваха въ мене:

10 За правда та, зашто азъ ѿивамъ кодъ Сѿѿа моего и не ще да ме видите вече:

11 И за сѣдътъ, зашто князо на-мира тогѣ ѿсѣженъ бѣде.

12 Лоше много ѿмамъ да ви казѣвамъ, но не можете да го носите сегѣ.

13 Но когато дойде онъ, дхъ истинъ ще въ настѣви на всѣка истина: зашто не ще да говори ѿ себе си: но што чѣе, това ще да говори, и онѣа рѣкоты който идатъ, ще ви ги възвѣсти.

14 Той ще ме прослѣки, зашто ѿ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

15 Сичко што ѿма Сѿѿъ, мое ѣ: затова рѣкохъ че ѿ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замине), и не ще вече да ме видите: и пакъ мало и ще да ме видите: зашто ѿивамъ кодъ Сѿѿа.

17 Рѣкохъ прочее нѣкои ѿ оучиницъ те мѣ по междъ си: що ѣ това што ни говори: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите: и, зашто азъ ѿивамъ кодъ Сѿѿа;

18 Гонорѣха прочее: що ѣ това што говори, въ мало (време): не раздѣлѣвамъ што говори.

19 И раздѣлѣ Исѣсъ че искаха да го пѣтатъ, и рече имъ: затова ли се пѣтати по междъ си, зашто рѣкохъ: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите;

20 Истина истина ви говоримъ, зашто ще да заплачете и възрѣдѣете въи, а мѣръ ще да се възрѣдѣва: и вие ще да вѣдете печални, но печаль та ваша на радость ще да се ѿбжрне.

21 Женѣ когато ражда има скорѣь, зашто ѣ дошѣлъ часо и: но когато роди дѣте то, не помни веке скорѣь та заради радость та, зашто се роди человекъ въ мѣръ.

22 И вие прѣчее сегѣ имате печаль: но азъ ще въ видимъ, и сжраче то ни ще да се възрѣдѣва, и радостьта ваша никой не ще да земе ѿ васъ.

23 И въи онъ дѣнь мѣни

ни щѣ да попытаете за ни-
що. Истина истина ни го-
воримъ. Защо кокъото нещю
да попросите ѿ Сѣа моего
въ мое то име, ще да ви даде.

24 До сегѣ не стѣ просили
нищо въ мое то име: просѣ-
те, и ще прѣимете, да бже
радость та ваша испламена.

25 До тѣка ви говорихъ
съ прѣтчи: но ще дойде
часъ, когѣто не щемъ веке
да ви говоримъ съ прѣтчи,
но ꙗвишъ ще ни възвѣстимъ
за Сѣа.

26 Въ онъи дѣнь ще по-
просите въ мое то име: и не
говоримъ ви, защо азъ ще
оумолимъ Сѣа за васъ.

27 Защото самъ Сѣъ въ
любви, понѣже вѣе возлюбихъ
те мене, и вѣровахъте, защо
ѣзъ ѿ Бога и злѣзохъ.

28 Излѣзохъ ѿ Отца, и
дойдохъ въ мѣръ: и пакъ
и ставамъ мѣръ, и шивамъ
къ Сѣа.

29 Рѣкоха мѣ оученицы те
мѣ: ѣто сегѣ говоришъ ꙗви-
шъ, и прѣтча никоа не го-
воришъ.

30 Сегѣ знаѣме защо зна-
шъ сѣчко, и не ти трѣбва
да те пѣта нѣкой: и за
това вѣрдуваме, че си ѿ Бога
излѣзъ.

31 Ѣговори имъ Исѣсъ:
сегѣ ли вѣрдувате;

32 Ъто, и де часъ, и сегѣ
дойде, да се разнесѣте секой

въ свое то си (мѣсто), и
мене самъ да ѿставите: но
не самъ самъ зашто Сѣъ
ѣ съ мене.

33 Тѣа (работы) ви рѣкохъ,
да имате миръ въ мене въ
мѣръ ще да имате скорь:
но имайте дерзновенѣе, ѣзъ
повѣдихъ мѣръ.

ГЛАВА 31.

Тѣа (слова) и зговори Исѣ-
съ, и вдигна очи те си
на неко то, и рече: Сѣе,
дойде часъ, прослави Ѣна
твоего, да и сынъ твой те
прослави.

2 Какъото мѣ си дааъ
власть надъ секоа плоть,
да даде животъ вѣчншйна
онѣа, който мѣ си дааъ.

3 Я това ѣ животъ вѣч-
ншйна да знаатъ тебе ѣано-
го истиннаго Бога и оного-
ва когѣто си пратиа Исѣ-
са Христа.

4 Изъ те прослави хъ на
земла та: дѣло то, коѣто
ми си дааъ да направимъ,
соверши хъ го.

5 И сегѣ прослави мѣ ты,
Сѣе, оутеке самѣгъ, съ Ѣ-
наа слава коѣто има хъ оу-
теке доклѣ ꙗоще мѣръ не бѣ-
ше созданъ.

6 ꙗви хъ твоѣ то име на
онѣа человекы който ми
си дааъ ѿ мѣратъ: твой
бѣха, и дааъ си ти мене, и
сохрани хъ слово то твоѣ.

7 Сегà раздмѣха зашо' сичко шото си ми дѣлѣ, ѿ тебе є:

8 Зашо'то адмш те, който си ми дѣлѣ, дѣдохѣ имѣ ги: ѿ они' ги прѣаха, ѿ раздмѣха истинѣ, зашо' ѿ теке ѿзлѣзохѣ, ѿ повѣроваха че си ме тѣ пратилѣ.

9 Изѣ за нѣхѣ мѡлимѣ: не за (сичкѣатѣ) мѣрѣ мѡлимѣ, но за онѣа, който ми си дѣлѣ, зашо'то са твоѣ.

10 И сичкото моє (нѣшо) твоє є, ѿ твоє то моє: ѿ просланихѣсе въ нѣхѣ.

11 И не самѣ вече въ мѣрѣ, но они' са въ мѣрѣ, а азѣ кодѣ тебе ѡивамѣ. Отче сватѣй, сохрани въ твоє то име онѣа който ми си дѣлѣ, да бждатѣ єанѡ, какѣсто ѿ нѣе.

12 Когѡто бѣхѣ съ нѣхѣ въ мѣрѣ, азѣ ги сохранивахѣ, въ твоє то име: онѣа който си ми дѣлѣ сохранихѣ ги, ѿ никой ѿ нѣхѣ се не загубѣ, токѡмѣ сънѣ погѣбелнѣй: да се свжде писанѣе то.

13 Я сегѣ кодѣ тебе идемѣ, ѿ адмамѣ тѣа (слова) въ мѣрѣ, да иматѣ моѣ та радостѣ ѿспланена въ себѣ си.

14 Изѣ имѣ дѣдохѣ слово то твоє: ѿ мѣрѣ ги возненавидѣ, зашо'то не са ѿ мѣра, какѣсто ѿ азѣ несамѣ ѿ мѣра.

15 Не мѡлимѣ да ги земешѣ ѿ мѣратѣ, но да ги сохранишѣ ѿ секакѣо зло.

16 Они' не са ѿ мѣратѣ, какѣсто ѿ азѣ не самѣ ѿ мѣратѣ.

17 Ѣсвати ги въ истината твоѣ: слово то твоє є истина.

18 Какѣсто си мене пратилѣ въ мѣрѣ, ѿ азѣ ги пратилѣхѣ въ мѣрѣ.

19 И за нѣхѣ азѣ посващавамѣ себѣ, да бждатѣ ѿ онѣѡсващѣни въ истината

20 И не токѡмѣ за нѣхѣ, мѡлимѣ, но ѿ за онѣа който ще повѣроватѣ въ мене чрезѣ нѣхѣно то слово:

21 Да бждатѣ сички те єанѡ; какѣсто си тѣ, Отче въ мене, ѿ азѣ въ тебе, (такѣ) да бждатѣ ѿ они' въ насѣ єанѡ: да повѣрѣва мѣрѣ, че тѣ си ме пратилѣ.

22 И азѣ слава та който ми си дѣлѣ, дѣдохѣ имѣ а: да бждатѣ єанѡ, какѣсто сме ѿ нѣе єанѡ.

23 Изѣ (самѣ) въ нѣхѣ, ѿ тѣ въ мене: да бждатѣ ѿ они' совершѣни въ єанѡ, ѿ да раздмѣе мѣрѣ, че си ме тѣ пратилѣ, ѿ возлюбилѣ си ги, какѣсто си возлюбилѣ мене.

24 Отче, онѣа който ми си дѣлѣ, искамѣ гдѣто самѣ азѣ, да бждатѣ ѿ они' съ мене: да глѣдатѣ слава та

моа, коаото си ми дааь, зашоото си ме возлюбиаь прѣдъ создааніа мїра.

25 Отче праведный, мїръ те не позна, но азъ те познахъ: ѿ тїи познаха, че ты си ме пратилъ:

26 И казаша имъ име твоё, ѿ ще кажемъ: да жде въ нихъ любовь та, съ коаото си ме возлюбиаь, ѿ азъ въ нихъ.

ГЛАВА III

Тїи (слова) като рече: Исуса, ѿзлѣзе съ оученицы те ѿ одонадъ потока въ Кераки, гдѣ то бѣше градина, въ коаото влѣзе той ѿ оученицы те мѣ.

2 Я Ида, коїто го прѣдваше знаеше мѣсто то: зашоото Исуса чѣстѣ ходеше тамъ съ оученицы те си.

3 Ида прочее зема полкаты воинскїи ѿ слуги ѿ архїерїи те ѿ Фарїсеї те, ѿ дойдѣ тамъ съ Фенерї ѿ со свѣщы ѿ съ брджїа.

4 Я Исуса понѣже знаеше ничко то што ще да се слѣчи съ него, ѿзлѣзе вжнъ ѿ рече имъ: когѣ трасите;

5 ѿговориша мѣ: Исуса Назаранїна. Рече имъ Исуса: азъ самъ, ѿ стоѣше съ нихъ ѿ Ида коїто го прѣдваше.

6 Като имъ рече прочее,

азъ самъ: траснахасе назадъ, ѿ паднаха на землѣта.

7 И пакъ ги попыта Исуса: когѣ трасите; а онї рѣкоха: Исуса Назареа.

8 ѿговори Исуса: рѣкохъ ви, че самъ азъ: ако трасите мене, ѿставѣте тїа да ѿдатъ.

9 Да се съжде слово то, коѣто рече: зашоото ѿ онїа коїто си ми дааь не загубихъ никогѣ.

10 Я Симонъ Пѣтръ прочее понѣже ѿмаше ножа, ѿзвади го, ѿ оударї слугѣта архїерѣовъ, ѿ ѿрѣза мѣ десно то оухо: ѿ име то на слугѣта бѣше Малъа.

11 И рече Исуса на Пѣтра: вложи ножатъ въ ножицата: чаша та коаото ми даде Сцъ (мой), не щѣмъли да ѿпїемъ;

12 Тогѣва воините ѿ тыслшеначалнїко ѿ слугї те Идаїскїи Фанаха Исуса, ѿ вжрзаха го.

13 И заведоха го пѣрво при Янна, зашоото Янна бѣше тѣсть на Каїафа, коїто бѣше архїерїи презъ онїа година.

14 Я Каїафа бѣше, коїто бѣше дааь (таковъ) совѣтъ на Идаїите, зашоото ѣ по добрѣ едїнъ человекъ да оумре за народатъ.

15 И по Исуса ѿдеше Симонъ Пѣтръ, ѿ дрѣгїо оученикъ: а тоа оученикъ бѣ-

ше знаѣмь на архіерѣа та, и влѣзе съ Исуса въ двѣрѣтъ архіеріевъ:

16 Я Пѣтръ стоѣше вжнъ при врата та, и влѣзе прочее ѡнъи оученикъ който бѣше знаѣмь на архіерѣа та, и рече на двѣрница та, и воведе Петра.

17 И рече рабѣна та двѣрница та на Петра: да не бждешъ и ты оученикъ на-тогѡва человекѣа, рече ѡнъ: не самъ.

18 Я рабѣи те и слугѣи те бѣха наклѣли огнь, защото бѣше зима, и стоѣха та се грѣхѣа: и стоѣше и Пѣтръ зѣдано съ нихъ и грѣшесе.

19 Архіерѣа та прочее попытѣ Исуса за оученицы те мѣ, и за оученіе то мѣ.

20 Ѣговори мѣ Исусъ: азъ гвнш говорихъ мѣрѣ: азъ всегда оучехъ въ соборища та, и въ цѣрква та, гдѣто всегда се сокѣратъ Иудѣи те, и тайнш нишо не говорихъ:

21 Защо ме пѣташъ; попытай ѡнѣа който са ме чѣли, шо имъ самъ говорилъ: ето, тѣа знѣлтъ шо самъ говорилъ азъ.

22 И като рече тѣа (слова), единъ ѡнѣа слугѣи шоцо предстоѣвахѣ тамш, оудари по обрѣзѣтъ Исуса, и рече: такѣ ли ѡговѣрашъ на архіерѣа та;

23 Ѣговори мѣ Исусъ: ако продамъхъ злѣ, свиѣтелствѣвай за злѣ то: ако ли добрѣ, защо ме кѣишъ;

24 И прѣти го Янна вжрзанъ при Каіѣфа архіерѣа.

25 Я Ѣимшъ Пѣтръ стоѣше та се грѣше. Речекоха мѣ прочее: да не бждешъ и ты ѡ негови те оученицы; а той се ѡрече, и рече не самъ.

26 Рече единъ ѡ рабѣи те архіерѣови, който бѣше сродникъ на ѡногова, на когѡто Пѣтръ ѡрѣза оухѣто: не видѣхъ ли те азъ въ градина та съ него;

27 Пѣтръ прочее пакъ се ѡрече, и абѣе попеѣ пѣтелѣ.

28 Тогѣва завѣдоха Исуса ѡ Каіѣфа въ прѣтѡратъ: и кѣше оутрина: и ѡнѣи не влѣзоха въ прѣтѣратъ да се не ѡсквернатъ, но да гдѣдѣтъ пѣсѣа та.

29 Излѣзе проче Пѣлѣта вжнъ при нихъ, и рече: какѣва вина възлагате на тоѣа человекѣкъ:

30 Ѣтговориѣа и речекоха мѣ: ако не бѣ бѣлъ тоѣа человекѣкъ слѣтворѣтель, не бѣхѣме го предали тебе.

31 И рече имъ Пѣлѣтъ: земѣте го кѣе и по вѣшѣатъ законъ сѣдѣте го. а Иудѣи те мѣ речекоха: намъ не ѣ дозволѣно да оубѣеме никого.

32 Да се съжде слѣво то

Иисусово, коѣто рече, кога-то назначаваше съ каква смѣрть щеше да оумре.

33 И влѣзе пакъ Пилатъ въ претворатъ, и повыка Иисуса, и рече мѣ: ты ли си царь Иудейскій;

34 Отговори мѣ Иисусъ: ѿ себеси ли говоришь ты това, или други ти го речекоха за мене;

35 Отговори Пилатъ: да ли азъ самъ жидовинъ; твоёо родъ и архіерее те те предадоха мене: що си оучинилъ;

36 Отговори Иисусъ: црѣтво моё не е ѿ тоа свѣтъ: ако бы было царство то ми ѿ тоа свѣтъ, слуги те мой воистиннѣ щеха да се мжчатъ да не бждемъ предадени на Иудее те: а сегѣ царство то моё не е ѿ тѣка.

37 Рече мѣ Пилатъ: прочее царь ли си ты; ѿговори Иисусъ: ты говоришь, че самъ царь, азъ затова се родихъ, и затова дойдохъ въ мѣръ (сей), да свидѣтельстввамъ, (за) истина та, и секой който е ѿ истина та послѣшава мойатъ гласъ.

38 Рече мѣ Пилатъ: що е истина; и като рече това, пакъ излѣзе при Иудеи те, и рече имъ: азъ ни една вина не намирамъ въ него.

39 Я има обѣчай оубавъ да ви ѿпущамъ едногѣ на

пасха та: искате ли прочее да ви ѿпущимъ царя Иудейскаго;

40 И пакъ извыкаха сичките, и рекоха: не тогова, но Варавва. Я Варавва беше разбойникъ.

ГЛАВА ӨІ.

ТОГЯВЯ Пилатъ фанѣ Иисуса, и къ го.

2 И воини те сплѣтоха вѣнѣцъ ѿ тѣрнѣ, и тѣриха мѣ го на глава та, и ѿблекоха го въ червена дрѣха:

3 И говорѣха: раддйса царю Иудейскій, и вѣха го по образатъ.

4 И излѣзе пакъ вжнъ Пилатъ, и рече имъ: что извождамъ ви го вжнъ, да разжмѣете, защо не нахождамъ ни една вина въ него.

5 Излѣзе прочее вжнъ Иисусъ, и носеше терновншатъ вѣнѣцъ и червена та дрѣха, и рече имъ (Пилатъ): что человекѣ.

6 И кога то го видѣха архіерее те и слуги те, извыкаха, и рекоха: распни, распни го, рече имъ Пилатъ: земѣте го вые, и распнѣте го: защото азъ не намирамъ ни една вина въ него.

7 Отговори ха мѣ Иудее те: ние имаме законъ, и по нашатъ законъ долженъ е да оумре, защото направил себе си сына Бжѣа.

8 Когато чѸ прочее Пїлатъ това слово, по много се оуплаши:

9 И влѣзе пакѸ въ прѣтворатъ, Ѹ рече на Исуса: ѡ гдѣ си ты; а Исусъ мѸ не ѡговори.

10 Рече мѸ Пїлатъ: мене ли не ѡговарашъ; не знаешъ ли че Ѹмамъ власть да те распнемъ, Ѹ Ѹмамъ власть да те пѣстимъ;

11 Ѣговори Исусъ: не въ Ѹмалъ ни една власть надъ мене, ако не въ ти было дадено ѡ горе, затова който ме е предавъ тебе по голѣмъ грѣхъ Ѹма.

12 Отъ тоа (часа) Ѹскаше Пїлатъ да го пѣсти: но ИудеѸ те вѣкаха, Ѹ говорѣха: ако пѣстишъ тогѸна, не си прїятель Кесаревъ: който прави себе си царь, противѸсе на Кесара.

13 Я Пїлатъ като чѸ това слово, Ѹзнѣде вжнъ Исуса; Ѹ стѣна на сѣдѸлице то, на (Ѹно) мѣсто коѣто се говори двѸострѸтонъ, а Ѹврейски Гавнама:

14 И кѣше петѸкъ на-пѣсха та, ѸколѸ чѣсъ шѣстѸй: Ѹ рече на ИудѸи те: Ѣто вѸшѸо царь.

15 Я Ѹни вѣкаха: вдигни, вдигни, Ѹ распниго, рече Ѹм Пїлатъ: царь ли нашего да распнемъ; ѡговориѸа архїерѸе те Ѹ рекоха: нїе немаме

арѸга царь ѡсвѣтъ Кесара. 16 ТогѸва Ѹмъ го предаде да го распнатъ, Ѹ земаѸа Исуса Ѹ вѸдеѸа го.

17 И носеше крѣстатъ си, Ѹ Ѹвлѣзе (вжнъ ѡ градѸта) на мѣсто то коѣто се говори лѸвное мѣсто, а по Ѹврейски, ГолгоѸа:

18 Гдѣто го распѣха, Ѹ заедно съ него арѸги двѸма. ЕдногѸ ѡ една та, а арѸгигѸ ѡ арѸга та страна, а по средъ Исуса.

19 И написа Ѹ тїтла Пїлатъ, Ѹ тѸри надъ крѣстатъ Ѹ кѣше написано: ИѸѢѢ НЯЗѢРѢНИНЪ ЦАРЬ ИУДѢИИ.

20 Тоа тїтла мнозина ѡ ѸвреѸ те прочѣтоха: зашто кѣше близъ мѣсто то до градѸта, гдѣто распнаха Исуса: Ѹ кѣше написано Ѹврейски, грѣчески Ѹ латїнски

21 Я архїерѸе те ИудѸйскїй говорѣха: не пиши царь ИудѸйскїй: но зашто самъ (тоѸ) рече, царь самъ ИудѸйскїй.

22 Ѣговори Пїлатъ: што то писахъ писахъ.

23 Я воїните когато распнаха Исуса, зѣха мѸ арѸхи те, Ѹ направѸа ги на чѣтѸри дѣлове, на сѣкой воїнъ дѣло мѸ, Ѹ ХїтѸнатъ: Ѹ ХїтѸно не кѣше шїенъ, но ѡ горе до долѸ ѸсткѸнъ сїчкїю.

24 Рѣкоха прѣчее по мѣждѣ си: да го не раздѣраме, но да Фжрлимѣ жрѣвіа за него, (да видимѣ) комѣ ще да се падне, за да се испѣлни писаніе то, коѣто говори: раздѣлиха дрѣхи те ми по мѣждѣ си, и за ѡвлекло то ми Фжрлиха жрѣвіа, воини те прѣчее направиха това.

25 И стоѣха при Крѣстатѣ Исѣсовѣ Мѣйка мѣ, и сестра ѣта на-мѣйка мѣ, Маріа, Влѣшова и Маріа Магдалина:

26 Като видѣ прѣчее Исѣсѣ Мѣйка си, и оученикатѣ когото ѡбѣчашѣ, че стоѣха (влизѣ,) рѣче на Мѣйка си: жѣно, ѣто сѣно ти.

27 Послѣ рѣче на оученикатѣ, ѣто мѣйка ти, и ѡнѣ чѣсѣ зема ѡ оученико въ своѣ та си (кѣща).

28 Послѣ по това, понѣже знѣеше Исѣсѣ че сичко то се вече сврши, да се свѣде писаніе то, рѣче: жаденѣ самѣ.

29 И стоѣше тамѣ сосѣдѣ пѣленѣ съ ѡцѣтѣ: а ѡни като натопиха гѣба въ ѡцѣтатѣ, и накодѣха ѡ на трѣстѣ, поднѣсоха мѣ при сѣстѣ та.

30 Когѣто прѣчее прѣѡ ѡцѣтатѣ Исѣсѣ рѣче: свршисе (сичко), и преклони си глава та и предаде дрѣхѣ.

31 И Іудѣе те, да не ѡ-

станатѣ на Крѣстатѣ тѣлесѣ та въ свѣшѣта, понѣже бѣше петѡкъ: (защо то бѣше голѣмѣ денѣ ѡнаѣ свѣшѣта), молиха Пѣлата да имѣ прекиатѣ голени те, и да ги вдѣгнатѣ.

32 Дойдѣха прѣчее воини те, и на пѣрвшатѣ прекиха кѣлени те, и на дрѣгѣатѣ коѣто бѣше распнатѣ съ него.

33 Нокато дойдѣха и при Исѣса, и видѣха го че ѣ оумрѣлѣ, не прекиха мѣ голени те.

34 Но ѣдинѣ ѡ воини те прокодѣ го съ копѣе въ ребра та, и жѣе истѣче крѣвѣ и вода.

35 И ѡнѣ коѣто видѣ свидѣтелствѡва, и истинно мѣ ѣ свидѣтелство то: и ѡнѣ знѣе че истина говори, да фанете вѣра въѣ.

36 Защо то това вѣдѣ да се свѣде писаніе то: кѣстѣ не цѣ да се стрѡши ѡ негѡ.

37 И пакѣ дрѣго писаніе, говори: ще да погледнатѣ на него, когото прокодѣха.

38 И по това послѣ Іѡсифѣ ѡ Ірѣмаѣѣа (кѣйто бѣше оученикѣ Исѣсовѣ, погнѣнѣ ѡкѣче заради страхѣтѣ Іудѣйскѣй) моли Пѣлатѣ, да зѣме тѣло то Исѣсовѡ: и заповѣда Пѣлатѣ. ѡидѣ прѣчее и зема тѣло то Исѣсовѡ.

39 И дойдѣ и Никодѣмѣ

(който беше дохождалъ по напредъ кодаъ Исуса ноцѣ) и носеше едно смѣшеніе ѿ смърна и алой около литры.

40 Земаха прочее тѣло то Исусово, и ѡбвиха го въ плащаница съ дрѣвѣти те, каквото иматъ обичай Иудеи те да погребѣватъ.

41 Я на основа мѣсто гдѣ то се распѣ имаше градина, и въ градина та гробъ новъ, въ който никога никой не беше тѣренъ:

42 Тамъ прочее заради петокатъ Иудейскій, защото беше близъ гробо, тѣриха Исуса.

ГЛАВА В.

И въ первый день седмицнй доиде Маріа Магдалина въ оутринь та ранъ, като беше іоще тѣмно, на гробкатъ: и виде зашѡ ѡ вдигнатъ камыко ѿ гробкатъ.

2 Отжрча прочее, и доиде кодаъ Симона Петра, и кодаъ дрѣгѣтъ оученикъ, когото ѡбвчаше Исусъ, и рече имъ: зѣли гдѣ ѿ гробкатъ, и не знамъ гдѣ са го положили.

3 И излѣзе Петра и дрѣгѡ оученикъ, и ѡбвиха ко гробъ.

4 И тжрѣха и двѣма та заеднъ: а дрѣгѡ оученикъ ѡтжрча по скоръ ѿ Петра, и доиде по напредъ ко гробъ.

5 И като надникна, виде плащаницы те че лежѣха, обаче не влѣзе.

6 Доиде прочее и Симонъ Петра слѣдъ неговъ, и влѣзе въ гробатъ, и виде плащаницы те че лежѣха самы,

7 И платно то коегѡ беше на глава та мѡ, че не лежѣше съ плащаницы те, но обсокну свѣено на едно мѣсто.

8 Тогѡва прочее влѣзе (внѣтре) и дрѣгѡ оученикъ, който беше дошелъ по напредъ ко гробъ, и виде, и повѣрѡва:

9 Понѣже іоще не знаѣха писаніе то, зашѡ трѣбѡва да воскресне ѿ мертвѡх те.

10 И варнахасе пакъ оученицы те въ свое то си жилищи.

11 Я Маріа стоѣше вжнѣ на гробатъ, и плачеше: и като плачеше, надникна въ гробатъ.

12 И виде вѣдѣ Ангѡла който седѣха въ вѣлѡх дрѣхи, единъ при глава та, а дрѣгѡ при носѣ те, гдѣ то беше лежало тѣло то Исусово.

13 И рекоха и ѡни, жѣно, зашѡ плачешъ; рече имъ: зашѡто са зѣли Господа моего, и не знамъ гдѣ са го тѣрили.

14 И като рече тѣмъ (дѣмъ), ѡбжрнасе назадъ, и виде Исуса че стоѣше, и не знаѣше че ѡ Исусъ.

15 Рече и Исусъ: жѣно, за-

цѣ плáчешъ; когò трáсишъ;
а ѿнà, понéже мѣслеше че
ѿ градинáро, рече мѣ: госпо-
дине, áко си го тѣ зелá, ка-
жи ми гдѣ си го положилъ:
и ѡзвѣще да го земемъ.

16 Рече и Іисѹсъ: Маріе а
ѿнà се ѡбърнà, и мѣ рече:
равнѣннѣ, което ще да се рече,
оучителю.

17 Рече и Іисѹсъ: не при-
коснѣвайсе до мене: защото
ѿше не сáмъ се качилъ кодѣ
ѿцá моего: но иди при
брáтѣа тѣа ми, и речѣ и мѣ:
качѣвамсе кодѣ ѿцá мое-
го и ѿцá вáшего, и кодѣ
вѣа моего и вѣа вáшего.

18 И доиде Маріа Магда-
ли́на, и казà на оученицѣ
те че виде Господа, и зацо
и рече тѣа (дѣмъ).

19 И като беше кжснѣ ве-
черѣ тѣа въ тѣо́л дѣнь, въ пер-
выатѣ на-седмицѣа тѣа, и ира-
тѣа тѣа бѣха заключени тѣамъ,
гдѣто бѣха оученицѣ те не-
гови сокрани заради стра-
хѣ тѣа Іудейскій, доиде Іис-
ѹсъ и застана на средѣ, и
рече и мѣ: миръ вамъ.

20 И тѣо́л като рече, по-
казà и мѣ ржцѣ те и нозѣ
те, и ребра тѣа си, а оуче-
ницѣ те се возрадовахà
като видехà Господа.

21 Я Іисѹсъ и мѣ рече пѣ-
ки: миръ вамъ: каквѣто
ме ирачѣ ѿцá, и ѡзвѣ въ
прѣшамъ.

22 И като рече тѣо́л, дѣ-
хнà, и рече и мѣ: прѣимите
дѣхъ стѣа.

23 На който прѣстите
грѣхѣове тѣе, ще да и мѣ се
прѣстатъ, а на който дѣр-
житѣ, ще да се дѣржатъ.

24 Я ѿшмà, е́динъ ѿ два-
на́есе тѣе, който се говори
близнецъ, не беше тѣомъ съ
нихъ когáто доиде Іисѹсъ.

25 И говорѣхà мѣ дѣрѣгѣ те
оученицѣ: видехме Госпо-
да а тѣой и мѣ рече: áко не
видимъ на ржцѣ те мѣ рѣнѣ
те ѿ гвѣздей те, и не тѣр-
римъ прѣстатъ мѣй въ рѣнѣ
те гвѣзданы, и не тѣримъ
ржкà тѣа мѣй въ ребрà тѣа мѣ,
не щемъ да повѣровамъ.

26 Я послѣ по ѿсемь днѣ
на́къ бѣхà оученицѣ те мѣ
внѣтре, и ѿшмà съ нихъ:
доиде Іисѹсъ, като бѣхà
вратà тѣа затворени, и за-
стана посредѣ нихъ, и рече:
миръ вамъ.

27 Послѣ рече на ѿшмà:
донеси прѣстатъ тѣо́й тѣ-
ва, и виждѣ ми ржцѣ те: и
донеси ржкà тѣа си, и тѣри
въ ребра тѣа мѣй: и не вѣ-
ди невѣренъ, но вѣренъ.

28 И ѿговори ѿшмà, и
рече мѣ: Господь мѣй, и
вѣгъ мѣй.

29 Рече мѣ Іисѹсъ, защото
ме виде повѣрѣва: вѣажени
който не сà видели и по-
вѣрѣвахà.

30 Но ѿ дрѹги много чюдеса сотвори Исѹсъ предъ оученицы те си, който не са написани въ тѣя книга.

31 Я тѣа се написаха да вѣрѹвате, зашѹ Исѹсъ ѣ Христѹсъ Сынъ Кжій, ѿ като вѣрѹвате да имате живѹтъ (вѣчнѹй) въ име то негово.

ГЛАВА КѢ

По това послѣ пакъ се пѣви Исѹсъ на оученицы те си (като воскресна ѿ мѣртнѹ те) на Тиверіадско то море: ѿ пѣвѣсе така:

2 Бѣха заедно Симѹнъ Пѣтръ; ѿ Фимѹа, който се нариче близнецъ, ѿ Нафанайлъ който бѣше ѿ Кана Галілейска, ѿ двѣма та сѣнове Зеведеѣви, ѿ дрѹги двѣма ѿ оученицы те мѹ.

3 Рече имъ Симѹнъ Пѣтръ: азъ ще да идемъ да ловимъ рѹба, рекоха мѹ: ще идеме ѿ нѣе съ тебе, ѿзлѣзоха прочее ѿ сѣднѹха акіе въ кораблятъ, ѿ въ онѹа нощь не фанѹха нищо.

4 Я когѹто самна, заста на Исѹсъ при брегатъ: но не познаха оученицы те че ѣ Исѹсъ.

5 И рече имъ Исѹсъ: дѣца, да ли имате нешо за пѣденѣ; ѿговориха мѹ: немаме.

6 Я той имъ рече: фжр-

лѣте мрежа та ѿ десна страна на кораблятъ, ѿ ще да намѣрите, фжрліха прочее ѿ не мѹжеха вече да ѿпривлѣчатъ ѿ много то рѹбѹ.

7 Тогѹа онѹй оученикъ, когото ѿвѣчаше Исѹсъ, рече на Пѣтра: Господъ ѣ ѿ Симѹнъ Пѣтръ като чѹче ѣ Господъ, препасѹсе съ прѣстилка, зашѹто бѣше голъ, ѿ фжрлісе въ морето.

8 Я дрѹги те оученицы съ ладѹа та дойдоха, (зашѹто не бѣха далече ѿ землѹа та, но колкото двѣсте лѹкти) ѿ влѣчеха мрежа та съ рѹбѹ те.

9 Я като ѿзлѣзоха на землѹа та, видѣха огнь на клѹдентъ, ѿ рѹба на него че лежи, ѿ хлѣбѹа.

10 Рече имъ Исѹсъ: донесете ѿ рѹбѹ те шѹто фанѹхте сегѹа.

11 Влѣзе Симѹнъ Пѣтръ, ѿ ѿвлече мрежа та на землѹа та, пжана съ сѹрѹ рѹбѹ стѹ ѿ педесе ѿ три, ѿ со все ѹю бѣха только (много) не раздрѹсе мрежа та.

12 Рече имъ Исѹсъ: глагте, ѿвѣдѹвайте, ѿ никѹй ѿ оученицы те не смѣеше да го попыта, кой си тѹ; зашѹто знаѣха че ѣ Господъ.

13 Дойде прочее Исѹсъ, ѿ зема хлѣбатъ, ѿ даѹа имъ, подобнѹ ѿ рѹба та,

14 Ъто вече трѣтій пжть се пви Исѣсъ на оученицѣ те си, Ѡ каквѣто воскреснѣ Ѡ мѣртвы те.

15 Я когѣто ѡбѣдоваха, рече Исѣсъ на Ѡимѡна Петра: Ѡимѡне (сыне) Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме по много Ѡ тѣа; рече мѣ: Ей Господи: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ рече мѣ: паси ѡгциѣ те мои.

16 Рече мѣ пѣки втѣри пжть: Ѡимѡне Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме; рече мѣ: Ей, Господи: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ, рече мѣ (Исѣсъ): паси ѡвцѣ те мои.

17 Рече мѣ трѣти пжть: Ѡимѡне Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме: ѡскорбѣсе Пѣтрѣ за што мѣ рече трѣти пжть: ѡбѣчашѣ ли ме: и рече мѣ, Господи, тѣ знаѣшѣ сѣчко: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ, рече мѣ Исѣсъ: паси ѡвцѣ те мои.

18 Истина, истина ти говоримѣ: когѣто бѣше млѣдѣ, ѡпѣсѣвашесе сѣмѣ и хѣдѣше кждѣто искаше: а когѣто ѡстарѣшѣше че да си прѣстрѣшѣ ржцѣ те, и дрѣгѣше че да те ѡпѣше, и че да те ѡди, кждѣто не шѣшѣ.

19 Я товѣ рече, назначѣющѣ съ каквѣ смѣртѣ че да прослѣви Бѣа, и като

изѣмѣ товѣ, рече мѣ: послѣдѣвай по мѣне.

20 И като се ѡбѣрна Пѣтрѣ, видѣ оученикачѣ, когѣто ѡбѣчашѣ Исѣсъ че иде слѣдѣ негѣ, коѣто се наклони на грѣди те мѣ на вечеѣра та, и рече: Господи, коѣ е што те предѣва:

21 Нѣго като видѣ Пѣтрѣ, рече на Исѣса: Господи, а тѣа шо (че да бѣде):

22 Рече мѣ Исѣсъ: ако искашѣ да стои тоѣ (тѣка) докле да дойдѣмѣ (пѣки) шо тѣ е грѣжа; тѣ вѣрѣи по мѣне.

23 Пронѣсѣсе прѣчее товѣ слово по междѣ бѣтѣа та, за шо тѣа оученикѣ не че да оумре: но Исѣсъ мѣ не рече че не че да оумре: но, ако искашѣ да сѣди тоѣ (тѣка) докле да дойдѣмѣ (пѣки), шо тѣ е грѣжа тѣбе;

24 Тѣа е оученикѣ, коѣто свидѣтелствѣва за тѣа (рѣботѣ), коѣто и написѣ тѣа и знаѣме че е истинно свидѣтельство то мѣ.

25 Има и дрѣги много, што е сотворилѣ Исѣсъ, коѣто ако бѣ се писѣвали еѣно по еѣно, ни сѣчкѣо свѣтѣ чѣнимисе не шѣше да вмѣсти написаны те книги, аминѣ.

ДѢЯНИЯ ТЯ

НЯ ОВѢТИ ТЪ ЯПОСТОЛИ.

ГЛАВА ПЪРВАЯ.

ПЪРВО ТО СЛѢВО НАПИСАХЪ,
за сички те (дѣла), ѿ Тео-
фѣле, който начна Исуса
да твори и да оучи,

2 Дори до онъи дѣнь, въ
който, като заповѣда на
япостоли те чрезъ сѣгаго
Духа, който избра, возне-
сесе.

3 Предъ който и предста-
ви себе живъ по страдаше
то си, съ много вѣрни зна-
менѣа, понеже имъ се явля-
ваше чрезъ четъредесѣтъ
днѣи, и говореше имъ за цар-
ство то Бжїе.

4 И като се намираше съ
нихъ, зарача имъ да се не
шлѣчатъ ѿ Иерусалима,
но да чѣкатъ ѡбѣщанїе то
отѣческо, което сте (рече)
чѣли ѿ мене:

5 Защото Исавнъ е кре-
стѣлъ съ вода, а нше ще да
се кръстите съ Духъ стѣи,
не слѣдъ много днѣи.

6 Онѣ прочее собрахасе сич-
ки те заеднѣ, и нѣтаха го,
и говореха: Господи, въ тѣа

ли година ще да оустроишъ
царство то Израилево:

7 И той имъ рече: не е
ваша работа да раздѣлите
времена та и години те,
който Оцъ е положилъ во
своа та си власть.

8 Но нше ще да приимете
сила, когато слѣзне на васъ
Духъ стѣи, и ще да ми кж-
дете свидѣтели во Иеруса-
лимъ, и въ сичка та Иудѣя
и Самарїа, и до край зем-
ла та.

9 И като рече тѣа (слова),
вдигна се высокъ, като глѣ-
даха онѣ, и облакъ го за-
несе ѿ очѣ те имъ.

10 И като (стоѣха та) глѣ-
даха на небо то, когато воз-
лизахе той, и ето, два-
ма мъжїе застанаха предъ
нихъ въ бѣлы дрѣхи,

11 Който и рекоха: мъжїе
Галїлейскїи, що стойте та
гледате на небо то; тоа Ис-
усъ, който се вознесе ѿ васъ
на небо то, подобно ще да
дойде, каквото го видѣхте
когато се качваше на не-
бо то.

12 Тогѡва се вѣрнаха во Иерусалимъ ѿ гора та, която се нариче Влеинъ която е близъ при Иерусалимъ (только), колко то мѣсто държи събвѣтншо пять.

13 И като влѣзоха, качихасе на горница та. гдѣто седиа Пѣтръ и Іакъвъ, и Іоаннъ и Андрей, Філіппъ и Ѡмъ, Варфоломій и Матѣй, Іакъвъ Алфѣевъ и Симонъ Зилѣтъ, и Іуда Іакъвовъ.

14 Сички те тѣа тѣрпѣха единодушншо въ молитва и молѣніе, (съ нѣкои) жены, и съ Маріа майка та Исусова, и съ братѣа та мѣ.

15 И въ тѣа дни стана Пѣтръ по средъ оученицъ те, и рече: (а бѣха заедншо тамъ и други чловѣцъ до сго и двѣсе души:)

16 Мѣжие братѣа, трѣбваше да се снѣрши писаніе то, шото предрече Дхъ стѣи презъ оуста та Давідови, за Іуда който бѣде вождь на онѣа, които фанѣха Исуса:

17 Защото и той бѣше причисленъ съ насъ, и прѣлъ бѣше жревіи на-тѣа служба.

18 Той прочее бѣше спечалилъ нѣка ѿ неправедна заплаща, и падна на долъ съ глава та, и разкинасе на средъ, и истече мѣ сичка та оутрѣба вжнъ.

19 И раздѣлѣха (говѣ) сички те който живѣеха во Иерусалимъ, шото се нарече онѣа нѣва на нѣхншатъ азѣкъ, Якедамъ, което ще да рече, нѣва крѣвава.

20 Защото е писано въ псаломска та книга: да бѣде двѣро мѣ пѣстъ, и да нѣма нѣкой да живѣе въ него, и достоинство то мѣ да земе другъ.

21 Трѣбва прочее ѿ онѣа мѣжи, които се нахѣдеха съ насъ во всичко то време, въ което влѣзе въ насъ, и излѣзе (ѿ насъ) Гдѣ Исусъ.

22 Като нача ѿ крѣщеніе то Іоанново дори до онѣи день, въ който се възнесе на небо то (ѿ насъ), единъ ѿ нѣхъ да бѣде свидѣтель съ насъ на-воскресеніе то мѣ.

23 И представѣха двѣма, Іосифа който се именуваше Варсѣва, който бѣше нареченъ Іустъ и Матѣяа.

24 И като се помолиха (Бгъ), рекоха: ты Гдѣи който знаешъ сердца та насички те, покажи еаного когото си избрѣлъ ѿ тѣа двѣма та.

25 Да прѣиме жревіятъ на тѣа служба и на-апѣстолство то, ѿ което испадна Іуда, за да иде въ свое то си мѣсто.

26 И Фѣрліха за нѣхъ жревіи, и падна жревіи на

Матѳіа, и причисли се съ
Единъ се те апостола.

ГЛАВА V.

И като се исплановаха дни
те на-платдесѣтница та, бе-
ха сички те апостоли еди-
нодушнѣ собрани на кѣпѣ.

2 И внезапно быде ѿ неко-
то шумъ, като че идеше
силно дѣханѣ ѿ вѣтра, и
напжани сичкиятъ домы
гдѣто седеха.

3 И пвнхаша се че раз-
дѣлаваха азѣцы те като
огнени, и седна (секой) на
секого ѿ нѣхъ.

4 И испланихасе сички те
съ дѣха стѣго, и начаха да
говѣратъ съ други пѣзѣцы,
каквото дѣхо имъ даваше
да говѣратъ.

5 Я во Иерусалимъ живееха
(тогѣна) мъжѣе благовѣн-
ни ѿ секой родъ който е
подъ неко то.

6 И като быде тоа шумъ,
собра се народо и свжрка се,
защото секой ѿ нѣхъ (ги)
слѣшаше да говѣратъ го
своѣятъ си пѣзѣкъ.

7 И оудивлаваха се сички
те и чѣдехасе, и говѣреха е-
динъ другимъ: не сѣли сич-
ки те тѣа който говѣратъ
Галилеане:

8 И каквѣ нѣ (ги) слѣша-
ме секой (да говѣратъ) го
своѣятъ ни азѣкъ, въ кой-
то сме се родилъ;

9 (Фирѣчь) Пармане и Ми-
дане и Вламѣте, и които
живеатъ въ Месопотамѣа,
и во Иудеа и Каппадокѣа,
въ Понѣтъ и въ Ассѣа,

10 Во Фрѣгѣа и Памфѣлиа,
въ Вѣгѣпетъ и въ странѣ те
дѣвински които са при Ку-
ринѣа, и римлане те които
приходатъ и Иудеи и при-
шелцы.

11 Критане и Яравлане,
слѣшаме ги да говѣратъ съ
наши те азѣцы величѣа
Божѣа;

12 И издмлаваха се сички
те и недоумѣваха, и говѣ-
реха единъ другимъ: що
ще да бжде това (нещо):

13 И други се рѣгѣеха, и
говѣреха: че са пѣли много
сладо вино.

14 Но Петръ застана съ
Единъ се те (апли пред на-
родатъ) и издигна си гла-
сѣтъ, и рече имъ: мъжѣе Иу-
дейскѣи, и сички те които
живеете во Иерусалимъ, това
да знаете вѣе, и чѣйте хѣ-
бавѣ мой те дѣмы:

15 Тѣа не сѣ пѣани, как-
вото що мѣслите вѣе: за-
щото (тоше) третѣй часъ е
ѿ деньжатъ.

16 Но това е што е рѣ-
чено чрезъ пророка Иѣил:

17 И ще да бжде въ послѣд-
но то време, говѣри Кѣтъ,
ще да излѣемъ ѿ дѣха мое-
гѣ на сѣкоа плѣтъ: и ще да

пророчествуватъ синовете те
вѣши и дщери те вѣши: и
юноши те вѣши видѣнія ще
да видатъ, и старцы те на-
ши снѣца ще да сжнѣватъ:

18 Защото въ оныя дни
ще да излѣемъ ѿ Дѣла мое-
гѣ на рабы те мой и на
равѣни те мой и ще да про-
рочествуватъ.

19 И ще дамъ чюдеса горе
на небо то, и знаменія до-
ла на землѣта, кровь и огнь
и дымѣніе ѿ дымъ.

20 Оболце то ще да се пре-
твори въ темнота, и мѣ-
саю въ кровь, докле не ѣ
дошелъ день господень
великій и пресвѣтлыо.

21 И (тогдава), секой кой-
то призове име то Господ-
ни, ще да се спасе.

22 Мѣжѣ Израилтескѣи по-
слѣшайте тіа словеса: Ин-
сеса Назарѣа мѣжа доказа-
на вамъ ѿ Бга съ силы и
чюдеса и знаменія, които
сотвори Бгъ чрезъ него по-
рѣдъ васъ, каквото и сами
знаете.

23 Него, който съ ѿпредѣ-
лѣнна та вола и предраз-
мѣніе то Божіе бѣде преда-
денъ, като Фанэхте вие съ
ржѣ те на-беззаконни (че-
ловѣцъ) распѣхте и оу-
бѣхте:

24 Когото Бгъ воскреси,
като разсыпа смѣртны те
волести, защото не бѣше

возможно да го държи
смерть тѣ.

25 Защото Давидъ говори
за него: азъ всегда глѣдахъ
Господа предъ мене: зашто-
то ѣ ѿ десна та ми страна
да не помрадамъ.

26 Заради това се возве-
сели срдцѣ то ми, и возра-
дова азъко ми: и тоще и
тѣло то ми ще да се всели
съ надежда:

27 Защото не щѣшъ да
ѿставишъ душа та ми во
адъ нито ще да допѣстишъ
да види преподавныо твоѣ
истлѣніе.

28 Вазалъ ми си пѣтица
та на-животатъ: ще да ме
испжанишъ веселіе съ лицѣ
то ти.

29 Мѣжѣ братіе, можемѣ
да речѣме съ дерзновѣніе къ
вамъ за патриарха Давида,
защото, и оумре, и погре-
бенъ бѣде, и гробо мѣ ѣ оу-
насъ до днешніатъ день.

30 Понѣже прочее бѣше пре-
рокъ, и знаеше зашто съ кле-
тва мѣ се закле Бгъ, зашто
ѿ плодѣтъ на-чресла та мѣ
да воздвигне Хртѣ по
плоти, да го тѣри на пре-
столатъ мѣ,

31 (Тси) предвидѣ за вос-
кресѣніе то Хртѣво, зашто
душа та мѣ не бѣде ѿста-
вена во адъ, нито плоть
та негова видѣ истлѣніе,

32 Тогдава Исеса Бгъ вос-

креси, комѣто сме сички те нѣ свѣдѣтели.

33 Понеже прочее той се вознесе съ Бжѣа та десница, и прѣа ѿ Оца ѿвѣщаніе то на-стагш Дха, и излеа това (ѿвѣщаніе) коѣто вше видите сега и слышате.

34 Защото Давѣа не се е качѣвалъ на некто то: но самъ (той) говори: рече Гдъ Гдъ моемъ: съди ѿ десна та ми страна,

35 Докле да тѣримъ враги те твой подножіе на нозѣ те ти.

36 Да разѣмѣе прочее и звѣстнш сичкию дома Израильска, зашто Бжѣа е направилъ и Гдъа и Хртъа, тогова Исуса, когото вше распѣхте.

37 И като чѣха това оумилихасе со срдцѣ то, и рекоха на Петра и на други те апостоли: що да сочвориме, мѣже братіе;

38 Я Петра имъ рече: покайтесе, и да се кржсти секой ѿ насъ во име то Исуса Хртъоно за прощѣніе грѣхъа въ: и ще примете даръ на-стагш Дха.

39 Защото вамъ е ѿвѣщаніе то и на ваши те чада, и на сички те далѣчни, които ще да повика Гдъ Бжѣа нашъ.

40 И съ други по много словеса доказѣваше и молише ги, и говореше: изка-

рѣтесе ѿ тоа развращѣніа рѣдъ.

41 Които прочее прѣаха радостнш слово то мѣ, кржстихасе: и притѣрихасе въ тоа дѣнь (при Христѣане те) до три хѣлады дѣши.

42 И тѣрпѣха цвржств во оучѣніе то апостолеско, и во ѡкщѣніе то, и въ преломлѣванѣ то хлѣбно, и въ молитвѣ те.

43 И быде страхъ на секо го человекъ: защото много чѣдеса и знаменіа быдоха чрезъ апостола те (во Иерусалима).

44 И голѣмъ страхъ веше на сички те нѣхъ, и сички те които вѣроваха седеха заеднш, и сички те (вещи) имъ бѣха ѡкщи:

45 И стока та и старжаніа та си продаваха, и раздаваха на сички те, комѣто що да потребѣваше.

46 И кѣга дѣнь тѣрпѣха единодѣшнш въ церква та, и като ломѣха ѿ кжца въ кжца хлѣбъ, приемаха (проста) пища съ радостъ и простота сердечна,

47 И хвалеха Бжѣа, и сички те людіе ги ѿвѣщаха. Я Гдъа притѣраше секой дѣнь въ церква та ѡнѣа който желѣха да се спасѣтъ.

ГЛАВА Г.

1 Я Петръ ѿ Іуаннъ воскачъ-
вахасе зѣданъ въ цѣрква та
на молитва въ деватый
часъ.

2 И нѣкой челоувѣкъ кой-
то беше хрѣмъ ѿ рожденіе
то си, ѿ носѣха го, ѿ тѣра-
ха го секи день предъ цер-
ковни те врата, които се
вѣскаха красни, да проси
милостына ѿ оныхъ които
вѣзѣха въ цѣрква та:

3 Като видѣ Петръ ѿ Іуан-
на които шѣха да вѣзятъ
въ цѣрква та, просеше (ѿ
нихъ) милостына

4 Я Петръ като погледна
на него зѣданъ съ Іуанна,
рече: погледни на насъ.

5 Я той ги глѣдаше съ (го-
лімо) вниманіе, понѣже мнѣ-
ше че ще да пріиме нещо ѿ
нихъ.

6 И рече Петръ: срекрѣ ѿ
злато нема оумѣне: но що-
то ѿмамъ, това ти давамъ:
ко ѿме то на Іисуса Хрѣта
Израѣа, стани та ходи.

7 И фанъ го за десна та
рѣка ѿ вдигна го: ѿ тѣа
часъ мѣ се оутвердиха ста-
пала та ѿ глѣзни те.

8 И скочи, ѿ стана (правъ
на носѣ те си), ѿ фанъ да
ходи, ѿ вѣзѣ съ нихъ въ
цѣрква та, ѿ ходеше ѿ скъ-
чеше ѿ прославляваше Бгѣа.

9 И видѣха го сички те лю-
ди че ходи ѿ хвалѣ Бгѣа.

10 Я познавахъ го че кѣше
той който седеше при кра-
сни те врата цѣрковни да
проси милостына: ѿ много
се чѣдѣха ѿ оужасни бѣдо-
ха за онова што мѣ се
слъчи.

11 И понѣже хрѣмъ кой-
то исцѣла не ѿ дѣлаваше-
се ѿ Петра ѿ ѿ Іуанна,
сичкио народъ притърча къ
нихъ съ (голімо) оудивле-
ніе въ притѣсратъ който
се наричеше Соломонъ.

12 Я Петръ като видѣ то-
на, начна да говори наро-
дъ: мъжіе Израѣитане, що
се чѣдите за това; ѿли цю
глѣдате на насъ, кото че со
своа сила ѿли съ благочестіе
го направихме да ходи.

13 Бгѣа Явраамъ ѿ Іса-
аковъ ѿ Іаковъ Бгѣа на-
наши те сѣ ѿ прослави си
на своего Іисуса когото вѣе
преддоухте, ѿ шрекохтесе
ѿ негъ предълицѣ то Пѣла-
тово, когато той разсѣди
да го пѣсти.

14 Но вѣе се шрекохте ѿ
стѣгъ ѿ праведнагъ, ѿ ис-
просихте да ви дадатъ че-
ловѣка оубійца:

15 Я началникатъ на жи-
вотатъ оубихте, когото
Бгѣа воскресѣ ѿ мѣртва те,
комѣто сме нѣ свидѣтели
(на-воскресѣніе то).

16 И съ вѣра та во ѿме
то мѣ, негово то ѿме оукрѣ-

ни того́ва, когѣто вѣе ви-
дите и зна́ете: и вѣра та
ко́кто быде́ чрезъ него́, да-
рова́мъ насичко́то тѣло́ ис-
цѣленіе́ предъ сички́те ва́съ.

17 И сега́, бра́тіе, зна́мъ
защо́ ѿ незна́нѣ́ това́ на-
прави́хте, какво́то и нача́л-
ни́цы те ва́ши:

18 Но Бгъ́ какво́то що́
предсказа́ онѣа́ (проро́чест-
ва́ чрезъ оуста́ та на-сички́
те свои́ проро́цы, сирѣчь да
постра́да Христо́съ, така́
ги и свърши́.

19 Пока́йте се про́чее и ѿ-
бжрѣ́те се, да се ѿчи́стите
ѿ грѣхѣ́ те си, като да
дода́тъ вре́мена оутѣ́ши-
телни ѿ лице́ то Господне́,

20 И да ви пра́ти предпро-
повѣ́даннаго́ Исуса́ Хрѣ́та,

21 Когѣ́то трѣ́бва да при́-
ме́ нево́то до онова́ време́,
докле́ да се свършати́ сич-
ки те онѣа́ (ра́боты), кой-
то е́рекль Бгъ́ чрезъ оуста́
та на сички́ те стѣ свои́
проро́цы ѿ вѣ́ка.

22 Защо́то Мшѹсе́й рече́
на отцѹ́ те: проро́ка ва́мъ
ще да воздѣ́гне Гдъ́ Бгъ́
ва́ша ѿ ва́ши те бра́тіа,
като мене́: него́ да слы́шате
за сичко́ що́ да ви рече́.

23 Защо́то всѣ́ка душа́,
ко́кто не послѣ́ша оно́го́ва
проро́ка, ще да се истре́би ѿ
человѣ́цы те.

24 И сички́ те проро́цы ѿ

ѿамѹила́, и по него́ послѣ́
който говори́ха, предска-
за́ха тѣа́ дни́.

25 Вѣе́ сте сѣнове́ на-про-
ро́цы те, и на-завѣ́татъ, ко-
гѣ́то завѣ́щѣ́ Бгъ́ на ва́ши
те оцѹ́, и рече́ на йвѣра́ма:
и съ твоѣ́ то се́ме ще да се
благосло́ватъ сички́ те пле-
мена́ зе́мни́.

26 Ва́мъ пѣ́рво пра́ти Бгъ́
сѣна́ своего́ Исуса́, като го
воскреси́ ѿ мѣ́ртва те, да вы́
благослова́ва, за да се ѿ-
ста́вите и вѣе́ секо́й ѿ ва́ши
те злѣ́къ.

ГЛАВА Д.

И като говори́ха онѣ́ (тѣа́
словеса́) къ наро́датъ на па́д-
на́ха на нихъ́ свѣ́щенни́цы
те, и нача́лники на-стра́жа
та церко́вна, и ѿада́дкѣи те́

2 И гнѣ́вахасе, за́що́то оу́-
че́ха наро́датъ, и проповѣ́-
да́вахася съ Исусово́ то и́ме
воскресе́ніе то на мѣ́ртва те:

3 И фана́ха ги, и тѣ́рѣха ги
въ затво́ръ до оутре́шніатъ
де́нь: за́що́то бе́ше ве́черъ
бе́ке.

4 И мнози́на ѿ онѣ́а́ кой-
то чѣ́ха сло́во то повѣ́рова-
ха: и быде́ число́ то на-
(вѣ́рни те) мѹ́жи до пѣ́тъ
ты́сѣщи.

5 И на оутре́шніатъ де́нь
собра́хася кня́зи те и́мъ и
ста́рцы те и кни́жницы те
во йѣрусали́мъ.

6 И ѿнна архіерей ѿ Каїафа ѿ Іуаннѣ ѿ Ілѣксандра, ѿ който бѣха ѿ архіерейскіятъ родъ:

7 И като ги поставиха на срѣдѣ, пѣтаха ги: съ коя сила, ѿли съ коѣ ѿме сотворихте вше това;

8 Тогѣва Пѣтрѣ се исплани съ Дѣа стѣгѣ, ѿ рече ѿмѣ: князи людскіи ѿ старци Ісраїлевѣ.

9 Понѣже нѣе днѣсь се испѣтоваме за благодѣаніе на человекѣка нѣмошна, съ какѣва сила тоѿ ѿцѣлѣ:

10 Извѣстно да бѣде на сички те вѣсѣ, ѿ на сички те людіе Ісраїлеви, защо съ ѿме то на Іисуса Хрѣста Назарѣа, когото Бгѣ воскресѣ ѿ мѣртви те, съ това (ѿме) тоѣ стой предѣ вѣсѣ здравѣ.

11 Тоѿ ѣ камѣнь оукорѣншо ѿ вѣсѣ зидаѣтели те, ѿ който бѣдѣ глаѣа на оуглатѣ: ѿ не можеме да се спасѣме чрезѣ никого дрѣгго:

12 Защо то нѣма дрѣго ѿме подѣ некѣ то дадено на человекѣци те, съ коѣто трѣбѣва да се спасѣме.

13 Я онѣ като видѣха Пѣтрово то ѿ Іуанново то дерзновѣніе, ѿ разѣмѣха защо са человекѣци безкнижни ѿ прѣсти, чѣдѣхасе: ѿ познаѣха ги защо бѣха съ Іисуса:

14 И като глѣдаха ѿздрѣ-

вѣлшатѣ человекѣкѣ че стоѣше съ нѣхѣ, не можеха нищо да продѣматѣ на срѣца.

15 Но като ѿмѣ заповѣдаѣха да ѿзлѣзатѣ вѣнѣ ѿ собѣратѣ, допѣтовахасе междѣ сеѣе си,

16 И говорѣха: що да направиме на тіѣ человекѣци; защо то сички те който живѣлатѣ во Іерусалимѣ зналатѣ че бѣдѣ чрезѣ нѣхѣ чѣдо знаменіто, ѿ не можеме да се ѿречѣме.

17 Но да се не пронесѣ по много въ народѣтѣ това, съ оустрашѣніе да ѿмѣзапретиме да не говорѣтѣ неке за това ѿме на нікого человекѣка.

18 ѿ повѣкаѣха ги, ѿ заповѣдаѣха ѿмѣ да не продѣмоватѣ ѿніодѣ, нито да оучатѣ въ ѿме то Іисусово.

19 Я Пѣтрѣ ѿ Іуаннѣ ѿговорѣха, ѿ рекоѣха ѿмѣ: ако ѣ праведно предѣ Бгѣа да послѣшаме вѣсѣ пѣвече, нѣжели Бгѣа, разѣдѣте (сами);

20 Не можеме нѣе да не говориме това що смѣ видѣли ѿ чѣли.

21 Я онѣ пакѣ ѿмѣзапретѣха, ѿ пѣстѣха ги, понѣже не найдѣха нікол причѣна какѣвѣ да ги мѣчатѣ, зарадѣ народѣтѣ: защо то сички те прославѣѣваха Бгѣа за (чѣдо то) що то бѣдѣ.

22 Защо то человекѣко на

кого̀то бѣдѐ това̀ чѣдо на-
исцѣленіе то бѣше по̀ мно-
гѣ ѿ четы̀ридесѐ годѣнѣ.

23 И като ги пѣсти́ха дей-
дѣха при своѣ те си, и ка-
зѣха имѣ що имѣ реко́ха
архіере́н те и ста́рцы те.

24 Я О́ни като чѣха, ѿди-
нодѣшиѣ вди́гна́ха гла́съ
къ Бѣ́гу, и реко́ха: ѿ Вла-
ды́ко, ты́ Бѣ́же ко́йто си со-
твори́лъ небо̀ то и зе́мля̀
та и морѐ то, и си́чко то
щото ѿ́ въ́ нихъ:

25 (Тѣ́) ко́йто си ре́кля
(съ Дѣ́а ста́го) чрезъ оу-
ста̀ та на-Дави́да (отца̀
наше́го) ра́ка̀ твое́го: за-
що́ ꙗ́звѣщѣ́ те се возмѣти-
ха, и наро́ди те преговори-
ха пра́занѣ (ра́ботѣ);

26 За́ста́на́ха (на сре́дѣ)
ца́рове те зе́мни. и кня́зи
те се сокра́ха на кѣпѣ на
врѣхъ Го́спода, и на врѣхъ
Хрѣ́ста́ не́говѣ.

27 За́що̀то вои́стинно̀ се
сокра́ха въ́ тѣ́л гра́дѣ на
врѣхъ ста́го сы́на твое́го
Иисѣ́са, ко́го̀то си помаза́лъ,
и Ирѣ́дѣ и Понти́йскѣй Пи-
ла́тъ, съ ꙗ́звѣщѣ́ те и съ
наро́датѣ Иса́илевѣ,

28 Да со́творатѣ О́нова̀,
щото ѿ́ предопре́дѣли́ла
тѣ́ло̀ та рѣ́ка̀ и тѣ́ло̀ со-
кѣ́тъ да бѣ́де.

29 И сегѣ́, Гѣ́и, погледни́
на нихъни те за́пла́шонаніа̀,
и да́и (на насъ́) тѣ́ло̀ те ра-

би́ да гово́риме со́ всѣ́кое
дерзнове́ніе сло́во то твое́,

30 Кога̀то прости́рашѐ рѣ-
ка̀ та си на исцѣленіа̀, и
да бѣ́ватѣ зна́меніа̀ и чѣ-
деса̀ съ́ името̀ на-ста́го сы́-
на твое́го Иисѣ́са.

31 И като се помолѣ́ха, по-
трѣ́сесѐ мѣ́сто то гдѣ́то бѣ́ха
со́брани: и испѣ́ли́хасѐ си́ч-
ки те съ́ Дѣ́а ста́го, и про-
повѣ́дова́ха сло́во то Бѣ́же
дерзнове́ннѣ.

32 Я на-наро́датѣ ко́йто
бѣ́ше повѣ́рова́лъ бѣ́ше сѣ́рд-
цѐ то и дѣ́ша̀ та ѿ́на̀: и
нико́й не гово́ришѐ не́що ѿ́
сто́ка та си да ѿ́ не́гово, но
бѣ́ше имѣ́ си́чко о́бщо.

33 И съ́ голе́ма си́ла сви-
дѣ́тельствѣ́ва́ха апо́столи те
воскресе́ніе то на-Го́спода
Иисѣ́са Хрѣ́ста̀: и голе́ма бла-
года́тъ бѣ́ше на си́чки те
нихъ.

34 За́що̀ то нико́й не бѣ́ше
сиромѣ́хъ въ́ нихъ: поне́же
ко́йто бѣ́ха господа́ре на-
мѣ́ста̀ или́ на-кѣ́щи, про-
да́ва́ха ги, и прино́се́ха цѣ́-
на̀ та на-про́дадени те,

35 И тѣ́бра́ха (а̀) при нозѣ́
те апо́столски: и да́ваше́се
на се́кого̀ щото мѣ́ потре-
бѣ́ваше.

36 Я́ Іу́вѣ́а, ко́йто бѣ́ше на-
рече́нъ ѿ́ апо́столѣ́ те Варна́-
ва, ко́ѐто ще́ да се рече́, съ́нъ
на-оу́тѣ́шеніе то, и бѣ́ше
леви́тъ, ро́домъ́ Ку́пранинъ,

37 Ко́йто ѿмаше своа́ зем-
ла́ ѿ прода́де ѿ, ѿ принесе
цѣна́ та (ѿ) ѿ тѣри (ѿ) предъ
нозѣ те а́посто́лски.

ГЛАВА В.

ѿ нѣкой чело́вѣкъ име то
мѣ Ана́ніа съ жена́ та си
сапфі́ра, прода́де село́:

2 И оу́танѣ цѣна́ та (нѣ-
ко́лько за се́беси), ко́ето зна-
еше ѿ жена́ та мѣ, а́ дрѹго
то до́несе, ѿ тѣри го предъ
нозѣ те а́посто́лски:

3 ѿ Пѣ́трѹ рече: Ана́ніе, за-
що́ си ѿста́вилъ да тѣри
са́танѣ та на сѣрдце́ то ти
(така́ва мы́сль) за да ѿзж-
жешъ дѹ́ха стѣ́го, ѿ да скрѣ-
пшъ за се́бе си ѿ цѣна́ та
(на-продáдено то) село́;

4 Кога́то не бѣше продá-
дено, не бѣше ли твоѣ; ѿ ко-
га́то се прода́де (цѣна́ та
мѣ) не бѣше ли въ твоа́ та
вла́сть; за́що́ си тѣрилъ та́а
мы́сль на сѣрдце́ то си; не си
ѿзлагáлъ чело́вѣцѹ, но Б́га.

5 И ка́то чѹ Ана́ніа тѣа
сло́веса́, падна́ (на земла́ та)
ѿ ѿза́жнѣ: ѿ вѣде́ голѣ́мѹ
стра́хѹ на сѣчки те ко́йто
чѹха това́.

6 И ста́на́ха по́ мла́ди те,
ѿ вди́гна́ха го, ѿ ѿзне́со́ха
го та го погрѣво́ха.

7 И ка́то се ми́на́ха ко́лко-
то три часа́, ѿ жена́ та мѣ ко-
а́то не зна́еше това́, влѣ́зе.

8 ѿ попы́та ѿ Пѣ́трѹ: ка-

жи́ ми за то́лко ли прода́-
до́хте село́ то; а́ она́ рече:
ѿ, за то́лко.

9 ѿ Пѣ́трѹ ѿ рече: за́що́ се
согласи́хте ѿ двáма та да
ѿскѹсите дѹ́ха гáна; ѿто
нозѣ те на-о́на́ что́то по-
грѣво́ха мѣжа твое́го при-
врата́ та са, ѿ ще да ѿзне-
са́тъ ѿ те́бе.

10 И то́а ча́съ падна́ предъ
нозѣ те мѣ, ѿ оу́мрѣ: ѿ ка́то
влѣ́зо́ха ѿноши те на́ дѹ́ха
ѿ мрѣ́тва, ѿ ѿзне́со́ха та ѿ
погрѣво́ха при мжжáтъ ѿ.

11 И вѣде́ голѣ́мѹ стра́хѹ
на сѣчка та цѣ́рква ѿ на
сѣчки те ко́йто чѹха това́,

12 ѿ чрѣ́зъ ржѣ́ те а́по-
сто́лски мно́го зна́менѣа ѿ
чѹдеса́ бѣ́вахѹ въ наро́дѹтъ,
ѿ сѣчки те ѿдино́дѹши́и се-
де́ха въ притѣ́орѹтъ соло-
мѣ́новѹ.

13 ѿ ѿ дрѹ́ги те ни́кой не
смѣ́еше да се прибли́жи при-
ни́хъ, но (сѣчкио) наро́дѹ
ги хва́леше.

14 И оу́множа́вахѹ се по́-
вече о́на́ ко́йто вѣ́рѹвахѹ
въ гáа, мно́жестѹ мѣ́же
ѿ жѣнѹ:

15 Что́то ѿ по оу́лицѹ те
ѿзно́се́ха бо́лни те, ѿ тѣрѣ́ха
ги на постѣ́ли ѿ на о́дрѣ́е,
да вѣ́ понѣ́ сѣ́нка та Пе-
трѣ́ва ѿсѣ́ни́ла нѣ́кого ѿ
ни́хъ, кога́то зами́ндѹа ѿ
та́мѹ.

16 И соби́ра́хѹ се ѿ мно́зи-

на ѿ ѿколни те грѣдове
ко Іерусалимъ, и принесеха
болны те, и ѿныа който
страдаха ѿ нечисти дѣхове,
и ищѣлавахася сички те.

17 Тогѣва стана архіереа
та, и сички те што беха
съ него, който беха ѿ са-
дѣкѣйска та ересь, и ищ-
панихася съ зависгь.

18 И фанѣха апостола те,
и пратиѣа ги къ общена-
родна та темница.

19 Но Яггъль Гдѣнь прѣзъ
ночь та ѿвори врата та
на темница та, и изведе ги
вжнъ и рече:

20 Идѣте си, и застанѣте въ
цѣрква та, и говорѣте на
народатъ сички те слова
на тоа живѣтъ.

21 И като чѣха (това) вѣ-
зоха въ цѣрква та предъ
самнѣванѣ, и побѣваха. И
като доидѣ архіереа та и
ѿныа што беха съ него,
спыкаѣа соборъ и сички те
старѣйшины ѿ сыновѣ те
Ісраилеви, и пратиѣа въ те-
мница та да ги доведатъ.

22 Но слѣги те като ѿи-
дѣха не намериѣа ги въ те-
мница та: и вжрнахася та
казѣа,

23 И рѣкоѣа: зашто темни-
ца та найдѣхме заклѣчена
со всѣкое оутверженіе, и
стражи те стоеха предъ вра-
та та: но като ѿворихме
не найдѣхме никого внетре.

24 Като чѣха тіа слова
архіереа та и началнико на-
стража та цѣрковна, и дрѣ-
ги те первосвященниѣы, по-
чѣдихася за нихъ, шо ѿе да
вжде тоѣа.

25 Но доидѣ дрѣгъ нѣкой
та имъ каза, и рече: зашто
ѣто человекѣы те, който
бѣхте тѣрили въ темница
та, въ цѣрква та стоатъ и
оучатъ народатъ.

26 Тогѣва ѿидѣ начални-
ко на цѣрковна та стража
со слѣги те, и доведе ги, (но)
не со сила: зашто се бое-
ха ѿ народатъ да ги не по-
бѣлатъ съ камѣнѣ.

27 И като ги доведеоѣа,
представиѣа ги предъ со-
борище то: и попыта ги
архіереа та, и рече:

28 Не зарачѣхме ли ви съ
запрещеніе да не оучите за
това имѣ; и ѣто напжаних-
те (сичкиатъ) Іерусалимъ съ
вѣше то оученіе, и ищите
да донесѣте на врѣхъ на съ
крѣвь та на тоа человекѣа.

29 И ѿговорѣ Пѣтръ и а-
постоли те, и рѣкоѣа: тре-
бѣва по многѣ да послѣшѣ-
на нѣкой Бгѣа, нежели чело-
вѣѣы те.

30 Бгѣа на-наши те ѿтѣ
воскресѣ Исѣса, когото вѣе
оубиѣхте като го закоѣхте
на крѣстатъ.

31 Него Бгѣа превознесе со
своѣа та десница (да вжде)

началникъ и спаситель, за да даде покааніе на Израїла и прощеніе на грѣхове те.

32 И ние сме мѣ свидѣтели на тѣа дѣла, и стѣи Дхъ когото даде Бгъ на оніа които го слышатъ.

33 И оні като чѣха това, пѣкахасе (ѡ гнѣвъ), и сговарахасе да ги оубіятъ.

34 Но нѣкой Фарісеи име то мѣ Гамаліилъ, законоучитель, когото сичкѣо народъ почиташе, станѣ въ соборище то, и заповѣда да изведатъ вънъ апостола те за мало време:

35 И рече имъ: мужіе Израїлтески, помыслѣте си (добрѣ) що щѣте да направите съ тѣа человекы.

36 Защото предъ тѣа дни появи се Фенда, и говореше себе зашѣ ѣ голѣмъ нѣкой, при когото се прилѣпиха до четыристѣтѣни человекы на брой: който погина, и сички те които повѣрѣвахъ въ него распржснѣхасе, и станѣха нишо и никаде.

37 Послѣ (по него) появи се Иуда Галілеанинъ, во време то когато се написѣваше народо, и ѡвлѣче доволно человекы по себе: (но) и той погина, и сички те ксѣто го послѣдѣша, распржснѣхасе.

38 И сегѣ ви говоримъ, махнѣтесе ѡ тѣа человекы,

и ѡставѣте ги: защото ако ѣ ѡ человекы те това и измышленіе илѣи това дѣло, то ще да се развѣли:

39 Ико ли ѣ ѡ Бга, не можете да го развѣлите, да се не намѣрите и бгѣопротѣвницы.

40 И послѣдѣша го: и като повыкаха апостола те, бѣиха ги, и запрѣтиха имъ да не говоратъ (вече) за име то Исусово, и пѣстиха ги.

41 И оні и злѣзоха съ радостъ ѡ соборище то, зашто то се сподобиха да прииматъ безчѣстіе за име то Исусово:

42 И секи дѣнь не престѣнѣвахъ да оучатъ и да благовѣствѣватъ Исуса Хрѣта, и въ цѣрква та и покжши те.

ГЛАВА 37.

И въ тѣа дни когато се оумножиха оученицы те, выде роптаніе ѡ Влины те (които бѣха повѣрѣвали) на Евреѣ те, зашто се презираха вдовицы те имъ въ катаднѣвно то слыгѣваніе.

2 Я дванадѣсѣ те (апостоли) повыкаха сичко то множество оученическо, и рекоха: не прилѣча намъ да ѡставиме слово то Бжїе, и да слыгѣваме на трапѣзы те.

3 Но виждѣ те братіе, та и зберѣте ѡ васъ седемъ человекы, които са свидѣтел-

ствовани (въ добро то), и пжани съ Дх҃а ст҃аго и съ премѣдрость, който ще да поставиме на тѣа служба:

4 Я нѣе ще да ѡстанеме въ молитва та и въ слугѣваніе то на-слово то (Бж҃іе).

5 И оугодно бѣде това слово предъ сичко то собраніе: и иѣбраха Стефана, който бѣше пжленъ съ Дх҃а ст҃аго и съ вѣра, и Філіппа, и Прѡхора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николѣа Антиохійскаго, който бѣше станалъ ѡ пжзвичникъ Врѣинъ.

6 Който поставиша предъ Апостолъ те: и като се помолѣха, тѣриша си на нѣхъ ржцѣ те.

7 И слово то Бж҃іе растѣше и оумножавашесе число то на-оученицъ те во Іерусалимъ весьма много: и многое множество ѡ свѣщенницъ те се покорѣваха на вѣра та.

8 Я Стефанъ, понеже бѣше пжленъ съ вѣра и со сила, прѣвеше големи чѣдеса и знаменіа въ народатъ.

9 И повдигнахасе нѣкои ѡ соборице то (което се нариче) Ливертинско и Киринейско и Александерско, и ѡ Оныа който бѣха ѡ Киликіа и ѡ Асія, и препирахасе со Стефана:

10 Обаче не можеха да се сопротиватъ на премѣдрость тѣа и на дѣхатъ, съ който говореше.

11 Тогѣва наговорѣха нѣкои человекъ, който говорѣха, защо го чѣхмѣ че дѣма хѣлны дѣмы на Мѡѡсеѣа и на Бг҃а.

12 И повдигнаха нарсѣдатъ и старѣйшинъ те и книжницъ те, и спѣснахасе та го гравнаха, и доведоха го на соборице то.

13 И представѣша лжжливъ свидѣтели, който говорѣха: тѣа человекъ не престѣнѣва да дѣма словеса хѣлни на това стѣое мѣсто и на законатъ.

14 Заирото го чѣхмѣ да говори, че тѣа Исѣсъ Назарей ще да развѣали това мѣсто, и ще да иѣзмѣни ѡбичаи те, който ни прѣдаде Мѡѡсеѣи.

15 И сички те който седѣха въ соборице то погледнаха на него, и видѣха лице то мѣ като лице Яггѣско.

ГЛАВА В.

А архіереѣа та мѣ рече: така ли са тѣа (работы);

2 Я той рече: мѣжѣе кратіе и отцъ, послѣшайте: Бг҃а на-слава та пжвисе Отцъ нашемѣ Авраамъ когѣто бѣше въ Месопотаміа, доклеіоцие

НЕ БѢШЕ СЕ ЗАСЕЛИЛЪ ВЪ ХАР-
РАНЪ:

3 И рече мѡ: иЗЛѢЗНИ ѿ
ЗЕМЛѢ ТА СИ И ѿ РОДЖТЪ СИ,
(И ѿ ДОМѢТЪ НА-ОТЦА ТВО-
ЕГѡ), И ѢЛА ВЪ ЗЕМЛѢ ТА КО-
АТО ЩЕ ДА ТИ ПОКАЖЕМЪ.

4 ТОГѢВА ИЗЛѢЗЕ ѿ ЗЕМЛѢ
ТА ХАЛДЕЙСКА, И ЗАСЕЛИСЕ ВЪ
ХАРРАНЪ: И ѿ ТАМЪ ПОСЛА
КАТО ОУМРЕ БИЩА Мѡ, ПРЕСЕ-
ЛИ ГО (КОГѢ) ВЪ ТАА ЗЕМЛѢ,
НА КОАТО ВШЕ СЕГА ЖИВЕЕТЕ.

5 И НЕ ДАДЕ Мѡ ВЪ НЕА НА-
СЛѢДСТВО НИТО (КОЛКО ТО)
ѢНА СЪЖПКА НОЖНА: НО ѿ-
БѢЩА Мѡ СЕ ДА А ДАДЕ ВО ВЛА-
ДѢНІЕ НЕМѡ, И ПОСЛА ПО НЕГО
НА НЕГОВИ ТЕ ПОТОМЦЫ, КО-
ГАТО ТОЙ И ОЩЕ НЕМАШЕ ЧЕДО.

6 И рече мѡ БГѢ ТАКА: ЗА-
ЩО ТВОИ ТЕ ПОТОМЦЫ ЩЕ ДА
БЖДАТЪ ПРИШЕЛЦЫ ВЪ ЧЪЖ-
ДА ЗЕМЛѢ, И ЩЕ ДА ГИ НА-
ПРАНАТЪ (КАТО) РОБѢ, И ЩЕ
ГИ ѿЗЛОБАТЪ ЧЕТЫРИСТО-
ТИНЫ ГОДИНЫ.

7 Но азъ ще да сѡдимъ
НА ОНЫИ НАРОДЪ, НА КОГО-
ТО ЩЕ ДА РОБДВАТЪ, РЕЧЕ
БГѢ: А ПОСЛАЩЕ ДА ИЗЛѢ-
ЗАТЪ, И ЩЕ МИ ПОСЛУЖАТЪ
НА ТОВА МѢСТО.

8 И ДАДЕ Мѡ ЗАКѢТЪ НА-
ѡКРѢЗАНІЕ ТО: И ТАКА РОДИ
ИСААКА, И ѡБРѢЗА ГО ВЪ ѦС-
МЫЛЪТЪ ДЕНЬ: А ИСААКЪ (РО-
ДИ) ІАКѡВА, А ІАКѡВЪ ДВА-
НАДЕСЕ ТЕ ПАТРИАРСИ.

9 И ПАТРИАРСИ ТЕ ЗАВИДЕХА

НА ІУСИФА, И ПРОДАДОХА ГО
ВЪ ВГѢПЕТЪ: НО БГѢ БѢШЕ
СЪ НЕГО:

10 И ИЗБАВИ ГО ѿ СІЧКИ
ТЕ Мѡ БѢДА, И ДАДЕ Мѡ
БЛАГОДАТЬ И ПРЕМЪДРОСТЬ
ПРЕДЪ ФАРАѡНА ЦАРѢ ВГѢ-
ПЕТСКАГО, И ПОСТАВИ ГО НА-
ЧѢЛНИКЪ НАДЪ ВГѢПЕТЪ, И
НАДЪ СІЧКІАТЪ СВОИ ДОМЪ.

11 И ДОЙДЕ ГЛАДЪ НА СІЧ-
КА ТА ЗЕМЛѢ ВГѢПЕТСКА И
ХАНААНСКА, И ГОЛЕМА БѢДА:
И НЕ НАХОЖДАХА ХРАНА ОТ-
ЦѢ ТЕ НАШИ.

12 Я ІАКѡВЪ КАТО ЧѢ ЧЕ
ИМА ЖИТОВО ВГѢПЕТЪ, ПРА-
ТИ (ТАМЪ) ОТЦѢ ТЕ НАШИ
ПО НАПРЕДЪ:

13 И КОГАТО ДОЙДОХА ВТО-
РИ ПЪТЬ, ПОЗНАСЕ ІУСИФЪ
НА БРАТІА ТА СИ, И ГІВЕНЪ
БШДЕ НА ФАРАѡНА ІУСИФО-
ВНО РОДЪ.

14 И ПРАТИ ІУСИФЪ ТА ПО-
ВЫКА ОТЦА СВОЕГО ІАКѡВА,
И СІЧКИ ТЕ СИ СРОДНИЦЫ,
КОИТО БѢХА СЕДЕМДЕСѢ И ПЕТЬ
ДЪШИ.

15 И СЛѢЗЕ ІАКѡВЪ ВО В-
ГѢПЕТЪ, И ОУМРЕ (ТАМЪ) ТОЙ
И ОТЦѢ ТЕ НАШИ:

16 И ПРЕНЕСОХА ГИ ВЪ СѸ-
ХЕМЪ, И ТѢРІХА ГИ ВЪ ГРО-
БАТЪ, КОГОТО КЪПИ ІВРААМЪ
СЪ ПАРѢ ѿ СЫНОВѢ ТЕ НА-
ВММОРА СѸХЕМОВА.

17 И КАТО ПРИБЛИЖАВАШЕ
ВРЕМЕ ТО НА ѡБѢЩАНІЕ ТО,
КОЕТО ѡБѢЩА БГѢ СЪ КЛѢЧ-

ва на Авраама, наращаваше
норсдо и оумножаваше се
по Вгупетъ,

18 Докле настана дръга
царь, кыйто не знаеше Ю-
сифа.

19 Той измысли хитрость
на вржхъ нашиятъ родъ, и
оучини (только) излобле-
ние на наши те отцы, що-
то (съ негова та заповѣдь)
Фарлаха си дѣца та, да не
устанватъ живи.

20 Въ това време се роди
Мшусей, който беше пре-
красенъ и оугоденъ на Бга:
и храниха го (цѣлы) три
мѣсаци въ бащина та мѣ-
кща.

21 Я когато го исфарли-
ха, зема го Фараинова та
дщѣрка, и ѿхрани го за свой
сынъ.

22 И биде надченъ Мшусей
на сичка та премдрость
Вгупетска: Я беше силенъ
въ слова и въ дѣла.

23 И когато мѣ се испла-
новаха четъридесать годи-
ны (ѿ рождѣние то), доиде
мѣ на срѣцѣ то да иде да
види братѣ та си сынове
те Израилевы.

24 И като виде едного (ѿ
роджтѣ си) комѣто се стрѣ-
ваше обѣда неправедно,
помогна мѣ, и сотвори ѿм-
щѣние за обидимаго, по-
неже оуби Вгуптанинатъ.

25 И мыслеше че ще да раз-

умѣатъ братѣ та мѣ, за-
що Бгъ чрезъ негова та рѣ-
ка ще имъ даде избавленіе:
Обаче они не разумѣха (то-
ва нешо)

26 Въ оутрешиятъ дѣнь
имъ се гви когато се кара-
ха, и накара ги да се при-
миратъ, и рече: вы есте братѣ-
тѣ, зашо стрѣвате зло е-
динъ дръгимъ;

27 Я ониъ што чинеше
зло на соствѣ си, ѿпжди го,
и рече: кой те постави на-
чалникъ и судѣа надъ насъ;

28 Или искашъ ты да оу-
бѣешъ и мене, каквото шо
оуби вчѣра Вгуптанинатъ;

29 И повѣгна Мшусей ѿ
това слово, и биде при-
шлѣцъ въ Мадѣамска та зем-
ла, гдѣто роди два сына.

30 И като заминаха че-
търидесать години гви-
мѣсе Яггъзъ Гдѣнь нъ пѣ-
стына та Синайска, въ пла-
мень огненъ въ (една) кж-
пина коато гореше.

31 И като виде Мшусей
идешесе на видѣние то: и
като пристѣпваше да раз-
умѣе, доиде мѣ гласъ ѿ
Гда (който говореше):

32 Изъ самъ Бгъ на твои
те отцы, Бгъ Авраамовъ,
и Бгъ Исааковъ, и Бгъ Іа-
кввовъ, и растреперасе Мш-
усей ѿ страхъ и не смѣеше
да гледа.

33 Я Гдѣ мѣ рече: и зѣи си

убвѣра та ѿ нозѣ те: за-
щото мѣсто то на което
стойшь есть земля свѣта.

34 Видѣхъ, видѣхъ ѹзло-
влѣнїе то на-мои те людіе
които са во Вгүпетъ, и воз-
дъшанѣ то имъ чѹхъ, и
сѣвохъ да ги избавимъ:
и сега ела, ще да те пра-
тимъ во Вгүпетъ.

35 Тогова мшүсеа, когото
ѿфрліха, когато рекоха:
кой те постави началникъ
и сѣдѣа; него Бгъ прати
(да бжде) началникъ, и из-
бавитель съ рѹка та Яггъло-
ва който мѹ се пѣви въ Кж-
пина та.

36 Той ги изведе, като
сотвори чѹдеса и знаменїа
въ земля та Вгүпетска, и
въ черное море, и въ пѹ-
стѣна та, четъридесетъ го-
динъ.

37 Тѹа е Мшүсеи, който
е рекъ на синови те Изра-
леви: пророка вамъ ще да
воздвигне Гдъ Бгъ вашъ
ѿ ваши те братїа, като ме-
не: него да слѹшате.

38 Тѹа е, който е бѣлъ
въ собранїе то въ пѹстѣна
та заеднъ съ Яггълатъ, кой-
то мѹ говори на Сїнайска
тагора, и заеднъ съ наши
те оцѹ, който прїа словес-
а живи за да ги предаде
намъ.

39 Когото не щѣаха да по-
слѹшатъ наши те оцѹ но

ѿ пждѣха го, и варнахасе
со сердца та во Вгүпетъ,

40 И рекоха на Яруна:
направи намъ бѹгове, кой-
то ще да вжвѣтъ предъ
насъ: защото Мшүсеи тѹа,
който ны изведе изъ Вгү-
петска та земля, не знаеме
що се оучини.

41 И направиха въ онѣа
дни телѣ, и принесоха жер-
тва на идолъ, и веселехасе въ
направъ те на-рѹче те си.

42 И ѹвжрѣа си Бгъ лице
то ѿ нихъ, и предаде ги да
слѹжатъ на нечесно то воин-
ство: каквото ѹо е писано
въ книга та на-пророцъ
те: ѿ доме Израилевъ, еда-
ли принесохте мене заколе-
нїа и жертвы четъридесетъ
годинъ въ пѹстѣна та;

43 Но земѣхте скинїа та
Молохова, и звѣзда та на-
вашиа бѹга Ремфанъ, и зо-
браженїа та които напра-
вихте да имъ се кланатъ:
и ще да въ пресѣлимъ по
далече ѿ Вавулонъ.

44 Скинїа та на-завѣтатъ
беше съ оцѹ те наши въ
пѹстѣна та, каквото за-
повѣда онѣи който гово-
реше съ Мшүсеа, да ѿ напра-
ви споредъ онѣи ѹбразъ,
когото кеше видѣлъ.

45 Кѹкто (скинїа) като ѿ
прїѣха оцѹ те наши съ И-
сѣса (Навина), внесеоха ѿ въ
онова мѣсто, който бѣха

ѡбладали ꙗзычнициы те, който ѡзгна Бѣга ѡ лице то на-наши те Отца, (и вѣрдеха ѿ) дори до дни те Давидови:

46 Който намери благодаѣть предъ Бѣга, и проси (ѡ негѡ съ молѣніе) да може да согради жилище на Бѣга Іакшва.

47 Я Соломонъ мѡ согради храмъ.

48 Но вѣшній не живѣе въ рѣкотворенны храмовѣ, какъ во то що говори пророко:

49 Небѡ то ми ѣ престолъ, ѿ землѣ та подножіе на-нозѣ те ми. Кой храмъ ще да соградите за мене, говори Гдѣ, или коѣ мѣсто за моѣ то оупокоѣніе:

50 Не моѣ та ли рѣка ѣ на правила тѣя сички те;

51 Тяждоглавіи, и който не стѣ ѡбрѣзани со сжрачѣ то и съ оуши те, вѣе секога се противи те на Дѣга стѣгѡ, какъ во то ваши те баци, такѡ и вѣе.

52 Когѡ ѡ пророцы те не ѡзгнаха ваши те баци; и оуби ха онѣя който предсказѡха за дохождаѣ то на-тогѡва праведника, на-когѡто сегѡ вѣе бых те предѣтели и оубиыцъ:

53 Който прѣях те законѣ та чрѣзъ чинно то слыженіе яггелско, и не сохраних те го.

54 Я онѣ като слышаха тѣя (слова), пѣкаха се на сжрачѣ то си ѡ ꙗдове, и сжрачаха со збви те на него

55 Я Стефанъ понѣже вѣше пѣлѣ, съ Дѣга стѣго, поглѣдѣна на небѡ то, и видѣ слѣна та Бѣга, и Исѣса че стоѣше ѡ дѣсна та страна на-Бѣга:

56 И рече: ѣто видима небеса та ѡворени, и ѡвѣна человекѣскаго че стои ѡ дѣсна та страна на-Бѣга.

57 Я онѣ Фанаха да вѣкатъ съ голѣмъ гласъ, и затѣскаха си оуши те, и спѣстиха се сички те на врѣхъ негѡ:

58 И като го ѡзвѣдоха вѣнъ ѡ градѣтъ, побѣваха го съ камѣнѣ, и свидѣтели те соблѣкоха си дрѣхи те, и тѣриха ги при носѣ те на ѣдногѡ юноша, който се наричалъ Савлъ.

59 И побѣваха съ камѣнѣ Стефана, който се молѣше и вовореше: Гдѣи Исѣси, прѣими ми дѣша та.

60 И като преклони колѣна та си, ѡзвѣка се съ голѣмъ гласъ: Гдѣи, не постави имъ това за грѣхъ, и като рече това, заспа.

ГЛАВА II.

Я Савлъ соизволаваши (и той) на оубиство то мѡ и въ онѣи дѣнь бѣде го.

лімо гонѣніе на цѣрква та, коѣто бѣше во Іерусалимѣ: и сички те се разпржснѣха по околны те странѣ Іудѣйскіи и самарійскіи, и ѿвѣдѣвъ апостолю те.

2 И нѣкои челоуѣцѣ влагоговѣйни погрѣвоха стѣфанѣна, и направиха голѣмъ плачь надъ него.

3 И сѣула ѿзасблѣваше цѣрква та, понѣже влѣзеше въ кѣши те, и влѣчеше мѣжѣ и женѣ и предаваше ги въ темница та.

4 И оніа коіто се распржснѣха, ѿвхоудѣха и проповѣдоваху слово (Бжїе).

5 И Філіппъ като слѣзе въ самарійскіятъ градъ, проповѣдоваху имъ Хрѣта.

6 И внимѣху народи те єдиноудшнѣ на онова шото говореше Філіппъ, понѣже слѣшаху и глѣдаху саміи оніи чюдеса та коіто правеше.

7 Защо то дѣхове нечїстїи выкаха съ голѣмъ гласъ, и излѣзѣха ѿ мнозина коіто ги имаха: и мнозина разлѣблени и хрѣми се исцѣлиха.

8 И видѣ голѣма радость въ тоа градъ.

9 И нѣкой челоуѣкъ, име то мѣ сїмонъ, бѣше по на прїдѣ въ градъ и правешї волхвованїе, и оудивлѣваше самарійскіятъ народъ,

защо то се казѣваше че є голѣмъ нѣкой.

10 На когѣто сички те ѿ мѣлко до голѣмо внимѣху, и говорѣху: тоа є голѣма та сила Бжїа.

11 И глѣдаху съ вниманїе на него, защо то много време ги приводеше во изумленїе со свои те волхвованїа.

12 Но когѣто повѣрѣваху Філіппъ, коіто благовѣствоваше за царство то Бжїе, и за име то Исѣсъ Хрѣтово, кржшѣвахасе и мѣжѣ и женѣ.

13 И самъ сїмонъ повѣрѣва, и като се кржсти, седѣше оу Філіппа: и понѣже глѣдаше че кѣватъ ѿ него голѣми чюдеса и знаменїа, чюдешесе съ велико оудивленїе.

14 И като чѣху апостоли те коіто кѣху во Іерусалимѣ, зацо самарїа прїа слово то Бжїе, прати ху имъ Петра и Іѡанна.

15 Коіто като слѣзоха (въ самарїа) помолїхасе за нїхъ да прїиматъ Дхъ стѣй.

16 Защо то іѡше не бѣше слѣзналъ Дхъ стѣй ни на єдногѣ ѿ нїхъ, но то кмѣ вѣху кржстени во име то на Гдѣ Исѣса.

17 Тогѣва си тѣри ху ржїе те на нїхъ, и прїимаху Дхѣ стѣго.

18 И като видѣ сїмонъ,

Защо съ тѣрентѣ то на апостолски те рѣче даваше Духъ стѣй, принесе имъ сребро.

19 И рече: дайте и мене тѣа властъ, да на когото си тѣримъ рѣче те приима Духъ стѣй.

20 Я Пётръ мѣ рече: сребро то ти да погине съ тебе зѣдану, защото си помыслилъ че съ паръ се кѣпѣва дѣръ Бжій.

21 Нѣмашъ часть нито мешавина въ това оученіе: защото сѣрдце то ти не е право предъ Бгѣа.

22 Покайся за лѣкавство то ти, и молисе Бгѣу, неглише да ти се прѣсти помышленіе то на сѣрдце то ти:

23 Защото те гледамъ че се нахождашъ въ горчива жлъчка, и въ секоя неправда.

24 И ѿговори сімѡнъ и рече: помолѣтесе вые за мене ко Гдѣу, да мене постигне никое ѿ тѣа цѣото рѣкохте.

25 Они прочее като за свидѣтелствоваха и благовѣстѣиха слово то Бжіе, вѣрнѣхасе (пакъ) во Иерусалимъ, и на много селѣ Самарійски проповѣдаха евангеліе то.

26 Я Иггѣлъ Господень рече на Філіппа, и говореше: стани та иди на полденна та страна на пятьатъ, който слѣзи ѿ Иерусалимъ въ Газа: и той е пѣстѣ.

27 И станѣ и поиде: и ето едѣнъ человекъ ѿ Вѣліопіа, еѣнухъ, велможа на Вѣліопска та царица Кандакіа, който бѣше настоятель надъ гичко то и иманѣ: и дошелъ бѣше да се поклони во Иерусалимъ.

28 И вращашесе, и седѣше на колесница та си и четѣше пророка Исѣа.

29 И рече Духъ на Філіппа: пристѣпни, и прилѣпнѣсе при тѣа колесница.

30 И като притѣрѣ Філіппъ, чѣго че четѣ пророка Исѣа, и пошѣта го: разѣмѣвашъ ли това цѣото четѣшъ;

31 Я той рече: какъ ѡ можемъ (да разѣмѣемъ), ако ме не настѣви нѣкою; и молисе на Філіппа да се качи и да седне зѣдану съ него.

32 Я мѣсто то на писаніе то, който четѣше, бѣше това; като овца се доведе на заколеніе, и като (цѣо стои) агне предъ онога на който го стрижѣ безгласно, така не си ѿвѣра оустѣ та:

33 Въ смиреніе то мѣ вдигнасе сѣдо мѣ: а родѣтъ мѣ кой може да искаже; зато ва се вдига ѿ землѣ та живото мѣ.

34 И ѿговори еѣнухѡ, и рече на Філіппа: молимъ те (кажи ми) за кого говори това пророко; за себе ли, или за дрѣгго нѣкого;

35 Я Філіппъ шворѣ оустраша та си, и начна ш товѣ писаніе, и благовѣсти мѣ Индеса.

36 И като вжрѣха по пжтѣтѣ, дойдоха при еднѣ вода: и рече еундхо: е то вода: що ми возбранява да се кржстимъ;

37 И рече мѣ Філіппъ: ако вѣрѣвашъ ш сичко то си сираци, возмѣжно е (да се кржстишъ). А той шговорѣ и рече: вѣрѣвамъ защо Индеса Хрѣстосъ е шнѣнъ Бжїи.

38 И заповѣда да запрѣтъ колесница та: и слѣзоха и двѣма та на вода та, и Філіппъ и еундхо: и кржсти го.

39 Я когѣто ислѣзоха ш вода та, дхъ гдѣнь гравна Філіппа, и не виде го вече еундхо: и шиваше си по пжтѣтѣ съ радость.

40 Я Філіппъ се намери во азѣтѣ: и като замѣнѣваше (ш тамъ) проповѣдоваше еундгеліе то на сички те градове, доклѣ да дойде въ Кисарїа.

ГЛАВА Ө.

Я савлъ, понѣже дѣхаше іоше съ оустрашеніе и съ оубѣйство на вжхъ оученицъ те Господни, шиде при архїереѣ та,

2 И искѣ ш нѣгъ писма

за соборища та, който кѣха въ Дамаскъ, штоо ако да намери нѣкои да послѣдѣватъ на това оученіе, мжжѣ и женѣ, вжрзаны да ги доведѣ ко Іерусалимъ.

3 И когѣто шиваше, като приближаваше вече до Дамаскъ, внезапно свѣтна ш некѣ то околъ нѣгъ, свѣтѣ.

4 И като падна на земла та: чѣ гласъ който мѣ говореше: савле, савле, що ме гонишъ;

5 Я Той рече: кой си ты гдѣи; а гдѣ рече: азъ самъ Индеса, когѣто ты гонишъ: мжчно ти е да риташъ срещѣ ржженъ.

6 Я той като трепѣраше и се чѣдеше, рече: гдѣи, що ми заповѣдашъ да правимъ; а гдѣ мѣ рече: стани и влѣзъ въ градътѣ, ище да ти се кѣже що ще да прѣвишъ.

7 Я человекъ те штоо и дѣха съ нѣго стоѣха (като ишѣмлені) та се чѣдѣха, заштоо гласъ чѣдѣха, а никого не видѣха.

8 И станѣ савлъ ш земла та: и макѣръ мѣ бѣха шборени очїи те, не мѣжеше да види ни еднѣгѣ: и водѣха го дрѣжина та мѣ за ржкѣ та и вовѣдоха го въ Дамаскъ.

9 И три дни не видѣше: и нито гѣде, нито пѣше.

10 Я тамъ въ Дамаскъ кеше единъ оученикъ име то мѣ Янаніа: и рече мѣ Гдѣ въ видѣніе, Янаніе. Я той рече: Это ме Гдѣи.

11 И рече мѣ Гдѣ: стани та иди на пѣтьвагъ който се вѣка правъ, и потржи въ Иудовѣтѣ дѣмъ едного Тарсаніна име то мѣ савлъ: той се сегѣ Бгѣ моли.

12 И видѣ (савлъ) въ видѣніе едного человекѣа име то мѣ Янаніа, който влѣзе, и тѣри си рѣка та на него за да прогледне.

13 И шговори Янаніа: Гдѣи, чѣлъ самъ ш мнозина за тоа человекѣа, колко е зло сотворилъ на стѣи те твои во Иерусалимъ:

14 И тѣка има власть ш архіереи те да вжрздва сички те които призыватъ твоѣ то име.

15 И рече мѣ Гдѣ: иди, защото тоа (человекѣа) ми е сосѣдъ избранъ, за да пронесѣ моѣ то име предъ пѣзѣщѣи те и предъ царове те, и предъ сынове те Иеранлеви.

16 Защото азъ ще мѣ кажемъ, цѣто трѣбѣа да пострада той за моѣ то име.

17 И шидѣ Янаніа, и влѣзе въ кѣща та, и като си тѣри рѣче те на него, рече: Савле брате, Гдѣи Исѣсъ кой то ти се пѣви на пѣтьватъ по който си дошелъ, прати

ме, зе да прогледнешъ, и да се испжанишъ съ Дхъ стѣи

18 И тоа чѣсъ шпаднаха ш очи те мѣ като либѣпъ: и акіе прогледна, и стана та се кржсти:

19 И като хапна, оукрѣписѣ, и седѣ савлъ нѣколко дни тамъ съ оученицѣи те които бѣха въ Дамаскъ:

20 И авіе проповѣдаше Хрѣста на совѣрица та зашо е той Шынъ Бжѣи.

21 И чѣдехасѣ сички те които го слѣшаха, и говорѣха: не е ли тоа цѣто гонеше во Иерусалимъ шина, който наричѣха това име; и тѣка за това е дошелъ, да ги занедѣ вжрзанъ кодъ архіереи те;

22 Я савлъ по много си крепѣше, и смѣщѣаваше Идѣи те които живѣѣха въ Дамаскъ, понѣже доказѣваш зашо тоа е Хрѣстѣсъ.

23 И като заминаха много дни, сговорицѣа Идѣи те да го оубѣятъ.

24 Но Савлъ разѣмѣ тоа нихенъ сговоръ, и нардѣха портѣи те и денѣи и ноцѣа да го оубѣятъ.

25 Я оученицѣи те го земаха презъ ноцѣи, и тѣриха го въ кошъ та го смѣщѣа (съ вжже) по стѣна та.

26 И като доидѣ савлъ въ Иерусалимъ, покѣщѣаваше се да се соедини съ оученицѣи те: но сички те се боѣха

ѿ негѡ, понеже не вѣроваха
защо ѣ оученикъ.

27 И Варнава го зѣ, и при-
веде го ко дъ апостоли те,
и приказъ имъ, какви на
пятьтъ мѣ се глви Гдѣ, и
защо говори съ него, и какви
говорише дерзновеннѡ въ
Дамаскъ за име то Исусово.

28 И живѣеше съ нихъ во
Иерусалимъ, и проповѣдва-
ше дерзновеннѡ име то
на Гда Исуса.

29 И говорише и препира-
шесе съ блжнне те Евреѣ: а
онѣ искаха да го оубиатъ.

30 И като раздѣхъ това
братѣта та, сведоха го въ Ке-
сарѣа, и препроводиха го въ
Тарсъ.

31 Църкви те прочее който
бѣха по сѣчка та Иудѣа, и Га-
лѣа, и самарѣа имаха миръ,
и оукрѣпѣлавахасе и ходоха
въ страхъ Бжѣи, и съ оутѣ-
шеніе то на стѣгѡ Дхѣа оу-
множавахасе.

32 И слышесе, когато постѣ-
щаваше Петръ сѣчки те, да
слѣзе и ко дъ онѣа стѣи,
които живѣеха въ Иудѣа.

33 И намери тамъ едно-
го челоуѣка име то мѣ В-
неа, който лежеше ѿ осмь
годѣи на одръ, и бѣше
разслабленъ.

34 И рече мѣ Петръ: Внее,
исцѣлава те Исусъ Хри-
стѣсъ: стани ѿ постѣла та
и. И тоа часъ стана.

35 И видѣха го сѣчки те
които живѣеха въ Иудѣа и
въ Исариѣнъ, и ѡбжрѣхасе
ко Гдѣ.

36 И во Иоппѣа бѣше нѣ-
кол оученица име то и Та-
вѣа, която (като се и стол-
кѣва) значи серна: она бѣ-
ше пжана съ добри дѣла
и съ милостыни, който
раздаваше.

37 И слышесе въ онѣа дни
та се разболѣ и оумре: и
като а оумыха, тѣриха а
въ горница та

38 И понеже ѣ близъ Иудѣ-
а при Иоппѣа, оученицы те
като чѣха че ѣ тамъ Петръ,
пратиха двѣма челоуѣцы
при него, и молеха го да се
не ѡблѣни да ѡиде до нихъ.

39 И стана Петръ та ѡи-
де съ нихъ: и като доиде
изведоха го на горница та,
и набрѣхасе околѡ негѡ сѣч-
ки те вдовицы и плѣчеха, и
показѣвахъ мѣ ризы те и
дрѣхы те, който имъ правеше
серна когато бѣше съ нихъ.

40 И Петръ испяди сѣчки
те вжнъ, и преклони колѣ-
на та си и помолісе: и ѡ-
бжрѣсѣ къ (мѣртво то) тѣ-
ло, и рече: Тавѣа, стани,
а она си ѡвори очѣ те: и
като виде Петра, стана.

41 И Той и подаде ржкѣ
та си, и вдигна а: и повыка
стѣи те и вдовицы те, и пре-
стави а предъ нихъ жива.

42 И прочѣсе това по сичка та 'Юппіа, и мнозина повѣрѣваха въ Гдѣа.

43 Я той преседе доволно време во 'Юппіа оу нѣкогш сімшна кожѣвника.

ГЛАВА I

И нѣкой человекъ кѣше въ Кесаріа името мѣ Корнилій, стоначальникъ ш полкатъ който се именува Италийскій,

2 Благоговѣнъ и богобоязливъ съ сичкіатъ си домъ, и раздаваше много милостыни на сиромаси те, и молешесе Бгѣ секога:

3 (Той) видѣ въ видѣніе швнш, околш девѣтъа часъ днѣвнш, Яггло Бжїа който слѣзе кодъ него, и рече мѣ: Корниліе.

4 Я той погледна на него, и оуплацисе, и рече: що е Гдѣи: а Яггло мѣ рече: бгѣомѣство то ти и милостыни те ти качихасе за смѣслванѣ предъ Бгѣа.

5 И сегд прати во 'Юппіа мжжѣ, и повѣкай сімшна който се нариче Пѣтръ:

6 Той живее оунѣкогш сімшна кожѣвника, на-когшто кжша та е приморѣ то: и той ще да ти каже що трѣбѣва да правишъ, (да се спасешъ ты и сичкіо твой домъ.)

7 И като си шиде Яггло който говореше на Корниліа, онъ повѣка двѣма ш слѣги те си, и едного нѣна на благочестїва ш своѣята полкъ,

8 И каза имъ сичко, и прати ги во 'Юппіа.

9 Я въ оутрешиятъ дѣнь като вжрѣха они по пътѣта и приближаваха до градътъ, качїсе Пѣтръ на горница та да се помѣли (Бгѣ) околш шѣстш часъ.

10 И шгладнѣ, и искаше да гдѣ: и като приготѣваха домакинни те за гдѣнѣ, нападнѣ на него изстѣплѣніе.

11 И видѣ небѣ то шворѣно, и единъ создъ който слѣзеше камто него, като великій оубрѣсъ, по четвори те краища вжрзанъ, и спѣцашесе долѣ на землѣ та:

12 Въ който бѣха сички те четвероножни земни, и сички те звѣрѣве, и сички те гадѣве, и сички те птици небесны.

13 И дойдѣ мѣ гласъ, и говореше: стани Пѣтре, заколи и гжѣа.

14 Я Пѣтръ рече: никакъ (нещѣмъ да гдѣмъ) гдѣи: зашто никога не самъ глѣз нещо мржсно или нечїсто.

15 И пакъ втори пътъ мѣ дойдѣ гласъ, и говореше: онова што е Бгѣ учи-

стилъ. тѣмъ не мысли да ѣ
мржсно.

16 И това бѣде три пѣ-
ти: и пакъ се вдигна съсѣ-
до на небо то.

17 И като се чѣдеше Пѣтръ
въ себе си шо бѣ знамено-
вало това видѣніе коѣто
видѣ. ѣто мъжѣе то който
бѣха прѣтени ѿ Корнилїа,
като попытѣха и оузнаха
къща та сімшнова, дойдѣ-
ха прѣдъ вратѣ те:

18 И като повкѣха, по-
пытѣха, да ли тѣка живее сі-
мшнъ който се нариче Пѣтръ

19 И като размшлѣваше
Пѣтръ за видѣніе то, рече
мѣ ахъ: ѣто трима чело-
вѣщѣ те трѣсатъ:

20 Прѣчее стани та слѣз-
ни, и иди съ нихъ безъ
вѣское размшлѣніе: зашо-
то азъ самъ ги пратилъ.

21 И като слѣзе Пѣтръ при
мъжѣе то прѣтени те до не-
го ѿ Корнилїа, рече: ѣто
азъ самъ когото вѣе тѣхъ
си те: за каква работа дой-
дохте;

22 И они рѣкоха: Корни-
лїи сѣтникъ, мъжъ правѣ-
денъ и вѣокозливъ, сви-
дѣтелствованъ ѿ сичкіатъ
народъ Иудейскїи, прїа за-
повѣдь ѿ Иггла стѣ да те
повыка въ къща та си, и
да чѣе адмъ ѿ тебе.

23 Тогѣва Пѣтръ ги пока-
ни да влѣзатъ вътре, и

оугости ги. И на другїатъ
дѣнь станѣ и ѿиде съ нихъ,
и нѣкои ѿ братїа та кой-
то бѣха во Іопїа ѿидоха
съ него.

24 И на оутрешнїатъ дѣнь
влѣзоха въ Весаїа: а Кор-
нилїи ги чѣкаше, като бѣ-
ше свкѣлъ сроднищѣ те си
и любезнъ те си прїагели.
25 И като влѣзе Пѣтръ,
посрешна го Корнилїи, и
падна на носѣ те мѣ, и по-
клонїмъсе.

26 И Пѣтръ го двигна, и
рече стани: зашо то и азъ
самъ челоуѣкъ.

27 И разговарѣющисѣ съ
него, влѣзе вътре, и намери
мнозина собраны.

28 И рече имъ: вѣе знѣе-
те добре, зашо ѣ забранѣно
на ѣдного Иудейнина да се
мѣша или да ѿива при и-
ноплемѣнника: но Бгъ ми
показа, да не говоримъ ни
ѣдного мржсна или нечїста
челоуѣка.

29 Затова и дойдѣхъ безъ
сѣмнѣніе като ме повкѣхъ-
те. Пытамъ въ прочее, за
коѣ причина ме выкѣхте;

30 И Корнилїи рече: ѿ че-
тѣри дни напредъ до томъ
часъ постѣхъ, и въ декѣтъ-
атъ часъ се молехъ Бгъ въ
къща та си: и ѣто ѣдинъ
челоуѣкъ застанѣ предъ ме-
не со свѣтла дрѣха.

31 И рече: Корнилїе, оу-

сладша на бѣдѣ твоѣта мо-
литва и милостыни те твои
се поменаха предъ бѣга.

32 Прати прочее по Іоп-
тіа, и повѣкай Сімна
който се нариче Петръ: той
живѣе въ кжца та на-Сі-
мна кожевника при край
морѣто: и той, кога дой-
де, ще да ти каже.

33 И тоа часъ пратихъ до
тебѣ: а ты си добре сторѣлъ
че си дошѣлъ: сега прочее
сички те нѣе предстоиме
тѣка предъ бѣга, да глѣдаме
сичко то що ти ѣ заповѣ-
дано ѿ бѣга.

34 И ѿвори Петръ оуста
та си, и рече: всѣстинно
познавамъ, защо не глѣда
бѣга на лица:

35 Но въ секой народъ,
който мѣ се бои и твори
пранда, приаѣтъ мѣ ѣ

36 Спорѣдъ онова слово
което прати на сьновѣ те
Іеранлеи, понеже имъ ка-
гоуѣстѣваше миръ чрезъ
Иисуса Хрѣта, той ѣ Іаъ
на сички те.

37 Вше знѣете оная рабо-
та която бѣде по сичката
Іудаѣа, като начна ѿ Гали-
ліа послѣ по крѣщеніе то,
което проповѣда Іоаннъ.

38 Какво бѣга помаза съ
Дха стѣго и съ сила Іису-
са Назаранина, който за-
мина и стрѣваше блгосѣ-
ланіе, и ѿтѣбѣваше сички

те оныа който бѣха ѿбла-
дани ѿ діавола, защото
бѣга кѣше съ него.

39 И нѣе сме свидѣтели
на сички те (работы) който
направи въ Іудаѣйска та
страна и въ Іерусалимъ:
когото и оубиха, понеже
го распѣха на крѣстъ.

40 Него бѣга воскреси въ
третій дѣнь, и даде мѣ
власть да се являва.

41 Нѣе на сички те чело-
вѣцъ, но намъ, който сме
свидѣтели предизбранни ѿ
бѣга, и тѣдохме и пихме съ
него послѣ по воскресѣніе
то мѣ ѿ мѣртви те.

42 И заповѣда ни да про-
повѣдаме на челоуѣцъ те,
и да свидѣтелствѣваме, за-
що тѣ ѣ ѿпредѣленъ ѿ
бѣга сѣдѣа на живи те и на
мжрѣви те.

43 За нѣе по сички те про-
роуцъ, свидѣтелствѣваша,
защо секой който вѣрѣва
въ него, ще да прѣиме про-
щѣніе на грѣхове те си съ
негово то име.

44 И като тѣше гонѣреше
Петръ тѣа дѣшъ, нападна
Дхѣстѣи на сички те оныа
който глѣдаха слово то.

45 И сички те който вѣ-
ха повѣрѣвали ѿ Варѣе те,
и бѣха дошли съ Петра, оу-
дивихасе, като глѣдаха, че
се измѣа дѣра стѣго Дха
и на тѣзѣчници те.

46 Защото ги слышаха да говорятъ съ (други) ъзвѣщъ, и да възвеличаватъ Бга. Тогда ѿговори Пётръ:

47 Може ли нѣкой да забрани вода да се не крѣстатъ тѣл, който прѣаха дхъ сѣаго, каквото и ние;

48 И заповѣда да се крѣстатъ во Исуса Хрѣстоно то име. Тогда мѣ се молиха да поседи оу нихъ нѣколко дни.

ГЛІВА II.

И чуха апостоли те и (сички те) братѣа които бѣха во іудеа, зацо и тѣзвѣщны те прѣаха слово то Бжїе.

2 И когато се качи Пётръ въ Іерусалимъ, препирахасе съ него ѡвѣрѣзани те (вѣрни).

3 И говореха: че при неовѣрѣзани человекы си ходилъ, и тѣлъ си съ нихъ.

4 Я Пётръ началъ да имъ казѣла нарѣдъ, и говореше:

5 Изъ бѣхъ въ градъ Іопіа, и молехсе Бгъ, и видѣхъ во изстѣплѣніе видѣніе, едина съсѣдъ како плащаница голѣмъ слазеше, и ѡчетыри те крайща се ниспущаше ѡ небо то, и доиде дори до мене.

6 Въ който како поглѣданахъ разгледахъ, и видѣхъ четвероноги те зѣмни, и

звѣрове те, и гадове те, и птицы те небесны.

7 И чухъ гласъ който ми говореше: стани, Пётре, та заколи, и тѣждъ.

8 И азъ рѣкохъ: никакъ, Господи: защото никога не е влѣзло въ оуста та ми нищо мрсно или нечисто.

9 И ѿговори ми гласъ втори пѣтъ ѡ небо то, и говореше: Онова цото е Бгъ ѡчистилъ, ты го не имай за мрсно.

10 И това бѣде до три пѣти: и пакъ се двигнаха сички те на небо то.

11 И ето, тоа часъ три мѣжїе доидоха въ кѣща та въ коа то вѣхъ, прѣтени ѡ Кесаріа при мене.

12 И рече ми дхъ да идемъ съ нихъ и нищо да се не смнѣсѣвамъ: и доидоха заеднѣ съ мене и тѣл шестина братѣа, и влѣзохме въ кѣща та на оновоа человекѣа.

13 И каза ми какви видѣлъ Яггѣла (ста) въ кѣща та си, който застаналъ и мѣ рѣкалъ: прати во Іопіа мѣжш, и повѣкай Симона който се нариче Пётръ,

14 Който ще да ти рече дѣмъ, съ който ще се спасишъ ты и сичкио твоѣа домъ

15 И като началъ азъ да имъ говоримъ, нападнѣ дхъ стъи на нихъ, каквото и на насъ ѡ край.

16 И смислихъ дѣла та Господна коѣто говореше: Иѡаннъ оубо ѣ крѣстилъ съ вода, а вые ще да се крѣстите съ Дхъ стѣи.

17 Понѣже прочее Бгъ имъ даде равенъ даръ, каквѣто и намъ, защото повѣроваха въ Гдѣа нашего Исуса Хртѣа, кой бѣхъ азъ да можемъ да закрѣнимъ Бгѣа;

18 Като чѣха това малкнаха, и прославляваха Бгѣа, и говореха: прочее и на пѣзвѣчницѣ те ѣ дѣла Бгѣа покааніе за живогъ.

19 Я онѣа шото се бѣха распрѣснѣли ѡ гонѣніе то, коѣто бѣдѣ при оубѣиеніето Стефаново, проидѣха дори до Финікіа и Купръ и Антиохіа, и никомъ не проповѣдаваха слово Бжѣе, но токмъ на Идѣе те.

20 Но нѣкои ѡ нихъ, коиго бѣха Купране и Күринѣане, като вѣзоха во Антиохіа, говореха на Валинне те, и благовѣстиваха Гдѣа Исуса.

21 И бѣше рѣка та Господна съ нихъ: и много множество повѣроваха и ѡбжрѣнахасе ко Гдѣу.

22 И доиде за нихъ въ оубиши те на цѣрква та коѣто бѣше во Иерусалимъ, и пратиша Варнава да иде дори до Антиохіа.

23 Който като доидѣ и

видѣ Божѣа та благодѣть, зарадовасе, и подканеше сички те да се джржѣтъ црѣствъ за Гдѣа со сичко то си сѣраце.

24 Защото бѣше мѣжъ блѣгъ и пжленъ съ Дхѣа стѣа и съ вѣра, и много народъ ѡбжрѣна ко Гдѣу.

25 И излѣзе Варнава въ Тарсъ да трѣси Сѣула, и като го намери, доведе го въ Антиохіа.

26 И цѣла година се собѣраха съ (тамошна та) цѣрква, и много народъ наѣчиша, и во Антиохіа пѣрво наѣнаха да се именѣватъ оубченици те христѣане.

27 И въ тѣа дни слѣзоха ѡ Иерусалимъ пророци во Антиохіа.

28 И станѣ единъ ѡ нихъ име то мѣ Игавъ, и пророчествова чрѣзъ Дхѣа, зашто ще да бжде глѣдъ по сичката землѣа, който и бѣде во време то на Клавдіа Кесара.

29 Затова оубченици те ѡпреѣвѣлиха (по междѣси) да прѣтѣтъ поможъ, сѣкой ѡ нихъ споретъ сила та си, на онѣа братѣа коиго живѣха во Идѣа:

30 Коѣто и направиша, зашто пратиша (оновѣ цѣто собрѣха) на старѣишии те, чрѣзъ рѣка та Варнавова и Сѣулова.

ГЛАВА VI.

ВЪ ОНОВА ВРЕМЯ ТЪРИ РЪЦЕ
ТЕ СЯ ИРШДЪ ЦАРЬ ДА СОТВО-
РИ ЗЛО НА НѢКОНЪ ЦЕРКВА ТА.

2 И ОУБИ ІАКІУВА БРАТА
ІШАННОВА СО СЪБЛА.

3 И КАТО ВИДЕ ЗАЩО Ё ОУ-
ГОДНО (ТОВА) НА ІУДЕЕ ТЕ,
ПРИТЪРИ ДА ФАНЕ И ПЕТРА
(И БѢХА ТОГАВА ДНИ УПРѢ-
СНОЧНИ).

4 КОГО ТО КАТО ФАНЪ, ТЪРИ
ВЪ ТЕМНИЦА ТА, И ПРЕДАДЕ ГО
НА ШЕСИНАЕСЕ ДЪШЫ ВСИНЫ
ДА ГО ВАРДАТЪ, И ИМАШЕ НА-
МѢРЕНІЕ ПОСЛАТЬ ПО ПАСХА ТА
ДА ГО ИЗВЕДЕ ПРЕДЪ НАРО-
ДАТЪ.

5 И ТАКА ПЕТРА ВАРДЕХА
ВЪ ТЕМНИЦА ТА: А ЦЕРКВА ТА
СЕ МОЛЕШЕ БГЪ НЕПРЕСТАННО
ЗА НЕГО.

6 И КОГА ТО ИСКАШЕ ИРШДЪ
ДА ГО ИЗВЕДЕ (ПРЕДЪ НАРО-
ДАТЪ) ВЪ ТАА НСШЪ ПЕТРЪ
СПЪВАШЕ ПО МЕЖДЪ ДВА ВСИ-
НЫ, ШКОВАНЪ СЪ ДВѢ ВЕРИГИ,
И СТРАЖИ ТЕ ВАРДЕХА ПРЕДЪ
ВРАТЪ ТЕ ТЕМНИЧНЫ.

7 И ЁТО ЯГГЛЪ ГОСПОДЕНЬ
СЕ ТВИ, И СВѢТЪ ШСВѢТИ ТЕМ-
НИЦА ТА: И КАТО ВЪГНА ПЕ-
ТРА ВЪ РЕБРА ТА, ВДИГНА ГО,
И РЕЧЕ: СЪСТАНИ СКОРШ, И СПА-
НАХА МЪ ВЕРИГИ ТЕ ШРЦЕ ТЕ.

8 И РЕЧЕ МЪ ЯГГЛО: УПА-
ШИСЕ, И ШБЪИСИ ШБЪША ТА,
И (ТОИ) НАПРАВИ ТАКА, И
РЕЧЕ МЪ: ШБЛЕЧИ СИ ДРЕХА ТА,
И ВАРВИ ПО МЕНЕ.

9 И ИЗЛѢЗЕ ВЪНЪ, И ВЪР-
ВѢШЕ СЛѢДЪ НЕГШ: И НЕ ЗНА-
ЕШЕ ЧЕ Ё ИСТИНА ТОВА ШТОТО
БЫВАШЕ Ш ЯГГЛАТЪ, НО МЫ-
СЛЕШЕ ЧЕ ВИДИ (НѢКОЕ) ВИ-
ДѢНІЕ.

10 И КАТО ПРЕЙДОХА ПЕРВА
ТА СТРАЖА И ВТОРА ТА, ДОИ-
ДОХА ДО ЖЕЛѢЗНИ ТЕ ВРАТА,
КОИТО ВОДАТЪ ВЪ ГРАДЪТЪ,
КОИТО ИМЪ СЕ ШВОРИХА Ш
САМО СЕБЕ: И КАТО ИЗЛѢЗОХА
И ЗАМИНАХА ЕДНА ОУЛИЦА,
АКІЕ ШСТЪПНИ Ш НЕГШ ЯГГЛО.

11 ТОГАВА ПЕТРЪ ДОИДЕ ВЪ
СЕБЕ СИ, И РЕЧЕ: СЕГА ВОИСТИН-
НО ЗНАМЪ, ЗАЩО ПРАТИ БГЪ
ЯГГЛА СВОЕГО, И ИЗБАВИ МЕ
Ш РЦЕ ТЕ ИРШДОВЫ, И Ш
СИЧКА ТА НАДЕЖДА (ШТОТО)
ИМАШЕ НАРОДО ІУДЕЙСКІЙ.

12 И КАТО РАЗМЫСЛИ ДОВРЕ,
ДОИДЕ ВЪ КЪЩА ТА НА-МАРІА
МАЙКА ТА ІШАННОВА, КОИТО
СЕ НАРИЧЕШЕ МАРКО, ГДѢТО
БѢХА МНОЗИНА СОБРАНИ И
МОЛЕХАСЕ БГЪ.

13 И КАТО ПОЧЪКА ПЕТРЪ
НА ПОРТА ТА ДВОРОВА, ИЗЛѢ-
ЗЕ ЕДНА СЛЪГІНА ИМЕ ТО И
РОДА, ДА ПОСЛЪША КОИ Ё:

14 И КАТО ПОЗНА ПЕТРО-
ВШАТЪ ГЛАГЪ, Ш РАДОСТЬ НЕ
ШВОРИ ПОРТА ТА, НО ШТЪРЧА
ВНЕТРЕ И КАЗА ЗАЩО ПЕТРЪ
СТОИ ВЪНЪ ПРЕДЪ ПОРТА ТА.

15 Я ОНИ И РЕКОХА: ЛЪДА
ЛИ СИ; НО ОНА ПОДТВЕРЖА-
ВАШЕ ЗАЩО Ё ТАКА. Я ОНИ
ГОВОРЕХА: ТОВА Ё ЯГГЛО МЪ.

16 И Пётръ стоёше та чѣкаше: и като ѿвориша таго видѣха, и зѣмѣхася.

17 И помаха имъ съ ржкѣта да мжлчатъ, и каза имъ какъ гдѣ го извади изъ темнища та: и рече имъ: кажете това на Іаковъ и на братѣта та, и излѣзе вжнѣта ѿиде на друго мѣсто.

18 И като сжмнѣ вѣде големо смѣшеніе междѣ воини те, (защото не знаехъ) кждѣ се денѣ Пётръ.

19 И Ирвдѣ понѣже го постраси и не намери го, като испыта хѣбавъ стражнѣте, заповѣда да ги погубятъ: а той слѣзе ѿ Іудеѣ въ Весарія, и живѣеше тамъ.

20 И кѣше сердитѣ Ирвдѣ на Търпане те и Сиданане те: они обѣче сички те согласнѣ доидоха при него, и понѣже оумолиха власта постѣлникатѣ царѣвѣ, просеха миръ (чрезъ него) понѣже странѣ те тѣхнѣ ѿ негово то цѣрство се храниха.

21 И въ назначѣнѣ день Ирвдѣ се ѿклече въ цѣрска та дрѣха, и като седнѣ на престолатѣ си, просѣрѣ рѣчь къ нимъ.

22 И народѣ вѣкаше: то нѣ е гласъ Бжїи, а не чѣловѣческій.

23 И напроснѣ го перазидѣгъ гдѣ господень, защото не

воздаде (тѣмъ) слава на Бгѣ, и изѣдоха го червнѣ и оумрѣ.

24 И слово то Бжїе растеше и оумножавашесе.

25 И Варнава и Савлъ вжрнѣхася ѿ Іерусалимѣ во Антіохїа, като си свжриша служба та, и зѣха съ себеси и Іѡанна който бѣше пременѣванъ Марко.

ГЛАВА ПЕРВАЯ

И въ цѣрква та който бѣше во Антіохїа нахождахася нѣкои пророци и оучители, Варнава и Симѣонъ, който се наричеше Нигеръ, и чѣкій Вѣринеанинъ, и Манаинъ който бѣше воспитанъ зѣднѣ съ Ирвдѣ четверовластника, и Савлъ.

2 И като слѣжеха они гдѣ и постѣхася, рече Дхъ свѣщїи: ѿдѣлѣте ми Варнава и Савла на служба та за коѣто самъ ги повикалъ.

3 Тогѣва постиха и помолихася Кѣс, и тѣриха си рѣчь те на нихъ, и ѿпостиха ги.

4 Они прочее като вѣдоха прѣтени ѿ Дхѣ стѣгнѣ, слѣзоха въ Селевкїа, а ѿ тамъ ѿплываха въ Кѣпрѣ.

5 И като стигнаха въ Саламинъ, подѣваха слово Бжїе въ соборища та Іудейскїи и маха и Іѡанна слѣгѣ.

6 И като проидоха (сичкиятѣ) островъ доори до Па-

фа найдоха тамъ нѣкой
волхвъ. лжепророкъ Іудеа-
нинъ име то мѣ Варисея.

7 Който се нахождаше кодъ
Янѡупата Гергіа Пávла,
който бѣше мѣжъ разбѣнъ:
той повыка Варнака и сáв-
ла, и поиска да чѣе слово.

8 Явлѡума волхвъ (защо-
то това мѣ значи име то)
стоѣше има на грѣра, за-
щото искаше да ѡвжрне
Янѡупата ѡ вѣра та.

9 И сáвлъ (който се наи-
меновъ и Пáвелъ) испжани се
св Дхъ стѣ, и поглѣднъ на
него.

10 И рече: ѡ чѣ, който си
пжмнъ со секол лжжъ и со се-
кол злоба, и врагъ си на се-
кол правда, дѣволекій стѣне
ни щешъ ли да престанешъ
да развращавашъ правнъ те
пжтица Господни.

11 И сегдъ, ѣто ржкѣ та
Господна (стигнъ) на вржхъ
тебе, и ще да ѡслѣпѣешъ,
и не щешъ да видишъ слжн-
це то до нѣкое си време, и
тол чáсъ нападнъ на него
мрáкъ и темнотъ, и пипа-
ши на сáмъ на тамъ и тра-
шше человекъ да го нѣдатъ
за ржкѣ та.

12 Тогáва като видѣ Ян-
ѡупато Ононъ щото бѣде,
повѣрова, и оудивляваше
на оученіе то Господне.

13 И като си ѡидоха ѡ Пá-
фа Пáвлъ и който бѣха си

него, доидоха въ Пергіа
Памфѡлійска: а Іѡáннъ се
ѡдѣли ѡ нихъ, и вжрнѣсе
во Іерусалимъ.

14 И онъ и излѣзоха ѡ Пер-
гіа и доидоха во Антіохіа
Писидійска, и влѣзоха въ
совѣрище то въ дѣнь свѣвѣ-
тенъ и стѣднаха.

15 И като бѣде ѡвжрно-
вѣнно то чтеніе ѡ законатъ
и ѡ пророцы те, началницы
те на совѣрище то пратиха
(человѣка) кодъ нихъ, и ре-
коха: мѣжѣ братіе, ако има
въ насъ нѣкое слово да поб-
чите народатъ говорете.

16 И станъ Пáвлъ, и по-
маха св ржкѣ та, и рече:
мѣжѣ Ісраилтане, и който
се койте Бѣа, чѣйте.

17 Бѣа на-тоа народъ Ісра-
илтескій и зквѣ отцѣ те
наши, и прослави людіе то,
когато бѣха пришѣлцы въ
земла та Вгүнетска, и съ
высока та свѣа ржкѣ и звѣ-
де ги ѡ неа.

18 И до четѣридесать го-
динъ ги прехранѣ въ пѣ-
стѣнна та.

19 И като истреки седмъ
народъ въ земла та Хана-
áнска, раздѣли имъ со жрѣ-
кій земла та нѣхна.

20 И по това послѣ, давъ
имъ околъ четѣристотинъ
и пѣдѣсѣ години іудѣи до
пророка самділа.

21 И послѣ просѣха църь:

и даде имъ Бгъ сабла сына
Кісова, мъжа ѿ колѣно то
Веніаміново, (който царъ-
ва) четъридесать годинъ.

22 И като извади него,
постави имъ Давіда за
царъ, за когото свидѣтел-
ствова и рече: намерихъ Да-
віда сына Іессеева человека
помоето сърдце който ще да
сотвори сичка та моя вола.

23 ѿ негово то семе Бгъ
споретъ ѿбѣщаніе то си
воздвигна родъ Ісраилтес-
комъ спасителя Іисуса.

24 И Іоаннъ проповѣда
по на предъ ѿ негово то
дохожданіе крещеніе на-
покарніе то на сички те
людіе Ісраилеви.

25 И като свършуваше Іо-
аннъ своѣ то служеніе, го-
вореше: когò ме мыслите да
самъ: не самъ азъ оный, но
ѣто иде по мене (дръгъ),
комѣто не самъ достоинъ
да развжремъ ремикатъ
на-ѡбѣща та мѡ.

26 Мъжіе братіе, сынове
на-роджтъ Авраамовъ, и
който помеждъ васъ се бо-
ятъ Бга, вамъ се прати сло-
во то на-това спасеніе.

27 Защото оная който
живѣатъ во Іерусалимъ, и
началници те тѣхни не по-
знаха го, и като го ѡсѣди-
ха, исполниха словеса та
пророчески който се четатъ
секоа събѣшта.

28 И ако и да ненайдохъ
въ него ни єана вина до-
стойна за смѣръть, молиха
Пілата да го оубіе.

29 И като свършиха сич-
кото щото бѣше писано за
него, свалиха го ѿ дрво
то, и тѣриха го въ гробатъ.

30 Но Бгъ го воскреси ѿ
мертвы те.

31 Който се являваше
чрезъ многò дни на оная
който възлѡзоха заеднѡ съ
него ѿ Галилеа во Іеруса-
лимъ, и който се свидѣте-
ли негови предъ народатъ.

32 И ние ви благовѣствѡ-
ваме ѿбѣщаніе то коєто є
было дадено на отцы те
(наши), защото Бгъ го ис-
полни на насъ който сме
чада тѣхни, понѣже воскре-
си Іисуса:

33 Каквѣто є писано и во
вторъшатъ Псаломъ: сынъ
мой си ты, азъ днесъ те
родихъ.

34 Я защо го воскреси ѿ
мертвы те така, щото не
ще вече да се вжрне во ис-
тлѣніе, така є рекъ за-
това: защо ще да исполнимъ
вѣрнѡ вамъ свѣщенни те
ѿбѣщаніа, който самъ ѡ-
бѣщалъ на Давіда.

35 Затова и въ дръгъ Пса-
ломъ говори: не щѣшъ да
доидѣтишъ да види препо-
добнѡ твоѡ истлѣніе.

36 Защото Давідъ като

послѣжи на Божіе то изво-
леніе по своѣ то време, пре-
стѣлисе, и положи се при От-
цѣ те си, и видѣ истлѣніе:

37 Но ѿныи когото Бгъ
воскреси, не видѣ истлѣніе.

38 Знайте прочее мѣжіе
братіе, зашто чрезъ него се
проповѣдана вамъ проше-
ніе грѣхѣвъ.

39 И ѿ сички те ѿныа, ѿ
който не могохте чрезъ
законатъ Моисеовъ да се
ѿправдате, секой който
вѣрѣна въ него ѿправда-
васе чрезъ него.

40 Вардѣте се прочее да не
дѣйде на васъ ѿнова што
ѣ рѣчено въ пророцѣ те:

41 Виждѣте немарливѣи и
почдѣте се, и стреснѣте се:
зашто азъ рабѣтимъ (ѣ-
дана) рабѣта въ ваши те
днѣ, такава рабѣта, коато
не бѣхте повѣрѣвали, ако
бѣ ви нѣкой казѣвалъ.

42 И като излѣзѣха ѿни
ѿ собориште то Іудейско, мѣ-
лаха ги пѣзѣчници те да
имъ прикажатъ пакъ тѣа
(истѣ те) дѣмъ въ дрѣга та
сѣвѣта.

43 И като се разидѣ собо-
ро, мнозина ѿ Іудѣи те, и
ѿ благочестѣвѣ те пришѣ-
цы послѣдоваха по Павла
и по Варнава: който като
приказѣвахасъ ни хъ, предѣ-
мѣваха ги да стоатъ цѣжр-
ствъ въ Бжѣа та благодѣть.

44 Я въ слѣдѣюща та сѣвѣ-
кѣта собрасе токо речѣ сич-
кѣо градъ да слѣшатъ сло-
во то Бжѣе.

45 И Іудѣе те като видѣ-
ха народы те, испланихасе
со зависть, и говорѣха на
срѣща на Павловѣте дѣмъ, и
сопротивлавахасе и хѣлаха.

46 Тогана Павелъ и Варнава
рѣкоха дерзновѣннѣ: намъ
бѣше прилично да се пропо-
вѣда перво слово то Бжѣе:
но понѣже го ѿфжрлате, и
самѣ секе правите не достѣй-
ны за вѣчнѣшатъ живѣтъ,
ѣто (ніе се) ѿбжршаме въ
пѣзѣчници те.

47 Зашто така ни ѣ за-
повѣдалъ Гдѣ: който го-
вори: тѣрихъ те да си свѣтъ
на пѣзѣчници те, за да
вѣдѣшъ на спасѣніе дори до
послѣднѣа крайна-земла та.

48 Я пѣзѣчници те като
чѣха тѣа словеса радоваха-
се, и прославлахаха слово то
Господне, и повѣрѣваха
който кѣха ѿпредѣленѣ за
вѣчнѣшатъ живѣтъ.

49 И пронѣсѣшесѣ слово то
Господне по сичка та ѿныа
страна.

50 Но Іудѣе те подѣстиха
благоговѣйны те жени, и
почтѣнны те, и старѣйши-
ны те градски, и вдигнаха
гонѣніе на врѣхъ Павла и
Варнава, и изгнаха ги ѿ
сѣби те сѣноры.

51 Я ѿни като ѿтресоха прахъ та ѿ нозѣ те си на нихъ, ѿидоха во 'Іконіа.

52 Я оученицы те се исплноваха съ радость и съ Дхъа сг'аго.

ГЛАВА ДІ

И като стигнаха во 'Іконіа, влѣзоха заеднѡ и двамата въ соборице то 'Іудейско, и говориха така, щото многое множество 'Іудеѣ и бллини повѣрѡнаха.

2 Я който 'Іудеѣ не повѣрѡнаха подѣстиха на зло дшъ те на-пъзычницы те на врхъ братіа та.

3 ѿни прочее доволно време преседеха тамъ, и дерзнокѣннѡ проповѣдаха (съ помощь та Бикіа), който подтверждѡнаше слово то на-своа та благодать, понѣже правеше чдеса и знаменіа чрезъ ржцѣ те апостолиски.

4 Я народо градскій раздѣлисе на двѣ (странъ): и єдни оубв кѣха съ 'Іудеи те, а дрѡги съ апостолы те.

5 И когато се повдигнаха пъзычницы те и 'Іудеѣ те со свой те началницы на апостолы те да ги ѡбезчѣстятъ и да ги побілтъ съ камѣнѣ.

6 ѿни, понѣже разумѣха това, прикѣгнаха въ дѹкаѡнски те градове, (сирѣчь)

въ дѹстра и въ Дірвіа, и во ѡколны те:

7 И тамъ благоговѣстваха.

8 И нѣкой человекъ въ дѹстра немощѣнъ съ нозѣ те седеше, понѣже бѣше хромъ ѿ рождѣніе то си, и никогда не ходеше.

9 Той слышаше Пѡвла като говорише: а Пѡвелъ като поглѣднѡ на него, и видѣ зацѡ и ма вѣбра да полдчи ищѣленіе,

10 Рече съ голѣмъ гласъ: (тѣбе говоримъ съ име то на 'Іисуса христѡ) стани на нозѣ те си правъ, и тоа чѡскочи, и ходеше.

11 Я народо като видѣ то вѡ (чдѡ) щото направѣ Пѡвелъ, фанаха да выкартъ съ голѣмъ гласъ по дѹкаѡнски азѹкъ, и говориша: бѡгове те се претвориша въ человекы, и слѣзоха кода насъ.

12 И наричаха Варнава дѡа, а Пѡвла єрміа: понѣже той бѣше началникъ на слово то.

13 Я жрѣцо на-дѣсва дѡвлъ, на-кога то капище то бѣше предъ градъ имъ, привѣде юнцы, и (донесе) вѣнцы предъ вратѡ та на-капище то, заеднѡ съ народа дѡ, и и-скаше да имъ принесѣ жертва.

14 Я апостоли те Варнава и Пѡвелъ като чдха, раздраха ги дрѣхи те, и вско-

чи́ха (вжтре) въ наро́датъ,
и въ́каха,

15 И гово́реха: ѿ мѣ́жїе,
защо́ прѣвїте това́; и нїе
сїме подо́бостра́стни ва́мъ
челоу́бцѣмъ, и проповѣ́дѣваме
ви да се ѿвѣ́рнете ѿ тѣ́хъ
ажжлївѣмъ (ра́ботѣмъ) къ б́гъ
жїва́го, ко́йто ѣ́ соотвори́лъ
небо́ то и зе́мля́ та, и сїч-
ко то што́то ѣ́ въ нїхъ́:

16 Ко́йто въ премина́ли те
ро́дове ѿста́вилъ бѣ́ше сїч-
ки те ꙗ́зычницѣмъ да хо́датъ
по сво́и те ꙗ́птища́:

17 Я́ко и́ да не престана́
да сїндѣ́телствѣва́ за се́бе
по́неже нї прѣвї до́бро, и
пра́ща нї ѿ небо́ то ажж-
дове и́ времена́ плодородни,
и и́спландѣва́ съ ꙗ́стїе и́ съ
весѣ́ліе сердца́ та на́ши.

18 И съ тѣ́хъ дѣ́мъ ѣ́дѣва́
предѣ́мѣха наро́датъ да имъ́
не ко́латъ жѣ́ртѣва́: (но да
сї иде́ се́кой оу́ дома́ сї, и
ка́то седе́ха та́мъ и оу́чеха).

19 Доидо́ха нѣ́кои ѿ Ан-
тїо́хїа и́ ѿ І́конїа́ І́удеи́, (и
ка́то проповѣ́доваха ѿни́
дерзнове́ннѣмъ, тѣ́хъ нагласї́ха
наро́датъ да се ѿста́ватъ ѿ
нїхъ́. и гово́реха, за́що ѿни́
нишо́ не ка́зѣва́тъ прѣвѣ́мъ,
но се ажжѣ́тъ) и́ подѣ́стї-
ха на́рсдатъ што́то съ ка́-
менѣ́ повї́ха Па́вѣла и́ и́з-
вѣ́коха (го) вѣ́жнъ ѿ гра-
дѣ́тъ, за́що́то мѣ́слѣ́ха че
ѣ́ оу́мрѣ́лъ.

20 Но ка́то се собра́ха о-
колѣ́мъ нѣ́гѣмъ оу́ченицѣмъ те,
стана́ и́ вѣ́зѣ въ гра́дѣ́тъ;
и́ на дрѣ́гїатъ дѣ́нь и́звѣ́зе
за́еднѣ́мъ съ Варна́ва, (и́ ѿи-
до́ха) въ Дѣ́рвїа́.

21 И ка́то проповѣ́да́ха
Ву́рггелїе́ то на то́хъ гра́дѣ́тъ,
и́ придо́вї́ха мно́го оу́че-
ницѣмъ, вѣ́рнахасе въ дѣ́стра
и́ І́конїа́ и́ Антїо́хїа́:

22 И оу́твержда́ваха дѣ́-
шѣ́ те на оу́ченицѣмъ те, и́
совѣ́товаха ги да сто́атъ
(цѣ́ржстї) во вѣ́ра та, и́ (по-
дѣ́ваха ги) за́що́то съ мно́-
го ско́рби тре́бѣва́ да вѣ́з-
неме́ въ ца́рство то Б́жїе́.

23 И ка́то и́мъ рѣ́кополо-
жї́ха свѣ́щенницѣмъ на се́комъ
цѣ́рква, и́ помоли́хасе Б́гъ
съ по́стѣ́тъ, преда́дохъ ги на
Го́спода, въ ко́гото повѣ́-
ровѣ́ха.

24 И ка́то проїдо́ха Пі́сі-
дїа́, доидо́ха въ Памфѣ́ліа́:

25 И ка́то проповѣ́да́ха
сло́во (Го́сподне́) въ Пергїа́,
слѣ́зоха во І́тталїа́.

26 И ѿ та́мъ ѿплывѣ́ха
во Антїо́хїа́, ѿ гдѣ́то бѣ́ха
пра́тени съ Б́жїа́ та́ благо-
да́тъ на дѣ́ло то, ко́йто и́
свѣ́рши́ха.

27 И ка́то ѿидо́ха та́мъ
и́ собра́ха цѣ́рква та, ка́зѣ́ха
ка́кво напра́вї Б́гъ чре́зъ
нїхъ́, и́ за́що́то ѿвори́ и́
на ꙗ́зычницѣмъ те врата́ та
на вѣ́ра та.

28 И СЕДЕХА ТАМШ МНОГО
ВРЕМЕ СЪ ОУЧЕНИЦЫ ТЕ.

ГЛАВА ВІ.

А НѢКОИ КОИТО БѢХА СЛѢ-
ЗЛИ ШЪ ИУДЕА, ОУЧЕХА БРАТІА
ТА, И ГОВОРЕХА: ЗАЩО АКО
СЕ НЕ ШВРѢЖЕТЕ ПО ОБЫЧАЮ
МШУСЕОКЪ, НЕ МОЖЕТЕ ДА СЕ
СПАСЕТЕ.

2 И ПОНЕЖЕ БУДЕ МНОГО
ПРЕПИРАНИЕ И РАЗНОГЛАСІЕ ПО
МЕЖДЪ НИХЪ И ПО МЕЖДЪ ПАУ-
ЛА И ВАРНАВА, ШВРѢДѢЛИХА,
ДА ВОЗЛѢЗАТЪ ПАУЛА И ВАР-
НАВА И ДРУГИ НѢКОИ ШЪ НИХЪ
ВО ИЕРУСАЛИМЪ КОДЪ АПОСТО-
ЛИ ТЕ И СТАРѢЙШИНЫ ТЕ ЗА
ТОВА ПШТАНИЕ.

3 СЪНИ ПРОЧЕЕ КАТО БУДЕ-
ХА ИСПРАТЕНИ ШЪ ЦѢРКВА ТА,
ЗАМИНАХА ПРЕЗЪ ФИНИКІА И
САМАРІА, И КАЗУВАХА КАК-
НО СЕ ШВРЖУВАХА ПШЗЫЧНИЦЫ
ТЕ (ВО ВѢРА ТА ХРИСТІАНСКА)
И СЪ ТОВА ПРАВѢХА ГОЛЕМА
РАДОСТЬ НА СІЧКИ ТЕ БРАТІА.

4 И КАТО СТИГНАХА ВО ИЕ-
РУСАЛИМЪ, ПРИАГИ ЦѢРКВА ТА
И АПОСТОЛИ ТЕ И СТАРѢЙШИ-
НЫ ТЕ, А ШНИ КАЗАХА КАКВИ
ЧУДЕСА СОТВОРИ БГЪ ЧРЕЗЪ
НИХЪ, (И КАКВИ ШВОРИ НА
ПШЗЫЧНИЦЫ ТЕ ВРАТА ТА НА-
ВѢРА ТА).

5 Но станаха нѣкои шъ Фа-
рисейска та ересъ който по-
вѣрваха, и говореа: за-
що трѣбва да шврѣздуваме
пшзычницы те който повѣ-
рватъ, и да имъ зарачае

да варадатъ законата Мш-
УСЕОКЪ.

6 И сокращае аполи те
и старѢйшины те да раз-
судатъ за тѣа вѣщъ.

7 И като буде големо раз-
судженіе, стана ПЕТРЪ, И
рече имъ: мѢЖЕ ШВРАТІЕ,
ИМЕ ЗНАЕТЕ, ЗАЩО ШЪ МНО-
ГО ВРЕМЕ ВЕЧЕ БГЪ ИШВРА
ИШЪ ПОМЕЖДЪ НАСЪ (МЕНЕ),
ДА ЧУВАТЪ ШЪ МОИ ТЕ ОУСТА
ПШЗЫЧНИЦЫ ТЕ СЛОВО ТОВА Г-
ПЕЛСКО, И ДА ПОВѢРОВАТЪ.

8 И БГЪ КОИТО ЗНАЕ СЕРА-
ЦА ТА ЧЕЛОВѢЧЕСКИ ДАДЕ ИМЪ
СНОЕ ТО СВИДѢТЕЛСТВО, ПОНЕ-
ЖЕ ИМЪ ДОРОВА СТАГО ДХЪ,
КАКВОТО И НАМЪ:

9 И НЕРАЗДѢЛИ НИКОЕ РАЗ-
ЛИЧІЕ МЕЖДЪ НАСЪ И НИХЪ,
ПОНЕЖЕ ИМЪ ШЧИСТИ СЕРАЦА
ТА СЪ ВѢРА ТА.

10 СЕГА ПРОЧЕЕ ЗАЩО ИСКУ-
ШАНАТЕ БГА, И ИСКАТЕ ДА
ТВРИТЕ НА ШИИ ТЕ НА ОУЧЕ-
НИЦЫ ТЕ ШДИНЪ ПШРЕМЪ. КО-
ГОТО НИТО ШТЦЫ ТЕ НАШИ,
НИТО НИЕ НЕ МОЖЕХМЕ ДА
ПОНЕСЕМЕ;

11 Но ние вѣрваме защо
съ благодасть та на ГДА НА-
ШЕГШ ИИСУСА ХРТА ШЕ ДА
СЕ СПАСЕМЕ, КАКВОТО И ШНИ.

12 ТОГАВА СІЧКИО СОБОРЪ
МЛЖНО, И СЛЪШАХА ВАРНАВА
И ПАУЛА КОИТО КАЗУВАХА
КАКВИ ЗНАМЕНІА И ЧУДЕСА
СОТВОРИ БГЪ ЧРЕЗЪ НИХЪ
ВЪ ПШЗЫЧНИЦЫ ТЕ.

13 И като мжкнаха они, шговори Іакввъ, и рече: мжжи братіе, послушайте мене.

14 Оумейнъ и зави какви Бгъ пѣрви пжть є благоволилъ да и зкѣре народъ ш пзвѣчнициъ те во своє то имі:

15 И съ това (слово Оумишново) согласватъ и словеса та пророчески, каквото писана:

16 Послѣще да се вжрнемъ, и ще да соградимъ скініа та Давідова паднала та: и развалѣно то нѣино ще да подновимъ, и ще да ѿ исправимъ:

17 Като да потрагата и дрѣги те человекъ Гда, и сички те пзвѣч въ който ши се проповѣда имѣ то моі: така говори Гдъ който прави сичко то това.

18 Знаѣми са на Бга ш вѣка сички те дѣла негові.

19 Затова азъ намѣрѣвамъ благословно да не досаждаме на оніа, който се швржшата ш пзвѣчнициъ те къ Бгъ.

20 Но токму да имъ пишемѣ да се варадате ш шскверненіи те (жертвы) іудаски, и ш блѣдъ, и ш оудавено, и ш кръвь, (и онова цюто ни є нимъ драго, да го не чинате дрѣгимъ).

21 Защото Мшвсѣй има ш старо време по сички те

градове мжжи който го проповѣдватъ, понѣже се прочита секол събѣита въ соборица та.

22 Тогѣва аполи те и старѣйшини те сичка та цѣрка намѣриха благословно да и звератъ мжжи помежд си, и да ги прататъ во Антиохіа заедно съ Павла и съ Варнава, (и и зкѣраха) іуда който се наричеше Варсѣва, и Тіла, който бѣха знаменити по междъ братіа та.

23 И написаха (та пратиша) чрезъ нѣхни те ржцѣ слѣдѣющі те словеса: аполи те и старѣйшини те и братіа та, на оніа братіа който живеатъ во Антиохіа и въ сиріа и въ Кілікіа, и швжрнали се ш пзвѣчнициъ те, желѣме да се радватъ (ш гдѣ).

24 Понѣже чѣхмѣ зацѣ нѣкои като и злѣзоха ш насъ доидѣха (тамъ), и смѣтиша въ со словеса, и разврацѣватъ ваши те дшш, понѣже ви говоратъ че трѣбва да се шврѣзвате, и да варадате законатъ (Мшвсѣовъ), на който нѣе не смѣ зарачали (това нѣшо:)

25 Видѣнисе благословно като се собрѣхмѣ єдинодшш, да и зкѣреме нѣкои мжжи и да пратимѣ кодъ васъ заедно съ возлюблен-

ны те наши (братѣа) Варнава и Павла.

26 Ои рѣчь съ человекы, които са предали души те си за име то на-ГДА наше-го Исуса Хрѣта.

27 Прѣщаме прочее Ида и сила, които ще да ви кажатъ и изъ оустъ тѣа исти те словеса.

28 Защото се виде благо-слобно и на стѣго Дха, и намъ, да ви не натовѣрне нищо по много тегота, ѡ-скѣнь тѣа (работы) които са потребны: (сирѣчь.)

29 Да се вѣрдите ѡ онова што се принѡси въ жѣрт-ва на Идли те, и ѡ кръвь, и ѡ оудѣвено, и ѡ блѣдъ: (и онова што не ѣ вамъ араго, да го не стѣвате аргимъ); ѡ които ако се вѣрдите, добре ще да стѡ-рите, здравствуйте.

30 Они прочее като бы-доха прѣтени, дойдѡха во Антиохѣа: и като собрѣахъ народатъ, дадоха писмо то.

31 Я Они като го прочѣ-тоха, возрадовѣхасе за оу-тѣшеніе то.

32 Я Ида и сила, понеже бѣха и они пророцы, съ много дѡ-мы оутѣшителны побѣиха братѣа та, и оутвердиха ги.

33 И като посѣдѣха тамъ мало време, испроводиха ги братѣа та со здравѣ кодъ апоостоли те.

34 Но Оѣла намери благо-слобно да ѡстанѣ тамъ, (а Ида се вжрна самъ во Иерусалимъ).

35 Я Павелъ и Варнава живѣеха во Антиохѣа, и оуче-ча и благобѣствѣвахъ сло-во то Господне, зѣднш съ мнозина аргѣи.

36 И по нѣколко дни рече Павелъ на Варнава: да се вжрнеме да посѣтѣме братѣа та наши по сѣчки те градове, въ които проповѣ-дѣхъме слово то Господне, (за да видѣме) какви жи-вѣатъ.

37 Я Варнава поиска да зѣме съ себе Иѡанна, който се наричаше Марко.

38 Но Павелъ говореше, не трѣкѣва да зѣмеме съ себе си оногѡва, който се ѡдѣли ѡ насъ ѡ Памфѣліа, и не дой-дѣ съ насъ на служба та, на коѡто бѣхъме прѣтени.

39 Отанѡ прочее помеждѡ нихъ рѣниѣ, што се раз-дѣлиха едѣнъ ѡ аргѣиго: и Варнава оубо зема Мар-ка и ѡплывѣ въ Кипръ:

40 Я Павелъ избѣра Сѣла и пойдѣ, като го предадо-ха братѣа та на Бжѣа та благодѣть.

41 И прохѡдѣше сѡрѣа и Кѣлѣкіа, и оутверждаваше цѣркѡвѣ те.

ГЛАВА 21

И доиде въ Дѣрвіа и въ Лустра: и бѣше тамъ нѣкой оученикъ, име то мѣ Тимоѳій, сынъ на-нѣколъ жена в-прѣйска коато бѣше повѣр-вала, а баща мѣ бѣше Вла-линъ:

2 Тоа оученикъ бѣше сви-дѣтелствованъ (за добръ) ѿ братіа та който бѣха въ Лустра и во Іконіа.

3 И поиска Павелъ да иде той съ него: и зема та го ѿбрѣза заради Іудеи, те който се намерѣваха по о-ніа мѣста: защото знаѣха сички те че баща мѣ бѣше Влалинъ.

4 И като заминаваха презъ градовѣ те, предаваше имъ да вѣрдатъ оніа оузако-ніиѣ, што се ѿпредѣлиха ѿ апостоли те и ѿ старѣи-шинъ те който бѣха во Іе-русалимъ.

5 Цѣрквы те прочее оу-тверждаваха се съ вѣра та, и кѣта дѣнь се оумножаваха въ число то.

6 И като проидоха презъ Фругіа и презъ Галатійска та страна, възбрани имъ дхъ стѣи да проповѣд-ватъ слово то въ Ісіа.

7 И като доидоха въ Мѹ-сія, покѣшаваша се да идатъ въ Виѡуніа: но не ѿстави ги (стѣи) дхъ.

8 И като заминаха Мѹсія, слѣзоха въ Трѡада.

9 И презъ ноць та се ги-ви видѣніе на Павла: (сирѣчь) нѣкой человекъ Македонинъ заста на предъ негъ, и молешемъ се, и го-вореше: замини въ Маке-доніа, и помогни намъ.

10 И като виде (Павелъ) видѣніе то, абіе поискахме да идеме въ Македоніа, по-неже разѣмѣхме ѿ това, за-що ны вѣка Гдъ да имъ благовѣстиме.

11 Като се ѿвезохме про-чее ѿ Трѡада, доидохме право въ Самофракъ, а въ Арѣгатъ дѣнь въ Неаполь:

12 Я ѿ тамъ въ Філіппы, който ѣ пѣрвый градъ на-таа часть Македонска, и Римска Колѡніа, и пресе-дѣхме нѣколко дни въ тоа градъ.

13 И въ дѣнь събѣштенъ излѣзохме вѣнъ изъ гра-дъ та при една рѣка, гдѣ-то бѣше обѣчай да се мо-латъ, и като седнахме раз-говарахмесе съ жены те кой-то се бѣха сограли тамъ.

14 И една жена ѿ градъ Фиватірскій име то и Лу-діа, коато предаваше: пор-фѹра, и почиаше Бога, слы-шаше: на коато Гдъ ѿвори срдцѣ то да внимаѣ на о-ніа словеса който говореше Павелъ.

15 И като се кръсти тѣа, и домашни те и молеше иш, и говореше: ако ме познавате че самъ вѣрна на Гда, влѣзте въ кѣща та ми, и живейте: и принѣди иш.

16 И случисе като шѣвахме на молитва, грѣтна иш єдна слугина, коато имаше дѣхъ пытлива, и много печалба придобиваше на свои те господаре, като проричаше.

17 Тѣа пойдѣ слѣдѣ Павла и слѣдѣ насъ, и выкаше, и говореше: тѣа челонѣцъ са слуги на Бга вѣшнаго, които проповѣдватъ намъ пжть на-спасѣніе то.

18 И това правеше много дни: и понѣже се досади на Павла, шѣхрнасе и рече на дѣхъ: заповѣдваемъ ти съ име то Исуса Христа, и излѣзни изъ нѣа, и тоа часъ и излѣзе.

19 И като видѣха господарете и че се загуби надежда та на-печалба та имъ, фанаха Павла и Гѣла и завлѣкоха ги на торжище то кодъ князове те.

20 И като ги представиха предъ военодш те, рѣкоха: тѣа челонѣцъ возбундватъ нашѣта градъ, понѣже са иудѣи:

21 И проповѣдватъ ни обѣчан, който не є допущѣно намъ нито да ги прѣ-

маме, нито да ги стрѣваме, понѣже сме Римляне.

22 И стѣеже сичкио народъ на вржъхъ нѣхъ, и военодш те като имъ содраха дрѣхите, заповѣдаха да ги вѣлта съ тоаги.

23 И като ги бѣха много, тѣриха ги въ темница та. и зарачаха на темничныа та стражъ да ги варди цвржестю

24 Който като зема такава заповѣдъ, тѣри ги въ най вжтрешна та темница, и стисна имъ нозѣ те въ клада.

25 И въ полноцик Павелъ и Гѣла моলেখасе и славахъ Бга: и слышаха ги вжрзани те въ темница та.

26 И внезапно бѣде големо землетрасѣніе, цото се поклаати шѣнованіе то темнично: и тоа часъ се шѣвориха сички те враты, и развжрзахасе вжрзла та на сички те.

27 И темничныо стражъ като се собѣди, и видѣ шѣврены враты те темничны, извади ножатъ, и икаше да се оубіе понѣже мыслеше че са повѣгнали затворени те.

28 Но Павелъ и звыка съ големъ гласъ, и рече: не дѣй стрѣва никое зло на себе си: зашто сме тѣка сички те.

29 И поискъ свѣцъ и вскочи вжтре, и съ трепѣраніе припадна къ нозѣ те Павловы и Гѣлины:

30 И ѿзвѣде ги вѣнъ, и рече: господіе, що трѣбѣна да правимъ да се спасемъ;

31 Я ѿни мѣ речекоуа: повѣрѣвай въ Гдѣ Исуса Хрѣта, и ще да се спасешъ ты и сичкіо твоѣ домоу.

32 И проповѣдауа мѣ слово то Господне, и на сички те който бѣха въ домоу мѣ.

33 И зема ги въ тоа ѿсты-атъ часъ презъ ноцьта, и ѿзмы ги ѿ рамы те, и крѣсти се самъ и сички те мѣ домашни аѣіе.

34 И като ги новѣде въ домоу си, предложѣ ѿмъ траніза, и возрадова се со сичкіатъ си домоу, защото повѣрова въ Бга.

35 И като самна, пратиуа воевоу те и толгоносцы те, и говореуа: пѣстни ѿныа человекы.

36 И каза темничныо стражъ тіа дѣмы на Павла: защо са пратили воевоу те да вы пѣстиме: сегѣ си ѿзлѣстите, и ѿдѣте си со здраве.

37 Я Павла ѿмъ рече като ны бѣха предъ нароудатъ бѣвъ сѣдѣ който сме Римлане, фжрліуа ны въ темница та, сегѣ тайны ли ны ѿзвѣдатъ; не бѣва (тона) тѣка: но да дсѣдатъ ѿни самни и да ны ѿзвѣдатъ.

38 И казѣха толгоносцы те тіа дѣмы на воевоу те:

а ѿни като чѣха че са Римлане, оуплашихасе.

39 И дойдѣха та ги оупмолихѣ, и като ги ѿзвѣди-ха ѿзъ темница та, мѣлаха ги да ѿзлѣзатъ ѿ граждѣ.

40 Я ѿни като ѿзлѣзоуа ѿзъ темница та, ѿидѣха въ двѣнна та кжца, и като видѣха братіа та, оутѣшихѣ ги и ѿзлѣзоуа ѿ граждѣ.

ГЛАВА 31.

И като заминахѣ ямфѣполь и яполоніа, дойдѣха въ Солонъ, гдѣто бѣше сокорице ѿдѣйско.

2 И влѣзе Павелъ по своѣатъ си обѣчай коуа ниуа и три сѣбѣуа (нарѣдѣ) се разговареше съ ниуа ѿ писаніа та.

3 И докѣзѣваше ѿмъ и ѿзаснаваше, защо трѣбѣваше да пострада Хрѣтоу, и да воскресне ѿ мѣрты те, и защо тоа Исуса когото ви азу проповѣдавѣмъ, естъ Хрѣтоу.

4 И нѣкои ѿ ниуа повѣроваха, и прилѣпихасе при Павла и при ѿіа, и многе множество ѿ негопочитателны те ѿлины, и ѿ благорѣдны те жени немало.

5 Я ѿніа ѿдѣе който не повѣроваха завидѣха, и собраха нѣколко злы человекы ѿ сокацы те, и направихѣ нароудъ (ѿ ниуа), и

правѣха вѣдѣть шо градѣтъ:
и като нападнаха на Іас-
соновыятъ домъ, траѣсѣха
Павла и Сіла да ги изве-
дѣтъ къ народатъ.

6 И понеже ги не наидоха,
влѣчеха Іассона и нѣкои ѿ
брѣтия та камто градонач-
алнициы те, и вѣкаха: за-
що то онѣа што возвѣднѣ-
ха сичка та вселѣннаа, онѣ
дойдоха и тѣка:

7 Които прѣа Іассонъ: и
онѣ сички те праватъ про-
тивнѣ на Кесареви те по-
велѣнія, понеже говоратъ
че ѣ дрѣгъ царь, Исѣсъ.

8 И (такѣ) смѣтиха наро-
датъ и градоначалнициы те,
които слышаха тѣа (дѣмъ):

9 Но като зѣха оудосто-
вѣреніе ѿ Іассона и ѿ дрѣ-
ги те, ѿпѣстиха ги.

10 Я кратѣа та тѣа чѣсъ
презѣ ноцѣ та испратиха
Павла и Сіла въ Кѣрія: кой-
то като стигнаха (тамъ),
ѿидоха въ собѣрице то Іу-
дѣйско.

11 И тѣа (Кѣриане те) вѣха
пѣ благородни ѿ онѣа Іудѣи
който живѣаха въ Солднѣ:
защо то прѣаха слово то со
сичко то оудѣрдѣе, и испѣто-
ваха секи дѣнь писанѣа та,
дали са такѣ тѣа (работы).

12 Мнозина прочѣе повѣ-
роваха ѿ нѣхъ, и ѿ Влин-
ски те жены почтѣнны те,
и ѿ мжжѣ то не мѣло.

13 Но като развѣдѣха Со-
лднски те Вврѣе защо и въ
Кѣрія се проповѣда слово
Крѣе ѿ Павла, дойдѣа и
тамъ, и вѣдѣаха и възвѣ-
новаха народатъ.

14 Тогѣва кратѣа та неза-
кѣвнѣ испратиха Павла да
идѣ къ морѣка та страна:
а Тимѣей и Сіла ѿстанѣ-
ха тамъ.

15 И онѣа што препро-
вождаха Павла (да го вѣр-
датъ по пѣтъатъ), завѣдо-
ха го дори до Янина: и
като зѣха заповѣдѣ ѿ не-
гѣ за Сіла, и за Тимѣей,
да дойдатъ пѣ скорѣ кода
него, вѣрнѣахасѣ назѣдѣ.

16 И като ги чѣкаше Павла
во Янина, ѿскѣрѣдѣвашѣ мѣ
се дѣшѣа та въ него, като
гледаше че ѣ пѣленъ градо
съ іудѣлы.

17 Прикѣзѣвашѣ прочѣе въ
собѣрице то съ Іудѣи те и
съ когопочитѣтелни те, и
на пазѣратъ ката дѣнь съ
онѣа който се слычѣаха.

18 Я нѣкои ѿ ѣпѣкѣровѣ
те и стоически те Фѣлософи
прикѣзѣваха съ него: и нѣ-
кои ѿ нѣхъ говорѣаха: шо
щѣ ли да говори тѣа пѣз-
дѣнословецъ; а дрѣги (говѣ-
рѣаха): видѣсе защо про-
повѣдѣва чѣждѣ бѣгове: за-
що то имъ благовѣствѣва-
ше Исѣсъ и воскресѣніе то.

19 И фанѣаха го та го за-

вѣдоха на Яреопѣга, и говорѣха: можемъ ли да разумѣемъ каквѣ ѣ това ново оученіе, което проповѣдавашъ;

20 Защото чюдны нѣкои (работы) тѣрашъ въ наши те оуши, и скаме прочее да разумѣемъ, що ще да бждатъ тѣ работы:

21 (И сички те Юдинане, и колкото странни се намираха тамъ, въ нищо дрѣго се не оупражняваха, но токму да говоратъ или да сдѣшатъ нѣщо ново).

22 И застана Павелъ на срѣда Яреопѣга, и рече: мъже Юдинейстїи, азъ въ глѣдама защо сте въ сичко боговозмѣниви.

23 Защото като заминѣвахъ и изгледовахъ ваши те богопочитателни мѣста, намѣрихъ и едно капище на което беше написано: на незнаемшатъ бгъ. Тогова бгъ, когото вые не знаете а почитате, азъ ни го проповѣдавамъ.

24 Бгъ който ѣ сотворилъ мїръ и сички те (твари) които са въ него, той понѣже ѣ Гдъ на-небѣ то и на-земла та, не живѣе въ цѣркви направены ѡ ржцѣ те чело-вѣцки:

25 Нито прїима сдѣженіе ѡ ржцѣ чело-вѣцки, като да бы мъ требвало нѣщо,

понѣже дава на сички те живѣтъ и дшханіе и сичко (дрѣго).

26 И создалъ ѣ ѡ едно кржвъ сичкіатъ родъ чело-вѣцкїи, за да живѣатъ по сичко то лицѣ на-земла та, и ѡпредѣлилъ ѣ преддреченни времена та, и суноре те на-населеніе то имъ:

27 За да трѣсатъ Гдѣ, и да бы го като съ ржцѣ на-пипали и нашли: ако и да не ѣ далѣче той ѡ секогѡ ѡ насъ.

28 Защото съ него живѣемъ и мжраме, и имамы бытїе: каккото и нѣкои ѡ ваши те сгїхотворцы са рекли: нѣ сме родъ Бжїи.

29 Понѣже сме прочее родъ Бжїи, не трѣбва да мѣсли-ме защо ѣ подобенъ бгъ на злато, или на сребро, или на камень, и зработенъ съ хдѣожество и съ хитрость чело-вѣцка.

30 Понѣже прочее презира времена та на-незнааніе го, сегдѣ заповѣдава на сички те чело-вѣцы секаде да се покаятъ.

31 Защото ѣ ѡпредѣлилъ единъ дѣнь, въ който ще да сдѣи сичка та вселенна съ правда, чрезъ чело-вѣка когото ѣ предшпредѣлилъ, и оувѣрилъ сички те за него, понѣже го воокреси ѡ мѣртвы те.

32 И о́ни, като чуха вос-
кресе́ние на-ме́ртви те, ѿ́днѣ
се рѣга́еха: а́ дрѣги рѣко́ха:
дрѣги пъть ще да те чѣеме
за това̀.

33 И така̀ Па́велъ си ѿз-
лѣзе ѿ сре́дъ ни́хъ.

34 И нѣкои мѣжѣ пршлѣ-
ни́хасе при не́го, ѿ повѣро-
ва́ха: междѣ ко́нто бе́ше ѿ
Дио́нѣсѣй Преопагітскѣй, ѿ
ѿ́днѣ жена̀ ко́нто се ѿме-
нѣнаше Дама́рь, ѿ дрѣги съ
ни́хъ.

ГЛѢВА III.

Послѣ по това̀ ѿстави
Па́велъ Йо́нна, ѿ дойде́ въ
Коринѣъ:

2 И поне́же намери́ тамъ
нѣкого́ ѿ́днѣнина име то
мѣ Я́кула родомъ Пѣнтани-
на, ко́нто бе́ше ско́ръ до-
ше́лъ ѿ Ита́ліа, ѿ Прѣскілла
жена̀ та мѣ, (защо̀то Клав-
діѣ бе́ше заповѣдалъ да си
ѿи́датъ гѣчки те ѿ́днѣ ѿ
Рѣмъ) ѿи́де въ кжца̀ та имъ.

3 И поне́же има́ха ѿ́днѣ-
но хѣдо́жество, седе́ше сѣ
ни́хъ, ѿ рабо́таше: защо̀то
хѣдо́жество то имъ бе́ше да
пра́ватъ шатръ.

4 И въ сі́коа сѣбѣвѣта про-
повѣдова́ше на собо́рица
та ѿ преѣмова́ше ѿ́днѣ те
ѿ Блѣины те.

5 И ко́гато дойдо́ха ѿ Ма-
кедо́ніа Віла ѿ Тѣмосѣй,

Па́велъ се сі́леше съ дрѣхата̀
да сви́дѣтелствѣва на ѿ́днѣ
те, защо̀ Исѣсъ ѿ́днѣ хрѣ́сто́съ.

6 И поне́же о́ни мѣ се про-
ти́веха ѿ хѣла́ха, ѿстре́се си
дрѣхи те, ѿ рече имъ: кржѣ-
та̀ ва́ша да бѣде на гла́вѣ
те ви: азъ самъ чи́стъ (ѿ
не́а), ѿ тѣка на та́мъ ще
да иде́мъ въ тѣзѣчицы те.

7 И като се премѣсти ѿ
та́мъ, ѿи́де въ кжца̀ та на-
нѣко́го име то мѣ ѿ́днѣ,
ко́нто почи́таше Бѣга, ѿ кж-
ца̀ та мѣ бе́ше бли́зъ при
собо́рице то.

8 И Крѣспъ нача́лнѣко на-
собо́рице то повѣрѣва́ въ
Гѣа со гѣчкиа́тъ си до́мъ:
ѿ мно́зина ѿ Коринѣяне те
като слѣша́ха (Па́вла) въ-
рѣва́ха ѿ кржца̀нахасе.

9 И рече Гѣвъ въ ви́дѣніѣ
нощѣа̀ на Па́вла: не бо́йся,
но говори́, ѿ да не ма́жк-
нешъ:

10 Защо̀то азъ самъ ѿ-
те́бе, ѿ ни́кой не ще́ да ти
сто́ри злѣ: поне́же има́мъ
мно́го лю́дѣ въ то́а гра́дъ
(ко́нто ще́ да повѣрѣватъ).

11 И седе́ тамъ ѿ́днѣ го-
ди́на ѿ ше́сть мѣ́сѣцъ, ѿ
побѣдѣваше ги сло́во Бѣжѣе.

12 И ко́гато стана́ Гал-
ліѣнъ Я́ноупа́тъ во ѿ́днѣа̀,
напа́днаха ѿ́днѣ те ѿ́днѣ-
дѣшнѣ на Па́вла, ѿ привѣ-
до́ха го на сѣдѣлище то.

13 И гово́рѣха: защо̀ то́а

чловѣкъ предѣмѣва наро-
дѣтъ да почитатъ Бгѣа (сѣ
почитаніе) противно на
законѣ.

14 И като искаше Павелъ
да си шѣвори оустѣа та (да
предѣма), рече Галліѣнъ на
Иудеи те: ако вѣхте искали
сѣдѣтъ, шѣ Иудеи за нѣкол
не-
пѣрѣва, или за нѣкое зло
дѣло, по правѣа шѣхъ да въ
послѣшамъ:

15 Но понѣже вѣше то про-
шнѣе ѣ за слово и за име-
на и за законѣа вѣшъ,
вѣе си го оуправѣте сами:
защото не шѣмъ да бждемъ
сѣдѣа на такива (работы).

16 И испжди ги шѣ сѣдѣ-
лише то.

17 И блани те фанѣха сѣ-
сѣна начѣликатъ на-собѣ-
рише то, и вѣха го предѣ
сѣдѣлише то: но Галліѣнъ
шнѣдѣ не мѣреше за това.

18 Я Павелъ сѣдѣ тамъ шѣ-
ше нѣколко време, и като
се прости сѣ братѣа та, шѣ-
пнѣва въ Фѣрѣа, (и сѣ него
Якула и Прѣскѣлла) като си
шѣстриже главѣа та (пѣ на-
предѣ) въ градъ Кенхрѣа:
защото имаше такова шѣ-
вѣщаніе.

19 И като стигна въ Фѣ-
сѣвъ и тѣхъ шѣстѣви тамъ:
а сѣмъ (тои) влѣзе въ со-
бѣрише то и прикѣзѣваше
сѣ Иудеи те.

20 И они го мѣлаха да

посѣди оу нихъ пѣ много
време, но тои не шѣа:

21 Но прости се сѣ нихъ,
и рече: зашто трѣбѣва непре-
мѣннѣво во Иерѣсалимъ да
направимъ празѣникѣтъ
што иѣде: и пакъ, ако шѣ
Бгѣвъ, шѣ да се вѣрнемъ коѣъ
вѣсѣ. И шѣпнѣва шѣ вѣсѣвъ.
(Я Якула и Прѣскѣлла шѣста-
наха во вѣсѣвъ).

22 И като слѣзе въ Кеса-
рѣа, искачѣсе (во Иерѣсалимъ)
и видѣсе сѣ шѣрѣкѣва та, и
слѣзе во Антиѣохѣа.

23 И като посѣдѣ тамъ
нѣколко време, влѣзе, и
замѣнѣваше на рѣдѣ по Га-
латѣйска та страна и по
Фрѣгѣа, и оутѣрѣждѣваше
сѣичѣки те оученишѣ.

24 И нѣкой Иудѣанинъ и-
ме то мѣ Яполлѣсѣвъ, рѣдомъ
шѣ Ялѣксандрѣа, който бѣше
чловѣкъ многобѣнъ дой-
дѣ во вѣсѣсѣвъ, и имаше го-
лѣма сѣла въ писѣнѣа та.

25 Тои бѣше настѣвлѣнъ
на оучѣнѣе што Господѣе и
горѣше сѣ дѣхѣтъ, и говѣ-
реше и оучеше правѣо за
лѣспѣа, ако и да знѣеше
сѣамъ Иѣваннѣовѣто крѣшѣнѣе.

26 Тои начина да говѣри
дерзновѣннѣво по собѣришѣа
та, и като го чѣха Якула
и Прѣскѣлла, прибѣраха го въ
кѣшѣа та си, и наѣчиха го
пѣ ишѣвѣстнѣво на оучѣнѣе то
Господѣе.

27 И когато стори намѣреніе да замине во Иѳаіа, брѣтѣа та писѡхѡ писмѡ на тамошни те оученицѡ да го прійматѡ: който като ѡиде тамѡ, помогна много съ Божіа та благодѣть на оніа, който бѣха повѣрѡвали:

28 Защото не престѡнѡваше да ѡбличѡва Іудаѣи те цвржствѡ на гѡвѣ понеже докѡзѡваше ѡ писѡніа та за що Іисѡсъ ѣ Хрѣтѡсъ.

ГЛАВА ӨІ.

А въ това време когато бѣше Яполлѡсъ въ Коринѡтъ, Пѡвелѡ проиде гѡрни те странѡ (Ясінски), и доиде во Ѳфѣссъ: и като намери тамѡ нѣкои оученицѡ,

2 Рече имѡ: пріахте ли Дхъ стѡйи когато се крестіхте; а оні мѡ рѣкоха: но не смѣ ни чѡли има ли Дхъ стѡйи.

3 Я той имѡ рече: во що сте се прочее крестіли; а оні мѡ рѣкоха: во Іѡанново то крещеніе.

4 И рече имѡ Пѡвелѡ: Іѡаннѡтъ кресті съ крещеніе напокаліне то, и говореше на народѡд, да вѣрѡватѡ въ онѡгоѡа който иде слѣдѡ негоѡ, сирѣчь во Хрѣта Іисѡса.

5 Я оні като чѡха, кржстіхасе во име то на Гѡда Іисѡса.

6 И като си тѡри Пѡвелѡ ржцѣте на нихъ: доиде Дхъ стѡйи на нихъ: и начнаха да говоратѡ съ различнѡ ѡзѡцѡ и да прѡрѡчествѡватѡ.

7 И бѣха сички те до дванадесѡтъ человекѡцѡ.

8 И като влѣзе въ сокѡрище то, прѡповѣдѡваше дерзѡвеннѡ при мѣстѡцѡ, и оунѣрѡваше ги за царство то Бжѣе.

9 Но понеже нѣкои стсѣха оупѡрни и не щѣха да повѣрѡнатѡ, но хѡлаха оученіе то Госѡдне предѡ народѡтъ, онѡ ѡстѡпѡи ѡ нихъ, и ѡдѡбли оученицѡ те, и нача да прѡповѣдѡва сѣки дѣнь въ оучилище то на ѣдноѡ който се именѡваше Тѡраннѡ.

10 И това бѡде двѣ годѡни: што то сички те който живѣѣха во Ясїа и Іудаѣѣ и вѡлине, чѡха прѡповѣданіе то за Госѡда Іисѡса.

11 И Бгъ стрѡваше голѣми чѡдеса чрѡзѡ Пѡловѡ те ржце:

12 До тѡлко, што ноѡсѣха и тѡраха на бѡлнѡ те кжрпѡ и пѡлси който бѣха стѡли на (Пѡлово то) тѣло, и исцѡлѡвахасе ѡ болесті те си, и дѡхѡве те нечїсти и злѡзѣха ѡ нихъ.

13 И начнаха нѣкои ѡ оніа заклинѡтели Іудаѣи кой-

то скѣтатъ ѿ мѣсто на мѣсто, да призываетъ име то на-Гдѣа Исуса надъ ѡнѣа който имаха злы дѣхове, и говорѣха: заклинаемъ въ Исуса, когото Павла проповѣдѣва.

14 Я тѣа штого правѣха то-вѣ, бѣха седмь сѣнове на-мѣкогѡ Иудѣанина архіереѣа, името мѡ Скѣула.

15 И ѿговорилъ бывшю дѣхъ и рече: и Исуса знамъ, и Павла познавамъ, но вые кой есте;

16 Я человекко, въ когѣто бѣше злыо дѣхъ, скочи на нихъ, и като имъ надви, зема такъва сила надъ нихъ, што едѡа и збѣгнаха голи и оуранени ѿ ѡнѣа къща.

17 И раздѣтѣха това (нѣшо) сѣчки те Иудѣе и Влалине който живѣиха во Вѣфѣсѣ: и (голѣмъ) стѣрахъ на-паднѣ на нихъ, и возвеличавашесе име то Господне.

18 И мнозина ѿ ѡнѣа който бѣха повѣрѡвали дохождаха та се исповѣдоваха, и изказѡваха дѣла та си.

19 И мнозина и ѿ ѡнѣа който чинѣха магїи, сокираха книги те си, и изгѡрѡваха ги предъ сѣчки те: и сметнѣха имъ цѣна та, и намерѣха (защѡ чинѣха) педесе хїлладъ драма сребрѡ.

20 Такѡ цвржетѡ растѣше слово то Бжїе, и оукрѣплавашесе.

21 И като се свѣршиха тѣа (рѣботы), тѣри Павелъ на оумжтѣ си, като проїде Македонїа и Яхїа, да иде во Иерусалимъ и рече: защѡ като идемъ тамъ, требѡва да видимъ и Римъ.

22 И като прати двѣма ѿ ѡнѣа който мѡ слѣдѡваха, сѣрѣчь Тимоѡѣа и Врѣста, той ѡстанѣ нѣколко време во Асїа.

23 И въ ѡновѣ време къдѣ голѣмъ бѣхтѣ за оученїе то Господне.

24 Защѡто нѣкой име то мѡ Димїтрїй, златѣрь понеже правѣше храмове сребраны на Артемїда, даваше на хѣдожницѡ те голѣма печалба.

25 Който като сокра, и іѡще дрѣги работницѡ, който работѣха такъва рѣботы, рече: вые знѣете ѡ мѡжїе, защѡ ѿ тѣа рѣбота се хранимѣ нѣе.

26 Но сегѣ видите и чѣте, защѡ не самъ Вѣфѣсѣ, но токо речї сѣчка та Асїа тоа Павелъ (сѣ своѣ то оученїе) предѡмѣ и ѡбжрнѣ многѡ народъ, понеже говори, защѡ бѡгове те който се правятѣ сѣ рѣще человекѣски, не сѣ бѡгове.

27 И не требѡва самъ да се койме да не бѡ дошло въ презрѣнїе нашѣ то хѣдожестѡ, но да не и храмѡ на-

ВЕЛИКА ТА БОГІНА ЯРТЕМІДА
НАЧНЕ ДА СЕ ПОЧИТА ЗА НИ-
ЩО, ЙЩЕ ДА СЕ РАЗВАЛИ НЕЙ-
НО ТО ВЕЛИЧЕСТВО КОАТО СІЧ-
КА ТА ЯСІА Й (СІЧКА ТА) ВСЕ-
ЛЕННАА ПОЧИТА.

28 Като чуха това, раз-
гнѣваха се по премногш ѿ
начнаха да викатъ, ѿ го-
ворѣха: велика ѣ Яртеміда
ВФѣсскаа.

29 И напжани се сичкіо
града съ матѣжъ а ѿни на-
летѣха ѣдинодушнш на по-
зорище то, ѿ гравнаха Гаіа
ѿ Ярестарха Македонанш те,
който бѣха дръгаре Павлови.

30 Я Павелъ искаше да
влѣзе въ народа тѣ, но не
ѿставиха го оученицы те.

31 И нѣкон ѿ Ясійски те
началниш, понѣже мѣ бѣха
пріатели, пратиша мѣ вѣсть,
ѿ молаха го да не вдава
себе си на позорище то.

32 И ѣдни дръго нѣщо
викаха (а дръги дръго): за-
що то собраніе то бѣше смѣ-
щено, ѿ помногото ѿ нихъ
не знаѣха за какво са се ѿ
собрали.

33 И ѿ народа тѣ ѿбраха
Ялѣксандра, когото предло-
жиха 'Идаѣе те: а Ялѣксандръ
помахъ съ рѣжъ та, ѿ иска-
ше да говори народѣ.

34 И като разумѣха че
ѣ 'Идаѣанинъ, бѣдѣ ѣдинъ
гласъ ѿ сички те който ви-
каха (оу гласъ) колко до

два часа: велика ѣ Яртемі-
да ВФѣсскаа.

35 И като оу смири градъ-
скіо книжникъ народатъ,
рече: мѣжѣ ВФѣскіи, ѿ кой
ѣ ѿнш чловѣкъ дето не
знаѣ, защо ВФѣскіо градъ
ѣ служитель на велика та
богѣна Яртеміда, ѿ на 'Ида-
лѣ ѿ, който ѣ падналъ ѿ
дѣа;

36 Понѣже прочее безъ всѣ-
кое прекослѣвіе това (нѣщо)
ѣ така, трѣкѣва вше да се
оутишите, ѿ да не напра-
вите нищо безчїнно.

37 Защото сте довели тѣа
чловѣш, който нито ѿ
Яртеміданшатъ храмъ са
нѣщо оукрали нито когѣ-
на та ваща хѣлатъ.

38 Яко Димїтрїй, ѿ хѣ-
дѣжницы те който са съ не-
го, ѿматъ съ нѣкого сѣдъ,
има днѣ оуречени за сѣдъ,
има ѿ Янѣѿпати: да тра-
сатъ сѣдъ ѣдинъ на дръ-
гиго.

39 Яко ли за дръги (нѣ-
кои ракоты) трасите, (сѣдъ)
ѿнш можатъ да се разсѣ-
датъ въ законшатъ со-
боръ.

40 Защото сме въ бѣдѣа
да ны не намѣратъ виновнш
за днѣшніатъ бѣнтъ кога-
то нема никоа причина, за
коато да можеме да даде-
ме ѿговоръ за тона воз-
бѣненіе. И като рече това,

распѣсти нарѣдѣтъ който
се бѣше собралъ.

ГЛАВА К

И като се оутиши смѣше-
ніе то, Павелъ певыка оу-
ченицъ те, (и оутѣши ги),
и като се прости съ нихъ,
излѣзе да иде въ Маке-
донїа.

2 И като пройде презъ о-
нѣа странѣ, и оутѣши ги
съ много дѣмъ, доиде въ
Валѣда.

3 И като по живеа тамъ
три мѣсѣцъ, понеже ѿде-
те се сговорѣха да мѣ сто-
ратъ зло, когато щеше да
иде въ Еврїа, помысли да
се върне презъ Македонїа.

4 И испратѣха го дори до
Асїа Овсїпатръ (Пѣрровъ)
Бѣранинъ: и ѿ Солѣмане те,
Врїстѣрхъ и Секѣндъ: и
Гайи Дерѣанинъ и Тімо-
дѣи: и ѿ Асїане те, Тѣхїкъ
и Трофїмъ.

5 Они понеже ѿидѣха на-
прѣдъ, чакаха ны въ Трѣада.

6 И нїе поидѣхме съ гемїа
та ѿ Фїліппъ те послѣ по
празднични те дни на-прѣ-
сни те хлѣбове, и доидѣхме
къдъ нихъ въ Трѣада за
пѣтъ дни, и преседехме та-
мъ седмь дни.

7 И въ цѣрвѣатъ дѣнь на-
седмїца та, като се бѣха со-
брали оученицъ те да лѣ-
матъ хлѣбъ, Павелъ се раз-

говѣраше съ нихъ, понеже
искаше да излѣзе въ оу-
трешнїанъ дѣнь, и простре
разговоратъ дори до полѣ-
нощѣ.

8 И горѣха многѣ свѣщѣ
въ горница та, гдѣто бѣх-
ме собрани.

9 Я едно момчѣ име то
мѣ вѣтѣхъ, като седеше на
прозорѣцѣтъ, и заспало бѣ-
ше тѣшкѣ, когато Павелъ
говореше прострѣннѣ, на-
весисе на снѣжѣтъ, и падна
ѿ трѣтїатъ катъ до слѣ, и
вдигнаха го мѣртво.

10 И слѣзе Павелъ и легна
на него, и като го пригжр-
на, рече: не смѣшѣвайте се:
защото дѣшѣ та мѣ ѣ въ
него.

11 И като се качи (пакъ),
та преломї хлѣбатъ и по-
хлѣпа, и приказѣ довол-
нѣ дори до зорї, послѣ
ѿиде.

12 Помеждѣ това доведѣ-
ха момчѣ то живо, и оу-
тѣшихасе не малъ.

13 И нїе влѣзохме по на-
прѣдъ въ гемїа та, и ѿвѣзох-
месе во Ассѣнъ, понеже ѿ
тамъ щѣхме да поемеме
Павла: защото такѣ ни
бѣше зарачалъ, а тѣй самъ
щеше да доиде (по сѣхѣ)
пѣшѣ.

14 И като се собра съ насъ
во Ассѣнъ, зѣхме го и дои-
дѣхме въ Мїтѣлинъ.

15 И ѿ тамъ ѿплавѣхъме, и на оутрешніатъ дѣнь стпгнахъме. грешъ Хіо, двѣ др҃гіатъ дѣнь се ѿнезоухме въ Ѡмосъ: и като преноушѣвахъме въ Трѡг҃҃ллѣа, на др҃гіатъ дѣнь дойдохъме въ Мѣлитъ.

16 Заціо то Павелъ намери благословно да замине Ѳфесъ, за да не бѣ се забавилъ во Ісїа: заціо то вѣрзаше, ако бѣ было возможно, да се намери въ дѣнь патдесѣтницъ во Іерусалимъ.

17 Я ѿ мѣлитъ прати во Ѳфесъ, та повыка пресвѣтеръ те церковны.

18 И като дойдохъ кода него, рече имъ: вые знѣете, какъшъ поживелъхъ съ васъ въ сичко то (Ѡнова) време ѿ перныатъ дѣнь ѿ каквото дойдохъ во Ісїа:

19 Какъшъ слѣжехъ на Господа со всѣкое смиреномѣдріе и съ много слъзъ и вѣдѣвъ, които ми се слѣчиха ѿ Іудейски те злоумышленїа.

20 И заціо не ѿставихъ нищо ѿ полѣзнихъ те да ви не кажемъ, и да вы не надчимъ и предъ народатъ и по кжши те:

21 Проповѣдовахъ со свидѣтелства и на Іудейи те и на Влани те да се ѡвѣржатъ къ Бг҃у, и да вѣроватъ въ Гда нашего Іисуса Хр҃та.

22 И сегѣ ѣто, ѡзъ свѣрзанъ съ дх҃атъ, ѿхождамо во Іерусалимъ, и не знамо Ѡнова що ще да ми се слѣчи тамъ:

23 Но токму заціо дх҃ъ стѣи ми и звѣсти по сички те градове, заціо вѣрзованїа и скорби ме чакати.

24 Но нема римъ за нищо, нито имамъ животатъ си въ голема честь, самъ да можемъ да свѣршимъ съ радостъ свѣнатъ пѣть и слѣва та, която самъ прѣлѣ ѿ Гда Іисуса, за да проповѣдамъ ѡвѣгелїе то на Божїа та благодѣть.

25 И сегѣ ѣто ѡзъ знамо, заціо не щѣте вече да видите мое то лице сички те вые, междѣ които (ѡзъ) поживелъхъ и проповѣдахъ цѣрство то Бж҃їе.

26 Варади това ви свидѣтелствувамъ въ днѣшніатъ дѣнь, заціо самъ непоринимъ ѡзъ ѿ крѣвь та на сички те (васъ).

27 Заціо то се не ѡсвѣнїхъ да ви кажемъ сичка та вола Бж҃їа.

28 Вардѣте прочее себе си и сичко то стѣдо на да кто то вы е дх҃ъ стѣи поставилъ єпископы, да пасїте цѣрква та Бж҃їа, която є (Ѡнъ) со своѣ та крѣвь спичалилъ.

29 Заціо то ѡзъ знамо то

на, че погълъ по мое то ѿхожданіе, ще да влѣзатъ влѣцъ люти въ васъ, които не щатъ да жалатъ стѣдо то.

30 И ѿ васъ исти те ще да станатъ мъжїе, които ще да говоратъ развращенни (слова), за да ѿвлѣчатъ оученицъ те слѣдъ себе.

31 Заради това вждете бдени и помнете защо три години и деня и ноцѣа не престанѣвахъ да подѣвамъ секого ѿ васъ со слъзъ.

42 И сегѣ, братїе, препорѣчвамъ въ на Бѣга, и на слово то на-негова та владѣти, който е силенъ по много да въ оутверди, и да ви даде наследїе со сички те ѿсвѣщенни.

33 Оубрѣс или злато, или дрѣхи ѿ никогъ не поискахъ

34 Въе сами знѣете, защо на мои те потребъ, и на онѣа които бѣха съ мене, послѣжиха рцѣте (мои) тіа.

35 Изъ ви казахъ сички те окразъ, защо така трѣбѣва да се трѣдиме за да помагаме на слаби те, и да помниме слово то на-Гѣа Инѣса, защото самъ той рече: по владѣнню е да дава нѣкой, неже ли да зѣма.

36 И като изговори тіа словеса, преклони колѣна та си, и помолисе (Бѣгъ) со сички те нѣхъ.

37 И много плачь бѣде на сичките: и нападѣха на шѣмъ та Пѣвлова, и цѣлѣвахъ го:

38 И скорѣха по много за слово то щото рече, защо не щатъ вече да видѣтъ лице то мѣ. И испрѣшаха го до гемѣа та.

ГЛАВА ВЛ.

И като се ѿдѣлихме ѿ нѣхъ, ѿвѣзохмесе и доидохме правъ въ Кѣнѣ, а на дрѣгїатъ дѣнь въ Родосъ, а ѿ тамъ въ Патѣра.

2 И по нѣже намерихме корабль, който преминѣваше въ Фїнікіа, влѣзохмесе въ него и ѿвѣзохмесе.

3 И като ни се показа Кѣпръ ѿставихмесе го налѣвъ, и плѣвахмесе въ Оѣрія, и стигнахмесе въ Туръ: зашто корабль то тамъ щеше да ѿстави товаратъ.

4 И по нѣже намерихмесе оученицъ те преседахмесе тамъ седмь днѣ: и онѣа говорѣха на Пѣвла чрезъ аѣа да се не качѣва во Іерусалимъ.

5 И като свършихмесе онѣа днѣ, излѣзохмесе и похѣдахмесе си и испроваждаха нѣ сички те съ женѣ те и съ дѣцѣ та си, дори до важнѣ градѣтъ: и преклонихмесе колѣна та при крайморѣ то, и помолихмесе се Бѣгъ.

6 И като се простихмесе едїнъ съ дрѣгїго, нѣ влѣ-

Зохме въ корѣблѣа тѣ, а
Онѣ се вѣрнѣха оудомѣ си.

7 И като начнѣхмѣ да плѣ-
наме, ѿ Турѣ стигнѣхмѣ въ
Птолемаїда, и като поздра-
вѣхмѣ брѣтѣа тѣ, преседехмѣ
ѣдинѣ дѣнь оу нихѣ.

8 Я на дрѣгѣатѣ (дѣнь) из-
лѣзе Павелѣ и нѣе който
бѣхмѣ съ него, и дойдохмѣ
въ Кесарїа: и като влѣзох-
мѣ въ къща тѣ на-Філіппа
благовѣстника, (който бѣ-
ше ѣдинѣ ѿ седмѣ тѣ діа-
кони), ѿстанѣхмѣ оу негѣ.

9 И онѣ имаше четѣри
дѣщѣрки дѣвѣицѣ, който
пророчествѣваха.

10 И като се за седехмѣ
тамѣ много днѣ, слѣзе нѣ-
кой ѿ Іудѣа пророкѣ, име
то мѣ Ягавѣ:

11 И като дойдѣ коудѣ нѣсѣ,
земѣ Павловѣтѣ поасѣ, и
вѣрза си рѣчѣте и мозѣте,
и рече: това говори Дѣхѣ
сѣмѣи: така ще да вѣржатѣ
во Іерусалимѣ Іудѣе те че-
ловѣкатѣ, чѣи то ѣтѣола по-
асѣ, и ще да го предадатѣ
въ рѣчѣте на мѣзѣчницѣ те.

12 И като чѣхмѣ това, мо-
лехмѣ го и нѣе и тамошни те
да не влѣзи во Іерусалимѣ.

13 Я Павелѣ ѿговори, и
рече: що работите вѣе: за-
що плачете тѣ ми сокрѣща-
вате сѣрдѣце тѣ; азѣ самѣ
готовѣ не самѣ да ме вѣр-
жатѣ, но и да оумремѣ во

Іерусалимѣ за име тѣо на-
Господа Исѣса.

14 И понѣже нѣе не послѣ-
шѣваше малкнѣхмѣ, и ре-
кохмѣ: вола тѣ Господѣна
да бѣде.

15 И послѣ по онѣа днѣ,
като се приготвѣхмѣ, иска-
чихмѣсе во Іерусалимѣ.

16 И дойдѣха съ нѣсѣ и
нѣекои оученицѣ ѿ Кесарїа,
и вѣдеха съ себеси и ѣано-
гѣ человекѣ оу когѣто
щѣхмѣ да живѣеме, име тѣо
мѣ Мнѣсѣнѣ Вѣупрѣнинѣ,
вѣтѣхѣ оученикѣ.

17 И като стигнѣхмѣ во
Іерусалимѣ, прѣаха нѣе брѣ-
тѣа тѣ любѣзѣнѣ.

18 И на дрѣгѣатѣ дѣнь влѣ-
зе Павелѣ зѣедѣнѣ съ нѣсѣ
въ къща тѣ Іакѣшѣова: и
дойдохѣ (тамѣ) сѣчки тѣ
старѣишинѣ.

19 И като ги поздравѣ,
казѣваше имѣ ѣано по
ѣано, што творѣ Бгѣ
чрезѣ негова тѣ слѣжба во
мѣзѣчницѣ те.

20 Я Онѣ като чѣха, про-
славѣваха Бгѣа, и рекоха на
Павла: тѣ видишѣ, брѣтѣ,
колко хѣладѣ са тѣка Іудѣе
те, който са повѣрѣвали, и
сѣчки те Онѣ дрѣжатѣсе іо-
ще за старѣшатѣ законѣ.

21 Я за тѣе са чѣли, за-
що оучишѣ Іудѣи те който
живѣатѣ помеждѣ мѣзѣчни-
цѣ те, да ѿстѣпатѣ ѿ Мѣи-

сѣоватъ законъ и говоришъ имъ да си не ѡбръщаватъ ча- да та, нито по (стари те) о- тѣчески обѡчани да ходатъ.

22 **Шо** трѣбѡва прочее да направиме; вѣролатно ѣ за- що ще да се соберѣ много народа. зашто (сички те) ще да чѡватъ че си дошелъ.

23 **Направи** прочее това, штоо ти говориме: има (тѡ- ка) оу насъ четвѡрица чело- вѣцъ, които са се ѡбѣщали на Бга:

24 **Зем** ихъ, и ѡчистисе зѣданъ съ нихъ, и иждиви за нихъ да си ѡбричатъ гла- вы те: за да познаатъ сич- ки те, зашо ѡнсѡ штоо са чѡли за тебе, не ѣ истина, но послѣдѡвашъ и тѡ по ре- дятъ и вѡрдншъ законатъ.

25 **И** за пѡзвѣщаніи те кои- то повѣроваха, нше имъ пи- сѡхме, и ѡ предѣлихъме, ѡни да не вѡрдатъ нишо тако- ва, но токму да се чѡватъ ѡ идошките жѣртвы, и ѡ кровъ, и ѡ оудавено, и ѡ блѡдъ.

26 **Тогѡва** Павелъ земѡ ѡ- нѡ мѡжы, и на оутрешни- атъ дѣнь като се ѡчисти, вѡбѡзе зѣданъ съ нихъ и ѡбави (на свѡщенницъ те) кога ще да се испжанатъ дни те на ѡчищѣніе то до- кле за секого ѡ нихъ се не принесе жѣртна.

27 **И** когато цѣха да се

сѡвршатъ седмъ тѣ дни' 18- дѣе те които бѣха (дошли ѡ Исѡ, понеже го видѣха въ храматъ, наговориха сич- киатъ народъ, и тѡриха на него рѡце.

28 **И** выкаха: ѡ мѡжѣе Ис- рѡилтани, помогнете: тоѡ ѣ ѡнѡй челоѡвѣкъ който оучи секаде сички те (чело- вѣцъ) на врѡхъ народатъ и на врѡхъ законатъ и на врѡхъ това мѣсто: а при това іоше повѣде и ѡлины въ храматъ, и ѡскверни това сѣѡе мѣсто.

29 (зашто бѣха видѣли по на предъ Трофѡма ѡфе- санина въ градъ зѣданъ съ него, и мнѣха зашо Пав- елъ го ѣ воводилъ въ хра- матъ).

30 **И** повдигнасе сичкѡ градъ, и стѣчесе народо: и като фанѡха Павла, и звѣ- коха го вжнѡ и зѡ храматъ: и тоѡ чѡсъ се затвориѡхъ враты те.

31 **И** като искаѡа да го оу- бѡатъ, дойдѣ вѣстъ до ты- сѡщеначѡлникатъ на-пол- катъ зашо сичкѡ Иерѡса- лимъ се възбни.

32 **И** тоѡ тѣѡ чѡсъ земѡ воинны и стоначѡлницъ, и ѡтѡрѡ на нихъ. И ѡни като видѣха тысѡщеначѡл- никатъ и воинны те, пресѡга- наѡа да бѡатъ Павла.

33 **Тогѡва** приближи ты-

сашеначалнико и Фанѣ го,
и заповѣда да го вжржатъ
съ двѣ вериги: и пыташе
го, кой е и що е оучинилъ.

34 И едни дрѹго нѣщо въ-
каха въ народатъ, (а дрѹги
дрѹго). И понеже не може-
ше да разѹмѣе право то за-
ради глчѣва та, заповѣда
да го водатъ въ крѣпость
та.

35 И когѣто дойдѣ на стжа-
ба та, всини те го вдигна-
ха заради притисненіе то
народно:

36 Защото многъ народъ
идеше слѣдъ негѹ и въка-
ха: довжрши го ѿ свѣтятъ.

37 И като щѣше да влѣзе
Павелъ въ крѣпость та, рѣ-
че тысашеначалникѹ: ааъ
ли бы ми дозволѣніе да ти
подмамъ нѣщо; а той мѹ
рече: знаешъ ли грѣчески;

38 Не си ли ты (онѹи)
вгѹптанинъ, който предаъ
нѣколко дни прелжга и из-
вѣде въ пѣстѹна та четѹри
хѣлады челоѹцѹ разбой-
ницѹ;

39 И Павелъ рече: азъ самъ
челоѹкъ Іѹдеанинъ, граж-
данинъ ѿ славныа Вѣлѣкѣй-
ски градъ Тарсъ. И молимъ
те, дай ми дозволѣніе да
говоримъ къ народѹ.

40 И като мѹ даде доз-
волѣніе, Павелъ застана на
стжаба та, и помаха съ рж-
ка та къ народѹ: и като

быде голѣмо молчаніе, нач-
на да говори съ Еврейски
ѹзѹкъ, и рече:

ГЛАВА КВ.

МУЖИѢ братіе и отцѹ,
идите сегѣ мое го предъ
васъ ѿправданіе.

2 (И като чѹха че съ Еврей-
ски ѹзѹкъ имъ говори, то-
щѣ повече быде тишина:
и рече):

3 Изъ самъ челоѹкъ Іѹ-
деанинъ и родилъ самъ се
въ Тарсъ Вѣлѣкѣйскѣй, но вос-
питанъ самъ въ тоа градъ
при носѣ те Гамалѣйлонъ,
и надченъ быдохъ по тжн-
ко на отѣческиатъ законъ,
и бѣхъ ревнителъ Бжѣи,
какѹто що сте днесъ и вые
сѣчки те.

4 Изъ гонѹхъ до смѣрть
послѣдователи те на това
оученіе, понеже вжрзовахъ
и предавахъ въ темница та
мѹжѹ и женѹ:

5 Какѹто и архѣереа та ми
свидѣтелствѹва, и сѣчки те
старѣйшинѹ: ѿ които и
писма земѹхъ къ братѣа та,
и ѿтивахъ въ Дамаскъ да
доведемъ вжрзаны во Пер-
салѣмъ онѹа който бѣха
тамъ, да ги мжчатъ.

6 И като ѿтивахъ и при-
ближавѹхсе къ Дамаскъ ѿ-
колѹ пладнина, внезапѹ ѿ-
свѣтѣи ѿколѹ мене велика
свѣтлость ѿ небо то.

7 И паднахъ на земята,
и чухъ гласъ който ми го-
ворише: Савле, Савле, що
ми гсннша;

8 И азъ шговорихъ: кой
си ты, Господи; и рече ми:
азъ самъ Исуса Назврѣи,
когого ты гоннша.

9 И които бѣха съ мене,
свѣтлостъ тѣ оубо видѣха
и оуплашихася, а гласятъ
на оногѣва който ми го-
ворише не чуха.

10 И рекоха; що да со-
творимъ, Господи; а Гдѣ
ми рече: стани та иди въ
Дамаскъ, и тамъ ще да ти
скаже за сичко, што ты
ѣш предѣлено да прѣвишъ.

11 И понеж шелѣпехъ ш влѣ-
скатъ на онаж свѣтлостъ,
повѣдоха ме за ржкѣ та о-
нѣа който бѣха съ мене, и
така влѣзоухъ въ Дамаскъ.

12 И нѣкой Янанѣ, мджъ
благоговѣинъ по законѣ, и
свидѣтелствованъ (въ до-
брѣ то) ш сички те Иудѣи,
който живѣеха въ Дамаскъ.

13 Дойде кодъ мене, и
като се приближи при мене,
рече ми: Савле брате, про-
гледани, и азъ тоа часъ по-
гледнахъ на него.

14 Я той ми рече: Бгъ на-
отцы те наши ѣ предѣлилъ
те ѣ да познашъ негова та
воля, и да видишъ прѣне-
дникатъ, и да чѣшъ гласъ
ш оуста та мѣ:

15 Защото ще да мѣ бж-
дешъ свидѣтель предъ сич-
ки те человекѣшъ за тѣа вѣ-
щи що си видѣлъ и чухъ.

16 И сегѣ що чакашъ; ста-
ни та се кржсти, и шмыи
грѣхове те си, като призо-
вешъ име то на Гдѣа И-
суса.

17 И като се вжрнахъ во
Иерусалимъ, и молехсе (Бгъ)
въ цѣрква та, бждохъ во
изстѣплѣнѣе.

18 И видѣхъ го че ми го-
вори: побжржай та и излѣзъ
скорш изъ Иерусалима, за-
щото (тѣкашни те) не шатъ
да прѣиматъ свидѣтелство
то ты за мене.

19 И азъ рекохъ: Господи,
онѣ сами знаатъ за що азъ
затварахъ въ темница та,
и бѣхъ по соборища та о-
нѣа който вѣроваха въ тебе.

20 И когѣто се проливаше
кржнь тѣа на твоегѣ перво-
мдченика Стефана, и азъ
стоѣхъ тамъ и соизвола-
вахъ на оубѣйство то мѣ, и
вардехъ дрѣхи те на онѣа
който го оубиваха.

21 И рече ми: иди, зашо-
то азъ ще да те прѣтимъ
далѣко въ пѣзычницѣ те.

22 И слдшаха го дсри до
тока слово Иудѣе те): но
послѣ Фанаха да выкатъ,
и говорѣха: истреби ш зем-
ля та тогѣва человекѣка, за-
щото не трѣвѣна да ѣ живъ.

23 И като въкаха онѣи ѿ Фжрлаха си дрѣхите, ѿ мѣтаха прѣхъ на въздухъ.

24 Тьслщеначѣлникѣ заповѣда да го ѿведеатъ въ крѣпость тѣ, ѿ рече да го испытатъ съ вой: за да раздѣмѣ за коя причина въкаха така на врѣхъ него.

25 И като го растегнаха ѿ вжрзаха го съ реміцъ, рече Павелъ на сѣтникѣ който стоѣше тамъ: иматели власти да вѣдете челоуѣка Римлянина безъ сѣдъ;

26 И като чѣ сѣтникѣ (тѣва), ѿиде та каза тьслщеначѣлникѣ, ѿ рече: глѣдай (хѣбавъ) що ще да напрашишъ: зашто то тѣ челоуѣка ѣ Римлянина.

27 И пристяпи тьслщеначѣлникѣ при него, ѿ рече мѣ: кажи ми, Римлянинъ ли си тѣ; а той мѣ рече: Римлянинъ.

28 Ѣговори мѣ тьслщеначѣлникѣ: азъ съ много заплакта самъ спечалилъ тѣ на имѣ на Римско то граждѣнство. Я Павелъ мѣ рече: а азъ самъ се ѿ родилъ съ него.

29 И тѣмъ часъ ѿстѣпиха ѿ него онѣи който шѣха да го испытѣватъ ѿ самъ тьслщеначѣлникѣ се оуплаши, като раздѣмѣ че ѣ Римлянинъ, ѿ зашто го бѣше вжрзалъ.

30 Яна оутрешнѣтѣ дѣнь, понѣже искаше да раздѣмѣ истина тѣ, зашто го клеветатъ Іудѣе тѣ, разжрѣдо го ѿ оковъ тѣ, ѿ заповѣда да дойдатъ архіерѣе тѣ ѿ сѣчкѣи нѣхенъ собѣръ: ѿ ѿзведе Павла, ѿ постави го предъ нѣхъ.

ГЛАВА КГ.

И като поглѣднѣ Павелъ на собѣратъ рече: мѣжие братіе, азъ живеахъ предъ вѣта съ сѣчка добра съвѣсть до ри до тѣмъ дѣнь.

2 Я архіерѣа тѣ Іананѣа заповѣда на онѣи што мѣ предстоѣвахъ да го вѣатъ по оустѣ тѣ.

3 Тѣгда Павелъ мѣ рече: ще да тѣ вѣе вѣтъ стѣно (съ вѣртъ) ѿзмѣзаниа: зашто тѣ стѣдишъ да ме сѣдишъ по законѣ, а прѣстѣдѣвашъ законатъ ѿ заповѣдѣвашъ да ме вѣатъ.

4 Я онѣи што предстоѣвахъ тѣмъ речекоха: архіерѣа тѣ ли вѣдѣи злословнишъ;

5 Я Павелъ рече: не знаахъ, братіе, че ѣ архіерѣи: зашто ѣ писано: начѣлникѣ на тѣвои тѣ людѣе да не речѣшъ зла дѣма.

6 И понѣже раздѣмѣ Павелъ, зашто ѣднѣ тѣ частъ вѣха сѣдѣдѣи, а дрѣгѣ тѣ Фарісеи, ѿзвѣка въ собѣрише тѣ

мѣже братіе, азъ самъ Фарісеи, сынъ Фарісеова: и сѣдѣхъ мезаради надежда та и за воскресеніе то на мѣртви те.

7 И като рече това, проишда раздоръ помежду саддукѣи те и фарісеи те, и раздѣлисе народо: и мнози на

8 Защото саддукѣи те говорятъ че нема воскресеніе, ни яггелъ, ни Духъ: а фарісеи те исповѣдватъ и двѣ тѣхъ.

9 И кжде голѣма глужка: и станѣха книжници те и фарісеиска та страна и препирахасе (съ саддукѣи те) и говорѣха: ни едно зло не нахождаме въ тоа человекъ, но ако мѣ е говорилъ Духъ или яггелъ, не трѣбна да си противиме на Бга.

10 И помѣже кжде голѣмо препираніе, и хощеся тѣхъ священачалнико да не раскжснатъ Пѣвла, заповѣда на всини те да слѣзатъ и да го гравнатъ въ средъ нѣхъ, и да го водагъ въ крѣпость та.

11 И въ слѣдѣюща та нощъ сплѣмсе Пѣвъ, и рече: дерзай, Пѣвле: защото каквото си свидѣтелствовалъ за мене во Иерусалимъ, така трѣбна да свидѣтелствуваши и въ Римъ.

12 И като самна, и ѣконъ Иудѣи те направиха съо-

воръ, и закляха себеси нито да пдагъ нито да пдагъ дори Пѣвла не оубіатъ.

13 И кѣха по много ѿ четирѣдесеть души които кѣха направиха тѣа клетва: 14 Които доидоха коду архіеріи те и старѣйшини те, и рекоха: съ клетва прокляхъме себе си, да не кжсниме нишо, дори не оубіеме Пѣвла.

15 Егда прочее кже съ собратѣхъ пратете та, кажете на тѣхъ священачалнико, да доведе оутрѣ предъ васъ, като да искате да раздѣлите съ по голѣмо изнѣстие заради него на та работа: а ние, докѣ іоцие не е приближилъ, готови сме да го оубіеме.

16 Но като чухъ слово на Пѣвлова та сестра тоа съговоръ, доиде и кѣже въ крѣпость та, та казва на Пѣвла.

17 И Пѣвель пошкѣ едногѣ ѿ сотници те, и рече мѣ: забеди това момче къ тѣхъ священачалнико: защото трѣбна иѣшо да мѣ каже.

18 И той го зема и забеди го къ тѣхъ священачалнико, и рече: затворенишо Пѣвель пошкѣ ме и моли мисе, да доведемъ това момче при тебе, което и ма иѣшо да ти казва.

19 И тѣхъ священачалнико Фана го заржкѣ та, и като

ѡиде съ него на странѣ; приташе го: цю имашъ да ми казвашъ;

20 Я то рече: Идѣете се говориха да те оумолатъ да изведешъ оутрѣ Павла предъ нихъ въ соборатъ, като да искатъ да испытатъ по извѣстнѣ за негова та работа.

21 Но ты да ги не послышашъ, защото вѣрдатъ да го оубѣватъ по многѣ ѡ четридесать души ѡ нихъ, който заклѣха себе си ни да пдѣтъ ни да пдѣтъ, докле го не оубѣатъ: и сега са готови, и чакатъ ѡвѣщаніе то ѡ тебе.

22 Ты еси начальникъ протчев ѡудити моме то, и зарача мѣ да не кажешъ ни комъ не си ми ѡкавилъ това нѣшо.

23 И повика двѣма ѡ сотницѣ те, и рече имъ: приготвите ми двѣте воины (вооруженны пѣшы), и седемдесе конницѣ, и двѣстѣ стрѣльци да идатъ до Кесаріа; ѡ третѣятъ часъ на нощь тѣ.

24 И доведѣте и довицѣ, да качатъ Павла и да го препроводатъ безвѣданш до Филиѣа и Гемшца.

25 И написа и писмо, който имаше слѣдующее содержаніе:

26 Клавдіи Лусіа, держав

вномѣ и Гемшнѣ Филиѣа радоватиса.

27 Тогова человекѣ, которто Фамѣха Идѣете, и готвехасе да го оубѣатъ, азъ пристѣпихъ съ воины те и ѡнѣхъ го, понеже разумѣхъ че е Римлянинъ.

28 И понеже искахъ да разумѣемъ причина та, за която го клеветеха, доведохъ го въ соборатъ имъ.

29 И намерихъ, че го клеветеха занѣкои противни мудрованіа на законѣта имъ, но не имаше никое го грѣшѣніе достойно за смѣть, или за окомѣ.

30 И понеже ми докавахъ каковъ е говоръ иматъ за него, Идѣете, а бѣе го притихъ кодъ тебе, и зарѣчихъ и на клеветницѣ те мѣ да камѣтъ предъ тебе, цюто иматъ на врѣхъ него, зарѣствѣи.

31 Коины те пробѣе, какъ во то имъ бѣше заповѣдано, зѣха Павла и заведоха го презъ нощь въ Антипатрѣда.

32 И на другѣятъ день ѡстави хѣ конницѣ те да идатъ съ него, а ѡни се върна хѣ въ крѣпостъ та.

33 Я ѡни като ѡидо хѣ въ Кесаріа, и дадохъ писмо то на и Гемшнѣ, представи хѣ предъ негѣ и Павла.

34 И като прочета и Гемш-

но писмо то, и попыта
(Павла) ѿ колѣбъ ѿ власти, и
разумѣ зашо ѣ ѿ Кілікіа.
35 Рече: ще да ѡдемъ за
тѣбе, когато дойдатъ и кле-
ветницѣ те ти, и заповѣ-
да да го вѣрдатъ въ Иро-
дона та палата.

ГЛАВА ВД.

И по пѣтъ дни послѣ дой-
ди архіереи Іананіа го ста-
рѣйшииъ те и съ нѣкой ри-
торъ Тертулъ, и представи-
ха жалба та си предъ иге-
мوناتъ заради Павла.

2 И като го повикаха, Тер-
тулъ началъ да го клевети,
и гонореше:

3 Ние помѣже получаваме
всегда голѣмъ миръ чрезъ
тѣбе, ѿ державнѣйшииъ Фи-
ліпѣ, и помѣже многа и спра-
влѣніа крѣнатъ чрезъ твоѣ
то попеченіе на тѣа народъ:
познаваме твое те благо-
дѣланіа, и благодарни сме
ти всегда и на всако мѣсто.

4 Но да те не ѡтагчавамъ
повече, молимъ те да ны
погубиши въ кратцѣ съ ѡ-
быкновенна та си кротость.

5 Зашто намерихме то-
гова человекъ че ѣ гдѣителъ
(като нѣколъ чѣма) и че пра-
ви смѣшеніе по междъ сич-
ки те Іудеи които живеатъ
по сичка вселеннаа, и зашо
ѣ началникъ на Назарейска
та ересь:

6 Войто се покѣси да ѡ-
скверни и цѣрква та, когето
и Фанэхме, и по законѣ на-
шемъ и скахмѣ да го сѣдиме.

7 Но тѣсашеначалникъ
Лүсіа дойдѣ, и съ голѣма
сила го ѡтарна ѿ рѣце те
ни, (и прати го при тѣбе):

8 И заповѣда (и намъ)
които го клеветимѣ да дой-
демѣ кодъ тѣбе: ако го ис-
питашиъ, ще да се изнѣ-
стишиъ ѿ негѡ за сичко то,
што говоримѣ на врѣхъ
негѡ.

9 И подтвердиха това и
Іудѣе те, и гонореха зашо
ѣ точниъ така това.

10 И като кинна игеми-
но на Павла да говори, той
ѡговори, (и рече): Помѣже те
знамъ ѿ много години че
си сѣдиа (праведенъ) на тѣа
народъ, съ по радѡ тѣрдице
че да ѡговоримъ за свое то
ѡправданіе:

11 За да можешъ да раз-
умѣешъ, зашо нема по мно-
го ѿ дванадесе дни, ѿ как-
кото азъ възлѣзохъ во Іе-
русалимъ да се покѣсимъ.

12 И нито въ цѣрква ме
намериха да приказывамъ
съ нѣкого, и да подѣвнѣ-
вамъ народатъ, нито въ со-
борица та, нито въ гра-
дѣтъ:

13 Нито можатъ да до-
кажатъ това, што ме кле-
ветатъ сегд на тѣбе.

14 Но тога ѡповѣдывама тебѣ. Защо спореть пѣтъатѣ (на-вѣра та), когото ти говоратѣ ересь, такъ слѣжимъ на ѡтцѣпреданнѣатѣ Бгѣ, цюто вѣрѣвамъ сичко то цо е написано въ законатѣ и въ пророцѣ те:

15 И имамъ надежда на Бга, зацо цѣ да бжде воскресеніе на-мертвѣ те, и на праведнѣ те и на-грѣшнѣ те, което и сами ти чакатѣ.

16 Затона се и азъ мжчимъ да имамъ всегда непорочна събѣсть и предъ Бга и предъ человекѣ те.

17 И по много години послѣ дойдохъ въ мойата народъ да раздамъ милостивни и (да принесѣ) приношеніа.

18 Въ който ме намериша вжтре въ цѣрква та шчишенъ, нито съ народъ, нито съ матежъ, нѣкон ѡ Исуса Исусе:

19 Който трѣбваше да дойдатѣ тѣка предъ тебе, и да клеветатѣ, ако иматѣ нѣщо на вржъ мене.

20 Или сами тѣа да кажатѣ, ако наидоха въ мене нѣкоа неправда, когато стоехъ въ сокорище то,

21 ѡспѣвъ тоа единъ гласъ, токму цюто извѣкахъ като стоехъ по междѣнихъ: зацо азъ пріемамъ днесъ сѣдъ ѡ васъ заради воскресеніе то на-мертвѣ те.

22 И като мѣ това Филіѣа, ѡстави ги за дрѣга пѣтъ, и рече: като развѣтемъ по извѣстнѣ за това оуменіе, и като дойде Исуса тѣса-цѣначалникъ (тѣка) тогапа цѣ разсѣдимъ работѣ та ви.

23 И заповѣда на сотникѣ да варди Паула, и да не е во оутѣсеніе, и никомѣ ѡ познанницѣ те Паулови да не възбранѣва да мѣ слѣдѣка, или да дохожда при него.

24 И по нѣколко дни дойде Филіѣа съ Дрѣсіліа жена та си която бѣше Идейка, и прати та доведе Паула, и слѣша го за вѣра та во Исуса Христа.

25 И като говореше (Паула) за правда и за воздержаніе и за (страшнѣатѣ) сѣдѣ цюто цѣ да бжде Филіѣа се оуплаши, и ѡговори: сега си иди: а когато намеримъ време цѣ да ти повѣкамъ.

26 И при това и надѣваше зацо цѣ да земе ѡ Паула парѣ да го пѣсти: заради това и почестѣ проваждаше та го похваляше, и говореше съ него.

27 И като се заминаха двѣ години, измѣни се Филіѣа, и стана на негово то мѣсто (и гѣмнѣ) Поркій Фистѣ: и понеже искаше Филіѣа до сотвори оуго-

АНО ТО НА 'ИДАИ ТЕ, ИСТА-
БИ ПАУЛА ВЪ ЦКОВЫ ТЕ.

ГЛАВА КВ.

ФИСТЪ ПРОЧЕЕ КАТО ПРИА-
ВЛАСТЪ ТА, ПО ТРИ ДНИ ПО-
САВЪ ШИДЕ ВО 'ИЕРУСАЛИМЪ Ш
ВЕСАРИА.

2 И ДОКАЗАХА МЪ АРХИЕРЕЕ
ТЕ И ПЕРВИ ТЕ Ш 'ИДАИ ТЕ
ЖАЛБА ТА НА ВРЖУХЪ ПАУЛА И
МОЛАХА ГО.

3 И ИСКАХА (ДА ИМЪ ОУЧИ-
НИ) МИЛОСТЬ НА ВРЖУХЪ НЕ-
ГО, (СИРЪЧЬ) ДА ГО ПРАТИ Ш
ТАМШ ВО 'ИЕРУСАЛИМЪ: А ОНИ
КЕХА СЕ СГОВОРИЛИ ДА ГО ОУ-
БИАТЪ ПО ПЯТЬАТЪ.

4 Но Фистъ заповѣда да
варадатъ Паула въ Кесарія,
защото и самъ щеше да
иде тамш скорш.

5 Прочее който могатъ ш
васа (рече Фистъ) нека дой-
даатъ съ мене, и ако има
нѣкол неправда въ тоа че-
ловѣкъ нека го клеветатъ.

6 И като преседе во 'Иеру-
салимъ десетина дена, слѣ-
зе въ Кесарія, и на дрѣглатъ
день като сѣдана на сѣди-
лище то, заповѣда да до-
ведатъ Паула.

7 И като го доведоха, и-
сключоиха го 'ИДЕЕТЕ който
кѣха слѣзали ш 'Иерусалимъ,
и фжрлаха многи и тѣшки
ошнш на Паула, който не
можеха да докажатъ:

8 Понѣже той се и правда-

наше, (и говореше): зацю
ни то на законатъ 'ИДАИ-
скій, ни то на Кесара самъ
согрѣшилъ нѣшо.

9 Но Фистъ понѣже иска-
ше да направи оугодно то
на 'ИДАИ ТЕ, шговори на
Паула и рече: щешъ ли да
идешъ во 'Иерусалимъ и та-
мш да се сѣдишъ за тѣл
(работъ) предъ мене;

10 И рече Павелъ: азъ
стоимъ на Кесарево то сѣ-
дилище, на което трѣбва
да се сѣдимъ, никола шкѣда
не самъ сотворилъ на 'И-
даи те, каквото и ты до-
крѣ знаешъ.

11 Ващото ако имамъ
нѣкол неправда, или нѣкое
(согрѣшеніе) достойно за
смерть самъ сотворилъ, не
щричемсе да оумремъ: ако
ли нема нишо таково въ ме-
не, за което ти клеветатъ
на вржухъ мене, никой не
може да ме предаде нимъ:
азъ трасимъ сѣдъ оу Кесара.

12 Тогана Фистъ като се
разговори со совѣтници те
си, шговори: не ли си по-
трасилъ сѣдъ оу Кесара,
кодъ Кесара ще да идешъ.

13 И като се заминаха нѣ-
колко дни, царь Игриппа и
Верніка (жена та мѣ) слѣ-
зоха въ Кесарія да поздра-
ватъ Фиста.

14 И като се дѣха тамш
много дни, Фистъ каза на

царьятъ заради Павлова та
рѣбота, и рече: Единъ чело-
вѣкъ е ѿставленъ ѿ Филіста
вързанъ,

15 За когото, като ѿи-
дохъ во Иерусалимъ, дадохъ
ми жалва архіеретей стан-
рѣйшинъ те, и искаха съдъ
на врѣхъ него.

16 Но азъ имъ ѿговорихъ,
защо нематъ обичайно Ри-
мляне те да предаватъ нѣ-
кого челоуѣка на смѣрть,
доклѣ нема ѿклеветаемый
предъ лице то си. Онѣмъ шо
то го кленѣтатъ, и доклѣ не
зѣме време да даде ѿвѣтъ
за согрѣшеніе то си.

17 Вато се собраха прочее
онѣ тѣка, азъ беза да ѿла-
гама въреме, на оутрѣш-
ніята дѣнь седнахъ на съ-
дѣлице то, и заповѣдахъ
да доведатъ челоуѣката.

18 Но клеветницѣ те мѣ
като го ѿкъколиха, не ка-
захъ ни една вина такава
на врѣхъ него, какъто азъ
мыслехъ:

19 Но имаха съ него нѣ-
кои прѣніа за своя та раз-
лична вѣра, и за нѣкого
исѣса оумрѣлаго, за когото
говореше Павелъ че е живъ.

20 И понеже азъ не можехъ
да се домыслимъ какво да
разсѣдимъ това прѣніе, рѣ-
кохъ мѣ, ако ще да иде во
Иерусалимъ, и тамъ да се
сѣди за тѣл прѣніа.

21 Но понеже Павелъ пои-
ска да го ѿтабиме да се
сѣди на Кесаренята съдъ,
заповѣдахъ да го върдатъ,
доклѣ да го пратимъ къ
Кесарю.

22 И Игріппа рече на Фи-
ста: щеше ми се и мене да
чѣмъ тогѣва челоуѣка. И
той мѣ рече: оутрѣще да
го чѣдешъ.

23 И на оутрѣшніята дѣнь
като дойде Игріппа и Вер-
ніка съ голѣма гордостъ, и
вѣзоха въ сѣдѣлице та
палата съ тѣмъ священачикни-
цѣ те и съ знамениты те
мѣжы градеки, заповѣда
Фистъ и доведоха Павла.

24 И рече Фистъ: Игріппо
царю, и вше сички те мѣжы
които се намерѣвате тѣка
съ насъ, видѣте тогѣва, за
кого то сичко то множество
Иудейско ми досѣждаше и
во Иерусалимъ и тѣка, и кри-
чеше, защо не трѣбѣва вече
да е живъ томъ.

25 Но азъ като разумѣхъ
защо не е сторилъ нишо
досгойно за смѣрть, и по-
неже той самъ воспомина
Севаста (Кесаря), за това
азъ намерихъ, клагослонно
да го пратимъ при него.

26 За когото понеже не-
мама нѣщо и знѣстно да
пишемъ на господарятъ
си: затова го и приведохъ
предъ васъ, а найвече предъ

тѣбѣ, и припо царю, за да
 быде испытаніе, и така да
 имамъ що да пишемъ, ни
 27. Защото миселниди не
 прилично, да прашамъ че-
 ловѣка въ рзана, и вини те
 мѣ да не ѡбавлявамъ.

ГЛАВА КЪ.

1. И припо рече на Павла:
 давати се дозволѣніе да го
 воришъ самъ за себе. То-
 гѣва Павелъ прострѣ ржкѣ
 та си, и началъ да говори
 за свое то ѡправданіе: отъ

2. Изъ, ѡ царю Игриппо,
 мнимъ себе си блаженъ по-
 нѣже имамъ днѣсь да се ѡ-
 правдамъ предъ тебе за си-
 ко то ѡрва, що те мекле-
 ветатъ. Издѣе те:

3. И р найвече понѣже те
 знамъ, че знаешъ сички те
 обѣщаніа Иудейски и оупор-
 ни те тѣхни мнѣніа. За-
 това ти се молимъ да ме
 послышашъ перпѣлншъ.

4. И нѣче то троче моѣ до-
 ще ѡ младостыта ми, ко-
 то поживѣхъ ѡ край по-
 междѣ мойатъ народѣ во
 Иерусалимъ, сички те Издѣе
 го знаатъ: я (и проча) и

5. И знаатъ за мене ѡ
 край, (ако шатъ да сиидѣ-
 телствуватъ), за що азъ жи-
 вѣхъ споретъ найточно то
 оученіе Фарісейско въ наша
 та вѣра: на зшавъкъ те

6. И сега стоимъ на судѣ
 зарданъ надѣжда та что
 имамъ за ѡбѣщаніе то,
 което е ѡбѣщала Бгъ на
 наши те оушъ:

7. Което се надѣватъ сички
 те наши дванадѣсятъ колѣ-
 на, и като сажатъ на Бга
 непрестанно дѣнь и ношь,
 да се сжде: за което (на-
 дѣжда) ме клеветатъ, ѡ ца-
 рю Игриппо, Издѣе те:

8. Шо (мыслите); не вѣро-
 вате ли въше, че Бгъ може
 да воскрешава мѣртва те;

9. Изъ войстинны мислехъ
 въ себе си за що трѣбваше
 да направимъ много про-
 тивны (работы) на ржхъ
 име то на Иисуса Назореа:

10. Което и направихъ во
 Иерусалимъ: и мнозина ѡ
 свѣтѣи те азъ затваряхъ въ
 темнищъ те, като земяхъ
 властѣ ѡ архіерей те: и ко-
 гато ги оубиваха и азъ со-
 плаждвахъ на смертѣ та имъ:

11. И на сички те собори-
 ща много пяти ги мжчехъ,
 и принждавахъ да хѣлатъ
 Иисуса: ти понѣже вражд-
 вахъ на нихъ въше мѣрш,
 гонихъ ги и дори до чужди
 те градове.

12. Съ това намѣреніе
 като ѡтивахъ въ Дамаскъ
 съ властѣ и съ намѣстни-
 чество ѡ архіерей те,

13. Въ трѣтъ пладнина на
 пжтватъ видѣхъ, царю, свѣ-

тайна ѿ небо то по свѣтла
ѿ солнечна та свѣтлостъ,
която ѿ свѣти ѿ мене ѿ о-
нѣа които надуха съ мене.

14 И като паднахъ мене си-
чки те на землѣ та, чухъ
гласъ който говореше мене,
и дѣлаше съ Еврейски а-
зѣкъ: Сауле Сауле, защо
ме гонишъ; мжно ти е да
ригашъ срѣщъ ржѣнѣ.

15 И азъ рекохъ: кой си
ты Господи: а той рече:
азъ самъ Исидъ когото ты
гонишъ.

16 Но вдигни се и стани
на нозѣ те си: защото за-
чова ти се пѣвухъ да те на-
правимъ слуга и свидѣтель
на тѣа (работы) щого си
видѣлъ, и щото ще да ти
скажемъ:

17 Като те изкажемъ ѿ
Иудейскіа тѣа народъ и ѿ пѣ-
вунници ты въ който ще
да те прѣтимъ,

18 Да имъ шворнишъ очи
те, да се ѿвжратъ ѿ те-
мнота та къ видело то, и
ѿ власть та естанинска къ
Бгѣ, за да прѣиматъ про-
щѣніе грѣхѣвъ, и наследѣте
по междѣ стѣи те, като по-
вѣрватъ въ мене.

19 За ради това, ѿ царю
Агриппо, не бѣдохъ проти-
венъ на небесно то видѣніе:

20 Но перво проповѣдахъ
на снѣа които живеатъ въ
Дамаскъ и во Иерусалимъ,

а (послѣ) и въ тичка тѣа
страна Иудейска, и на пѣвун-
ници те да се покаятъ и да
се ѿвжратъ къ Бгѣ, като
стрѣватъ дѣла достойни
на-поканіе то.

21 За ради това ме фана-
ха Иудеѣ те въ цѣрква та,
и искаха да мераскънатъ.

22 Но като полднихъ по-
мощъ ѿ Бга, живѣ самъ и
до тоа дѣнь, и свидѣтел-
ствувамъ и на малкъ и на
полемъ, и не говоримъ дрѣ-
го нищо ѿ свѣтъа Онова цю-
то са прорекли пророцы те
и Мшѣи, не ще да бѣде:

23 Зато (сирѣчь) Христосъ
ще да пострада, и защо ка-
то воскресне первый ѿ мерт-
ви те, ще да проповѣда
свѣтъа на (Иудейскіа тѣа) на-
родъ и на пѣвунници те.

24 И като се ѿправдаваше
такъ, Фистъ съ голѣма
гласъ рече: полдела ли си
Павле; много то оученіе
претвара те въ лѣдѣсть.

25 И той рече: не самъ по-
лдела, державный Фисте,
но говоримъ словеса исти-
ни и раздмни.

26 Защото и царо знае за
тѣа (работы), комѣто и съ
дерзновеніе говоримъ: и
вѣрвамъ защо нищо не
може ѿ нихъ да мѣ се оу-
крѣе; защото не е станало
това въ нѣкой оуглъ.

27 Вѣрвашъ ли, царю Я-

грѣппо, пророчиш ти; знамя
защо ги вѣрдовашъ.

28 Я Ягрѣппа рече на Пáв-
ла: малко ѡстава да ме пре-
прешъ да станемъ христїа-
нинъ.

29 Я Пáвелъ рече: молилъ
быхъ Бга, или съ малко
(повчѣніе) или съ много, не
самъ тѣ но и сички те кой-
то ме слѣшатъ днесь да бж-
датъ такви, каконъ то самъ
и азъ, и сѣбѣ тѣ оузы.

30 И като рече той тѣа
(слова), станáха цáро, и
и҃гемвно, и Вернїкїа, и сич-
ки те който седѣха съ нѣхъ.

31 И като си ѡи доуха раз-
говарахасе по междѣси и го-
ворѣха: защо тѣа человекъ
не стрѣва нишо достойно
за смѣртъ и за оузы.

32 Я Ягрѣппа рече на Фи-
ста: можеше да се пѣсти тѣа
человекъ, ако не бѣше спо-
менѣвалъ Кесара. (И така
разсѣди и҃гемвно да го пра-
ти къ Кесарю).

ГЛАВА ВЗ.

И като се ѡпредѣли да ѡ-
плываме во Италїа, предá-
дохъ Пáвлу и дрѣги нѣкои
вжрзаны на єдногò сòтнѣ-
ка, и҃мето мѣ Ивліа, който бѣ-
ше ѡ явгѣстовыатъ полкъ.

2 И като влѣзохме во є-
динъ корáбль Ядрамѣтскїй,
и понскахме да плываме о-
колъ Ісїйски те мѣста, ѡ-

вѣзохмесе въ морѣ то: и бѣ-
ше съ насъ Яристáрха Ма-
кедонанинъ ѡ Солѣнъ.

3 И на дрѣгїатъ дѣнь сти-
глахъ ме въ Фїдѣнъ: и по-
нѣже Івлій (сòтнѣкъ) покá-
зѣваше мѣлостъ на Пáвлу,
ааде мѣ дозволѣніе да ѣде
кодъ прїатели те си, и да по-
лѣчи ѡ нѣхъ нѣкоа пòмошь.

4 Я ѡ тамъ като се ѡкѣ-
зохме, провѣзохмесе ѡ долѣ
подъ Купръ, зашто то вѣ-
трища тѣ бѣха противни.

5 И като приплывáхме мо-
рѣ то, коєто є срещу Кїлїкїа
и Памфѣліа, стигнахъ ме въ
Мѣрѣ (градъ) пѣкїйскїй.

6 И като намери тамъ сòт-
нѣко корáбль Ялѣксандрїй-
скїй, който плываше во И-
талїа, тѣри нѣ въ него.

7 И понѣже плывáхме за-
бáвнѣ на много днѣ, шото
єднáмъ стигнахъ ме до Кнїдъ
зашто нѣ не ѡставаше вѣ-
тѣро, проплывáхме ѡ долѣ
подъ Врїтѣ срещу салмѣнъ:

8 И като заминахъ ме съ
голѣма мѣчностъ по край
нѣгѣ, стигнахъ ме на нѣкое
мѣсто, коєто се вѣка добрò
врїстáнише при коєто є
близъ градъ Ласїй.

9 И като заминаò много
врѣме, и плáванїе то бѣше
неке вѣдственнò, зашто и
постѣ вече бѣше заминалъ,
совѣтоваше ги Пáвелъ.

10 И говореше и҃мъ: ѡ мѣ-

жѣ, ѡзъ видима защо това плаваніе ще да бжде съ много бѣда, и съ голѣма тѣжѣта, не самъ на-товаратъ и накораблятъ тѣ, но и наживотатъ нашъ.

11 Но съотнико помного слышаше кормчіатъ и науклиратъ, неже ли Павловъ те дѣмъ.

12 И понеже не кеше добро пристанището да зимуватъ тамъ, мнозина сънѣтоваха да се вдигнатъ ѿ тамъ, и негли бы могли да стигнатъ до Критско то пристанище, което се именува Финія и гледа къ югозападншатъ и съкоро западншатъ вѣтровъ, и да зимуватъ въ него.

13 И понеже подхна (мало) юженъ вѣтрецъ, и полднѣха свое то намѣреніе, вдигнаха платна та, и плываха клизъ по край Крита.

14 Но по мало време подхна срѣщъ Крита вѣтръ буренъ, който се нариче Вурокладнъ.

15 И като се дрпна кораблятъ и не можеше вече да се сопротиви на вѣтръ предадохмесе на волнъ те и носеха ныкъде то шѣха.

16 И понеже нападнѣхме на нѣкой островъ, който се наричеше Клаудій, едва могѣхме да оудржиме вѣрка та :

17 Като като тргнаха вжтре (корабленнищъ те), начинаха да оупотребляватъ секакви средства. и да преврзватъ ѿ долъ кораблятъ (съ вжже та): и понеже се боѣха да не паднатъ въ плитко (мѣсто), сплстиха платна та, и така се носеха по вола та навѣтжратъ.

18 И понеже кѣхме въ голѣма бѣда ѿ Фортѣна та, на дръглатъ дѣнь Фанаха да и сфжратъ (ѿ товаратъ въ морѣ то).

19 Я въ третіатъ дѣнь со свой те ржце и сфжрихмемсички те ордѣла корабленни

20 И като се не показываха на много дни нито слынце то нито звѣзда, и голѣма та Фортѣна се продолжаваше, не ѿставаше ни вече ни една надежда да се и збавиме.

21 Но понеже ѿ много време не кѣха нили нищо, Павелъ застана по срѣдѣ нищъ, и рече: трѣкваше, и мжжѣ, да послышате мене, и да не ѿвѣдите ѿ Крита, и шѣхмемда се и збавиме ѿ тѣа бѣда и ѿ толко тѣжѣта.

22 Но сегѣ бы мѣлимъ да бждете весели: защото никой ѿ васъ не шѣ да загине, ѿ свѣтънъ единшо корабль.

23 Защото въ тѣа нощъ

ми се гни Йггъла ѿ Бга, чий-то самъ азъ, и комѣто слажнмъ,

24 И рече ми: не бойсе, Паве: тѣ трѣбѣва да предстанешъ предъ Кесара: и ето Бга ти дарова сички те който плывѣтъ съ тебе.

25 Заради това бждѣте несли, и мѣжѣ: защото азъ вѣрѣвамъ на Бга, че така ще да бжде, каквото ми бѣде речено.

26 И трѣбѣва да бѣдеме и сфрлени на нѣкой островъ.

27 И като настѣпн четвринадесата та нощъ, кога то се носехме ние на самъ на тамъ по Адриатическо то море, Околѣ полнощъ взмѣсе на корабленницѣ те защо иприближаватъ при нѣкоя сѣха земля:

28 И като премѣриха джлбочина та намериха двадесать сажена: и като преидоха мало (разстоаніе) пакъ премѣриха, и найдоха петнадесеть сажена.

29 И понеже се боѣха да не нападнатъ на каменити мѣста, Фжриха четври котѣ ѿ задна та страна на-корабжлятъ и молехме (Бгъ) да самне.

30 И понеже корабленницѣ те искаха да повѣгнатъ ѿ корабжлятъ, и спѣшаха ларка та въ морѣ то, съ и звинініе като че и скартъ ѿ

предна та страна корабжлята да Фжрлатъ котѣ те,

31 Рече Павеъ сотникѣ и на воини те: ако тѣ не истанатъ въ корабжлятъ, вые не можете да се и збавите.

32 Тогана воини те пресѣкоха вжжета та на-ларка та, и и оставиха а да падне вжжѣ.

33 И като щеше вече да се разсамне, Павеъ молеше сички те да похапнатъ, и говореше: четвринадесатый денъ е денесъ, ѿ каквото седите гладни, и нищо не стѣ вкѣсили.

34 Заради това вы мѣлимъ да пождѣте (да се оукрѣпите): защото това е потребно за сохраненіе то на вашѣа живѣтъ: понеже никомѣ ѿ васъ неще да загине ни влакно ѿ глава та.

35 И като рече това, зе хлѣлъ, и възблагодари на Бга предъ сички те, и преломн го и Фана да гдѣ.

36 Тогана приаха сички те дерзновеніе, и гдоха и они.

37 И бѣхме въ корабжлятъ сички те двѣстѣ и седмдесеть и шѣсть дѣши.

38 И като се насытиха съ гѣстѣ, и блегниха корабжлятъ, защото и сфжриха пшеница та въ морѣ то.

39 И кога то се сжмна не познаваха земля та: но со-

ГЛЕДѢХА НѢКОЙ ЗАЛИВЪ КОЙ-ТО ИМАШЕ БРЕГЪ, ВЪ КОГОТО СОВѢТОВАХАСЕ, АКО Ё ВОЗМОЖНО ДА ПРИКАРАТЪ КОРАБЛЯТА.

40 И КАТО СОБРАХА КОТНЫТЕ, ПУСТИХАСЕ ПО МОРЕТО, И РАЗВЖРЗАХА ВРЪЗЛАТА НАКОРМИЛАТА: И ПРОСТРЕХА МААКОТО ПЛАТНО НА КЖДЕТО АДХАШЕ ВЪТРИЦО, И МЖЕХАСЕ ДА СТИГНАТЪ ПРИ БРЕГЪТЪ.

41 Но понѣже нападнѣха на едно мѣсто, което се шбливаше ш днѣ морета, застанѣ корабляло въ плитко то: и носомъ който бѣше се зашрѣлъ (въ землѣта) и станѣ не поклѣтенѣ. И кормѣта се развиваше ш сила та на волныте.

42 И воини те се сѣдмѣха да и зкѣатъ вжрзаныте, да не въ нѣкой исплывѣлъ и оутѣкалъ.

43 Но сотнико понѣже и скаше да оувѣрди Пѣула, възбрани ги ш това намѣренѣе, и заповѣда, който мѣжатъ да плыватъ, пѣрво они да скочатъ въ морето, и да исплыватъ на крайатъ.

44 И дрѣги те (да и злѣзатъ) едни на дрѣски, а дрѣги на дрѣго нѣшо ш кораблятѣ, и така и злѣзоха сички те живи на землѣта.

ГЛАВА ВИ

И КОГАТО СЕ ИЗВАВИХА Ш КОРАБЛЕКРЪШЕНѢЕТО КОЙТО ВѢХАСЪ ПАУЛА, ТОГАВА РАЗДѢМѢХА, ЗАЩО ОНЫИ ОСТРОВЪ СЕ ИМЕНДВА МЕЛИТЪ.

2 И тамошни те жители показаха ни голѣма милость: защото наклѣдоха огнь, и прибраха ны сички те (въ кжшиче си) заради джждѣтъ шото идеше тогѣва, и заради стѣдѣта.

3 И като набрѣ Пѣуелъ много хвѣстѣе, и тѣри на огньѣтѣ, ена ехѣдна и злѣзе ш топлина та, и оулови се за рѣка та мѣ.

4 И тамошни те челошци като видѣха змиѣта чевишѣ ш рѣка та мѣ, говорѣха едина дрѣгомѣ: войстиннѣ тѣа челошкъ е оукѣица, защото, и да се и збави ш морето. Бжѣе то право сѣдѣнего ш стѣва да е живѣ.

5 Но той штрѣсе змиѣта въ огньѣтѣ, и никое зло не пострадѣ.

6 И они се надѣеха зашто ще да и тече, или ще да падне мѣртѣвъ на землѣта: и като чакаха много време, и видѣха че мѣ не стѣва никое зло промениха си мысльта, и говорѣха зашто е онъ бжѣ.

7 И околѣ ониѣ мѣсто, бѣха селѣ на началникѣта на островѣтѣ, който се и-

минуваше Попліи, той ны пріи, и три дни любезно ны гошава.

8 И слышисе да лежи Отецъ Попліевъ, защото бѣше бо-линъ ѿ треска и ѿ сжрацо-боль: при когото вѣзе Паула, и като се помоли Бѣгъ и тѣри си рече те на него, ищѣлаи го.

9 Това като бѣде, и другите които имаха болести въ оный островъ, дохождаха (при него) и ищѣла-вахасе.

10 Които и съ много че-сти ны почтаха, и когато си похождахмѣ тѣриха ни си-что што ни бѣше потребно.

11 И по три мѣсци по-слѣ ѿвѣдохмѣе ѿ тамъ съ единъ Александрийски ко-рѣбль който бѣше зимѣлъ въ островатъ, и имаше зѣнакъ діоскуръ.

12 И като стигнахмѣ въ Овракѣсъ, преседахмѣ тамъ три дни.

13 Я ѿ тамъ като заби-колихмѣ (Фікеліа), доидох-ме въ Ригіа, и слѣдъ единъ дѣнь понѣже подухна юженъ вѣтръ, во вторшатъ дѣнь стигнахмѣ въ Потіолъ.

14 Гдѣто намерихмѣ бр-тіа, и оумолиха ны да пре-сѣдѣмѣ тамъ седмь дни: и така ѿ тамъ ѿидохмѣ въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братіа та,

като чѣха за насъ, излѣ-зоха да ны посрѣцинатъ до-ри до Яппіевшатъ торгъ и три тѣ корчѣмници. Които (братіа) като видѣ Павла, возблагодари Бѣга, и пріи дерзновѣніе.

16 Я когато доидохмѣ въ Римъ, сотнико предаде вжр-заны те на воевода та: а на Паула даде дозволѣніе да живѣе ѿсокиъ, съ воинатъ който го нардѣше.

17 И по три дни послѣ свѣка Павла първы те ѿ ѿдѣнте, и като се собраха, говореше имъ: мъжіе братіе, азъ не сторихъ нищо про-тивно на вржъ народатъ, нито на вржъ ѿтечески те ѿбычай, и предадохмѣ вжр-занъ ѿ Іерусалима, вѣржѣ те на Римляне те.

18 Които като ме ишп-таха, и скаха да ме пѣстатъ, заціото не намериха ни една вина достойна за смѣрть въ мене.

19 Но понѣже ѿдѣе тего-нобреха противно понѣдих-се да потрагсимъ съдъ оу Кесара, но не заціо имахъ намѣреніе да наклеветимъ нищо свойатъ народъ.

20 За тѣа прочее причина въ оумолихъ да въ видимъ, и да се разговоримъ съ насъ: заціото заради надежда та Ізраилева, азъ самъ вжрзанъ съ тѣа вериги.

21 И ѿни мѡ рѣкоха: нѣ нито приемо' приахмѣ за тебе ѿ 'Иудѣи те, нито нѣкой ѿ братїа та дойдѣ и спомена, илїи говори нѣцю зло за тебе.

22 Но молиме те (да ни кажешъ) да чѣмѣ ѿ тебе самаго' що мѣслишъ тѣ: зацюто знаѣмѣ че за тѣа ѣресь секаде говоратъ протївнш.

23 И като мѡ ѡпредѣлиха ѣдинъ дѣнь, дойдѡха при него мнозина въ странноприѣмница та: който подчѣваше за царство то Кжїе, и оувѣрѣваше ги за 'Иисѣа ѿ законатъ Моуїсеовъ и ѿ пророцш те ѿ оутринь тѡ дори до вечерь тѡ.

24 И ѣдни ѿ нихъ се оувѣрѣваха на дѡмш те мѡ, а дрѡги не вѣроваха.

25 И понѣже бѣха несогласни помеждѡ себе, ѡхождаха си, като имъ рече Павелъ ѣанѡ слово, зацю доврѣ ѣ реклъ Дхъ стѣи чрезу' пророка Исїа на наши те отцш.

26 Когда то ѣ продамѡля:

иди къ тоа народа, и рчи: со слышатъ ще да чѣ те, и не шѣте да разѡмѣте: и като глѣдате ще да видите, и не шѣте да видите.

27 Зацюто ѡтлжстѣ сжрацѣ то на-тїа людїе: и съ оушн те си тѣшко слышатъ, и съ очн те свои са закрѣли: за да не видатъ съ очн те, и да не разѡмѣатъ съ сжрацѣ то, и да се ѡвжнатъ да ги ищѣлимъ.

28 Да знаѣте прочее зацю спасѣнїе то Кжїе на тѣзичнцш те се прати, и ѿни шѣ да чѣатъ.

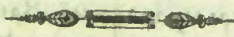
29 И като изрече тои тїа словеса, ѡидѡха си 'Иудѣе те, и имаха голѣмо прѣнїе по междѡ си.

30 И Павелъ седе' тѡмш цѣлы двѣ годїны со своѣ то си иждивѣнїе, и приѣмаше сички те който дохѡждаха кода' него,

31 И проповѣдѡваше царство то Кжїе, и оучеше за Господа нашего 'Иисѣа Христа, со всѡко дерзновѣнїи невозбраннш.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТЫХ АПОСТОЛЪ ИЯСВЪ.

ГЛАВА А.

І ЯСВЪ СЛЪЖИТЕЛЬ НА БГА И ГАА Іисуса Хрѣта, на амандесе те колѣна който са разсѣбани, (желде) да се раддватъ.

2 Имайте за голѣма радостъ, братіе мой това, когато впадаете въ различни искушениа:

3 Понеже знаете, защо искушение то на-нашата вѣра произходи терпѣніе:

4 Я терпѣніе то трѣбдва да има дѣло то (свое) совершѣнно, за да вждете и вые цѣли и совершѣнни въ ничко безъ никаковъ недостатокъ.

5 Яко нѣкой ѿ васъ е учивденъ ѿ премѣдростъ, да проси ѿ Бга който дава на всички те простъ безъ да глѣда на лице, и не оукорѣва (никого), и ще да мѣ се даде.

6 Да проси свѣче съ вѣра, и ѿнюдѣ да се не сомнѣсѣва: зашто който се сомнѣсѣва, подокенъ е на морски те волны, който вдигатъ

и вѣхатъ ги на сѣмъ на тамъ вѣтрища та.

7 Таковъ человекъ да не мысли че ще да пріиме нѣщо ѿ Бга.

8 Двоедменъ человекъ, неправенъ е въ всички те свои пжтища.

9 Оиромѣхо братъ да се хвали съ высоко то си достойнство;

10 Я богѣтво со смиреніе то си, зашто ще да прейде, като цвѣто на-трава та.

11 Зашто, ѿгрѣѣла служце то со знѣй, и изсѣши трава та, и цвѣто и ѿпадна, и красотѣ та на-лице то и се загуби: така и богѣтво повѣхнѣва въ свои те начинаниа.

12 Блаженъ (е оный) человекъ който терпи искушение! зашто като прейде презъ искушение то, ще да пріиме вѣнецъ жизни, корото е ѿвѣщала Бгъ на оная шото го обѣчатъ.

13 Никой, когато мѣ дохожда искушение, да не говори: зашто ѿ Бга ми въ-

ва и скъшеніе то: защото каквото самъ Бгъ не може да се и скъшава ꙗко зло, така и не и скъшава той никого.

14 Но секой се и скъшава, понеже се влѣчи и прелъжава ꙗко своя та си похоть.

15 Послѣ похоть та като зачне, ражда грѣхъ: а грѣхъ като се и зврши ражда смѣрть.

16 Не прелъжайтесе, братіе мой возлюбленніи.

17 Всякое даваніе докро, и всякъ даръ совершенъ ꙗко горе бына, понеже слази ꙗко Отца на свѣтоте те, оукогого нема, (никое) и змѣненіе, или сѣнка да се променява.

18 ꙗко сама та си вола породѣ насъ то слово то на истина та, за да бждеме (като) нѣкой начатокъ на негови те созданіа.

19 И така, братіе мои возлюбленніи, да бжде всякъ человекъ скоръ на слъшаніе то, а забавенъ въ говореніе то, и забавенъ въ гнѣваніе то.

20 Защото человекскіо гнѣвъ не твори онова што ꙗко праведно предъ Бгъ.

21 Затова ꙗко Фрлѣте (ꙗко себе) секаква нечистота и остатокъ на злота та, и прїимѣтесе кротость оученіе то коѣто ꙗко насаждено

въ васъ. и коѣто може да ви спасѣ души те.

22 Исполнавайте и съ дѣло слово то (Бжїе), а не самъ го слъшайте, понеже прелъжавате сами себе.

23 Защото ако нѣкой (самъ) слъша слово то, а не творѣ го, той ꙗко подобенъ на єдинъ человекъ, коѣто глѣда и то то своѣ лице въ огледало то.

24 Защото той поглѣда себе си и ѡиде, и тоа частъ забрави какъвъ бѣше.

25 Но коѣто вникне въ совершенишатъ законъ на свободу та, и стои въ него, той понеже не ꙗко слъшатель забравливъ, но творитель на дѣло то, той ще да бжде блаженъ въ свой те дѣла.

26 Яко нѣкой ꙗко всякъ мысли зашо ꙗко благочестивъ, а азъкаты си не забдава, но прелъжава сраце то си, негово то благочестіе ꙗко истно.

27 Защото чїста та и непорочна та вѣра предъ Бгъ и Оца там ꙗко, да нагледна нѣкой сираче та и вдовицы те, и да вѣрди себе си чїста ꙗко и скверненіе то на тоа свѣтъ.

ГЛАВА ВѢ

Братіе мой, држте вѣра та въ прославленнаго Гѣ

спода нашего Іисуса Христа, безъ да глѣдате на лицѣ.

2 Защото, ако влѣзе въ соборатъ ви человекъ, който носи златенъ пръстенъ на ржката си и хубавы дрѣхи, и влѣзе и сиромѣха съ лоши дрѣхи,

3 Ще поглѣднете на оногѡва който носи хубавы те дрѣхи, и ще да мѡ речѣте: ты седни тѣка хубаво: а сиромѣхъ ще да речѣте: ты стой тѣмъ, или седни тѣка на подножіе то ми:

4 Не сотвориште ли различіе (междѡ нѣхъ) въ себѣ си: и не вьдохте ли сѣдѣи на лѣкѡви помышленіа;

5 Последшайте, братіа мои возлюбленни, не сиромѣсите ли ѿ тогѡ свѣтъ и збрѡ бѣвъ, който са когати въ вѣра та, и наслѣдницѡ царство то (некѣсно), което ѣ убѣщѡлъ на оніа цѡто го убѣчатъ;

6 И вѣе оукорихте сиромѣхатъ, не когатите ли ви стрѣватъ насиліе и влѣчатъ на сѣдѣлицѡ та;

7 Не оні ли хѡлатъ добротѡ ѡме, съ което сте наричени;

8 Яко исполнѡвате обѡче вѣе царскіатъ законъ, какъ вѡто цѡ говори писаніе то: ще да возлюбишъ ближнаго своего, като самагѡ себѣ, добре правите.

9 Яко ли глѣдате на лицѡто грѣхъ стрѣвате, и ѡсѣждаетесе ѿ законатъ като престѣпницѡ.

10 Защото, който сохрани си чкѡтъ законъ, и согрѣши въ ѣднѣ (только законно повелѣніе), вѣва виновенъ въ си чки те.

11 Защото който ѣ рѣкѡлъ: не прелюбодѣйствивай, рѣкѡлъ ѣ и: не оукій. Яко прочее не сотворишъ прелюбодѣйство, а оукіешъ, вѣвашъ законопрестѣпникъ.

12 Такѡ говорѣте, и такѡ правѣте, като да мыслите че ще да вѣ сѣдатъ со законатъ на свободу та.

13 Защото безъ милость че да вѣде сѣдѡ на оногѡва, който не ѣ сторилъ милость: а милость та надивива на сѣдѡтъ.

14 Какѡ ѣ полза, братіа мои, ако говори нѣкой цѡю ѡма вѣра, а дѣла нѣма; да ли може (тѡмъ) вѣра да го спасѣ;

15 Яко нѣкой братъ, или нѣкол сестра вѣдатъ голи, и нѣматъ и днѣвна та хранѡ,

16 И речѣ ѡмъ нѣкой ѿ васъ: идѣте со здравѣ грѣйтесе и насущѡвайтесь: и не дадѣ ѡмъ оноѡ цѡто ѣ потребно за тѣло то ѡмъ, какѡ полза (ѿ тоѡ):

17 Такѡ и вѣра та, ако

німа дѣла, сама по себе є мѣртва.

18 Но ще да рече нѣкой: ты ѿмашь нѣра, а ѿзѣ ѿмамъ дѣла: покажи ми нѣра та си ѿ дѣла та твои, ѿ азъ ще да ти покажемъ ѿ дѣла та си нѣра та мол.

19 Ты вѣрдувашъ зашо Бгъ є єдинъ: добре стрдвашъ: ѿ діаноли те вѣрдуватъ ѿ трепѣратъ.

20 Но ѿкашъ ли да раздмѣшъ, ѿ сѣтнѣи челоуѣче, зашо нѣра та безъ дѣла є мѣртва;

21 Івраамъ прѣотецъ нашъ не ѿ дѣла та ли се ѿпранда, понѣже положи сѣна своего Ісаака на жѣртвенникатъ;

22 Видишъ ли зашо нѣра та помагаше на дѣла та мѣ, а ѿ дѣла та кудѣ совершѣнна нѣра та;

23 ѿ ѿсполни се писаніе то коѣто говори: понѣронд Івраамъ на Бгѣ, ѿ вѣнѣмѣсе (тоуѣ) за прѣнда, ѿ нарѣчесе прѣѣтель Бжѣ ѿ.

24 Видите ли прѣче, зашо ѿ дѣла та се ѿпранда на челоуѣкъ, а не (самъ) ѿ єднѣ нѣра;

25 Подѣкш ѿ Раѣвъ клданица не ѿпрандалісе ѿ дѣла та, понѣже прѣѣ согладѣтели те, ѿ ѿспроводѣ ги презъ дрѣгъ пѣтъ;

26 Зашо то, какнѣ то тѣло то безъ дрѣшѣ є мѣртва, та

ка ѿ нѣра та безъ дѣла є мѣртва.

ГЛАВА Г

Нѣ вѣдайте мнозина оучители, братіе мой, понѣже знѣете зашо (сѣ оучителстѣно то) пѣ голѣмо ѿсѣждѣніе ще да прѣѣмеме:

2 Зашо то много согрѣшѣваме сѣчки те. ѿко нѣкой не согрѣшѣва въ слово, то ѿ є совершѣнъ мѣжъ, ѿ може да оудержѣ оудѣ та ѿ насѣчко то тѣло.

3 ѿ то ѿ на конѣ те тѣраме въ оуѣта та оудѣ да се покорѣватъ намъ, ѿ сѣчко то ѿмъ тѣло ѿкращѣме (на кждѣто шѣме).

4 ѿ то ѿ кораблѣ те макѣръ че се толко голѣми, ѿ макѣръ че се тѣлѣскатъ на самъ на тамъ ѿ силнѣ те нѣтрове, ѿкращѣтсе сѣ малко кормѣлце на кждѣто ѿска намѣрѣніе то на оуправѣтелѣ:

5 Такѣ ѿ ѿзѣко малѣкѣ оудѣ є, но голѣмѣ работѣ може да на прѣни. ѿ то малѣ огонь, а каквѣ голѣмѣ вѣщи запѣлюна:

6 ѿ ѿзѣко є огонь, (ѿ голѣма) грамѣда на непрада та, такѣ то чнѣ се нахѣжда ѿ ѿзѣко въ (дрѣги те) на ши оудѣ. коѣто ѿквернѣва сѣчко то тѣло, ѿ запѣ

ЛѢВА СІЧКО ТО ШКРАЦІЕНІЕ НА-
НАШІА ЖИВОТЪ, ПОНЕЖЕ СЪМЪ
СИ ЗАПЪЛЪВА Ш ГЕІННА ТА :

7 Ващото сѣкое естество
на-звѣрове те и на-птицъ
те и на-гáдове те и на-рѣ-
къ те може да се оукроти,
и оукротило се е ш человек-
ческо то естество :

8 Я лъзкатъ никой ш че-
ловѣцъ те не може да оу-
кроти : той е неукротимо
зло, и пленъ съ смертоно-
сенъ гадъ.

9 Съ него благословѣва-
ме Бга и Сца, и съ него
кжлінеме человекъ те който
сасоздани по подобію Кжтію

10 И ш тіа исти те оустъ
и злѣзи и благословеніе и
клетва. Но не трѣдва, бра-
тіе мой возлюбленни, да
быватъ така тіа (работъ).

11 Да ли источноко ш е-
динъ чхчхрѣ источникъ и
сладка и горчива (вода);

12 Да ли може, братіе мой,
смѣква та да рѣжда масли-
ны, или лоза та смѣквы;
кака никой источникъ не
можетъ да и зливъ солена, и
сладка вода.

13 Който е ш васъ мѣдръ
и оуменъ, той да покаже
ш добръшатъ си животъ дѣ-
ла та свои, (защѣ быкатъ)
съ кротость премдрости.

14 Яко ли имате зависть
горчива, и сладковость въ
ираца та си, не хвалѣтесе,

нитѣ лжѣте на врѣхъ и-
стина та.

15 Таа премдрость не е
коато слѣзи ш горе, но е
зѣмна, животна, и дѣвол-
ска.

16 Ващото гдѣто е за-
висть и сладковость, тамъ
нема никаква оуправа, и
(тамъ е) сѣкоа зла вещь.

17 Я премдрость та коа-
то слѣзи ш горе, перво снѣ
е чиста. а потомъ мирна,
крѣтка, послѣшайва, пжла
съ милосердіе и съ добръ
плѣдове, нема сомнѣніе, ни-
то лицемѣріе.

18 Я плодѣ на-правда та
сѣбесе съ миръ ш оніа, кои-
то стрѣватъ миръ.

ГЛАВА Д.

Ѧ Гдѣ са брани и сладки-
вости по междѣ насъ; не ш
тѣка ли (пронсходатъ; си-
рѣчь) ш ваши те сладостра-
стіа, които вдигатъ бранъ
во наши те оудъ;

2 Желаете, и немате: оу-
бивате и завидите, и не
можете да придобѣете. Ка-
ратесе и враждувате, и не-
мате, защѣто не просите,

3 Просите и не приимате,
защѣто злѣ просите, за да
и ждывите въ сладострастіа
та ваши.

4 Прелюбодѣи и прелюбо-
дѣйцъ, не знаѣте ли защѣ
мірска та любовъ е вражда

на Б҃га; който прѣчее иска да є прѣатель мѣрѣ, той кѣва врагъ Б҃жій.

5 Или мѣслите че на прѣзднѣш говорѣ писаніе то: заціодѣхо който живѣе въ насъ и ма желаніе къ завистѣ тѣ;

6 Но (сѣ това) Б҃гъ дава по голѣма благодѣть: за то ѿ (писаніе) говори; Гдѣ на горделиви те се прѣотиви, а на смиренни те дава благодѣть.

7 Шокорѣтесе прѣчее на Б҃га, а сопрѣтивѣтесе на діаволатъ, ѿ че да повѣгне ѿ насъ.

8 Приближѣтесе при Б҃га, ѿ че да се приближи (ѿ той) при насъ. Шчистѣте си рѣцѣ те грѣшницѣ, ѿсправѣте си серца тѣ двоудмніи.

9 По мѣчѣтесе ѿ поскорбѣте ѿ поплачѣте. Шмѣхо вашѣ въ плачѣ да се шѣжрне, ѿ радость тѣ ви въ печаль.

10 Шмирѣтесе прѣдъ Гдѣ, ѿ че да ви возвѣши.

11 Не злословѣте єдинъ арѣгго, братіе: заціото който злослови брата, ѿли шѣсждава крѣта своего; той злослови законатъ, ѿ шѣсждава законатъ: а а̀ко законатъ шѣсждавашъ, неси ѿсполнитель на законатъ но сѣдѣа.

12 Шдинъ є законодатель ѿ сѣдѣа който може да спасѣ ѿ да порѣби: а тѣ кой

си шото шѣсждавашъ арѣгго;

13 Шадшайте сегѣ вѣе който говорѣте; днѣсь ѿли оутрѣ ше да идеме въ єан кой градъ, ѿ че да седиме тамъ єанѣ година, ѿ че да шжрѣваме, ѿ че да шчѣлимѣ:

14 Който не знаѣте шото че да се слѣчи ѿотрѣ: заціото шото є живѣото вашѣ; той є койстиннѣ като єанѣ пара, коѣто въ мало време се шѣлава, а послѣ шчезнѣва.

15 Вмѣстѣш да говорѣте: а̀ко ше Гдѣ, ѿ а̀ко вждеме живи, ше да сотворимѣ то вѣ ѿли єнова:

16 ѿ сегѣ се хвалѣте въ ваши те гордостѣ: сѣкоѣ хвалѣа такава зла є.

17 Който прѣчее знаѣ да тѣсри докѣ ѿ не тѣсри, нѣмѣ се пише грѣхъ.

ГЛАВА Б.

ВЛѢТѢ сегѣ (вѣе) коѣти те, плачѣте ѿ рѣдѣйте за ваши те люѣш вѣдѣ който ѿдатъ на насъ.

2 Богѣтсво то, ваше ѿзгнѣ, ѿ дрѣхи те ви молцѣ ѿзѣдоха.

3 Златѣ то, ваше ѿ сребро то порждавѣ, ѿ рждавѣ тѣ ѿмъ ше да вжде свидѣтельство на врѣхъ насъ, ѿ че да поадѣ ваши те тѣлесѣ като єгнѣ: коѣто сѣ со-

вѣдали (като нѣкое сокрѣпленіе) за послѣдани те си дни.

4 Ъто, заплаѣта та коѣто не исплати хте на работни-
цы те, който са жнѣли ни-
къ те ви, нѣка : ѿ выковѣ
те на жнѣли те влѣзоха въ
оуши те на-Гдѣа Саваѡфа.

5 Веселихте се на землѣ та
и живеахте расцвѣтши : ѿ-
гони хте сердца та си като
за заколеніе.

6 Ѡсѣди хте (на смѣрть),
оуби хте праведнаго : който
ви се не прѣтви.

7 Я въ брѣтїе, чакайте съ
терпѣніе докле да дойде
Гдѣ, ѣто земледѣлецо ча-
ка драгоцѣнншата плѣдъ
ѿ землѣ та, и тѣрпи много
време за него докле да полд-
чи раннїи и къснши дождѣ.

8 Тѣрпѣте прочее и въ оу-
крѣпѣте си сердца та, зацо-
то прихѣжаніе то Господ-
не се приближава.

9 Не воздѣхайте ѣдинъ
на дрѣггго брѣтїе, да не
вѣдете ѿсѣдени : ѣто сѣ-
дѣ та предъ врати те стои.

10 Брѣтїе мой, земе те Ѡ-
бразъ на-злѣстраданіе то и
на-долготерпѣніе то проро-
цы те, който говори ха съ
име то Господне.

11 Ъто оублажаваме тер-
пѣливы те : терпѣніе то
ѿшвово сте чѣли, и кон-
чина та Господна видѣли
сте, зацо ѣ многомїло-

стивъ Гдѣ и благодѣтро-
венъ.

12 Най напредъ ѿ снѣко,
брѣтїе мой, не кланѣте се ни-
то съ небо то, нито съ зем-
лѣ та, нито съ дрѣга нѣкоа
клѣтва : но да вѣде оу насъ
(добѣлна тѣа клѣтва) ѣй,
ѣй, и ни, ни : да не впад-
те во ѿсѣденіе.

13 Злѣстрада ли нѣкой ѿ
насъ ; да се моли Бгѣ : вѣ-
селъ ли ѣ нѣкой ; да поѣ
(хвала на Бгѣа).

14 Болѣвъ ли ѣ нѣкой ѿ
насъ ; да повѣка свѣщенни-
цы те церкѣнны, и да се по-
молатъ Бгѣ надъ него, и
да го помажатъ съ ѣлей въ
име то Господне.

15 И молитва та (като бѣ-
ва) съ вѣра, ще да ѿзбѣви
болншата, и ще да го вдѣ-
гне Гдѣ : и ако ѣ сотвори хъ
грѣхове, ще да мѣ се про-
статъ.

16 Исповѣда хте ѣдинъ
дрѣгимѣ согрѣшеніа та си,
и молѣте се Кгѣ ѣдинъ за
дрѣггго за да ѿцѣлѣте :
зацо то голѣма сила ѿма
молитва та на-праведнша
когато кѣва со оусѣрдїемъ,

17 Или вѣше (и тои) че-
ловѣкъ подобѣвъ намъ, и
помоли се (Бгѣ) съ молитва
да не падне дождѣ, и не
падна дождѣ на землѣ та
три годншы и шѣсть мѣ-
сацы.

18 И пакъ се помолѣ, и даде небото дождь, и земля та произрасте плодѣтъ си.

19 Братіе, ако се оуклони мѣкой ѿ васъ ѿ пятьатъ на-истина та, и ѡбжрне го мѣкой,

20 Да знае, зацю който ѡбжрне грѣшнаго ѿ зарѣ-беншатъ мѣ пять, ще да ѣзбани душа ѿ смѣрть, и ще да покрѣе много грѣ-хове.

ПЪРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВЛІЯ А.
ПЕТРЪ АПОСТОЛЪ Иисуса Христовъ, на избранни те пресѣлницы, който са разсѣбани по Сионтъ, по Галатія, по Каппадокія, по Асія и по Вифинія,

2 (Който са избранни) по предзнаніе то на-Бга Сѹдѣ, за да бждатъ ѡсващени ѿ Дѹа (сѣгѡ), и да послѣшатъ Иисуса Хрѣта, и да се порясатъ съ негова та кръвь: благодѣтъ и миръ да се оумножи вѣмъ.

3 Благословенъ (да бжде) Бгъ и Отецъ на-Господа нашего Иисуса Хрѣта, който ны породѣ (изновъ) по велика та своѣ милость, за (да ѣмаме) надежда жива чрезъ воскресеніе то Иисуса Хрѣтово ѿ мѣртвахъ те.

4 И (да воспріимеме) наслѣдїе коѣто не ѣстѣва и не се ѡсквернѣва и не по-

вѣхнѣва, и коѣто се вѣран на небеса та за васъ.

5 Който се сохранѣватъ съ Бжїа та сила чрезъ вѣра та, за (да воспріимете) спасеніе то (коѣто ѣ) готово да сѣ пви въ послѣдно то време.

6 За това се радѣвайте, ако и да поскорките сегѣ малко (ако бжде потребно) ѿ различны те напасти:

7 За да се покаже ѣспытаніе то на-ваша та вѣра по драгоцѣнно отъ злато то коѣто ѣ тѣбно, но ѣспытѣвасе презъ огньатъ, въ похвала и чѣсть и слава въ пвленіе то Иисуса Христово:

8 Когото, макаръ не стѣ видѣли, любите, и на когото сегѣ макаръ и да не глѣдате, но понѣже го вѣрѡватъ, радѣватъ се съ радостъ неисказана и прославлена,

9 Понѣже прїимате запла-

та на-наша та въра, спасе-
ніе дѣшевно:

10 За коѣто спасеніе истя-
рсиха и испытаха пророцы те
които прорѣкоха за благо-
дѣть та коѣто се даде намъ,

11 Понѣже испытаваха (да
разумѣатъ) въ каквѣ или
въ коѣ време Дхъ Хрѣтовъ,
коѣто бѣше въ нихъ гвлѣ-
ваше и предсказваше за
страсти те Хрѣтовъ, и за
мѣвъ те които щѣха да
бждатъ послѣ:

12 На които се шкръ (ш
Бга), зашѣ нѣ за нихъ, но
за насъ слбжеха тіа (шкро-
веніа), шото се возвѣстиха
намъ чрезъ оніа, коѣто ви
проповѣдаха ввѣгеліе то
въ Дхъ стѣшій, коѣто бѣде
пратенъ шнебо то, въ коѣ-
то (и самите) Ягглижелѣ-
дѣтъ да надникнатъ.

13 Заради тона (возлю-
бленіи) препашѣте полови-
ны те на-Помышленіе то си,
и бждѣте трезвени, и на-
дѣйте се совершени на бла-
годѣть та, коѣто ще да се
даде намъ въ гвлѣніе то
шесъ Хрѣтово.

14 Като послѣшливи чѣда,
не претвѣрайте се съ похоти
тъ, които (имахте) когато
бѣхте въ незнаніе то,

15 Но бждѣте и нше свѣти
въ иичко то си живѣаніе как-
вѣто цю ѣ свѣтъ и онъ
коѣто въ ѣ повыкалъ.

16 Зашѣто ѣ писано: кж-
дѣте свѣти, понѣже ѣвъ самъ
свѣтъ.

17 И ако наричате Отца
вашего оногѣва, коѣто сѣ-
ди секомъ споретъ дѣла та
безъ да глѣда на лицѣ, со
страхъ (вжѣи) поживѣйте
време то на-ваше то живѣ-
аніе (на тол привременный
вѣкъ):

18 Знающе зашѣ не стѣ ис-
кѣпени съ тлѣнны (вѣщи),
съ сребро или со злато ш
сдетно то наше житіе, коѣто
ви са предали Отцы те ви,

19 Но съ драгоцѣнна та
крѣвь Хрѣтова, като ш ѣ-
динъ непороченъ и пречистъ

20 Коѣто ѣ предназначѣнъ
предъ созданіа міра, но гвѣ-
ви се въ послѣдани те време-
на заради насъ,

21 Коѣто чрезъ него по-
шфровахте въ Бга, коѣто
го воскреси ш мѣртвы те, и
прослави го (за тона), за
да бжде въра та наша и
надѣжда та на Бга.

22 Шчистѣте прочее дѣшѣ
те си като послѣшате истина
та чрезъ Дха. за да бждѣте
братолюбцы нелицемѣрни,
и швѣчайте ѣдинъ другго
оусѣрднш ш чисто сѣрдце:

23 Понѣже сте и снова рож-
дѣни не ш тлѣнно сѣме, но
ш нетлѣнно, (сирѣчь) со
слово то на-Бга, коѣто жи-
вѣе и прекъвае во вѣки.

24 Защото секоя плоть е като трава, и секоя слава человеческа като цвѣтъ травный: и изсхнуа трава та, и цвѣтъ и шпаднà:

25 И слово то. Бжїе прекыпàе во вѣки И това е слово то което е проповѣдано вамъ.

ГЛАВА В.

Ѡ Фжрлѣте прочее секоя злоба, и секоя лѣсть и лицемерїе и зависть и сички те шдмдванїа,

2 Като новорождени младенцы, возлюбѣте чисто то словесно млеко, за да порастѣте съ него:

3 Помеже вкдїхте веке, колко е блãгъ Господь.

4 При когото прихощайте (като) при камень живъ, ш человекы те оуко шфжрленъ, а ш Бгã изкранъ и драгоцѣнъ,

5 И сами вие като камени живи, зидайте се домъ дхховенъ, свациенство свято, за да приносите жертвы дхховны благопрїатны на Бгã чрезъ Исуса Хртã.

6 Защото е писано въ писанїа та: ето писано въ писанїа та: ето азъ полагамъ въ Ѡцнъ камень краеуголенъ, изкранъ, драгоцѣнъ: и който вѣрдува въ него, не щѣ да се посрамн.

7 На васъ прочее който вѣ-

рдувате драгоцѣнъ е, а на онїа които се противатъ, камень когото немарїха зидатели те, той вшдѣ главно на-оугжалтъ, и камень на-претканїе то, и камень на-соблазнатъ:

8 Защото онї се препнѣватъ въ оученїе то, помеже се противатъ на основа за което са шпредѣлени.

9 Но вие сте родъ избранъ, царско свациенство, народъ святъ, людіе присвоени, за да проповѣдавате добрыни те на-оногова, който вы е повыкалъ ш темнота та въ чданшатъ свой свѣтъ:

10 (Вие) който не бѣхте нѣкога людіе, а сегã сте людіе Бжїи: който не бѣхте помилувани, а сегã бшдохте помилувани.

11 Возлюбленнїи, молима вы като пришельцы и странны (на-свѣтжгъ) да се шдалечавате ш плотски те похоти, който вдигатъ бранъ на дшшã та:

12 И да живѣете честнъ животъ по междъ гзычницы те: да къ онї, (за това исто то) за което вы злословатъ като злодѣи, като видатъ докри те ваши дѣла, прославили Бгã въ дѣнь (оншї) въ който ще да посѣтн (сички те).

13 Покорѣгесе прочее на се кое человеческо началство

заради Гда: или на царя
като на най висока власть:

14 Или на властиители те,
като ш негов пратени, за
наказаніе на лоши те, а за
заплата на добри те:

15 Защото такава е вола
та Бжїа, да затискате оу-
ста та на незнааніе то на
бездмни те ченовѣцы, като
стрѣватъ дсври дѣла:

16 (Живейте) како свобо-
дни, но не оупотреклавай-
те свобода та като покръ-
вало на зло то, но като
рави Бжїи.

17 Гички те почитайте:
швѣчайте братїа та, бой-
тесе Бга, царя почитайте.

18 Слуги, покоравайте се
на господарете си со всакїй
стрѣхъ, не самъ на добри
те и на кротки те, но и на
зли те.

19 Защото това е оуго-
дно предъ Бга, когато нѣ-
кой, ако и да страда непра-
ведно, претжрпѣва скорби
те, понеже раздмѣва вола
та Бжїа.

20 Защото, каква ви е
похвала ако тжрпите нака-
заніе за согрѣшенїа та си;
но ако, като стрѣвате до-
бро и страдате, тжрпите,
това е оугодно предъ Бга.

21 Защото на това сте и
повѣками: понеже и Хртосъ
пострада за насъ, за да
истави намъ образъ, да

послѣдоваме по неговы те
стѣпки:

22 Който не сотвори грѣхъ
и не намериселжа въ оу-
ста та мѣ:

23 Който, когато го оу-
кораваша, не швращаше
настрѣца оукореніе. когато
страдаше не заплашваше,
но предаваше (себеси) на о-
ногова, който сди праве-
данш:

24 Който грѣховѣ те наши
самъ понесе на тѣло то си
на джрво то, за да по жи-
веем (ніе) съ правдата, ка-
то оумремѣ съ грѣховѣ те:
съ негова та рана вше ис-
цѣлѣхте.

25 Защото бѣхте като о-
вцы загдкены (който нема тѣ
пастырѣ): но сегд се вжрнах-
те къ пастыратѣ и посѣти-
телатѣ на вѣши те дѣши.

ГЛАВА Г.

ТАКѢ и вше жены по-
коравайте се на свои те мѣжїе,
щото ако нѣкой и да се не
покораватѣ на оученіе то,
съ добро то житїе женско
безъ оученіе да се придо-
бѣлатѣ,

2 Като видатѣ чїсто то
и богобозливо то вше
житїе:

3 На който да бжде оукра-
шеніе не внѣшно то плетѣ-
ніе на косѣ те, и кїтѣнѣ то

со злѣто, и ли хѣкостъ та на-дрѣхи те:

4 Но скрѣеншо сердѣчный человѣкъ, въ нетлѣнно то (оукрашеніе) на-крѣткіатъ и молчалившатъ дѣхъ, коѣто ѣ драгоцѣнно предъ Бга.

5 Защо то така нѣкога и свѣтъ те жены, който и маха надѣжда на Бга, оукрашаваха себе си, понѣже се покорѣваха на свой те мъжи

6 Какво то Сарра слышаше Авраама, и господина го наричеше, на коѣто сте вше дѣрѣки, ако стрѣвате добро, и не бойтесе ѿ никаковъ страхъ.

7 Подобно и вше мъжѣ, живѣйте заедно со свой те жены благоразумно, и ѿ давайте чѣсть на женскіатъ полъ като на по слѣкъ со-сѣда защото и они ще да наследѣатъ благодѣтна та жизнь, за да не кѣва препѣт стѣе на-молитвы те ваши.

8 На конѣцъ бждѣте вси ѣдиномысленни, милостиви, братолюбиви, милосѣрдни, благодѣтрѣбни, (дрѣжелюбиви) смиренномѣдри:

9 И не воздавайте зло за зло и ли досаждѣніе за досаждѣніе: но на противъ благословавайте, понѣже знѣете защо на това кѣдохте повѣкани, за да наследѣдите благословѣніе.

10 Защо то който и ска да

ѿвѣча живѣтатъ, и да види благополѣчни дни, да си оудержи пѣзываетъ ѿ зло (дѣманѣ), и оустни те си ѿ лжливѣ говорѣніе.

11 Да се оуклони ѿ зло то, и да сотвори добро: да потрѣси миратъ, и да се дѣржи за него.

12 Защо то очи те Господни (гледаатъ) на праведны те, и оуши те мѣ слышатъ молитвы те имъ: но лице то Господне ѣ на врѣхъ онѣа, който творатъ зло (за да ги погрѣби ѿ земля та).

13 И кой ще да ви стѣори зло, ако вше слѣдовате по добро то;

14 Но ако и страдате за правда та, блажени сте, и не оубойтесе ѿ нихншатъ страхъ, нито се смѣщѣвайте:

15 Но Гда Бга стѣ аго почитайте въ сердца та си и всегда бждѣте готови да дадѣте ѿвѣтъ съ крѣтостъ и со страхъ на секого, който въ пыта за ваща та надѣжда:

16 Понѣже кардите совѣсть та си добра, што, (за това и сто то) за коѣто вы ѿсѣждаватъ като злотворцы, да се посрамаатъ ониа който оукрѣватъ добро то ваше Христѣанско житіе.

17 Защо то по добрѣ ѣ да пострадаете кога то стрѣвате добро то, ако и ска вола та

Бжїа, неже ли когѣто стрѣ-
вате зло то:

18 Понѣже ѿ Хрѣтосъ ѣ-
данашъ пострада за ради на-
ши те грѣхоне, праведно
за не праведны те, за да ны
приведе къ Бгѣ, понѣже въ-
де сѹмершвлѣнъ съ тѣло то,
но ѡживѣ съ дхатъ:

19 Оъ когѣто ѿ слѣзе та
проповѣда на дхонете,
коїто вѣха въ темниѣ та,

20 На онїа (сирѣчь) кої-
то вѣха непокорни на Бжїе
то долготерпѣнїе коѣто ги
чѣкаше, въ дни те ншѣвы,
когѣто се правеше кончѣго,
въ коїто малѣ (сирѣчь ѡсемь)
дѹши се ѿзбавиѣха ѡ вода та.

21 На-когѣто (потѣпа)
понѣже ѣ ѡбразъ крещенїе
то (коѣто не ѣ самѣ ѡ-
мыванїе на-плѣтска та не-
чистотѣ, но ѡвѣщанїе на
Бга добра совѣсть) ѿ насъ
сга ѿзкавлѣва съ воскресѣ-
нїе то Исхсъ Хрѣтово,

22 Коїто като се вознесе
на неко то, сѣди ѡ дѣсна та
странѣ на-Бга, ѿ кождѣто
се покорѣха ягглі те ѿ вла-
сти те ѿ силы те.

ГЛАВА Д.

Понѣжѣ прочее Хрѣтосъ
пострада за насъ съ тѣло
то, ѿ вше въ таа мѣсль се
дошрѣжете: зацїсто коїто
ѣ пострадаа съ тѣло то,
врѣстанѣа ѣ ѡ грѣхъ та,

2 Оъ такоа намѣренїе за-
да не живѣе вече по челоѡвѣ-
чески те вождѣлѣнїа, въ
дрѣго то врѣме (цѣто мѣ
ѡстаѣа да живѣе) съ тѣло
то, но по вола та Бжїа.

3 Зацїсто ви стїга зами-
нало то врѣме на-живѣтѣ
ви, въ коѣто сте стрѣдѣли
вола та мѣзѣческа, понѣже
сте живѣали въ (сѣкакы)
нечистотѣ, въ пѣхоти, (въ
мѣжелѣжство, въ скотолож-
ство, въ злы помыслы,) въ
пїанство, въ много мѣденѣ
ѿ оупїванѣ, въ лихѣим-
ство, ѿ въ гнѣсни те на Бга
їдѣло слѣженїа:

4 За коѣто се онї ѿ чѣ-
датъ, понѣже се не собїратѣ
ѿ вше съ нѣхъ въ тоѣ ѿсто
то разліанїе вѣдно, ѿ хѣ-
латъ (въ):

5 Коїто цѣ дадатъ ѡнѣтъ
на онѣгоѣ, коїто ѣ го-
товъ да сѣди живы те ѿ
мѣртвы те.

6 Зацїсто за тоѣ се пропо-
вѣда вѣнѣгелїе то ѿ на мѣрт-
вы те, за да се ѡсѣдатъ по
челоѡвѣчески съ тѣло то, а
да поживѣатъ по Бга съ
дхатъ.

7 Я на-сїчко то ѣ приви-
жилъ конѣцо. Оуцѣломѣ-
дрѣтесе прочее, ѿ трѣзвени
бждѣте въ молитвы те.

8 Я най пѣрво ѡ сїчко ѿ-
майте ѣдинъ камто дрѣги-
го любовъ оусѣрдѣна, зацїо-

то любовь та покрѣва мно-
го грѣхове:

9 (Вждѣте) гостолубиви
ѣдинъ камто дръгиго безъ
роптѣнїе:

10 Влждѣте ѣдинъ дръги-
мъ сѣкой съ онова дарова-
нїе коѣто ѣ прїалъ (ѡ Бгѣ),
като докри домостроители
на-многоразлична та бла-
годѣть Бжїа.

11 Яко нѣкой говори, (не-
ка говори така) като (не
говори) словеса Бжїа: ако
нѣкой слдгѣва, (нека слдгѣ-
ва така) като (не слдгѣва)
ѡ сила та, коѣто мѣ дава
Бгѣ: за да се слави во всѣ-
ко (дѣло) Бгѣ чрезъ Исуса
Хрѣта, комѣто, (подобае)
слава и держава во вѣки
вѣкѣвъ. Аминѣ.

12 Возлюбленни, не чѣ-
дѣтесе на огненно то разже-
женїе, коѣто се прѣща намъ
за искѣшенїе, като да ви
се слдѣва нѣцю чѣдо:

13 Но радѣвайтесе, защото
кѣнате причѣстници на
Хрѣстови те страданїа, за
да се възрадѣвате съ по-
голѣма радѣсть, когѣто се
тѣви слава та мѣ:

14 Яко за името Хрѣсто-
во ны оукорѣватъ, клажѣ-
ни сте: защото дѣхъ славы
и Бжїй почи на васъ:
който ѡ нѣхъ оѣкъ се хѣ-
ли, а ѡ васъ се прославлява.

15 (Но токму) да не бѣ

нѣкой ѡ васъ пострадалъ
като оубїица, или като
крадливецъ, или като зло-
чїнецъ, или като испыто-
ватель на чѣжди терѣботы:

16 Я ако (пострада) като
хрѣстїанинъ, да се не срамѣ-
ва, но да прославлява Бгѣ
въ тѣа чѣсть.

17 Защото (дойде) време
то да се начне сѣдо ѡ Бжї-
атъ домъ: ако ли (се нач-
не) по напредъ ѡ васъ, ка-
ковъ ще да бѣде конѣцо на
ома, който се не покорѣ-
ватъ на Бжїе то Бвѣггелїе;

18 И ако праведно се ѣ-
дѣва спасава, нечестивно и
грѣшнво гѣще да се тѣви;

19 Заради това и ома
щото страдатъ по вола та
Бжїа, нека си предадатъ
нѣмъ дѣшѣте, като на вѣ-
ренъ создѣтель понѣже стрѣ-
ватъ добри дѣла.

ГЛАВА Б.

ПѣТЪРИ те вѣши мѣли
ѣзъ, като сопѣстырь и сви-
дѣтель на-Хрѣтови те стра-
данїа, и причѣстникъ на-
слава та коѣто ще да се тѣви,

2 Пасѣте стадо то Бжїе,
коѣто ѣ по междъ васъ, и
наглѣдѣвайте го не съ при-
нѣждѣнїе, но самовѣлїи, (и
като що ѣ оѣгѣдено на Бгѣ:
нито заради скѣрнїи при-
докѣтокъ, но съ оѣгѣрѣе:

3 Нито като че властѣва-

те надъ наслѣдіе то (Бжїе), но примѣръ вѣвайте на стадо то.

4 И когáто се ꙗви пастыреначáлникo, ще да прїимете неввадáемшї вѣнecъ славы.

5 Така ꙗсто ꙗ вше млади те покорáвайте се на стари те: ꙗ сички те єдинъ други мѹ се покорáвайте, ꙗ оукрашáвайте се со смиренoмъдрїе: зашто Бгъ на горделиви те се противи, а на смиренни те дава благодáть.

6 Омире́тe се прóче по дъвѣ крѣпка та рѣка Бжїа, за да вы вознесе въ (свое́то) време:

7 Сичка та вáша грѣша возложeте на него, зашто тoй се грѣша за вáс.

8 Бждeте трезвени ꙗ бoдpи. зашто противнико вáшї дiáволо шкóди като (нѣкой) левъ съ реванїе, ꙗ траси кого да поглане:

9 Противeтe се нeмѹ съ твeрдá да вѣра, понeже знáете зашто такива ꙗсти страда́нїа се случáватъ ꙗ на вáши те братїа, който са на (то́а) слѣтъ.

10 ꙗ Бгъ всáкїа благодáть, който є повък а́лъ нáсъ

въ вѣчна та своe слава чрезъ Исуса Хр́та, послe по кратковременно то (вáше) страда́нїе, сáмъ да вы оусовершeнствова, да вы оутверди, да вы оукрѣпи, ꙗ да вы направи непоколебимъ.

11 Нeмѹ (да бжде) слава, ꙗ держава во вѣки вѣкóвъ, аминь.

12 Това ви написáхъ въ кратцѣ чрезъ Фeлdана вѣрнаго (вáшего) брата (като шo мѹслимъ), ꙗ оутвeравамъ вы ꙗ свидѣтельстввамъ ви, зашто є тáа ꙗстинна та благодáть бжїа. въ коáто вше стоите (твeрдї).

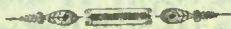
13 Поздравáва вы ꙗзбранна та подобенъ вáмъ (цeрква) коáто є въ Вавѹлoнїа, ꙗ Мáрко сынъ мой.

14 Поздравeте єдинъ другигo съ цѣловáнїе любовно. Миръ (да бжде) вáмъ на всички те съ Хр́та Исуса, аминь.

† Това послáнїе бжде написано ꙗзъ Вавѹлoнїа ш Пeтра на сички те ꙗдeи който се нахóждаха во Ясїа ꙗ повѣрoвали бeха во Хр́та.

ВТОРОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТЫХ АПОСТОЛХ ПЕТРА.

ГЛАВА Я.

СВЯТЫЙ ПЕТРЪ, РАКЪ И
АПОСТОЛЪ ИИСУСА ХРЪТОВА
ВЪМЪ, КОИТО СТЕ ПРИЛИ Е-
ДИНАКВАТА СЪ НАСЪ ДРАГОЦѢН-
НА ВѢРА ЧРЕЗЪ ПРАВДАТА НА-
БГА НАШЕГШ И СПАСИТЕЛА
ИИСУСА ХРЪТА:

2 Благодарѣть вамъ и миръ
да се оумножи съ познание
то на Бга, и на Хрѣта Ии-
суса Господа нашего.

3 Какво то кжѣственна та
негова сила е даровала намъ
сичко то (щото е потребно)
за животатъ и за благоче-
стие то чрезъ познание то
на Оногова, който ны е
повыкалъ со слава и съ до-
бродѣтель:

4 Чрезъ който се дароваха
намъ най велики те и дра-
гоцѣнни те ѡбѣщанїа, што-
то чрезъ нихъ да бждете
причастници на бжѣствен-
но то естество, понеже и з-
бѣгнахте ѿ похотно то
раствѣние, което (властна)
въ миръ.

5 И въ това само то тв-
рете сичко то си прилѣжа-

ние, и притдрѣте въ вѣрата
иша добродѣтель, а въ
добродѣтель та раздмъ,

6 Я въ раздматъ воздер-
жанїе, а въ воздержанїе то
терпѣнїе, а въ терпѣнїе то
благочестїе,

7 Я въ благочестїе то бра-
толюбїе, а въ братолюбїе то
любовь.

8 Защото тїа добрини
като се намѣрватъ въ насъ,
и оумножават се, не цїатъ
да въ ѡставатъ празны
ни то безплодны въ познѣ-
нїе то на Гда нашего Ии-
суса Хрѣта.

9 Защото оукрѣто се не
намиратъ тїа, той е слѣпъ
и краткогледъ и закравилъ
е ѡчищенїе то на старите
си грѣхове.

10 Заради това, братїе
повече се помжѣте да оу-
тверждавате наше то званїе
и изкранїе: защото като
стрдвате така, никогда не
щете да согрѣшите.

11 Защото съ тоа начинъ
ще да ви се даде богато дар-
но въхожденїе то въ вѣчно

то царство на Гдѣа нашегѡ
и спасителя Исуса Хрѣта.

12 Заради това не щѣмъ
да се ѡблачимъ да ви во-
спомѣнѡвамъ секога за тѣа
(работы), ако и да ги знае-
те, и оутверждѣни сте въ
истина та която сегѡ дър-
жите.

13 Мислимъ обаче да е
праведно, до гдѣто се на-
хождамъ въ тѣа (тѣлесна)
хижина да ви възбужда-
вамъ въ воспомѣнаніе.

14 Понеже знамъ защо ско-
ро ще да ѡставимъ тѣа хи-
жина, каквото що ми каза
и Гдѣа нашъ Исусъ Хрѣтосъ.

15 И всегда ще да се по-
мчимъ да бы вые и послѣ
по мое то скончаніе помни-
ли тѣа (работы).

16 Защото ние не послѣ-
довахме на хитроизмыслен-
ны басни, когато ви про-
повѣдахме сила та и при-
шествіе то на Гдѣа нашегѡ
Исуса Хрѣта, но со свой те
очи видѣхме негово то ве-
личествіе.

17 Защото оънъ пріа ѡвѣа
оудѣ честь и слава, когато
дойде камто него таковъ
гласъ ѡ великолѣпна та сла-
ва: тоа е сынъ мой воз-
любленнши, въ когото е
инчко то мое благоволеніе.

18 И тоа гласъ нше чѡхмѣ че
слѣзе ѡ небо то, като бѣхмѣ
съ него на свата та гора.

19 И ѡсвѣтъ това, и маме
по вѣрно пророческо то сло-
во, и доврѣ стрдвате нше
защото внимаете на него,
като на свѣтилникъ който
свѣти въ тѣмно мѣсто, до
гдѣ да начне да се разж-
множа, и да изгрѣбе денница
та въ сераца та ви:

20 Понеже това първо знае-
те, защо никой нема власть
да истолкува нѣкое про-
рочество въ писаніе то по
своа та вола.

21 Защото никое проро-
чество не е пророчествовано
нѣкога ѡ произволѣніе че-
ловѣческо, но ѡ стѣгѡ Дхѣа,
като се просвѣщавали сва-
ти те бжѣи челоуѣцы, го-
ворили са го.

ГЛАВА ВѢ

Но имало е и лжливии про-
роцы по междѡ народатъ,
каквото и по междѡ васъ
ще да бждатъ лжливии оу-
чители, които ще да новѣ-
датъ ереси гѡкителны, и
понеже се ѡричатъ ѡ госпо-
дина (своегѡ) който ги е
искѡпиль, ще да привлчатъ
на себе ги скорѡ погибель.

2 И мнозина ще да послѣ-
доватъ по нхни те развра-
щеніи (оученіа), заради
който и истинно пахъ
ще да се поухли.

3 И заради лакометво то
(си) ще да вы оуловатъ съ

хитроизмысленны рѣчи: но не щѣ да се забави наказаніе то ѿмъ, коѣто ѣ ꙗко да на пригѣтвено за нѣхъ, ѿ нѣхъна та погѣбель не щѣ да задрѣме.

4 Защѣто, ако бѣтъ не пожали аγγελы те коѣто согрѣшиха но фхрлі ги въ таргаръ (вжрзаны) съ оузы мрѣчны, ѿ предаде ги да ги вараатъ за сѣдъ:

5 И пѣрвыатъ мѣръ не пожали, но като нанесе потѣпъ на (сичкіатъ) мѣръ на-нечестивы те, (съ сѣдмъ дѣшъ) ѿсмаго нѣа сохрани:

6 И градове те годѣски на разорѣніе ѿ сѣдн, като ги ѿвжрна въ пѣпель, за да ги положи примѣръ на ѿніа, коѣто щатъ да беззаконствѣватъ:

7 И праведнаго дѣта, коѣто се бѣше досадило, да живѣе съ беззаконны те, ѿзбави:

8 (Зашчѣто тоа праведникъ понѣже живѣеше по междѣ нѣхъ, ꙗко дѣнь на дѣнь си мжчеше праведна та дѣша, като глѣдаше ѿ сѣдшаше беззаконните нѣхъни дѣлѣ):

9 Знае гѣа да ѿзбавлава благочестивы те (человѣцы) ꙗко бѣдѣ те, а нечестивы те да нардн за сѣдншатъ дѣнь да се мжчатъ:

10 И найвече ѿнѣа, коѣто хсѣдатъ сѣдѣа гндѣсты

те плѣтски съ похоти те си, ѿ презиратъ началство то: защѣто са дерзостливы, сновѣолни, ѿ не трепѣратъ, като хѣлатъ въсоки те власти:

11 Когато (ѿ сами те) яггели, коѣто са по голѣми ꙗко нѣхъ съ сила та ѿ крѣпость та, не признаватъ за нѣхъ предъ гѣа хѣлителинъ сѣдъ.

12 Но ѿни като безловѣсни скѣтове, коѣто ѣ за тоѣ родило ѣстество то да се лѣватъ ѿ ѿстрѣвѣватъ, понѣже хѣлатъ ѿнова, коѣто не раздѣватъ, щѣ да се растѣватъ со своѣ то разтѣніе:

13 За да прѣиматъ запла та та на-неправда та: ѿни полагаатъ (сичко то своѣ) оудѣволствѣе въ ката дѣвно то раскѣшество, коѣто срамѣгатъ, ѿ ѿплѣскѣватъ (ѿ васъ), ѿ радѣватъ защѣто въ прѣщѣватъ когато гѣдатъ съ васъ.

14 ѿчи те ѿмъ са пжли со съ вѣдѣа, ѿ съ непрѣстѣненъ грѣхъ, понѣже прѣщѣватъ (ѿнѣа) дѣшъ, коѣто не са тоще оуѣтверждѣны, сжрацѣ то ѿмъ ѣ наѣчено на лакомство, ѿни са на-клѣтѣва та чада:

15 Понѣже са ѿставили правыатъ пжть, загѣбили са ѿ ѿ послѣдобали са по пжть ачѣна-Валлама (сѣна) вѣсѣ-

рова, който възлюбѣ мзда̀
нѣправедна :

16 Но ѿвличенъ бѣде за
свое то беззаконїе: защото
нѣма та ослїца продѣма съ
человѣчески гласъ, и въз-
бранї бездѣе то (на-тогѡ-
ва) пророка.

17 Снї са ѣзвори безво-
дни облацѣ и мжглы кой-
то преносатъ (на самъ на
тамъ силни те) вѣтрища,
за които се вѣрди темнота̀
мрачна вѣчнш.

18 Защото, понеже гово-
ратъ горделиви и сѣтни
словеса̀, прелшаватъ и раз-
вращаватъ съ похоти те
плотски оныа̀, които са
ѣда̀ ѣзвѣгнали ѿ оныа̀,
щото се нахѡждатъ въ за-
блѣженїе.

19 И ѿвѣщаватъ ѣмъ сво-
бодѣ когѣто са сами снї
раби на тлѣнїе то: защото
ѿ когѣто нѣкой бѣва по-
блѣженъ, немѡ ѣ бѣна рабъ.

20 Защото ако снїа̀, кой-
то са ѣзвѣгнали ѿ ѡсквер-
ненїа̀ та мїрски чрезъ по-
знанїе то гдѣа̀ ѣ спаса̀ (на-
шегѡ) Іисуса Христа̀, пакъ
и заплитатъ и поблѣда-
латъ съ нѣхъ, послѣднїо
нѣхенъ живѡтъ бѣва по-
лѡшъ ѿ пѣрва.

21 Защото по докрѣ ѣ бѣ-
ло за нѣхъ, да бѣ не по-
знали (ѡнѡдъ) пжтѣтъ
на-правда̀ та, нежели като

са го познали да се повжр-
натъ пакъ назѣдъ ѿ сѣа̀ та
зѣповѣдѣ коѣто ѣмъ ѣ бѣ-
ла̀ предѣдена.

22 Но съ нѣхъ се слѣчава
оновѣ щото говори ѣстин-
на та послѡвица: кѡче то се
вжща на своѣ та блевотї-
на: и свина̀ та като се ѡ-
мше, ѡтїва да се вѣла̀ въ
тїна̀ та.

ГЛАВА Г.

ѢТО, възлюбленнїи, това̀
ѣ второ посланїе щото ви
пишемъ, въ който (двѣ по-
сланїа̀) възкѣдавамъ съ
моѣ то воспоминанїе вѣши-
атъ чїстъ раздѣмъ:

2 Да смислите дѣмъ те,
които са ѣзговорены пѣ на-
прѣдъ ѿ сѣѡ те пророцѣ,
и зѣповѣди те наши (кой-
то сме) апѡстоли на-Гѡспо-
да̀ и Ѣпѣса̀ нашегѡ:

3 И знайте по напѣдъ ѿ
сїчко, защѡ въ послѣднїи
те дни ще да дойдатъ рѣ-
гѣтели, които ще да хѡдатъ
по своѣ те си похоти:

4 И ще дѣ говоратъ: гдѣѣ
ѣ ѡвѣщанїе то на-дохѡжда-
нїе то мѡ; ѣто ѿ какѡгѡ
са оцѣ те (ни) ѣзмерли,
сїчки те (вѣщи) все такѡ
стоѡтъ какѡгѡ) щѡ са си
ѿ начало то на созданїе то.

5 Защото снї самовѡлнш
не щѡтъ да раздѣмѣтъ за-

щю небеса та ѿ край вѣха создани. и земля та (се ѿдѣли) ѿ вода та, и состои се посреда вода та со слово то Бжїе.

6 И заради това тогавашнио мїръ, като се потопи съ вода та, погибна:

7 И сегашни те небеса и земля та ѿстанаха невредими до сега съ това и҃с҃то то слово, понеже се нардатъ за огньатъ (когато дойде) деньо на-страшншатъ съдъ и на-погибель та на-нечестиви те человекѹ.

8 Само това едно трѣбва да знаете возлюбленни защо единъ день (е) предъ гда, като хїлааа годинш, и хїлааа годинш като единъ день.

9 Не вѣрсе гдъ (да исполни) ѿбѣщанїе то си, каквото шо мѣслатъ нѣкои защо е каѣнѣ: но много време тжри насъ, понеже не и҃с҃ка да погїкне нѣкой, но сїчки те да дойдатъ на покаанїе.

10 Но деньо Господень ще да дойде като тать ношъ. и въ който (день) небеса та ще да прейдатъ со страшенъ трѣсокъ, и стїхи те като сгорѣватъ ще да се стѣпатъ, и земля та, и сїчки те неци (шото се намерѣватъ) на неа ще да и҃згоратъ.

11 Както ще да се стѣпатъ

прочее тїа сїчки те така, какви трѣбва да сменїе въ сватшатъ и благочестившатъ животъ;

12 Който чакаме и желаме по скорш да вжде пришествїе то на Бжїа день въ който небеса та като горатъ ще да се разсѣнатъ, и стїхи те ѿогньатъ ще да се стѣпатъ;

13 Но нїе споретъ негово то ѿбѣщанїе ново некое и нова земля чакаме, на които живїе правда та.

14 Заради това, возлюбленни, понеже чакате тїа (работы), пораде те да се намерите предъ него чїсти и непорочни съ мїръ:

15 И долготерпѣнїе то на Господа нашегш мѣслете зашю е спасенїе: каквото и возлюбленшо братъ нашъ Павелъ ви написа споретъ данна та мѣ премѣдрость,

16 Каквото (пїше) и въ сїчки те свои посланїа, и говори въ нихъ за тїа (работы), въ които има и нѣкои (рѣчи) шото се не размѣватъ лесно, които неучени те и неутвердени те злѣ толкѣватъ, каквото и дрѣги те (свациенни) писанїа, за своа та си погибель.

17 Вше прочее, возлюбленни, понеже знаете тїа (работы) по напредъ вардете

іе, да не кѣѡ ѡпаднали ѡ
наше то оутвержденіе.

18 Но растѣте и въ благо-
дать тѣ и въ познаніе то

на-Гда нашегѡ и спасите-
ла Исуса Христа: немѡ (по-
добае) слова, и сегѡ и въ
день вѣчний, аминь.

ПЕРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

КЪ СВАТАГО АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА

ГЛАВА I.

О НОВА ЦОТО КѢШЕ ИСПЯ-
ро, коѣго чѡхѡме, коѣто нѣ
видѣхѡме съ очѣи те си, коѣ-
то изгледахѡме и ржцѣ те
наши ѡсазда, за слово то
живѡтно:

2 (Защото се сви, и нѣго)
видѣхѡме, и свидѣтелствова-
ме, и проповѣдывае намъ
живѡтѣ вѣчный, който кѣ-
ше оу ѡцѣ, и сви се намъ:

3 Онова (говоримъ) цо то
видѣхѡме и чѡхѡме казывае
го намъ, да имате и вые
сообрѣніе съ насъ: а соок-
щѣніе то наше да кжде съ
ѡцѣ и съ сына негова Ис-
уса Христа.

4 И това ви пишемѣ, да
вжде наша та радость ис-
палена.

5 И това ѣ ѡвѣщаніе то
коѣто нѣ чѡхѡме ѡ негѡ и-
проповѣдывае ви защо
вѣгѣ ѣ свѣтъ, и никоѡ те-
минна нема въ него.

6 Яко речѣме зацо имате
сообщѣніе съ него, а въ те-
минна та ходимѣ, лжѣме,
и не творимѣ истина та:

7 Яко ли ходимѣ въ свѣтъ,
както ѣ и самъ той въ
свѣгѣтъ, имате сообщѣніе
ѣдинъ съ другѣго, и кржнъ
та на-Исуса Христа (ѣйна
негова ѡчищана ны ѡ сека-
ковъ грѣхъ).

8 Яко речѣме, зацо нема-
ме грѣхъ, лжѣме себѣ си,
и истина нема въ насъ.

9 Яко исповѣдывае грѣ-
ховѣ те наши, (вѣгѣ) ѣ вѣ-
ренъ и праведенъ да ни про-
сти грѣховѣ те, и да ны ѡ-
чисти ѡ секаква неправда.

10 Яко речѣме зацо не смѣ
согрѣшиши, правимѣго лж-
жѣцѣ, и негово то слово не
ѣ въ насъ.

ГЛАВА II.

ЧИДЯ МОИ, това ви пи-
сывамъ да не согрѣшавате:

и ако нѣкой ѿ васъ согрѣши, имаме ходатаа ко Оцѣ Исуса Хрѣта праведника.

2 И той ще да го оумилостиви за наши те грѣхове, и не самъ за наши те, но и за грѣхове те на снѣжнѣ мѣста мѣръ.

3 И съ това разумѣваме че сме го познали, ако сохранимъ ваше нѣговъ те заповѣди.

4 Който говори чето ѣ позналъ, а заповѣди те нѣговъ не сохранимъ, лжѣцъ ѣ и въ него истина нѣма:

5 Я който сохранимъ слобото, въ него ѣ воистиннѣ Бжѣта та любовь совершѣнна, и съ това разумѣваше зашо сме въ него.

6 Който говори, зашо въ него пребывае, а жженъ ѣ да ходи и той, каквотт ѣ онъ ходилъ.

7 Возлюбленни, не ви писвамъ нова заповѣдь, но заповѣдь вѣчха, коато и махте испрво, вѣчха та заповѣдь ѣ слобото, което чухте испрво.

8 Но наки заповѣдь нова ви писвамъ, (сирѣчь) онова, което ѣ истинно и въ него и въ васъ: зашо темнина та замина, а свѣтъ истинный вече свѣти.

9 Който говори зашо ѣ въ свѣтатъ, и братъ своего не знаиди, той ѣ въ темнинѣ та до сегѣ.

10 Който ѣ быча братъ своего, онъ прекывае въ свѣтатъ, и преткновѣние нѣма съ негъ.

11 Я който ненавииди братъ своего, той ѣ въ темнинѣ, и въ темнинѣ ходи, и не знае кждѣ ѣва зашо темнинѣ та мѣ ѣ слѣпила очи те.

12 Писвамъ вамъ, чада, зашо ви се процѣватъ грѣхове те заради нѣговото име.

13 Писвамъ вамъ оцѣ, зашо познахте оногова, който ѣ ѿ начала то. Писвамъ вамъ юношъ, зашо то покѣдихте лжѣваго. Писвамъ вамъ дѣца, зашо познахте Оцѣ.

14 Писахъ вамъ отцѣ, зашо познахте оногова, който ѣ ѿ начала то. Писахъ вамъ юношъ, зашо стѣ ꙗки, и слобото то Бжѣе въ васъ пребывае, и повѣдихте лжѣваго.

15 Не ѡбѣчайте мѣръ: зашо който любви мѣръ, въ него нѣма любовь. Отца:

16 Зашо снѣчко цото ѣ въ мѣръ, (сирѣчь) похоть та плотска, и похоть та наочи те, и гордость та наживотатъ, не ѣ ѿ Оцѣ, но ѿ той мѣръ ѣ.

17 Но мѣръ преходи, и похоть та нѣгова: а който твори вола та Бжѣа, пребывае во вѣки.

18 Чѣда, послѣдано време
ѣ: ѿ каквѣто сте чѣли че
антѣхрѣстѣ ѿде, ѿ сегѣ вече
много антѣхрѣсти ѿма: за-
товѣ познаваме че ѣ послѣ-
дано време.

19 Ѡ насѣ ѿзлѣзоха, но
не бѣха ѿ насѣ: ако бѣха
были ѿ насѣ, шѣха да ѿ-
станатѣ съ насѣ: но (ѿни
ѿзлѣзоха) да се ѿзаватѣ,
зшѣ не сѣ сѣчки те ѿ насѣ.

20 И выѣ ѿмате помѣзаніе
ѿ сватѣгѣ, ѿ знѣете сѣчко.

21 Не писѣхѣ вамѣ, като
че не знѣете ѿстина та, но
като че ѿ знѣете, ѿ (знѣе-
те) зашѣ сѣка лжѣ не ѣ ѿ
ѿстина та.

22 Кѣи ѣ (арѣгѣ) лжѣцѣ,
сѣмо ѿнѣи кѣито се ѿмѣта
зашѣ ѿнѣгѣ не ѣ Хрѣстѣсѣ:
ѿнѣ ѣ антѣхрѣстовѣ кѣито
ѿ ѿмѣта ѿ ѿцѣ ѿ ѿнѣа.

23 Ѣкѣи кѣито се ѿмѣта
ѿ ѿнѣа, нѣто ѿцѣа прѣима:
ѿ кѣито ѿсповѣдѣва ѿнѣа,
ѿ ѿцѣа прѣима.

24 Выѣ прѣче тоѣ шѣто
сте чѣли ѿспжрво, вѣ васѣ
да стои: ѿ ако стои вѣ васѣ
ѿновѣ шѣто сте чѣли ѿспжр-
во, ѿ выѣ вѣ ѿнѣа ѿ ѿцѣа
шѣ да ѿстанете.

25 И тоѣ ѣ ѿвѣщаніе то,
кѣето самѣи ѿвѣщѣ намѣ,
(сѣрѣчь) живѣтѣ вѣчнѣи.

26 Тоѣ ви написѣхѣ зара-
ди ѿнѣа шѣто вы лжѣтѣ.

27 Прѣче, помѣзаніе то

кѣето прѣлѣхте ѿ нѣгѣ, вѣ
васѣ пребывѣе, ѿ не ви трѣ-
бѣва да вы ѿучи нѣкой: но
каквѣто вы ѿучи тоѣ сѣ-
мо то помѣзаніе за сѣчко,
ѿ ѿстинно ѣ, ѿ не ѣ лжѣ-
ливо, ѿ каквѣто вы ѣ наѣ-
чѣло, такѣ стои те вѣ нѣго.

28 И сегѣ чѣда, стои те вѣ
нѣго: та когѣто се гѣви да
ѿмѣе дерзновѣніе, ѿ да се
не посрамѣе ѿ нѣгѣ вѣ
прѣшѣствіе то мѣ.

29 Ако знѣете че ѣ прѣвѣ-
денѣ, разѣмѣйте, зашѣ сѣ-
кой кѣито стрѣва прѣвѣда,
ѿ нѣгѣ се ѣ родѣлѣ.

ГЛАВА Г.

ВѢЖДѢ Кѣлко (голѣма)
любѣвь ѣ дѣлѣ ѿцѣа намѣ,
шѣто да се нарѣе (ѿ да
бѣде) чѣда Бжѣи, заради
тоѣ ѿ мѣрѣ нѣ не позна-
ва, зашѣ не позна нѣто
нѣго.

2 Возлюбленнѣи, нѣе сме
вече чѣда Бжѣи, ѿ ѿѣце не
се ѣ гѣвилѣ шѣ да бѣде-
ме: но знѣе зашѣ когѣто
се гѣви, шѣ да бѣдеме подѣ-
бнѣ нѣмѣ: зашѣто шѣ да го
видѣе, какѣнѣ то ѣ.

3 И сѣкой кѣито има тѣа
надѣжда на нѣго, ѿчищѣва
сѣбе, каквѣто ѿ ѿнѣгѣ чѣстѣ.

4 Ѣкѣи кѣито стрѣва
грѣхѣ, ѿ беззакѣніе стрѣва:
ѿ грѣхѣ ѣ беззакѣніе то.

5 И знѣете зашѣ ѿнѣ се

тѣмъ да зѣме нѣши те грѣхове: ѿ грѣхъ нѣма въ него.

6 Оѣкой който прекъснѣе въ него, не согрѣшана: а който согрѣшана нито го ѣ видѣлъ, нито го ѣ позналъ.

7 Чѣда (мой) нѣкой да въ не лже: който стрѣва правда, праведенъ ѣ, како то ѿ оныхъ цю ѣ праведенъ.

8 Който стрѣва грѣхъ оныхъ ѣ ѿ дѣвола: зашто дѣволо ѿснжко согрѣшана, заради това се тѣмъ снѣ Бжїи, да развѣли дѣла та дѣволаки.

9 Оѣкой който ѣ рожденъ ѿ Бгѣа не стрѣва грѣхъ, зашто сѣмѣ то Бжїе въ него прекъснѣе: ѿ не може да согрѣшана. зашто ѣ ѿ Бгѣа рожденъ.

10 Сѣ това се разпознаватъ чѣда та Бжїи ѿ чѣда та дѣволаки сѣкой който не стрѣва правда, ѿ не ѿвѣча брата своего, не ѣ ѿ Бгѣа:

11 Зашто тснѣ ѣ зарачанѣто, коѣто чѣхте ѿ край, да ѿвѣчаме ѣдинъ другиго:

12 Нѣ како то Кѣинъ (който) кѣше ѿ лѣкавагъ, ѿ закла брата своего: а за колъ причина го закла; зашто дѣла та нѣгови кѣха лѣкави, а братови те мѣ праведни.

13 Не чѣдетесе, братїе мои, ако въ ненавиди мїръ.

14 Нѣ знаѣме, зашто придохме ѿ смерть та въ животъ, зашто ѿ ѿвѣчаме брата та: а който не ѿвѣча брата своего прекъснѣе въ смерть та.

15 Сѣкой който ненавиди брата своего, человекъ койца ѣ: ѿ знаете зашто сѣкой человекъ койца нѣма животъ вѣчний да стои въ него.

16 Въ това познахме люковъ та Бжїа, зашто оныхъ си положи дѣла та за насъ ѿ нѣ сме длжнни да си полагаме дѣла те за кратїа та.

17 Ако нѣкой има богачство то на-тоа мїръ, ѿ глѣда брата своего зашто има нѣжда, ѿ затвори сѣрдце то си ѿ нѣгъ, какви ще прекъснѣе въ него любовь та Бжїа;

18 Чѣда мой, да не ѿвѣчаме сѣ дѣла, ѿ ли сѣ лѣзїкъ, но сѣ дѣло ѿ сѣ истина.

19 ѿ сѣ това познаваме, зашто сме ѿ истина та, ѿ (сѣ това) ще да си оутѣриме сѣрдца та предъ него.

20 Зашто ако ѿ сѣждава насъ сѣрдце то наше, (колко повече Бгѣа:) зашто Бгѣа ѣ по голѣмъ ѿ сѣрдце то наше, ѿ знае сички те (работы).

21 Возлюбленїи ако сѣрдце то наше нѣ не ѿ сѣждава, нѣ имаме дерзнѣнїе къ Бгѣа:

22 И сичко цюто да поискаме пріймаме ѿ негоу, за цюто сохраниамае заповѣди те неговы, и цюто є немы оугодано твориме предъ негоу.

23 И тѣа є негова та заповѣдь да иѣроваме на сѣна негова 'Иисуса Хрѣта, и да люкиме єдинъ другиго, како цю ни є дааъ заповѣдь.

24 И който сохраниава заповѣди те неговы, въ него пребывае, и онъ въ него, и нє ѿ това раздѣваме зашо (Бгѣ) пребывае въ насъ, (сирѣчь) ѿ дхатъ, когото є дааъ намъ.

ГЛАВА Д.

ВОЗАЮКЛѢВНИИ, не вѣрвайте на секаковъ дхъ, но испытывайте дхове те, да ли са ѿ Бгѣ: за цюто мнозина лжливии пророцы изѣзоха въ мїръ.

2 Єа това познавайте дхъ Бжїй, (и дхъ лжливый,) секой дхъ, който исповѣдѣва, зашо 'Иисусъ Хрѣтосъ се є воплоћлъ, ѿ Бгѣ є.

3 И секой дхъ, който не исповѣдѣва, зацю 'Иисусъ Хрѣтосъ се є воплоћлъ, не є ѿ Бгѣ: но той є антихрѣтовъ, когото сте чѣли, зашо ще да дойде, и сегд є веке въ мїръ.

4 Вые сте ѿ Бгѣ, чѣда, и повѣдали сте ги: за цюто онъи който є въ васъ по голѣмъ є ѿ оногова който є въ мїръ.

5 Онѣ са ѿ мїръ, заради това ѿ мїръ говоратъ, и мїръ ги слыша.

6 Нє сме ѿ Бгѣ: който знае Бгѣ, онъ ны слыша: а който не є ѿ Бгѣ, онъ ны не слыша: и ѿ това познаваме дхатъ на истината, и дхатъ на лжѣ та.

7 Возлюбленни да возлюбиме єдинъ другиго: за цюто люковъ та є ѿ Бгѣ, и секой който любѣ (други те), той є ѿ Бгѣ рожденъ, и знае Бгѣ.

8 Я който не любѣ (други те), той не є позналъ Бгѣ, за цюто Бгѣ є люковъ.

9 Ѡ това се є пѣвила люковъ та Бжїа въ насъ, за цюто Бгѣ прати сѣна, своего єдинороднаго въ мїръ, да вждеме нє живи чрезъ него.

10 Въ това се состои люковъ та, нє за цюто нє возлюбихме Бгѣ, но за цюто той возлюби насъ, и прати сѣна своего (да вжде) оумилостивленїе за грѣхове те наши.

11 Возлюбленни, ако кѣъ ны є возлюбила така, и нє сме длжны да любиме єдинъ другиго.

12 Бгѣ никой никога не

Є ВИДЕЛЪ: ЯКО ЛЮБИМЕ Є-
АЙНЪ АРДГИГО, КІЪ ВЪ НАСЪ
ПРЕКЪВАЕ, Й ЛЮБОВЬ ТЪ НЕГО-
НА Є СОВЕРШЕННА ВЪ НАСЪ.

13 **Ѡ** ТОВА ПОЗНАВАМЕ ЗА-
ЩО НІЕ ПРЕКЪВАЕМЕ ВЪ НЕГО,
Й ТѢЙ ВЪ НАСЪ, ЗАЩОТО **Ѡ**
ДХА СВОЕГО Є ДАЛЪ НАМЪ.

14 И НІЕ (ГО) ВИДЕХМЕ, Й
СВИДѢТЕЛЬСТВОВАМЕ ЗАЩО **Ѡ**-
ТѢЦА ПРАТИ СІНА (СВОЕГО)
СПАСИТЕЛА МІРЪ.

15 КѢЙТО ЙСНОВѢДА ЗАЩО
'ИНСЪСЪ Є СІНЪ БЖІЙ, БГЪ
ВЪ НЕГО ПРЕКЪВАЕ, Й ТѢЙ ВЪ
БГЪ.

16 И НІЕ ПОЗНАХМЕ Й ВЪ-
РОВАХМЕ ЛЮБОВЬ ТЪ, КОАТО
ЙМА БГЪ НА НАСЪ, БГЪ Є ЛЮ-
КОВЬ, Й КѢЙТО ПРЕКЪВАЕ ВЪ
ЛЮБОВЬ ТЪ, ВЪ БГЪ ПРЕКЪВАЕ,
Й БГЪ ВЪ НЕГО ПРИКЪВАЕ.

17 ВЪ ТОКА СЕ Є ИСПОЛНИ-
ЛА (НЕГОВА ТА) ЛЮБОВЬ НА
НАСЪ, ДА ЙМАМЕ ДЕРЗНОКЕНІЕ
ВЪ ДЕНЬ СЪДНШЙ, ЗАЩОТО,
КАКОТО Є **Ѡ**НЪ, ТАКА СМЕ
Й НІЕ НА ТОА СВѢТЪ.

18 **Ѡ**ТРАХЪ НІМА ВЪ ЛЮКОВЬ
ТЪ, НО СОВЕРШЕННА ТА ЛЮКОВЬ
НЖНЪ ИСПЯЖДА СТРАХЪТЪ,
ЗАЩОТО СТРАХЪ ЙМА МЪКА:
Й КѢЙТО СЕ КОИ НЕ Є СОВЕР-
ШЕНЪ ВЪ ЛЮКОВЬ ТЪ.

19 НІЕ ГО ЛЮБИМЕ, ЗАЩОТО
ТѢЙ Є ПО НАПРЕДЪ ВОЗЛЮ-
БИЛЪ НАСЪ.

20 ЯКО НѢКОЙ РЕЧЕ, ЧЕ **Ѡ**-
ВѢЧАМЪ БГЪ, А КРАТА СВОЕГО
МЕНА ВИДИ, ТѢЙ Є ЛЖЕЦЪ:

ЗАЩОТО КѢЙТО НЕ **Ѡ**ВѢЧА
КРАТА СВОЕГО КОГОТО ВИДИ,
БГЪ, КОГОТО НЕ Є ВИДЕЛЪ,
КАКЪ МОЖЕ ДА ГО **Ѡ**ВѢЧА;

21 И ТАА ЗАПОВѢДЪ ЙМА-
МЕ НІЕ **Ѡ** НЕГЪ, ЩОТО КѢЙТО
ѠВѢЧА БГЪ, ДА **Ѡ**ВѢЧА Й
КРАТА СВОЕГО.

ГЛАВА В.

ѠВКОНЪ КѢЙТО ВЪРЪВА, ЗА-
ЩО 'ИНСЪСЪ Є ХРІТОСЪ, **Ѡ** БГЪ
Є РОЖДЕНЪ: Й СЕКОЙ КѢЙТО
ѠВѢВА **Ѡ**НОГОВА КѢЙТО (ГО)
Є РОДИЛЪ, **Ѡ**ВѢЧА Й РОДЕ-
НЫАТЪ **Ѡ** НЕГЪ.

2 **Ѡ** ТОКА ПОЗНАВАМЕ ЗА-
ЩО **Ѡ**ВѢЧАМЕ ЧАДА ТА БЖІА,
КОГАТО **Ѡ**ВѢЧАМЕ БГЪ, Й ЗА-
ПОВѢДИ ТЕ НЕГОВЫ СОХРАНА-
ВАМЕ.

3 ЗАЩОТО ТОВА Є ЛЮБОВЬ
ТЪ БЖІА, ДА СОХРАНАВАМЕ НЕ-
ГОВЫТЕ ЗАПОВѢДИ: Й ЗАПО-
ВѢДИ ТЕ НЕГОВЫ НЕ СЪ ТѢШКИ.

4 ЗАЩОТО СЕКОЙ КѢЙТО Є
РОЖДЕНЪ **Ѡ** БГЪ ПОВѢЖДАВА
МІРЪ: Й ТАА Є ПОВѢДА ТА
КОАТО Є ПОВѢДИЛА МІРЪ,
(СИРѢЧЪ) ВЪРА ТА ВАША.

5 КѢЙ Є (АРДГЪ) КѢЙТО ПО-
ВѢЖДАВА МІРЪ, ТѢСМЪ **Ѡ**-
НШЙ КѢЙТО ВЪРЪВА, ЗАЩО
'ИНСЪСЪ Є СІНЪ БЖІЙ;

6 ТОА Є 'ИНСЪСЪ ХРІТОСЪ,
КѢЙТО Є ДОШЕЛЪ СЪ ВОДА Й
СЪ КРѢВЬ: Й НЕ САМЪ СЪ ВОДА,
НО СЪ ВОДА Й СЪ КРѢВЬ: Й ДХЪ
Є КѢЙТО СВИДѢТЕЛЬСТВОВА
НІЕ, ЗАЩОТО ДХЪ Є ИСТИНА.

7 И три са Ѡніа който свидѣтелствуватъ на небото, Сѣвъ, Слово, и сѣшій Дхъ: и тѣа три те са Ѡдно.

8 И три са който свидѣтелствуватъ на землѣта, дхъ, и вода та, и кръвь тѣ: и тѣа три те въ Ѡдно са.

9 Яко нѣе прѣимаме челоуѣческо то свидѣтелство, свидѣтелство то Бжїе Ѡ по голѣмо: защото това Ѡ свидѣтелство то Бжїе, което свидѣтелствова за сѣна своего.

10 Който вѣрѣва въ сѣна Бжїа, Ѡнъ има свидѣтелство то (Бжїе) въ секе си: който не вѣрѣва на бгѣ, прѣни го лжжець, защото не Ѡ повѣрѣвалъ въ свидѣтелство то което свидѣтелствова бгѣ за сѣна своего.

11 И това Ѡ свидѣтелство то. защото (сирѣчь) бгѣ ни Ѡдалъ животъ вѣчній: и тоа животъ Ѡ въ негоушватъ сѣнъ.

12 Който има сѣна (Бжїа), има живото: а който нема сѣна Бжїа, Ѡнъ нема животъ.

13 Това написѣхъ вамъ който вѣрѣвате во име то на сѣна Бжїа, да знѣете зашто имате животъ вѣчній, и да вѣрѣвате во име то на сѣна Бжїа.

14 И това Ѡ дерзновение

то което нѣе имаме къ немъ, зашто ако попрѣсиме нѣцю (Ѡ негѣ) по негова та вола, послѣдѣва ны.

15 И ако познаваме че ны послѣдѣва (за сѣчко) цюто да мѣ прѣсиме, знѣеме зацю прѣимаме прошенїа та който просѣхме Ѡ негѣ.

16 Яко нѣкой види брѣта своего зашто согрѣшава грѣхъ не смѣртенъ, да се помѣли (бгѣ) и ще да мѣ даде животъ, (сирѣчь) на Ѡніа който согрѣшаватъ не смѣртенъ. Има грѣхъ смѣртенъ: не говоримъ за него да се мѣли.

17 Секоа неправда Ѡ грѣхъ, има Ѡбѣче грѣхъ който не Ѡ смѣртенъ.

18 Знѣеме зацю секой който Ѡ рожденъ Ѡ бгѣ, не согрѣшава: но който Ѡ рожденъ Ѡ бгѣ, вѣрди секе си, и лѣкаво не се прикосѣва при него.

19 Знѣеме че сме Ѡ бгѣ, и сѣчкю мѣрѣ въ злѣ то лежи.

20 И познаваме, зацю сѣнъ Бжїи Ѡ дошелъ, и далъ ни Ѡ (свѣтъ и) рѣзѣмъ, да познаѣеме бгѣ истиннаго, и да каждеме въ истиннаго, (сирѣчь) въ сѣна негова Іисѣса Христа: той Ѡ истинный бгѣ и животъ вѣчній.

21 Чѣда, вѣрѣтесе Ѡ іаѣвски те жѣртѣш. Іаминъ.

ВТОРОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫЙ АПОСТОЛЪ ИОАННА БОГОСЛОВЪ.

ГЛАВА Я.

1 ВЪ старецѣ на изкрѣнна ча господѣ, и на чѣда ча нѣйни, които азъ ѡбъчамъ во истиннѣ, и не самъ азъ но и сички те които са познали истина та:

2 Заради истина та която превъидѣ въ насъ, и съ насъ ще да бжде вѣчно:

3 Да бжде съ насъ блгѣть, млть, миръ, ѡ блга Свѣта, и ѡ Гда Исуса Хрѣта сына Свѣта, съ истина и сълюбовь.

4 Возрадоваше по премногъ, защото найдохъ (нѣкои) ѡ твои те чѣда, които ходятъ въ истина та, като що сме прѣали заповѣдь ѡ Свѣта.

5 И сегѣ те молимъ, господже, не като те ти писувамъ нова заповѣдь, но онаа която имаме испрѣвъ, (сирѣчь) да ѡбъчаме единъ архангъ.

6 И това ѣ люковъ та, да ходиме по неговъ те заповѣди: таа ѣ заповѣдь, какъто стѣ чдла испрѣвъ, да ходите въ нѣа.

7 Защото мнозина лестцию са вѣзали въ мѣрѣ, които не исповѣдватъ, че Исуса Хрѣтоса ѣ дошелъ въ челоуѣческо тѣло: такъва (человѣкъ) ѣ лестецъ и антихрѣтъ.

8 Вардѣтесе да не изгубиме онаа, за която сме се трѣдали, но да воспрѣимеме совершена мзда та.

9 Сѣкой който престѣпна оученіе то Хрѣтово, и не стои въ него, онъ нема блга: а който стои во оученіе то Хрѣтово, онъ има и Свѣта и ѡна.

10 Яко нѣкой дохожда ко въ насъ, и не приноситъ оученіе, не прѣимайте го въ домъ свой, и не выкайте мѣ, докѣ дошелъ:

11 Защото който мѣ выка докѣ оутро, (или) докѣ дошелъ, क्या сообрникъ на неговъ те зли дѣла.

12 Много имахъ да ви пишемъ и нещахъ (да пишемъ) на хартиа съ мастило: но надамсе да дойдемъ при насъ, и оустѣ съ оустѣ

АА ВИ ГОВОРИМЪ, ЗА ДА БЖДЕ
РАДОСТЬ ТА ВИ ИСПЖАЕНА.
13 Поздравляватъ те чада

ТА НА-ИЗБРАННА ТА ТВОА
СЕСТРА: ДМИИЪ.

ТРЕТІВ БОГОРОНОВ ПОСЛАНІВ

ОРАТІА ГО АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА

ГЛАВА II.

1 Изъ старця на возлюбленнѣмъ Г'аіа, когото азъ ѡбв'чамъ всистиннѣ.

2 Возлюбленне, желаю ти да кждешъ здравъ, и да предсп'бнашъ въ сичко (дрѣго), каквото предсп'бѣна и дшѣ та ти.

3 По премного се возрадовалъ ког'ато дойдохъ кратіа та и свидѣтелствов'аха за истина та ти, и какви тѣ ходишъ въ истина та.

4 По голѣма ѡ т'а радостъ имамъ, ког'ато слдшамъ че мой те чада ходатъ въ истина та.

5 Возлюбленне, тѣ творишъ като в'ренъ (Хр'стіаннѣ) тов'а, цюто стрѣвашъ на кратіа та и на странниче

6 Онѣ свидѣтелствов'аха предъ ц'рква та за тис'а т'а люк'онъ, който ако испросишъ така, каквото е

приличнѣ на Г'а, дсврѣ ще да сторишъ:

7 Зац'ото заради негово то име са излѣзли, и ницю не зема тѣ ѡ плз'ичнищѣ те.

8 Ние сме прочее длжни да приимаме такива (проповѣдници), за да кждеме спом'ощнищѣ на истина та.

9 Изъ пис'ухъ на ц'рква та: но Діотрѣфъ който ѡбв'ча да первенств'ва сѣнихъ, не приима насъ.

10 Заради тов'а, ако дсйдемъ ще да мѣ воспоменемъ дѣла та който (т'сѣ) творѣ, пенѣже нѣ оукор'ава сѣнепотрѣбни словеса: и като не мѣ стига тов'а, не приима самъ т'сѣ кратіа та, но възкр'ава и на онѣа, който иска тѣ (да ги прииматъ), и ѡ ц'рква та ги испжда.

11 Возлюбленне, не кжди подражателъ на зло те, но на дсврѣ то, който стрѣва

добро, ѿ Б҃га є: а който
стрѣва зло, не є видѣла Б҃га.

12 На Димїтріа свидѣтел-
ствуватъ сички те (за до-
крѣ то) ѿ сѣма та истинна:
ѿ нїе свидѣтелствуваме, ѿ
знаете защо наше то сви-
дѣтелство є истинно.

13 Много ѿмахъ да пи-
шемъ, но не щѣмъ да ти

писѣнамъ съ перѣ ѿ съ ма-
стило:

14 Защо то се надамъ да
те видимъ скорѣ, ѿ оустѣ
съ оустѣ да се разговориме.

15 Миръ да ти бѣде, по-
здравлѣватъ те прїатели
те: поздравї прїатели те
по ѿме. аминь.

СОКОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВАТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА А.

ПАВЛА, служитель на Иисуса
Хр҃ста, а братъ Іакововъ, на
знаннїи те който са спасѣн
ни ѿ Б҃га Оцѣ, ѿ сохранѣ-
ни ка чрезъ Иисуса Хр҃ста.

2 Милость ѿ миръ ѿ лю-
бови да се оумножи въ васъ.

3 Возлюбленнїи, понѣже
ѿмамъ всегда велико оусѣр-
дїе да ви писѣвамъ заради
оукци то спасѣнїе наше по-
нѣдѣхсе да ви пишемъ, за-
да вы подкѣнимъ да се по-
низѣвѣте за вѣра та, коѣто
є предадена єднажѣ на
свати те.

4 Защо то са вѣзли (по-
междъ васъ) нѣкой нечестї-
ви человекѣш, който са ѿ-
дѣвна предназначени за то-
ва ѿсѣжденїе, защо пре

твѣратъ благодать та на-
Б҃га нашегѣ на расѣсно
(житїе), ѿ ѿфжлатсе ѿ сѣ-
магѣ Владѣка Б҃га ѿ Г҃а
нашегѣ Иисуса Хр҃ста.

5 И ѿскамъ да вы подсе-
тимъ, ако ѿ да знаете то-
ва по напредъ, защо (си-
рѣчь) като ѿзкази Г҃а на-
родатъ ѿ ѿг҃петска та зе-
мла, послаѣ погѣки ѿнѣа
който не повѣроваха.

6 И ѿг҃гелъ те, който не
сохранїха своѣ то досто-
инство, но ѿставиѣха своѣ
то жилище, нардн ги подѣ
темнота та (вжрзанъ) съ
оузы вѣчны до сѣдѣтъ
на великїа дѣнь.

7 Какво то бодомъ ѿ Го-
мсррѣ, ѿ ѿколнїте нїхнї
градѣве, който подѣвнѣ

нимъ владствонаха, и хонаха слѣдъ чуждо тѣло, принадлежатъ за примѣръ, понеже понесоха наказаніе то на вѣчныа огнь.

8 Такъ (ще да вѣде) и съ тѣа които понеже виждатъ снѣша, ѿсквернаватъ си тѣло то, и презиратъ начальство то и (не боатъ се да) злословатъ високи те власти.

9 Но самъ Архангелъ Михаилъ, когато се препираше съ дѣволатъ за Мшѣсеоно то тѣло, не смѣеше да продѣла на вржхъ неговъ худно шѣдженіе, но рече: да ти запрети Гдѣ.

10 Но тѣа, колкото не знаятъ, злословатъ колкото по естество, като безсловесни те скотове вѣдатъ, въ нихъ се растлѣватъ.

11 Горко нимъ: защото са пошли по Каиновшатъ пѣть, и понеже са прелѣпени за придобѣтокъ като Валлама, предали се въ секакви безчинїа, и въ прекословіе то Корреово погибнѣватъ.

12 Они са гнѣсотъ въ наши те любовни оугоценїа, когато се гоциватъ съ насъ, понеже шгоюватъ себе си безъ срамъ: облаци безводни, които се преносатъ (на самъ на тамъ) ѿ вѣтрица та: дровеса есенни, безплодни, които са оумрели два мѣсти, и искоренени:

13 Овирѣпы волны морски, които испишатъ като пѣна свои те безсѣдства, звѣзды завлѣждающиа, за които се вѣрди мракъ темный во вѣки.

14 И за нихъ пророчествона Бншхъ. седмшй (человѣкъ) по йдѣма, и рече: ето, ще да дойде Гдѣ, съ много тѣсащы сватихъ Англовъ (своихъ,

15 Да сотвори сѣдъ на вржхъ сички те (человѣци), и да шкличи сички те нечестивы за сички те нѣхни дѣла нечестивы, съ които са беззаконствovali, и за сички те худни словеса нѣхни, които са говорили на вржхъ неговъ нечестивы те грѣшници.

16 Они са мѣрмрицы, (съ ницо) не могатъ да се оудоклатъ, ходатъ по свои те похоты (нечестивы и беззаконны:) оуста та имъ говоратъ высокодмни словеса, и показватъ ласкателство (секомѣ лицемѣрны,) заради придобѣтокъ.

17 Но въе возлюбленни, помнѣте дѣмы те, които са казаны по напредъ ѿ дѣмостолыте на Гдѣа нашегъ Иисуса Хрѣта:

18 Войто ви са говорили, защо въ послѣдно то време ще да се поаватъ рѣгатели, които ще да ходатъ

по свои те нечестивы похоти.

19 Тѣ са, кои то ѿдѣлаватъ секе си (ѿ единство то на вѣра та и) иже ственни са, и духъ нема въ нихъ.

20 Но ны, возлюбленни, стоите цвржсти въ сватѣиша та ваша вѣра, и молѣтесе (Бгъ) съ Дхъ свъи.

21 И сохранивайте секе въ люковы та Бжѣа, и нѣдайте на милость та на Гда нашегъ Исуса Хрѣта, за (да прѣимете) животь вѣчный.

22 И къ Бжѣи вѣдите милостивни, като разсудавате (потрекы те имъ):

23 И дрѣги спасавайте со

страхъ, и ѿимайте си ѿ огнькаты: (и ѿкличавайте со страхъ), и гндѣтесе и ѿ сама та дрѣха, която е ѿсквернена съ тѣло то.

24 И на Оногова, който може да ны сохрани възгрѣхъ, (и безъ ѿскверненѣи), и да ны постави предъ своѣта слава нежкорны съ радость.

25 На гатаго премѣраго Бгѣа и Бжѣа нашегъ (чрезъ Исуса Хрѣста Гда нашегъ) да вѣде слава, величѣе дрѣжава и власть по напредъ ѿ сички те вѣкове, и сегдъ и въ сички те вѣковы. Амѣнъ.

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ

НА СВѢТЯГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павъла рѣвъ Исуса Хрѣтовъ, пови канъ апостола, иже вѣдъ (да пропо вѣда) евангеліе то Бжѣе.

2 (Който по напредъ ѿ вѣщяца Бгъ чрезъ свои те пророцы въ сватѣи те писаніа).

3 За сына своегъ (който се роди ѿ Давидова чо сѣме по плѣти).

4 И който вѣде познанъ (за) Сынъ Бжѣи съ сила по духъ сватѣиши, и чрезъ воскресеніе чо мѣ ѿ мѣртви те, (сирѣчь) на Гда нашегъ Исуса Хрѣта:

5 (Чрезъ когото прѣяхме нѣе владѣть и днѣстество, да покѣриме съ него во чо име сички те тѣлѣ на вѣра та:

6 По междѣ който стѣи въше
повыкани ѿ Исуса Хрѣта:

7 На сички те който са въ
Римѣ възлюбленни на Бга,
и повыкани стѣи: благо-
дѣтъ да вѣде вамѣ и мирѣ
ѿ Бга Оца нашего, и Гда
Исуса Хрѣта.

8 Перво оуѣкв благодарю
Бга моего чрезъ Исуса Хрѣта
за сички те васѣ, зашто
вѣра та наша се прославля-
на по сичкиятѣ свѣтъ:

9 Зашто свидѣтель ми
ѣ Бгъ, комѣто азъ слѣдѣ-
вамъ со сичка та си душа
като проповѣдамъ вѣст-
теле то на-сѣна негова,
защо непрестанно въ во-
спомѣнамъ.

10 И секогашъ се молимъ
(Бгъ) въ молитвы те мои,
ниги нѣкой пжтъ послѣ
намѣримъ време съ Бжїа
та вола да дойдемъ кодъ
васѣ:

11 Зашто желаемъ да ви
видимъ, да ви дамъ нѣкое
дарованіе адхѣвно, за да
вы оутвердимъ:

12 И това ѣ да се оутѣ-
шиме съ васѣ заедно съ Ов-
ца та вѣра, (сирѣчь) съ на-
ша та и съ моа та.

13 И не ѣскамъ да не знае-
те, кратіе заце много пжти
поскахъ да дойдемъ кодъ
васѣ, съ намѣреніе да соке-
ремъ нѣкой плодъ и оу васѣ,
какѣто и оу други те на-

рѣди, но до сегѣ самъ все
ималъ препачетѣвїа.

14 Изъ самъ длженъ и на
Влини те, и на вѣрари те,
и на мѣдри те и на безд-
лни те:

15 Така подобно имамъ
оусердіе колкото самъ воз-
моженъ, да благовѣстимъ
и вамъ който се нахождате
въ Римѣ.

16 Защото не се срамѣ-
вамъ ѿ благовѣствованіе
то Хрѣтово, поміже то ѣ
сила Бжїа за спасеніе то на
секого, който вѣрѣва, пер-
во на Иудеанинѣтъ и (по-
слѣ) на гнѣичникѣтъ.

17 Защото прѣва та Бжїа
чрезъ него се ѿкрыва ѿ вѣ-
ра въ вѣра, какѣто що ѣ
писано: праведно ѿ вѣра
та ще да вѣде живѣ.

18 Защото гнѣвъ Бжїи се
ѿкрыва ѿ него то на врѣхъ
всакое нечестіе и неправда
на-человѣцѣ те, който джр-
жатъ истина та съ неправда

19 Защото имѣ ѣ ѿкрыве-
но това што може иѣкой
да раздѣѣ за Бга: зашто
(самъ) Бгъ имъ го ѣ ѿ-
крывъ.

20 Поміже невидимите (со-
вершенства) Бжїи, (сирѣчь)
вѣчно то негово Божество
и сила, видатсе гнѣно ѿ со-
зданіа мїра: зашто се раз-
дѣватъ чрезъ испытока-
ніе то на негови те созда-

ніа, щото да ѡстанатъ о-
ни безотвѣтни.

21 Понеже они, като по-
знаха Бга, не прославиша
го като Бга, нито го воз-
благодариша, но ѡсѣветихасе
со своите помышленіа, и
потемнѣ неразумно то имъ
сѣраце:

22 И като се говоратъ че
са мъдри, ѡкездихасе.

23 И измѣниша слава та
на нечлѣннаго Бга съ о-
кръжъ подокенъ на члѣненъ
человѣкъ и на птиць и на
четвероножни (животни) и
на гади.

24 За това ги и предаде
Бгъ споретъ похоти те имъ
сѣрачни на нечистота та,
да си ѡсквернаватъ тѣлеса
та сами миждъ себе:

25 Защото они ѡвжрнаха
истина та Бжїа въ лжа,
и поклонихасе и послѣжиха
на созданието то вмѣстѣ со-
здателя, който еъ благосло-
венъ во вѣки. аминь.

26 Затова ги предаде Бгъ
въ безчестны страсти: за-
щото и жены те имъ из-
мѣниша естѣственно то (ѡ-
быкновенно) оупотребленіе
въ оноа, който еъ проти-
вно на естество то.

27 Така и мъжѣ те ѡста-
виша естѣственно то (ѡбы-
кновенно) оупотребленіе на-
женскїа полъ, и разжегоха-
се съ похоть та си единъ

на другїго понеже стрѣватъ
срамота мъжъ на мъжѣ, и
(така) воспрїиматъ въ свои
те си тѣлеса достойно то
наказаніе, който прилича
на заблужденіе то имъ.

28 И каквото се не испы-
таха да познаватъ Бга съ
вѣра, (така) и Бгъ ги пре-
даде въ неискѣсенъ оумъ,
да стрѣватъ неподобны
(работы).

29 Понеже они са пжли со
секаква неправда, съ блуда,
съ лжкѣство, съ лакометва,
съ злоба: пжли со зависть,
съ оубійство, съ крамола,
со лжа, со злоурѣніе:

30 Шепотницы са, клевет-
ницы вогоненавѣстни, до-
садители, високоумни гор-
деливи, измыслители на-
злы те (работы), на роди-
тели те непокорни.

31 Безумни са, немїрни,
нелюбовни клѣтнопрестѣп-
ницы, немилостивни.

32 Защото они, ако и
да познаватъ праведншата
сдаъ Бжїи, (защо сирѣчь)
който стрѣватъ такива дѣ-
ла достойни са за смѣрть),
не само они ги стрѣватъ,
но и соизколаватъ на она
който ги стрѣватъ.

ГЛАВА V.

ЗИРАДИ това си безотвѣ-
тенъ ѡ человекѣ кой да си
който ѡблуждавашъ (други

те) защото въ твоя ѿсѣж-
деніе, съ коего ѿсѣждавашъ
архиги, ѿсѣждавашъ самъ
себе: понѣже ты, който ѿ-
сѣждавашъ (архиги те), стрѣ-
вашъ това исто то.

2 Понѣже знаеме, защо во-
истинны Бжїю сѣдъ є на
врхъ онїа, който стрѣ-
патъ такива (дѣла).

3 И мыслишъ ли ты, ѿ
человѣче, като ѿсѣждавашъ
онѣа който стрѣпатъ тїа
(дѣла), а и ты самъ стрѣ-
вашъ тїа исти те, че ще
да ѿзвѣгнешъ ѿ Бжїята
сѣдъ;

4 Или презирашъ когѣт-
ство то на негова та блѣ-
гость, и кротость та и дол-
готерпѣніе то мѣ, и незна-
ешъ защо Бжїа та блѣгость
на покааніе те води;

5 Но за твое то оупорство
и за непокаанно то ти сер-
це совїрашъ за себе гнѣвъ
за (онѣи) дѣнь, (който ще
да бѣде дѣнь) на гнѣватъ
и на ѿкровеніе то на пра-
вданѣа сѣдъ Бжїи:

6 Който ще воздаде секомѣ
споретъ дѣла та мѣ:

7 На онїа който трѣсатъ
слава и чѣсть и нетлѣніе съ
терпѣніе то си въ докри те
дѣла (ще да даде) живѣтъ
вѣчншї:

8 И на онїа който се про-
тиватъ съ оупорство на
истина та, а покорѣватсе

на неправда та, гнѣвъ и
гнѣвъ.

9 Экорѣ и бѣдѣ (ще да
бѣде) на секого человекѣа,
който творї зло то, на ѿ-
дѣанина перво и на гнѣчи-
ника.

10 И слава и чѣсть и миръ
на секого който творї до-
крѣ то, на ѿдѣанина перво
и на гнѣчника.

11 Защото бгѣ не глѣда
на лица та.

12 Защото който са безъ
законъ согрѣшили, безъ
законъ и ще да погївнатъ:
а който са въ законатъ со-
грѣшили, по законатъ ще
да прїиматъ сѣдъ.

13 (Защото не са онїа,
който глѣшатъ законатъ,
праведни предъ бгѣа, но кой-
то творятъ законатъ, онїи
ще да бѣдатъ ѿправданїи.)

14 Защото когѣто гнѣчи-
ницъ те който нѣматъ за-
конъ стрѣватъ ѿ естества
законны те (ракотъ), онїи
макаръ и да нѣматъ законъ,
самї на себе са законъ:

15 Който показватъ дѣ-
ло то законно написано на
серца та си, понѣже и са-
ма та нишна совѣсть и мѣ
свидѣтелствудна, и (самї те)
имъ помысли по междѣ си
ѿкрїиватъ єдинъ архиги-
го, или ѿправданатъ:)

16 Въ онѣи дѣнь, когѣто
ще да сѣди бгѣ тайни те:

(Аѳла) человекески чрезъ Исуса Хрѣта, спореть мое то благоустройство.

17 Что, ты се наричешъ Иудей, но ублагаеше на законатъ, и хвалише съ бѣга,

18 И разумѣвашъ волага (Бжѣга), и искираша но докрито, понеже се научывашъ ѿ законатъ:

19 И мыслишъ защо си истрежда на слѣпи те, и свѣтъ на онѣа който са въ темнинага.

20 Наставникъ на безумни те, оучитель на младенци те, понеже имашъ образъ на-знаніе то и наисгина та въ законатъ.

21 (Ты) прочее, който научывашъ другиго, себе си ли не мошъ да научишъ; (ты), който проповѣдавашъ да не крадатъ, крадешъ ли;

22 (Ты), който говоришъ да не прелюбоудѣйствувашъ прелюбоудѣйствувашъ ли; ты, който се гнѣдишъ ѿ иудашите сватотатецъли си;

23 (Ты), който се хвалишъ въ законатъ съ законом преступство толи безчестишъ бѣга;

24 Защото име то бжѣе съ васъ се хвали въ мѣстичицы те, каквото цю е писано.

25 Защото шкрѣзаніе то (полздна, ако исполнавашъ законатъ: ако ли си преступникъ на-законатъ, ш-

крѣзаніе то твое кѣна не-шкрѣзаніе.

26 И ако нешкрѣзанно сохранава заповѣди те на-законатъ, негово то нешкрѣзаніе, не ще ли да се вмѣни за шкрѣзаніе;

27 И който е шрожденіа нешкрѣзанъ, ако исполнава законатъ, не ще ли да шсди тебе, който си съ иисаніе то и съ шкрѣзаніе то преступникъ на-законатъ;

28 Защото не е Иудей онный, който е (такъвъ) на лице, нито е шкрѣзаніе онона, което се види на тѣло то:

29 Но Иудей е онный, който е видтрениш (такъвъ), и шкрѣзаніе е (шкрѣзаніе то) сердечно (которо кѣна) по духатъ, а не по бжѣга (на-законатъ): на-такъвъ Иудей похвала та не е шчеловѣцъ те, но ш бѣга.

ГЛАВА Г.

Що има прочее по много Иудейно; или каква е полза та на шкрѣзаніе то;

2 (Она е) голѣма по секаковъ видъ, а перво (въ тона) защото (на Иудей те) кьдоха вовѣрени словеса та Бжѣи.

3 И ако не повѣрѣвахъ нѣкси, цю (ш тона); еда ли невѣрствіе то нишно ще да оуничтожи шѣра та Бжѣга;

4 Да не даде Бгъ! но да вжде Бгъ истиненъ, а секой челоуѣкъ ажиливъ, какво то що е писано: за да се и правдашъ въ слове са твое, и да повѣдишъ когато сѣдишъ ты.

5 Ако ли чрезъ неправда та наша се шкрива правда та Бжѣа, що да речеме; еда ли (е) неправеденъ Бгъ кой то нано си (на насъ) гнѣвъ; (зъ говоримъ като що мислатъ челоуѣци те:)

6 Да не даде Бгъ! зашто то (ако е така), какво ще да сѣди Бгъ свѣтять:

7 Зашто ако истина та Бжѣа се оумножава чрезъ моа та лжа за да се прослави той, зашто тоще и азъ се шсждавамъ като грѣшникъ;

8 И не (какво то ны хлать, и какво то говорятъ нѣкои че не оучиме така), зашто да сториме зло то, за да дойде добро то: на таква челоуѣци е наказаніе то праведно.

9 Що прочее; и маме ли (нѣкоє) предпочтѣніе (ш тѣзвичици те); зашто не доказѣме неке, зашто и Исѣи те и тѣзвичици те сички те са вода грѣхуть:

10 Какво то е писано, зашто никой не е праведенъ:

11 Нема никой да раздѣла и нема никой да траги Бгъ.

12 Сички те се оуклониха (ш правятъ пжть), сички те заедно вьдоха непотребни, нема (челоуѣкъ) да твори добро, нема нито єдинъ.

13 Горѣмо нѣхенъ е грѣкъ шноренъ, и са азичици те си лжятъ: гдѣ асидовъ (е скривенъ) подъ оустни те имъ.

14 На кой то оустъ та са пжани съ клетва и съ горчивина:

16 Нозе те имъ са вьрзи за да пролятъ кровъ:

15 Развѣіеніе и погивель е на пжтица та имъ:

17 И миршатъ пжть не познаха.

18 Нема страхъ Бжѣи предъ очі те имъ.

19 И знаеме, зашто што говори законъ, говори го на онѣа кой то са вода законатъ: за да се затвори секоа оустѣа и сичко свѣтъ да вжде новиненъ предъ Бгъ.

20 Зашто никой челоуѣкъ не ще да се и правда предъ Бгъ шдѣла та законни: понеже грѣхъ се познава со законатъ.

21 И сегѣ правда та Бжѣа и безъ законъ се тѣви, коато е свидѣтелствована ш законатъ и ш пророци те.

22 И правда та Бжѣа (се тѣлава) чрезъ вѣрованіе то во Исѣа Хрѣта на сички те,

и за ичките които вѣрѣ-
ватъ: защото нема разн-
ствіе.

23 Защото ички те согрѣ-
шиха, и лишени са ѿ слава
та Кѣіа:

24 И ѿ правдѣватсе тѣне съ
неговата благодѣть чрезъ
избавленіе то, коѣто ѣ во
Иисуса Хрѣта.

25 Когото Кѣъ ѿпредѣли
(да бже) ѿчищеніе чрезъ
вѣрата въ своѣта си кровъ,
за да се покаже правдата
мѣ, за прошеніе на-сотворе-
ни; те по напредъ грѣхове:

26 Въ долготерпѣніе то
Кѣіе, за да се покаже, (го-
ворима), правдата мѣ и въ
легашно то време (да бы по-
знали) зашо ѣ онъ правде-
денъ, и ѿправдѣва оногѣ-
на, коѣто вѣрѣва во Иисуса.

27 Гдѣ (ѿстава) прочее
похвала та; и згнасе вжнъ:
съ кой законъ; съ законатъ
ли на дѣла та; нѣ, но съ
законатъ на-вѣрата.

28 Нѣе прѣчее заключѣваме,
защо челоуѣкъ се ѿправдѣ-
ва съ вѣрата та безъ дѣла та
закѣни.

29 Или Кѣъ ѣ токму на
Иден те, а нѣи на мѣзични-
цы те; воистиннѣ и на мѣ-
зичницы те ѣ.

30 Помѣже едина ѣ Кѣъ,
коѣто ще да ѿправди ѿ-
крѣзаны те ѿ вѣрата та, и
нешкрѣзаны те съ вѣрата та.

31 Но не разпаламе ли (ста-
ршатъ) законъ чрезъ вѣра-
та; да не даде Гдѣ! но под-
тверждаваме законатъ.

ГЛІЯВІ Д.

Що проче ще да речѣме, че
ѣ придобѣлъ (пѣвече) явра-
амъ стѣицъ нашъ по плѣти;

2 Защото ако явраамъ се
ѿправда, ѿ дѣла та, има
похвала, но не предъ Кѣа.

3 Защото шо говори писѣ-
ніе то; повѣрѣва явраамъ на
Кѣа, и вѣрѣннѣ се въ правда

4 Но на оногѣна коѣто ра-
кѣти, заплата та мѣ не се да-
ва за благодѣть, но за долгъ

5 И на оногѣна коѣто не
ракѣти, а вѣрѣва въ оно-
гѣна коѣто ѿправдѣва не-
честившатъ, вѣрѣнавамъ се
вѣрата та въ правда.

6 Какѣто и Давидъ на-
рича блаженъ оногѣна чело-
вѣка, коѣто Кѣъ вѣрѣлава
правда безъ дѣла законни:
(когѣто говори:)

7 Блаженіи (са онѣа) на
коѣто са се прѣстѣли безза-
конѣа та, и (онѣа) на коѣ-
то са се покрѣли грѣхѣте те.

8 Блаженъ ѣ (онѣи) чело-
вѣкъ, коѣто не цѣе да вѣрѣ-
ни і дѣ грѣхъ.

9 Това прѣчее блаженство
самъ на ѿкрѣзани те ли се
ѿноси, или и на нешкрѣза-
ни те; защото говориме че
вѣрата та се вѣрѣни на явра-
ама въ правда.

10 Но кога мѣ се вмѣни; кога то се ѡбрѣза ли, или кога то іоше не кѣше ѡбрѣзанъ; нѣ (воистиннѣ) по ѡбрѣзаніе то, но предъ ѡбрѣзаніе то.

11 И послѣ пріа знаменіе то на ѡбрѣзаніе то като печѣть на-правдата, (коѣто пріа) чрезъ вѣра та, кога то бше іоше не ѡбрѣзанъ: за да бжде отѣцъ на сички те ѡніа, който, ако и да не са ѡбрѣзани вѣрватъ, за да се вмѣни и нимъ правдата (чрезъ вѣра та):

12 И (да бжде) отѣцъ и на ѡніа, който нѣ самъ шо са пріали ѡбрѣзаніе, но и хѣдатъ по стѣпки те на-отца нѣшегъ Авраама, (коѣто и имаше ѡнъ), кога то іоше кѣше не ѡбрѣзанъ.

13 Защото ѡбѣщаніе то на Авраама и на негокото сѣме, че ще да бжде наслѣдникъ на-свѣтъ не (бжде) чрезъ законатъ, но чрезъ правдата на-вѣра та.

14 Защото ако са наслѣдници, който са ѡ законатъ, вѣра та ѣ празна, и ѡбѣщаніе то безполѣзно:

15 Понѣже законъ произвѣди гнѣвъ: защото гдѣто нѣма законъ, (тамъ нѣма) нито престѣплѣніе (закѣна).

16 Заради това (наслѣдїе то се даде) ѡ вѣра та, за да бжде по-благодѣти, шо-

то ѡбѣщаніе то да бжде вѣролѣтно на сички те потѣмъ (Авраамови), нѣ самъ на ѡніа който са ѡ законатъ, но и на ѡніа който са ѡ вѣра та Авраамова, който ѣ отѣцъ на сички те насъ.

17 (Какѣто шо ѣ писано: зашто азъ те поставихъ отца на-много плѣщъ,) предъ Кѣга комѣто повѣрѣа, който ѡживлява мѣртвы те, и нарича ѡнѣа (кѣши) който не сѣществѣкатъ, като че сѣществѣкатъ.

18 Който ако и да нѣмаше никаква причина да се надѣе, повѣрѣа съ надежда, зашто ще да бжде отѣцъ на много плѣщъ спорѣтъ рѣчено то: така (многочисленно) ще да бжде твоѣто сѣме.

19 И понѣже не ѡславѣ съ вѣра та, не дойдѣ мѣ на оумъ (това), зашто тѣло то мѣ кѣше кѣче ѡмѣртѣло, зашто бѣше ѡколъ сто годѣны, и зашто ѣ и Гѣрри-на та оутрѣба ѡ мѣртѣла.

20 И не оусомнѣсе въ Кѣгѣе то ѡбѣщаніе съ не ѡбѣрѣваніе но оукрѣпѣсе съ вѣра та, и въздаде слава на Кѣга:

21 И понѣже повѣрѣа не сомнѣнно, зашто (Кѣгѣ) ѣ силенъ да сврши ѡнова што ѣ ѡбѣщанъ.

22 Заради това мѣ се вмѣни (и това) въ правда.

23 И това не бжде писано

самъ за единого него, за что
мѣ се имѣни въ правдѣ:

24 Но и за насъ, на кой-
то (подобно) ще да се имѣ-
ни, защото въроваме въ о-
ногова, който е воскресилъ
и мѣртва, ще да се на-
шего Исуса Христа.

25 Който киде предаденъ
за наши грѣхове, а вос-
кресна за наше то шпан-
даніе.

ГЛАВА 5.

Понѣже се шправдахе
прочее съ вѣра та, имаме
миръ съ Бгѣа, чрезъ гдѣа на-
шего Исуса Христа:

2 Чрезъ когото намѣрихмѣ
входъ съ вѣра та въ таа
благодать, въ която стои-
ме и хвалимесе съ надежда
та наслава та Бжѣа.

3 И не самъ (тога), но и
хвалимесе въ вѣдѣ те си:
понеже знаеме за что вѣда
та производѣ терпѣніе:

4 Я терпѣніе то испыта-
ніе и испытаніе то надежда:

5 И надежда та не посра-
мѣва, защото любовь та
Бжѣа (изокланъ) се е и-
зѣла въ наши те сердца
чрезъ Дха свѣтаго, който
ни е даденъ.

6 За что, когато тоще не
бѣхмѣ слѣки, Хртосъ оумре
въ шпредѣленно то време
за (насъ) нечестивы те.

7 За что е да ще да оу-

мре нѣкой за правденъ (че-
ловѣкъ): шпѣнъ, ако бы не
прежаллъ нѣкой да оумре
за благодѣтелъ.

8 Но Бгѣа простѣра къ намъ
своа та любовь (до толко),
что то когато не юще кѣх-
мѣ грѣшницю, Хртосъ оу-
мре за насъ.

9 Много прочее по лесно
сега, както се шправдахе съ
неговата кровь, ще да се и-
каиме чрезъ него и (бжѣ-
ага) глѣвъ.

10 За что, ако когато ю-
ще бѣхмѣ рази примирѣх-
месе съ Бгѣа чрезъ смертъ та
на-тъна негова, много по-
вече ще да се и каиме съ
неговата та животъ, како
се примирѣхмѣ.

11 И не самъ (тога), но
и хвалимесе съ Бгѣа чрезъ
гдѣа нашего Исуса Христа,
чрезъ когото сега прѣлхмѣ
примиреніе.

12 Заради това, каквото
чрезъ единого человека грѣ-
хъ влѣзе въ мѣръ, и чрезъ
грѣхъ жѣ смертъ та, и така
смертъ та въ сѣчки те чело-
вѣцѣ влѣзе, понеже сѣчки
те согрѣшиха.

13 За что грѣхъ бѣше въ
мѣръ и до законата: но
грѣхъ се не вѣнѣлава кога-
то нема законъ.

14 Смертъ та обаче царѣ-
ва и дама дори до Мшѣ-
сѣа и надъ оныа които не

согрѣшиша, какъ што цю со-
грѣши Идѣмъ; който кѣше
оказъ на-ѡногова цюто
цѣше да дойде.

15 Но дарованіе то (жизнѣ)
нѣ ѣ (такъова), какъ што ѣ
пригрѣшеніе то, зашто ѡко
мнозина оумрѣха за пре-
грѣшеніе то на-ѡногоу че-
ловѣка, много повече се оу-
множи благодать тѣ Жизнѣ
и дарованіе то въ мнозина
чрезъ благодать тѣ на-ѡ-
ногоу человекѣ Ииса Хрѣта.

16 И дарованіе то не ѣ ка-
то ѡнова, (което кѣде чрезъ
ѡного, който согрѣши:
зашто се дао ѣ ѡ ѡногоу
за ѡсужденіе: а дарованіе
то ѣ ѡ много пригрѣшеніа
за ѡправданіе.

17 Зашто, ѡко смерть тѣ
царѣна чрезъ согрѣшеніе то
на-ѡногоу (человѣка) зара-
ди (него) ѡного, много
повече който са приали и зо-
кнѣи на-благодать тѣ и
дѣна на-пѣвда тѣ цѣ да ца-
рѣватъ въ животѣ чрезъ ѡ-
ногоу Исуса Хрѣта.

18 Заради тона прочее какъ-
кто чрезъ ѡно пригрѣше-
ніе вѣзе ѡсужденіе то въ
сички те человекѣ: такъ и
чрезъ ѡна пѣвда, дойде
ѡправданіе то на сички те
человѣци за животѣ.

19 Зашто, какъ што чрезъ
послѣваніе то на-ѡногоу
человѣка мнозина бѣдоха

грѣшини, такъ и чрезъ по-
слѣваніе то на-ѡногоу цѣ
да бѣдѣтъ пѣвдени мно-
зина.

20 И законъ дойде да се
оумножи пригрѣшеніе то, а
гдѣто се оумножи грѣхо,
тѣмъ се предмножи благо-
дать тѣ:

21 И такъ, какъ што царѣ-
на грѣхо чрезъ смерть тѣ,
такъ да се цари и благо-
дать тѣ чрезъ пѣвда тѣ
за животѣ вѣчнѣи чрезъ
Исуса нашего Исуса Хрѣта.

ГЛАВА 5.

ЦЮ цѣ прочее да речѣме;
да спойме ли въ грѣхѣтѣ,
за да се предмножи благо-
дать тѣ;

2 Да не даде Гдѣ! за цю-
то (ніе) който сме оумрѣли
за грѣхѣтѣ, какъ цѣ да
живѣеме пѣки въ него;

3 Или не знѣете, за цю
който сме се крѣстили во
Исуса Хрѣта, въ негова тѣ
смерть сме се крѣстили;

4 Погрѣкохмѣ прочее за-
еднѣ съ него чрезъ крѣченіе
то въ смерть тѣ: за да на-
чѣне да ходимѣ (и ніе)
съ нѣмъ животѣ, какъ што
Хрѣтѣтъ воскреснѣ ѡ мертвѣхъ
те со слава тѣ Отчѣска.

5 За цюто, ѡко сме ѡнак-
ни съ него съ подобіе то
на-смерть тѣ негова ѡнак-
ни цѣ да бѣдеме и съ по-

дѡвіе то на воскресеніе то
негово.

6 Поніже знаіме тона, за-
що вѣтхіо нашъ человекъ
ѣ распнатъ съ него зѣданъ,
за да се истрѣки тѣло то
грѣховно, што и ніе да не
работиме веке на грѣхътъ.

7 Защото който ѣ оу-
мрѣлъ. (той) се ѣ свокодѣлъ
ѡ грѣхътъ.

8 Иколи сме оумрѣли (зѣ-
данъ) съ Хрѣта, вѣрѣваме
защо и ще да живіеме съ
него:

9 Поніже знаіме, зашто по-
ніже Хрѣтосъ воскресна ѡ
мѣртвѣхъ те, веке не оумира:
и смѣрътъ тѣ веке нема
власть надъ него.

10 Защото това што ѣ
оумрѣлъ (Хрѣтосъ), оумрѣлъ
ѣ еднѣшъ съ (нашіатъ)
грѣхъ: а това што живѣе
сега, живѣе за бѣга,

11 Така и вы помышля-
вайте себеси че сте мѣртви
за грѣхътъ, а живи за бѣга
чрезъ Исуса Хрѣта Гда на-
шего.

12 Да не царѣва прѣче грѣ-
хъ въ смѣртно то ваше тѣ-
ло, што да мѣ се покоря-
вате по неговѣхъ те похоти.

13 Нито, предѣвайте ваши
те оуди на грѣхътъ, (што
да кѣватъ) ордѣла на не-
правда та: но представѣте
себе си на бѣга, като да сте
ѡ мѣртви шживѣли, и оудѣ

те лѣши на бѣга, (за да вѣ-
датъ) ордѣла на правда та.

14 Грѣхъ не трѣбѣа да
властѣва надъ васъ: зашто
то не сте подъ законатъ,
но подъ благодать тѣ.

15 Шо (слѣдѣна) прѣче;
трѣбѣвали да согрѣшѣваме
защото не сме подъ зако-
натъ, но подъ благодать
тѣ; не дай то вѣе!

16 Не знаѣте ли зашто ко-
мѣто се ѡдѣвате като раби
за послѣшаніе, кѣвате раби
на оногѡна, комѣто се по-
корявате, или на грѣхътъ
за смѣрътъ, или на послѣшѣ-
ніе то (Хрѣтово) за правда;

17 Но благодареніе да вѣ-
де на бѣга, защото (нѣко-
га) бѣхте раби на грѣхътъ,
а (сега) послѣшѣхте ѡ (сич-
ко) сѣрдце. Образатъ на оу-
ченіе то, на когѡто се и
предѣдохте.

18 И поніже се свободих-
те ѡ грѣхътъ, кѣдохте
раби на правда та.

19 По человекѣски гово-
римъ, заради немоирѣ тѣ
наваша тѣ плѡтъ, защото
какѡто шо представихте
ваши те оудѣ порабощѣны
на нечистога та и на без-
законіе то, за (да творите)
беззаконіе: такъ сега пред-
ставѣте ваши те оудѣ по-
рабощѣны на правда та за-
ради свѣтѡстѣ.

20 Защото, когѡто бѣхте

равни на грѣхъта, (тогѡва) бѣхтеснокѡдни ѿ правдата.

21 Какѡнѡ прочее плодѡ възпрїймахте тогѡва (ѿ Ѡнїа дѣла) ѿ които се сега грамѣнате; зашто конецѡ на Ѡнїа (дѣла) беше смѣрть.

22 Но сега като се свокѡдихте ѿ грѣхъта, ѡ кьдохте равни на бѣга, ѡмате вѡшїатѡ плодѡ за ѡсвѡщенїе, а конецатѡ, живѡтѡ вѣчнїи.

23 Зашто заплата та на грѣхъта ѣ смѣрть а дарованїе то бжїе, живѡтѡ вѣчнїи, чрезѡ Гѡа нашего Исуса Хрѣта.

ГЛАВА 3.

Или не знѡете, (пѡнеже ѡзѡ говоримѡ на такиѡва които знѡатѡ законатѡ) зашто законѡ ѡма влѡсть надѡ челѡвѣка, докле ѣ живѡ;

2 Пѡнеже мжжѡтица та женѡ ѣ привѡрзана ѿ законатѡ съ мжжѡтѡ си, докле ѣ живѡ той; а когато сѡмре мжжѡ ѡ, развѡрзѡвѡсе ѿ законатѡ (которѡ ѡ вѡрзѡваше) съ мжжѡтѡ.

3 Заради тоѡвѡ прочее, когато ѣ живѡ мжжѡ ѡ, ако ѡѡженїи за дрѡгѡ, мжжѡ цїе да бжде прелюкѡдѣица: ако ѡ ѡмре мжжѡ ѡ, свѡбѡдна ѣ ѿ законатѡ: што да не бжде прелюкѡдѣица, ако се ѡженїи за дрѡгѡ мжжѡ.

4 Тогѡ ради, кратїе мои, ѡ вше сте ѡмрѣли заради законатѡ съ тѣло то Исуса Хрѣтѡ: што да се свѡржете съ дрѡгѡ, (сїрѣчь) съ Ѡногѡѡва който ѣ воскреснѡлѡ ѿ мѣртьѡ те, за да принесѣме плодѡ на кѣга.

5 Зашто когато нїе живѣехме плѡтски, тогѡва грѣхѡвнѡ те, стѡрати, които покѡзѡваше законѡ, дѣїствїѡваша вѡ нашїи те ѡдѡ, за да принесѣме плодѡ на смѣрть та:

6 Но сега се свѡкодїхте ѿ законатѡ, пѡнеже ѡмре Ѡнїи който нѡ владѡваше: што да ракѡтимѣ (на кѣга) съ ѡновѡвѡ дѡхѡ, а не по ветхѡсть та напїсмена та.

7 Шѡ прочее дарѣчѣме; законѡ ли ѣ прїчїна на грѣхъта: да не даде бѣгѡ! но ѡзѡ (дрѡгѡ тѣ) не знѡехѡ грѣхъта, ѡсвѣнѡ съ законатѡ: зашто не цїехѡ да знѡмѡ ѡзѡ вѡжделѣнїе то (за грѣхѡ) ако не кѡ (ми) говорїлѡ законѡ: да не пожелѡешѡ.

8 Но пѡнеже грѣхѡ зема прїчїна чрезѡ заповѣдѡ та прїзвѣде вѡ мѣне сѣкакѡ вѡжделѣнїе: зашто кезѡ законѡ грѣхѡ ѣ мѣртьѡ.

9 И ѡзѡ живѣехѡ нѣкогѡ безѡ законѡ: но като доїдѡ заповѣдѡ та, грѣхѡ ѡживѣ,

10 Я́ азъ оумрѣхъ: и заповѣдь та́ ко́ято (ми се да́де) за живото́та, она́ ми се намери́ за смѣрть.

11 Защото грѣхъ, понеже зема́ причина́ чрезъ заповѣдь та́, прелести́ ме, и съ не́а ме оумертви́.

12 Затова́ прочее́ зако́но е́ свѣтъ, и законѣдь та́ е́ свѣтъ и праведна́ и докра́.

13 Добро́ то ли прочее́ бѣде́ мене́ смѣрть; да не даде́ бгъ! но грѣхъ: да се пока́же грѣхъ, понеже ми произво́ди чрезъ докра́ то смѣрть за да бѣде́ по премно́гш грѣшенъ грѣхъ чрезъ заповѣдь та́.

14 Понеже́ зна́еме, зли́о зако́но е́ а́дхо́венъ: а́ азъ самъ тѣлесенъ, зацѣ́то самъ прода́енъ подъ (власть та́) на-грѣхъта́.

15 Зацѣ́то азъ самъ не раздѣ́ляма́ оно́ва́ цѣ́то стръ́ма́: зацѣ́то не стръ́ма́ оно́ва́ цѣ́то и́скама́: но оно́ва́ цѣ́то ненави́димъ него́ стръ́ма́.

16 Я́ ако́ ли стръ́ма́ оно́ва́, ко́ето не и́скама́, и сповѣ́дыва́ма́ (съ то́ва) зацѣ́о зако́но е́ докра́.

17 И сегѣ́, вече́ не стръ́ма́ азъ то́ва́ но (стръ́ва го) грѣхъ, ко́йто живѣе́ въ мене́.

18 Понеже́ (азъ) зна́ма́ че́ не живѣе́ въ мене́ (сѣрѣчь въ тѣ́ло то ми) докра́ то:

поне́же хотѣ́ние́ и́мамъ (за да стѣ́римъ докра́). но спѣ́сѣ́къ не нахо́ждама́ да го стѣ́римъ.

19 Зацѣ́то (азъ) не стръ́ма́ма́ докра́ то, ко́ето и́скама́: но зло́ то, ко́ето не и́скама́ него́ стръ́ма́ма́.

20 Я́ ако́ (азъ) стръ́ма́ма́ оно́ва́, ко́ето не и́скама́, не стръ́ма́ма́ го́ вече́ азъ, но грѣхъ, ко́йто живѣе́ въ мене́.

21 А́зъ прочее́ намерѣ́вама́ то́а зако́нъ (въ се́бе си) зацѣ́о ко́гато и́скама́ да стръ́ма́ма́ докра́ то зло́ то е́ при́лѣ́нено за мене́.

22 Понеже́ (азъ) се оу́слажа́да́ма́ въ зако́натъ́ бж́ий по внѣ́тренне́мъ чело́вѣ́къ:

23 Но ви́димъ дрѣ́гъ зако́нъ въ мой те́ оу́дъ ко́йто се ко́ри съ зако́натъ́ намо́йа́чъ оу́мъ, и зе́ма мерѣ́въ на грѣхѣ́вныа́тъ зако́нъ, ко́йто е́ въ мой те́ оу́дъ.

24 Бѣ́денъ самъ чело́вѣ́къ азъ: ко́й ще́ да ме и́зба́ви ѿ то́ва́ тѣ́ло на-та́а смѣрть;

25 Благода́римъ бгъ (мо́его) чрезъ́ Исуса́ Хр́та́ Гда́ на́шего, прочее́ азъ самъ съ оу́мъта́ си работимъ на бж́иа́тъ зако́нъ: а́ съ тѣ́ло то на зако́натъ́ грѣхѣ́вны́й.

ГЛАВА II.

Свѣ́тъ прочее́ но́кое́ и́сждѣ́ние́ не́ма на о́на́, ко́нто

са во Іисуса Хрѣта, и не хо-
дѣла по плѣти, но по дѣху.

2 Защо то законъ дѣхон-
ный на-животатъ, който
ѣ во Іисуса Хрѣта, своко-
дѣла ме ѣ ѿ законатъ грѣ-
хонный и смѣртный.

3 Понеже онова цото не
мѡжеше да направи зако-
но, въ коѣто бѣше и знемо-
щѣлъ чрезъ тѣло то, (това
направи) Бгъ, защото пра-
ти онова своего въ подокіе
на-грѣшно тѣло, и (въ жер-
тна) за грѣхатъ, и ѿсѣди
грѣхатъ въ тѣло то.

4 Да се испѡлни правда та
на-законатъ въ насъ, кои-
то не ходиме по плѣти, но
по дѣху.

5 Защо то който живѣатъ
плѣтски, они мѡдрствѣ-
натъ плѣтски те (рабѡты):
а който (живѣатъ дѣхонно,
дѣхонны те.

6 Понеже плѣтско то мѡ-
дрѡваніе ѣ смѣртъ: а дѣхон-
но то мѡдрѡваніе, живѡтъ
и миръ.

7 Защо то плѣтско то мѡ-
дрѡваніе ѣ вражда на Бгѡ:
понеже (тѡ) не се покорѡва
на Бжїатъ законъ: нито
мѡже (да се покорѡва).

8 И (за тѡ) който живѣатъ
по плѣти, не мѡжатъ да
оугѡдатъ на Бгѡ.

9 Но вы ѣ не живѣете по плѣ-
ти, но по дѣху, ако дѣхъ
Бжїи живѣе въ насъ, но ако

нѣкой (ѡ насъ) нѣма дѣхъ
Хрѣтовъ, той не ѣ неговъ.

10 Ако ли ѣ Хрѣтовъ въ насъ,
тѣло то, ако и да ѣ мѣртво
заради грѣхатъ но дѣхо ѣ
живъ заради правда та.

11 И ако дѣхо на-оногова
който ѣ воскресѣлъ Іисуса
ѡ мѣртвы те живѣе въ насъ,
оный който ѣ воскресѣлъ
Хрѣта ѡ мѣртвы те, ще да
ѡживи и смѣртни те наши
тѣлеса, съ неговѡмъ дѣхъ,
който живѣе въ насъ.

12 Зато прочее, братїе нѣ
не смѣ дѡжнн на плѣтъ тѡ,
да живѣеме по плѣти.

13 Понеже ако живѣете по
плѣти, ще да оумрете: ако
ли съ дѣхатъ оумерщѡва-
те плѣтски те (дѣла), ще да
кждете живи.

14 Защо то който се оу-
правѡватъ ѡ Бжїѡ дѣхъ,
они са сѡнове Бжїи.

15 Защо то (вы ѣ) не сте
прїѡли дѣхъ на-робство цѡ-
то пакъ да се боїте: но прї-
ѡли сте дѣхъ на-оусновлѣ-
ніе то, съ когѡто вы каме:
Ива, (сирѣчь) Очѣ.

16 Тѡ (истый) дѣхъ сви-
дѣтелствѡва на нашиѡтъ
дѣхъ, зацѡ сме чада Бжїи.

17 И ако (сме) чада (Бжїи),
тѡ сме и наслѣдницѡ: (си-
рѣчь) наслѣдницѡ Бжїи, а
наслѣдницѡ Хрѣтови: ако
страдаме съ него, да се и
прослѡвиме съ него.

18 Понѣже (дзѣ) мыслима, заціо страдаііа та на-се-гашно то временесѣ достѣни, споретѣ слава та, коіто ще да се їви въ насѣ.

19 Заціото сичко то созданіе ѿжидае съ велика надежда ѿкровеніе то на-св-новѣ те Бжїи.

20 Заціото созданіе то се ѣ покорїло на їдетѣ та не ѿ своѣ та си вола, но заради ѿногова коїто го ѣ покорїлъ:

21 Ѣѣ (такѣва) надежда, заціо ѣ само созданіе то ще да се їзѣви ѿ ровство то на-їстѣніе то, ѣ (ще да доїде въ слава та свобо-дѣ на-їда та Бжїи,

22 Заціото знаеме че сичко то созданіе совоздѣшайско лѣзнѣва съ насѣ дори до сегѣ

23 И не самѣ (созданіе то), но ѣ самї (ніе), коїто ѣмаме начѣтскѣ дѣха, ѣ самї воздѣшаме вѣ себе, ѣ чѣкаме оѣснѣвленіе то, (сирѣчь) їзѣвленіе то на-на-ше то тѣло.

24 Заціото нїе сме спѣени (до сегѣ самѣ съ надежда, ѣ когѣто глѣда нѣкой ѿнова за коѣто се надѣе, (то), не ѣ надежда: заціото ѿнова цїото глѣда нѣкой, заціо да се надѣе за него;

25 Іко ли се надѣеме за ѿнова коїто не видїме, съ терпѣніе го чѣкаме.

26 І ѣ дѣхѣ помѣга намѣ въ нѣши те слѣвѣсти: заціото нїе не знаеме заціо ѣ каквѣ трѣбѣва да се помолїме (Кїѣ), но самѣ (тоѣ) дѣхѣходѣтайстѣвна за насѣ съ неїскѣзани воздѣшанїа.

27 Но ѿнѣшї коїто ѣспѣтѣвна серцѣ та, знае каквѣ ѣ мысль тѣ на-дѣхѣтѣ, заціото (сирѣчь) ходѣтайстѣвна за свѣтѣте по вола та Бжїа

28 И знаеме, заціо сички те вѣши спомощѣствѣватѣ за добро то на ѿнїа, коїто ѣкѣчатѣ Кїѣ, ѣ коїто са по негово то їзѣоленїе призвани.

29 Защото, коїто ѣ предѣзнѣлъ, тѣхѣ ѣ ѣ предѣлїлъ да бждѣтѣ по-добни съ ѿкразѣтѣ на-Ѣѣ на своегѣ, за да ѣ перво-роденѣ тѣи по междѣ мно-ги брѣтїа:

30 І коїто ѣ предѣшпредѣлїлъ, тѣхѣ ѣ ѣ призѣлї: ѣ коїто ѣ призѣлъ, нїхѣ ѣ ѣ ѿпрандѣлъ: ѣ коїто ѣ ѿпрандѣлъ: нїхѣ ѣ ѣ про-славїлъ.

31 Що цїе прочее да речїме на това; ѣко Кїѣ ѣ ѿ кѣде нѣша странѣ, кої (цїе бжде) на врѣхѣ насѣ:

32 Тѣи, коїто не пожали ѣ Ѣѣна свогѣ, но предѣде го за сички те насѣ: каквѣ не ще да дарѣва нѣшѣ ѣ сички те (добрїни) съ него;

33 Кой може да ѝквини
изкраннъ те Бжѣи; Кѣъ ѣ
който ги шпрандава:

34 Кой ще (да дѣрзне) да
ги ѡсждава; Хрѣтосъ (и-
дѡсъ) ѣ който ѣ оумрѣлъ,
а по много ѣ който ѣ во-
скресналъ, който ѣ сѣди ѡ
дѣсна ча страна на-вѣга, ѣ
който ходатайствва за
насъ.

35 Кой ще да ны раздѣли
ѡ Бжѣа ча любѡнь; скорь
ли, ѣли оутѣшеніе, ѣли го-
нѣніе, ѣли глѣдъ, ѣли голо-
тѣ, ѣли вѣдѣ, ѣли мѣчь;
какѡто цю ѣ писано:

36 Заціо заради тебе ны
оумжртвватъ секи дѣнь:
вѣнѣхмесе како овуш за
калѣѣ.

37 Но въ сичко то товѣ
наднѣваме нѣ съ (помощь
та) на-оногова който ны
ѣ возлюжилъ.

38 Заціото дъвъ самъ оу-
мрѣнъ, че нито смѣрчь, ни
жнѡстъ, ни яггли, ни на-
стоѡщи те (вѣщи), нито
вѣдѣщи те,

39 Ни висота, ни глѣби-
нѣ, ни дрѣга нѣкоа твѣрь
ще да може да ны ѡдѣли
ѡ Бжѣа ча любѡнь, коѡто
имаме чрезъ Гѣа нашего
иисѡса Хрѣта.

ГЛАВА 67

И ОТИННА ГОВОРИМЪ ПРѣДЪ
Хрѣта, не лжемъ, (понеже
ѣ совѣсть та моѡ ми свидѣ-
тельствва прѣдъ Дхѡа стѣго)

2 Заціо ѣмамъ велика
скорь, ѣ не престѡнна ко-
лѣзнь на сжрцѣ то ми.

3 Заціото самъ дъвъ въхъ
желѡлъ да кждемъ ѡлѣченъ
ѡ Хрѣта за братѣа та мой,
сродницъ те мой по плѡти:

4 Който са Исраѣлтане на
който са оусъновленіе то, ѣ
слѡна та, ѣ завѣсти те, ѣ за-
коноположеніе то, ѣ бого-
служеніе то, ѣ ѡвѣрѡнѣа ча:

5 На който са ѣ прѡбѡтѣ
те, ѣ ѡ който (се роди)
Хрѣтосъ по плѡти, който
ѣ надъ сички те Бжѣа кла-
гословѣнъ во вѣки, ѡминъ!

6 И не ѣ возможно да се
не ѣсполни слѡво то Бжѣе:
заціото не са сички те Исра-
ѣлтане, (ѡнѣа) който (про-
исхѡдатъ) ѡ Исраѣла:

7 Нито заціото са сѣме
ѡвѣраѡмово, сички те са чада
ѡвѣраѡмови: но (рѣчено ѣ),
въ Исѡака ще да ти се на-
рече сѣме.

8 Оирѣчь, не са плѡтски
те чада, чада Бжѣи. но ча-
да та на ѡвѣщѡнѣе то се че-
тѣтъ за сѣме.

9 Заціото слѡво то на-ѡ-
вѣщѡнѣе то ѣ товѣ: дъва ще
дѡидемъ въ товѣ (ѣсто чѡ)

време, и Сарра ще да родѣе сѣна.

10 И не само това, но (исто то се гл҃чи и сѣ) Ревекка, когато зачна ѿ единѣ пѣть (два сѣна) ѿ Исаака Отца нашего:

11 Защото, докле́ то́ще не кѣха се родили (дѣца́та), и докле́ не кѣха сотворили нѣкое докрѣ или зло, (за да се покаже, зацо́ изволеніе то Бж҃е кѣва по свободно то изкраніе, а́ не по дѣла́та на-человѣка, но по вола́та на-Өногова кѣйто призва́):

12 Речено быдѣ нѣй: зацо́ по старшо ще да поракѣти на по малкѣята́:

13 Каквѣто що ѣ писано: Такшва возлюбихъ, а́ Исѣва возненавидѣхъ.

14 Що ще прочее да рече́ме: Ѣда ли има неправда оу Бж҃а; не да́й Бж҃е!

15 Защото (онѣ) говори на Мш҃сѣа: (а́зъ) ще да помилувамъ Өногова, когото ще да помилувамъ, и ще да пожелимъ Өногова, когото ще да пожелимъ.

16 Прочее (тогда́ дѣла не зависи) нито ѿ Өногова който иска, нито ѿ Өногова който се подви́зѣва, но ѿ Бж҃а който милува.

17 Защото писаніе то говори на Фараѡна; за това́ исто́ то че повдигнахъ, за

да покаже́ма́ чрезъ ті́ке сѣла́та моѣ, и да се пропо́и́да́ и́ме то моѣ по сѣчка́та земла́.

18 За то́ прочее, когото́ иска, милува: а́ когото́ иска: и́жестѣѣва.

19 Но ще да ми рече́шѣ: а́ зацо́ то́ще (ны) оу́корѣва; кой мо́же да се прочини на не́гова та вола́;

20 Но, ѿ человекѣ, кой сѣ ты, што то ѿгонѣашъ на сѣира на Бж҃а: Ѣда ли ще да рече́ направено то (нѣщо) на Өногова, който го ѣ направи́лъ: зацо́ си ме така́ направи́лъ;

21 Или́ нѣма и́ласть г҃янчѣро надъ гни́ла́та, што да направи́ ѿ една́ та гни́ла́ единѣ соудѣ за чѣстнѣ, а́ дрѣгѣ за кезчѣстнѣ (супотребленіе);

22 И (що ще да рече́ нѣкой), а́ко Бж҃а, поне́же поискѣ да си пока́же гнѣватѣ, и да гнѣи́ сѣла́та си, прѣтжри́ѣ сѣ нели́ко долготѣрпѣніе соудѣ (достѣйни) за гнѣватѣ. (който сѣ) направи́ни за погѣбѣлъ;

23 И да пока́же (за́едно) кога́тѣ тво́то на-сла́ва́та си надъ (онѣѣ) соудѣ (който сѣ направи́ни) за милѣсѣрдіе, и който ѣ (онѣѣ) пригото́вилъ за сла́ва́;

24 Който и́ призва́ (сѣрѣчь) насѣ, не то́кмѣ ѿ 18-

дѣи те, но ѿ мѣзичницъ те;

25 Какво̀то цю гонѡри ѿ въ (прорѡкъ) ѿсія: ще да наречемъ люди мой ѡнѡа, който не сѡ людіе мой: ѿ возлюбленна (моѡ ѡнѡа), коѡто не ѣ возлюбленна:

26 И ще да бжде на това исто то мѣсто, гдѣто ѿ мѡ ѣ речено: кѡе не сте людіе мой: тамъ ще да се наречѡтъ сѡнове на-кѡ живѡгѡ

27 И Исѡія въка за 'Ісраїла: ѡко ѿ да бжде число̀то на сѡнове те 'Ісраїлеви като морскіѡ песѡкъ, нѡ ѿ мѡлака та часть ще да се спасе.

28 Защо̀то ще да сѡжрши ѿ ще да сократи тѣло̀то сѡ правда, понеже ще да на-правни дѣло̀ сокращено гдѡ на замла та.

29 И какво̀то пророчество̀ва Исѡія: ѡко не кѡ гдѡ (Завѡмѡвъ ѡстанилѡ нѡмѡ сѡме като содомѡвъ оубѡ цѡхе ме да бждеме ѿ като Гоморрѡвъ цѡхе ме да се оубѡдокиме.

30 Що̀ прочее да рече́ме: (това̀), зашо̀ мѣзичницъ те който не гѡниѡа правда та, постигна̀ха правда та. (сѡрѣчь) правда та коѡто кѡва чрезѡ въра та.

31 И 'Ісраїль, който гѡнеше законѡтъ на-правда та, не постигна̀ въ законѡтъ на-правда та.

32 И за коѡ причина; за-

шо̀то не (гѡнеше правда та) ѿ въра та, но ѿ дѣла та на-законѡтъ: зашо̀то се препна̀ха въ каменѡтъ на-претѡкѡніе то:

33 Какво̀то цю ѣ писано: ѣто ѡзѡ тѡрамѡ въ сѡвѡнѡкъ каменѡ на претѡкѡніе то ѿ каменѡ на-соблазѡнатѡ: ѿ сѡкой който върѡва въ него, не ще да се погрѡми.

ГЛАВА I

БРАТІВ, желѡніе то на-мѡе то сѡраце, ѿ молѡніе то коѡе то (принѡсимѡ) на кѡа за 'Ісраїлѡта те, ѣсть за спасѡніе то нѡхѡ.

2 Понеже ѿмѡ свидѣтел-ствѡвамѡ, зашо̀ (ѡни) ѿмѡтъ рѡвносѡтъ за кѡа, но (рѡвносѡтъ) кѡзѡ разѡсѡжденіе.

3 Защо̀то понеже не разѡмѡнатѡ правда та коѡто кѡ въ ѿска ѿ гледѡтъ да по-стаѡатѡ сѡѡ та правда, не са се покорѡли на правда та кѡѡта.

4 Понеже Хрѡтѡ сѡ ѣ конѡцѡ на-законѡтъ за ѡправѡніе на сѡкого, който върѡва.

5 Зашо̀то Мѡѡсей ѡписѡва правда та, коѡто ѣ ѿ законѡтъ (такѡ): зашо̀ който чѡловѣкъ сѡверши законѡтъ те заповѣди, той ще да бжде живѡ сѡ нѡхѡ.

6 И правда та коѡто (про-исхѡди) ѿ въра та, така̀

говори: да не речеши въ срдце то си: кой ще да се кажи на неко то; сирѣчь да слави Хрѣта.

7 Или: кой ще да слѣзе въ кѣдана; сирѣчь да возведе Хрѣта ѿ мѣртвахъ те.

8 Но цю говори (онѣ); (ѣто цю): клизѣ ти ѣ оученіе то. онѣ ѣ въ оустѣ та ти ѿ въ срдце то ти, сирѣчь оученіе то, онѣ ѣ въ оученіе то на-вѣра та, което проповѣдаваме:

9 Защото, ако исповѣдашъ гдѣ Исуса съ оустѣ си, ѿ повѣрѣвашъ въ срдце то си, защото въ го ѣ воскресилъ ѿ мѣртвахъ те, ще да се спасешъ.

10 Защото го срдце то се вѣрѣла за ѿправданіе, а съ оустѣ та се ѿповѣдала за спасеніе.

11 Понеже говори писаніе то: секой който вѣрѣла въ него не ще да се посрами.

12 Защото (тѣка) нема различіе междѣ 'Иудѣанинъ ѿ междѣ Валинъ: понеже той ѣ гдѣ на сички те ѿ когатъ ѣ за сички те, които го призывагъ.

13 Понеже секой който да призове ѿме то Господне, ще да се спасе.

14 Какво прочее ще да призоватъ (онѣгола) въ когото не повѣрѣваха: ѿ какво ще да повѣрѣватъ (въ онѣ-

гола да) когото не са чѣли; а какво ще да чѣатъ безъ проповѣданка;

15 ѿ какво ще да проповѣдатъ, ако не вѣдатъ прѣте ни: каквото цю ѣ писано: колкѣ са красны нозѣте на онѣла, които проповѣдаватъ миръ, които проповѣдаватъ докрь (работъ)!

16 Но не послѣшаха сички те (това) проповѣданіе: защото Исая говори: гдѣи, кой повѣрѣла на наше то проповѣданіе;

17 Вѣра та прочее (пронеходи) ѿ слышаніе то, а слышаніе то ѿ слово то Бжѣе.

18 Но (азъ) пѣтамъ: еда ли не са чѣли; воистиннѣ (чѣли са): защото по сичка та земля ѿ зѣзе гласѣ нѣхенъ, ѿ въ крайца та населеннаа нѣхнѣ те дѣмѣ.

19 Но (пакъ) пѣтамъ: еда ли не разумѣ Израиль; но Мшѣсей говори: азъ ще да въ разладѣсамъ съ еднѣ народъ, който не ѣ народъ, ѿ съ еднѣ бездменъ народъ ще да въ разсрдимѣ.

20 ѿ Исая державѣ та говори: намериша ме онѣла, които ме не трасеха, ѿ пѣнѣхе на онѣла, които не пѣгаха за мене.

21 ѿ за Израила говори: бездѣнъ самъ простиралѣ рѣце те си къ народъ непокоровъ ѿ оупоритъ.

ГЛАВА II.

ИЗЪ прочее пштамъ: да ли
 є ѿФжрлілѣ Бгѣ свой те
 людіе; не дай Бжѣ! Защо-
 то и азъ самъ Израилта-
 нинѣ, ѿ сѣме то Израіново,
 ѿ колѣно то Веніаміново.

2 Не є ѿФжрлілѣ Бгѣ свои
 те людіе, които є по на-
 предѣ изкралъ, или не зна-
 ти, що говори писаніе то
 за Іліа; какъ ѿнѣ се ѿ-
 жалува на Кгѣ заради Isra-
 ила, и говори:

3 Іди, пророчи те твои
 извѣха, и олтари те твои
 раскопѣха: и ѿстанѣхъ самъ
 азъ, и искалъ да ми зѣматъ
 животатъ.

4 Но що мѣ говори бжѣ-
 ственный ѿлѣтъ; азъ самъ
 ѿставилѣ за себе седмь хи-
 лады мѣжъ, които си не
 приклониха колѣна та
 предѣ ваала.

5 Така прочее и въ сегаш-
 но то време са ѿстанѣли
 нѣкои (благочестиви): по
 избрание то на-благодать
 та (жѣла).

6 Ако ли є по благодати,
 то не є ѿ дѣла та: защото
 инакъ) благодать та не въ
 бѣла благодати. И ако є ѿ
 дѣла та, то не є нече благо-
 дати: понеже (инакъ) дѣло
 то не є вѣче дѣло.

7 Що (слѣдва) прочее; (є-
 то цѣс): защото Израиль не
 послѣи ѿнова, цюто иска-

ше: но избранни те го полѣ-
 чиха: а други те ѿслѣпѣха.

8 (Какъто цю є писано:
 даде имъ Бгѣ духъ нечѣв-
 ственъ, ѿчи, съ които не
 видатъ, и оушы, съ които
 не чѣатъ) асри до днешни-
 атъ дѣнь.

9 И Давидъ говори: да бж-
 де трапѣза та имъ за прим-
 ка, и за лѣкъ, и за соблазнъ,
 за наказаніе нимъ:

10 Да имъ потемнѣлатъ
 ѿчи те да не видатъ: и гжр-
 кжтѣ имъ всегда и скривѣвай

11 Пштамъ прочее: да ли
 са се така пресопнали, цю-
 то со сѣмъ да паднатъ; не
 дай Бжѣ! но да тѣхно то па-
 дѣніе (послѣжи) на мѣзични-
 цы те за спасѣніе, за да се под-
 кѣнатъ и ѿни на ревность.

12 Яко ли є тѣхно то паде-
 ніе когѣтство на свѣтжтѣ
 и недостѣтоко тѣхенъ ко-
 гѣтство на мѣзичницы те,
 колко пѣвече (ше да вжде),
 цѣло то нихно ѿбраценіе;

13 Вамъ говоримъ на мѣ-
 зичницы те: (азъ) понеже
 самъ апѣстолъ на мѣзични-
 цы те, прославлявамъ си слѣ-
 жѣніе то:

14 Негли возбѣдимъ нѣ-
 какъ на ревность мой те є-
 диноплеменны, и спасѣмъ
 нѣкои ѿ нихъ.

15 Защото, ако ѿверженіе
 то нихно є примрѣніе на
 свѣтжтѣ: цю (цѣе) друго

да бжде) ѿбрашеніе то нѣхно, та нѣ ѿживленіе ѿ мѣртва ти те;

16 Яко ли са начатки те (на-плодовѣте) свѣти, то ѿ сѣчкію дрѣвю плодъ ѣ свѣтъ: ѿ ако (ѣ) кореньо свѣтъ, то ѿ стеблѣ та (са) свѣти.

17 Яко ли нѣкои стеблѣ са се ѿкжршіли, ѿ тѣ, който си бѣлѣ двѣ масліна присадилѣ си се по междѣ нѣхъ, ѿ сотворилсѣе причастникъ на-кореньатѣ ѿ на-тлѣстивѣ та маслична.

18 Не превозноси се надѣ стеблѣ та: ѿ ако се превозносишѣ, (знаѿ) защо тѣ не држѣшѣ кореньатѣ, но кореньо тѣбе.

19 Но ще да речешиѣ стеблѣ та се ѿкжршиха да се присадимѣ дѣзѣ.

20 Дскри: (ѿни) за невѣрїе то ѿмѣкнѣоха ѿкжршенни, а тѣ стоишѣ (на нѣхно то мѣсто) заради вѣрѣта: не превозноси се (проче), но бойси.

21 Защото, ако Бгѣ не пожалѣ ѣстѣственни те стеблѣ, то може ѿ тѣе да не пожалѣ.

22 Глѣдай прочее (каквѣ ѣ) благость та ѿ лютость та (Бжїа) на ѿнѣ кои то ѿпаднаха лютость, а на тѣе блѣ благость Бжїа, ако достоишѣ (до край) въ (негова та) благость; ако ли

ни, а то ѿ тѣ ще да бждешѣ ѿсѣченѣ.

23 ѿ ѿни, ако не ѿстанатѣ (до край) въ невѣрїе то, ще да се присадатѣ: защото Бгѣ ѣ силенѣ да ги присадѣ пакѣ.

24 Защото, ако си тѣ ѿсѣченѣ ѿ ѣстѣственна та двѣ на масліна, ѿ присадилсѣе неестѣственнѣ на питоивна та масліна: колко по лѣснѣ тѣа ѣстѣственни тѣ (стеблѣ) ще да се присадатѣ при своѣ та масліна;

25 Защото дѣзѣ не ѿскамѣ, кратїе, да не знаете то нѣ тайнство, (да не высокоумствовате за себѣ си,) защо ѿслѣплѣнїе то на-нѣкои Ісраїлѣтѣне (самѣ до тогѣва) ще да траѣ, докле да влѣзи сѣчко то множество мѣрѣско (въ цѣрква та Хрїстова).

26 ѿ така сѣчкію Ісраїль ще да се спасѣ, каквѣ то що ѣ писано: ще да доїде ѿ ѣтѣна ѿзкѣвительо, ѿ ще да ѿпжѣдѣ нечѣстїе то ѿ Іакѣна

27 И тоѣ ѿмѣ ѣ ѿ мѣне завѣтѣ, когѣто ѿмѣ вѣдїнемѣ грѣховѣ те.

28 ѿни (воистиннѣ) спорѣтѣ ѣвѣнгелїе то са вразѣ заради насѣ: а спорѣтѣ ѿзвѣрїе то, во-люблѣнни (на Бгѣ) заради сѣцѣ те (ѿмѣ).

29 Защото Бжїи те дрѣвѣ ѿ призѣванїе то не приѿмѣтѣ раскѣнїе.

30 Заціо́го, каквото ѿ вые нѣкога се сопротивихте на Б҃га, а́ сега́ вѣдѣхте помиловани чрѣзъ тѣхното непокорѣніе:

31 Така́ ѿ они́ сега́ се сопротивиха заради ва́ше то помилованіе, да вѣдатъ ѿ сами́ они́ помиловани.

32 Защо́то Б҃гъ ги ѣ заключилъ сички те въ непокорство то, да ги помилува сички те.

33 Ѡ (ко́лко ѣ) джлбо́ко когѣтство то ѿ премудрость та́ ѿ знаніе то Б҃жїе! колко са [непостижимнеговъ те съдѣкъ,] ѿ неистытани неговїте пятица!

34 Заціо́то, кой ѣ раздѣлѣлъ госпѣдіатъ оумъ; ѿл ѿ кой мѣ ѣ вѣлъ совѣтнїкъ:

35 Или́ кой мѣ ѣ далъ по́напредъ (нѣшо), за коѣто да мѣ воздаде́ (онъ взаимнѣ):

36 Заціо́то ѿ негѣ, ѿ чрѣзъ него, ѿ въ него са сички те (сѣшесгѣ): не мѣ (да вѣде) слава во вѣки: а́минь.

ГЛАЗА VI

МОЛИМЪ въ прочее, братїе, съ милосѣрдїе то Б҃жїе, да предствѣвите тѣлесѣ та ва́ши жѣртѣ живѣ, свѣта, ѿ благоудгодна на Б҃га, (ѿ тогда́ же вѣде) раздмно ва́ше то Б҃гослуженіе.

2 И́ не ѡбходѣтъ се споретѣ сегашнїатъ вѣкъ, но преобразувайтесе (приличнѣ) съ ѡбновленіе то на ва́шиѣ оумъ, што́то да (можете) да ѿспытѣвате, ко́да ѣ ко́ла та Б҃жїа докѣ та ѿ оудгодна та ѿ совершенна та.

3 Заціо́то а́зъ говоримъ споретѣ дадена та ми благода́ть, секомъ който се нахожда по междѣвѣсъ, да не мѣсли (за себе) повече, ѿ ко́лко то грѣбува да мѣсли: но да мѣсли (за себе) смиреномѣдреннѣ, споретѣ мѣра та на вѣра та, ко́да ѣ Б҃гъ раздѣлилъ секомъ.

4 Заціо́то каквото въ ѣданѣ тѣло ѿ маме много оудѣ, а́ сички те оудове не мѣтъ ѣданѣво а́бло:

5 Така́ сме нїе мнозина та ѣданѣ тѣло во Хрїстѣ, а́ секой (ѿ насѣ) оудѣбнѣ ѣдинъ а́рѣгимѣ оудове.

6 И́ понѣже ѿ маме различнѣ а́рѣбѣ споретѣ да́нна та намъ (различна) благода́ть: а́ко (ѣ нѣкомъ даровано) прорѣчество, нека прорѣсгѣва споретѣ мѣра та на вѣра та:

7 А́ко ли (мѣ ѣ преврѣчено) слѣженіе. (да ѿ ма прилѣжа нїе въ слѣженіе то си: а́ко ли ѣ оучитель (да се оупражнѣва въ оученіе тѣ си:

8 А́ко ли совѣтѣва (нека се оупражнѣва) въ совѣтѣс-

ваніе то: ако ли раздава (милостына, нека раздава) простосердечнѡ: ако ли е началникъ, (нека началствва, съ прилѣжаніе: ако ли показва милость, (нека а показва) съ докродъ произволеніе.

9 Любовь тѡ (да бже) нелицемѣрна: ненавѣждайте зло то, а прилѣплавайте се на докродъ то:

10 Общайте единъ другиго съ братолюбіе, раздавайте единъ другимъ предпочтеніе:

11 Радѣте (за други те) безъ секаква лѣнѡсти, ѡ съ пламененъ дѡхъ събгдвайте на Гдѡ.

12 Раддвайте се съ надежда та, тжрпѣте въ кѣдѡите, (кждѣте) постѡинни въ молѣтва та.

13 Помѡгайте въ нужда на сѣнѣте, држѣте се за страннѡлюбіе то:

14 Благодарвайте онѡа, който въ гонатъ: благодарвайте, а не кланѣте.

15 Раддвайте се съ онѡа, който сѣ раддватъ, а плачѣте съ онѡа. който плачатъ.

16 Бдѡакво мдрдвайте междъ себе: не высокодмствдвайте, но послѣдвайте по смиреннѣте. Не мшслѣте за себѣси (чѣсте) мдрѣ.

17 Никомъ не раздавайте зло за зло, но мжчѣте се да

стрдватѣ докри (дѣлѡ) предъ сѣчки те человекѡ.

18 Ако е възможно, спорѣтъ сила та си, живѣйте мирнѡ со сѣчките человекѡ.

19 Не ѡмжшавайте вѣе (за) себе си, возлюблѣнни, но ѡстѡвайте мѣсто за (жѣте) то ѡмщѣніе: зацѡто е писано: мене (се пада) ѡмщѣніето: азъ чѣ да заплачимъ говори Гдѡ.

20 Ако е гладенъ прочѣе твойо дрѡгъ, нахрани го: ако ли е жѡденъ, напоѣ го, зацѡто, ако стрдвашъ така, натрѡдвашъ мѡ на глѡна та жѡрѡ.

21 Не давай да те побѣди зло то, но побѣждавай зло то съ докродъ то.

ГЛАВА ГІ

СВВОИ^О человекъ да се покорѡва на пѡ высоки те властѣи, зацѡто нема властѣ, коѡто не е ѡ Бга: ѡ колко то властѣи ѡма (на свѣтѡжтѡ, сѣчки те са) ѡ Бга ѡпредѣленъ.

2 Заради това, който се сопротивлѡва на властѣи те, той се противѣи на повелѣніето Бжѣе: а който (мѡ) се сопротивлѡватъ чѣ да приѣматъ ѡсѡжденіе на себе.

3 Зацѡто властѣители те не са страшни на (онѡа, който стрдватѡ) добри дѣлѡ, но на (онѡа, който стрдватѡ) злѡ

а искашъ ли да се койшъ
ѿ властѣ тѣ; стрѣвай добро,
и ще да приѣмешъ похвалѣ
ѿ властелинатъ.

4 Защо̀то (властелино) ѣ
вѣи́й слдга, тѣбе за добро.
Но ако стрѣвашъ зло, кой-
се: понѣже (той) не носи на
празнѣ сабла тѣ: защо̀то
ѣ слдга вѣи́й, и ѿмѣна
съ гнѣвъ секомъ който
стрѣва зло.

5 Тогѡ ради потрібно ѣ
да се покорѣвате не самѣ за-
що̀то се койте (ѿ наказаніе),
но и заради совѣсть тѣ.

6 Защо̀то заради това да-
вате и да̀нощъ: понѣже они
са слджителѣ вѣи́и, и въ то-
ва исто̀то (дѣло) се оупра-
вѣватъ непрестѣнно.

7 Ѣдайте прочее на сички
те онова̀ щото сте долж-
ни: комѡто (сте должни)
дѣнокъ, дѣнокъ: комѡто
десѣтокъ, десѣтокъ: а комѡ-
то страхъ, страхъ: и комѡ-
то честь, честь.

8 Никомѡ не вѣдѣте долж-
ни нищо, но самѣ (това) да
ѿвѣчатѣ ѣдинъ другиго: за-
що̀то който ѿвѣча другиго,
и исполнилъ ѣ законатъ.

9 Защо̀то това (щото ѣ
рѣшено): да не прелюбодѣй-
ствувашъ, да не оубіешъ,
да не оукрадѣшъ, да не лже-
ствувашъ, да не пожелѣшъ
(чуждо̀то): и ко̀
да ѣ другъ нѣко̀ заповѣдь,

сички те се содрѣватъ въ
това̀ (слѣдѡюще) слово: ѿ-
вѣчай ближнаго твоего̀,
като самага̀ себе.

10 Люковъ тѣ не стрѣва
зло̀на ближнаго: люковъ тѣ
ѣ прочее (совершенно̀то)
исполненіе на законатъ.

11 Я знаеме веке и по вре-
ме то, защо̀ ѣ дошелъ часо̀
да се соудиме ѿ снѣжтѣ:
защо̀то сега ѣ по близъ
намъ спасеніе то, неже ли
когато повѣровахѣме.

12 Нощъ тѣ замина, а де-
ньс се приклижъ. Да ѿфр-
лимѣ прочее темни те дѣла,
и да се ѿвлечѣме во срдѣкѣ
свѣтло.

13 Като въ дѣнь да ходи-
ме благопрістѡйно̀: не въ
безчїни гошаванїѣ и въ
пїанства, не въ вѣдотво-
ренїе и срамотны работѣ,
не въ крамола и зависть:

14 Но ѿвлечѣте се въ гдѣ
нашегѡ Исуса Хрѣта, и не
стрѣвайте оужо̀денїе на
тѣло то съ похоти те.

ГЛАВА ДІ.

КОИТО ѣ слабъ въ вѣра тѣ
прїѣмайте го, безъ да се
препїрате (къ него̀) за мнѣ-
нїѣ тѣ.

2 Защо̀то ѣдинъ вѣрѣва
(защо̀ може) да гдѣ сичко̀:
а (другъ) който ѣ слабъ (во
вѣра тѣ), гдѣ (самѣ) зѣліе.

3 Който гдѣ (сичко̀), да

не оукорѣва оногѡна който не пѣдѣ (ѡ сичко): а който не пѣдѣ (ѡ сичко) да не ѡсѣждава оногѡна който пѣдѣ: зашто кѣъ го ѣ прѣалъ

4 Ты кой си шото ѡсѣждавашъ чуждѣятъ ракъ: на неговшатъ господина (ѣ въ ржкѣ та да разсѣждава) дали стои (онъ), или пада: но ще да стане, зашто кѣъ ѣ силенъ да го вѣдигне.

5 Вѣдигнъ прѣви различіе по между ѣдигнъ дѣнь и по между арѣгъ, а арѣгъ мисли сички те дни за равны, секой да се извѣстивна какнѡто (го оубѣрава) свойо мѣ оумъ.

6 Който различава дните, различава ги заради Гѣа: и който ги не различава, не различава ги (подѡкнш) заради Гѣа. Който пѣдѣ, заради Гѣа пѣдѣ: зашто класодари Бѣа: и който не пѣдѣ, заради Гѣа не пѣдѣ, и (онъ) класодари Бѣа.

7 Зашто никой ѡ насъ не живѣе за секе, и никой не оумира за секе.

8 Но ако живѣеме за Гѣа живѣеме: ако ли оумираме, за Гѣа оумираме. Прѡчее и ако живѣеме, и ако оумираме господни сме.

9 Понѣже за това Хрѣтѡсъ и оумрѣ и воскреснѡ и ѡживѣ, да и живѣете и мѣртвѣете ѡкладѣва.

10 И ты зашто ѡсѣждавашъ

кратъ своего; или ты зашто оукорѣвашъ кратъ твоего; сички те нѣе (воистиннѣ) ще застанеме предъ сѣдѣше то Хрѣтѡво.

11 Зашто ѣ писано: живѣемъ азъ, говори Гѣа: зашто секое колѣно ще да се поклони мене, и секой мѣзѣкъ ще да исповѣда Бѣа.

12 Секой прѡчее ѡ насъ ще да даде ѡвѣтъ на Бѣа за себеси.

13 Тога рѡди да не ѡсѣждаваме веке ѣдигнъ арѣгигѡ; но това по вече разсѣждавайте, да не произвоидите кратъ своимъ прѣткновѣніе или совлѣзнь.

14 Знаемъ и извѣстѣнъ самъ чрезъ Исуса Хрѣта, зашто нищо не ѣ нечѣсто само по секе, но на оногѡна бѣва нечѣсто който помышлѣва нѣщо, че ѣ нечѣсто.

15 Ако ли ѣ заради мѣстѣе скоркѣнъ кратъ твои, то ты не ходишъ веке по люковѣ. не погѣклавай съ мѣстѣе то ти оногѡна, за когѣто ѣ Хрѣтѡсъ оумрѣлъ.

16 Да се не хѣди прѡчие вѣше то докро.

17 Зашто царѣство то кѣе не ѣ мѣстѣе и питіе, но правда и миръ и радѡсть въ Дхѡ стѣаго.

18 Зашто който слѣдѣва на Хрѣта съ тѣа (добрыни), той ѣ благодѣенъ на бѣа,

и достоинъ за похвала ѿ
человѣцъ те.

19 Того ради да возлюбиме
мира тѣ, и онова (цѣлото
сѣчи) за назиданіе то е-
динъ другимъ.

20 Не развѣдай дѣло то
Бжїе заради мѣстїе то: сичко
є чистѣ, но оный согрѣша-
ва, който пѣде за соклѣзнь
на-другимъ.

21 Добро є да не пѣдешъ
мѣсо, и да не пѣдешъ вино,
ни то (да стрѣвашъ друго
такѣ) ѿ коєто братъ
твой се препидва, или со-
блѣзѣва, или (въ вѣра та)
ѿслабѣва.

22 Ты имашъ оутверенїе
(защо моїкешъ) да пѣдешъ:
вѣра го самъ въ себе си
предъ Бгѣ, вѣрѣнъ є оный,
който не ѿсѣждава (послѣ)
имъ себе въ онова, коєго є
избрѣлъ за докрѣ.

23 Но който се сомнѣва
(дали трѣбѣва да пѣде) (оный)
ако пѣде ѿсѣждава се зашто-
то не (пѣде) съ вѣра; а сичко
(кѣшо) коєто не бѣва съ
вѣра, то є грѣхъ.

24 И на оногова който мо-
же да ви оутверди съ моєто
благовѣствованїе и съ про-
повѣданїе то 'исъ Хрѣто-
во, и съ ѿкровенїе то на-
чїинство то коєто є бѣло
крѣено ѿ вѣчни те времена.

25 И коєто се є сегѣ спс-
рѣтъ прорѣчески те писанїа

съ произволенїе то на-вѣч-
наго Бгѣ ѿкрыло, и казано
є на сички те народи за-
ради да се покѣратъ на вѣ-
ра та,

26 На самаго премѣраго
Бгѣ. комѣто (да бѣде) чрезъ
'исуса Хрѣта слава во вѣки
ѿминъ.

ГЛАВА ВІ.

Нѣтъ сички те, дѣлїи сме да
носиме слабѣости те на-слабѣ
те, и да не оутѣждаваме на
себе си:

2 Но секой ѿ насъ да оу-
тѣждава на ближнаго въ
докрѣ то за назиданїе.

3 Защото и Хрѣтосъ не оу-
тѣди на себе си, но какѣто
є писано: оутѣренїа та на-
онїа, който оукорѣваха те-
бе, нападѣха на мене.

4 Понѣже цѣлото є написано
по напредъ, за наша наѣка
є написано: за да имаме
(ти жѣда) надежда съ терпѣ-
нїе то оутѣшенїе то, коєто
(полѣчѣваме) ѿ писанїа та:

5 И Кгѣ на-терпѣнїе то и
на-оутѣшенїе то да ви даде
да имате єднѣква мѣсль по
междъ себе какѣто (иска)
'исуса Хрѣтосъ.

6 За да славити єдино-
дѣшнѣ и съ єднї оутѣ вѣла
и оцѣ на-Гѣа нашегѣ 'ис-
уса Хрѣта.

7 Заради това прїимайте
єдинъ другимъ, какѣто и

Хр̄тосъ въ ѣ прѣлаъ за сла-
ва кжѣа.

8 Изъ говоримъ, зацѣ-
исидса Хр̄тосъ въ дѣ слджи-
тель на шкрѣзани те зара-
ди истина та кжѣа, и да
подтверди шкѣщанѣа та
(които ѣ шкѣщанѣа) на пра-
отцѣ те ни :

9 И пзвѣщаницѣ те да про-
славятъ бгѣа за милость тѣ-
мъ, каквѣото цю ѣ писано :
заради това ще да те про-
славимъ по междѣ пзвѣщани-
цѣ те (гдѣи), и ще да славо-
словимъ твоѣ то име.

10 И пакъ говори: возве-
селѣтесе пзвѣщаницѣ съ него-
ви те люде.

11 И пакъ: хвалѣте гдѣа
всѣчки те пзвѣщаницѣ, и по-
хвалѣте го всѣчки те люде.

12 И пакъ (исидса говори:
ще да израстѣ ш кореньятъ
иссебѣа (шрасль), и ще да
властѣва надъ пзвѣщаницѣ
те: на него пзвѣщаницѣ те
ще да се надѣлатъ.

13 И кѣъ на-надѣжда та
да въ исплани со секаква
радость и съ миръ чрезъ
вѣра та, за да се шбогатите
въ надѣжда та съ сила та
на-стѣгш дхѣа.

14 И извѣстенъ самъ, крат-
тѣ мой, и самъ азъ за васъ,
зацѣ и въе стѣ плани съ
докршнѣа, и испланени со
секаковъ раздѣмъ, и можете
и дрѣги да възчите.

15 Но писѣхъ ви малко по
дѣрзновѣннш, братѣ мой,
да ви воспомѣнемъ спорѣтъ
дѣдена та ми ш бгѣа бла-
годѣтъ,

16 За да вждемъ слджи-
тель исидса Хр̄товъ въ та-
звѣщницѣ те, и (да совер-
шавамъ) свѣщеннодѣи-
ствѣе то на-благовѣствовѣа-
нѣе то бжѣе, за да вжде при-
ношенѣе то на-пзвѣщаницѣ
те благопрѣятно и шсна-
щенно ш дхѣа стѣгш.

17 Имамъ прочее (причи-
на) да се хвалимъ, во Хр̄та
исидса за божѣственнш те
работѣ.

18 Зацѣото не смѣемъ да
речѣмъ никоа (вѣщъ), коѣто
не ѣ сторилъ Хр̄тосъ чрезъ
мене за да послѣшатъ пзвѣ-
щаницѣ те, и съ слово и съ
дѣло,

19 Съ сила на-знаменѣа и
на-чдеса, съ сила на-дхѣа
бжѣа цѣото испланихъ съ
благовѣствовѣанѣе то Хр̄то-
во, (зафани) ш Йерусалимъ
и (сѣчки те мѣстѣ) околш
(негш), дори до Іалѣрикъ:

20 Така имѣхъ честолѣбѣе
те, нѣ по онѣа мѣстѣ, гдѣ-
то кѣше (вече) име то Хр̄то-
во знаѣмо, за да не градимъ
на чдѣдо шнованѣе.

21 Но каквѣото цю ѣ на-
писано: онѣа, на които не
ѣ казано за негс, ще да (го)
видатъ: и онѣа които не

11' (го) чѣли, ще да (го) размѣлатъ.

22 И това е шото ми препатствуваше много пѣти да дойдемъ при васъ.

23 Но сегѣ, понеже немамъ кеке въ тѣа страны мѣсто, а ѿ много годины имамъ (велико) желаніе да дойдемъ кодъ васъ:

24 Яко пойдемъ (да йдемъ) въ Испаніа, ще дойдемъ при васъ. защото се надѣемъ като заминувамъ да въ видимъ, и въе да ме испроводите тамъ, като се насладимъ по напредъ нѣколко ѿ наше то видѣніе.

25 Я сегѣ ѿивамъ во Иерусалимъ, да раздамъ милотына та на стѣи те.

26 защото жители те Македонскіи и Яхѣискіи и зволіха да сотворатъ нѣкоя обща помошь на сиромѣсти те стѣи които живеатъ во Иерусалимъ.

27 Изволиха такъ, и воинниѣ должни имъ са, защото, ако пѣзвичници те бждоха причѣстници на дѣховни те тѣхны (докрыни), должни са (и ѿни) да имъ послужатъ въ тѣлесны те (потребы).

28 Това прочее като свършимъ, и като имъ преврчимъ тоа плодъ ще да заминемъ презъ ваши те мѣста (да йдемъ) во Испаніа.

29 И знамъ, защо когато дойдемъ кодъ васъ, ще да дойдемъ съ и зовілно благословеніе на-благовѣствованіе то Хрѣтѣво.

30 И молимъ въ, братіе, за Гѣа нашего Иисуса Хрѣта. и за люковъ та (на-стѣгъ) Дѣа, да се потрѣдите съ мене зѣданъ въ молитвы те за мене къ Бгѣ:

31 Да се избѣвимъ ѿ ѿніа които се противатъ на нѣра та во Иудеа: и да бжде пріятна моа та служба во Иерусалимъ на стѣи те:

32 Да дойдемъ кодъ васъ радостенъ съ вола та Вжѣа, и да се оутѣшимъ съ васъ.

33 И Бгѣ на-миратъ (да бжде) со сички те васъ. аминъ.

ГЛАВА 31

Првдavamъ ви Фива гестра наша, която е служительница на кенхрѣиска та цѣрква:

2 Да ѿпримете за (люковъ) Господна като цю е прилично на стѣи те. и да и предстоите за коато вещь бы имала потреба ѿ васъ: защото тѣа на мнозина бжде помѣщница, и на самаго мене.

3 Поздравете Прискілла и Якула спомощници те мой во Хрѣта Иисуса,

4 (Който си тѣриха шѣи те за мойатъ животъ, на кои-

чо не самъ азъ благода-
римъ, но и сички те църкви
язычески: (поздравите) и
домашна та имъ църква.

5 Поздравите возлюблен-
наго ми Впенета, който
первый во Ихаиа повѣрова
во Хрѣта.

6 Поздравите Маріа, ко-
то се е много трѣдила за
насъ.

7 Поздравите Андроника и
Тивія сродницъ те мой и
сплѣнницъ те мой: който
сознаменити по междѣ апо-
столы те, и по напредѣ ѿ
міне повѣроваха во Хрѣта.

8 Поздравите Имплиа воз-
любленнаго ми ѿ Гдѣ:

9 Поздравите Оурвана спо-
мощника нашего (въ служ-
ка та) Хрѣтова, и Стахѣа
возлюбленнаго ми.

10 Поздравите Пелліа, кой-
то е испытанъ (за вѣренъ)
въ Хрѣта. Поздравите до-
машни те Ярестовловы.

11 Поздравите Ирвдію на
сродника моего. Поздраве-
те домашни те Наркиссовы,
който са (вѣрни) въ Гдѣ.

12 Поздравите Трѣфѣна и
трѣфѣна който се трѣдатъ
заради Гдѣ. Поздравите
возлюбленна та Персіада,
която се много потрѣди
заради Гдѣ.

13 Поздравите Рѣфа из-
брѣннаго ѿ Гдѣ, и мѣйка
та негова и мол.

14 Поздравите Исѣгкрита,
Флігонта, Врма, Патрона,
Врміа, и други те братіа
който са съ нихъ.

15 Поздравите Філолога и
Твѣа, Нирѣа и сестра мѣ, и
Солѣмпана, и сички те сѣи,
който са съ нихъ.

16 Поздравляватъ въ цър-
кви те Хрѣтовы.

17 И молимъ въ, братіе,
вардите се ѿ оніа, който
производитъ несогласіа и
соблазны (протѣвны) на оу-
ченіе то, което сте вше нах-
чили, и ѿдалечавайте се ѿ
нихъ.

18 Защото такѣва (чело-
вѣцъ) не работатъ на Гдѣ
нашего Исуса Хрѣта, но на
свое то чрево. Който съ бла-
гоглаголивъ и сладки дѣмы
прелциватъ сердца та на-
простоудшни те.

19 Защото ваша та по-
судшность (на вѣрѣ та) по
сички те се прочѣ. Радѣвамъ
прочее заради васъ: но же-
лимъ да сте мѣдри въ до-
брѣ то, а прости въ зло то.

20 И Бгѣ на-миратъ скорѣ
ще да сокрѣши сатана та
подъ нозѣ те ваши, благо-
дѣтъ Гдѣ нашего Исуса
Хрѣта (да бже) съ васъ
аминь.

21 Поздравлява въ Тімо-
дѣй мойо спомощникъ, и
дѣкій и Ясѣнъ и ѿшпѣтрѣ,
сродницъ те мой.

22 Поздравлявамъ въ ѿ
Гдѣ и азъ Тертій, който
написахъ това посланіе.

23 Поздравлява въ Гдѣи
оу когото и азъ живеемъ
и сичка та цѣрква се соби-

ра. Поздравява въ Брѣстѣ
строитель градскій, и въ
артѣ братѣ.

24 Благодаѣть Гдѣа нашегѡ
Иисуса Хрѣта (да бжде) со
сички те васъ аминь.

КЪ КОРИНѢАНЦѢМЪ Я. ПОСЛАНІВ

ОБРАТЯГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА Я.

Павла, съ вола та Бжѣа
повыканъя постола Хрѣтоа
и ѡсвѣнъ братѣ:

2 На цѣрква та Бжѣа коа то
ѣ въ Коринѡвѣ, на ѡсвѣщен-
ни те чрезъ Иисуса Хрѣта, и
на вывани те сватин, зде-
анъ съ ѡнѣа, който призва-
ватъ име то на Гдѣа нашегѡ,
Иисуса Хрѣта. (който ѣ
Гдѣ) и тѣхенъ и нашъ:

3 Благодаѣть (да кжде) вамъ
и миръ ѡ Бгѣа ѡцѣа нашегѡ
и съ Гдѣа Иисуса Хрѣта.

4 Благодаримъ Бгѣа моего
всегда за васъ, заради ми-
лостъ та Бжѣа коа то ѣ да-
дена вамъ чрезъ Иисуса Хрѣта:

5 Вацо то сте се ѡбогати-
ли чрезъ него во сичко, (сич-
рѣчь) въ секое оученіе и въ
секое знаніе.

6 Каккого свидѣтелство
то Хрѣстово се оутверди въ
васъ:

7 Цото да се не лишите
ни въ єдно дароканіе, като
чакате явленіе то на Гдѣа
нашегѡ Иисуса Хрѣта.

8 Който и цие да въ оу-
тверди дори до край, (да
бждете) неповинни въ де-
нѣжтъ на Гдѣа нашегѡ Ии-
суса Хрѣта.

9 Вѣрентъ ѣ Бгѣа, ѡкогѣ то
бшдохте повыкани (да кж-
дете) причѣстницъ съ ѡнѣа
на негоа Иисуса Хрѣта Гдѣа
нашего.

10 Но молимъ въ, братіе
съ име то на Гдѣа нашего
Иисуса Хрѣта, да говорите
сички те єдно, и да не кж-
датъ по междъ васъ разо-
ри, но да бждете (сички те)

соединени въ едно мнѣніе
и въ една мисль.

11 Защото чхъ за васъ,
кратіе мой, ѿ домашни те
Хлоинш, че има междъ васъ
распри.

12 И говоримъ това защо
(сирѣчь) нѣкои ѿ васъ го-
воратъ: азъ самъ Павловъ,
азъ Яполловъ, азъ Ки-
финъ, а азъ Хрѣтовъ.

13 Да ли се е раздѣлила
Хрѣтога; да ли се е Павелъ
распѣлъ за васъ, или въ Пав-
лово то име се кръстихте;

14 Благодаримъ Бга, защо
ни едного ѿ васъ не кръ-
стихъ, токму Криспа и Гаіа:

15 Да не въ рѣкалъ нѣкой,
защо въ мое то име кръ-
стихъ.

16 Кръстихъ и Стефани-
новата домъ: не знамъ про-
чие да ли самъ кръстила и
дръгго, нѣкого.

17 Защото Хрѣтога ме не
прати да кръщявамъ, но да
благовѣстивамъ: не съ (че-
ловѣческа) премдрость сло-
ва, да се не оуничтожи крѣ-
сто Хрѣтовъ.

18 Защото крѣстното сло-
во е бездмие на оіа, които
погибватъ, а намъ, койго
се спасяваме е съ сила Бжїа.

19 Защото е писано: ще
да погубимъ премдрость
та на-премдари те, и раздѣ-
матъ на-раздмни те ще да
ѿфжрлимъ.

20 Гдѣ (е) премдростъ; Гдѣ
(е) книжничко; гдѣ (е) оу-
ченшо) испытователь на-
тоа свѣтъ; не ѿ бездми ли
Бга премдрость та на-тоа
свѣтъ;

21 Защото, понеже свѣто
со (своа та) премдрость не
позна Бга въ Бжїа та пре-
мдрость, благоволї Бга
да спасе съ бездмно то про-
повѣданїе оіа, които
вѣрватъ.

22 Понеже 'Идае те про-
сатъ чдеса, а Валине те и-
скатъ премдрость:

23 Но нше проповѣдаваме
Хрѣта, който се распѣ, за-
рди 'Идеи те соклазнь, а
за Валине те бездмїе:

24 Я за сами те повыкани
и 'Идеи и Валини Хрѣта,
Бжїа сила и Бжїа премд-
рость.

25 Защото бездмно то
бжїе, но премдро е ѿ че-
ловѣцш те: и слабо то бжїе,
по дко е ѿ человекш те.

26 Погледайте (самш на
себе) братїе, които сте по-
выкани (ѿ Бга): защо (по-
междъ васъ) не са мнозина
премдари по плоти, нито
мнозина силни, нито мно-
зина благородни:

27 Но Бга е избрала ѿ
міратъ (таква, които мы-
слатъ за себе че са) бездмни,
да засрами премдари те: и
слабы те ѿ міратъ е из-

кРАЛѢ БГѢ, ДА ЗА ГРАМИ СИЛ-
НЫ ТЕ :

28 И просторѡдны те ѿ мѣ-
ратѣ ѿ оукорѣнны те ѣ ѿз-
брѣлѣ БГѢ, ѿ незнамениты
те, да разсѡпе знамениты
те.

29 За да се не похвѣли ни-
кой (человѣкъ) предѣ БГѢ.

30 И ѿ негѡ сте вые во 'И-
суса Хрѣта, който быде намѣ
премѣдрость ѿ БГѢ, ѿ прав-
да ѿ ѿсващѣнїе ѿ ѿзбавленїе:

31 Ксїто се хвѣли, де се
хвѣли въ БГѢ да: каквѡто шо
ѣ писано.

ГЛАВА В.

И азѣ, братїе, когѣто дой-
дохѣ кода вѣсѣ, не дойдохѣ
да ни проповѣдамѣ свидѣ-
тельство то Бжїе съ високо-
глаголивы рѣчи, ѿли съ (че-
ловѣческа) премѣдрость :

2 Зацїото (азѣ) не намѣ-
рихѣ (благословно) да знѣмѣ
(ардго) нѣшо помеждѣ вѣсѣ,
тѡкмѡ Исуса Хрѣта, ѿ него
распнѣта.

3 И азѣ се нахсѣдахѣ по-
междѣ вѣсѣ въ слабость, ѿ
въ стѣрахѣ, ѿ съ много тре-
пѣранїе.

4 И слово то моѣ, ѿ прespo-
вѣ доканїе то моѣ не кѣваше
съ препирѣтелны рѣчи на-
человѣческа премѣдрость,
но съ асказѣтелство на-
дхѣ ѿ на-сила :

5 За да се не оутвѣрждава

вѣша та вѣра на мѣдрость
человѣческа, но на сила кѣѣ
6 (Ксїстиннѣ) нѣ пропо-
вѣдѣваме (ѿ) премѣдрость
на ѡнѣ, който са совершѣ-
но: но нѣ премѣдрость ѿ
тѡл свѣтѣ, (ни то премѣ-
дрость) на-кнѣзоне те ѿ тѡл
свѣтѣ, който се скорѡ свѣр-
шѣватѣ :

7 Но проповѣдѣваме пре-
мѣдрость Бжїа, когѣто ѣ въ
тѣнство сокровѣнна, ѿ когѣ-
то ѣ предѣпредѣлїлѣ БГѢ
предѣ создѣнїа мїра, зара-
ди наша слава.

8 Когѣто никой ѿ кнѣзове
те на-тѣл свѣтѣ не разѣмѣ:
зацїото, ако да вѣхѣ (ѿ)
разѣмѣли, не шѣха да рас-
пнѣтѣ ГѢа славы.

9 Но (проповѣдѣваме) как-
вѡто шо ѣ написано: ѡно-
вѣ шѡто ѡко не ѣ видѣло,
ни оухѡ чѣло, ни то на сѣр-
цѣ то на-человѣка не ѣ дош-
ло, нѣго ѣ приготвилѣ БГѢ
за ѡнѣ, който го шѣвѣ-
чатѣ.

10 Я намѣ ѣ ѡкрѣлѣ БГѢ
товѣ Дхѣ смѣ свѣтѣмѣ: за-
цїото дхѣ ѿ спѣтѣва сїчко,
ѿ (самѣ те) глѣбинѣ (Бжїи).

11 Зацїото, ксї ѿ человѣ-
цѣ те знѣе шо ѣ въ человѣ-
ка, ѿ сътѣнь дхѣ чѣловѣче-
скїи, който я нѣѣ въ нѣго;
такѣ ѿ шо ѣ сѣ БГѢ, никой
ардгѣ не знѣе, тѡкмѡ Дхѣ
Бжїи.

12 И нѣ не смѣ прѣали
дхатъ, на тоа мѣрѣ, но
дхатъ, който (се дава) ѿ
Бга, да знаеме що ни ѣ
даровано ѿ Бга:

13 Коѣто и проповѣдывае
нѣ съ рѣчи който са навченъ
съ челоѣческа премѣдрость,
но (съ рѣчи) който навѣва
Дхъ стѣи и съ дхѣвно то
разсѣдывае дхѣвно то.

14 И живѣтенъ челоѣкъ
не раздѣва ѡнова што ѣ
ѿ бжѣатъ Дхъ: зашто мѣ
се види (като) кездѣи, и не
може да раздѣи, понѣже за
него (трѣбѣва) да разсѣж-
дава дхѣвно.

15 Но дхѣвно (челоѣкъ)
разсѣдѣва за сѣчко, а за
него никой не може да раз-
сѣдѣва.

16 Зашто, кой ѣ раздѣ-
мѣлъ Господнѣатъ оумъ,
што да може и даго навчи:
но нѣ имаме оумъ Хрѣтоѣ.

ГЛАВА Г.

ИЗЪ и съ васъ, братѣе, не
могѣхъ да говоримъ като
съ дхѣвни (челоѣцъ), но
като съ плѣтани, като съ
младѣнцъ въ (оучѣнѣе то)
Хрѣтоѣ.

2 Изъ вы нахранѣхъ съ
млѣко, а не съ плѣтѣе: зашто
то ѡще не можехте (да го
жвѣчете): но и сегѣ ѡще не
можете:

3 Зашто сте ѡще плѣт-

ски: понѣже когѣто и ма по-
междѣ васъ завѣсть и прѣ-
нѣ и несогѣдѣа, не сте ли
плѣтски, и не живѣете ли
като дрѣги те челоѣцъ;

4 Зашто, когѣто ѣдинъ
(ѿ васъ) говори; азъ самъ
Павловъ: а дрѣгъ: азъ самъ
Иполлѣсовъ: не сте ли плѣт-
ски;

5 Шо ѣ Павелъ, или шо ѣ
Иполлѣсъ; не са ли токмо
слѣжитѣли, чрезъ който
вые повѣровахте; и какво-
то гѣ ѣ даровѣлъ секомъ
(ѿ нихъ);

6 Изъ насадинъ, иполлѣсъ
напой, а Бгъ (заповѣда)
да порастѣ.

7 Затова ни то който на-
саждава, ни то който на-
поѣва ѣнѣцю, но (сѣчко то
ѣ) Бгъ който (прѣви) да
порастѣва.

8 И който насаждава, и
който на поѣва ѣно са:
и секой ще да прѣиме своѣ
та си мзда спорѣтъ своѣ-
атъ си трѣдѣ.

9 Зашто нѣ сме бжѣи
спомѣцинцъ: (а) вые сте
ниѣ та бжѣа, и здѣнѣе то
бжѣе.

10 Изъ спорѣтъ бжѣа та
благодѣтъ коѣто ми ѣ да-
дена (ѿ негѣ), като искѣ-
сенъ домоздаѣтель трѣихъ
ѿсновѣнѣе то, а дрѣгъ гѣди
на него: но секой да глѣда
какво гѣди (на него.)

11 Ващо́то нико́й не мо́же да тѣри дрѹго ѡснованіе ѡ-инѣнь това, щото є́ тѣрено, коѣто є́ Исѹсъ Хрѣ́тосъ.

12 Я́ко ли нѣ́кой гра́ди на това ѡснованіе злато (или) гре́крь, (или) драгоцѣ́нни ка́менѣ, (или) дрѹво, (или) сѣно, (или) сла́ма:

13 На-се́когь дѣ́ло, то ще да (го) ѡза́ви, поне́же съ о́гнь ще да се ѡза́ви: ѡна-се́когь дѣ́ло то какво́то є́, о́гнь ще да (го) ѡспы́та.

14 И че́то дѣ́ло, коѣто є́ оградѣ́нъ, ѡста́не, (за́раво, то́й) ще да прѣ́ме мзда́:

15 Я́ че́ то дѣ́ло ѡзгорѣ́, (то́й) ще да прѣ́ме тирета́: но са́мъ ще да се ѡзка́ви, (о́баче) така́, като ѡ о́гнь (да се є́ ѡзбавѣ́лъ).

16 Не зна́ете ли, че́ сте хра́мъ Бжѣ́й вше́, ѡ дѹ́хъ Бжѣ́й живѣ́е въ ва́съ;

17 Я́ко нѣ́кой разва́ли Бжѣ́тъ Хра́мъ, не́го ще да разва́ли бгѣ́: зашто́ ко́йто хра́мъ є́ свѣ́тъ, то́ който (хра́мъ) сте вше́.

18 Нико́й да не лже́ се́бе си: ѡко́ нѣ́кой мы́сли че́ є́ мѡдрь поме́ждь ва́съ на то́л свѣ́тъ, (то́й) да бжде́ бездѣ́минъ, за да бжде́ премѡдръ.

19 Зашто́то премѡдрость та́ на-то́л свѣ́тъ, бездѣ́мие є́ о́у бгѣ́: какво́то цю́ є́ писа́но: (то́й) о́улова́на мѡдры́тъ въ́нхно́ то́ лѣ́кавство́.

20 И па́къ: Гдѣ́ зна́е помы́шленіа́ та́ на-мѡдри́те, зашто́ са́ свѣ́тнн.

21 То́гь ра́ди нико́й да се не хва́ли въ́ чело́вѣ́цъ те́: зашто́то є́ си́чко то ва́ше:

22 Я́ко Па́велъ, ѡли́ Я́поллѡ́съ, ѡли́ Ви́фа, ѡли́ ми́ръ ѡли́ живѡ́тъ, ѡли́ сме́рть, ѡли́ сегашни́те (вѣ́щи), ѡли́ бѹдѹщи́те: си́чки те́ са ва́ши:

23 Я́ вше́ сте Хрѣ́то́ви: а́ Хрѣ́то́съ є́ Бжѣ́й.

ГЛАВА Д.

ТЯ́ВЯ (про́чее) се́кой чело́вѣ́къ да мы́сли за на́съ, зашто́ сме́ (си́рѣ́чь) слѡ́жителн хрѣ́то́ви, ѡ строите́лн на-та́инства́ та́ бжѣ́и.

2 Я́ ѡ строите́лн те́ ни́цю се́ дрѹго́ не тра́си, но са́мъ да бжде́ се́кой вѣ́ренъ.

3 Во́лко то́ за ме́не, а́зъ не ма́римъ каквѡ́ сѡднѣ́е вше́ за ме́не, ѡли́ дрѹги́ чело́вѣ́цъ: но ни́ а́зъ са́мъ сѡдимъ се́бе си.

4 Зашто́то а́зъ не позна́вамъ въ́ се́бе си нико́л грѣ́шн-ка́ (съ совѣ́сть та́ си): но ни́то това́ ме ѡпра́вдава́; а́ Гдѣ́ є́, ко́йто ще да ме сѡди.

5 За́ради това́ не сѡде́те ни́цю пре́дъ вре́ме то́, до́кѡ да до́йде́ Гдѣ́, ко́йто ще да ѡзва́ди на свѣ́тъ о́нова́, щото є́ скрѣ́ено въ́ те́-

мнина̀ та, и ще да ѿблѣви
сердѣчни те намѣренїа: и
тогда̀ва ще да вѣде секомѣ
похва̀ла ѿ бѣга.

6 Това̀ (щото говори́хъ),
братїе мой, ѿнесохъ го на
себе и на иполлїса заради
насъ: като да се научите ѿ
насъ да не мѣдърѣвате (въ
себе си) повече ѿ това̀ цюто
(ви) написа́хъ, и да се не
превозносите єдинъ прѣдъ
другиго (за по̀мощь) на-
другиго.

7 Защото, кѣй те разли-
ча̀ва (ѿ други те); или що
имашъ, което не си приа́лъ;
а̀ко си (го) приа́лъ, зацѣ-
о се хвалишь като че не си
(го) приа́лъ:

8 Вѣтъ, се насѣтихте вѣке,
ѣто се ѣкогати́хте, кѣзъ
насъ се поцари́хте: и ѣ да
кѣхте се (сѣшѣ) поцарили,
да кѣхте и нѣ съ насъ ца-
рѣвали!

9 Защото азъ мѣслимъ, че
вѣтъ нѣ показъ послѣдны
апѣстолы, като на смѣрть
ѿсѣждѣны: защото бѣдохъ
ме позѣрици на свѣтѣхъ,
и на илліи те, и на чело-
вѣщы те.

10 Нѣ (сте) бездѣмни Хрѣта̀
ра̀ди, а̀ вѣе (сте) мѣдри во
Хрѣта̀: нѣ (сте) сла̀ки, а̀ вѣе
тѣки; вѣе (сте) чѣстни, а̀
нѣ безчѣстни.

11 До то̀а часъ и гладѣ-
ваме и жа̀дѣваме, и голоѣѣ-

ваме, и страда̀ме, и скита̀-
месе,

12 И трѣдѣмесе понѣте ра-
ко̀тѣме со свой те рѣце: ко-
га̀то нѣ оу̀корѣватъ, бла-
госла̀влѣме: кога̀те нѣ го-
натъ, тѣрпѣме:

13 Кога̀то нѣ хѣлатъ, оу̀-
тѣшѣва̀месе: като смѣтѣ
кѣдохъме на свѣтѣхъ, (и
като) и сѣжрѣлено нѣщо ко̀-
то го тѣпчатъ сѣчки те.

14 Не писѣвамъ ви то̀дъ,
за по̀срамлѣнїе ва̀ше, но ка-
то ча̀да мой возлюбѣнни
вѣ совѣтѣвамъ.

15 Защото, а̀ко и да има̀-
те мно̀зина наставницы
во Хрѣта̀, но не (имате) мно-
зина̀ отцы, защото азъ вѣ
роди́хъ во Хрѣта̀ Исѣса съ
клаговѣствованїе то.

16 Мо̀лимъ вѣ прочее, кѣ-
вѣйте мой подражатели,
(какѣто азъ на Хрѣта̀).

17 Заради това̀ и прати́хъ
кодъ ва̀съ Тимоѣя, който
ми є̀ ча̀до возлюбѣнно и
вѣрно въ Гѣа, който ще
ви воспомене мой те пѣти-
ща, който са по Хрѣта̀ (Ис-
сѣса), какѣто (що) оу̀чимъ
сека̀де и въ секомѣ цѣркви.

18 Нѣкои оу̀ ва̀съ такъ са
се возгордили, като да не
кѣхъ цѣлѣ да до̀идѣмъ
(вѣке) кодъ ва̀съ.

19 Но, а̀ко ще Гѣа̀дъ, скѣрѣ
ще до̀идѣмъ кодъ ва̀съ, и
ще да разѣмѣемъ нѣ словеса̀

та на-бнїа който са се воз-
гордали, но (дхвнн та
нмъ) сила.

20 Защо̀то царство то
бжїе не (се состои) въ̀ слово,
но въ̀ сила (дхвнн).

21 Каквѣ̀ и́скате да дой-
демъ кода̀ васъ; съ̀ тоа̀га
ли, и́ли съ̀ любовь̀ и́ съ̀ кро-
токъ̀ дхъ̀;

ГЛАВА В.

ОТЪ̀ секаде се чѐ, (защо̀)
по межа̀д васъ̀ (се ѐ начало)
блдоудѣ̀анїе, и́ такова бл-
доудѣ̀анїе, коє̀то се не чѐ-
нито по межа̀д пзвични-
це, (до то̀лко сирѣчь) што̀-
нѣкой и́ма за жена̀ ва̀шина
та си жена̀.

2 И вшѐ сте нечѣ̀ственни
ѡ̀ гордость̀ та̀ си, а̀ не скор-
бите по̀ добрѐ, за да се и́с-
пяди ѡ̀ по межа̀д васъ̀ о̀-
ннн, който ѐ сотворилъ̀
то̀ва̀ дѣ̀ло.

3 Защо̀то дзъ̀, ако̀ и́ да
не самъ̀ при васъ̀ съ̀ тѣ̀ло
то̀, но тамъ̀ живѣ̀емъ̀ съ̀
дхатъ̀, разсди́хъ̀ веке,
като да самъ̀ тамъ̀, оно̀-
го̀ва който ѐ сторилъ̀ та̀ва̀
нѣщо̀ тако̀,

4 Като се собере́те вшѐ во
имѐ то̀ Исуса̀ Хр̀то̀во, зае-
дншъ̀ съ̀ мойта̀ дхъ̀, съ̀
власть̀ та̀ на-Гда̀ нашегѡ̀
Исуса̀ Хр̀та̀,

5 Да го̀ преда́дете на са-
танъ̀ та̀ за погубле́нїе на-

тѣ̀ло то̀ мѣ̀, да мѣ̀ се спасе́
дшнъ̀ та̀ въ̀ день̀тѣ̀ на-
Гда̀ нашегѡ̀ Исуса̀ Хр̀та̀.

6 Не ѐ добра̀ похвала̀ та̀
ви: не знаете ли, заи́ю
малъ̀ квасе́иъ̀ си́чко то̀ тѣ̀-
сто̀ вкисела̀ва;

7 Учине́йте прочѐе вѣтхи-
атъ̀ квасъ̀, да вжде́те ново̀
тѣ̀сто, каквото̀ (и́ що̀ тре-
бна̀ да) сте безквасни: за-
що̀то Хр̀то̀съ̀, който ѐ на-
сха̀ та̀ наша̀, закланъ̀ вѣде́
(же́ртва) за насъ̀.

8 То̀гѡ̀ ра́ди да празанѡ̀-
ваме не съ̀ нечъ̀ткъ̀ квасъ̀, нито
съ̀ квасъ̀ на зло̀ба та̀ и́ на-
лѣ̀кѣ̀ство то̀, но съ̀ прѣ̀сны̀
(хлѣ̀бове) на-простоудше́
то̀ и́ на и́стина та̀.

9 Писахъ̀ ви въ̀ (е́дно) по-
сла́нїе да се не мѣ̀шате съ̀
блданнцъ̀ те:

10 И не (говори́мъ да се не
мѣ̀шате) со вѣ̀тмъ̀ со бл-
дннцъ̀ те на-то̀л свѣ̀тъ̀
и́ли со сребролю́бцъ̀ те, и́ли
съ̀ грабнѣ̀тели те, и́ли съ̀ і-
дшлослѣ̀жителн те: защо̀то
дрдго́лчѐ тре́бваше да и́з-
лѣ̀зете ѡ̀ то̀л свѣ̀тъ̀.

11 Но сега̀ ви писѣ̀вамъ̀ да
се не смѣ̀шавате (съ̀ таквѡ̀,
сирѣчь) ако̀ нѣ̀кой, който
се нарича̀ братъ̀, е́сть бл-
дннкъ̀, и́ли сребролю́бецъ̀,
и́ли ідшлослѣ̀жителъ̀, и́ли
оу̀корителъ̀, и́ли пї́аница,
и́ли грабнѣ̀тель: съ̀ тако̀въ̀.
нито да пї́дете зае́дншъ̀:

12 Защото, каква должностъ имамъ азъ да сѣдимъ и външни те; не стѣ ли должни въе да сѣдате (самъ) вътрешни те?

13 Външни те Бгъ ще да сѣди. Исфжрлите прочее развращенншатъ ѿ средъ васъ.

ГЛАВЯ 3.

СМЪ) ли нѣкой ѿ васъ, когато има закачка съ дрънго, да се сѣди предъ не праведни те;

2 Не знаете ли, защо стѣ ти ще да сѣдатъ на мѣртъ; и понеже мѣртъ чрезъ васъ ще да прииме сѣдъ, не стѣ ли достойни да разсѣдите малки те (работы);

3 Не знаете ли, защо ни е ще да сѣднме агглы те, а колко повече дѣла та житѣйски;

4 Я въе, когато имате сѣдове за житѣйски дѣла, ѿпредѣлавате сѣдн (на ни хъ) онѣа, които са ничтожни въ цѣрква та.

5 За (вашъ) грамъ говоримъ: толкъ ли не се нахождатъ ни единъ по междъ васъ мѣдръ, който бы могъ да разсѣди (закачки те) по междъ свои те братѣа;

6 Но братъ съ брата се сѣди, и то предъ невѣрни (сѣдн).

7 Вега прочее совѣтъ е грамъ вамъ това, защо имате по междъ себе сѣдове-

защо не предпочитате по докрѣ да бждете ѿкидани; защо не предпочитате по докрѣ да изгубите (свое то);

8 Но въе сами стѣдвате ѿ бѣда и ѿимате, а наипаче ѿ братѣа та.

9 Или не знаете, защо не праведни те не щатъ да наслѣдатъ царство то Бжѣ; не лжете се: нито блдницы те, нито идолослужители те, нито прелюбожди те, нито малакѣтворцы те, нито мѣжеложцы те,

10 Нито сребролюбцы те, нито крадци те, нито пѣлници те, нито оукорители те. нито грабители те, не щатъ да наслѣдатъ царство то Бжѣе.

11 И такива са нѣкой и ѿ васъ были: но ѿмыхтесе, ѿсвятихтесе, и ѿправдохтесе съ име то на Гда нашегъ Исуса Хрѣта, и съ дхатъ на Бга нашегъ.

12 Сички те ми са (работы) допдстены, но не са сички те полезны: сички те ми са допдстены, но азъ не трѣбва да бждемъ ѿкладанъ ѿ нищс.

13 Истѣа та са за оутрѣба та, и оутрѣба та е за истѣа та: но Бгъ ще да оуничтожи и неа и ни хъ, но тѣло то не е за блдаодѣанѣ то, но за Гда, и Гда е за тѣло то.

14 Я Вѣтъ ѿ Гда воскресилъ, и насъ ще да воскреситю своа та си сила.

15 Не знаете ли, защо тѣлесъ та ваши са оудъ Хртѣви; трѣбѣва ли проче да зѣмемъ оудъ тѣ Хртѣвъ, и да ги направимъ оудъ блуднищны; да не даде бгъ!

16 Или не знаете, защо който се сонокѣплана съ блудница та, бѣва ѣднѣ тѣло (съ неа): зашто (пичанѣ то) говори: и днама та ще да вѣдатъ ѣднѣ тѣло:

17 Я който се соединява съ Гда; бѣва ѣдинъ духъ (съ Гда).

18 Бѣгайте ѿ блудодѣланіе то, зашто секоя грѣхъ който ще да стѣри челоуѣкъ вана ѣ ѿ тѣло то: а който стрѣва блудъ, той согрѣшава въ своѣ то си тѣло.

19 Или не знаете, защо тѣло то ваше ѣ храмъ на ігъ Дха, който живѣе въ васъ, и когото сте пріали ѿ бгъ, и не стѣ (неке) свои;

20 Зашто сте кѣпени съ цѣна: прославете проче бгъ въ тѣло то си, и съ дѣша та ин, който са Бжїи.

ГЛАВА 3.

Я за онѣа (работы) што ми писахте, (ѿговарамъ): добро ѣ да се не прикоснѣва челоуѣкъ на женѣ.

2 Но (да ѿвѣстѣте ѿ) клудодѣланіе то, секоя да си има своа та женѣ, и секоа женѣ ника има своѣатъ си мѣжъ.

3 Мжѣ нека воздава на женѣ та должна та любовь: подобнъ и женѣ та на мжѣ жѣтъ.

4 Женѣ та не властѣва надъ своѣ то тѣло, но мжѣ: подобнъ и мжѣ не властѣва надъ своѣ то тѣло, но женѣ та.

5 Не ѿдѣлавайте се ѣдинъ ѿ другигъ, токнъ со соглаше въ оурѣчено време, за да се оупражнявате въ постъ и въ молитва: а (послѣ) пакъ се собирайте зѣднъ, да въ неискушава сатана та, зашто не можете да се оудържите.

6 И това (ви) говоримъ като ѣдинъ совѣтъ, а не като повелѣніе.

7 Зашто азъ йскамъ да са сички те челоуѣцы, каквѣото (самъ) азъ: но секоя си има своѣ то дарованіе ѿ бгъ, ѣдинъ така, а другъ онака.

8 Я на женени те и на вдовѣцы те говоримъ: (защо) ѣ добро за нихъ да ѿстанатъ, каквѣото и азъ.

9 Но ако не могатъ да се оудържатъ, нека се жинатъ: зашто ѣ по добро да се жинатъ, никели да се распалюватъ.

10 Я на женени те зара-

чамъ, не азъ но Гдѣ, женѣ
та да не ѡстава мжжѣтъ:

11 (Яко ли го ѿ ѡстаѣи,
да стои неженена, или да
се примѣри съ мжжѣтъ си):
подобно ѿ мжжѣ да не ѡ-
става женѣ та (си).

12 Я на други те азъ го-
воримъ, а не Гдѣ: ако нѣ-
кой братъ има женѣ невѣр-
на, ѿ она ѿволава да жи-
вѣе съ него, да ѿ не ѡстава:

13 Я женѣ коато има мѣ-
жа невѣрна, ѿ той ѿвола-
ва да живѣе съ нея, да го
не ѡстава.

14 Защото се ѡсвѣщава
мѣжа невѣрнѣхъ чрезъ женѣ
вѣрна, ѿ женѣ невѣрна ѡс-
вѣщава се чрезъ мѣжа вѣрна:
защото друго мѣче чада та
вашии цѣха да сѣ нечисти:
а сегѣ сѣ свѣти.

15 Яко ли невѣрнѣшо ѿска
да се ѡстава, нека се ѡста-
ва, защото братъ или се-
стра вѣ такова (случай) не
сѣ вжрзани: понеже Бгъ нѣ
ѣ повькалъ на мирѣ.

16 Защото, каквѣ знаешъ,
женѣ, да ли не цѣшъ да спа-
сѣшъ мжжѣтъ; или каквѣ
знаешъ ты мѣжъ, да ли не
цѣшъ да спасѣшъ женѣ та;

17 Токмѣ секой нека ходи
такъ, каквѣто мѣ ѣ Бгъ ѡ-
предѣлѣлъ, секой, каквѣто
го ѣ Гдѣ повькалъ: ѿ такъ
заповѣдывамъ по сички те
цѣрквы.

18 ѡврьзанъ ли ѣ повь-
канъ нѣкой (въ вѣра та);
нека ѡстаѣи ѡврьзанъ: не
ѡврьзанъ ли ѣ повьканъ:
да се не ѡврьзѣва.

19 (Защото) ѡврьзаніе то
не ѣ нищо, ѿ неврьзаніе
то не ѣ нищо, мо (сичко то
стои) въ сохраненіе то на-
заповѣди те Бжїи.

20 Секой да стои въ ѡно-
ва повькѣваніе, въ коѣто
ѣ повьканъ.

21 Рѣкъ ли си повьканъ
(въ вѣра та): да не те ѣ
грѣжа: но ако ѿ да можешъ
да бждешъ свѣбоденъ, по-
многѣ покорї себе си.

22 Защото, който ѣ по-
вьканъ въ Гдѣ рѣкъ, той ѣ
свѣбоденъ на Гдѣ: подобно
ѿ който ѣ повьканъ, свѣ-
боденъ, бѣва рѣкъ Хрѣтовъ.

23 Ѣ цѣна сте кѣпени
(скжпа): не бѣвайте раби
на челоуѣцы те.

24 Братїе, секой да стои
предъ Бгѣ въ ѡнѣи (чинѣ),
въ коѣто ѣ повьканъ.

25 Я за дѣвицы те немамъ
(никоѣ) повелѣніе ѡ Гдѣ:
но понеже бѣдохъ помно-
канъ ѡ Гдѣ да (мѣ) бждемъ
вѣрнѣхъ, давамъ совѣтъ.

26 Язъ прочее мѣслимъ да
ѣ добро това за настоѣща
ча: мѣжа, (сирѣчь) зашо ѣ
добро да ѡстаѣе секой че-
ловѣкъ такъ (каквѣто ѣ).

27 Вжрзѣлъ ли си се съ женѣ

не ѿскай, развѣрзуванѣ :
развѣрзула ли си се ѿ жена ;
не траги жена.

28 Я ѿко се ѿженишъ, не
цѣшъ да согрѣшишъ : и ѿко
се ѿжени дѣвица, не цѣ да
согрѣши : но ѿни цѣ да и-
матъ скѣрки тѣлесны, а ѿзъ
ви жалимъ.

29 Язъ ви говоримъ, бра-
тѣ, (това) защо време то
ѣ кратко веке, цото и кои-
то иматъ жени, (трѣбва)
да бждатъ като онѣа, кои-
то нѣматъ :

30 И които плачатъ, (да
бждатъ) като онѣа, които
не плачатъ : и които се ра-
дватъ, като онѣа, които
се не радватъ : и които кѣ-
пватъ, като онѣа, които
нѣматъ нищо :

31 И които придобиватъ
ѿ тоа свѣтъ, като онѣа
которые не придобиватъ : за-
цото преходи съ бразо на-
тоа свѣтъ :

32 Я ѿзъ ѿскамъ да сте
безгрѣшни. Който не ѣ же-
нинъ грѣжасе за Божествен-
ны те (работы сирѣчь) как-
ви да оугоди на Гда :

33 Я който ѣ женена, грѣ-
жасе за мѣрски те (работы,
сирѣчь) какви да оугоди на
жнѣа, (така тоѣнъ) има
различіе и по междъ жена
и дѣвица.

34 Зацото неженена та
грѣжасе за Божественны те

(работы, сирѣчь какви да
оугоди на Гда), за да бж-
де свѣта и съ тѣло цо и съ
дѣхатъ : а женена та грѣжасе
за мѣрски те (работы, си-
рѣчь) какви да оугоди на
мжжтъ.

35 Я това ви говоримъ за
вѣша та полза : нѣ за да ви
тѣримъ примка (на шѣа та),
но за да бждете благочин-
ни и твѣрди въ служеніе
то Господне безъ молвы.

36 Яко ли нѣкой мысли,
защо ѣ срамѣтно на дѣви-
ца та мѣ (да стои дѣвица)
ѿко и ѣ преминало време цо,
и трѣбва да се ѿжени : тоѣ
да прѣви каквѣто цѣ, не цѣ
да согрѣши : такива нека
се женатъ.

37 Но който ѣ тѣрпѣлъ тѣвр-
до намѣреніе на срдцѣ то
си безъ нѣжда, и има власть
да твори по своѣа та воля
каквѣто цѣ, и разсѣдилъ ѣ
на оумжтѣ си да дѣржи дѣ-
вица та си (неженена), тоѣ
добрѣ прѣви.

38 Прѣче и който ѿженѣ-
ва дѣвица та си, добрѣ стѣр-
ва : а който ѣ не жени, по
добрѣ стѣрва.

39 Жена та ѣ вѣрзана (съ
мжжтѣ си) ѿ законатъ
колкото време живѣе мжко
и : ѿко ли оумре мжко и,
свободна ѣ, за когѣто цѣ,
да се ѿжени : самъ (да кѣна
това) въ Гда.

40 Но по блаженна е ако ѿстаѣе така, споретъ мой то мнѣніе: защото и азъ мѣслимъ да имамъ Духъ Бжій.

ГЛАВА И.

А за онѣ (вѣщи) които се приносаѣтъ въ жертва на їдшли те, нѣ знаеме, заціо сички те имаме знаніе (заніхъ): но знаніе то (ны правн) горделивъ, а любовь та назидава.

2 Яко ли нѣкой мѣсли заціо знае нѣщо, тои тоше нищо не знае, каквото цо трѣбна да знае.

3 Яко ли нѣкой любви бѣа, тои е познанъ ѿ негъ.

4 Я за тѣнѣ то ѿ їдшли те жертвъ, нѣ знаеме, заціо їдшло не е нищо на свѣтжтъ, и заціо нема никой дрѣга бѣа, ѿ свѣтнѣ единагъ (бѣа).

5 Заціо то ако и да има (нѣкон) да се говораѣтъ боже, или на небо то или на земля та: (каквото цо га много боже, и много господіе:)

6 Но нѣ имаме єдного бѣа Сѣдъ, ѿ когѣто (бшдохъ) сички те (вѣщи), и нѣ (сме) въ него: и єдного гдѣа Іисуса Хрѣта, чрезъ когѣто (бшдѣ) сичко, и нѣ (сме) чрезъ него.

7 Но нема оу сички те (срва) знаанѣ: а нѣкон и сега споретъ совѣсть та, но ато иматъ за їдшли те гдѣатъ (жертвъ те їдшлиски) като (да га) жертвъ їдшлиски, и понже совѣсть та имъ е слаба, (съ това) и ѿсквернава.

8 Я тѣнѣ то не поставлава насъ предъ гдѣа: заціо, нито ако тѣдѣме, придобѣнаме по много (нѣщю), нито, ако не тѣдѣме, загубѣваме.

9 Но радѣте се, да не къ тѣа свобода наша была соблазнъ на слаби те.

10 Заціо то, ако нѣкой (ѿ нѣхъ) те види, че ты, които имашъ знаанѣ, сѣдѣшъ на трапѣза та въ їдшликѣта хрѣтъ, совѣсть та негола, като цо е слаба, не ще ли да го оутверди да тѣдѣ їдшли те жертвъ:

11 И ще погубне слабою братъ ѿ твоѣ то знаанѣ, за когѣто е Хрѣтога оумрѣлъ.

12 Я когѣто согрѣшавате такѣ на вржъ братѣа та ваши, и оуранавате имъ совѣсть та когѣто е слаба, на вржъ Хрѣта согрѣшавате.

13 Варади това, ако мѣтѣе то соблазнава братѣа моего, не ерѣмъ да тѣдѣмъ мѣсобо вѣки, да не соблазнимъ братѣа моего.

ГЛАВА 9.

Или самъ ли Апостоля: не самъ ли свободенъ; не самъ ли видѣлъ Гдѣа нашего Иисуса Христа; не сте ли вые дѣло то мое и Гдѣ;

2 Яко и да не самъ на други те Апостоля, но вамъ самъ (Апостоля): защото выи сте печать на-мои то Апостолство и Гдѣ.

3 Тѣа ѣ мойо шговоръ прио онѣа, който ме шсѣжданага:

4 Бда ли немаме власть да даиме и да пииме;

5 Бда ли немаме власть да водиме (съ себе) жена сестра (и Гдѣ), каквоте и други те Апостоли, и братѣа та Господни, и Кифа;

6 Или самш азъ и Варнава имаме власть да не работиме;

7 Кѣи воинъ слѣдѣва (нѣкога) со свои то иждивѣне; или кой насаждава лѣзѣ, и ш плодѣтъ мѣ не гдѣ; или кой насе стадо, и ш млекѣто на-стадо то не гдѣ;

8 Бда ли (самш) по чело-вѣческѣатъ (обычай) говорѣмъ това; не говори ли това и законо;

9 Защото въ Мшусѣовѣатъ законъ ѣ написано: да не завржешъ оустѣа на-вѣлатъ който вярше. Бда ли за волѣе те се грижа ииъ;

10 Или (не) говори това

швнш за насъ: воистиннш заради насъ ѣ написано. Защо който ире джженъ ѣ да шре съ надежда: и който вярше, съ надежда вярше да воспрѣиме онова за който се надѣе.

11 Яко ние постѣахмѣ въ васъ дѣховнш те (докрѣпнѣ), голѣма ли ѣ работа, ако шжнемѣ ш васъ тѣлеснш те;

12 Яко други зѣматъ дѣла ш ваша та стока, не пада ли се по много ние да зѣмаме; обаче не оупотребихмѣ тѣа власть: но сичко тѣрпимѣ да несторѣимѣ нѣкое препѣтствие на благошествованѣе то Хрѣтово.

13 Незнаѣте ли, зашто който свашеннодѣиствѣватъ, ш цѣрква та гдѣатъ; и който слѣдѣватъ на олѣаратъ, зѣматъ дѣла ш олѣаратъ:

14 Така и Гдѣ ѣ заповѣдѣла на онѣа, който проповѣдѣватъ ѣвѣнгелѣе то, ш ѣвѣнгелѣе то да живѣатъ.

15 Но азъ ни ѣднѣ ш тѣа направѣхъ, нито ви писѣхъ това заради да бжде и за мене така: защото по дѣскре ми ѣ да оумремъ, неже ли (да шгѣвимъ) да оумѣли нѣкой похвала та моѣ.

16 Защото ако проповѣдѣвамъ ѣвѣнгелѣе то немамъ похвала за това: понеже имама неизкѣжна должностъ (да го проповѣдѣ

вамъ), и тѣшко и горко мѣне, ако не проповѣдавямъ.

17 Защото, ако правимъ това самоволно, (ще да) имамъ мзда: ако ли неволю, (а то го правимъ) защото ми е предадено служение.

18 Я защото можемъ да се надамъ за мзда; за това, защото проповѣдавямъ евангелие то Хрѣтово безъ заплаща, и не струвамъ споретъ власть та си, която имамъ за проповѣдваніе то евангелиско.

19 Защото, ако и да самъ свободенъ ѿ сички те, бвдохъ рабъ на сички те, да придобѣемъ по мнозина:

20 Бвдохъ на 'Идеи те като 'Идеи, да 'Идеи те придобѣемъ: на Онѣа, които са подъ законатъ (бвдохъ) като подзаконенъ, да подзаконны те придобѣемъ:

21 На беззаконни те като беззаконенъ, (ако и да не самъ беззаконникъ на Бгѣа, но законникъ на Хрѣта), да беззаконны те придобѣемъ

22 Бвдохъ на слабы те като слабы, да слабы те придобѣемъ: на сички те бвдохъ сичко, да спасѣмъ всѣчески нѣколцyna (ѿ сички те).

23 Я това (сичко то) правимъ заради евангелие то, да бждемъ сообщникъ нѣмъ.

24 Не знѣте ли, защото които тжрчатъ на поприще то, сички те тжрчатъ, а самъ единъ приима даръ; така тжрчете, като да стигнете.

25 Оѣкой, който се подвизѣва, ѿ сичко се воздержѣва, и они (се воздержѣватъ) да прииматъ тлѣненъ вѣнецъ, а нѣе (се воздержѣваме, да приимеме) нетлѣненъ.

26 Изъ прочее така тжрчимъ, не като незнаенъ: така се подвизѣвамъ, не като че бѣемъ въздохатъ.

27 Но оумжртвѣвамъ ситѣло то и смиравамъ го, да не, като проповѣдавямъ ма други те, самъ бждемъ непотребенъ.

ГЛАВА I.

И не йскамъ да не знѣете, братіе, зацѣо отцѣ те наши бѣха сички те подъ облакъ: и сички те презъ морѣ то заминаха:

2 И сички те въ Мѣусѣа се крѣстиха въ облакатъ и въ морѣ то:

3 И сички те това йсто то дхѣвно питіе пѣдоха:

4 И сички те това йсто то дхѣвно питіе пиѣха: защото пиѣха ѿ дхѣвншатъ камень, който послѣдоваше: а камень бѣше Хрѣтога.

5 Но не се възблагодарѣ

наше въ мнозина ѿ нихъ
Кѣа: защото попадаха
(мѣртва) въ пѣстѣна та.

6 И тѣа (работы) вѣдѣха
примѣри за насъ, за да не
пожелаеме и нѣ зло то, вак-
ното оны го пожелаха.

7 Нито ѡдшопсклоннищ
вѣлайте, каквото (шо вѣ-
дѣха) нѣкои ѿ нихъ: как-
вото шо е писано: сѣднѣха
людѣ те да пѣдѣтъ и да пѣ-
дѣтъ, и станѣха да и гѣратъ.

8 Нито да вѣдѣствваме,
каквото нѣкои ѿ нихъ
вѣдѣствовѣха, и паднѣха
мѣртва) въ единъ дѣнь
двадесеть и три хѣлаа.

9 Нито да искѣшѣваме
Хрѣта, каквото нѣкои ѿ
нихъ искѣсѣха, (Кѣа) и по-
гинѣха ѿ змѣи те.

10 Нито роптѣте, каквото
нѣкои ѿ нихъ роптѣха, и
погинѣха ѿ всегѣкѣтелнша
(агѣла).

11 И сѣчки те тѣа (работы)
се сѣдѣнаха съ нихъ като
примѣръ (за насъ): и напи-
санъ вѣдѣха за наѣченѣ
намъ, който достигнѣхме
послѣдани те времена.

12 Заради това, който мш-
ли че стой, нека се нѣрди
да не падне.

13 Дрѣго искѣшенѣе іосѣ
не вѣе е постигнѣло, ѿ свѣтъ
человѣческо: но вѣренъ е
Кѣа, който не ще да вѣу-
станѣ да се искѣсите по вече

ѿ колкото можете, но (за
еднѣ) съ искѣшенѣе то ще
да ви даде и спосѣкъ за
да можете да прѣтѣрпѣте.

14 Того ради, бѣратѣ мѣи
возлюбленни, вѣгайте ѿ
ѡдшопсклѣненѣе то.

15 Изъ ви говоримъ като
на разѣмни, и разѣдѣте и вѣе
самѣ това цѣото ви гово-
римъ.

16 Чѣша та на-благословѣ-
нѣе то, коѣто благословѣ-
ваме, не е ли причѣненѣето
на-крѣвѣта Хрѣтова; хлѣво,
когото прѣломѣваме, не е
ли причѣненѣе то на-тѣло
то Хрѣтово;

17 Понѣже хлѣво е единъ,
и нѣ мнозина та сме еднѣ
тѣло: защото сѣчки те се
причѣнаваме ѿ единшѣтъ
хлѣвъ.

18 Погѣдайте на Ісѣраил-
тане те по плѣти: който
пѣдѣтъ ѿ жѣртѣи те, не сѣ
ли причѣстнищ на-жѣртѣо-
приношенѣе то;

19 Шо говоримъ прочее;
(това ли), заѣо ѡдшоп е
нѣцио; или жѣртѣа та (ко-
ѣто се приносѣ) на ѡдшоп
те знѣчи нѣцио;

20 Нѣ това: но (говоримъ)
заѣо сѣчко то цѣото при-
носѣтъ на жѣртѣа пѣзѣчни-
щ те, приносѣтъ го на вѣ-
сове те, а нѣ на Кѣа: а не
искѣмъ да имѣте сосѣченѣе
съ вѣсове те.

21 Не можете да пиете ча-ша та Господна и чаша та бѣсовска: не можете да се причащавате ѿ трапѣза та Господна, и ѿ трапѣза та бѣсовска.

22 Или иѿкаме ли да разсхрдиме Гдѣа; еда ли сме по шки ние ѿ негѡ;

23 Оичко ми е допущено, но не е сичко полезно: сичко ми е допущено: но сичко не назидѣва.

24 Никой не трѣбѣва да иѿска (самѡ) своѣ та си полза, но секой (да иѿска) полза та на-ближнагѡ своегѡ.

25 Оичко цю се продѣна на торжице то пждьте безъ всѣкое сомнѣние за (да ви е мирна) совѣсть та:

26 Зацюто земля та е Господна, и сичко то цюто ѿ наполнѣва.

27 И ако нѣкой ѡ невѣрни те вы повѣка, и иѿскаче да идете, сичко то цюто ви предложатъ пждьте безъ всѣкое сомнѣние заради совѣсть та.

28 Ако ли ви рече нѣкой, това е жертва идолска: не пждьте заради оногѡва който ви каза, и заради совѣсть та: зацюто земля та е Господна, и сичко то цюто ѿ наполнѣва.

29 И совѣсть (тѣка) не разсмѣнамъ твоѣ та, но (совѣсть та) на-дрѣгѣа: понѣ-

же, зацю свокода та моѣ да се ѡсѣждава ѡ чѣжда совѣсть;

30 Ако ли азъ съ благода-реніе пмъ (цю годѣ): зацю да ме хѣлѣтъ (за това), за коѣто азъ благодаримъ;

31 Прочее или пдѣте, или пиѣте, или дрѣго нѣцю тво-рите, сичко во славь Бжїю творѣте,

32 Не бждѣте на совлѣзнь нито на идѣи те, нито на балине те, нито на церква та Бжїа:

33 Какѡто и азъ оугож-дѣвамъ на сички те въ сичко, и не иѿкамъ своѣ та си полза, но (полза та) на мно-зина та, да се спасѣтъ.

ГЛАВА ЯІ.

БЫВАЮТЪ (прочее) по-дражѣтели мене, какѡто и азъ хрѣтѣ.

2 Похвалѣвамъ вы, кратїе, зацюто въ сичко ме помни-те, и држїте предѣниѣ та (моѣ) какѡто ви ги пре-дѣдохъ.

3 Но иѿкамъ да знаѣте, за-цю на секой мъжъ е глава хрѣтѡсъ, а на женѣ та е глава мъжѡ: а на хрѣта е глава Бгѣ.

4 Секой мъжъ който се моли (Бгѣ) или пророчествѣ-ва съ покрѣта глава, загра-мѣва своѣ та глава.

5 И секоя жена којто се моли (БГЪ) или пророчествува гологлава, засрамува своа та глава: зашто все еднакво е като да е бричена.

6 Затова ако жена се не покрива, нека се (каремъ) и стриже) ако ли е срамотно на жена да се стриже или да се бричи, нека се покрива.

7 Мжжъ прочее не требва да си покрива глава та, зашто е образъ и слава Бжја: а жена та е слава на мжжжтъ.

8 Зашто не е мжжъ ѿ жена та, но жена та ѿ мжжжтъ:

9 И не бжде созданъ мжжъ заради жена та, но жена та заради мжжжтъ.

10 Заради това е должна жена та да има покривало на глава та си (за знаменіе), зашто има власть (надъ неа мжжж), заради аггли те.

11 Обаче нито мжжъ (къ моголъ да бжде) безъ жена та, нито жена та безъ мжжжтъ въ ГДА.

12 Зашто каквото жена та е (зема) ѿ мжжжтъ, така и мжжъ (се ражда) чрезъ жена та: а сичко то (быва) ѿ Бга.

13 Самн ивъ себе разсуждавайте, прилично ли е жена да се моли БГЪ гологлава;

14 Я не оучи ли вы и само то естество, зашто ако мжжж си встѣва косъ те

да му расгѣтъ (голѣмы), то му е кезчестіе;

15 Я жена ако встѣва да и расгѣтъ косъ те (голѣмы), то е ней слава: зашто косъ те бжде да даденъ ней вѣѣствъ шклекло.

16 Ако ли нѣкой иска да се препира, ние не маме такъвъ окъчай, нито цѣрквѣ те Бжји.

17 И това като ви зарѣчамъ не похвалявамъ вы, зашто не се собирате за (да бждете) по добри, но по лоши.

18 Зашто перво оубкв когѣто се собирате въ цѣрква та, слшамъ зашто биватъ помеждъ васъ раздори и вѣрвамъ мало нѣщо ѿ нихъ.

19 Зашто требва да бждатъ и ереси помеждъ васъ, за да се пиватъ онѣа които са достѣйни междъ васъ.

20 Когѣто се собирате прочее збеднѣ, това, (штоо вше правите) не значи да пдѣте вечерѣ Господна:

21 Зашто, на пденѣ то секой пренаѣра да земе своа та вечерѣ, (така, штоо) единъ встѣва гладнѣ, а дрѣгъ се е шпилъ.

22 Да ли неamate домове (гѣѣ) да пдѣте и да пѣете, или цѣрква та Бжја презирате, и засрамувате онѣа които неamate (шо да пдѣтъ): шо да ви речѣмъ; да

въ похвалнмъ ли за гонѣ
(нѣщю); не щемъ да въ по-
хвалимъ.

23 Защото азъ самъ при-
дѣлъ ѿ (самаго) Гдѣа Онова,
щото самъ предѣлъ вамъ.
Защо Гдѣъ Исуса въ Онал
нощъ, въ коѣто бѣде пре-
дѣдени, зема хлѣбъ.

24 И като въздѣде благо-
дареніе, преломъ (го), и
рече: земете, ядъте: това
ѣ тѣло то мое. коѣто се за
насъ лѣми: това правѣте за
моѣ то воспоминаніе.

25 Подобно (зема) и чаша
та по вечерѣ та, и рече: таа
чаша ѣ ново завѣтъ въ
моѣ та кръвъ: това правѣте,
колко то пяти пиете, за моѣ
то воспоминаніе.

26 Защото колко то пяти
ядѣте тоа хлѣбъ, и таа
чаша пиете, смертъ та Го-
сподна възвѣщавате, до-
кле да дойде.

27 Проче, който ядѣ тоа
хлѣбъ, или пиѣ таа чаша
Господна недостѣйно, по-
виненъ ѣ на тѣло то и на
кръвъ та Господна.

28 Заради това да испѣ-
тѣва (секоя) человекъ секе
си, и така да ядѣ ѿ (тоа)
хлѣбъ, и да пиѣ ѿ (таа) чаша.

29 Защото който ядѣ и
пиѣ недостѣйно, той ядѣ и
пиѣ осѣжденіе за секе, поне-
же не различава тѣло то
Господне.

30 Заради това (се нахож-
да чѣ) помежду насъ мнози
на слаби и колни а мнози
на са и оумрели.

31 Защото ако бѣхме раз-
сѣдали секе си, не бѣхме
осѣдени въли.

32 Но когато се сѣдѣме,
наказуваме се ѿ Гдѣа, да се не-
осѣдѣме съ гнѣхъ та свѣтъ.

33 Заради това, братѣ
мой, когато се собирате да
ядѣте, чакайте единъ дрѣ-
гито.

34 Ако ли ѣ нѣкой глѣденъ;
нека ядѣ въ къща та си: за
да се не собирате за осѣж-
деніе а за дрѣги те (рѣко-
ты), когато дойдемъ цѣ да
оустроимъ.

ГЛАВА VI

И за дрѣговни те (дарова-
ніа), братѣ, не искамъ да
не знаѣте.

2 Знаѣте; зашто когато
кѣхте невѣрни ходѣхте къ
нѣмни те яшли, като да
въ водѣхъ.

3 Заради това ви казу-
вамъ, зашто никой, който
гонѣри съ Дхъ Бжѣий, неще
да продама днѣюема (на)
Иса: и никой не може да
нарече Исуса Гдѣа, токму
съ Дхъ стѣго.

4 И дарованіа та са раз-
лични, а дхъ ѣ тоа истинъ.

5 И служкыте са различ-
ны, а Гдѣъ ѣ тоа истинъ:

6 И дѣйствиѣ та са различни, а Бгъ є тоа истый, който дѣйствиѣва сичко въ сички те.

7 И пвлєніє то на-дхатъ даѣвасе секомѣ за (ѡбща) полза.

8 Зацїсто на єдного се даѣва чрезъ дхъ (сгъго) слово премѣдрости, а на дрѣгго слово разума, чрезъ тса истышатъ дхъ:

9 И на дрѣгго вѣра, чрезъ тоа истышатъ дхъ: а на дрѣгго дартъ да исцѣлаѣва (болны), чрезъ тоа (истышатъ) дхъ:

10 И на дрѣгго сила да прѣви чѣдеса, а на дрѣгго пророчество, а на дрѣгго (да знає) да различаѣва дхове, а на дрѣгго (да знає) различны азѣщы, а на дрѣгго да толкѣва азѣщы.

11 И сички те тїа дѣйствиѣва єдинъ истый дхъ, който (ги) раздѣлаѣвасекомѣ стокнѣ каквѣто (самъ) иска.

12 Зацїсто, каквѣто тѣло то є єано, и има много оудѣ, а сичките оудове на єано то тѣло, макаръ и да са много, пакъ са єано тѣло: така є и хрѣтѣсъ.

13 Зацїсто сички те нїє или' ѡдѣи, или' пѣзѣщныцѣ, или' раби, или' свободни съ єдинъ дхъ сме се крѣстїли: и сички те съ єдинъ дхъ сме се напоили.

14 Зацїсто тѣло то се не состои ѡ єдинъ оудѣ, но ѡ много.

15 Яко кш рекла негѣ та, азъ не самъ ѡ тѣло то, зацїсто не самъ рѣка: да ли заради това не є ѡ тѣло то;

16 И Яко кш рекло оухѣ то, азъ не самъ ѡ тѣло то, зацїсто не самъ ѡко: да ли заради това не є ѡ тѣло то;

17 Яко кш кшло сичко то тѣло ѡко, гдѣ кш кшло слѣшанїє то; ако ли кш сичко то (тѣло) кшло слѣшанїє, гдѣ кш кшло ѡконанїє тс;

18 Но Бгъ є расположилъ (сички те) оудѣ въ тѣло то, секого (на своє то мѣсто) каквѣто є и зѣволилъ.

19 И ако кш сички те (оудове) кшли єдинъ оудѣ, гдѣ (кш кшло) тѣло то;

20 И сегѣ са много оудове, а тѣло є єано.

21 И не може скѣ то да речє на рѣка та: не трѣкѣ вашъ ми: или' главѣ та (да речє) на носѣ те: не трѣкѣ вѣте ми.

22 Но напротївѣ, онїа оудове на тѣло то който ни се вїдатъ че са най' слаби, онї са най' потрѣбни.

23 И който мѣглиме че са по' безчєстни въ тѣло то, нїмъ стрѣваме по' голѣма чєсть (понеже ги покрѣваме съ прилѣжанїє).

24 И невлагодоскрѣзни те

наши (оудове) покрыватєе (ѡ насъ) съ по голѣмо кла-
гоокрѣзіе: а̀ благоокрѣзні
те наши нѣматъ потреба (ѡ
покрыванѣ то). Но Бгъ ѣ
оустроилъ равнѡ тѣло то,
понѣже ѣ далъ по голѣма
чѣсть на най лошіатъ (оудъ)

25 За да не быка раздѣръ
въ тѣло то, но сички те оу-
дове да иматъ взаимно по-
печеніе ѣдинъ за другиго.

26 И ако страда ѣдинъ
оудъ, страдаютъ (съ него)
сички те оудове: и ако се
слави ѣдинъ оудъ, радѣватъ
се (съ него) сички те оудове.

27 И вы есте тѣло то Хрѣто-
во, и оудове неговни секой
осѣкнѡ.

28 И єани ѣ поставилъ
Бгъ въ цѣрква та перво
апѣстолѡ, второ прорѣцѡ,
трѣто оучители, послѣ (на
єани ѣ далъ) сила (да тѣо-
ратъ чѣдеса), (на други)
дѣръ да ищѣлаватъ (коле-
сти), да помагатъ, да оу-
правлаватъ, (да говоратъ)
различнѡ азѡцѡ.

29 Да ли (са) сички те
апѣстоли; да ли (са) сички
те прорѣцѡ; да ли (са) сич-
ки те оучители; да ли сич-
ки те чѣдотворѡ;

30 Да ли сички те иматъ
дѣрба да ищѣлаватъ; да ли
сички те говорятъ (различ-
нѡ) азѡцѡ; да ли сички
те толкѣватъ;

31 Но вы желайте съ рев-
ность по голѣми те даро-
аніа: и азъ ще ви пока-
жемъ (на това) пять по
премногѡ высокѡ.

ГЛАВА ПІ

АКО выхъ азъ говорилъ съ
азѡцѡ челѡвѣчески и аггел-
ски, а̀ любовь не выхъ и-
малъ былъ къ хъ като мѣдѣ,
коато звѣнтѡ, или като
кѡмналъ, който дрѣнка.

2 И ако имамъ (дѣрка) да
прорѣчествѣвамъ, и знамъ
сички те тайнства, и сички
те вѣщи, и ако имамъ сич-
ка та вѣра, да толко цѡто
да можемъ да премѣствѣ-
вамъ и горы, а̀ любовь не-
мамъ, не самъ ницѡ.

3 И ако да си раздѣмъ сич-
ко то имѣніе (на сирѡмаси
те), и ако да си предѣмъ
тѣло то да го изгорѣтъ,
а̀ любовь немамъ, никаква
пѡлза немамъ.

4 Любѡвь тѣ ѣ долготер-
пѣлива, милѡстива: любѡвь
тѣ не завѣди: любѡвь тѣ се
не превозноси, нѣто высо-
кодѣствѣва,

5 Некезѣнствѣва, не трѣси
(самѡ) своѣ та си пѡлза, не
сѣрдисе, не мѣсли зло.

6 Не радѣвасе за несправѣ-
та, а̀ радѣвасе за истина та:

7 Сичко пренѡси, на сич-
ко хѡвѣца вѣра, на сичко се
надѣѣ, сичко тѣрпи.

8 Любовь та нікога не престаньва: а пророчества та ще да се прекратятъ, и азъци те ще да мжкнатъ и знаніе то ще да исчезне.

9 Защото (ніе) ѿ части знаеме и ѿ части пророчествуваме:

10 Но когато дойде совершенно то, тогата ще да се прекрати частно то.

11 Когато азъ вѣхъ мало дѣтѣ, като дѣтѣ говорехъ, като дѣтѣ мѣдрьвахъ като дѣтѣ размышлявахъ: а когато станяхъ мжжъ ѿхвжрлихъ дѣтински те (работы)

12 Сега ніе глѣдаме като презъ (мжчно) оглѣдало гадателнш, но тогата (ще да видиме) лице съ лице: сега знамъ ѿ части, но тогата ще да познаемъ какъ бо то що бждохъ и азъ познамъ.

13 Сега стоатъ тіа три (добродѣтели), вѣра, надежда, любовь: но най голѣма е ѿ нихъ любовь та.

ГЛАВА ДІІ

ДРХШТВЪВЪ за любовь та, и желайте съ рѣвность (да имате и) дхѡвни те (дарованіа): а найвече да пророчествувате.

2 Защото който говори съ (незнаенъ) азъкъ, не говори на человекъ те, но на бга: защото нікой (мѣ)

не развѣра, но онъ говори тайнства съ (своѣятъ си) азъкъ.

3 И който пророчествува, той говори на человекъ те за назиданіе и оутѣшеніе и оутвержденіе.

4 Който говори съ (незнаенъ) азъкъ, той себе назидана: а който пророчествува той назидана церква

5 И азъ желаемъ си чки те вше да говорите съ (различны) азъци, но повече (желаемъ) да пророчествувате: защото по голѣмъ е който пророчествува, нежели който говори съ (чжди) азъци: а съѣнь ако ги не толкъва за да пріема церква та назиданіе.

6 Воистиннѣ, братіе, ако дойдемъ кода васъ, и начнемъ да говоримъ съ (незнаенш) азъци, каква полза щехъ да ви оучинимъ, ако не бяхъ ви говорилъ съ изясненіе, или съ познаніе, или съ пророчество, или съ подченіе!

7 Какъто и бездшнште (вѣщи) който издаватъ гласъ, като свѣрка та, или гдслш те, ако не произнесатъ различны оудареніа, какви ще да се разпознае онова що то се свири, или що то се држка;

8 И ако къ трѣкѣта издавала незначителенъ гласъ,

кой ще да се приготви за брань:

9 Такъ и въѣ ако не произносите ея ѡзвукъ си вразумителни словеса, какъ въ ще да се раздѣе онова шото говорите; койстинъ въѣ ще да говорите на вѣтръ.

10 Кѡлко много има, на примѣръ, различни рѣчи на свѣтъжъ, и ни една ѡ нихъ не ѣ безъ значеніе.

11 Ако неразумѣемъ прочее значеніе то на рѣчь та, ще да бждемъ дрѣгоазиченъ за оногѡва който говори, и оный който говори ще да бжде дрѣгоазиченъ за мене.

12 Такъ и въѣ, понѣже съ рѣвностъ желаете дрѣховни те (дарованіа), прилѣкавайте да се ѡкогатите (съ нихъ) за назиданіето на цѣрква та.

13 Заради това който говори съ (незнаенъ) ѡзвукъ, да се моли Бгъ, (на мѣ даде дарба) да толкъва.

14 Зашѣто, ако се молимъ Бгъ съ (незнаенъ) ѡзвукъ, дрѣхо ми се моли: но оумо ми ѡстава безплоденъ (за цѣрква та).

15 Шо трѣбва прочее (да правимъ); ѡзъ ще да се помолимъ съ дрѣхъ, но ще да се помолимъ да ме раздѣмъ (дрѣги те): ще да

пѣемъ съ дрѣхъ, но ще да пѣемъ да ме раздѣмъ (дрѣги те).

16 Понѣже ако благода-ринъ (Бгъ самъ) съ дрѣхъ, какъ ще да рече, ѡминъ, въ твоѡ та благодарствен-на молитва простолѡбашо, който не раздѣмъ ѡзвукъ; зашѣто оный не знае шо говоримъ.

17 Ты дрѣко благодаримъ, но дрѣго не се назидавъ (ѡ това).

18 Благодаримъ Бгъ моего, понѣже на помного ѡзвѣщъ говоримъ ѡ сички те васъ.

19 Но въ цѣрква та нѣтъ словеса ѡскамъ да продрѣмамъ та да се раздѣмъ, (съ който можемъ) да ползѣвамъ и дрѣги нѣжели безчисленни словеса съ (незнаенъ) ѡзвукъ.

20 Братѣ, не въвайте дрѣца съ оумовѣ те: но въвайте младѣнъ со зѡба та, а съ оумовѣ те въвайте совершѣнни (мѣжѣ).

21 Въ законатъ писѣва: зашѣ ѡзъ ще да говоримъ съ дрѣги ѡзвѣщъ, и съ дрѣги сѣстни на тоѡ народъ, но ни така не цѣтъ да ме послѣшатъ, говори Гдъ.

22 Заради това ѡзвѣщъ те са знаменіе нѣ за оный който вѣрѣватъ, но за невѣрныте: а прѣрѣчѣво то нѣ

за невѣрніи те, но за оныя който вѣрѣватъ.

23 Яко кы се сокрала прочее сичка та цѣрква на кѣпъ, и начнали бы сички те да говоратъ ся (незнаены) азъщы, и влѣзли бы (тамъ) простащы и ли невѣрницы, не шатъ ли да речатъ, чѣ сте се избезумили;

24 Но ако сички те пророчествѣватъ, и влѣзе нѣкой невѣрникъ и ли простакъ (въ цѣрква та), онъ се шбличава ш сички те и испытывасе ш сички те:

25 И така тайны те мѣ сердечны шѣ да бждатъ пѣны: шото шѣ падне на лице то си, и шѣ да се поклони на Бѣга. и шѣ да проповѣдѣва, зашо Бѣъ ѣ воистиннѣ съ насъ.

26 Прочее какви трѣкѣва (да правите) братіе; когато се собирате (и) секой ш насъ има ѡаломъ, има побченіе, има (молитѣва на незнаенъ) азъкъ. има шкровеніе, има толкованіе: сички те (тѣл) да бѣватъ за назиданіе.

27 Яко ли нѣкой говоратъ съ (незнаены) азъщы, да говоратъ самъ двама, и ли най многъ трѣма, и они единъ слѣдъ другиго: а единъ да толкува.

28 Яко ли не ѣ толкователь (който говори), да млчи (вжтре) въ цѣрква те,

а самъ въ себе си да говори и на Бѣга.

29 (Така) и пророчы двама и ли трѣма да говоратъ а други те да разсѣждаватъ

30 Яко ли се шкрше нѣкомъ ш онѣ който сѣдатъ (въ цѣрква та), пѣрвыо да млжне.

31 Защо то сички те можете да пророчествѣвате единъ слѣдъ другиго, за да се оучатъ сички те, и сичте да се оутѣшаватъ.

32 И духовете пророчески покораватсе на пророчы те:

33 Защо Кѣъ не ѣ (Бѣъ) на-немирство то, но (Кѣъ) на-миратъ, каквото (щю се види) въ сички те цѣрквы на-схатіи те.

34 Жены те ваши въ цѣрквы те да млчатъ: зашто не имъ ѣ допущено да говорятъ, но да се покораватъ, каквото и законъ говоритъ.

35 Яко ли иискатъ да се наччатъ нѣщю, нека пытатъ (за него) дома свои те млжѣ: зашто ѣ грамотно да говори жена въ цѣрква та.

36 Дали ш насъ излѣзе слово то Кѣіе; и ли самъ до насъ ѣ стигнало;

37 Яко нѣкой мысли чѣ ѣ прорекъ и ли (има даръ) духовенъ, той нека знае, зашо тѣл (работы) шото ни пишемъ, заповѣди сагдани.

38 Яко ли нѣкой не познава, нека не познава.

39 Заради това, кратіе, мои, прилѣжавайте съ ревността да пророчествувате, но не възкранавайте ѿ да говоратъ съ (незнаенъ) азѡцы.

40 ѿ сичко то това да бѣва благоприличнѡ ѿ чиннѡ.

ГЛАВА VI

И воспомѣнѣвамъ ви, кратіе еѡнгеліе то ксѣто ви благовѣстнѣхъ, коѣто ѿ пріахте, ѿ въ коѣто стоите (до сегѡ):

2 Чрезъ коѣто се ѿ спасявате, ако (го) държите споретъ подчѣніе то, съ коѣто ви го благовѣстнѣхъ: ѡсвѣнъ ако не стѣ на празданѡ повѣровали.

3 Защо то ви предадохъ най на прѣдъ оновѡ, што ѿ (самъ) пріахъ, (сирѣчь), зашо Хрѣтосъ оумре заради наши те грѣхове, споретъ писаніа та:

4 И зацо бѣде погрекѣнъ, ѿ зацо воскреснѡ въ трѣтїатъ дѣнь, споретъ писаніа та:

5 И зашо се глѡви на Кифа, а послѣ на дванадесетъ те (апостоли):

6 Послѣ по това се глѡви на по мнозина ѡ петстотини братіа ѿ звезднашъ, ѡ кои то по много то са живи (ѿ) до сегѡ, а нѣкой оумреха.

7 Послѣ се глѡви на Іакѡна, а по него на сички те апостоли.

8 ѿ най послѣ ѡ сичките, глѡвие ѿ мене, като на нѣкое мѣтно дѣтѣ.

9 Защо то азъ самъ най малокъ ѡ апостоли те: кой то не самъ достоинъ да се наречѣмъ апостолъ, зашо то гоннѣхъ цѣрква та Бжїа.

10 Но съ Бжїа та благодѣть есмь това, што самъ, ѿ негова та благодѣть, коѣто ми е дѣлъ не бѣде праздан, но азъ ѡ сички те нѣхъ по много се потрудихъ: обаче не азъ, но Бжїа та благодѣть, коѣто е съ мене.

11 Проче е ѿли азъ, ѿли оми, не така проповѣдаваме, ѿ вше така вѣровахте.

12 И ако не проповѣдаваме зацо Хрѣтосъ е воскреснѡ ѡ мертви те, какнѡ говоратъ нѣкой по междъ насъ, зацо нема воскресѣніе на-мертви те;

13 И ако да нема воскресѣніе на-мертви те, то ни Хрѣтосъ не е воскреснѡ.

14 Яко ли Хрѣтосъ не е воскреснѡ, праздан е наше то проповѣданіе, праздан ѿ вѣра та наша.

15 ѿ не кѡ се нашлаи лже свидѣтели прѣдъ Кѣа, по неже свидѣтели створахъ ме на Кѣа, зашо е воскреснѡ

Хр̄т̄а: когото не е воскресѣлъ, ако мѣртва ти не воскресѣватъ.

16 Защото, ако мѣртва ти не воскресѣватъ, нито Хр̄т̄осъ е воскресѣлъ:

17 Ако ли Хр̄т̄осъ не е воскресѣлъ, вѣща та вѣра е сѣтна: и вше сте іоше въ грѣхове ти вѣщи:

18 Прочее и снѣа са погивнали, които са оумрели въ Хр̄стіанска та вѣра.

19 И ако нѣ имаме надѣжда на Хр̄т̄а самъ за томъ свѣтъ, нѣ сме найукални ѿ сички те человекъ.

20 Но понѣже Хр̄т̄осъ воскресѣ ѿ мѣртва ти, вѣде (като) пѣрвенецъ на оумрѣли те.

21 Защото, понѣже смѣрть та дойдѣ чрезъ человекъ, и воскресѣніе то на мѣртва ти (вѣде) чрезъ человекъ.

22 Защото, каквото сички те оумиратъ чрезъ Адама, така и чрезъ Хр̄т̄а сички те ще да ѿживѣватъ.

23 Но сѣкой въ своѣятъ редъ: пѣрво Хр̄т̄осъ, а послѣ оніа, които са вѣровали въ Хр̄т̄а, въ негово то пришествіе.

24 Я по това (ще вѣде) скончаніе, когато (той) предаде царство то на Бѣга и Оца, и когато довърши сѣкое началство, и сѣкоя власть и сила.

25 Защото той превѣда да царѣва, докле да тѣри сички те враги подъ нозѣте си.

26 Я послѣдніо врагъ, когото ще да довърши, е смѣрть та.

27 Защото (Бѣга) сичко покори подъ нозѣте мѣ: а когато се говори, за що мѣ е сичко покорено, гѣвно е, за що ѿ свѣтъ оногова, който мѣ е покорилъ сичко то.

28 Я когато се покори нѣмъ сичко, тогава и самъ оуиъ ще да се покори на оногова, който мѣ е покорилъ сичко, за да вѣде Бѣга сичко въ сички те.

29 Понѣже какъ ще да сторатъ оніа, които се крѣщаватъ заради мѣртва ти; ако ли мѣртва ти со всѣмъ не воскресѣватъ; за що ли се и крѣщаватъ заради мѣртва ти;

30 Я за що ли и нѣ прѣимаме вѣдѣ ката часъ;

31 Ката дѣнь оумирамъ: такъ ми похвала та (кратіе) коато имамъ (за васъ) чрезъ Іисуса Хр̄т̄а Гда нашого.

32 Яко, като человекъ се корихъ со зѣрски (человекъ) во вѣсѣ, какъ полза имамъ, ако не воскресѣватъ мѣртва ти; (ако не воскресѣватъ), да тѣме и да нѣме, за что оуцрѣ ще да оумреме.

33 Не прелъщавайте се: зли содръжества развъллатъ до-крь нравы.

34 Истрезните се (като цю ъ) праведно, и не согрѣшавайте: защото има нѣкои по междъ насъ, които не знаятъ (ни) Бга: за вашъ срамъ ще да речемъ.

35 Но ще да рече нѣкой: каквъ ще да воскреснатъ мъртви те; и съ какво тѣло ще да дойдатъ;

36 Кезъмне, това шото сѣшъ ты, не ще да иэникне, ако не оумре:

37 И това цюто сѣшъ, не сѣшъ ты онова тѣло което ще да се роди, но голо зерно, каквото се слъчи, пшенично, или ѿ други те нѣкое:

38 Я Кгъ мѣ дава тѣло то, каквото онъ поиска, и на сѣкое сѣме прилично то (мѣ) тѣло.

39 Не ѣ сѣкое тѣло еднакво (изъ дрѣго) тѣло: но дрѣго ѣ тѣло оу человекъ те, а дрѣго оу птиць те.

40 И (има) тѣлесѣ небесни, и тѣлесѣ зѣмни: но дрѣга ѣ слава та на-небесни те, а дрѣга на-земни те.

41 Дрѣга ѣ слава та на-солнце то, дрѣга ѣ слава та на-мѣслицъ те, дрѣга ѣ слава та на-звѣздавъ те: и звѣзда ѿ звѣзда различествва въ слава та.

42 Такъ (истъ ще да влде) и воскресѣние то на-мъртви те: сѣсе (тѣло) тлѣнно, воскресѣва тѣло нетлѣнно:

43 Сѣсе безчѣстно, воскресѣва славно: сѣсе славо, воскресѣва силно:

44 Сѣсе тѣло животно, воскресѣва тѣло дрѣховно, (защото) има тѣло животно, и има тѣло дрѣховно.

45 Такъ ѣ и писано: първо человекъ ядѣвъ сотворѣвъ ѣ съ дршѣ жива, а послѣдѣно ядѣвъ ѣ дхъ животворѣщій.

46 Но не ѣ първо дрѣховно то, но животно то, а послѣ дрѣховно то.

47 Първо человекъ ѣ ѿ земля, пржстенъ: второ человекъ ѣ гдѣ ѿ небо то.

48 Какъвъ то ѣ пржстеншо, такива са и пржстени те: и какъвъ то ѣ небесно, такива са и небесни те:

49 И каквото се иблѣкох-ме въ ообразатъ на-пржстѣнша, такъ ще да се иблѣчѣме и въ ообразатъ на-небеснша.

50 Я това ви говоримъ братѣ, зашо (това наше) тѣло и кровь, не могатъ да наслѣдатъ царство то живѣе, нито тлѣнно то може да наслѣди нетлѣнието.

51 Вто ви казѣвамъ тѣниство: нѣ сички те оубо не щѣме да оумреме, но сички те ще да се измѣниме:

62 Изведнашъ, въ мгновѣніе ока, въ послѣдншатъ (гласъ) трѣбный: заціото (трѣба та) ще да вострѣби, и мѣртва те ще да воскреснатъ неплѣнни, и нѣе ще да се измѣниме:

63 Заціото това плѣнно то (тѣло) трѣбва да се ѡблече въ неплѣніе, и това смѣртно то да се ѡблече въ безсмѣртіе.

64 Я когато това плѣнно то се ѡблече въ неплѣніе, и смѣртно то това се ѡблече въ безсмѣртіе, тогѣва ще да и исполни слово то на писаніе то: погланата бѣде смѣрть та ѡ побѣда та.

65 Гдѣ ти е, ѡ смѣрте, жало то; гдѣ ти е, ѡ бѣде, побѣда та;

66 Но жало то на смѣрть та е, грѣхо: а сила та на грѣхъ е, законъ.

67 Но благодареніе (да бже) на Бга, който ни е даровалъ побѣда чрезъ Гда нашего Исуса Христа.

68 И така, братіе мой возлюбленни бжеде твѣрдн, непоколебими, и предспѣвайте всегда въ дѣло то (Гдане, помѣже знѣете, защо трѣба вашъ не ще да ѡстане прѣзденъ предъ Гда.

ГЛАВА ЗІ

Я (колкуто) за милостивна та колкуто се сокира за свѣ-

тѣи те, правѣте и вѣе така каквото що оустроихъ въ цѣрквы те Галатійски.

2 Въ пѣрвѣи дѣнь ѡ седмица та, секой ѡ васъ да трѣба на страна, колкуто мѣ е възможно, и да го вѣрди оу себе, да не кѣва собиранѣ тогѣва, когато азъ дойдемъ.

3 Я когато дойдемъ, който вѣе и зкѣрѣте, нѣхъ ще да прѣтимъ съ писма да занесѣтъ въша та помощъ во Иерусалимъ.

4 Яко ли бжеде прилично и азъ да идемъ, они ще да пойдатъ съ мене.

5 Изъ ще дойдемъ кода, васъ когато заминемъ през Македоніа: (заціото презъ Македоніа трѣбва да пройдемъ).

6 Я оу васъ може бѣти, ще да поседимъ, или и ще да презимвамъ, за да ме испрагите вѣе, кждѣ что ще да идемъ.

7 Заціото не искамъ да въ видимъ сегѣ съ прѣходѣнѣ то: но надамсе да поседимъ нѣколко време оу васъ, яко и зволи Гдѣ.

8 Я во Вфѣсѣ ще да седимъ до пѣтдесѣтница:

9 Заціото голѣми врата ми са се ѡворили за рабѣтенѣ, и противници те ми са много,

10 Яко дойде Тимоеій (кодаъ васъ), глѣдите да

кжде безъ страхъ междъ
насъ: защото ѿ тоѣ совер-
шава дѣло то гдѣни, как-
вото ѿ азъ.

11 Да го не оуборѣ прочее
никой: но испроводѣте го
мирно, да дойде кождъ ме-
не: защото го чакамъ съ
брѣтѣа та.

12 И колкото за брѣта ѿ-
поллица, много го молихъ,
да дойде заедно съ брѣтѣа
та къ намъ: но шнюдѣ не
шеа да дойде сегѣ: а ѿ
дойде когато мѣ прилѣгне.

13 Бждѣте бѣдри, стоѣте
во вѣра та, бждѣте мѣже-
ственни, ѿ крѣпѣте се:

14 Оичко (ѿото правите)
да бѣва оубъ насъ съ любовь.

15 И молимъ въ, брѣ-
тѣе, знѣете Отефаниноватъ
дѣмъ, заѿо ѣ (ѿнъ) начало
(на-Христѣанска та вѣра) во
ѿхѣта, ѿ заѿо са предали
себе си въ слѣженѣе то на-
свѣтѣи те:

16 Кждѣте ѿ вше пскѣрни
на такѣва, ѿ секомъ, който
се трудѣ ѿ спомоществѣва.

17 И возрадовѣхса (по пре-
многъ) за пришѣствѣе то
Отефаниново ѿ Фѣртѣна-
тово, ѿ ѿхѣтѣково, заѿото

вѣше то разлѣченѣе ѿнѣ до-
плѣниха:

18 Заѿото они оубокоѣ-
ха ѿ моѣтѣ ѿ вѣшиатѣ
дѣхъ. Пспѣтайте прочее та-
кѣва (человѣцъ).

19 Поздравлѣватъ въ цѣрк-
ны те ѿсейски. Поздравлѣ-
ватъ въ по премногъ ѿ
гдѣ ѿкѣла ѿ Прѣскѣлла, съ
домѣшна та ѿмъ цѣрка.

20 Поздравлѣватъ въ си-
ки те брѣтѣа. Поздравѣте
ѣдинъ другѣго съ цѣловѣ-
нѣе свѣто.

21 Това поздравлѣнѣе (се
написѣ) съ ѿста та моѣ рѣ-
къ Пѣулова.

22 Кѣйто не ѿбѣнѣа гдѣ
нашего ѿисѣса Хрѣта да
бжде проклетъ, (съ тѣа
клѣтѣва) марѣнъ ѿѣа.

23 Благодѣть тѣа на-гдѣ
нашего ѿисѣса Хрѣта (да
бжде) съ насъ:

24 И моѣ та любовь (да
бжде) со сички те насъ ѿ
Хрѣтѣ ѿисѣсѣ. ѿминъ.

† Пѣрво то послѣнѣе къ Ко-
ринѣаншмъ бжде написано
ѿ прѣтѣно ѿ Фѣлѣппъ те
чрезъ Отефанина, ѿ Фѣртѣ-
натѣ, ѿ ѿхѣтѣка, ѿ Тѣмоѣта.

КЪ КОРИНѢЦАМЪ В. ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

ПЛУВЪЛЪ, СЪ ВОЛА ТА БЖІА
АПОСТОЛЪ ИСУСА ХРѢТОВА,
И ТИМОФЕЙ БРАТЪ, НА ЦЕРК-
ВА ТА БЖІА, КОАТО Е ВЪ КО-
РИНѢЦА, И НА СІЧКИ ТЕ СВАТІИ,
КОИТО СЕ НАХОЖДАТЪ ПО
СІЧКА ТА ЯХАІА:

2 БЛАГОДАТЬ (ДА БЖДЕ)
ВЪМЪ И МИРЪ Ш БГА СЦА
НАШЕГШ, И ГАА ИСУСА ХРѢТА.

3 БЛАГОСЛОВЕНЪ, (ДА Е) БГЪ
И СЦЪ НА ГАА НАШЕГШ И-
СУСА ХРѢТА. СЦЪ НА МИЛО-
СРДІЕ ТО, И БГЪ НА ВСАКО
ТО ОУТѢШЕНІЕ,

4 КСІТО НШ ОУТѢШАВА ОУ-
СКОМ СКОРЬКЪ НАША, ЗА ДА
МОЖЕМЕ И НІЕ ДА ОУТѢШАВА-
МЕ ОНША, КОИТО СЕ НАМЕРЪ-
ВАТЪ ОУ СЕКАКВА СКОРЬКЪ, СЪ
ОНОВА ОУТѢШЕНІЕ СЪ КОІТО
СЕ САМИ ОУТѢШАВАМЕ Ш БГА.

5 ЗАЦЮТО, КАКВОТО ЦЮ СЕ
ОУМНОЖАВАТЪ НАШИ ТЕ СТРА-
ДАНІА ЗА ХРѢТА, ТАКА СЕ ОУ-
МНОЖАВА И ОУТѢШЕНІЕ ТО
НАШЕ ЧРЕЗЪ ИСУСА ХРѢТА.

6 И АКО НІЕ СКОРЬКЪ (СКОРЬ-
КЪ) ЗА ВАШЕ ТО ОУТѢШЕ-
НІЕ И СПАСЕНІЕ, КОЕТО СЕ ПО-

АЧАВА ЧРЕЗЪ ТЕРПѢНІЕ ТО
НА-ГІА ИСТИ ТЕ СТРАДАНІА,
КОИТО И НІЕ СТРАДАМЕ:

7 ЯКО ЛИ СЕ ОУТѢШАВАМЕ,
(ОУТѢШАВАМЕ СЕ) ЗА ВАШЕ ТО
ОУТѢШЕНІЕ И СПАСЕНІЕ, И НА-
ДЕЖДА ТА КОАТО ИМАМЕ ЗА
НАСЪ НЕСОМНѢННА Е: ПОНЕ-
ЖЕ ЗНАЕМЕ, ЗАЩО КАКВОТО
КЪВАТЕ СОПРИЧАСТНИЦЪ НА-
НАШИ ТЕ СТРАДАНІА, ТАКА
(ЦЕ ДА БЖДЕТЕ) И НА ОУТѢ-
ШЕНІЕ ТО.

8 ЗАЩОТО НЕ ИСКАМЕ НІЕ,
КРАТІЕ, ДА НЕ ЗНАЕТЕ ЗАРАДИ
НАША НА СКОРЬКЪ, КОАТО НИ
СЕ СЛУЧИ ВО ЯСІА, И СЪ КОАТО
СЕ ШТЕГЧИХМЕ ЧРЕЗЪ МѢРА, И
ПО МНОГШ Ш СИЛА ТА НИ ЦЮ-
ТО СЕ НЕ НАДѢХМЕ ДА ШСТА-
НЕМЕ И ЖІВИ.

9 НІЕ САМИ МЫСЛЕХМЕ ВЪ
СЕБЕСИ КАКТО ЧЕ СМЕ ШОЖДЕНИ
НЕКЕ НА СМЕРТЬ, ЗА ДА СЕ НЕ
НАДѢТЕ НА СЕБЕСИ, НО НА
БГА, КОІТО ВОСКРЕШАВА МЕР-
ТВЫ ТЕ.

10 БОІТО Ш ТОЛКО (КЛИЗ-
СКА) СМЕРТЬ НШ Е ИЗКАВИЛЪ,
И ИЗКАВАВА (НШ): НА КО-
ГОТО СЕ И НАДѢМЕ, ЗАЦІО Ш

Юще ще да ны ѡзбави.

11 Като помагате ѡ вие съ вѡша та молитва за насъ, за да се възблагодари за насъ ѡ многи лица дарованіе то, които ѡ даровано намъ чрезъ мнозина.

12 Защото похвала та наша ѡ таа, свидѣтелство то на совѣсть та ни, зацо (сирѣчь) поживѣхме на свѣтъхъ, а най вѣче поміждъ васъ съ бѣгодна простота ѡ чистосердѣніе, не съ плѣтска премѣдрость, но съ благодать Бжїа.

13 Понеже ние не ви пишемъ друго (нѣщо) ѡ свѣтъ това цото (тѣка) четѣте, ѡли ѡ размѣвате: ѡ надамсе, зацо ѡ до край ще да размѣте:

14 Каквото ны ѡразмѣхте ѡ части, зацо сме ни похвала, каквото ѡ вие намъ въ деньхъ на Гда нашихъ Исуса (Хрѣта).

15 И съ таа (тврда) надежда, искахъ да дойдемъ по напредъ кодъ васъ, за да ви оучинимъ втори пажть радость:

16 И презъ васъ да заминемъ въ Македонїа, ѡ пакъ ѡ Македонїа да се вжнемъ кодъ васъ, а вие да ме испратите во Іудїйска та (земла).

17 Като ѡмахъ прочеетова намѣренїе, да ли самъ оу-

потревилъ легкомыслїе; ѡли плѣтски размшлѣвамъ, цото размшлѣвамъ, за да бжде оу мене, тѣ, така ѡ така ѡ, тѣ, не ѡ не ѡ;

18 Бгѣ ѡ вѣренъ, зацо оученїе то наше което ни проповѣдахме, не бжде, тѣ така ѡ тѣ не ѡ:

19 Зацо то ѡвнъ Бжїи Исуса Хрѣтосъ, когото ви проповѣдахме нїе, (сирѣчь) азъ ѡ ѡлванъ ѡ Тимоѡей, не бжде така ѡ ѡ не ѡ новъ самаго него бжде така ѡ.

20 (Зацо то гички те ѡ вѣрїанїа Бжїи, оу него са така ѡ, ѡ оу него ѡ аминъ,) за да се прослави Бгѣ чрезъ насъ.

21 И Бгѣ ѡ който ны оуѡтравъ заеднѡ съ васъ во Хрѣта, ѡ който ны ѡ помазалъ:

22 Който ны ѡ ѡ запечатилъ, ѡ далъ ѡ ѡкрѣченїе дѡховно въ наши те сердца.

23 Я азъ призѣвамъ кга (да бждѡ) свидѣтель на мѡта дѡша, зацо, понеже въ жалимъ, не дойдѡхъ до сега въ Коринѡта.

24 Не зацо то нїе ѡскаме да земеме власть надъ вѣра та наша, но зацо то жїлаеме да спомошествоваме на ваша та радость: зацо то нїе стойте тврда оу вѣра та.

1 **ЯВЛЯ ВѢ** самъ сторилъ въ себѣ си това намѣреніе, да не дойдемъ (сирѣчь) пакъ кода васъ го скорь.

2 **Защото,** ако азъ въ ѿскорѣлвамъ, а то, кой ще мене (архгъ) да ѿбладна, ако не оныи, който прїима скорь ѿ мене;

3 **За то** ви и писахъ това исто то, за да не быхсе ѿскорбилъ, когато дойдемъ, ѿ оныа, за който трѣбваше да се радвамъ, понеже самъ оувѣренъ за сички те васъ, защо моа та радость е на сички те васъ (радость).

4 **Защото** ѿ голѣма скорь и ѿ сердѣчна тѣга ви писахъ съ много слъзы, не за да се ѿскорбите, но да познаете моа та превелика любовь, коато имамъ къ вамъ.

5 **Ако ли** е нѣкой ѿскорбилъ мене, не (самъ) мене е ѿскорбилъ, но по малко (да не речемъ много) и сички те васъ.

6 **Довсано** е за него това наказаніе, което е ѿ мнозина (прїалъ):

7 **И наprotивъ** (трѣбвашегда веке) да мѣ простите, и да го оутѣшите, да не бы къль погланатъ таковыи ѿ безмѣрна та своа скорь.

8 **Заради това** вы молимъ,

да мѣ подтвърдите (своа та) любовь.

9 **Защото** за това ви и писахъ, да вы икъсимъ да ли стечъ сичко послѣшливи.

10 **И кождо** нѣе въ нѣщо прощавате, и азъ (мѣ прощавамъ): защото, ако азъ самъ простилъ нѣщо, кождо самъ простилъ, заради васъ (самъ простилъ) ѿ лице то Хрѣтово,

11 **За да** не ни стори ѿкыда сатана та: защото нѣе раздѣваме неговъ те хитрости.

12 **И како** дойдохъ въ Тршадда да проповѣдавамъ евангеліе то Хрѣтово, ако и да ми ѿвори Гдъ врата,

13 **Паки** не може да ми се оупокси душа та, како не намерихъ (тамъ) Тита брата моего: но като се постихъ съ нихъ, ѿидохъ въ Македонїа.

14 **Но благодареніе** (да кжде) на бга, който ны прави всегда повѣдители чрезъ Исуса Хрѣта, и и завлава чрезъ насъ благодханіе то на негово то познаніе во всако мѣсто:

15 **Защото** сме Хрѣтово благодханіе вредъ бга, и по междѣ оныа, който се спасаватъ и който погивнѣватъ:

16 **И на еднѣ** те оубе смрадъ смертоносенъ за

смерть: а на други те вла-
гоуханіе ѿживително за
животъ: кой е възможенъ
за тога.

17 Защото ние не препра-
ваме слово то вжїе; какво-
то (що праватъ) мнозина,
но проповѣдывае истинно
като ѿ Бга, (и като) предъ
Бга, за Хрѣта.

ГЛАВА І:

Пикъ ли (требва инова)
да захванеме да се прика-
звамъ вамъ; или треба,
каквото на нѣкои си, (да
имаме) препорѣчителни пи-
сма до васъ или ѿ васъ пре-
порѣчителни (до други нѣ-
кои):

2 Писмо то наше (препорѣ-
чительно) вше есте (исти те),
което е написано на наши
те сердца, и което раздѣл-
ватъ и прочитатъ сички
те человекъ:

3 Понеже е ясно, зашто сте
вше писмо Хрѣтово, което е
написано чрезъ наше то слъ-
женіе, не съ мастило, но съ
Дхъ наживагъ Бга, не на
плочи каменны, но на тѣ-
лесны плочи на-серца та ви

4 И имаме такава надежда
на Бга чрезъ (Иисуса) Хрѣта:

5 Не защото сме възможни
да и змислиме нѣщо ѿ себе,
като ѿ самосебе, но воз-
можность та наша е ѿ Бга.

6 Който ни и направил
довольны да бждеме слъжи-
тели на новшата заветъ,
не на буква та но на дхѣта:
защото буква та оубива,
а Дхѣ ѿживява.

7 И ако слъженіе то смерт-
но, което беше изображено
съ буквы на каменны (плоч-
ки), бжде (только) славно,
щото не можеха да поглѣ-
днатъ сынове те Израилеви
на лице то Моисево, за-
ради слава та на негово то
лице, което щеше да пре-
стане:

8 Какво не ще да бжде
много по славно слъженіе
то дховно;

9 Защото, ако слъженіе то
на-ѿсжденіе то (бжде) слав-
но: колко повече ще да
бжде слъженіе то на-прана
та по славно;

10 Понеже (вѣтхо то слъ-
женіе) което е славно, не се
е прославило, когато се
сравни (съ ново то); което
го превотходило слава та.

11 Защото, ако бжде слав-
но онова, което щеше да
престане (нѣкога), колко ще
да бжде по славно онова,
което не ще да престане
(никога);

12 Понеже прочее имаме
таква (истинна) надежда,
съ голѣмо дерзновеніе ви
говориме:

13 И не (приниме) каквото

Мѡѡсей въраше покрывало на лицѣ то си: за да не мѡжатъ да видятъ сынове те Ізраилеви крайатъ. (на законатъ) който щеше да престане.

14 Оумовѣте имъ се ѡслѣпиха: понѣже ѿ до днесь това покрывало стои, когато се прочита старъ законъ, ѿ не ѡкрывасе, защото онѡ се оуничтожава (самъ) чрезъ Хрѣта.

15 И дори до днесь покрывало лежи на сърцѣ то имъ, когато се четѣ Мѡѡсей:

16 Я когато се ѡвжрнатъ ко Гдѣ, тогава ще да се вдигне това покрывало.

17 И Гдѣ, ѣ Дхъ, а Гдѣто ѣ Дхъ Гдѣнь, тамъ (ѣ) свобода.

18 Я нѣ силки те, понѣже глѣдаме те ѡкрывено лицѣ слава та Гдѣна (като) въ оглѣдало, прѣвобразуваме се въ тоа истинъ образъ ѡ слава въ слава, като ѡ Гдѣна Дхъ.

ГЛАВА Д.

ВЪРЯДИ това, понѣже имаме такова служеніе, какното цю нъ ѣ помилвалъ (Бгъ), не додѣванисе:

2 Но като ѡхвжрлихъ ме скривность та (като ѣ прилична) на грѣмны теракоты, не ходиме въ лѣквство, нито съ ажкѡ побѣдѡ

ваме слово то Бжѣе, но ѡкрываме истина та прѣставлаваме себе на совѣсть та на секогѡ челоѡка прѣд Бгѡ.

3 Яко ли ѣ покровѣно наше то благоѡствованіе, покровѣно ѣ за онѡ, който погнѣндватъ:

4 (Сирѣчь) на невѣрни те, на който Бгъ ѣ ѡслѣпилъ разуматъ, за да имъ не изгрѣе свѣтлость та на славно то благоѡствованіе за Хрѣта, който ѣ образъ на невидимагѡ Бгѡ.

5 Защо то не проповѣдаваме себе си, но Хрѣта Іисуса Гдѡ: а сами себе (проповѣдваме) рабѡ вамъ заради (Гдѡ) Іисуса.

6 Защото Бгъ, който ѣ рѣка да изгрѣе ѡ темнина та свѣтъ, той ѣ ѡгрѣалъ въ наши те сердца, за да просѣтиме (други те) въ познаніе то на слава та Бжѣа, съ пришестіе то Іисуса Хрѣтова.

7 И имаме това сокровище въ калены сосуды, (за да бжде ствно) защо таа велика сила ѣ ѡ Бгѡ, а нѣ ѡ насъ:

8 Понѣже всако плче скрѣбиме, но не досѣда ни се: приходиме во ѡчлѡніе, но не ѡ члѡуваме се (совѣмъ):

9 Гонятъ ны, но (Бгъ) ны не ѡстаѡ: сократъ ны доуд, но не погнѣндаме:

10 Всегда носиме на наше то тѣло оумериліеніе то на-Гдѣа нашегѡ Исуса Христа, за да се тѣло и живото Исусовѡ на наше то тѣло.

11 Защото непрестанно (ніе) живи се предаваме на смѣрть заради Исуса, за да се тѣло и живото Исусовѡ въ смѣртно то наше тѣло.

12 Такѡ, щото смѣрть тѣ оубѡ дѣйствѣва въ насѡ, а живото въ насѡ.

13 Но понѣже имаме тоа истинъ Дхъ на-вѣра та, споредѡ писано то: повѣрѡвѡхъ, затова и говорихъ: и не вѣрѣваме, затова, и говориме,

14 Понѣже знаеме зашто който ѣ воскресилъ Гдѣа Исуса, (той) ще воскреси и насѡ чрезъ Исуса Христа, и ще да ны постави съ насѡ.

15 И сичките (тѣла добри и) бѣватъ за насѡ заради това, да къ тѣла и зокимна влагодѣть произнеда во мнозина и велико влагодѣреніе за слава та Бжѣа.

16 Заради това не досажданисе въ тѣловѣте: но ако и вжншнѡ нашѡ чловѣкъ се растѣва, окѡче вжтрешнѡ се обновѣва кѡта дѣнь.

17 Защото кратковременна та наша лѣтка скоркѡ, производи намъ всема тѣнка и велика слава.

18 Понѣже ние не глѣдаме

на видими те (вѣри), но на невидими те: защото видими те са временни: а невидими те са вѣчни.

ГЛАВА В.

Понѣже знаеме зашто ако зѣмна-та наша кжѣа тѣлесна се развали, ние имаме ѡбѣта на небо то кжѣа нескотворѣна (и) вѣчна.

2 И затова въздѣшаме (въ тѣла зѣмна кжѣа), понѣже желѣме да се ѡклеѣме въ небѣсно то наше жилище.

3 И ако се ѡклеѣме (къ него), не щѣме да се намѣриме голи.

4 Защото ние, който се нахѣждаме въ това тѣло въздѣшаме заради (неговата) тегота, понѣже не желѣиме, за да се погжаме смѣртно то ѡ живото тѣло.

5 (За това и сто то ѣ и сотворилъ насѡ Бжѣа, който ѣ и далъ намъ ѡбѣщѣніе (на-своѣятѣ) Дхъ.

6 Понѣже прочѣе имаме извѣстна надежда всегда, и знаеме, зашто колко то време живѣеме въ тѣло то, ѡдалѣчавамесе ѡ Гдѣа:

7 (Защото) съ вѣрованіе ходиме, а не съ видѣніе).

8 Заради това имаме дерзновеніе, и желѣме по доврѣ да и заѣземе ѡ тѣло то, и да ѡидѣме кодѣ Гдѣа.

9 Затова се и похѣждава-

ме, или като се нахождаме (въ тѣло то), или като излезиме (въ тѣло то) да бъдемѣ оубоудни нѣмъ.

10 Защото сички те нѣ трѣбѣва да се глѣвиме предъ сѣдайише то Хрѣтово, за да прѣиме секой (приличнѣ, споретъ) каквѣто е сотворилъ съ тѣло то, или добро или зло.

11 Понѣже знаѣме прочее страшишатъ (сѣдъ) Гдѣнь, доказѣваме на челоуѣцѣ те (за него), и Бгѣ насъ знаѣ: и надамсе, зашѣо и вше ны знаѣте въ ваши те совѣсти.

12 И (съ това) не мѣслиме да похвѣлимѣ себе си и зновѣ предъ васъ, но да намѣ ви причина да се хвѣлите съ насъ, и да имате (шѣо да шговорите) на онѣа който се хвѣлатъ въ лице то, а нѣ въ срдцѣ то.

13 Защото, ако нѣсе хвѣлимѣ (вше мѣрѣ, хвѣлимѣ се) за ради Бгѣа: ако ли смиренно за себе си мѣдрѣваме, заради вѣша та полза.

14 Понѣже Бжѣа та любовь ны побждѣва (на това), зашѣо разсѣждѣваме така: не ако е единъ (Хрѣтосъ) оумрѣлъ за сички те, то сачички те оумрѣли.

15 И Хрѣтосъ е оумрѣлъ за сички те, за да не живѣлатъ вѣке онѣа, който живѣатъ, за секе си, но за оногѣа,

който е оумрѣлъ за нѣхъ и воскреснѣлъ.

16 За това нѣе въ тѣка на тамъ не шѣеме да познаваме никоого по плѣти: и ако сме и познали Хрѣта по плѣти но сегѣ го вѣке не познаваме (така).

17 Защото който (живѣе) во Хрѣта той е ново созадѣние: вѣтѣхъ те (работѣ) заминаха: ето сегѣ вшдѣ сичко ново.

18 А сичко то (това вшдѣ) въ Бгѣа, който е примирилъ насъ чрезъ Исѣса Хрѣта со секе, и далъ е намъ сдѣженѣ то на това примирѣние:

19 Ширѣчъ, Бгѣа е чрезъ Хрѣта примирилъ со секе мѣръ, и простилъ е на сички те согрѣшенѣа та, и зарачѣлъ е намъ да проповѣдѣваше примирѣние то.

20 Нѣе сме прочее послѣдницѣ въ (име то) Хрѣтово, и като че въ Бгѣа предъмѣва чрезъ насъ: молимѣ въ въ име то Хрѣтово, примирѣте се съ Бгѣа.

21 Защото онъ направи като грѣшенъ заради наше то спасѣние (сина своего), който не знаѣше грѣхъ, за да вждеме нѣе праведни предъ Бгѣа чрезъ него.

ГЛАВА 3.

И понѣже сме сотрудницѣ (исѣса Хрѣтоу), мѣслиме

вш, да не прїимете Бжїа та
благодать напразну.

2 Защото говори: во вре-
ме благопрїятно послышахъ
те, и въ день спасителенъ
помогнахъ ти это, сега
(Ѣ) благопрїятно то време,
это сега (Ѣ) день спасител-
ный.

3 Нїе въ нїкоя вещь ни-
комѣ не даваме соблазнь,
за да не бжде похулено слъ-
женїе то (наше):

4 Но во всеичко показыва-
ме себе си като Бжїи слдги:
съ много терпѣнїе, въ скор-
би, въ бѣдѣ, и въ тѣснотѣ,

5 Въ рани, въ темнищѣ,
въ изгнанїа, въ трѣвоге,
въ каѣнїа, въ пощенїа,

6 Съ чистота, съ благо-
разумїе, съ долготерпѣнїе,
съ докросердечїе, съ Дхъ
стѣго, съ любовь нелице-
мѣрна,

7 Съ истинно оученїе, съ
сила Бжїа, съ орджїа та на-
правда та въ дѣснота и въ
лѣва та рѣка:

8 По между слава и безче-
стїе, по между хула и по-
хвала: като прелестнищѣ,
(ако и да сме) истинни:

9 Като незнаени, (ако и
да ны) познаватъ: като че
оумираме, а что че сме живи:
като че ны наказываютъ, а
не оумжртвываютъ ны:

10 Като че скорбиме, а нїе
всегда се радываме: като си-

ромаси, а мнозина и коря-
тываме: като че нѣмаме ни-
що, а иичко шкладаваме.

11 Оустата наши са шпо-
рени къ вамъ, и Коринѣани,
и схранїето ни се е разши-
рило.

12 Не смѣщиваете се съ оу-
тѣшенїе въ насъ, но стѣ-
снїли сте наши те сердца
за насъ.

13 (Оучинете ми) това
исто то возмездїе (като
на свои чада говоримъ),
разширїтесе и вше.

14 Не бждете впрегнати
въ единъ прѣмъ съ невѣр-
ни те: защото, коє соовще-
нїе има правда та съ без-
законїето; или коє подобїе
видело то съ темнища та;

15 И коє согласїе има по-
между Хрѣта и по между
вѣлїара; или каковъ дѣла
има вѣрншо съ невѣрншата:

16 Или каква дружба има
цѣрква та Бжїа съ идшли ти;
защото вше сте цѣрква на
Бгъ живагш: каквото що
е рекла Бгъ: защо ще да
се всѣлимъ въ нихъ, и ще
да походимъ, и азъ ще има
бждемъ Бгъ и они ще ми
бждатъ людіе.

17 Заради това измѣзте
ш средѣ га имъ, и ш дѣли-
тесе, говори Гдъ: и не при-
коснвайте се до нечистота
та имъ: и азъ ще да вы
прїимемъ:

18 И ще ви вѣдемъ Сѣтецъ,
и вѣще ми вѣдете сѣноке
и ашѣри, говори Гдѣ Все-
держитель. И дѣлаемъ

ГЛАВА 3.

Понѣжъ имаме прочее та-
кѣна ѡтѣшаніа, и возлю-
бленнїи, да се ѡчїстиме ѡ
сѣкаво ѡскверненїе тѣлесно
и дѣшевно, и да совершава-
ми свѣтлость тѣ со страхъ
Бжїи.

2 Прїимѣте ны: нїе не смѣ
сотворили окїда никомѣ,
не смѣ развратили никого,
ѡ никогѡ не смѣ зѣли съ
лѣкомство.

3 Не говоримъ (ви) тона
за ѡсѣжденїе: зашто по
напрѣдъ рѣкохъ че сте въ
страца та наши такѣ, што
(ѣзъ самъ готовъ) да оу-
примъ съ васъ и да живѣемъ.

4 Голѣмо дерзновенїе и-
мамъ въ васъ, многѡ се хлѣ-
лимъ съ васъ: пжленъ самъ
оутѣшенїе, прїизовїленъ
самъ ѡ радость оу сѣком
скорьбъ наша.

5 Зашто, като дойдѡхъ
въ Македонїа никое оупе-
коенїе не намери наше то
тѣло. Но во исїчко скорки-
ме: ѡ важнъ ны (ѡскорьба-
вѣтъ) країни, а ѡ внѣтре
страхове:

6 Но Бгѣ, който сѣтѣша-
ва смиренны те, оутѣши и

насъ съ прїшествїе то Тї-
тово:

7 И не самъ съ прїшествїе
то мѣ, но и съ оутѣшенїе
то, съ коѣто се ѣ оутѣшилъ
ѡ васъ, като ни приказа
голѣмо то ваше желанїе,
ваше то плаканїе, ваша та
рѣвность (коѣто имате) за
мене, што то їсїе повече се
возрадовахъ.

8 Зашто, ако и да въ
ѡскорьихъ съ писмо то ми,
не раскѡювамъ се, ако и да се
раскѡювахъ (пѣрно): зашто
гледамъ, че ѡнова писмо,
ако и за мало време, (ѡва-
че) въ ѡскорьѣ.

9 Зегѣ се радѡвамъ, не за-
што се ѡскорьихте, но за-
што се ѡскорьихте, за да
се покаете: понѣже се ѡскорь-
ихте по Бгѣ, што неimate
ѡ насъ никаковъ вѣдъ.

10 Зашто скорьбъ тѣ (коѣ-
то вѣва) за Бгѣ, произво-
ди (такъва) покаенїе, коѣто
води къ спасенїе то, и за
коѣто се никой никога не
раскѡюна: а скорьбъ тѣ за то
мїръ производи смѣръ.

11 Зашто, ѣто това са-
мо то, што се ѡскорьихте
по Бгѣ, колько оусѣрдїе прѣ-
изведе въ васъ! Какво и з-
виненїе! какво негодонїе
(на врѣхъ ѡногова. който
ѣвинѡватъ)! какво страхъ!
каково желанїе! каква рѣв-
ность! какво (немъ) ѡмїе

ніе; вше совсѣмъ показѹхте себѣ си че сте чисти въ тѣа работѣ.

12 Яко ви ѿ писахъ прочее (такѣ), не ви писахъ заради оногѣна, който ѣ сотворилъ обидѣта, ни то заради оногѣна, комѣто ѣ сотворена обидѣта, но за да вждѣ ꙗвно предъ бгѣ наше то оусердіе; който ѿмаме за васъ.

13 За това се оутѣшихъме за ваше то оутѣшеніе: а ꙗкоже по вече се возрадовахъме за радость тѣ Тѣтова, защото ѣ оуспокоенъ былъ неговшо дхъ ꙗко сички те васъ:

14 Понеже, ако нѣщо мѣ самъ се похвалилъ за васъ не самъ се засрамилъ: но какъ бо то, сме поговорили вамъ за сичко истина тѣ, такѣ ѿ похвалѣніе то наше (за васъ) предъ Тѣта, бѣдѣ истинно:

15 И онъ въ сегѣ ꙗкоже по много шѣвѣча, като спомѣнѣва ваше то послушаніе, ѿ какъво сте го прѣали со страхъ ѿ съ трепѣраніе.

16 Радѣвамъ се прочее, защото за сичко нѣщо дѣрзновѣннш можемъ да се заложимъ за васъ.

ГЛАВА ПЪ

И шѣбавлаваме ви, братѣе, кжѣта тѣ благодѣть коѣто се ѣ показала въ цѣрквѣтѣ Македонски:

2 Защото со сички те много различнш бѣдѣи който са претерпѣли, радость тѣ ѿма ѣ призовилна, ѿ съ сичка тѣ нѣхна дѣлбока сиромѣщїа, ѿзледали са призовилнш богатство то на простотѣ тѣ си:

3 Защото онѣ споретъ сила тѣ си, (но) ѿ по нече шѣ сила тѣ си (ѿзъ свидѣтелствѣвамъ) бѣдоха доброволни:

4 И молиханы съ голѣма молба да прѣимеме нѣ милостына тѣ, ѿ да преврѣчимъ нѣхна тѣ помощь на стѣи те:

5 И не (направѣха) какъ бо то цю се надахъме, но прѣдадохъ себѣ си перво на гѣда, (а послѣ) ѿ намъ съ вола тѣ кжѣта:

6 До толко цѣто оумолихъме нѣ Тѣта, какъ бо то ѣ началъ ѿзъ прѣдѣ, такѣ ѿ да сврши въ васъ ѿ това добрѣ дѣло.

7 Я вше, като цѣо сте ѿзобилни во всичко ѿ съ вѣрата ѿ съ слово то, ѿ съ радѣматъ, ѿ со секакъво оусердіе, ѿ съ любовь тѣ, коѣто ѿмате за насъ, (такѣ) да вждѣте ѿзобилни ѿ съ тѣа добродѣтель.

8 И не говоримъ ви (това) съ повелѣніе, но (като глѣдамъ), оусердіе то на дѣлгѣтѣ, ѿспытѣвамъ ѿ шѣ

стосрѣчіе то на ваша та
любовь.

9 Защото знаете благо-
дать гдѣ на гдѣа нашего
исуса Христа. Какво онъ,
ако и да е богатъ, широмаше-
лъ е заради насъ, за-
да се широмашаще въ не-
гова та широмашаща.

10 За това (видице) азъ ви
давамъ (самъ) советъ: за-
щото това ви е за полза,
който не самъ сегд сте по-
чинили да го чините, но то-
же ланска та година исках-
те (да го оучините).

11 Сегд прочее свжршете
и сама та работа, да, как-
вото що е било оусрдіе то
на добро то ви произволѣ-
ніе, така и да се ишврши,
споретъ колкото сте воз-
можни.

12 Защото, ако има нѣ-
кой (добро), произволѣніе,
споретъ колкото е воз-
можнъ, а не споретъ колкото
не е возможенъ, онъ е
благопріятенъ.

13 Защото не (требва) да
(чините) на други те швмг-
ченіе, а сами (да претжрш-
вате) оутѣсеніе: но (да
бже) ишравненіе.

14 Въ сегашно то време
въше (помогнете) съ ваше
то иманіе на нишно то
нѣманіе, а послѣ они (ще
да помогнатъ) съ тѣшно
то иманіе на ваше то

нѣманіе, за да бже ишра-
вненіе.

15 Каквото що е писано:
който е собралъ по много
(манна), не е ималъ повече
(ш. мѣра та): и който е
малко собралъ, не мѣ е не
достигнало.

16 И благодареніе да бже
на гдѣа, който е вложилъ
въ шраце то Титово това
ншто то оусрдіе за насъ:

17 Защото (срадостію)
пріа моленіе то (ни): но по-
неже имаще велико оусрдіе,
ш свое то си произволѣніе
пойде къ вамъ.

18 Ние пратихме съ него и
оногова брата, когото по-
хваляватъ сички те цѣрквы,
заради проповѣдваніе то
на евангеліе то:

19 И не самъ (го похваля-
ватъ) но и избрани е ш
цѣрквы те да ходи съ насъ
(да спомоществва) на това
бг оудно дѣло (сирѣчь на
милостына та), на което
свжжме ние за слава на са-
магъ гдѣа; и за ваше то
(свственно) оусрдіе:

20 Ние се вѣрдиме ш това,
(сирѣчь) да ны нѣкой не по-
хди заради много то (ми-
лостына), коато се разпра-
ща презъ наши те ржце.

21 Понеже прѣшлываме
(да прѣиме) благоудны
(работы) не самъ прѣдъ гдѣа,
но и прѣдъ челошци те.

22 Прати́хъ съ нѣхъме ѿ брата́ нашего. когото́ сме ѿскѣсили́ много́ пѣти въ много́ (нѣши) зашѣ ѣ оу́сѣрдентъ, а́ сегѣ́ то́ше по́ много́ оу́сѣрдѣнѣи́шій, заради́ много́ то оу́вѣрѣнїе, коѣто ѿма́ на васъ.

23 Я́ колко́то за Тита́, онъ ѣ мо́й аргга́ръ, ѿ спомоще́ствѣва́ заедно́ съ мѣне́ за васъ: а́ колко́то за (а́рггитѣ) брата́та́ наши, (што́то са́ съ нѣго, онѣ́ са) посланни́щъ ѿ цѣрквы́ те, ѿ сла́ва Христо́ва.

24 Доказа́тельство́ то прѣ́чее на-ва́ша та люко́вь, ѿ на-на́ша та похвала́ за васъ, покаже́те (съ дѣ́ло) прѣдъ́ нихъ ѿ прѣдъ́ сички́ те цѣрквы́.

ГЛѢВѢ Ѳ.

И́злишно́ ѣ да ви пи́шемъ (нѣке) заради́ помощь́ та́, коѣто́ (се́ дѣлженствѣва́) на свѣтѣ́ те.

2 Зашѣ́то а́зъ ви зна́мъ оу́сѣрдїе́ те, съ коѣто́ се хва́лимъ за васъ прѣдъ́ Македо́нѣне́ те, че́ ѣ (сирѣ́чь) ѿ-хѣ́та́ готѣ́ва (то́ше) ѿла́ни: ѿ ва́ша та рѣвность́ возбѣ́ди́ мнози́на.

3 Я́ брата́та́ та прати́хъ за-то́ва, да́ не́къ се показѣ́ла на́ша та за васъ похвала́ въ то́а́ слѣ́чай сѣ́тна: но́ да́ вжде́те, (ко́кво́то што́ гово́рехъ) готѣ́ви:

4 Да́ не́къ, а́ко до́йда́тъ съ мѣне́ (за́едно) Македо́н-щъ, да́ въ намерѣ́тъ не при-го́твенъ, ѿ́ же да́ се засра́миме́ нѣе, (да́ не гово́риме́ вше́), спорѣ́тъ какво́то што́ ѿмъ́ сме́ се́ хвали́ли (по́ на-прѣдъ́) за то́ва́ нѣ́що.

5 Заради́ то́ва́ помысли́хъ (да́ ѣ) потрѣ́бно да́ оумо́лимъ брата́та́ та да́ до́йда́тъ по напредъ́ при́ васъ, ѿ́ да́ приготѣ́ватъ со́вершѣннъ́ милосты́на́та ви, за коѣто́ се́ по́ напредъ́ вре́кохъте, за́ да́ бжде́ готѣ́ва кѣ́то́ мило-сты́на, а́ не́ кѣ́то́ ла́комство́.

6 И́ то́ва́ ви говоримъ́: за-шѣ́, ко́йто́ сѣ́е со́ скѣ́пость, со́ скѣ́пость ѿ́ же да́ жне́: а́ ко́йто́ сѣ́е ѿ́зобилнъ́, ѿ́зо-билнъ́ ѿ́ же да́ жне́.

7 Се́кой (да́ ѿ́дѣ́ли) спо-ретъ́ се́рдѣ́чно́то си́ произ-волѣ́нїе: не́ со́ скорѣ́вь, ни́то съ́ принѣ́ждинїе́: за́што́то бѣ́тъ ѿ́вѣ́ча́ оно́го́ва, ко́й-то́ да́ва́ самопроизво́лнъ́.

8 Я́ бѣ́тъ ѣ́ силенъ́ да́ прѣ́в-мно́жи въ васъ се́каква́ бла-годѣ́тъ: за́ да́ вжде́те ко-гато́да́рни во́ всѣ́кое до́бро дѣ́ло, кѣ́то ѿ́мате́ се́кога́ во́ всичко́ нѣ́що се́какво́ до-во́лство́:

9 (Какво́то што́ ѣ́ пи́сано: разнѣ́се, да́де́ на сиромѣ́си те: ѿ́ пра́вда́ та́ нѣ́гова прѣ-вѣ́ва́е вѣ́чнъ́:)

10 Я́ (бѣ́тъ) ко́йто́ да́ва

сѣме то на сѣятельствѣ, и хлѣбатъ за їденѣ, да бы оумножилъ сѣятвѣ те вѣши, и оувеличилъ жита та на-правда та вѣша.

11 За да бждете богато-дѣрни на всѣко благодѣаніе, коѣто бѣва винѡвно (да се воздѣва) благодареніе на Бгѣа чрезъ насъ:

12 Защо то дѣйствиѣ то на-това сдѣженіе не самш до-полнѣва скѣдость тѣ на-свати те, но и възбѣждава мнозина да воздѣватъ сердѣчни благодареніа на Бгѣа:

13 (Понѣже чрезъ воспріятіе то на-това помощество-ваніе вѣше (свати те) про-славлѣватъ Бгѣа за покорѣніе то, коѣто докѣзѣвате че имате на евангеліе то Хрѣто-во, и заради чистосердѣчна та вѣша подѣтливостъ (ко-ѣто покѣзѣвате) и нимъ и на други).

14 И они ще да се мѡлатъ (бгѣ) завѣсъ, понѣже вы ѡ-бѣчатъ по премногш за пре-велика та благодѣть Бжѣа, коѣто ѣ на вѣсъ.

15 И на Бгѣа (да бжде) благодареніе заради неискѣ-зана та негова дѣрка.

ГЛАВА I.

И самъ азъ Павелъ мѡлимъ вы съ кротостъ тѣ и съ ми-лосердѣе то Хрѣтово, коѣто (когѣто самъ) зѣднш съ

вѣсъ смиренъ самъ, а когѣ-то ѡсѣтствѣвамъ (ѡ вѣсъ) дерзостливъ самъ на врѣхъ вѣсъ.

2 И мѡлимъ вы (говоримъ, не стрѣжайте) да се принѣ-димъ да оупотребимъ онѣа дерзостъ, коѣто мѣслимъ защо (ще да се принѣдимъ) да оупотребимъ на врѣхъ онѣа, коѣто мнѣтъ защо-ніе живѣеме по тѣлесно.

3 Защо то, ако и да живѣе-ме съ тѣло то, не твориме обѣче вѣанъ по тѣлесно.

4 Защо то орѣжѣа та, съ коѣто се нѣ вѣеме, не сѣ тѣ-лесни, но силни сѣ съ Бжѣа та благодѣть да разорѣтъ твѣрдѣни те (на-протѣвни-цѣ те):

5 И съ нихъ совѣраме за-мышленіа и сѣкое високо мѣдрованіе, коѣто се вѣдѣга на врѣхъ познаніе то Бжѣе, и заплаћнѣваме сѣкаковъ разѣмъ въ послѣшаніе то Хрѣтово,

6 И готѡви сме да ѡместѣ-ме за сѣкое прѣслѣшаніе, ко-гѣто се покѣжете сѣчки те вѣе послѣшливи.

7 По вѣнѣшнѣатъ ли вѣдѣ глѣдате вѣе вѣщи те; ако нѣкой ѣ оувѣренъ за сѣбе си защо ѣ Хрѣтовъ (ѣпо-столъ), то нека самъ въ сѣбе разсѣди, защо какѡто ѣ онъ Хрѣтовъ, така сме и нѣе Хрѣтови.

8 Защото, ако се и по много похваляемъ за нѣщата власти, които е да възнамъ Гдѣ за ваше то назиданіе, а не за разореніе то ви, не щемъ да се засрамимъ.

9 (Но) даки се не чини, защо (самъ) и скамъ да възплащвамъ съ писмата си.

10 Защото писмата мѣ са говори (нѣкой), тежки, и силни, а самолично то мѣ придѣтствіе, тѣлесно немоцино, и словото мѣ е ничтожно.

11 Таковъ (человѣкъ) трѣбва да знае, защо каквито сме со слово то въз писмата си, когато шѣтствуваме, такива сме и съ дѣло то, когато придѣтствуваме.

12 Защото не се смѣеме да сочислиме, или да сравнаваме себе съ нѣкой си, които сами себе хвалятъ: но они не разсѣждаватъ, защо они сами себе сочиславатъ съ себе си, и сравнаватъ сами себе си.

13 Но не се щеме да похваляме више мѣрѣ, но споретъ мѣрѣта на правило то, което е раздѣляла намъ Кръ съ такава мѣра, да стигнеме и дори до вѣкъ.

14 Защото не се простираме понече (ш мѣрѣта), каквото (въ щело да бѣде, когато) не въ достигнали

до вѣкъ: но не сме достигнали и дори до вѣкъ съ проповѣданіе то на евангеліе то Хрѣтово.

15 Не се не хваляме повече ш мѣрѣта, (мѣрѣчъ) възчѣжди те трѣдове, но наддмесе, заирѣ како порасте нѣрѣта ваша, да се прогладиме по много по междѣ васъ споретъ нашѣтъ дѣла.

16 Щото да проповѣдаме евангеліе то и въ по далечни ш вѣкъ странѣ: а не да се похваляме въ готовѣте (работѣ, които) са станали възчѣждѣтъ дѣла.

17 А който се хвали, нека се хвали въ Гдѣ.

18 Защото не е онъ до стоинѣ, който хвали самъ себе, но когото въ хваля.

ГЛАВА ІІІ

Ѧ да кѣхте потярпѣли мало на мое то бездмѣ! но и потярпѣте ме.

2 Защото азъ самъ рівностиа за васъ съ Івѣ іа рѣкностиа: понѣже самъ ш рѣчилъ васъ съ едина мѣрѣ, за да въ представимъ на Хрѣта (како) дѣва чиста.

3 Но коймсе да не въ, каквото змѣла та що прелести вѣла со своѣта хитростиа, така кѣ се и ваши те раздми развалили (како се ш далечѣтъ) ш престо дѣше

то, което (требва да има-
те) во Хрѣта.

4 Защото, ако бы нѣкой,
който дойде коды вѣсъ,
начиналъ да проповѣдѣва
другаго Иисуса, когото нѣ
не проповѣдахъме, или ако
прѣимате другаго духа, ко-
гето не сте прѣали, или друго
благоустройство, което
не сте прѣали, вѣе быхте
това благодарны стѣрпели.

5 Я азъ мыслимъ защо въ
нищо да не самъ по доленъ
ѡ первы те апостолы.

6 Защото, ако и да самъ
простъ въ слово то, но не
самъ (простъ) въ знаніе то:
но нѣ сме со вѣсмъ и во
всичко (нѣщо) и знѣстни
вѣсмъ.

7 Или самъ согрѣшилъ (съ
това), като самъ се смирилъ,
за да се возвишите вѣе,
защото ви дарва проповѣ-
дахъ евангеліе то Хрѣтово;

8 Язъ други те цѣркви со-
клячехъ, и зѣмахъ (ѡ нихъ)
и ждивеніе, за да слѣдѣвамъ
вѣсмъ: и когато бѣхъ при-
вѣсъ, ако и да имахъ скѣ-
достъ (ѡ потребны те вѣ-
щи), никомъ не досадихъ.

9 Защото моа та скѣдостъ
судоволиха кратіа та, кой-
то дойдохъ ѡ Македоніа:
и во всичко (нѣщо) се оу-
варахъ, и ще да се оувар-
димъ да ви не досадимъ.

10 Предлагамъ истина та

Хрѣтова, което ѣ въ мене,
защо таа похвала моа не
ще да ми се зѣме въ стра-
ны те Ихаїски.

11 Я защо (такъ правимъ);
затова ли, защото вы не
ѡвѣчавъ; Вѣтъ знае: а що-
то правимъ сегъ, това и
послѣ ще да правимъ,

12 За да ѡсѣчемъ причина
та на ома, ксїто трѣсатъ
причина да се сравнатъ съ
насъ въ това, щото се хва-
латъ.

13 Защото ꙗже апосто-
ли (са) лѣкави наемници, и
преобразѣватъ се като апо-
столы Хрѣтови.

14 И не ѣ чудно, защото
и самъ сатана та се прео-
бразѣва като свѣтелъ ан-
гелъ.

15 Не ѣ прочее голѣма (ра-
бота), ако и слѣги те мѣ се
преобразѣватъ, като слѣжи-
тели на правда та: но ко-
нецо имъ ще да кжде спо-
ретъ дѣла та имъ.

16 Пакъ говоримъ, никой
да ме не мни защо самъ без-
дменъ: ако ли не, потѣр-
пете ме поне като бездменъ,
за се мало нѣщо и азъ по-
хвалимъ.

17 Това щото говоримъ
сегъ, не говоримъ, като що
ѣ оугодно на Гда, но како
бездменъ, защото се хва-
лимъ съ такова оувѣреніе.

18 Понеже ми зина се хва-

латъ по плѣти, ѿ азъ ще да се похвалимъ.

19 Защото вше като блаторазумни, лесно претърпавате безумны те:

20 Вше търпите, ѿ ако вы нѣкой порабощава, ако (вы) нѣкой ѹбира, ако нѣкой по лице то вы бие, ако се нѣкой превозноси.

21 Грамота ми е да кажемъ, защо ние сме (въ това) слаби: но ако нѣкой дерзаетъ съ друго нѣщо (да се похваля), (като безуменъ говоримъ), ѿ азъ дерзаемъ.

22 Евреи ли са они; ѿ азъ самъ (евреинъ): Израилтане ли са; ѿ азъ самъ: ивралмово ли са сѣме; ѿ азъ самъ:

23 Хрътови ли са служители! (като безуменъ говоримъ) азъ самъ повече. Въ трудовѣте помного въ раны те юще по много, въ темнищы те най много, ѿ въ смѣрти те много пшти.

24 Ѣхден те петь пшти по четъридесать (раны) безъ еднѣ приахъ:

25 Три пшти биенъ выдохъ съ тоаги, еднашъ съ камениме побиваха. три пшти се потопи корабляло съ мене: (цѣла) дѣнь ѿ (цѣла) нобрь стоахъ въ джлбочина та (морска):

26 Много пшти птеишествовахъ, (пострадахъ) бѣдѣ въ рѣки, бѣдѣ ѿ раз

бойнищы, бѣдѣ ѿ сроднищы, бѣдѣ ѿ пзычищы, бѣдѣ въ градовѣ те, бѣдѣ въ пѣстѣни те, бѣдѣ въ морето. бѣдѣ помеждѣ лжливни те братѣа:

27 (Търпелъ самъ) трѣдѣ ѿ невола, въ неспаванѣа много пшти, въ гладъ ѿ въ жада, въ постъ много пшти, въ зима ѿ въ голота.

28 Ѣсѣбнь вышны те (бѣдѣ), ката дѣнь самъ ѹвиколентъ ѿ людѣе, ѿ грѣшамсе за сички те цѣрквы.

29 Кой е бслентъ, та не боладвамъ ѿ азъ (съ него); кой се соблазнава, та се не распалювамъ ѿ азъ (за него ѿ ревностъ);

30 Ако трѣбѣва да се хвалимъ, ще да се похвалимъ (за оныа работы, койго самъ сотворилахъ) съ мода те немошь.

31 Бгъ ѿ Отецъ на-Гдѣа нашегѣ Исуса Хръта знае, който е благословентъ во вѣки. защо не лжемъ.

32 Въ Дамаскъ (ѹпредѣленныо) народоначалникъ ѿ Ярема царѣ вардеше градъ Дамаскъ, понеже искаше да ме хване:

33 И въ койшища ме спѣстиха по стѣна та презъ еднѣя прозорецъ, ѿ (така) извѣгнахъ ѿ ржце те мѣ.

ГЛАВА VI.

ВОИСТИННО НЕ МЕ ПОЛЗУ-
ВА ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ: ЗАШОТО
ЩЕ ДА ДОЙДЕМЪ ВЪ ВИДѢНІА
И ШКРОВЕНІА ГДѢНИ.

2 ЗНАМЪ ЧЕЛОВѢКА ВО ХРѢТѢ,
КОЙТО, ПРЕДЪ ЧЕТЫРИНА-
ДЕСЯТЬ ГОДИНЪ БЫДЕ ГРА-
БНАТЪ ДО ТРЕТГО ТО НЕБО (СЪ
ТѢЛО ТО ЛИ, НЕ ЗНАМЪ: ИЛИ
БЕЗЪ ТѢЛО ТО, НЕ ЗНАМЪ:
БГЪ ЗНАЕ):

3 И ЗНАМЪ, ЗАЩО ТОА ЧЕ-
ЛОВѢКЪ (А СЪ ТѢЛО ТО ЛИ,
ИЛИ БЕЗЪ ТѢЛО ТО, НЕ ЗНАМЪ,
ТОВА БГЪ ЗНАЕ):

4 ГРАБНАТЪ Е БЫЛЪ ВЪ РАЙ,
И ЧЛЪ Е НЕИЗРЕЧЕННЫ АД-
МЪ, КОЙТО НЕ Е ВОЗМОЖНО
ДА ИЗГОВОРИ ЧЕЛОВѢКЪ.

5 ЗА ТАКЪСЪВЪ ЧЕЛОВѢКЪ ЦЕ
ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ: А ЗА СЕБЕ
НЕ ЩЕМЪ ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ,
САМЪ ЗА МОИ ТЕ НЕМОЩИ.

6 И АКО БЫХЪ ПОИСКАЛЪ ДА
ТЕ ПОХВАЛИМЪ, НЕ БЫХЪ БЫЛЪ
БЕЗЪМЕНЪ: ЗАШОТО ИСТИННА
ЩЕ ДА РЕЧЕМЪ: НОВАРИМЪСЯ ДА
НЕ БЫ ПОМЫСЛИЛЪ НѢКОЙ ДА
МЕНЕ ПОВЕЧЕ Ш КСЛКОТО МЕ
СЛѢДА: И Ш КОЛКОТО СЛЪША
Ш МЕНЕ.

7 И ДА НЕ БЫХЪ СЕ ПРЕВОЗНО-
СИЛЪ ЗАРАДИ ПРЕМНОГИ ТЕ
ШКРОВЕНІА, ДА ДЕНЪ МИ БЫДЕ
ШТЕНЪ НА ТѢЛО ТО АГГЕЛЪ
САТАНИНСКІЙ, ДА МЕ МЖИ,
ЗА ДА СЕ НЕ ПРЕВОЗНОСИМЪ.

8 И ТРИПЖТИ МОЛИХЪ ГДА
ЗА НЕГО, ДА СЕ МАХНЕ Ш МЕНЕ-

9 И РЕЧЕ МИЖТИГА ТИ МОА
ТА БЛАГОДАТЬ: ЗАШОТО СИЛА
ТА МОА ВЪ НЕМОЩЬ СЕ СОВЕР-
ШАВА, СЛАДКЪ ПРОЧЕЕ ЩЕ ДА
СЕ ВСЕЛИ ВЪ МЕНЕ СИЛА ТА
ХРѢТОВА.

10 ЗАТОВА САМЪ БЛАГОДА-
РЕНЪ ВЪ НЕМОЩИ ТЕ, ВЪ ПО-
РЪГАНІА ТА, ВЪ ВѢДЫ ТЕ, ВЪ
ИЗГНАНІА ТА, ВЪ ОУТѢСНЕНІА
ТА ЗА ХРѢТѢ: ЗАШОТО КОГА-
ТО САМЪ НЕМОЩЕНЪ, ТОГАВА
САМЪ СИЛЕНЪ.

11 БЫДОХЪ БЕЗЪМЕНЪ СЪ
ХВАЛБА ТА СИ: НОВАРИМЪСЯ ПО-
НѢДИХЪТЕ, ЗАШОТО ВЫЕ ТРЕ-
БЪВАШЕ ДА МЕ ХВАЛИТЕ: ПО-
НѢЖЕ ВЪ НИЩО НЕ УСТАНАХЪ
НАЗАДЪ Ш ПЕРВЫ ТЕ ИПОСТО-
ЛЪ, АКО И ДА НЕ САМЪ НИЩО.

12 И ЗНАКОВЕ ТЕ НА-МОЕ ТО
ИПОСТОЛСТВО БЫДОХА ПОКА-
ЗАНИ (ВЪ МЕНЕ) ПРЕДЪ ВАСЪ
СО КСЛКО ТЕРПѢНІЕ, СО ЗНА-
МЕНІА И ЧДЕСА, И СИЛЪ.

13 ЗАШОТО ВЪ КОЕ НѢЩО
ВЫЕ БЫДОХЪТЕ ПО ДОЛНИ Ш
ДРЪГИ ТЕ ЦЕРКВЪ, ШСВѢНЬ
ТОВА ЦОТО АЗЪ САМЪ НЕ САМЪ
ВИ ДОСАДИЛЪ; ПРОСТѢТЕ МИ
ТАА НЕПРАВДА.

14 БТО И ТРЕТИ ПЯТЬ САМЪ
ГОТОВЪ ДА ДОЙДЕМЪ КОДЪ
ВАСЪ, И НЕ ЩЕМЪ ДА ВИ ДО-
САДИМЪ: ЗАШОТО НЕ ИСКАМЪ
ВАШИ ТЕ (ВѢЩИ), НОВАРИМЪСЯ
ПОНѢЖЕ НЕ СЪ ДЛЖЖНИ ЧАДА
ТА ДА СОБИРАТЪ ИМѢНІЕ ЗА
РОДИТЕЛИ ТЕ, НОВАРИМЪСЯ
ТЕ ЗА ЧАДА ТА.

15 А азъ сладко ще да
иждивимъ, и ще да бждемъ
иждивенъ за вашите души:
(и не гледамъ на тоя, за-
що), ако и да въибучамъ
азъ по премногъ, вые ме
по малко ибучаме.

16 Нека да речеме, (че) азъ
самъ не досадихъ вамъ: но
понеже самъ хитръ, съ ле-
стиво васъ оуловихъ.

17 Да ли поисквахъ нѣщо
повече шъ васъ чрезъ нѣкого
шъ оня, които пратихъ до
васъ:

18 Оумолихъ Тита, (да
дойде до васъ), и пратихъ
съ него и (едного) шъ кра-
тѣа та: дали зема Титъ
нѣщо повече шъ васъ; не съ
еднаковъ ли духъ ходихми;
не по едни ли стѣпки стѣ-
пахме);

19 Мислите ли пакъ, за-
що ние самъ и правдаваме
себе предъ васъ; не, возлюб-
ленни! ние говориме предъ
Бга во име то Хрѣтово: и
сичко то за наше то назн-
даніе (и оутверженіе).

20 Защото се боимъ, да
въ не нашелъ васъ, когато
дойдемъ, какъто не и-
скамъ, и азъ въхъ се нашелъ
вамъ какъто (не) не иска-
те: да въ не нашелъ по меж-
ду васъ раздоръ, зависть,
прости, несогласїа, клеветы,
шептанїа, гордость, и не-
послушства.

21 Да не въ мепакъ сми-
рилъ оу васъ Бга мой, ко-
гато дойдемъ, и да не и-
плакввамъ мнозина, който
са по напредъ согрѣшили,
и не са се покаали за нич-
тога та и блудоубаніе то
и безсрамство то, който са
творили.

ГЛАВА ПЪ

ВТО трети пътъ самъ го-
тоя да дойдемъ кода васъ:
при оустата на двамъ или
трѣма свидѣтели, вѣрно ще
да бжде всякое слово.

2. Азъ се рѣкохъ по на-
предъ, и втори пътъ гово-
римъ, като че самъ кода
васъ, и сега, като не самъ
тамъ, присвямъ на оня,
който са согрѣшили по на-
предъ, и на сички те други
те, защото, ако дойдемъ пакъ,
не щемъ да пожалимъ (ни-
кого):

3 Понеже искаме доказа-
телство на тоя, да ли
Хрѣтосъ говори чрезъ мене,
който не е слава въ васъ,
но силенъ е вътре въ васъ.

4 Защото, ако и да въде
распнатъ като слава (чело-
вѣкъ), но живъ е шъ сила
та Бжїа: и ние подобно,
ако и да сме слави въ него,
но живи ще да бждеме съ
него шъ сила та Бжїа по
между васъ.

5 Искушавайте себеси да

ли сте въ вѣра та, сами себе испытайте: или не познавате сами себе че Исуса Христосъ е въ васъ: ѿ свѣтъ яко Ісусе не сте иже сени.

6 И азъ се надамъ, зашто ще да раздумжете, че ние не сме неже сени.

7 И молимъ Бгъ, да бы не сотворили въ еникое зло: не за да се пвиме ние иже сени, но за да творите въе доброту, та нека се покажваме ние неже сени.

8 Зашто ницю не можеме (да сториме) срещи истина та, но за истина та.

9 Ние се радваме, когато сме ние слаки, а въе сте силни: зашто това и желаемъ (ѿ Бга) да бждете совершени.

10 Заради това ви и писвамъ тѣла (ракоты) като не самъ кодъ васъ. за да вы не потребимъ жестокъ,

когато дойдемъ, споретъ власть та, коато ми е да азъ Гдъ за назиданіе, а не за разореніе.

11 Въ прочемъ, братіе, радвайте се, оу совершавайте се единомыслени кждете, миръ и майти: а Бгъ на любовь та и на миратъ ще да бжде съ васъ.

12 Поздравете едины ардгиги съ цѣлованіе свато: поздравляватъ въ сички те свати.

13 Благодаръ та на Гда (нашегъ) Исуса Христа, и любовь та на Бга (и Сца), и сообщеніе то на стгагъ Дха, (да бжде) со сички те васъ. аминъ.

† Това второто посланіе къ Коринѳанымъ написано бжде ѿ Філіппу те Македонски, и пратено съ Тита и съ дба.

КЪ ГАЛАТѢМЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павелъ апостолъ (избраный) (не ѿ человекъ те, нито чрезъ человекъ, но чрезъ Исуса Христа и Бга

Сца, който го е воскресилъ ѿ мѣртва те),

2 И сички те братіа които са съ мене, на церквите Галатійски:

3 Благодать (да бжде) вамъ и миръ ѿ Бгга Отца и ѿ Гда нашего Исуса Хрта.

4 Войто е даля себе си за наши те грѣхове за да ны изкави ѿ сегашна лѣкани пѣкя, по вола та на Бга и Отца нашего.

5 Комѣто (да бжде) слава бо вѣки вѣквѣхъ аминь,

6 Чудимсе какво така скорѣ се ѿричате ѿ оногѣва, който въ е призвалъ съ Хртова та благодать, (и прешбращатесе) въ друго благовѣствованіе:

7 Воето не е друго: но самѣ има нѣкои, който въ смѣщаватъ, и искатъ да прешжрнатъ евангеліе то Хртово.

8 Но ако бы и (сами) ние, или Анггеля ѿ неко то къ благовѣстилъ вамъ друго (евангеліе) ѿ онога което ви благовѣстихъме, ананема да бжде.

9 Какво то (ви) рекохъме по напредъ, и сегд (ви пакъ) говоримъ ако нѣкой ви благовѣстива друго (евангеліе) ѿ онога което прѣахте, ананема да бжде.

10 Защо то сегд человекѣ ли предъидвамъ, или Бга; или на человекѣ ли и скамъ да оугождавамъ; войстиннѣ ако кѣхъ искалъ гоце да оугождавамъ на че-

ловѣиш те, Хртово раба не бѣхъ кѣхъ.

11 И ѿбавлавамъ ви, братіе, защо евангеліе то, което самъ ви проповѣдалъ, не е дѣло человекѣско.

12 Защото нито азъ самъ го прѣалъ ѿ человекѣка, нито самъ го научилъ (ѿ наѣка человекѣска), но чрезъ ѿкровѣніе то Исуса Хртово.

13 Понеже сте чѣли какво е кѣло нѣкога мое то житіе, кога то бѣхъ въ Иудейство то, зацо (сирѣчь) по премногѣ гонехъ цѣрква та Бжга, и развѣлахъ я.

14 И предспѣвахъ въ Иудейскіатъ (законъ) повече ѿ мнозина мои вжстници въ мойнѣхъ родѣ, понеже бѣхъ по премногѣ ревнителъ на отечески те мои преданія.

15 Но кога то благоволи Бгъ, който ме избрѣ ѿ матерна та ми оутрѣба, и призвѣ ме со своа та благодать.

16 Да ми ѡбави Ойна своего, за да го проповѣдавамъ въ мѣзичниш те, ѿ оный чѣсъ недопѣтахъ се съ плоть и кровъ:

17 Нитѣ ѿидохъ во Иерусалимъ кода она, който кѣха по напредъ ѿ мене Апостоли. Но ѿидохъ во Иранія, и пакъ се вжрѣхъ въ Дамаскъ.

18 Послѣ по три години ѿидоуа во Іерусалимъ да се видимъ съ Петра, ѿ преседехъ оу негѡ петнаесе дни.

19 И (никого) другиго ѿ апостолѡ те не видехъ ѡспельнъ Іакѡва крѣта Господана.

20 Я товѡ цюто ви писвамъ, ѣто (исповѣдвамъ) предъ Бга зашо не лжемъ.

21 Я послѣ доидоуа въ Ѡвурски те ѿ Вилікійски те предѣли.

22 И не познаваха ме на лице цѣрквы те Іудейски, който (вѣрѡваха) ко Хрѣта:

23 Но токму слышаха, зашо ѡнѡй който беше гонитель нашъ нѣкога, сегѡ проповѣдѡва вѣра та, който перко развѡлаше:

24 И прославлаваха Бга заради мене.

ГЛАВА В.

Послѣ по четирнадесать години, пакъ ѿидоуа во Іерусалимъ съ Варнава, като зехъ съ себе ѿ Тита.

2 Я ѿидоуа спорегъ ѣдно ѡкровеніе (което ми бѡде ѡ Бга), ѿ предложихъ ѿмъ влаговѣствованіе то, което проповѣдѡвамъ въ тѣзи чиници те: а на ѣдинѣ на по знаменити те (апостоли), зацюто се воехъ да се не трѡдимъ, ѿли да не самъ се трѡдимъ на празанѡ.

3 Но ни Тита, който беше съ мене, аки ѿ да беше Валинъ, не принѡдиха да се ѡкрѣже:

4 Яко ѿ да се се вонлекли бѡли по междѡ насъ лжливни крѣти, който се владзили скрѡшнѡ да ѿзгледатъ наша та скоода, коато не ѿмаме ко вѣра та Іисуса Хрѣтова, за да ѡмъ хвѡрлатъ (пѡки) подъ порокоцие то:

5 Но не ни на ѣдинъ часъ ѿмъ дадохме мѣсто да ѡмъ покоратъ (на всѡла та си), за да ѡстане въ насъ постоанна ѣвѡнгелска та ѿстина.

6 Я колкото за знаменити те (Апостоли), какви се бѡли ѡни нѣкога, дѡ за товѡ не мѡримъ: зацюто Бгъ не глѡда на лице то начеловѣка: ѿ тѡ знаменити те не ми прѡдриха нишо по мнѡгѡ,

7 Но на прѡтивъ, кѡго разѡмѣха, че ѣ вѡтѣрено мене да проповѣдамъ ѣвѡнгелие то междѡ неѡкрѣзани те, каккѡто на Петра, междѡ ѡкрѣзани те.

8 (Зацюто ѡнъ ѿстѡй, който ѣ спомоществовалъ на Петра въ Апостолство то на ѡкрѣзани те, тѡй спомоществова ѿ мене въ (Апостолство то на) тѣзи чиници те):

9 И като разумѣха за дарованна та ми благодаѣть Іакѡвъ ꙗ Кіфа ꙗ Іѡаннѣ, които се почнѣтаѣ за столпове (на-ѣвѣнгеліе то), дадоха ꙗ мене ꙗ на Варнава деснищѣ те си (за знакъ) на-согласіе то, за да (идеме) ние къ ꙗзвѣщнищѣ те, а они камѣ ѡвръзани те (Іудѣи):

10 Ѣамѡ (това ни зараѣаха) да смѡшлѣваме сиромѣши те: за коѣто се ꙗ потрѣднѣхъ съ прилѣжаніе да го свѣршимъ.

11 А когѣто дойдѣ Пѣтрѣ во Антіохіа, въ оци те мѣ се сопротивихъ, зашто ꙗ-маше на врѣхъ него хѣлѣ.

12 Зашто доклѣ не бѣха дошли нѣкои (пратени) ѡ Іакѡва, онъ пѣдѣше зѣданѡ съ ꙗзвѣщнищѣ те: а когѣто они дойдѡха, начина да се крѣе ꙗ да се ѡдѣлѣва (ѡ нѣхъ), понѣже се коѣше ѡ ѡвръзани те.

13 И прѣвѣха лицемѣрїе зѣданѡ съ него ꙗрѣдги те Іудѣи, што ꙗ (самъ) Варнава пристанѣ на нѣхно то лицемѣрство.

14 Но като видѣхъ че не хѡдатъ прѣвѡ по ѣвѣнгелска та ꙗстина, рѣкохъ на Пѣтра прѣдъ сѣчки те: ако тѣ, който си Іудѣанинъ, ꙗзвѣщески, а не Іудѣиски живѣешъ, зацо понѣждѣ-

вашъ ꙗзвѣщнищѣ те да живѣатъ Іудѣиски;

15 И ние сме ѣстѣственѡ Іудѣи, а не ѡ ꙗзвѣщнищѣ те грѣшнищѣ:

16 Но понѣже познахме, зашто не мѡже да се ѡпрѣда челоѡкѣкъ ѡ дѣла та на-законатъ, но самѡ съ вѣрата Іисѡсъ Хрѣтова: (за това) ꙗ ние повѣрѡвахме во Іисѡса Хрѣта, за да се ѡпрѣдаме съ вѣрата чѣ Хрѣтова, а не ѡ дѣла та на-законатъ: зашто никоѡ (челоѡкѣкъ) не мѡже да се ѡпрѣда ѡ дѣла та на-законатъ.

17 Но ако ние, като ꙗскаме да се ѡпрѣдаме чрезъ Хрѣта, намерѣхмесе ꙗ сами грѣшнищѣ, Хрѣтосъ прочее на грѣхѣтъ ли ѣ сѣдѣитѣль; да не дадѣ Бгѣ!

18 Зашто, ако зидамъ пакъ онова, коѣто самѣ развалилъ, самъ секе показувамъ престѣпникъ.

19 Понѣже азъ чрезъ законатъ оумрѣхъ законѣ, за да живѣемъ Крѣ:

20 Изъ се распехъ съ Хрѣта: ꙗ не живѣемъ веке азъ, но Хрѣтосъ живѣе въ мене: а това што живѣемъ сегѣ съ тѣло то, живѣемъ съ иѣрата, коѣто имамъ въ Ѣѡна Крѣіа, който ме ѣ возлюбилъ, ꙗ прѣдалъ ѣ себе си за мене.

21 Изъ не ѡфрѣламъ Крѣіа

та благодать: зашто ако
чрезъ законатъ не (получа-
ва) правда та, то Хрѣтосъ
ѣ всде оумрѣлъ.

ГЛАВА I

В безумнїи Галатїи кой
въ ѣ прелстилъ да се не по-
корявате на истина та;
(васъ) на който предъ очите
Хрѣтосъ ѣ така живъ изо-
браженъ (съ проповѣданїе
то), като да ѣ по междъ
васъ распинатъ.

2 Това самъ ѣскамъ да
разумѣемъ ѡ васъ, чрезъ
дѣла та ли законни прилх-
те нше дѣхатъ; или чрезъ
наученїе то на-вѣра та;

3 Такъ ли сте безумни,
щото начинахте дѣховать,
а сегъ тѣлесно свършвате:

4 Тѣлько ли (много) постра-
дѣхте безъ (никаква) пол-
за; ѡ да къ (было самъ)
безъ полза!

5 Оми прочее, който ви
дѣла дѣхъ, и стрѣва по ме-
ждъ васъ чѣдеса, чрезъ дѣла
та ли на-законатъ (ги
стрѣва) или чрезъ наученїе
то на-вѣра та;

6 Какъ то и Авраамъ що
повѣрова на Бга, и вмѣни-
мѣсе (това) за правда.

7 Разумѣйте прочее зашто
който вѣрватъ, они са
сынове Авраамови.

8 И понеже писанїе то пред-
видѣ, зашто ѡ вѣра та ще

да ѡправди Бгъ, тѣзични-
цы те, предъ благовѣсти на
Авраама (такъ): чрезъ тебе
ще да се благословатъ си-
ки те народи.

9 Който прочее вѣрватъ,
благословени са (зѣднѡ) съ
Авраама, който ѣ новѣро-
валъ.

10 Зашто, който се ѡк-
лѣгатъ на дѣла та закон-
ни, они са подъ клетва:
зашто ѣ писано: проклетъ
ѣ секой, който не стои
цврѣствъ въ сичко то щото
ѣ написано въ книга та за-
конна, за да го исполнава.

11 Я зашто никой не може
да се ѡправда предъ Бга
чрезъ законатъ, тѣно ѣ (ѡ
това): зашто (ѣ речено):
праведнши чрезъ вѣра та
ще да бжде живъ.

12 Я законно не дѣйствѣва
чрезъ вѣра та: но (говори),
който человекъ свърши тѣл
(зѣповѣди законны), тѣи
ще да бжде живъ чрезъ нѣхъ

13 Хрѣтосъ нш ѣ ѣсквпїлъ
ѡ клетва та законна, по-
неже къ дѣла насъ клетва: за-
што ѣ писано: проклетъ ѣ
секой който висї на дърво:

14 За да се распространи
въ тѣзичницы те благосо-
ловенїе то Авраамово чрезъ Іи-
суса Хрѣта, (и) за да приїме-
ме нше ѡкѣщанншатъ дѣхъ
чрезъ вѣра та.

15 Братїе, по человекчески

говѣримъ: окаяче никои не развѣла завѣтъ, който ѣ подтвржденъ ѿ нѣкогш челоуѣка, нито приписана нѣщо (въ него).

16 Я тѣмъ ѡкѣщаніа са дадени Авраамъ, и на сѣмето мѣ: (и) неговѣри: и на сѣменѣта мѣ, като за мнозина, но като за ѣдногѣ: коѣто, ѣ Хрѣтоу.

17 Изъ прочее говоримъ това, (защо) завѣтъ подтвржденъ ѿ Кѣга за Хрѣта, не може да ѿфрли законъ, който ѣ даденъ послѣ по четирестотини и тріесе години, за да развѣли ѡкѣщаніе то (Бжїе).

18 Защото, ако наслѣдство то ѣ ѿ законата, то не ѣ вѣке ѿ ѡкѣщаніе то: а на Авраамъ (го) дарова Бжїе чрезъ ѡкѣщаніе то.

19 За каквѣ ѣ прочее законъ; (тои) вѣде прилѣренъ (при ѡкѣщаніе то) за (да възбранана) престѣпленіа та, докле да дойте сѣмето, на коѣто вѣде ѡкѣщаніе то, (и тои) ѣ даденъ чрезъ Ангелъ те, и чрезъ рѣка та на посредственниката (Моуїсеа).

20 Я посредственникъ не ѣ на ѣдногш (посредственникъ): но Кѣга ѣ ѣдинъ.

21 Законъ прочее противенъ ли ѣ на бжїи те ѡкѣщаніа. не даи бжїе! за-

щото ако вѣде даденъ законъ, който може да даа животъ, вистиннѣ правдата щеше да ѣ ѿ законата.

22 Но писаніе то заключи сичко то подъ грѣхъта, за да се даде ѡкѣщаніе то чрезъ вѣрованіе то во Исуса Хрѣта на ѡніа, който вѣрватъ.

23 Я докле іоше не вѣше дошла вѣра та, ние вѣхме подъ стража на законата, затворены, до вѣра та, коѣто щеше да се ѡкрше.

24 Щото законъ вѣдѣ нѣма дѣтководителъ во Хрѣта, за да се ѡправдаме чрезъ вѣра та;

25 Я като доиде вѣра та, ние вѣке не сме подъ дѣтководителъ.

26 Защото сички те (вие) сте синове Бжїи съ вѣра та во Исуса Хрѣта:

27 Понеже (сички те вие) който сте се во Хрѣта крѣстиши, во Хрѣта сте се ѡклекли.

28 Нема неке Юдеанинъ, ни Бланинъ: нема рѣкъ, ни словѣденъ: нема мъжескїи полъ, ни женскїи: защото сички те вие ѣдно сте во Хрѣта Исуса.

29 Ако ли сте вие Хрѣтоу, то сте сѣме Авраамово, и споретъ ѡкѣщаніе то на слѣдникъ.

ЯВЛЕНІЯ Д.

АЗЪ прѣе говоримъ, за-
що въ колѣкото време наслѣ-
дникъ ѣ безквсрастенъ,
по нищо не различествѣе ѿ
рѣкъ, ако ѿ да ѣ господарь
на всичко то:

2 Но намѣрѣвасе подъ над-
зиратели ѿ домостройтели,
дори до онога време, коѣто
ѣ ѿпредѣлилъ баща мѣ.

3 Така ѿ нѣ, докле бѣхмѣ
безвѣзрастни, бѣхмѣ пора-
кошени (подъ власть та)
на стѣхѣи те свѣтски:

4 Но когѣто се ѿполни
(оуречѣнно то) време, прати
Бгъ Оѣна своего (ѣдино-
роднаго), който се роди ѿ
женѣ, ѿ (покорисе) подъ
законатъ:

5 Да ѿскѣпи онѣа, който
бѣха подъ законатъ, ѿ да
прѣимѣмѣ нѣ оуѣсновленіѣ.

6 И понѣже сте сѣнове,
Бгъ ѣ пратилъ дхатъ на-
Оѣна своего въ вѣщи те
сердѣа, който вѣка ѿвѣа,
(ѿрѣчь) "Отче.

7 Прѣе не си вѣке рѣкъ,
но сѣнъ: а ако си сѣнъ,
(то си) ѿ наслѣдникъ Бжѣи
чрезъ Исѣса Хрѣта.

8 Но тогѣа, понѣже не по-
знѣвахте вѣа, сѣджехте на
онѣа (кѣгове), който не са
ѣстѣственни кѣгове:

9 Я сегѣ, понѣже познѣхте
вѣа, ѿли да речѣмъ по до-
брѣ понѣже вѣдохте познѣ-

ни ѿ Бгѣа, каквѣ се вѣща-
те пакъ къ слѣкъ те ѿ бѣ-
днѣ те стѣхѣи, на който
пакъ ѿзновѣ ѿскѣте да сѣд-
жите;

10 (Пакъ) ѿзглѣдѣвате дни
те, ѿ мѣсѣцѣ те, ѿ време-
на та, ѿ годинѣ те,

11 Коимѣ се за васъ, да не
самъ се напѣсѣтѣ трѣдилъ оу
васъ.

12 Вѣдѣте (ѿ вѣе) каквѣто
(самъ) азъ: зашто ѿ азъ
вѣдохъ) каквѣто (сте) вѣе:
ѿ заговѣ молимъ васъ брѣ-
тѣ! вѣе не мѣ сте сотвори-
ли (напрѣдѣ) никаква ѿ-
бѣда:

13 И знѣете, зашто азъ ви
проповѣдахъ ѣвѣгеліѣ то
перви пѣтъ, когѣто бѣхъ
нѣмошенъ съ тѣло то.

14 И не презрѣхте товѣ
тѣлесно моѣ ѿскѣшѣнѣ,
нѣто се возгнѣсѣхте, но прѣ-
ахте мѣ като ѿгѣла Бжѣа,
ѿ като (самаго) Исѣса Хрѣта.

15 Гдѣ ѿстанѣ прѣе О-
новѣ вѣше влаженство; за-
што азъ свѣдѣствѣствѣ-
вамъ, че ако вѣше возмѣж-
но, щѣхте да ѿзвѣрѣтите ѿ
онѣ те си, ѿ щѣхте да мѣ
си дадѣте.

16 Врагъ ли прѣе вѣдохъ
намъ, зашто ви говоримъ
ѿстина та;

17 Нѣхна та рѣвность за
васъ не ѣ добра, но ѿскѣтъ
да вѣ ѿдѣлатъ (ѿ насъ),

за да (въ направатъ да) бждете рѣвностни (вше) за нихъ.

18 Докрò Ë да имате рѣвностъ за докрò то всегда, и не самъ когато самъ кодъ васъ.

19 Чáда ми, за които азъ паки претърпѣвамъ мъжките (на-раждáние то) докле да се и зокрази въ васъ Хр̀тòсъ:

20 Изъ желáеъ да самъ сегá кодъ васъ, и да си прѣмѣнимъ гласжтъ, защото самъ въ недоумѣнїе за васъ.

21 Кажете ми вше, които ищите да сте по законатъ, законатъ ли не слшшате;

22 Защото Ë писано: Ивбрамъ имаше двá сына: Ëдногò ш ракъна та, а др̀ггигò ш свободна та (си жена).

23 Но онъ който (беше) ш ракъна та, той се роди по плòти: а който (беше) ш свободна та, той (се роди) по шк̀бщáнїю.

24 Я това се разумѣва иносказáтельно: защото тía (авѣ те жени) са двá та за вѣта: Ëдиншо ш гора та Шинайска, който ражда въ рокетво, който Ë Ягарь.

25 Защото Ягарь (значи) гора Шинай, който Ë во Иравїа, и подобна Ë на тѣкашнїатъ Иерусалимъ, който Ë рокъ со свои те жители.

26 Я некесный Иерусалимъ

Ë свободенъ, който Ë майка на сички те насъ.

27 Защото Ë писано: Веселисе неплоднаа, който не раждашъ: възглашáвай и выкай, който не боледавашъ (въ раждáние то), защото са по много чáда та на-штанена та, неже ли на-онáа, кáто има мъжкъ.

28 Я не сме, братїе, чáда на-шк̀бщáние то, като Исáка.

29 Но каквòто тогáва Шный който беше роденъ по плòти, гòнеше (роденшата) по др̀хъ, така и сегá.

30 Но що говори писáние то; испжди ракъна та и нейншатъ сынъ: защото не щè да бжде наследникъ шно ракънина заедно съ сынащъ на-свободна та.

31 Прòче, братїе, не сме чáда на-ракъна та, но на-свободна та.

ГЛАВА В'

ВРЯДИ това стоите цвржсти въ свобода та, съ ко̀што ны Ë свободна Хр̀тòсъ, и не подлагайте се паки подъ шр̀ематъ на-рокетво то.

2 В̀то, азъ Павелъ ви говоримъ, защото се шк̀рѣзвãте, Хр̀тòсъ шниòдъ не щè да вы ползвã.

3 И свидѣтельствãмъ

пакъ на секого челоуѣка, който се ѡкрѣзва, зацо є долженъ сичкіатъ законъ да исполни.

4 Вше, който мыслите да се ѡправдате съ законатъ, ѡчуждили сте се ѡ хрѣта, и ѡпадали сте ѡ благодатьта.

5 И ніе чрезъ дха чакаме и надамесе да се ѡправдаме ѡ вѣрата.

6 Защо то оу хрѣта Тисса нито ѡкрѣзаніе то има нѣкоя сила, нито неѡкрѣзаніе то. но вѣрата, коато (се показува) дѣйствиелна чрезъ любовьта.

7 Вше вжрѣхте доврѣ: койви возкрани да се не покоравате на истина та;

8 Това предумованіе не є ѡ оноува, който вы є призвавъ.

9 Малъ квасецъ сичко то тѣсто вкиселава.

10 Изъ имамъ такона оуѡрѣніе за васъ въ гда, зацо нишо дрѣго не цѣете да помислите (ѡ свѣнь това): но оншй, който вы смѣшавъ, цѣе да понесе наказаніе то, кой вѣлъ да вѣлъ.

11 И азъ, братіе, ако пропонѣдвамъ іоце ѡкрѣзаніе, зацо ме іоце гонатъ; въ тоа слдчай соблазнѣніе то крѣсно вы се прекратило.

12 Ѣ дакъ ѡсѣкльв Кгъ

онша, който вы возмѣшаватъ!

13 Защо то вше, братіе на свобода сте призвани: саму (неѡпотреклавайте) свобода та ваша въ причина (за да живѣете по вола та) тѣлесна. Но съ любовь слдгвайте єдинъ дрѣгимъ.

14 Защо то сичкіо законъ се исполнава въ єднѣ (саму таа) заповѣдь, сирѣчь: цѣе да возлюбишъ влїжнаго твоего, како самаго себе.

15 Ако ли єдинъ дрѣги се хапете и пѣдете, вардѣтесе да се єдинъ ѡ дрѣгимъ не истрѣките.

16 И говѣримъ ви: ходѣте по дхъ, и похотьта тѣлесна, не совершавайте.

17 Защо то тѣлото има похоти (протївнъ) на дхатъ а дхо на тѣло то: и они єдинъ дрѣгимъ се протїватъ за да не (можете да) истрѣвате онова, цѣото ищите.

18 Ако ли се ѡ дхатъ оуправлавате. то не подлежите подъ законатъ.

19 И дѣла та плѣтски са тївни: койго са прелюбо дѣйство то, влѣдо, нечистота та, безрѣмство то,

20 Ідѡслѣженіе то, чародѣлїя та, враждѣте, свадливости те, рѣвности те, гнѣванїа та, словопрѣнїа та, крамоуь те, соблазни те єреси те,

21 Зависти те, оубіиства та, піанства та, безчинни те выканія, и подобни те на тіа: азъ ви ги казъ-вамъ напредъ, какъото и цю самъ ви казълъ по напредъ, зацо който праватъ такива (работы), не цятъ да наслѣдуютъ царство то Бжїе.

22 Я дхонно плодъ є любовь, радость, миръ, долготерпѣніе, благасть, милосердіе, вѣра, кротость, воздержаніе:

23 На врхъ тіа нема законъ.

24 Я който са Хрѣтови, распіани са (свое то) тѣло, (а съ тѣло то) и страсти те и похоти те.

25 Яко живѣеме по дху, трѣбува и по дху да ходиме.

26 Да не бѣваме тщеславни, за да не раздаражаваме єдинъ другиго, и єдинъ другиму да не завидиме.

ГЛАВА 5.

БРАТІЕ, ако и падне человекъ въ нѣкое согрѣшеніе, вые дхонни исправляйте таковаго съ дху кротости: но варди и себе си, да не и тѣ паднешь по искѣщеніе.

2 Единъ другиму носете теготѣ те, и така ще да исполните законатъ Хрѣсовъ.

3 Зацо те, ако нѣкой мысли (за) себе че є нѣщо, когда то не є нищо, то и селже съ оумжтѣ.

4 Но секой да и смѣтѣва свои те дѣла, и тогда може да има похвалу самъ въ себе, а не (како се сравнава) съ другиго.

5 Зацо то секой свойатъ си товаръ ще да понесе.

6 Онѣи, който прїима надчѣніе въ слово то (Бжїе), нека ѡдѣлава (часть) ѡ сичко то си добро на оногѣва, който го оучи.

7 Не прелъщайтесе: Бгъ се не ляже: зацо то (секой) человекъ цюто постѣе, тогда ще и да пожне.

8 Понеже, който сѣе въ своа та плоть ѡ плоть та и ще да пожне истабнїе: а който сѣе въ дхатъ, ѡ дхатъ и ще да пожне животъ вѣчный.

9 Дани се не додѣва когда то стѣваме добро то: зацо то въ свое то мѣ време ще да пожнеме, ако не ѡслакѣеме.

10 Проче до гдѣ имаме време, да стѣваме добро то на сички те, а найвече на свои те єдинобѣрни.

11 Виждатѣ колко пространни писма ви написахъ съ молѣ та рѣка.

12 Който желатъ да са добродѣлни по плоти, они

ны понуждаватъ да се ѿ-
бръѣзвате, самъ за да не
бждатъ гоними за крѣ-
статъ Хрѣтовъ.

13 Защото нито онѣи,
който се ѿкрѣзватъ вѣр-
датъ законатъ: но искатъ
да се ѿбръѣзвате вше, за
да се похвалятъ въ наша
та плоть.

14 Я азъ не даи бже да
се похвалимъ (съ друго нѣ-
що), самъ съ крѣстатъ на
Гдѣ нашего Исуса Хрѣта:
чрезъ когото миръ за мене
ѣ распнатъ, и азъ за ми-
ратъ.

15 Защото во Хрѣта Исусѣ
са нито ѿбръѣзаніе то има

нѣкоа сила, нито нешкрѣ-
заніе тс, но (трѣбѣва да
бждеме) нова тварь.

16 И който живѣятъ по
тона правило, миръ (да бж-
де) на нихъ и милость, и
на Бжїатъ Израиль.

17 ѿ тѣка на тамъ никой
да ми не досажда: защото
азъ (іоще) носимъ на тѣло
то си ранъ тс (който самъ
прїалъ) за Гдѣ Исуса.

18 Благодать та на Гдѣ
нашего Исуса Хрѣта (да
бжде) съ духатъ вась, бра-
тїе. аминь.

† Посланиѣ то къ Галатимъ
бждѣ написано ѿ Римъ.

КО ВФЕФЕВМЪ ПОСЛАНІВ

ѦВМТАГѦ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II

Павла съ вола та Бжїа
апостоль Исуса Хрѣтовъ.
на стїи тс, който са во в-
фѣсъ, и вѣрватъ во Хрѣта
Исуса.

2 Благодать (да бжде)
вамъ и миръ ѿ Бгѣ Сїѣ
нашего, и ѿ Гдѣ Исуса
Хрѣта.

3 Благословенъ (да бжде)
Бгъ и Сїѣ на Гдѣ наше-

го Исуса Хрѣта, който ны
ѣ благословилъ со секако
благословеніе духовно на
некеса та чрезъ Хрѣта:

4 Каквото ны ѣ извралъ
въ него предъ созданіе ми-
ра, за да бждеме свати и
непорочни предъ него съ
люковъ та.

5 Понеже ны ѣ предшпре-
дѣлилъ да бждеме оуцено-
влени немъ чрезъ Исуса

Хрѣта, по благоволеніе то на-своа та вола.

6 За прославленіе на-превелика та благодать своа, съ коаго нш ѣ ѡбдарила чрезъ возлюбленнаго (своего):

7 Въ когѣто имаме ѡскѣпленіе съ негова та кръвь, ѡ прощеніе на-грѣхове те ни по богатство то на-благодать та мѣ:

8 Коаго ѣ преумножилъ въ насъ со всака премѣдрость ѡ разумъ:

9 Понѣже ни ѡкрѣ тайнство то на-своа та вола по благоволенію своемъ, коѣто ѣ по напредъ оу себе положилъ:

10 Що то, като се ѡсплнатъ времена та на (кожественно то) смотреніе, да соедини сички те (сѣщества) коѣто са на небо то ѡ на земла та подъ ѣдна глава (подъ) Хрѣта:

11 Чрезъ когѣто сме се сотворили ѡ ние наслѣдницѣ, понѣже въдохме предназначени (на това) по ѡпредѣленію Бжїю, коѣто дѣйствѣва сичко споретъ произволеніе то на-своа та вола.

12 Да бждеме за похвала на-негова та слава, (нїе) коѣто напредъ се надѣхме на Хрѣта:

13 На когѣто (се надѣхте) ѡ вше, като чѣхте сло-

во то на-ѡстина та, (сирѣчь) ѣвѣнгеліе то на-ваше то спасеніе: ѡ понѣже повѣровахте въ него, приахте печатъ ѡ Дха стѣгѣ, (како то то шо бѣше) ѡвѣрѣніе то.

14 Коѣто ѣ ѡвѣрѣненіе на-наслѣдїе то наше, доклѣсовершенно да се ѡзбаватъ сички те, коѣто са ѡзбрани за похвала на-слава та негова.

15 Заради това ѡ ѡзъ, като чѣхъ ваща та вѣра (коаго показѣвате) на сватїи те.

16 Ме престѣндѣвамъ да-благодаримъ за васъ (Бгѣ), ѡ да въ помѣндѣвамъ въ молитѣвѣ те мой:

17 Да въ Бгѣ на-Гда на шегѣ ѡнедѣса Хрѣта, Отѣца на-слава та, дѣла намъ дѣхъ на-премѣдрость та ѡ на-ѡкровеніе то, што да го познѣте:

18 ѡ просѣтилъ въ сердѣчни те въ Очи, за да познѣте, колкава ѣ на надежда та на-онїа коѣто са звани, ѡ колкото ѣ богатство то на-славно то наслѣдїе негово за сватїи те,

19 ѡ какво ѣ безконѣчно величество на-своа та сила показѣлъ намъ, коѣто вѣрѣваме чрезъ дѣйствїе то надержавна та крѣпость негова:

20 Коаго ѣ показѣлъ на Хрѣта, понѣже го воскресї ѡ

мѣртва ти, и тѣриго ѿ дѣсна
та си странѣ на небѣ то:

21 По горѣ ѿ сѣкое начал-
ство, и власть, и сила, и
господство, и ѿ сѣако иже,
коѣто (може да) се наиме-
нѣва не самѣ въ тѣмъ свѣтѣ,
но и въ вѣдѣшиа тѣ.

22 И сичко покорѣ подъ
нозѣ те мѣ: и постави го
надъ сичко, за да ѣ глава
на цѣрква та.

23 Коѣто ѣ негово то тѣ-
ло, и полнота та на-оно-
гова, коѣто и исполнава сич-
ко то по междѣ сички те.

ГЛЯВА В.

И вѣсѣ (ѣ ѡживилѣ), коѣто
бѣхте мѣртва заради пре-
стѣплѣнѣа та и грѣховѣ те
вѣши:

2 Въ коѣто сте нѣкое вре-
ме живѣли по обѣчайа тѣ
на-тѣмъ свѣтѣ, и по вола та
на-кнѣзѣа тѣ, коѣто вла-
ства по въздухатѣ на-дѣ-
хатѣ, коѣто дѣйствѣна се-
га въ сыновѣ те на-проти-
влѣнѣе то.

3 По междѣ коѣто и нѣ
живѣахте нѣкога съ нѣши
те пѣхоти плѣски, понѣ-
же стрѣвахте вола та на-
тѣло то и на-помышлѣнѣа
та, и бѣхте по ѣстество
чѣда на гнѣватѣ, какво то
и дрѣги те.

4 Но Бгѣ коѣто ѣ богѣтѣ
въ милость тѣ, за премнога

та своѣ любовѣ, съ коѣто
ѣ возлюбилѣ насѣ,

5 ѡживи заѣднѣ съ Хрѣта
и насѣ, коѣто бѣхте мѣртва
заради грѣховѣ те: (вѣе сте
съ (негова тѣ) милость спа-
сѣни):

6 И заѣднѣ съ него ны
воскреси, и постави заѣ-
днѣ на небѣ то чрезѣ Хрѣта
Иисѣса.

7 За да покаже въ вѣдѣши
те вѣкове превѣлико то бо-
гѣтство на-своѣ та благо-
дѣтѣ, съ влагость тѣ си
(коѣто и злива на насѣ)
чрезѣ Хрѣта Иисѣса.

8 Защо то вѣе сте съ бла-
годѣтѣ спасѣни чрезѣ вѣра
та: и то вѣ не (происходи)
ѿ вѣсѣ, то ѣ дарѣ Бжѣи:

9 Нѣ заради дѣла тѣ, да
се никой не похвалѣ:

10 Защо то сме негово соз-
данѣе, новосоздано чрезѣ
Хрѣта Иисѣса за (да твори-
ме) добри дѣла, коѣто ѣ
Бгѣ предназначилѣ (намѣ),
да ви исполнаваме.

11 Заради то вѣ помнѣте,
защо вѣе, коѣто нѣкога
бѣхте мѣзѣчници по плѣти,
и наричѣхте се нешѣрѣзани
ѿ о нѣа, коѣто се наричатѣ
ѡшѣрѣзани, защо то ѡшѣрѣ-
зѣватѣ тѣло то съ рѣцѣ те;

12 Защо (говѣримѣ) бѣхте
въ онова време безѣ Хрѣта,
ѡчѣждѣни ѿ общество то
Исрѣантѣско, и странни ѿ

завѣтъ те на шѣщаніе то, понѣже нѣмахте надежда, и бѣхте безкожнн на свѣтъ тѣ

13 Я сега (понѣже вѣрѣвахте) во Хрѣта Исуса, въе, който нѣкое време бѣхте далече, приближихте се чрезъ кровь тѣ Хрѣтова.

14 Защото тѣ ѣ наше то примирѣніе, който ѣ направилъ два тѣ (народа) ѣдно, понѣже развали стѣна тѣ, коаго преграждаше по средѣ

15 (Сирѣчь) вражда тѣ съ тѣло то свое. като оумночюжи законатъ на заповѣди те со (свой те) оученіа, за да согради шѣ двѣ тѣ (народа) ѣдинъ новъ человекъ въ себѣ си, като ги примирн:

16 И да примирн и двѣ тѣ съ Бга въ ѣдно тѣло чрезъ крѣстатѣ, понѣже оуби вражда тѣ на него.

17 И като доидѣ благовѣсти мнръ на васъ далѣчни те и блнжнн те:

18 Защото чрезъ него имаме и двѣ тѣ (народа) съ ѣдинъ истнн дхъ приближеніе ко Оцѣ.

19 Того ради не стѣ прочее страннн и пришеелцъ, но сограждани на свати те, и свой на Бга:

20 Понѣже кьдѣхте соградени на апѣстолско то и пророческо то ѣснованіе, и имате краедгѣленъ (камень) самаго Исуса Хрѣта.

21 На който гичко то зааніе, като се оустраѣва, растѣ за (да бждѣ) цѣрква посващенна на Гда:

22 На който и въе се зидате за (да бждѣте) жилище Бжїе по дхъ.

ГЛАВА Г

По тѣл причинна (самъ станалъ) азъ Павелъ оузникъ Исуса Хрѣтовъ за васъ мнзвннцъ те:

2 Защото въе стѣ чдлн строеніе то на Бжїа тѣа благодѣть, коаго ми ѣ дадена за васъ:

3 Защо (сирѣчь) чрезъ шкровеніе ми кьдѣ кьзано тайнство то, (какво то по напредъ ви писахъ въ кратцѣ:

4 Въ който, като четѣте, можете да разбмѣте мое то знаніе, което имамъ въ тайнство то Хрѣтово:)

5 Който въ дрѣги времена не ѣ кьзано на сынове те человекѣсти, какво то сега се шкръ на свати те негови апѣстоли и прорѣцъ чрезъ дхъ (свѣтаго):

6 За да бждатъ мнзвннцъ те наслѣдннцъ, и да составлѣватъ ѣдно тѣло, и да са сопричастннцъ на шѣщаніе те, който ѣ (Бгъ дѣлъ) во Исуса Хрѣта чрезъ ѣвангеліе то:

7 На който дхъ кьдѣхъ слжнтель спорѣтъ дѣрка тѣ

на-Бжїа та благодать, ко-
то ми є дадена через дѣй-
ство то на-негова та сила.

8 Мене (говоримъ), който
самъ най малокъ ѿ сички
те сватїи, дадесе тѣмъ бла-
годать да благовѣстимъ въ
пѣзвѣнїицѣхъ те непосижи-
мо то когатство Хрѣтово.

9 И да ѿкрѣмъ на сички
те, оу цю се согеси строе-
нїе то на-тайнство то, коє-
то є сокровенно владѣнїе
ка оу Бга, който є создааъ
сичко через Исуса Хрѣта:

10 За да се каже сегѣ на
началства та ѿ власти
те на небо то через цѣрква
та многоразлична та пре-
мудрость Бжїа:

11 Споретъ предвѣчно то
ѿпредѣленїе, коєто є испол-
нилъ через Га нашего
Исуса Хрѣта.

12 Через когото ѿмаме дер-
зновенїе съ вѣра та въ не-
го, да се приближиме съ на-
дежда (при Бга).

13 Затова ви молимъ да
ви се не додѣва за мои те
вѣдш, ксито (търпимъ) за
васъ, за цюто они са слава
ваша.

14 И за тѣмъ причина пре-
клонявамъ мои те колѣна
предъ Оца на-Га нашего
Исуса Хрѣта.

15 ѿ когото прїима ѿме
їкой родъ (който є) на
небо то ѿ земли та.

16 Да ви даде (благодать)
споретъ когатство то на-
своѣ та слава, да се оукрѣпїи
цвржствъ через неговыатъ
Дхъ вндтрениїи (вашъ) че-
ловѣкъ.

17 Да се всели Хрѣтосъ
через вѣра та (ви) въ ваши
те серцѣ, ѿ да се вкорени
те ѿ оутвердите въ любовь
та така,

18 Щото да можете да ра-
звѣстите (звѣданш) со сички
те сватїи, каква є широт-
та та ѿ дълготѣ та ѿ глѣ-
бина та ѿ высотѣ та (не-
гова).

19 И да развѣстите Хрѣто-
ва та любовь, коєто пре-
носходи (исакъ) развѣ, ѿ
да се исполните ѿ секоѣ пол-
нотѣ (на милость та) Бжїа.

20 ѿ на оногова, който,
споретъ сила та (си), коєто
дѣйствѣна въ насъ, може
да направїи много повече ѿ
колкото нїе просиме, ѿли-
съ оумъ постигаме.

21 Немѣ (да вѣде) слава
въ цѣрква та через Исуса
Хрѣта, по междѣ сички те
родове ѿ вѣка ѿ до вѣка-
амїнь.

ГЛѢВЪ Д.

МОЛИМЪ ВИ ПРОЧЕЕ ДЪЗ,
(който самъ) заради Га
оузникъ, да живѣте при-
личнѣ споретъ знанїе те,
въ коєто сте званїи,

2 ѿ се сѣкое смиреномудрїе

и крѣпость, и съ долготерпѣнїе, да тѣрпѣте ѣдинъ другъго съ любовь:

3 И да имате прилѣжанїе да сохрѣнавате ѣдинство то на-дѣхатъ съ союзу миренъ.

4 Вѣно (сте) тѣло, и ѣдинъ дѣхъ, какъото сте и знанїи въ ѣднѣ надежда на-ваше то званїе:

5 Вѣинъ (ѣ) Гдѣ, ѣднѣ (ѣ) вѣра та, ѣднѣ (ѣ) крѣпѣнїе то:

6 Вѣинъ (ѣ) Бгъ и Отецъ на-сѣчки те, който ѣ надъ сѣчки те, и помеждъ сѣчки те, и во всѣчки те насъ.

7 Я на секого ѿ насъ ѣ дадена благодаць споретъ мѣра та на-Хрѣтоватъ дѣръ.

8 Затова говори: като се качи на высотѣ та, заплѣни патѣнъ, и даде дѣрове на челоуѣцъ те.

9 Я тева (слово, качїе) що дѣго значи, ѿсѣтънъ, защо прѣво ѣ и слѣзлъ въ нѣи долни те странъ зѣмны;

10 Който ѣ слѣзлъ, той ѣ (истинъ) и който се ѣ качилъ по горе ѿ сѣчки те небеса, за да напжани сѣчко.

11 И той ѣ расположилъ ѣднѣ (да съ) япостоли, а дѣрги пророцъ, а дѣрги еуаргелїсти. а дѣрги пѣстври и оучители,

12 Заради оусовершѣнствование то на-сватїи те въ дѣло то на-сдѣжа та, за

созиданїе то на-тѣло тѣ Хрѣтово:

13 До Гдѣ да стїгнеме сѣчки те въ ѣдинство то на-вѣра та, и въ познанїе то на-сына Бжїа, въ мѣжа совершѣнна, и въ нѣи пжлнѣта мѣра на-возрастатъ Хрѣтово.

14 За да не смѣ вѣке младѣнїцъ, да се колѣбаме ѿ сѣкой и вѣтра на-(непрѣво) оучѣнїе, ѿ лжѣ челоуѣцка, и ѿ хитро и скѣство (което оупотревлѣватъ) за прѣлѣпѣнїе:

15 Но като сохрѣнаваме истинна та любовь, да наращѣваме въ него сѣчко, който ѣ главѣ, (сирѣчь) во Хрѣта:

16 ѿ когѣто сѣчко то тѣло, като се сочленѣва и свѣрзѣва со всѣко приуподклѣнїе члѣнно, растѣ споретъ соразмѣрно то дѣнство на-сѣкой члѣнъ, за да се соградѣ въ любовь тѣ.

17 Това (ви) прочее говоримъ, и заклинѣмъ въ въ Гдѣ, да не живѣете вѣке тѣка, като дѣрги те пѣзѣчницъ, който послѣдѣватъ по сдѣтнѣватъ ской оумъ.

18 Понѣже са помрачѣни въ раздѣматъ, и ѿчѣждѣни ѿ Бжїатъ живогъ заради невѣжество то, което ѣ въ нихъ, и заради ѣ каменѣнїе то имъ срдѣчно:

19 Който, понѣже са при

стигнали въ нечиствѣіе, продали са се въ безстѣднѣ (рабѣ), што да стрѣвѣтъ ненасѣтнѣ сѣкаква нечистота.

20 Но вѣе не сте така познали Хр^та;

21 Ако ли сте го чѣли, и надчѣли стесе за него каквото цю є истина та во истса:

22 Ѡфжрлѣте споретъ първо то вѣше житіе, вѣтхїатъ челоуѣкъ, който истаѣва въ прелестнѣ те похоти:

23 И ѡкновлавайтесе съ дѣхатъ на кѣшїатъ оумъ,

24 И ѡблечѣтесе въ новшѣтъ челоуѣкъ, който є созданъ по ѡбразѣ Бжїю съ правда и со свѣтостъ истинна.

25 Затова Ѡфжрлѣте лжѣта, и говорѣте истина сѣкой предъ влїжнаго своего: зацїото сме оудове єдинъ дргимѣ.

26 Ако се гнѣвате, не сорѣшѣвайте: да не зѣйде сѣжнїе то въ гнѣватъ ви:

27 Нїто давайте мѣсто на дїаволатъ.

28 Който є крѣль, да не крадѣ веке, но да се трѣди, и да работи (нѣшо) полезно, за да мѡже и да помѡгне на ѡногова, който има нѣжда.

29 Нїкакво гнило слово да не ишлази ѡ оуста та ви:

но самъ коєто є (слово) добро за назиданіе въ вѣра та, што да мѡже (сїрѣчь) да произведе полза на слѣшатели те.

30 И не ѡскорблѣвайте Дх^а Свѣтаго Бжїа съ който сте назнѣменани за денѣтъ на извавленіе то.

31 Всѣкое ѡгорчѣніе, и гнѣвъ, и грѣсть, и выкъ, и хѣл, да се вдигне ѡ насъ, зѣднѣ со сѣкоа злоба.

32 И кѣвайте єдинъ на дрѣгго влѣгн, милостивн, и прощѣвайте єдинъ дрѣгимѣ, каквото и Бгъ є вѣмъ прѣстїлъ чрезъ Хр^та.

ГЛАВА В⁷:

БЫВАЙТѢ прочее подражатели на Бг^а, како чада возлюбленни:

2 И живѣйте въ любовь, каквото и Хр^тосъ є возлюбилъ насъ, и предаде самъ себе за насъ като приношеніе и благовѡнна жертва на Бг^а.

3 Я влѣдѣ и сѣкаква нечистота и лѣкомъ придоуштокъ, нїто името да имъ се чѣе по междѣ вѣсъ, каквото цю є прилично на свѣтїи те.

4 (Така) и сквернословіе и празднословіе, или кощѣнство, който са неподѡбни, но повече (да се чѣе) благодареніе (на Бг^а).

5 Защото това знайте че никой владникъ, или нечистъ, или лакомъ (за иманѣ), който е (равенъ съ) идолопоклонникъ, нема на слѣдѣе въ царство то на Хрѣта и Бга.

6 Никой да въ не лже съ съветни словеса: защото заради тѣа (причинъ) дохожда гнѣвъ Бжїи на непослушливъ те синове.

7 Не вѣвайте прочее общници съ тѣхни.

8 Защото нѣкога вѣхте темнота, а сегѣ сте свѣтъ чрезъ Гда: ходѣте: прочее като чада на свѣтатъ.

9 (Защото дхѣвно плодъ (се соготѣ) въ секаква благодотъ и правда, и истина):

10 И испѣтѣвайте шо е благоудно на Бга.

11 И не вѣвайте общници съ неплодни те дѣла на темнота та, но и изовличавайте (ги).

12 Защото, онѣа (работъ) който праватъ они скршнш, грамно е и да се говоратъ.

13 Но сичко нѣшо коѣто е (достѣно) за шкличеніе, шкрѣнасе ш скѣтатъ: защото сичко нѣшо коѣто вѣва швно, свѣтъ е.

14 За това говори: стани (тѣ) който спшш, и воскресни ш мѣртвы те, и ще да те шсѣти Хрѣтосъ.

15 Глѣдайте прочее съ вниманіе, какви шпѣсш ходите, не като бездмни, но като премѣри:

16 И оупотрекѣвайте врѣме на полза, защото ш зли дни те.

17 Заради това не вѣвайте бездмни, но раздмѣвайте шо е вола та Бжїа.

18 И не оупнивайте се съ вно, защото ш нѣгш (вѣва) владство то: но исполнавайте се съ дхъ:

19 И разговарайте се въ секаси съ псалмы, и пѣнїа, и пѣсни дхѣвны: като пѣете и воспѣвѣете на Гда въ сердца та си.

20 И воздавайте благоудреніе всегда за сичко на кѣа и Сцѣа съ име то на Гда нашегш Исуса Хрѣта:

21 Покорѣвайте се единъ дрдгимъ со страхъ Бжїи.

22 Женѣ те, покорѣвайте се на мъжѣ те си, като на Гда:

23 Защото мъжѣ е глава на жена та, каквото и Хрѣтосъ е глава на цѣрква та, и той е на (сичко то цѣрковно) тѣло спаситѣль.

24 Каквото прочее цѣрква та се покорѣва на Хрѣта, така и женѣ те (да се покорѣватъ) на свой те мъжи во сичко.

25 Мъжїе, швѣчайте свой те женѣ, каквото и Хрѣтосъ

Ѣ возлюбилъ цѣрква та, и предалъ Ѣ себе за неѧ.

26 За да Ѣ ѡсвати, като ѧ ѡчисти съ ѡкнѣваніе водно чрезъ оученіе то :

27 И да ѧ представи себе славно цѣрква, што да не ма ѡкално нѣщо, или вжрчкотина, или друго таково, но да бже свѣта и непорочна.

28 Тако са должни мжжѣте да ѡбъчатъ свои те жены като свои те тѣла, за што койтѣ ѡбъча жена та си, самъ себе ѡбъча :

29 Зацѣото никой не Ѣ возненавидѣлъ нѣкога своѣ то тѣло, но храни го и тѣли го, каквѣто и Гдѣ цѣрква та :

30 Понѣже нѣ сме оудовенатѣло то мѧ, ѡ негова та плѣтъ, и ѡ негови те кости

31 Заради това ще да ѡстави человекъ отцѣ своего и матеръ и ще да се прилѣпи при жена та си, и ще да бждатъ двѣма та едно тѣло.

32 Това тайнство Ѣ голѣмо: ѧ азъ говоримъ (това) ѡносителиш споретъ Хрѣта, и споретъ цѣрква та.

33 Но и вше, секой ѡ васъ да ѡбъча жена та си така, каквѣто и самъ себе: ѧ жена та да се бои на мжжѣтъ си.

ГЛАВА 3.

И вше) чада та, слшшайте родители те си, като цю

Ѣ оугодно на Гдѣ: зацѣото това Ѣ праведно.

2 Почитай отцѣ твоего и матеръ (твоею): (таа Ѣ первата заповѣдь съ (такова) ѡбѣщаніе :)

3 Да ти бжде добро, и да бждешъ многолѣтенъ на землѣ та.

4 И (вше) бащи не ѡскорблѣвайте чада та си, но воспитѣвайте ги въ подченіе и наставленіе Гдѣне.

5 И (вше) раби, слшшайте господѣре те си земни со страхъ и съ трепѣранѣ, и съ простота сердѣчна, като Хрѣта.

6 Не работѣте самш предъ очіи те като человекѣ оуднищы, но като раби Хрѣтови, които исполѣватъ вола та Бжѣа ѡ (сичка та си) дшѣ :

7 И слшгѣвайте съ благоразуміе като на (самаго) Гдѣ, ѧ не като на человекѣ цы те.

8 Понѣже знѣете, зацѣо каквѣто добро сотвори секой, това ще да прѣиме ѡ Гдѣ, или равъ, или свѣоденѣ.

9 И (вше) господѣри това ѡсто то стрѣжайте тѣмъ, (сирѣчь) ѡслабѣвайте имъ оустрашѣванѣ то : понѣже знѣете, зацѣо и вше сами иimate Господѣрь на нево то, който не глѣда на лицѣ.

10 Въ прочемъ, братѣа мои

оукрѣпѣвайте се съ Гдѣа, и съ державна та мѣ негова сила :

11 Облечѣте се во всички те оръжїа Бжїи, за да можете да застанете противъ хитрости те дїаволски.

12 Защото не ѣ наша та борка съ кръвь и съ плоть, но съ началства та и съ власти те и съ темни те мїродержцы на-тоа вѣкъ, (сирѣчь) со злобни те дхуове, който са подъ небо то (по въздхатъ).

13 Заради това воспрїимѣте сички те оръжїа Бжїи, за да можете да се сопротивите въ золъ дѣнь и като надвїе те на сичко, да оустойте.

14 Стойте прочее твѣрди, като препашете половинъ те си съ истина та, и като се облечѣте въ желѣзна та рїза на-правда та.

15 И като облѣчете нозѣ те си въ придготовленїе да благовѣствувате мїръ :

16 Я надъ сички те тїа, земѣте шитатъ на-вѣра та, съ който ще можете да оугасите сички те стрѣлы дїаволски, разжїежени те :

17 И шлематъ на-спасенїе то воспрїимѣте, и дхов-

ншатъ мечъ, който ѣ слово то Бжїе :

18 Молѣте се Бгъ съ дхатъ оу сїкое време со сїкаква молитва, и моленїе, и въ това исто то бодрствдїте со всїкое терпѣнїе, (и) въ молитва та за сички те свѣтїи.

19 И за мене, за да ми се дарѣа слово да ѡворимъ оустъ та си дерзновеннш, за да кажемъ тайнство то на-ѣвѣнгелїе то,

20 За което самъ посланикъ (и) въ оковы, и да го проповѣдввамъ дерзновеннш, каквото трѣвна да проповѣдввамъ.

21 Я за да раздмѣте и вше въ какво самъ состоанїе, и цю работимъ, сичко ще да каже вамъ Тѹхїкъ возлюбленнш братъ и вѣренъ слджителъ Гдѣень :

22 Вогото ви пратїхъ за това исто то, за да раздмѣте за насъ, и да оутѣши сердца та вѣши.

23 Мїръ (да бжде) на братїа та и люковъ съ вѣра ѡ Гдѣа Сцѣа, и ѡ Гдѣа Исуса Хрѣта.

24 Благодать (да бжде) со сички те, който облѣчатъ Гдѣа нашего Исуса Хрѣта, нелицемѣрнш. аминь.

КЪ ФІЛІППИЄВМЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫГѢ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павълъ и Тимоѳій раби
'Иисуса Хрѣтѣви на сички те
сватіи 'Иисуса Хрѣтѣви кои-
то се намѣрѣватъ въ Філіп-
пы те, зѣдану съ єпископы
те и діаконы те:

2 Благоудѣтъ вамъ и миръ
(да бже) ѿ Бга Сца на-
шегѡ и (ѿ) Гда 'Иисуса Хрѣта.

3 Воздавамъ благодареніе
на Бга моего всегда, когѡ-
то вы спомѣнѣвамъ,

4 (И всегда, оусѣкоа мо-
литва моя съ радость се мо-
лимъ Бгѣ за сички те васъ).

5 За ваше то сообщеніе,
коѣте имате въ євангеліето,
ѿ первѣватъ дѣнь (въ който
го пріахте) дори и до сегѡ:

6 Понеже самъ оувѣренъ въ
това, зашѡ който є нач-
налъ това добрѡ дѣло по
междѡ васъ цѣ го соверша-
ва дори до дѣньжтѡ 'Иисуса
Хрѣтѣвъ:

7 Каквѣто є и праведно да
мѡдрѣвамъ азъ това за сич-
ки те васъ, зашѣто вы и-
мамъ на срдцѣ то си, по-
неже сте сички те общни-
цы на-благодатъ та, (коѡто
ми є дадена) и въ окѡвы

те мой, и въ защищеніе то
и подѣтверженіе то єванг-
гелско.

8 Бгѣ ми є вѣренъ, зашѡ
ѡбѣщамъ сички те васъ съ
любовь 'Иисуса Хрѣтѣва,

9 И това мѡ се молимъ да
бы се предмножила ваша та
любовь іѡще по много и по
много въ познаніе и во всѡ-
ко раздѣмѣніе:

10 За да испѣтѣвате по
добрѡ то, да бже чисти
и непорѡчни въ дѣньжтѡ
Хрѣтѣвъ.

11 Пжани съ плодове те
на-правда та (който бѡ-
ватъ) чрезъ 'Иисуса Хрѣта за
слава и похвала Кжиа.

12 И желѣемъ да раздѣмѣ-
те вше, братіе, зашѡ онѡа
(рѡботы) който ми се слѡ-
чиха, стигнаха въ по го-
лѣмо предсѣпаніе на-єванг-
геліе то:

13 До тѡлко, шѡто ѡкѡ-
вы те мой който (носимъ)
за Хрѣта, вѡдѡха пѣвны по
междѡ сичко то сѡдѣлище, и
по междѡ сички те дрѣги те:

14 И мнозина ѿ братіа та
по Гда, понеже се ѡкодри-
ха ѿ мой те окѡвы, съ по

големо дерзновение безъ страхъ проповѣдватъ слово то (жїе).

15 И нѣкои оубо проповѣдватъ Хрѣта ѿ зависти и ѿ любоврѣніе, а дрѹги ѿ добродѣтели произволеніе.

16 Они оубо ѿ любоврѣніе проповѣдватъ Хрѣта нечистѡ, понеже мыслатъ че ще да притѣратъ скорь на оковы те мой :

17 Я дрѹги те ѿ любовь, понеже знатъ зацю на мене лежи (таа должностъ) да захищавамъ еѡангеліе то.

18 Но що кѡва ѿ това; (нишо дрѹго) ѡсвѣнь шото, или съ лицемѣріе, или съ истина се Хрѣтосъ проповѣдѡва, (все се обаче проповѣдѡва): и за това се азъ радѡвамъ и ще да се возрадѡвамъ.

19 Зацюто знамъ, че това ще ми послѡжи за спасеніе то съ ваща та молитѡва, и съ помощь та на-Дхатъ Исѡса Хрѣтовъ:

20 Понеже имамъ и звѣстна надежда зацю не щемъ да се засрамимъ въ ницю, но со всякое дерзновение, какѡто секога, така и сегѡ ще да се прослави Хрѣтосъ въ мое то тѣло, или съ животъ кѡло или со смѣрть.

21 Зацюто мене е живото Хрѣтосъ: а смѣрть та придобытокъ.

22 Ако ли, като живѣемъ съ тѣло то, можемъ іоще (да приносимъ) плодъ на мое то дѣло, шо да и зберемъ, не знамъ.

23 Зацюто производатъ ми оутѣсеніе и дрѣти, понеже имамъ желаніе да се разижремъ (ѿ тѣло то), и да вѡдемъ заеднѡ съ Хрѣта, зацюто това е многу по добродѣтели:

24 Но да стоимъ іоще въ тѣло то, весьма е потребно за насъ.

25 И азъ и звѣстнѡ знамъ това, зацю ще да стоимъ (въ тѣло то) и ще да ѡстанемъ іоще нѣколко време заеднѡ съ сички те насъ, за ваше преблѣженіе и за радостъ на-вѣра та,

26 За да се предмножи похвала та наша во Хрѣта Исѡса заради мене чрезъ мое то дохожденіе пакъ коды насъ.

27 Токму живѣйте приличнѡ споретъ еѡангеліе то Хрѣтово, шото и ако доидемъ и видимъ въ, или не доидемъ, да чдемъ за васъ, зацю стойте тѣрди (съ истина та) въ еднѡ дѡхъ, и коритесе единодѡшнѡ за вѣра та еѡангелска (самоволнѡ:)

28 И не оустрашаватесе ѡнюдъ ѿ противнищъ те: което ще да вѡде за нѣхъ

оубо знакъ на-погнбелъ та ѿмъ, а вамъ (знакъ) на-спасѣніе то, и това є ꙗко Бѣга.

29 Защото вамъ є дарувано, колкото спореть Хрѣта, не самъ да вѣрвате въ него, но и да страдате за него:

30 Като имате толикушати подвигъ каковыто сте видѣли въ мене, и сегѣ слѣшате за мене.

ГЛАВА В.

Ако има прочее нѣкое оутѣшеніе во Хрѣта, ако (има) нѣкоя оутѣха любовна ако (има) нѣкое согласіе дѣховно, ако (има): нѣкое со жалѣніе сердѣчно,

2 Я, то направѣте моѣ та радость совершѣнна, като имате єдинакво мѣдарованіе, и єдинаква любовь, и като сте єдинодушни и єдиномысленни:

3 (Не творѣте) нищо съ прѣвнѣе, или съ тщеславіе, но со смиреномѣдріе стрѣжайте єдинъ дѣругого по горенъ ꙗко себѣ си съ честь та.

4 Не глѣдайте секой (самъ) за своѣ та полза, но секой (да глѣда) и за полза та на дѣруги те.

5 Това исто то да мѣдарувате и више цюто є (мѣдаруваѣ) и Исусъ Хрѣтосъ:

6 Който, понѣже кѣше съ образъ Бжїи, не помысли,

че є съ грабнѣтелство рабѣнъ съ Бѣга:

7 Но оумали себѣ си, понѣже прѣѣ образъ рабскїи, и бѣде подобенъ на чловѣцъ те, и показѣсе съ ѡкразатъ като чловѣкъ.

8 Смирї себѣ си, понѣже бѣде послѣшливъ дори до смѣрть, а смѣрть крѣстна.

9 За това и Бѣга го превознесе, и дарова мѣ име, което є по голѣмо ꙗко секое име:

10 Щото да се преклони прѣдъ името Исусово секое колѣно на-небесни те, и на-земни те, и на-подземни те:

11 И секой ѡзыкъ да исповѣда, зацѣ Исусъ Хрѣтосъ (є) Гдѣ во славу на-Бѣга Сѣдѣ.

12 Тогѣ ради, возлюбленїи мои, каквото всегда сте ме слѣшали, не самъ когато самъ кодѣ васъ, но по многого сегѣ, когато не самъ тамъ, со страхъ и трепераніе трудѣтесе за своѣ то спасѣніе.

13 Защото Богъ є който дѣйствива въ васъ и исканіе то и творѣніе то, по (своѣ то) благоволѣніе.

14 Сички те (ваши дѣла) творѣте безъ роптаніе и (безъ) размышленіе.

15 За да бѣдете не повинни и чисти, чѣда Бжїи не порочни по средѣ нечестивъ и развращенъ родѣ по мнѣ:

дѣ който трѣбва да свѣтите като слжнѣ въ мѣрѣ,

16 Като се държите за оученіе то на (вѣчнѣша) живѣтъ, за похвалѣ моѣ въ деньлѣтъ Хрѣтово, защото не сѣмъ се подвижалъ на празанш, и не сѣмъ се трудилъ всѣде.

17 Но ако се и заклѣмамъ като жертва за жертва та и за богослуженіе то на-ваша та вѣра, радвамсе и раддамсе со сички те васъ:

18 Такѣ и вше се раддвайте и раддвайте съ мене.

19 И надамсе на Господа Исуса зацо скорш ѣе да провсдимъ Тимотеѣа къ вамъ, да и дзв бждемъ благодаршенъ, като раздмѣемъ за ваше то сочюаніе.

20 Зацо то никого немамъ равносѣрденъ, който да се попечѣ за васъ така искреннш (като него).

21 Зацо то сички те (друзи) своѣ та полза трасятъ, а не това цюто (иска) Исуса Хрѣтово.

22 Я вѣрность та негова вше знѣете, зацо то ѣи ми ѣе послужилъ въ благовѣствованіе то, като чадо на Отца (своего).

23 Него прочее мѣслимъ да прѣтимъ (кодъ васъ) дѣкѣ, цомъ оузнѣемъ като ѣе да бжде съ мене.

24 И надамсе на Гдѣа, за-

цо и самъ скорш ѣе дѣдемъ кодъ васъ.

25 Но помыслихъ (зацо ѣе) по потребно да прѣтимъ къ вамъ ВпаФродѣта, брата и спомощника и сподвижника моего, а вашего посланника, който ми много помагѣ въ потрека та моѣ:

26 Монеже съ голѣмо желаніе желѣеше (да въ види) сички те васъ, и тѣжеше, зацо то сте чѣли че ѣе болѣдвалъ.

27 И воистиннѣ коледавѣ до смѣрть: но Бгъ го помилова: и не самш него но и мене за да не прѣимемъ (и дръга) скорбь врѣхъ скорбь та ми.

28 По скорш го прочее прѣтихъ, за да го видите пакъ, и да се возраддвате, и дзв да бждемъ ею безпечаленъ.

29 Прѣимете го прочее заради Гдѣа со сичка радость, и имайте такива (като него) на чѣсть:

30 Зацо то за дѣло то Хрѣтово дори до смѣрть се приближѣи, и самшачъ живѣтъ свой презрѣ, да исполни служеніе то, коѣто сами вше не мѣжехте да ми ижвжршите.

ГЛАВА Г.

Прочѣвѣ, братіѣ мои, раддвайте се въ Гдѣа, и дзв се

не лѣшимъ да ви пишемъ
това исто то, а вамъ (Ѹ)
за оутверженіе.

2 Вардѣтесе ѿ нѣта та,
вардѣтесе ѿ злыѣ работни-
цы вардѣтесе ѿ (ажайко
то) ѿкрѣзаніе.

3 Защото нѣ сме (истин-
ны) ѿкрѣзани, които сѣд-
жиме на Кг҃а по духъ, и
хвалимесе съ Исуса Хр҃та,
а не надамесе на плѣтско
то (ѿкрѣзаніе):

4 Яко и да мѣжемъ азъ да
се надамъ на плѣтско то
(ѿкрѣзаніе), и ако др҃гѣ
нѣкой мысли да се надѣе
на плѣтско то (ѿкрѣзаніе),
азъ по много (можемъ):

5 Които самъ ѿкрѣзанъ
въ осмьатъ дѣнь, (и самъ)
ѿ Израилевьшачъ родъ, ѿ ко-
лѣно то Веніаміновс, Вврѣ-
инъ и Еврѣн, и по законъ
Фарісей.

6 ѿ ренность гонихъ цер-
ква та Кж҃іа и споретъ прав-
да та законна бѣхъ не по-
роченъ.

7 Но онова цюто ми бѣше
(тогава) придобѣтокъ, него
вмѣнихъ заради Хр҃та цюта

8 И войстиннъ сичко вмѣ-
навамъ цюта споретъ пре-
восходство то на познаніе
то на Исуса Хр҃та Га да
могѣ, заради когото се
ѿтцетихъ ѿ сичко, и вмѣ-
навамъ сичко за смѣты, да
придобѣмъ Хр҃та,

9 И да се намеримъ въ него,
защото немамъ своѣ прав-
да коѣто (пронсхѣди) ѿ за-
конатъ но (правда)та коѣ-
то (пронсхѣди) чрезъ вѣра
та во Исуса Хр҃та, (сѣ-
рѣчь) правда та, коѣто (се
дава) ѿ Кг҃а чрезъ вѣра та:

10 За да познаемъ и него,
и сила та на воскресеніе то
мѣ и соощеніе то на стра-
даніа та мѣ, и подѣвнъ
немъ да оумремъ,

11 За да достигнемъ, ако
Ѹ възможно, въ воскресеніе
то на мѣртва те.

12 И не (говѣримъ) за цю
прѣяхъ веке (воздааніе то),
или за цю стигнаха веке въ
совершенство то: но тѣр-
чимъ дано стигнемъ оно-
ва, за коѣто и стигнатъ
бѣдохъ ѿ Исуса Хр҃та.

13 Брачїе азъ не мыслимъ
да самъ стигнахъ, но самъ
Ѹ дано (знамъ) за цю завра-
нимъ оныхъ (работы) коѣто
Ѹстанватъ назадъ, а про-
стирамсе въ оныхъ коѣто са
напрѣдъ,

14 И тѣрчимъ да стигнемъ
къ воздааніе то на нечесно
то знаніе Кж҃іе чрезъ Исуса
Хр҃та.

15 Които сме проче совер-
шенни това да мѣдрѣваме:
но ако вые мыслите др҃го
пче за нѣщо, Кг҃ъ и това
цѣ да вы ѿкрѣе.

16 Но въ това цюто сме

стигна́ли, това̀ исто́ то да мѣдѣрѣваме, и́ съ това̀ пра́вило да живѣеме.

17 Подража́тели мене́ бы́вайте, бра́тіе, и́ гледа́йте съ внима́ніе о́нѣа ко́йто хо́датъ така́, какъ́то и́ма́те при́мѣръ на́съ.

18 Защо́то мнози́на хо́датъ (и́накъ), за ко́йто мно́го пѣти самъ ви гово́рилъ, и́ сегѣ́ съ пла́чь ви гово́римъ, за́що са врази́ на Хрѣ́товшатъ крѣ́стъ:

19 На-ко́йто конѣ́цо ѣ́ по-гибѣ́ль, че́рево то и́мъ Бѣ́ъ, и́ сла́ва та (своѣ́ полагатъ) въ́ сра́мни те (дѣла́) свои́, они́ мѣдѣрѣватъ зе́мны те (вещи́).

20 Я́ наше́ то житі́е ѣ́ на не́бо то, ѿ́ гдѣ́то и́ спаси́теле́а ѡ́жди́аеме Гдѣ́а на́шего́ Исуса́ Хрѣ́та:

21 Ко́йто ще́ да прѣшврази́ наше́ то хо́до тѣ́ло, за да бѣ́де сообра́зно на сла́вно то не́гово тѣ́ло, спорѣ́тъ дѣ́йство то, че́резъ ко́ето мо́же самъ да по́корѣва на се́бе си́ сичко́.

ГЛАВА Д.

ТОГѠ́ ра́ди, бра́тіа мои́ возлю́бленни́и и́ вожде́лѣнни́и, (ко́йто, сте) ра́дость и́ вѣ́нѣцъ мѣ́й, така́ сто́йте въ́ Гдѣ́а, возлю́бленни́и.

2 Мо́лимъ Бѣ́уо́дѣю, мо́лимъ

и́ О́внѣ́тѣхю́, това̀ исто́ то да мѣдѣрѣватъ въ́ Гдѣ́а:

3 Мо́лимъ и́ те́бе и́скрен- нѣ́й мо́й дѣ́же, да и́мъ спо- мо́цествѣ́вашъ, за́що́то о́- ни́ зѣ́днѣу́ съ мене́ се́ трѣ́ди́ха въ́ благовѣ́ствовѣ́- ніе́то, и́ съ Бла́имента, и́ съ дѣ́рзи те мои́ спомо́щни́цы, на-ко́йто и́мена́ та (се напи- са́ха) въ́ кни́ги те живѣ́тны.

4 Ра́дѣ́вайте се́ все́гда въ́ Гдѣ́а, и́ па́къ ще́ да рече́мъ, ра́дѣ́вайте се́.

5 Крото́сть та́ ва́ша да бѣ́- де и́звѣ́стна на сички́ те че́ловѣ́щы.

6 Гдѣ́ ѣ́ бли́зд, не́майте по́печѣ́ніе за ни́що, но во всичко́ (нѣ́що) ка́зѣ́вайте на Бѣ́а свои́ те проше́ніа съ мо́литва и́ мо́леніе, и́ съ благода́реніе́.

7 И ми́ръ Бѣ́гѣ́й, ко́йто прѣвосхо́ди се́кой о́умъ, ще́ да сохрани́ ва́ши те се́рдѣ́а, и́ ва́ши те помы́шленіа во Хрѣ́та Исуса́.

8 Проче́е, бра́тіа мои́, сич- ко́ що́ ѣ́ исти́нно, що́ ѣ́ че- стно́, що́ ѣ́ пра́ведно, що́ ѣ́ чи́сто, що́ ѣ́ лю́бѣ́зно, що́ ѣ́ достохвѣ́лно, ко́ето ѣ́ до- бродѣ́тель, и́ ко́ето (произ- во́ди) похвѣ́ла, за не́го мы- слѣ́те.

9 Ко́ето сте и́ наѣ́чили, и́ че́ли, и́ видѣ́ли въ́ мене́, то- ва́ творе́те: и́ Бѣ́ъ на-ми- ратъ ще́ да бѣ́де съ ва́съ.

10 Возрадовѣхсе вѣсмѣ въ Гдѣ, зашто начинахте вѣке да радите пакъ за мене: Из когото ѿ (всегда) радехте, но негдѣно то време ви възбранаваше.

11 И не говоримъ това, зашто самъ ѿскѣдѣнь: по нѣже азъ се навикнахъ да самъ доболѣнь съ това, което ѿмамъ.

12 Знаемъ да живѣемъ ѿ скѣданъ знаемъ ѿ ѿзобилнъ: во всѣко (време), ѿ въ се какви (случаи) се навикнахъ да самъ ѿ сътъ ѿ гладенъ, да самъ ѿ во ѿзокіліе ѿ въ скѣдость:

13 Изъ сѣчко можемъ съ помощьта Исуса Христа.

14 Обаче добре сторихте, зашто прѣхте оучаствіе въ моята скорь.

15 И знаете ѿ вше, Філіппіане, заштокогато ѿзлѣзохъ изъ Македоніа, ѿ начинахъ да проповѣдавамъ евангеліе то (въ васъ), ни една цѣрква ми не даде нѣщо, нито зехъ нѣщо (ѿ нѣкоя), но самъ ѿ едни васъ.

16 Зашто вше ѿ въ Солонъ ми пратихте ѿ е-

днѣшъ ѿ двѣшъ што ми кеше потребно.

17 Не зашто ѿскамъ да наѿне, но ѿскамъ плодъ, който трѣбна да се оумножава за ваша та полза.

18 Изъ прѣхъ сѣчко, ѿ ѿзобиленъ самъ: оудоволихсе, като прѣхъ ѿ епафродита што сте ми пратили, (като) благовоина мѣрима, жѣртва прѣтна, благовоина на Бгѣ.

19 Я Бгѣ мой да ѿсплани чрезъ Исуса Христа секоя потребна ваша споретъ богатство то си со слава.

20 Я на Бгѣ ѿ Сѣа нашего (да бже) слава во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

21 Поздравѣте секого стѣго во Христа Исуса. Поздравлаватъ въ (сѣчки те) братѣ, който са съ мене.

22 Поздравлаватъ въ сѣчки те свѣти, а най вече Оніа, който са ѿ Кесаревшатъ домъ.

23 Благодачь та на Гдѣ нашего Исуса Христа (да бже) со всѣчки те васъ. аминь.

† Бже написано ѿ Римъ чрезъ епафродита.

КЪ КОЛОССЯВМЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

Павелъ апостолъ Исуса Христа въ вола та Бжїа, и Тимодей братъ,

2 На свати те и вѣрни те братїа во Христа Исуса, които се намируватъ въ Колосси: благодать и миръ (да бжде) вамъ ѿ Бга Сїа нашего, и ѿ Гда Исуса Христа.

3 Благодариме Бга и Сїа на Гда нашего Исуса Христа когато се молиме непрестанно за васъ:

4 Понеже чухме вѣра та ваша во Исуса Христа, и любовь та, която имате къ сички те свати.

5 Заради надежда та, която е приготвена на небеса та, и за която сте по напредъ члани, когато ви куде проповѣдана истина та на евангелїе то.

6 Коего се проповѣдва оу васъ, каквото и по сичкиа та свѣтъ: и приноситъ плодъ и расте, каквото и по между васъ, ѿ онши день, въ който сте члани и раздѣлани бжїа та благодать въ истина та:

7 Каквото сте се и надчи-

ли ѿ впафраса возлюбленнаго спомощника нашего, който е вѣренъ служитель Хрстовъ за васъ:

8 Който и ѿбави намъ ваша та любовь, която имате чрезъ Дха (свѣтаго).

9 Затова и ние ѿ който день сме члани (това), не престанваме да се молиме, и да просиме (ѿ Бга) да се исижаниа съ (совершенно) познанїе на негова та вола во всака премъдрость и раздѣленїе духовно:

10 За да живѣете (каквото е) достойно на Бга, и да му оубождаете во сичко като принесите плодъ во всако добро дѣло, и растете въ познанїе то бжїе.

11 И като наакидвате со секаква сила спорегла держана та на негова та слава, да претърпѣвате сички те (злостраданїя) и да бждете великодушни съ радость:

12 И (така) да благодарите Бга и Сїа, който ны е оудостоилъ да бждеме со причастници на наследїе то на свати те во свѣтлость:

13 И който ны е и званиа

Ѣ ТЕМНА ТА ВЛАСТЬ, И ПРЕ-
МЪСТИЛЪ НЫ Ё ВЪ ЦАРСТВО
ТО НА-ѢНА СВОЕГѢ ВОЗЛЮ-
БЛЕННАГѢ:

14 Чрезъ когото нѣе прѣлх-
ме ѣскѣплѣнѣе съ нѣгова та
крѣвь, ѣе прощенѣе грѣхѣвѣхъ:

15 Кѣйто ёе ѣкразъ на-нѣе
вѣдимагѢвѢ Бгѣа, ѣе рѣждѣнъ
по напредъ Ѣе сѣчки те
тѣари:

16 Защоото чрезъ нѣего вѣв-
дѣоха сѣзданъ сѣчки те (тѣа-
ри) што то са на небѣо то, ѣе
што то са на землѣа та вѣди-
мъ ѣе невѣдимъ, ѣко пре-
стѣоли те, ѣко господѣтва
та, ѣко начѣала та, ѣко влѣ-
сти те: сѣчки те чрезъ нѣего
ѣе за нѣего вѣвдѣоха сѣзданъ:

17 И тѣой ёе по напредъ Ѣе
сѣчки те (тѣари), ѣе сѣчки
те чрезъ нѣего се состоѣтъ:

18 И тѣой ёе главѣа на-цер-
кѣвно то тѣло, кѣйто ёе
начѣтокъ ѣе перѣсрѣденъ Ѣе
мѣртѣвѣ те, за да вѣде тѣой
прѣвѣ на сѣчко.

19 Защоото благобѣодно
кѣдѣ на Сѣѣа да се вѣелѣи
вѣ нѣего сѣчко то ѣсполнѣ-
нѣе (на-вожѣствѣо то):

20 И чрезъ нѣего да примѣи
ри со сѣебе сѣчко што ёе на
землѣа та ѣе на небѣо то, като
напрѣви мѣрѣзъ чрезъ нѣего
съ крѣвѣвѣ та на-нѣеговѣатъ
крѣстѣа.

21 И вѣсѣа, кѣйто бѣхѣтенѣ-
кога Ѣе чѣждѣнѣи ѣе вразѣи

(вѣѣи) съ помѣшлѣнѣе то
вѣ злѣи те дѣла,

22 Ѣега (вѣ) примѣири чрезъ
тѣло то на-нѣегова та плѣтъ
со смѣртѣ та мѣ, за да вѣ
предѣтѣви свѣтъ ѣе непѣрѣч-
нъ ѣе непѣвѣннъ предъ сѣебе:

23 Ыко сѣамъ стоите тѣвѣр-
ди ѣе непоколебѣимѣи вѣ вѣ-
ра та, ѣе не Ѣепадѣнете Ѣе на-
дѣжда та на-Ѣеагѣелѣе то,
кѣето сте чѣли, ѣе кѣето вѣв-
дѣе проповѣданѣо на сѣекоа
поднебѣсна тѣварѣ, на кѣеко
самъ ѣзъ Павѣлъ сѣдѣжѣтель.

24 Ѣега се рѣдѣвамъ вѣ
мѣо те страданѣа за вѣсѣа,
защоото дополнѣнамъ вѣ
мѣо то тѣло недѣстѣтскѣтъ
на-скѣрки те Хрѣтѣовѣ за нѣе-
гово то тѣло, кѣето ёе цѣр-
кѣва та:

25 На кѣето ѣзъ вѣвдѣоха
сѣдѣжѣтель смѣртѣа Бѣѣе то
смѣтрѣнѣе, кѣето ми кѣдѣ
дѣдено заради вѣсѣа да про-
повѣдамъ полнъ слѣво то
Бѣѣе;

26 (Ѣеиѣчѣ) тѣаинѣство то,
кѣето ёе сѣкровѣннѣо Ѣе вѣксѣе
те ѣе Ѣе рѣдове те, ѣе сѣга се
ѣзавѣи на нѣегови те свѣтѣи:

27 На кѣйто пеискѣа Бѣѣа
да покѣже, какѣво ёе богѣт-
ство то на-товѣа сѣавнѣо
тѣаинѣство по междѣ мѣзѣч-
ницѣ те, кѣето (когатѣтѣво)
ёе Хрѣтѣогъ по междѣ вѣсѣа,
(кѣйто ёе) надѣжда на-сѣа-
ва та:

28 И когото ние проповѣ-
дывае, като совѣтывае
секого челоуѣка и като по-
учаваме секоа премъдрость,
за да представиме секогс
челоуѣка совершенъ во Хрѣта
Иисуса.

29 За което се и прѣдимъ
и подвижаваме споретъ не-
гово то дѣйствиє, което се
дѣйствена въ мене съ сила.

ГЛАВА в.

ЗАЩОТО азъ йскамъ да
знаете вые, колкавъ (го-
лѣмъ) подвигъ ймамъ за
васъ, и за оныа който се
намѣриватъ въ Лаодикіа (и
во Іераполь), и за сички те
който не са видели лицето
ми тѣлесно:

2 За да се оутѣшатъ сер-
ца та ймъ, който са соеди-
нени въ любовь, и да се
убогататъ со секоя совер-
шенъ разумъ, щото да по-
знаатъ тайнство то на-
бѣга и Сѹда, и на Хрѣта:

3 Въ когото са сокрови-
ни сички те сокровища на
премъдрость та и на зна-
ніє то.

4 И това ви гогоримъ да
не бѣ въ прелестила нѣкой
со сладкорѣчіє.

5 Защото ако и да шест-
ствывамъ съ тѣло то, но съ
дхатъ самъ всегда съ васъ
и радывамсе, понеже глѣ-
дамъ вашата чинъ, и твер-

достъ тѣ, кѣато ймате въ
вѣра та Хрѣтова.

6 Каквото сѣте проче прѣа-
ли Хрѣста Иисуса іада, така
и ходѣте по него.

7 Понеже сѣте вкоренени и
установани въ него, и оу-
тверждени въ вѣра та, как-
вото кьдохте научени, и
прѣдпшвате въ нѣа съ бла-
годареніє,

8 Братіє, вардетесе добре,
да вы не прелести нѣкой съ
Філософіа и съ ибстословна
лість, по преданію челоуѣ-
ческомъ, по стіхїи те на-
міратъ, а не по Хрѣта.

9 Защото въ него живѣе
сичко то исполніє на бо-
жество то тѣлесно:

10 И вые сѣте исполнени въ
него, който є глава на всѣ-
кое началство и власть:

11 Въ него и ѹбрѣзани
кьдохте въ ѹбрѣзаніє не-
рѣкотворенно, за да скле-
чите тѣло то грѣховно на-
плоть та, и това є ѹбрѣ-
заніє то Хрѣтово:

12 Понеже се спогрѣкохте
нѣмъ съ крещеніє то, въ коє-
то и воскреснахте заедно
съ него чрезъ вѣра та, (ко-
то ймате) въ дѣйствитѣл-
на та сила Бжїа, който го
воскреси ѿ мѣртвы ти.

13 И васъ, който кѣхте
мѣртви заради грѣховѣ те,
и заради неѹбрѣзаніє то
на наша та плоть, ѹживи

ЗЪЕДИШЪ СЪ НЕГО, ПОНЕЖЕ ВИ ПРОСТИ СІЧКИ ТЕ ГРѢХОВЕ:

14 И ЗАГЛАДИ РЪКОПИСАНІЕ ТО, КОЕТО БѢШЕ НА ВРЖУХЪ НАСЪ, СЪ ОУЧЕНІА ТЯ, КОЕТО БѢШЕ СОПРОТІВНО НАМЪ, И НЕГО ВДИГНА ѿ СРЕДЪ, И ЗАКОВА ГО НА КРЕСТАТЪ:

15 И СОБЛѢЧЕ (СИЛА ТЯ) НА НАЧАЛСТВА ТЯ И НА ВЛАСТИ ТЕ, И ПІВНШ ГИ ПОГРАМИ, ПОНЕЖЕ ГИ ПОКЪДИ ТОРЖЕСТВЕННШ НА КРЕСТАТЪ.

16 НИКОИ ПРОЧЕЕ (НЕ ТРЕБОВА) ДА ВЪ ѿСЪЖДАВА ЗАРАДИ ПІДЕНІЕ ТО, ИЛИ ЗАРАДИ ПІЕНІЕ ТО, ИЛИ ЗАЩО ТО ПРАВИ ТЕ РАЗЛІЧИЕ ПО МЕЖДЪ НѢКОИ ПРАЗДНИЦЪ, ИЛИ НОВОМѢСАЧІА, ИЛИ СЛАВѢТЪ:

17 КОИТО СЯ (САМЪ ЕДИНЪ) СЪНКА НА ОНІА (ВѢЩИ) ЩОТО ЩЕ ДОЙДАТЪ, А ТѢЛО ТО (Е) ХРѢТОСЪ.

18 НИКОИ (НЕ ТРЕБУВА) ДА ВЪ ПРЕЛІЦАВА ПО ВОЛА ТЯ СИ СО СМІРЕНОМЪДРІЕ И СЪ СЛАЖЕНІЕ ТО НА АГГЕЛИ ТЕ, КАТО ОУЧИ ОНОВА ЩОТО НЕ Е ВИДѢЛЪ, И ГОРАНСЕ КЕЗДМНШ СЯ ПЛОТСКІАТЪ СВОЙ ОУМЪ.

19 И НЕ ДЪРЖИТЕ ЗА ГЛАВА ТЯ (ХРѢТА), ѿ КОАТО СІЧКО ТО ТѢЛО, КАТО Е СЛАБЕНО И СВЪРЗАНО ЧРЕЗЪ СЛАБОВЕ ТЕ И СОЮЗЪ ТЕ, РАСТЕ СЪ РАСТѢНІЕ КЪЖЕ.

20 АКО СТЕ ОУМРЕЛИ ПРОЧЕЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА ѿ СТИХІИ ТЕ НА ТОВА СВѢТЪ, ЗАЩО СЕ

ДЪРЖИТЕ (ПАКЪ) ЗА (ТІА) ѿБЫЧАЙ, КАЧО ЧЕ ЖИВѢТЕ НА СВѢТЪТЪ;

21 (СІРѢЧЪ) ДА НЕ ПОХВАНИШЪ (ТОВА), ДА НЕ ВЪДЕНШЪ (ѿ ЧСВЪ), ДА СЕ НЕ ПРИКОСНЕШЪ (ДО ТОВА): КОИТО СІЧКИ ТЕ СЕ РАЗВАЛАТЪ КАТО ГИ ОУПОТРЕКАВА НѢКОИ,

22 И (ѿСНОВАНИ) СЯ НА ЗАПОВѢДИ И ОУЧЕНІА ЧЕЛОВѢЧЕСКИ:

23 КОИТО (ЧЕЛОВѢЦЪ) ИМАТЪ (САМЪ) ЕДИНЪ ВИДЪ НА-ПРЕМЪДРОСТЪ ТЯ, (ПОНЕЖЕ СЯ СОЕДИНЕНИ) СО САМОПРОИЗВОЛНО БГОСЛАЖЕНІЕ СО СМІРЕНОМЪДРІЕ, И СЪ ПРЕЗРѢНІЕ НА ТѢЛО ТО, И СЪ НѢКОЕ НЕМАРЕНІЕ ЗА НАСЪЩЕНІЕ ТО ПЛОТСКО.

ГЛАВА Г.

АКО СТЕ ВОСКРЕСНАЛИ ПРОЧЕЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА, НЕКЕСНЫ ТЕ (РАКОТЫ) ТРАСІТЕ, ГДѢТО И ХРѢТОСЪ СЪДИ ѿ ДЕСНА ТЯ СТРАНА НА БГА (СЪЦА).

2 ЗА НЕКЕСНЫ ТЕ (РАКОТЫ) МЫСЛІТЕ, А НЕ ЗА ЗЕМНЫ ТЕ.

3 ЗАЩО СТЕ ОУМРЕЛИ, И ЖИВОТО ВАШЪ Е СКРЫТЪ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА ВЪ БГА.

4 И КОГАТО СЕ ПІВИ ХРѢТОСЪ ЖИВОТО ВАШЪ ТОГАВА И ВИЩЕ ДА СЕ ПІКИТЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ НЕГО ИЪ СЛАВА.

5 ОУМЖРТВЕТЕ ПРОЧЕЕ ОУДАШ ТЕ ВАШИ ЗЕМНЫ СЛАДОДѢАНІЕ ТО, НЕЧИСТОТЪ ТЯ,

страсть та, зло та похоть, и лакомышата придобытокъ който е ѿ дшлослуженіе:

6 Заради който дохожда гнѣвъ Бжїи на непокоривы те человекы.

7 Въ които и вые нѣкога ходиште, когато живѣихте въ нихъ.

8 Я сегѣ веке ѿставѣте и вые сички те тѣла (злинѣ, сирѣчь) гнѣватъ, простъ чѣ, злоба та, худленіе то, сквернословіе то ѿ ваши те оуста.

9 Не ляжете єдинъ другиго, като соклакохте вѣхтатъ человекъ съ дѣлата мѣ.

10 И ѿклакохтесе въ невшатъ, който се ѿкновлава съ познаніе то, но ѿкразна єногова който го є создалъ.

11 Гдѣто нема Валинъ ни ѿдѣанинъ, или ѿкрѣзанъ и неѿкрѣзанъ, иноплеменникъ и єквѣанинъ, ракъ и свободенъ, но Хрѣтосъ є сичко и въ сички те.

12 Ѿвлечетесе проче като избранныи Бжїи свати и возлюбленни въ милосердіе, благость, смиреномдріе, крѣтостъ и долготерпѣніе.

13 Като преносите єдинъ другимъ, и прощавате єдинъ другимъ, ако нѣкой на нѣкого има жѣлка, каквото и Хрѣтосъ є простилъ насъ, така и вые (прощавайте).

14 Я найвече ѿ сички те (тѣла ѿвлечетесе) въ любовь, коато є соузъ на-свершенство то.

15 И миръ Бжїи да цѣрсиава въ ваши те сердца, въ който сте и призвани въ єанѣ, и благодарны бждѣте.

16 Оученіе то Хрѣтово да се вселява въ васъ и зовѣлаш, со всѣка премдростъ: и побѣдайте и враздмѣвайте єдинъ другиго съ ѿзлмѣ, и съ славословіа, и съ пѣсни дхѣвны, като пойте съ благодареніе въ сердца та си на Гдѣ,

17 И сичко нѣщо цото правите со слово или съ дѣло, сичко (правите) во име то на Гдѣ Исуса Хрѣта, като воздѣвате благодареніе на Бга Сїдѣ чрезъ него.

18 Женѣ покорявайте се на свой те мъжѣ, каквото цю прилича, по Гдѣ.

19 Мъжѣ ѿвѣчайте женѣ те ваши, и не ѿгорчавайте се на нихъ.

20 Чѣда, слышайте родитѣло те си во сичко: за цюто това є сугѣдно на Гдѣ.

21 Отцы, не раздражайте свой те чѣда, да не и згѣдватъ оусердіе то.

22 Раки, слышайте во сичко зѣмны те ваши господари, не предаѣте очѣ те имъ

(самъ) да слагивате като
человѣкободници, и не съ
прососрдѣніе; и въ бойтесе
Бгѣа.

23 И сичко що творите,
творѣте го ѿ (сичка та си)
душа, като (че го праите)
на Гда, а не на человекѣште:

24 Понѣже знаете, защо ѿ
Гда ще да примите за за-
плата наследіе: зашто на
Хртѣ Гда слагивате.

25 И койго прани (ардги-
мъ) ѿ кидатъ, ще приѣме (за-
плата та си) погубѣта ѿ
кида, зашто Бгѣ не глѣ
да на лицѣ.

ГЛАВА Д.

ГОСПОДЯРИ, давайтє на
слагиваніе си праведно, то и
щото имъ се нада, понѣже
знаете, защо и въше има че
господарь на некѣ то.

21 Вждѣте герпѣливи въ
молигнѣта, и бѣдрствивайтє
въ нѣа съ благодаріиѣи.

3 И молѣтесе заедно и за
насъ, да ни ѿворит Бгѣ вра-
та на слово то, за да про-
повѣдываме тайнство то
Хртѣоно, заради коѣто самъ
и вжрзанъ.

(4) Да го и забивмъ така,
какно то що трѣбна да го
проповѣдывамъ.

5 Раздвнмъ се ѿ входѣте
и вѣшнитє, и иекдвнмъ
примѣто.

6 Слово то наше (да въ-

ва) сікога со сладость, при-
правено со солъ; за да знае-
те какво трѣбна да ѿго-
варатє секомѣ.

7 За мене (какви се на мѣ-
ривамъ) сичко ще ки кажѣ
Тѣхѣа возлюбленнѣи кратѣ
и вѣрнѣи слагивателъ и си-
моциникъ въ Гда:

8 Когото ки пращамъ за
това, исто то, да раздвѣте
за насъ, и да оутѣши на-
шнѣте серца.

9 Заидмъ съ Снисіма вѣр-
наго и возлюбленнаго кратѣ
(нашего) който ѣ ѿ наше
то отѣчество: они ще да
ки и скажатъ сичко за тѣва.

10 Поздравлява въ Ярі-
старѣ сплѣнникъ мой, и
Марко ивѣкъ Варнавоки за,
когото сте приѣли (мои те)
заповѣди: ако дойде кодъ
насъ, приѣмѣте го:

11 И Исидѣа, който се на-
рича Исѣа, който са ѿ ѿ-
брѣзанъ те, тѣа самъ са си-
моциникъ мой за цѣрство
то Кѣіе; който ми въдохъ
и оутѣшѣніе.

12 Поздравлява въ ракъ
Исидѣа Хртѣоки БпаФрасъ,
който ѣ ѿ наше то отѣчѣ-
ство, и всегда се подвижана
за насъ въ молигнѣте свои,
за да стѣитє совершѣни и
исполнени оу секомѣ болѣ
Бгѣа.

13 Зашто самъ свидѣтель
за него, че има много рѣв-

ността за васъ и за оныа
които се намѣрватъ въ
лаодікіа, и во Ирапѡль.

14 Поздравява въ пѣкѡ
врачь възлюбленый, и Ди-
мась.

15 Поздравяйте братѣа та,
които се нахождатъ въ ла-
одікіа, и Нѹмфана, и до-
машна та негова цѣрковь.

16 И когато се прочетѣ
това посланіе оу васъ, на-
правяте да се прочетѣ и въ
лаодікійска та цѣрква, и
да прочетѣте и выѣ онова

(което ще ви се прѣти) ѿ
лаодікіа,

17 И речѣте на Архіппа:
гледай да свършишъ докре-
служба та, която ти пріаля
ѿ ГѢа.

18 Поздравленіе съ моѣа та
рѣкѡ Павлова. Помѣнѣвайте
моѣ те оузы. Благодаѣтъ
(Бжѣа да вѣде) со сички те
васъ. ѡминѣа.

† Това посланіе къ Колосса-
емѣ кѣде написано ѿ Римѣ
чрезъ Тѹхика и Онісіма.

КЪ БОЛЪНАНСМЪ Я. ПОСЛАНІВ

ОУВѢТАГѢ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павлъ и Сѣлванъ и Ти-
моѣй на цѣрква та Болън-
ска въ Бѣа Сѹѣа, и ГѢа И-
сѣа Хрѣта: благодаѣтъ (да
вѣде) вамъ ѿ Бѣа Сѹѣа на-
шегѡ, и ѿ ГѢа Исѣса Хрѣта.

2 Благодариме Бѣа всегда
за сички те васъ и помѣнѣва-
ме вы въ молитвѣ те наші:

3 И неистѣннѡ смысла-
ваме предъ Бѣа и Сѹѣа на-
шегѡ дѣло то на- (наша та)
нѣра, и трѣдѣтъ на надѣж-
да та, която имате въ ГѢа
нашегѡ Исѣса Хрѣта:

4 Понѣже знаяме, възлю-
бленнии братѣа, защо на-
ше то избраніе (кѣде) ѿ
вѣа:

5 Защото наше то благо-
вѣствованіе не о вѣде къ
вамъ самѡ со слово, но и со
сила, и съ Дѹа свѣтаго, и
съ много (достовѣрни) сви-
дѣтельства: каквѡто и цю
знаете, каквѡ се трѣдѣхѡ
за васъ, когато вѣхѡме оу
васъ.

6 И выѣ вѣдохѡте подражѣ-
тели наші и ГѢни, понѣже
пріахѡте слово то съ радостъ

на-свѣтагѡ Дх҃а, оу҃ среда҃
голѣма бѣда,

7 **Що**то бѣдохте примѣръ
на сички те ѿнѣа, който
повѣроваха въ Македонїа
и въ йѡаїа.

8 **Защо**то не сѣмѡ слово
то гд҃а не се прочѣ ѿ васъ въ
Македонїа и йѡаїа, но и
вѣрата ваша (крато имате),
въ Бг҃а, разчѣсе по сѣкое мѣ-
сто, цюто не требѣва да го-
вориме нѣе нищо (за нѣа):

9 **Защо**то ѿни сѣми раз-
сказѣватѣ за насъ, каконѣ
входѣ имаме въ насъ, и как-
вѡ се ѡбжрѣхте къ Бг҃у ѡ
идаште, за да сѣбжи те на
ѣаного истинаго и живаго
Бг҃а:

10 **И** да чѣкате ѿнѣа мѣ
(да доїде) ѡ неко то, ко-
гото воскресѣ ѡ мѣртвахте,
(сирѣчь) Исѣа, който ны
изкаклава ѡ (ѿнѣи) гнѣвъ
цюто иде.

ГЛАВА В.

Понѣжѣ сѣми знѣете вѣе
кратѣе, зацо наше то до-
хощданѣ къ вамъ, не бѣде
на празанѡ:

2 **Но** ако и да пострадѣх-
ме по напредѣ, и оукорѣни
бѣдохме, каквото цю знѣе-
те, въ Філіппѡхте, дерзѣх-
ме съ Бж҃їа помоуѣ да про-
повѣдѣваме вамѣ ѣвѣаγγελїе
то Бж҃їе съ голѣмѣмъ трудѣмъ.

3 **Защо**то оуѣненїе то наше

не (бѣде) нито съ лѣжа,
нито съ нечїсто (намѣре-
нїе), нито съ лѣкавство:

4 **Но** каквото ны исехси
Бг҃ъ за достѡйни да повѣ-
ри намъ (проповѣданїе то)
ѣвѣаγγελско, такѣ говориме,
не като че оу҃гождаваме на
человѣцѡхте, но на Бг҃а,
който испѣтѣва серца҃ та
наши.

5 **Защо**то никога не го-
ворихѣме вамъ съ ласкѣтел-
ство, каквото цю знѣете:
нито съ причина за лѣкомѣ
придобѣтокѣ: Бг҃ъ (ѣ) сви-
дѣтель:

6 **Нито** исекаме слава ѡ че-
ловѣцѡхте, нито ѡ васъ,
нито ѡ дрѣги:

7 **И**ко и да мѡжехѣме да вы
ѡтагѣваме, като ипѡстоли
Хрїстѡви: но бѣдохме тиѣи
по междѣ васъ, каквото до-
илка та согрѣва своѣ те чѣда

8 **Понѣже** имаме (прѡчеѣ)
такѣва любовь за васъ, и з-
волихѣме не сѣмѡ ѣвѣаγγελїе
то Бж҃їе да ви предадѣме, но
и дѣшѣ те си, зацо то ни
бѣдохте возлюбленни.

9 **Понѣже** помните, братїа,
нашиятѣ трудѣ и подвїгѣ:
зацо и ноуѣа и денѣа
работѣхѣме (рѣкодѣлїе), за
да не ѡтагчїме никого ѡ
васъ, и (такѣ) ви проповѣ-
дѣхѣме ѣвѣаγγελїе то Бж҃їе.

10 **Вѣе** сте (сѣми) свидѣ-
тели и Бг҃ъ, зацо нѣе жи-

вѣлѹме преподобнѹ, и прѣвѣднѹ, и непорочнѹ поменѣдѹ васѹ, който вѣрѣвате.

11 Какво то прозвѣсте, защо секого ѿ васѹ, като отецѹ свой те чѣда.

12 Прѣдмонахѹме, и оутѣшѣнахѹме, вы, и мѹлехѹме, вы, да ходѣте (какво то е) личнѹ на вѣра, който вы е поканиа вѹ свое то църство и слава.

13 Заради това и нѣ кадо дариме вѣра непостѣннѹ, зашто, като прѣлѹхте слово то, което чѹхте ѿ насѹ, прѣлѹхте го не като слово чело, вѣческо, но като слово живѣе, каквото и про е воистиннѹ, което се и исполнава помеждѹ насѹ, който вѣрѣвате (сѹдѣло).

14 Защото вые, и братѣя. выдохте поддржатели на църквы те кѣи, който са по вѣдѣа (и вѣрѣватѣ) по Исуса Хрѣта, зашто това истото пострадахте и вые ѿ свой те единоплеменницѹ, каквото и омнѹ ѿ вѣдѣи те.

15 Който оубиха и гѣа Исуса, и неговѹ те прорѣцѹ, и насѹ и сиждаха, и на вѣра не оубождаватѣ, и насѹ чѣкѣ те челоуѣцѹ се сопротивлѣватѣ,

16 И возбранѣватѣ ни да говориме на мѣстѣи те за спасѣнѣе, за да исполнѣватѣ всегда мѣрата на свои

те грѣхове: но посетимѹ на нѣхѹ гнѣвъ (Бжїи) до нѣдѣи. 17 И нѣе крѣтѣе, ѿ каквото се ѿдѣлихѹме ѿ васѹ за мало време, ѿ лице то, а не е скрѣце то, сѹ по болѣе може да нѣе се мѣхѹме да видиме каково лице.

18 Затопа и искахѹме да асїдемѣ кодо насѹ, (азѣ сирѣчь Павелѹ) и еднѣждѣ и двѣждѣ: но не творѣ ни приагѣстѣе каганѣ та.

19 Зашто, кой е наша та надежда, или радость или вѣнѣца на похвала та ни; не е ли вые прѣдѣа да нашего Исуса Хрѣта и прѣшѣстѣе то неповѣрѣ.

20 Вые сте воистиннѹ слава та наша и радость та.

ГЛАВА I.

ЗЯРАДИ това, като не можеме вече да тѣрпиме, и зѹволихѹме да ѿстѣнемѹ во вѣдина самички.

2 И прѣтихѹме Тимоѣеа крѣта нашего и сѣжитѣла крѣта и спомѣщника нашего вѣ кадо вѣстѣи о нѣе то Хрѣтово, да вы оутверди, и да вы настѣви (да вѣдѣте постоѣннѣ) во вѣра та ваша.

3 Шото никой (ѿ насѹ) да се не колебѣе заради тѣа скорки: понеже звѣсте, защо на това истото сме ѿ прѣдѣлѣни.

4 Защото и когато кѣхѹме

когда насъ предсказѹхмѣ ви,
защо ще да теглиме бѣдѹ,
каквѣто не иислѹчи, и (ише
го) знѹете.

6: Баради тога и азѹ, ка-
то не можемъ вѣке да тѣр-
пимъ, прати хъ (Гимсѹеа)
да разѹмѣемъ вѣра та вѹша,
да не вѣждемъ иискѹсѣнѹа
иискѹсѣнѣмъ, и на прѹздѹмъ
вѣде нашѹ трѣдѹ.

7 И сѣга, качо доидѣ Ти-
модей къ намъ ѿ насъ, и
принесе ни докры вѣсти за
ваша та вѣра и любовь та,
и защо ны помните всегда
чистосердечнѹмъ, и желѹемѣ да
ны видите, каквѣто и нѣ
васъ:

8 Затова се оутѣшихмѣ,
кратѣ, за васъ, во всяка
та скоркѹ наша и нѣжда съ
ваша та вѣра.

9 Защото нѣе тогава сме
живи, кога то вѣе стоите
(тѣрди) въ Гдѹ,

10 Защото кое благодарѣнѣ
можемѣ да воздадемѣ нѣкѹа
за васъ, за сичка та радость
съ кѹшто се радѹваме зара-
ди васъ предъ Бгѹа нѹшего;

11 Ищѹка и денѹа се мо-
лимѣ (Бгѹ) съ полѣмо оусѣр-
дѣе да видимѣ вѹше то лице,
и да допжанимѣ основащѣто
недостѹпа на вѣра та вѹша.

12 И самъ бгѹ и Сѹщъ
нашъ, и Гдѹ нашъ Исѹса
Хрѹтѹа да оуправѹи наши-
дѣя пѹть къ вамъ.

12 И васъ Гдѹ да оѹмно-
жи, и да прѣмножи съ лю-
бовь та ѣдинъ къ дрѹгимъ,
и къ сички те (дрѹпите),
каквѣто що ѣ и наша та
къ вамъ:

13 За да оутѣрди ваши
те серца непорѹчнѹмъ сва-
тостъ та предъ Бгѹа и Сѹщѹа
нашего, въ иронѣстѹе то
на Гдѹа нашего. Исѹса Хрѹта
зѹеднѹ со сички те свѹтѹи
негови. Амѹнь.

ГЛАВА Д.

ПРОЧѢВЪ, брѹтѹа, молимѣ
и оѹтѣрѹимѣ ны презъ Гдѹа
нашего Исѹса Хрѹта, как-
вѣто цю стѣ прѣли ѿ насъ,
какви трѣкѹва да хѹдите,
и да оѹгождѹвате на Бгѹа,
(така) да прѣспѣвѹете по-
многѹ.

2 Защото ише знѹете как-
ви сме ви заповѣди дали
ѿ Гдѹа Исѹса.

3 Защото тага ѣ вола та
Бжѹа, (сирѣчь) свѹтостъ та
вѹша, (и) да се вѹрдите ѿ
каждодѣлѹнѣе то:

4 Щото да знѹе секой ѿ
васъ да сохранѹва своѣ то
тѣло въ свѹтостъ и чѣсть.

5 И не въ страсть похот-
на, каквѣто (цю прѹнатъ)
пѹзѹчницѹ те, който не
знѹатъ Бгѹа:

6 И никой да не прѣстѹпа
(прѣдѣлатъ си), и да лѹком-
ствѹва за нѣком вѣщѹ ма-

брѣта своегѡ: зашто ГДЬ
 ѣ ѡмститель за сички те
 тѣла (неправдѣ), каквѡто ѡ
 по напредѣ ви казвѣхми,
 ѡ оубѣрвѣхми.

7 Зашто бгѣ не нш ѣ
 призвалѣ на нечистотѣ, но
 на свѣтѡсть.

8 Кѡйто прочее ѡфжрл
 (това), не ѡфжрл человекѣ-
 ка, но бгѣ, кѡйто ѣ далѣ
 ѡ дхѣа своего свѣтаго въ
 насѣ.

9 ѡ за братолѡбие то не-
 мате потреба да ви се пише:
 зашто вше сами сте ѡ бгѣа
 навчени да ѡбвѣчате ѣдинѣ
 дрѣгго:

10 Понѣже творите това
 (братолѡбие) на сички те
 брѣтѣа, кѡйто се намѣрѣватѣ
 въ Македонѣа: ѡ молимѣ
 вш, брѣтѣе, да предспѣвате
 повече (въ това),

11 И да ѡмате честолѡбие
 да живѣете тихѡ, ѡ да си
 работите работѣа, ѡ да
 работите со свои те рѣце,
 каквѡто ви сме заповѣдали:

12 За да хсѣдите благочин-
 нш кѣ внѣшни те ѡ да не-
 мате никаква потреба (ѡ
 нишѣ).

13 И не ѡскамѣ, брѣтѣе, да
 не знѣете вше за оумрѣли
 те, за да не скорѣви те, как-
 вѡто (скорѣватѣ) ѡ дрѣгге,
 кѡйто не матѣ надежда.

14 Зашто, ако вѣрѣваме,
 зашто Исусѣа ѣ оумрѣлѣ ѡ

воскресналѣ, така ѡ бгѣа
 ѡнѣа, кѡйто са оумрѣли во
 Исусѣа, ще приведе заеднѡ
 съ него.

15 Зашто това ви гово-
 римесо слово ГДЬ не, зашто нѣе
 кѡйто живѣеме, ѡ кѡйто
 сме ѡстанѣли (на землѣа)
 до пришествѣе то ГДЬ не, не
 щѣме да превѣриме оумрѣ-
 лш те:

16 Зашто самѣ ГДЬ ще
 да слѣзе ѡ некѡ то, съ по-
 велѣнѣе, ѡ съ гласѣа ѡрѣаг-
 геловѣ, ѡ съ трѣбка вжѣа, ѡ
 кѡйто са оумрѣли во хрѣта,
 ще да воскреснатѣ по на-
 предѣа:

17 ѡ послѣ нѣе, кѡйто сме
 живи, ѡ кѡйто сме ѡстанѣ-
 ли (на землѣа), заеднѡ съ
 него ще вѣдеме грабнатѣ на
 ѡблацѣ, да срѣшнѣме ГДЬа
 на възвѣхѣ: ѡ така ще вѣ-
 деме всегда заеднѡ съ ГДЬа.

18 Заради това сѣтѣша-
 байте ѣдинѣ дрѣгго съ тѣа
 словеса.

ГЛАВА В.

ѡ за години те ѡ за вре-
 менѣа, брѣтѣе не ѣ нжда
 да ви се пише:

2 Понѣже сами вше знѣете
 ѡ звѣстнш, зашто господнѡ
 дѣнь така ще дѡйде, как-
 вѡто крадливѣцѣ ноцѣа:

3 Зашто, когато гово-
 ратѣ: (сегѣ ѣ) мирѣ ѡ без-
 страшиѣ, тогава напраснѡ

ЩЕ НАПАДНЕ НА НИХЪ ПОГИБЕЛЬ, КАКВОТО (ЩО НАПАДНУВА НАПРАСНУ) МЖКА ТА НА ТѢШКА ЖЕНА, И НЕ ЦИАТЪ ДА ИЗБѢГНАТЪ.

4 Но бѣе, братіе, не сте въ темнота щото да вы постыгнете (снѣи) денъката татъ.

5 Сички те бѣе сте снѣноне на вѣтатъ, и снѣноне на денъжтъ: не сте (снѣноне) на ношь тѣ, ни то на темнота тѣ.

6 Затова прочее не трѣкѣва да спѣме како дрѣги те, но да бодрѣтѣме и да сме трѣзвени.

7 Защото които спаватъ, ношь спаватъ: и които се оупиватъ ношь се оупиватъ.

8 И нѣ, понѣже сме (снѣноне) на денъжтъ, (трѣкѣва) да вѣдеме трѣзвени, и да се ѡклечѣме въ крона на вѣра тѣ и на любовь тѣ, и въ шлемъ на надежда тѣ на спасѣніе то:

9 Защото кѣтъ не ѣ ѡпредѣлилъ насъ за гнѣвъ, но за да получиме спасѣніе чрезъ Гѣа нашего Исуса Хрѣта,

10 Който ѣ оумрѣлъ за да вѣдеме живи нѣе (всегда) заедну съ него, и когато бѣиме, и когато спѣме.

11 Заради това оубѣравайте ѣдинъ дрѣгиго и назидавайте ѣдинъ дрѣгиго, каквото и цю творите.

12 И молимъ вы, братіа, познавайте снѣла, които се трѣдатъ по междѣ васъ, и са настоатели ваши въ Гѣа, и побчатъ вы:

13 И имайте ги въ голѣма локѣвъ заради дѣло то нишно: живѣйте мирну по междѣ секе.

14 И молимъ вы, братіа, въздмѣлавайте безчинны те, оубѣравайте малодѣшны те, помагайте на слакъ те, вѣдѣте терпѣливи камъ всички те.

15 Вардѣте, да не воздаде никой нѣкомѣ зла за зло:

16 Но всегда желайте добро то и ѣдинъ дрѣгигѣ, и на всички те.

17 Всегда се радѣвайте.

18 Молѣтесе кѣтъ непрестанну вѣдѣте благодарни (на кѣа) за сичко: защото тѣа ѣ вола тѣ вѣра въ васъ чрезъ Хѣта Исуса.

19 Дѣхатъ не оубѣравайте прорѣчества тѣ не прѣзирайте.

20 Сичко испѣтѣвайте: и дрѣжтесе за (снова) коѣто ѣ докро.

21 Ѣ секомъ зла вѣшь се вардѣте.

22 И самъ кѣтъ на миратъ да вы ѡснати всесопершенну во сичко:

23 И да сохрани нашиатъ дѣхъ и дѣша тѣ и тѣло то непорѣчно въ пришѣтнѣ

то на-ГДА нашего Исуса
Хр҃та:

24 Вѣренъ є, който є при-
звалъ васъ, който и цие да
сотвори (това):

25 Братіе, молѣте се (кѣ
и) за насъ:

26 Поздравѣте сички те
кратіа, съ цѣлованіе свѣто:

27 Вѣрнѣе вѣрнѣе въ
ГДА, да се прочете то на по-
сланіе предъ сички те свѣ-
тѣи братіа:

28 Благодаръ та на-ГДА
нашего Исуса Хр҃та (да бж-
де) съ васъ. Аминь.

† Перво то посланіе къ со-
удниану нанн сѣе ѿ Иоанна

29 Който цие прии матъ мѣка,

30 Който цие прии матъ мѣка,

31 Който цие прии матъ мѣка,

32 Който цие прии матъ мѣка,

33 Който цие прии матъ мѣка,

34 Който цие прии матъ мѣка,

35 Който цие прии матъ мѣка,

36 Който цие прии матъ мѣка,

37 Който цие прии матъ мѣка,

38 Който цие прии матъ мѣка,

39 Който цие прии матъ мѣка,

40 Който цие прии матъ мѣка,

27 Вѣрнѣе вѣрнѣе въ
ГДА, да се прочете то на по-
сланіе предъ сички те свѣ-
тѣи братіа:

28 Благодаръ та на-ГДА
нашего Исуса Хр҃та (да бж-
де) съ васъ. Аминь.

† Перво то посланіе къ со-
удниану нанн сѣе ѿ Иоанна

29 Който цие прии матъ мѣка,

30 Който цие прии матъ мѣка,

31 Който цие прии матъ мѣка,

32 Който цие прии матъ мѣка,

33 Който цие прии матъ мѣка,

34 Който цие прии матъ мѣка,

35 Който цие прии матъ мѣка,

36 Който цие прии матъ мѣка,

37 Който цие прии матъ мѣка,

38 Който цие прии матъ мѣка,

39 Който цие прии матъ мѣка,

40 Който цие прии матъ мѣка,

41 Който цие прии матъ мѣка,

42 Който цие прии матъ мѣка,

КЪ СОУЗНАНІЮМЪ ВЪ ПОСЛАНІЕ

СВѢТИГѸ АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА I:

Павелъ и Сиданъ и Ти-
мофей на цѣрква та солдн-
ска къ бѣа Сѣа нашего и
ГДА Исуса Хр҃та:

2 Благодаръ (да бжде) вамъ
и миръ ѿ бѣа Сѣа наше-
гъ и ѿ ГДА Исуса Хр҃та.

3 Всегда сме должни да
благодариме бѣа за васъ,
кратіа, какъ что цю є и пра-
ведно, защото вѣра та по
премногю нарацава, и оу-
множавасе любовь та на
сички те васъ по междъви:

4 Шото и самъ ние се хва-
лимъ за васъ по (сички те)
цѣрквѣ вѣи, за терпѣніе
то наше и за вѣра та ви
ко всички те гонѣніа и скор-
ки, който претърпѣвате:

5 (И това є) доказател-
ство на праведна сѣа
ви и, за да се сподобите
иже за царство то бжје, за
което и страдате:

6 Понеже є праведно предъ
бѣа, да воздаде скорби на
онѣа, който въ ѿскорбля-
ватъ:

7 И на васъ ѿскорбляеми
те ѿрада. Заедно съ насъ,
когато се яви (да дохожда)
ГДА Исусъ ѿ неба, то съ
Ангелы те на-воа та сила,

8 съ пламениъ огнь, за
да сотвори ѿмщеніе на о-
нѣа който не познаватъ
бѣа, и който не сѣдшатъ
євѣгемѣ то на-ГДА наше-
гъ Исуса Хр҃та:

9 Който цие прии матъ мѣка,

вѣчна погибель ѿ лице то
ГДА, и ѿ славата на-вси-
могущество то негово:

10 Когда дойде да се про-
слави пожедѣ смати те
свои, и да се покаже чюденъ
въ онъи дѣнь по междѣ
сички те, който вѣрѣватъ
(въ него), (защото повѣро-
вахте вше на свидѣтельство
то наше).

11 За това се и молиме
(БГД) всегда за васъ. да ны
направи БГД нашъ достой-
ны на-призваніе то свое,
и споретъ (своѣта) сила да
соверши всяко благогодное
дѣло, и дѣло то на-вѣра-
та ваша:

12 За да се прослави име
то на ГДА нашего Исуса
Хрѣта въ васъ, и нше въ не-
го споретъ благодать та
на-БГА нашего и на-ГДА
Исуса Хрѣта.

ГЛАВА В.

А колко то за пришествіе
то на-ГДА нашего Исуса
Хрѣта, и за наше то собраніе
са него, молиме въ братіе,

2 Да се не колебаете скор-
рѣ съ оумжтѣ си, и да се
не смущавате, ничто ѿ духъ,
ничто ѿ слово, ничто ѿ пи-
смо, като че е ѿ насъ (пра-
тено, и писана) зацю при-
ближава Хрѣтовшо дѣнь.

3 Никой да въ не и злжже
съ никаковъ начинъ: заис-

то (онъи дѣнь не ще да дой-
де) докѣ по напредѣ не дой-
де ѿстѣплѣніе то, и не поа-
внсе челоуѣко на-беззакѣ-
ніе то, съно на-погибель та,

4 Който се противи, и пре-
возносисе по горѣ ѿ сичко
нѣщо, коѣто се нарича бѣгъ,
или като свашенно се по-
чита, щото ще да сѣдне въ
цѣрква та Бжѣа като бѣгъ,
за да покаже себеси зацю е
бѣгъ.

5 Не помните ли, че іоще
когато живеехъ съ васъ, го-
ворехъ ни тѣа (рѣкоты);

6 И сега знаете онова коѣ-
то го възбранѣва, да се не
пѣви до своѣто мѣ време.

7 Защото тайнство то на-
беззакѣніе то се дѣйствѣва
ѿ време, но (не може да се
исполни) докѣ се не зѣме ѿ
свѣтѣтѣ онъи, който го
возбранѣва:

8 И тогава ще да се пѣви
беззакѣннико, когото ГДА
Исусъ ще да оубіе съ дѣ-
хатѣ на-оуста та си, и ще
да го доврши съ пѣвлѣніе
то на-своѣ то пришествіе:

9 Който (беззакѣнникъ)
ще да дойде по дѣйствѣ са-
танѣнскѣ со секаква сила, и
знаменіа и чуда лжливни,

10 И со секаква неправедна
лѣсть пожедѣ онѣа който
погивнѣватъ: зацюго не
возлюбиха истина та, за да
се спасатъ.

11 И заради това ще имъ прати Гдѣ действителна лѣсть, за да повѣрватъ на лжата.

12 За да се ѹсѣдѣтъ сички те, които не са повѣрвали на истината, но изколили са (да ѡстанѣ) въ неправдата.

13 Я ние сме длъжни да благодариме Бга всегда за васъ братіе, возлюбленніи ѡ Гдѣ, защото Бгъ въ ѹ избралъ ѡ край за да се спасете чрезъ ѡсващеніе то на дхатъ, и чрезъ истинната вѣра.

14 Въ които въ призна чрезъ наше то благоѡствованіе, за да наследите слава та на Гдѣ нашегѡ Исуса Хрѣта.

15 Тогѡ ради, братіе стѡйте (твѣрди), и дръште (добро) преданіѣ та, които сте научили или ѡ живѣ нашѣ гласъ или ѡ посланіе наше.

16 Я самъ Гдѣ нашъ Исусъ Хрѣтъ, и Бгъ и Сѡцъ нашъ, който ны ѹ возлюбилъ, и далъ ми ѹ оутѣшеніе вѣчно и надежда добра (своѣ та) благодѣть,

17 Да оутѣши серца та ваши и да въ оутверди во всяко (добро) оученіе, и въ дѣло добро.

ГЛАВА I.

ПР ОЧВѢ, братіе, молѣтесе за насъ да се распространи-

ва слово то Гдѣ, и да се слави, каквѡто и помежду васъ (се слави):

2 И да се избѣгнемѡ ѡ зло и лѣкѡвъ челоѡцѡвъ: защото нема оу сички те вѣра.

3 Но вѣренъ ѹ Гдѣ, който ще въ оутверди и сохрани ѡ зло то.

4 И имаме надежда на Гдѣ за васъ, заюо што ви заръчаме и стрдвѣте (го) и ще да (го) стрдвѣте.

5 Я Гдѣ да исправи серца та ваши въ люковъ та бжѣа, и въ терпѣніе то Хрѣтоно.

6 И заръчѣме ви, братіе, съ име то на Гдѣ нашегѡ Исуса Хрѣта, да се ѡдалѣчатѣ ѡ секогѡ брата, кѣн то ходи безчинно, а не по преданіе то коѣто ѹ прилѣ ѡ насъ.

7 Защото сами вѣе знѣете, каквѡ трѣбѡва да подражѡвате насъ: понѣже не безчинствовѡхѡме оу насъ:

8 Нито гдѡхѡме хлѣбъ оу нѣкогѡ тѣне, но трѡдѣхѡме се день и нѡщъ въ рѣкодѣлѣе, за да не досѣдѣме никомѡ ѡ насъ:

9 Незащото немаме власть, но да дадѣме вамъ себеси примѣръ, за да ны подражѡете.

10 Понѣже когѡто вѣхѡме оу насъ, това ви заръчѡхѡме, заюо, който не ще да

рако́ти, (то́й не тре́бва) ни́то да ꙗ́де.

11 Защо́то слы́шаме че нѣкои живѣатъ безчи́ннш по междѹ васѣ, ѿ ни́щю не рако́татъ, но хо́датъ на сѣмъ на тѣмъ напразнш.

12 На таки́ва зорѣчаме, ѿ мо́лимъ чрезѹ Гдѣа на́шего Исуса Хрѣта, да рако́татъ споко́йнш, ѿ да ꙗ́датъ своѣатъ си хлѣбъ.

13 Я́ вше, бра́тїе, не оумо́рѣвайте се като твóрите дсбрѣ то.

14 Я́ ако нѣкой не слы́ша на́ше то сло́во (ко́ето ви писѹваме) въ тóва послáние, не́го заке́лѣжѣвайте: ѿ не мѣшайте се съ не́го, да се посра́ми:

15 Я́ междѹ то́вд, немайте го като за вра́гъ, но вра́жѹмла́вайте го като кра́та.

16 Я́ сѣмъ Гдѣа на-миратъ, да ви даде́ миръ все́гда ѿ сѣ се́какою о́вразъ, Гдѣа (да кжде все́гда) со си́чки те васѣ.

17 Поздравлѣние то е́ сѣ моѣта рѣка́ Па́влова, ко́ето слы́жи за знаменїе о́у се́кое моѣ послáние, такá пи́шемъ:

18 Благода́тъ тѣ на-Гдѣа на́шего Исуса Хрѣта (да кжде) со вси́чки те васѣ. а́минь.

+ Вто́ро то послáние къ Со́лунчаншмъ бѹде на́писано ѿ Рима.

КЪ ТИМОФЕЮ А ПОСЛАНИЕ

О ВѢТЯГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павъль я́пóстоль Исуса Хрѣтовъ спорѣтъ повелѣние то на-Рѣа О́па́са на́шего ѿ на-Гдѣа Исуса Хрѣта, (ко́й-то е́) на́дежда тѣ на́ша.

2 На Тимофе́а. И́стинно то ча́дово вѣра тѣ: благода́тъ, мило́сть, миръ ѿ Кѣа О́цѣа

на́шего, ѿ ѿ Хрѣта Исуса Гдѣа на́шего.

3 Вакво́то те оумоли́хъ, като ѿшѣвахъ въ Македо́нїа, да ѿста́нешъ во вѣсѣ, (та́ка ѿ сега́ те мо́лимъ) да зорѣчашъ на нѣкои да не о́учатъ дрѹго ꙗ́че:

4 И да не внима́тъ въ

басни, и въ родословіа безконечни, който произвѣдуть по много прѣніа, нежели назиданіе бжїе коѣто є въ вѣра та.

5 Я намѣреніе то на-зарячаніе то (наше) є люковъ та (коако проиэходи) ѿ чисто сѣраце, и ѿ добра совѣсть, и ѿ нелицемѣрна вѣра:

6 Ѣкоіто като ѿстѣпиха нѣкой, оуклонихасе въ пѣстословіа,

7 И искартъ да бждатъ законочители, когако не радѣмѣватъ нито онова што то гокоратъ, нито онова за коіто подтврждаватъ.

8 Ние знаѣме, зацо законо є добръ, ако го исполнава нѣкой законнъ:

9 Но знаѣме и това, зацо законо не є ѿставенъ за праведникатъ, но за беззаконнъ те и непокоривъ те, за нечестивъ те и грѣшницъ те, за неправеднъ те и сквернъ те, и за оныа коіто са оубили баща си или майка си, или другиго нѣкого человека.

10 За блѣдницъ те мѣжеложницъ те, разбойницъ те, (клеветницъ те, скотоложницъ те) лжливъ те, клатвопрестѣпницъ те, и за сичко, коѣто є противно на истинно то оученіе:

11 (Коѣто согласва) со главно то благовѣстїе на-

блаженнаго Бга, коѣто є вовѣрено мене.

12 И благодаримъ Исуса Хрѣта Га нашего, който ме оукрѣплава зацо то ме позна за вѣренъ, и ѿпредѣли мене на таа служба.

13 Който бѣхъ по напредъ хваликъ и гонитель и досадитель: но помилванъ бвдохъ, зацо то ѿ незнаніе сторихъ (това, понеже се намѣрвахъ) въ неѣрїе:

14 И благодать та на Га нашего (Исуса Хрѣта) превмножи се (въ мене) чрезъ вѣра та и любовь та, коако (имамъ) во Хрѣта Исуса.

15 Това слово є вѣрно и достойно да го прїема секой (съ вѣра), зацо Хрѣтосъ Исусъ є дошелъ въ мїръ да спасе грѣшницъ те, ѿ коіто самъ първыи азъ.

16 Но заради това бвдохъ помилванъ, да покаже Исусъ Хрѣтосъ на мене първаго сичко то си долготерпѣніе за примѣръ на оныа коіто ще да повѣрѣватъ въ него заради животъ вѣчнъи.

17 Я на царкатъ на-вѣкове те, нечлѣншатъ невидимшатъ, єдиншатъ, премѣршатъ Бга (да бжде) честь и слава во вѣки вѣковъ. аминъ

18 Това зарячованіе ти предавамъ, чадо Тимоѣе, цо то согласва съ пророчесва та, който бвдсха по

напредъ за тебе, да исполнавашъ като воинъ споретъ нѣхъ добро то воинствованіе,

19 Като сохрѣнавашъ въбра та и добра та совѣсть, коѣто, понѣже нѣкои ѿ Фжрлиха, ѿпаднаха ѿ въбра та:

20 Ѣ които є уменій и Алезандръ, който предадохъ на сатана та, да се надчатъ да не худатъ.

ГЛАВА В.

МОДИМЪ насъ прочее по напредъ ѿ сичко да твори те молбы, моленія, прошенія, благодаренія, за сички те человекы:

2 За царове те и за сички те който са во власть: за да поживѣеме тихъ и безматѣженъ животъ со всѣко благочестіе и чѣстность:

3 Защото това є добро и благопріятно предъ Ѣпатителя нашего Кга:

4 Който иска да се спасатъ сички те человекы, и да дойдатъ въ познаніе то на истина та.

5 Защото єдинъ є Бгъ, и єдинъ ходѣтай по между человекы те, человекъ Исусъ Хртосъ:

6 Който є далъ себе искупленіе за сички те, и єто свидѣтелство, коѣто се казва сега во свое то време.

7 Заради коѣто дъзъ въ-

дохъ поставенъ проповѣдникъ и апостола, (истина говоримъ во Хртѣ, не лжемъ), и оучитель на мзычницы те въ въбра та и истина та.

8 Искамъ прочее да се молатъ Кгъ мжжіе те на секое мѣсто, като вдигатъ чисты ржце къ небо то безъ гнѣвъ и безъ сомнѣніе.

9 Подобны и жены те да се оукрашаватъ со срамъ и съ цѣломудріе, (като се ублачатъ) въ чѣстны дрѣхи, а не съ плетенія (накосы те си), или со злато, или съ висеръ, или съ многоцѣнны дрѣхи:

10 Но съ добри дѣла, (като що є прилично на жены, които са се ѿвѣщали да живѣатъ благочестно).

11 Жена трѣбва да слѣдша оученіе въ молчаніе со всѣко покореніе.

12 И жена да оучи, дъзъ не давамъ дозволеніе, нито да властвана на мжжты си, но (заповѣдамъ) да живѣе въ молчаніе.

13 Защото Ядамъ въде созданъ по напредъ, а послѣ ѿва:

14 И не прелстисе Ядамъ, но жена та понѣже се прелсти, падна въ престѣпленіе:

15 Но цие да се спасе заради рождени те (ѿ неѣ) дѣтѣ, ако (ѿни) ѿстанатъ въ въ-

ра та и въ люковь та, и въ сватость та, съ цѣломудріе.

ГЛАВА V.

Това слово є вѣрно: ако нѣкой желает да каже єпископъ, докрь дѣло, желает.

2 Но єпископъ, трѣбва да є непороченъ, на-єднѣ (самъ) женѣ мъжъ, трѣзвенъ, цѣломудря, благоговѣиенъ, чѣстенъ страннолюбивъ, поучителенъ:

3 Да не є пѣлниця, да не вѣг, да се не кара, да не лѣкомствва на скверенъ придоутокъ но да є кротокъ, несвадливъ, и несребролюбивъ:

4 Който знае да оуправлява докрь свойатъ домъ и джржи свой те чада въ послѣшаніе со всѣка чѣстность:

5 (Зачіото, ако не оумѣнѣкой да сѹправляна докрь свойатъ домъ, каккъ иже да прилѣжава да оуправи цѣрква та Бжїа;)

6 Да не є монокреціенъ, за да се не возгорди и подпадне въ (єднѣко то) ѹсждѣніе съ дѣволатъ.

7 Трѣбва тей да има и добро свидѣтелство ѿ дръговѣрцъ те, за да не подпадне въ оѹкорѣніе и въ примка та дѣволатка.

8 Подобенъ и дѣакони те трѣбва да са чѣстни, да не са двоузычни, да не ѡкѡ-

чатъ много вїно то, да не лѣкоматъ за скверенъ придоутокъ:

9 Но да сохранаватъ тѣ инство то на-вѣра та съ чїста сѡвѣстъ.

10 И нїхъ да испїтѣватъ по напредъ, а послѣ да вѣватъ дѣакони, ако се намѣратъ непорочни.

11 Такѣ истъ и женѣ те (имѣ трѣбва да са) чѣстны, да не са клеветницъ, но трѣзвенны и вѣрны во всїчко.

12 Дѣакони те да вѣватъ на-єднѣ (самъ) женѣ мъжїе, и да оуправляватъ докрь чада та и свой те домове:

13 Зачіото, който слажатъ докрь, спеціалюватъ за себе добръ степѣнъ, и велико дѣрзновѣніе въ вѣрата во Іисуса Хрѣта.

14 Това ти писѣвамъ, понеже се надамъ да дойдемъ скорѡ кодъ тебе:

15 Ако ли се закавимъ, да знаешъ каккъ трѣбва да се ѡбхѡдишъ въ Бжїатъ домъ, който є цѣрква та на-Вїга живагѡ, столпо и оѹтвѣрждѣніе то на-їстина та.

16 И, кезпрекословни, велико є тѣинство то на благочѣстіе то: Кїтъ се тїни въ тѣло, ѡправда себе презъ дѹхатъ, показасе на яггелите, проповѣданъ кидѣ въ тїзичницъ те, повѣрованъ

КЪДА ВЪ МІРЪ, ВОЗНЕСЕ СЕ СО СЛАВА.

ГЛАВА Д.

1 А ДЪХО ГОВОРИ ПІСНЬ, ЗАЩО ВЪ ПОСЛѢДНИ ТЕ ВРЕМЕНА ЦЕ ДА ШЕЩЕДНАТЪ НѢКОИ ШЕЩЕРАТА, И ЦЕ ДА ВНИМААТЪ НА ПРЕЛѢСТНИ ТЕ ДЪХОВЕ, И НА БѢСОВСКИ ТЕ ОУЧЕНІА,

2 И НА ОНІА, КОИТО ПОДЧАНАТЪ ЛЖКЛИВИ СЛОВЕСА СЪ ЛИЦЕМѢРІЕ, ПОНЕЖЕ ИМАТЪ ЗНАКЪ ШЕ РАЗЖЕЖЕНО ЖЕЛѢЗО НА СВОА ТА СОВѢСТЬ,

3 И ВОЗБРАНАВАЧЪ ЖЕНИТВА ТА, И (ЗА РАЧАТЪ) ДА СЕ НЕ ПДАТЪ НѢКОИ ПІСТІА, КОИТО Е БГЪ СОТВОРИЛЪ ДА ГИ ПДАТЪ СЪ БЛАГОДАРЕНІЕ ВѢРНИТЕ, И КОИТО СА ПОЗНАЛИ ИСТИНА ТА.

4 ЗАЩОТО СІЧКО Е ДОБРО, ЩОТО Е БГЪ СОТВОРИЛЪ, И НИЩО НЕ ТРЕБДВА ДА СЕ ШЕФЖРА АКО ГО ПРІЕМА НѢКОИ СЪ БЛАГОДАРЕНІЕ:

5 ЗАЩОТО СЕ ШЕ СВАЦІАВА СО СЛОВО ТО ВІІЕ И СЪ МОЛИТВА ТА.

6 ТІА СІЧКИ ТЕ (РАКОТЫ), АКО КАЗДВАШЪ НА КРАТІА ТА, ЦЕ ДА ВЖДЕШЪ ДОБРЪ СЛЖИТЕЛЬ ІИСУСА ХРІТОВА, КОИТО СИ НАХРАНЕВЪ СО СЛОВЕСА ТА НАВѢРА ТА, И НА-ДОБРО ТО ОУЧЕНІЕ, НА КОЕТО СИ ПОСЛѢДОВАЛЪ.

7 ШЕ ГИДСИШЪ ТЕ И КАКИНКИ ТЕ БЛСНИ СЕ ШЕ РІЧА И: А

ШЕ КЪДАВАЙ СЕБЕ ВЪ БЛАГОЧЕСТИЕ ТО.

8 ЗАЩОТО ТЪБЛЕСНО ТО ШЕ ЧЕНІЕ ЗА МАЛО ВРЕМЕ Е ПОЛЕЗНО: А БЛАГОЧЕСТИЕ ТО Е ВО ВСІЧКО ПОЛЕЗНО, ПОНЕЖЕ ИМА ШЕЩЕДНАНІЕ И НА-СЕГАШНІА И НА-БЪДЪЩІА ЖИВОТЪ.

9 ТОВА СЛОВО Е ВѢРНО, И ДОСТОЙНО Е ЗА ДА ГО ПРІЕМЕ СЕКОЙ СЪ ВѢРА.

10 ЗАЩОТО НІЕ СЕ ЗАТОВА ТРЪДАМЕ И ТЪЖПІМЕ ОУКОРЕНІА, ПОНЕЖЕ ИМАМЕ НАДЕЖДА НА БГА ЖИВАГО, КОИТО Е СПАСИТЕЛЬ НА-СІЧКИ ТЕ ЧЕЛОВѢЦЪ, А НАИВЧЕ НА-ВѢРНИТЕ.

11 ТОВА ЗАРЖЧАЙ И ПОДЧАВАЙ.

12 НИКОЙ ДА НЕ ПРЕЗІРА ТВОА ТА МЛАДОСТЬ: НО БЪДИ ПРИМѢРЪ НА ВѢРНИТЕ СО СЛОВО ТО, СЪ ЖИТІЕ ТО, СЪ ЛЮБОВЪ ТА, СЪ ДЪХАТЪ, СЪ ВѢРА ТА, СЪ ЧИСТОТА ТА.

13 ДОКЛЕ ДА ДОЙДЕМЪ ШЕ, ОУПРАЖНАВАЙ СЕ ВЪ ЧТЕНІЕ, ВЪ ОУТВѢШЕНІЕ, И ВЪ ПОДЧЕНІЕ.

14 НЕ ШЕ СТАВАЙ ВЪ НЕМАРЕНІЕ ДАРКА ТА, КОАТО Е ВЪ ТЕБЕ И КОАТО ТИ БЪДЕ ДА ДЕНА ЧРЕЗЪ ПРОРОЧЕСТВО ТО, КОГАТО КЪДА РДКОПОЛОЖЕНЪ ШЕ СІЧКО ТО СВАЩЕННИЧЕСТВО.

15 ЗА ТІА (РАКОТЫ) РАЗМЫШЛАВАЙ, ВЪ НИХЪ СЕ ОУПРАЖНАВАЙ, (ВЪ НИХЪ РАЗДѢЛВАЙ:) ЗА ДА БЪДЕ ПІВНОТКОЕ ТО ПРЕЩЕДНАНІЕ ПО МИРАД СІЧКИ ТЕ.

16 Внимаи въ себе си, и въ оученіе то: и стѣи въ нихъ, защото това ѿко правишъ, и самъ ще да се спасишъ, и онѣа които те слѣшатъ.

ГЛАВА В.

СТАРЯГО челоуѣка не оукорѣвай, но оувѣщавай катото отца: а млады те, катократѣа:

2 Стары те жены, катомайки: млады те катосестры, со всѣаа чистота.

3 Вдовицы те почитай, които са истинны вдовицы.

4 Яко ли нѣкоа вдовица има чада или внучета, они да се оучатъ първо да почитатъ свои те домашни, и да заплащатъ должности те на родители те си: защото това ѿ благоугодно предъ Бга.

5 Я истинна та вдовица, коато ѿ станала сама, надѣесе на Бга, и прекъвае въ молитвы и въ вѣгомѣства дѣнь и нощь:

6 И коато се ѿ предала въ сластолюбіа, тѣа ѿ жива оумрѣла.

7 Това (имѣа) заръчай, да вждатъ непорочны.

8 Я ѿко нѣкой не промышлѣва за свои те, а оскѣну за домашни те си, той се ѿ шрѣкля ш вѣра та, и по лѣшъа ѿ невѣрнаа.

9 Я вдовица да се избѣра, коато не ѿ по долѣ ш шестдесѣтъ годѣны, и коато ѿ кылѣ жена (самъ) на ѿ дѣнь мѣжъ:

10 Коато ѿ свидѣтельствована въ добрый дѣла, ѿко ѿ воспитала чада, ѿко ѿ прѣла странны, ѿко ѿ оумѣла нѣзѣ на сватѣи, ѿко ѿ дала помощь на вѣдани, ѿко ѿ имала оусердѣе за секакво добро дѣло.

11 Я млады вдовицы не прѣмай: защото когато се разсвирѣпѣатъ (и шфрлатъ прѣматъ Хртѣвъ) и скартъ да се женатъ,

12 И (чрезъ това) подпадатъ подъ шсѣдѣніе, защото са шфрлили първото си шѣщаніе.

13 Я шсѣбнь това, понѣже са празны (безъ работа) надѣватсе да ходатъ по кжши те, и не самъ (шстанѣватъ) празны но и владословицъ (бшнатъ), и люкопѣтны, и говоратъ шото не прилѣча.

14 Изъ прочее и скамъ, млады те (вдовицы) да се женатъ, да раждатъ дѣца, и да си глѣдатъ кжши те, за да не даватъ ни ѿнаа причѣна на противникатъ да ги хѣли.

15 Защото нѣкои ш нихъ са се шѣжрѣли вѣке слѣдъа сатана та.

16 Яко нѣкой вѣренъ, и ли
вѣрна има вдовицѹ (въ кж-
ца та си), да ги оудово-
лава, да се не наговара цер-
ква та, за да (може да) оудо-
воли истинны те вдовицѹ.

17 Во што пресвѣтери и-
сполнаватъ добре слѣжка
та си, они да пріймѣватъ
двойна честь: а най вече
ониа, които се трѣдатъ въ
проповѣдь и въ поученіе.

18 Защото нисаніе то го-
вори: да не заградишъ оу-
ста та на-волатъ, който
лжрше; и: достоинъ е ра-
бѣтнику за своѣта заплата

19 Не пріемай клетѣта на
пресвѣтера, и свѣтъ (ако сви-
дѣтелствуватъ) двамѣ или
трѣма свидѣтели.

20 Онѣа, които согрѣша-
ватъ и бличавай ги предъ
сѣчки те, да иматъ страхъ
и дрѣги те.

21 Заклинамъ те предъ
Бга, и предъ Гда Исуса
Хрѣта, и предъ и зкранны те
(негови). Ангелъ, да сохра-
нишъ тѣа (заповѣди) въ
лицемѣрїе, и нищо да не
правишъ ѿ пристрастіе.

22 Не возлагай рѣчѣ те си
на никого скорѣ, нито вж-
ди оучастникъ въ чужди
грѣхове: но вѣрди себе си
чистъ:

23 Не пій вѣке (самъ) во-
дѣ, но пійвай и по малко
винце заради стомахатъ си,

и заради части те коледа-
ванїа.

24 На нѣкои человекѹ
грѣхове те са пѣвни, и мо-
жатъ да се ѿкрѣатъ по
напредъ: а на нѣкои (се
ѿкрѣатъ) послѣ.

25 Подѣкиш и докри те
дѣла са пѣвни: а ако тоще не
са (ѿкрѣти), не могатъ за
много време да стоатъ по-
чѣenni.

ГЛАВА 3.

Сичѹи те раби, които се
намѣрѣватъ подъ пѣрмъ,
трѣбѣва да воздаватъ се-
каква честь на свои те го-
сподари, за да се не хѣли
име то Бжїе, и оученіе то
(Хрѣтово).

2 И които иматъ вѣрны
господари, не трѣбѣва да не
маратъ за нишъ, (съ изви-
неніе) защото са братїа: но
да имъ слѣдѣватъ съ пого-
лѣмо оусердїе, защото са
вѣрни и возлюбленни на
Бга), които воспріематъ
благодѣанїе то. Това по-
чавай, и оубѣщавай.

3 Яко ли нѣкой оучи
дрѣго тѣе, и не слѣдѣва по
здравїе те словеса на-Гда
нашегѹ Исуса Хрѣта, и по
оученіе то, коѣто вѣди къ
благодѣстїе то,

4 Той се е возгордїлъ, и
нищо не знае, но коледава
(ѿ) испштованїа и слово-

препираниа: ѿ които се раждатъ зависть, распри, худлы, лѣкѣи подозрѣнїа,

5 Праздни препираниа на челоуѣцѣхъ, които имѣтъ развалѣнѣ оумѣ, и чужди са ѿ истина та, и мѣслѣтъ за что благочестїе то е (средство за) придобѣтокѣ: ѿдалечѣвайсе ѿ такиѣа,

6 И койстиннѣ великѣ е придобѣтокѣ благочестїе то, когато е благодаренѣ нѣкой съ нѣждано то.

7 За что нѣщо не смѣ и несли въ тоа свѣтъ, и пѣнно е за что не можеме нито да и занесеме нѣщо (ѿ негѣхъ),

8 И като имаме хлѣбѣа и солѣ, и ѿблеклѣ, съ него да вждеме доволни.

9 И които искатъ да се ѿбогатѣвѣатъ онѣи ишѣдатъ въ вѣдѣш, и въ примки, и въ многи бездѣмны и вредѣтелны похоти, които правѣтъ челоуѣка да потгне въ пропасть и погѣбель.

10 За что на сѣчки те злины е корень скрѣролюбїе то: което, понѣже пожелаха нѣкои, загубѣхасе ѿ вѣра та, и сплѣтохасе въ много скѣрби.

11 И ты ѿ челоуѣче Кѣитїи, вѣгай ѿ това: и гони прѣнда та, вѣра та, люковѣ та, терпѣнїе то, кротость та,

12 Подни завайсе съ добръшѣта по двѣгѣ на вѣра та,

гледай да постигнеши вѣчнѣи живогѣ, въ които си и повѣканѣ, и исповѣдалѣ си (го) съ добрѣ исповѣданїе предѣ мнозина свидѣтели.

13 Зарѣчамъ ти предѣ Кѣа, които ѿживотворѣна сѣчко то, и (предѣ) Хрѣта Исуса, които е свидѣтельствовалѣ онѣа добрѣ исповѣданїе предѣ Пентїйскаго Пѣлата:

14 Да сохраниши (таа) заповѣдѣ чиста и недѣкорна, дори до пѣвлѣнїе то на-Гѣа нашегѣ Исуса Хрѣта:

15 Което въ ѿпредѣлѣнни те времена ще да пѣви блаженнѣи и едѣнѣ сѣлнѣи Цѣрь на-цѣрѣве те, и Господѣ на-господствѣющѣи те,

16 Който самѣ едѣнѣ имѣ безсмѣртїе, и живѣе въ непристѣпенѣ свѣтъ, когото никой ѿ челоуѣцѣхъ те не е видѣлѣ, нито може да види: комѣто (да вжде) чѣсть, и держана вѣчнаа. ѿминѣ.

17 На богѣти те на-тоа свѣтъ зарѣчай да не вѣскомѣдрствѣватъ, нито да имѣтъ надѣжда на богѣство то, което погибѣва, но на Кѣа живѣаго, които ни дава сѣчко нѣщо и зобѣлнѣ за наслажденїе:

18 Да стрѣватъ добрѣ, да са богѣти въ скѣрби те дѣла,

да вждатъ доброподатли-
ви, и сообщители,

19 И да сократятъ за себе
сокромнице (унованно) на
доброунованіе за въ кѣ-
дшее, за да прійматъ вѣч-
ный животъ.

20 Ѽ Тимоѳее, сохрани за-
логатъ, като се оукрася-
вашъ ѿ нечисти престо-
лѣ и прекословіа на-лжли-
воименито то знаніе,

21 На коѣто понѣже се пре-
дѣдохъ нѣкои, ѿпаднѣха ѿ
вѣра та, владѣть (вжѣа
да вжде) съ тебе. Амѣн.

† Къ Тимоѳею първо то
посланіе бѣде написано ѿ
падікіа, коѣто ѣ първен-
ствующій градъ на-Пака-
тіанска та Фрѣгіа.

КЪ ТИМОѲЕЮ В. ПОСЛАНИЕ

СВѢТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павелъ съ вола та вжѣа
днѣстола Исуса Хрѣтовъ,
за (да проповѣда) ѡбѣща-
ніе то на-живстатъ, коѣто
ѣ во Исуса Хрѣта,

2 На Тимоѳеа возлюбленно
то чѣдо: владѣть, ми-
лостъ, миръ, ѿ Бга Отца,
и ѿ Хрѣта Исуса Гда на-
шегш.

3 Благодаримъ Бга, ко-
мѣто служимъ, като и пра-
родители те мои съ чѣста
совѣсть, защото непрестан-
но те споменѣвамъ въ мо-
литвы те мой дѣнь и нощь:

4 И понѣже помнимъ твѣи

те слѣзш, желѣемъ да те ви-
димъ, за да се испожанимъ
съ радостъ:

5 Изъ имамъ на память
тѣ си твоѣта нелицемѣрна
вѣра, коѣто се засели по
напредъ въ твоѣта кака
дѣда, и въ мѣйка ти вѣ-
нікіа: и оувѣренъ самъ за-
щѣ (живѣе) и въ тебе.

6 И заради тѣа причинѣна
те подѣшамъ, щото чѣстѣ
да поднѣлашъ Божіатъ
даръ, коѣто живѣе въ тебе
ѿ мое то рѣконоложеніе.

7 Защѣто Бга не ни ѣ
дѣлъ дѣхъ страшливъ, но
(дѣхъ) на-сила та и на-лю-

ковъ тѣ ѿ на-благоразвѣіе то.

8 Не дѣй да се срамѣвашъ прочее заради страданіе то на-ГДА нашегѡ Іисуса Хрѣта, нито заради мене който самъ въ оковъ за негово то ѿме: но страданъ заедно съ мене заради евангеліе то Хрѣтово съ Божіа тѣ помощь,

9 Който ны е спасѣлъ, ѿ призваѣлъ ны е со званіе свѣто, не споретъ наши те дѣла но споретъ своѣ то произволѣніе ѿ милость, коѣто ны е дароваѣлъ по напредъ ѡ вѣчни те времена чрезъ Іисуса Хрѣта:

10 И коѣто се ѡкры въ сегашни те времена чрезъ гнѣвленіе то на-Опаси'гела нашегѡ Іисуса Хрѣта, който доврши смерть тѣ, ѿ грѣѣ живѡтатъ ѿ нечлѣвнѣе то чрезъ евангеліе то:

11 На коѣто дъзъ въдохъ ѿ предѣленъ проповѣдникъ ѿ апостолъ ѿ оучитель на глзвичнищъ те.

12 И заради тѣа причина страдамъ тѣа (страданіа): но не срамѣвамсе защото знамъ, въ кого самъ повѣроваѣлъ, ѿ извѣстенъ самъ, защото е силенъ да сохрани мойнѣ залогъ дори до оный дѣнь.

13 Имай за примѣръ заради те словеса, който си члѣвъ

ѡ мене съ вѣра ѿ съ люковъ во Хрѣта Іисуса.

14 Сохранѣвай драгоценный залогъ чрезъ ДХА сплатѣгѡ, който живѣе въ насъ.

15 Знаешъ ли това, защото ме ѡставиха сички те, който са ѡ Ісуса, ѡ който е Фугѣлъ ѿ вромогенъ.

16 Гдѣ да даде милость на Онисифороватъ дома: защото много пжти ме оупокой, ѿ не засрами се ѡ оковъ те ми:

17 Но като дойде въ Римъ, съ голѣмо прилѣжаніе ме потраси, ѿ намери.

18 Да мѣ даде ГДА да намери милость ѡ ГДА въ оный дѣнь: ѿ колко ми послѣжи во вѣсѣ, ты знаешъ глкъ добрѣ.

ГЛАВА В.

ТЫ прочее, чѣдо моѣ, оупрѣплавайсе съ благодатъ тѣ, коѣто се дава чрезъ Хрѣта Іисуса:

2 И цюто си члѣвъ ѡ мене предъ много свидѣтели предъй го (като залогъ) на вѣрни те человекъ, който цѣ да бждатъ способни да навчатъ ѿ други.

3 Ты прочее пренеси страданіа като добръ воинъ Іисуса Хрѣтова.

4 Никой, който кѣва воинъ, не се заплѣта съ тжрговства ѡ тоа свѣтъ, за да

БЖДЕ ОУГОДЕНЪ НА ВОЕВЪДА
ТА.

5 И АКО НѢКОЙ СЕ ПОДВИ-
ЗАВА, НЕ ПРИИМА ВѢНЦЪ, АКО
СЕ ЗАКОННО НЕ ПОДВИЗАВА.

6 Земледѣлю, който се
трѣди, той първо трѣбва
да вкѣси ѿ плодѣтъ.

7 Разумѣй що ти гово-
римъ: и да ти даде ГДЪ
разумъ во всичко.

8 Помѣнѣвай (ГДЪ) Исуса
Хрѣта, който е воскресналъ
ѿ мѣртвѣхъ те, (и проиходи)
ѿ сѣмѣто Давидово споретъ
моє чо: благоустройство:

9 За което и злострадама
дори до оковъ, като (нѣ-
кой) злодѣй: но слово чо
Бжѣе не се вжрѣва.

10 Того ради сиичко тжр-
пимъ заради избраннѣхъ те,
за да полѣчатъ и они спа-
сеніе, което се дава презъ
Хрѣта Исуса заедно со сла-
ва вѣчна.

11 Това слово е истинно:
защо, ако ние сме оумрели
са неговъ заедно, ато че ме
и да ѿживѣеме съ него:

12 Ако тжрпиме, то че и
да царѣваме съ него: ако ли
се ѿфжрлимѣ (ѿ неговъ), и
той че се ѿфжри ѿ насъ:

13 Ако ние не вѣрѣваме,
онъ ѿстава вѣрениъ: заис-
то не може да се ѿрече ѿ
сѣбеси.

14 Това имъ спомѣнѣвай,
и заклинаяй предъ Па

да се не предаватъ на сло-
вопрепираниѣ, което не про-
изводи друга никола полза,
но самъ разваля онѣхъ кои-
то слѣшатъ.

15 Прилѣжай да предста-
вишь себе достѣинъ предъ
Бга, и работникъ непосра-
менъ, като предавашъ пра-
во оученіе то на истина та.

16 И ѿ нечисти те несто-
слѣна се ѿдалечавай: зашо-
то они че да предсѣлатъ
по много въ нечестіе:

17 И слово то нишно, като
живеница че да иведе на
околъ: ѿ които е Уменей
и Филитъ:

18 Които са ѿстѣпили ѿ
истина та, и говоратъ, за-
що воскресеніе то веке вѣде,
и смѣшаватъ на нѣкой вѣ-
ра та.

19 Но твердо то ѿсновѣ-
ніе Бжѣе стои (непоколеби-
мо), и има тоа печатъ: по-
зналъ е ГДЪ онѣхъ които
са неговни: и да ѿстѣпи
(далече) ѿ неправда та всѣ-
кій, който именѣва име то
ГДЪ не.

20 И въ голѣма кжша се
намѣрѣватъ не самъ златни
и сѣбрени сосѣди, но и дрѣ-
вени и калени: и едни те
са за честно оупотребленіе,
а други те за безчестно.

21 Ако прочее ѿчисти нѣ-
кой себе си ѿ тѣла (работы),
че да бжде сосѣдъ честенъ,

и ѿсващенъ, и благопогрѣ-
шенъ на Гдѣа, и приготвенъ
за всѣко добро дѣло.

22 Ѽ младостны те похо-
ти ѿвѣгнъвай: а држше за
правда та, за вѣра та, за
любовь та, за мирность та,
звѣданъ со сички те онѣа,
който призываетъ Гдѣа ѿ
чисто срдце.

23 Я ѿ бездмни те и нех-
ченѣи те испытанѣа се ѿ-
ричай, понѣже знѣешъ за-
що онѣ рѣждатъ свадливи
препирѣнѣа:

24 Я рѣкъ Гдѣнъ не трѣбъ-
ва да се кѣра, но да бждѣ
тѣхъ къ сички те (человѣ-
цъ), подчѣтеленъ, и незло-
бивъ:

25 И съ кротость да вра-
здмѣлава противницъ те:
нѣгли Бгъ имъ дарова по-
каѣнѣа да познѣатъ исти-
на та:

26 И истрѣзнатсе ѿ дѣ-
волска та примка, който са
живѣи оулѣбени ѿ негъ за (да
стрѣватъ) негова та вола.

ГЛАВА Г.

Я това знай, защо въ пс-
слѣданъ те дни ще да на-
станатъ времена люти:

2. Защото человекѣи те ще
да бждатъ самолюбѣи въ-
сокодмни, горделиви, хвѣ-
ницъ, на родители те не
покорни, не благодарни, не-
честиви, нелюбѣвни,

3 Непримирители, кле-
ветницъ, невоздѣржни, не
кротки, не добролюбѣи,

4 Предатели, напраснича-
ви, надѣти, сластолюбѣи
по много, нежели боголю-
бѣи,

5 Който иматъ (самъ)
вѣдъ на-благочѣстѣе то, а ѿ-
сила та негова са се ѿрѣкли:
и ѿ такива ѿвѣгнъвай.

6 Защото ѿ нихъ са онѣа,
който се вовратъ по кжши
те, и прелжѣватъ женицъ,
който са натоварены съ грѣ-
хове, и водатсе (като забв-
денъ) ѿ различны похоти:
7 Който се всегда оучатъ,
а никога не можатъ да
дойдатъ въ познѣнѣе то
на истина та.

8 И каквѣто Іаннѣи и Іам-
крѣи се противиха на Млѣ-
сеа. така и тѣа се противатъ
на истина та, понѣже са че-
ловѣцъ развалѣни въ оу-
мжтѣ, и неискѣрени во вѣ-
ра та.

9 Но онѣи не ижатъ да пре-
хспѣатъ по вече: защото
бездмѣе то имъ ще да се и за-
ни на сички те, каквѣто (се
и зави) и на онѣа (предре-
ченни те).

10 Я ты си (ѿ крѣи) по-
слѣдовалъ по моѣ то оуче-
нѣе, по (моѣ то) живѣанѣе,
по (моѣ то) долготерпѣнѣе,
по (моѣ та) любѣи, по (моѣ
то) терпѣнѣе,

11 По (мои)те) гонѣніа, по (мои)те) страданіа, коіто ми се слѣдиха во Инѣіохіа, и Іконіа, и въ дѣстра: (ты знаѣшъ) какви самы гонѣніа пріаля, и ѿ сички те ме ѣйзказивль Гдѣ.

12 Но и сички, коіто ищкати да живѣати благочестивш во Хрѣта Іисуса, ще да вждати гоними.

13 И лѣкави те человекы и прелестниш те ще да предспѣлатъ въ злобо, понеже ще да прелѣчатъ (арѣги), и ще да се прелѣчатъ (они).

14 И ты стои въ онова што си навчилъ, и што ти ѣ вонѣрено, понеже знаѣшъ ѿ кога си се навчилъ:

15 И зашто ѿ дѣтнство знаѣшъ свѣщенни те писаніа, коіто можати да те направати мѣдрѣ, да се спасѣшъ чрезъ вѣра та во Іисуса Хрѣта.

16 Сичко то ѣ писаніе вѣо дѣхновенно и полѣзно за навка, за ѡкличѣніе, за исправленіе, за наставленіе въ правда та:

17 За да вжде совершѣнъ Бжїо человекъ, и пригѣтвенъ на всѣко дѣло добро.

ГЛАВА Д.

ВЛБДИНА СВЯМЪТЕ прочее предъ Бгѣ и предъ Гдѣ (нашего) Іисуса Хрѣта, коіто ще да сѣди живш те и мѣр-

твш те, когѣто се глви (со слава) въ царство то си:

2 Проповѣдѣвай слово то, наставай съ време и безъ време: ѡкличай, заплашывай, оумолавай со всѣкое долготерпѣніе и побываніе

3 Зашто ще дойде време, когѣто (человекы те) не щати да слѣшатъ здраво то оученіе, но ще да си и зберати оучители по свои похоти, понеже ги сарби слѣшаніе то) да слѣшатъ што имъ ѣ оугѣдно):

4 И ще си ѿдалечати слѣшаніе то ѿ истина та, и ще да се ѡбжрнати къ басни те.

5 Но ты бѣди трѣзвенъ во всичко, злопострадай, соверши дѣло то благовѣстническо, покажи совершѣнна служба та си.

6 Зашто мене ме вѣке приносати на жѣртва, и време то на мои то ѿхожденіе ѣ пришло.

7 Изъ се подвижъ съ докръ подвижъ, поприше то совершихъ, вѣра та сохранихъ.

8 Сѣга прочее ме чака вѣнѣцъ на правда та, когѣто ще ми даде Гдѣ въ онш дѣнь, праведный сѣдїа: и не сѣмш мене, но и на сички те, коіто са возлюбили негово то глвеніе.

9 Покжрзай да дойдѣшъ скорш ко дѣ мене.

10 Защото Димасъ ме остави, понеже възлюбѣ сегошніятъ вѣкъ, и ѿиде въ Солднѣ: Врискентъ (ѿиде) въ Галатїа, Титъ въ Далмация, а самъ Лука ѣсть мене.

11 Земѣ Марка ѿ доведи го съ себе: защото ми ѣ потребенъ за служба.

12 Тѹхика пратихъ во ВФессѣ.

13 Когато дойдешъ донеси Фелонатъ който самъ ѿставилъ въ Трѡада оу Карпа, и книги те, а Осонш кожанны те.

14 Плещандръ ковачь много ми зло сотвори: да мѣ заплашти Гдѣ споретъ дѣла та мѣ:

15 И тѣ се варади ѿ негш: защото много се сопротивлава на наше то оученіе.

16 Въ перьшатъ мой ѿговоръ никой не доиде съ мене, но сички те ме оставиха: (да имъ се не вѣтѣни) (за грѣхъ).

17 Но Гдѣ ми помогна, и оукрѣпи ме, за да соверши проповѣданіе то (Евѡгелско) чрезъ мене, и да го

чдатъ сички те гдѣшничешъ и ѿзбавихсе ѿ оуста та левски.

18 И ще ме ѿзбави Гдѣ ѿ всяко дѣло зло, и щеме сохрани въ царство то свое небесно: комѣто (да бже) слава во вѣки вѣки въ дѣминь.

19 Поздравѣ Прискілла и Якула, и Сѡнисіфороватъ дѣмъ.

20 Брасъта ѡстанѣ въ Коринѣ, а Трофіма ѡставихъ въ Милитѣ колѣнъ.

21 Повжрзай да дойдешъ по напредъ предъ зима та. Поздравляватъ те Вувдѣ и Пѣдъ, и Пінъ, и Клаудіа, и сички те кратїа.

22 Гдѣ Исусъ Хрѣтосъ (да бже) съ твоѣятъ дѣхъ: благодаѣтъ (да бже) съ васъ. Амѣнь.

† Второ то къ Тимофѣю посланіе, който вше рѣкоположенъ первши епископъ на цѣрква та ВФесска, написасе ѿ Римъ, когато втори пжть представѣ Павелъ предъ Нершна.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫЙ АПОСТОЛЪ ПАВЪЛЪ.

ГЛАВА Я.

Павълъ, ракъ Бжїи, и Апостола Исуса Христа, заради вѣра та на истина та, колато (води) къ благочестїе то:

2 И дава надежда за вѣчншатъ животъ, когто е ѿбѣщаль не лжливый. Бгъ по напредъ швѣчнн те времена,

3 Но шкръ въ оуреченнн те времена слово то свое чрезъ проповѣданїе то, което ми е препоручено по повелѣнїе то на Спасителя нашего Бга:

4 На Тита, истинно то (ми) чадо, споретъ окупа та (намъ) вѣра: благодать (да бже), и милость, и миръ ш Бга Оца, и ш Га Исуса Христа Спасителя нашего.

5 Заради това те уставихъ въ Критъ, да исправишъ основа цото е шстано не свршено, и да поставишъ по сички те градове пресвугеръ: каквото шо самъ ти заповѣдалъ.

6 (Вирѣчь таква), които е непороченъ, на сана (самъ) жена мжнъ, и има ча-

да вѣрни, които не оукораватъ за расидстнатъ животъ и ли за непокорство.

7 Защото епископъ требна да е непороченъ, понеже е Бжїи строитель: да не е дерзокъ, нито гнѣвливъ, нито пианица, нито да кие нѣкого, нито да е лакомя за скверный придобѣтокъ:

8 Но да е страннолюбивъ, докролюкивъ, праведенъ, благочестивъ, воздержникъ.

9 Които се джри за истинно то оученїе, каквото е предавано, за да може и да наставлява со оученїе, и да шближава омиа, които се сопротивляватъ.

10 Защото има мнозина непокорни, подслонци, и прелестници, а найвече ш шкрѣзанъ те:

11 На ксито требва да заграждашъ оуста та: защото они развращаватъ цѣль дѣмове, понеже оучатъ цото не требва заради скверный придобѣтокъ.

12 Нѣкой ш нихъ свойти имъ пророкъ е реклъ: Критане те са всегда лжнн.

злї звѣрове, лѣнивы оу-
трѣкы.

13 Това свидѣтельство е
истинно: и заради тѣхъ при-
чина ги ѡбличавай жесто-
кы, за да бждатъ зарави
въ вѣра та:

14 И да не слышатъ Иудей-
ски те басни, ни то заржча-
ніе то на-такѣва челоувѣ-
цы, който се ѡфжрлатъ ѡ
истина та.

15 Оички те са (вѣщи)
чїсты на чїсти те: а на ѡ-
скверніни те и невѣрни те
ницю не е чїсто, но ѡ-
сквернілъ имъ се е и оумо
и совѣсть тѣ.

16 Снї исповѣдватъ,
защо знаатъ Бга, а съ дѣла
та се ѡфжрлатъ ѡ негъ,
понїже са гндени и непо-
корни, и за никое добро
дѣло неискѣсни.

ГЛАВА V.

Но ты говори оновѣ, коѣ-
то е сходно со зараво то
оученїе:

2 Шото старїцы те да бж-
датъ трѣзвенни, чїстни,
цѣломудренни, зарави во
вѣра та, въ люковь тѣ и
въ терпѣнїе то:

3 Подобнѣ и старїцы те
да се ѡблчатъ като що е
приличнѣ на сватїи те, да
не са клеветливѣ, ни то да
се предаватъ много на вї-

нопїйство то, (но да са) оу-
чїтелницы на-добро то,

4 Да оуцѣломудраватъ
младѣ те (женѣ), за да ѡ-
кычатъ мжїїе те си, и да
ѡбшчатъ и чада та си,

5 (Да са) цѣломудренны,
чїсты, да си глѣдатъ хѣ-
бавшкыш те, да се поко-
раватъ на мжїїе те си, за
да се не хѣли слово то Бжїїе.

6 Подобнѣ и юношы те
оувѣщавай да бждатъ цѣ-
ломудренни.

7 Во всїчко показвай
самъ себе примѣръ къ до-
бри те дѣла, (като показѣ-
вашъ) въ оучїтельство то
незавїстность, чїстность,

8 Зараво оучїнїе, въ коѣ-
то нема ницю достойно за
оукоренїе, за да се пограми
протївно, и да не може да
говори нищо хѣлно за насъ.

9 Слѣги те (оувѣщавай)
да се покораватъ на свой те
господаре во всїчко да имъ
оугождаватъ, и да имъ не-
поврщатъ дѣма,

10 Да не крадатъ, но да
показѣватъ добра вѣрность
во всїчко: за да оукраша-
ватъ оученїе то на-спасите-
ла нашегѣ Бга во всїчко.

11 Защото Бжїїа та бла-
годать спасїтелна та се пї-
ви на сїчки те челоувѣцы,

12 Коѣто ны оучи да се
ѡфжрлимѣ ѡ нечѣстїе то и
ѡ мїрскїи те похоти, и да

поживѣме цѣломъ дареннѣмъ
и праведнѣмъ и благочестнѣмъ
на тѣмъ свѣтѣ :

13 Като чѣкаме блаженна та
онѣа надежда, и славно то
пленіе на-великаго Бга и
спаса нашегѣ Исуса Хрѣта :

14 Който ѣ далъ себе за
насъ, да ны избави ѿ всѣко
беззаконіе, и да ны ѿчи-
сти, да мѣ бждеме люди
избранни, и ревнители къ
добри те дѣла.

15 Това подчавай, и оу-
вѣщавай, и ѿбличавай со
всѣко полновлѣстіе : да те
никой не презира.

ГЛАВА Г.

Подозъщи ги да се по-
корѣватъ на началници те
и властелини те, и да ги
слушатъ, и да са готови за
всѣко добро дѣло :

2 Никого да не хѣлатъ,
нито да се каратъ (съ нѣ-
кого), но да са тихи, и да
показватъ секаква кро-
тостьъ къ сиички те человекѣцы

3 Защото и сами ние бѣхме
нѣкога бездмни, и непоко-
риви, и прелшени, и пора-
бошени на различны похо-
ти и сластолюбїа, и живѣ-
ехме въ злоба и зависть, и
бѣхме ненавистни, и не на-
видѣхме единъ другигѣ.

4 Но когато се пѣви благо-
дать та и человекѣколюбїе то
на-спасителя нашегѣ Бга,

5 Той ны спасе ме заради
праведни те наши дѣла,
който сотвори хме ние, но ѿ
своѣта си милость, съ ба-
на та на-пакирождѣніе то,
и съ ѿновленіе то на-сва-
тагоу Дха.

6 Когото излеа на насъ
изобилноу чрезъ Исуса
Хрѣта, спасителя нашегѣ :

7 За да се надѣме, защо
ще да наслѣдиме живѣтъ
вѣчныи, като се ѿправда-
ме съ негова та благодать.

8 (Чѣдо Тїте), това слово
ѣ истинно, и искаемъ да
доказъвашъ ты (съ под-
тверждѣніе) за тѣа (работы)
на онѣа, който са поствѣ-
вали въ Бга, да прилѣжа-
ватъ за добри те дѣла :
(защото) тѣа са (вѣщи) до-
бры и полезны на человекѣ-
цы те.

9 Но ѿ глѣпи те испыто-
ванїа и родословїа и пре-
пиранїа и распри за зако-
натъ ѿ далечавайсе : защо-
то са не полезны и сѣтны.

10 ѿ ѣретикъ человекѣкъ ка-
то го свѣтѣдвашъ еднѣашъ
или двѣ пѣти, ѿбѣгивай,

11 Понїеже знаешъ, защо
таковъ ѣ развращѣнъ, и
грѣши, и самъ себе ѿсѣж-
дава.

12 Когато прѣтимъ кода
тебе Артема или Тѣхїка,
повжрзай да дойдешъ при
мене въ Нїкопсѣль : защото

таму стори хъ намъ брение да презимъвамъ.

13 Зина законника и Яполлика испрати скорш, и (да глѣдашь) да имъ не бжде нищо скъдано.

14 Нека се оучатъ и наши те да се оупражняватъ въ добри те дѣла, заради нѣкдны те потребности, да не бждатъ безплодни.

15 Поздравляватъ те сичи

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНІЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВЪ Я.

Павъ и оузникъ за Иисуса Христа, и Тимофей братъ, на Филимона возлюбленнаго и спомощника нашего,

2 И на Апфіа возлюбленна та (сестра), и на Архіппа сподвижника нашего, и на домашна та твоя цѣрква:

3 Благодаръ (да бжде) вамъ и миръ ѿ Бога Отца нашего, и ѿ Бога Иисуса Христа.

4 Благодаримъ Бога моего, и спомѣнѣвамъ те всегда въ молитвы те мои,

5 Понеже слышамъ твоя та любовь и вѣра, коато имашъ камъ Гаа Иисуса, и къ сички те сватин;

ки те, който са съ мене. Поздравяи оныа който ны ѡбшчатъ съ вѣра. Благодаръ (да бжде) со сички те васъ, аминь.

† Послание то къ Титъ, който бжде рѣкоположенъ пърный епископъ на Критска та цѣрква, написае ѿ Македонскіята Никополь.

6 За да бжде твоя та вѣра, коато ти е обща съ насъ, дѣйствителна въ познаніе то на секое добро, който е въ васъ за Иисуса Христа.

7 Голѣма радость имамъ, и оутѣшеніе за твоя та любовь, брате, защото серца та на сватин те чрезъ мене се оупокоиха.

8 Того ради, макаръ и да имамъ много власть по Христа да ти заповѣдамъ што е потребно:

9 Но по любовь та повече те молимъ, ако и да самъ такъвъ, като що самъ Павелъ старецъ, а сега и оузникъ заради Иисуса Христа.

10 Молимъ те за сына моего Снїсіма, когото родихъ въ окъны те мои.

11 Който нѣкога ти бѣше непотребенъ, а сегдѣ и тебе и мене весьма потребенъ, когото ти и пращамъ:

12 Я чѣ го прими, като мое то сердце.

13 Когото азъ искахъ да задържимъ при себе си, да ми послѣдѣва вмѣстѣ тебе въ окъны те, (кото нѣчимъ) заради благовѣствованіе то:

14 Но безъ твоа та вола нишо не щехъ да направимъ, да въ твоето добро (което прѣвишъ) не кшо ѿ принужденіе, но самопроизвольно.

15 Защото, негли за това се раздѣли ѿ тебе на малко време, за да го примешъ (послѣ) вѣчнѣ:

16 И не кеке като раба, но по много ѿ раба, (сирѣчь) като брата возлюбленна, а нѣвече мене (возлюбленна), а колко повече тебе и поплоть и по Гда:

17 Ако меймашъ прочее дарѣга, прими го като мене.

18 И ако ти е направилъ нѣкъа обидѣ, или е длж-

женъ нѣшо, на мене го Фани:

19 Изъ Павелъ написахъ това съ моа та рѣка, азъ чие (ти) заплатимъ: да ти не речемъ, защо и самъ себе ми си длженъ.

20 Воистиннѣ, крате, дано получимъ ѿ тебе това што ти се молимъ заради Гда: оупокѣи мое то сердце заради Гда.

21 Понеже се надамъ на твоето то послѣшаніе, написахъ ти това, ако и да знамъ, защо чие да направимъ и по много ѿ това што ти говоримъ.

22 И заеднѣ съ това приготви ми и мѣсто, понеже се надамъ, защо съ ваши те молитвѣ, щемѣ дарѣва Бгъ вамъ.

23 Поздравлява те Впа Фрїсъ сплѣнникъ мой заради Хрѣта Исуса, Марко, прїестархъ, Димасъ, и лѣка, спомощницѣ те мои.

24 Благодать та на-Гда нашего Исуса Хрѣта (да въде) съ вашата дхъ. аминь.

† Посланіе то къ Філимѣнъ бѣде написано ѿ Римъ чрезъ слѣга та мѣ Снїсіма.

КЪ СВЪРЪВАНЬ ПОСЛАНІЕ

СВЪТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

КѢ, който є говорилъ оу старо време много пяти и єз различни образы на наши те отци чрезъ пророцы те, въ тіа послѣдани те дни говори намъ чрезъ сына (своего),

2 Когото є поставилъ наслѣдникъ на-сичко то, и чрезъ когото є и нѣкове те сотворилъ.

3 Който, понеже є сіаніе на-слава та (мѣ), и образъ на-негова та ѹпостась, и джржи сичко со свое то все-силно слово, като ны ѡчи-сти той самъ ѡ грѣхове те наши, съдана ѡ дѣсна та страна (на-престолатъ) на-величество то на некаса та:

4 И толко повече превосходни Ангелы те, колко то и по славно є ѡ нихни те (имена) наслѣдовалъ име

5 Защо то, комѣ ѡ Ангелы те є рекла нѣкога (Бгѣ): Сынъ мой си ты, азъ днесъ те роди хъ; и на друго мѣсто: азъ ще мѣ вждемъ Сщѣ, и той ще ми вжде сына;

6 И кога то пакъ (Бгѣ)

воводи первороднаго (сына своего) въ мѣръ, говори: и да мѣ се поклѣнатъ сички те Ангели Бжѣи.

7 И колкото за Ангелите, говори: онъ прави свои те Ангелы дхове, и слбги те свои пламень огненъ:

8 Но за сына (говори): престоло твой, Бжѣ, (прекш-вѣе) вовѣкъ вѣка: и жезло на-твоѣ то царство є жезлъ на-право та та.

9 Ты си возлюбилъ прав-да та, и возненавидѣлъ си беззаконіе то: заради то-ва те помаза, Бжѣ, Бгѣ твойє єлей радостенъ пове-че ѡ соучастницы те твой.

10 И пакъ: ты си ѡсновалъ земля та, і дѣи, ѡ начало то: и некаса та са со-творени ѡ твой те ржце:

11 Они ще да се изгубатъ, а ты пребываешъ (всегда): и сички те онѣ ще да ѡвех-тѣатъ като риза:

12 И ще да ги свѣешъ като дрѣха, и ще да се измѣнатъ: а ты си (всегда) тол истый, и години те ти не щатъ да се свршатъ.

13 И комѣ ѡ Ангелы те є

рѣка въ нѣкога: сѣди ѿ дѣсна та ми страна, до гдѣ да тѣримъ неприатели те твои подножіе на-нозѣ те ти;

14 Не са ли сички те они слѣжителни дѣхове, които се пращатъ на слѣгѣваніе за онѣа, които щатъ да наслѣдаатъ спасеніе;

ГЛАВА В.

ВАРИДИ това трѣкѣва нѣ да внимѣеме помного на онѣа що сме чѣли, да се не подижазнеме нѣкога (и паднеме).

2 **Защо** то, ако онѣи законъ, който се възвѣсти чрезъ Ангелы те, бѣде достовѣренъ, и сікое престѣпаніе и преслѣшаніе пріа праведно наказаніе:

3 **Какъ** ѿ ще да оубѣгнемѣ нѣ (ѿ наказаніе то), ако ѡставимѣ въ немариніе толко голѣмо спасеніе: коѣго като пріа начало да се проповѣдѣва ѿ (самагѡ) Гда, подтврждѣно кѣде намъ (послѣ) чрезъ онѣа, които (го) чѣха (ѿ негѡ):

4 Я и самъ Бгъ (го) за свидѣтелствова со знаменіа и чѣдеса, и съ различни силы, и съ даркы те на-свѣтагѡ Дха, които раздѣли по своѡ та си вола.

5 **Защо** то не покорѣ на Ангели те вселінна та коѣто

ѿ ще дойде, за коѣто нѣ (сега) говоримѣ:

6 Но напроотивъ за свидѣтелствова нѣкоѣ на еднѡ мѣсто (въ писаніе то), коѣто говори (така): що е челоуѣкъ, та го помнишь; или (що е) сынъ челоуѣчскій та го нагледѣвашъ;

7 **Направилъ** си го мѣло нѣщо по долѣнъ ѿ Ангелы те: со слава и съ чѣсть си го вѣнчалъ, и поставилъ си го надъ дѣла та на-твоѣ те рѣче:

8 Сичко си покорилъ подъ нозѣ темъ, а когѣто мѡ покорѣ сичко, нищо не ѡстави да не мѡ е покорѣно: но сегѡ не видимѡше, защо мѡ е сичко покорѣно.

9 **Обаче** видимѣ Исуса (да е) вѣнчанъ со слава и чѣсть, който бѣде мѣло нѣщо по долѣнъ ѿ Ангелы те заради смѣртъ та, коѣто прегерѣ: што да вѣдѣси смѣртъ по Кѡжіе то благоволеніе за (спасеніе то на-) сички те.

10 **Защо** то трѣкѣваше онъ, заради когѣто е, и чрезъ когѣто е сичко то, да покаже чрезъ страданіа та со-вершенъ онѡгоѡ, който щеше да приведе много синове въ слава, като первоначалникъ на-нихѡ то спасеніе.

11 (Язъ говоримъ синове), **защо** то и който ѡсѣщѣва,

и които се ѿсвѣщаватъ, сички те са ѿ едногѡ: заради коѣто приѣма и не се гравдѣва да ги нарича братѣа,

12 Защото говори: ще възвѣстимъ твоѣто име на братѣа ми, и посрѣдъ църква та ще ти запсѣмъ славослѡвіа.

13 И пакъ (говори): азъ ще да се надамъ на него. И пакъ: ето азъ и дѣца та, които ми е далъ Бгъ.

14 Понѣже прочее (сички те по обцие) дѣца иматъ плѡть и кровь, и той подобнѡ приѣтѣа исты те, да доврши со своѣта смѣрть оногѡ, който е ималъ власть надъ смѣрть та, сирѣчь, дѣволатъ:

15 И да изкави онѣа, които заради смѣртинатъ страхъ, презъ сичкіятъ си животъ са кѡли подвѣрженни нѣ рѡвство.

16 Защото вѣистиннѡ не приѣ ѿ Ангелѡ те (естество), но ѿ сѣме то Авраѡмово приѣ.

17 Заради това трѣкѣваше да се оуподоби во сичко на братѣа та, за да бѣде милостивъ и вѣрнѡ перво-свѣщенникъ предъ Бгъ, (за да го оумилостиви) да ѡчисти грѣховѣ те людски.

18 Защото, какѡто самъ той пострада, и претернѣ

искѡшеніа; може да помогне и на онѣа, който терпѣлъ е искѡшеніе.

ГЛАВА ІѲ.

ЗАРАДИ това, кратѣа свѣтѣн, който сте приѣстни-цѡ на-некѣсно то званіе, и жрнѣте (сичко то) вниманіе на Исуса Хрѣта, който е посланникъ и перво-свѣщенникъ на наша та вѣра, коѣто исповѣдаваме нѣ:

2 Който е вѣренъ на оногѡ, който го е поставилъ (посланника и перво-свѣщенника), какѡто и Мѡусѣй (бѣше вѣренъ) во сичкіятъ домъ неговъ.

3 Защото той се оудостои за толко по голѣма слава ѿ Мѡусѣева та, колкото по голѣма честь има ѿ доматъ (онъ) който го е соградилъ:

4 Защото секой домъ се соградѣва ѿ нѣкогѡси: а (онѣи) който е сотворилъ сичко, есть Бгъ.

5 Мѡусѣй бѣше вѣренъ во сичкіятъ домъ (Бжїи), но като слѣдъ, за да доказѣва онѡдъ, коѣто трѣкѣваше да се говори (ѿ Бгъ):

6 Но Хрѣтосъ (е поставенъ) като сѣнъ въ своѣятъ си домъ: на-когѣто сме домъ нѣ, ако оудержиме до край тѣрдѡ надѣжда та съ коѣто се хвалиме.

7 Заради това, какѡто

що говори Дх'а сватый: днесь, ако мѣ чдете гласят'я.

8 Не ѡжесточете сердца та ваши, каккѣто (ги ѡжесточиха), кагато прогнѣваха въ деньжтѣ на-искѣшеніе то въ пѣстѣна та:

9 Гдѣто ме искѣсиха отцы те ваши, испытаха ме и видѣха мой те дѣла четъридесеть годины.

10 Заради това се разгнѣвахъ на ѡнѣй рѣдѣ, и рѣкохъ: непрестанно заблѣдаватъ со срдцѣ то си, и ѡни не познаха мой те пжтища:

11 Щото се заклѣхъ въ гнѣватъ си защо не щатъ да влѣзатъ въ мое то оупокоеніе:

12 Гледайте добрѣ братіе, да не въ се намѣрило въ нѣкого ѡ васъ лѣкаво и невѣрно сѣрдце, за да ѡстѣпиге ѡ вѣа живагш.

13 Но оувѣщавайте еднѣ дѣниго секи дѣнь, доклѣ може да се говори, днесь: за да се не ѡжесточи нѣкой ѡ васъ съ прелѣшеніе то грѣховно:

14 Защото ніе вьдѣхъме причастницъ на Хр'та, ако самѣ оувардиме цвржѣтѣ начало то (на-вѣра та) до край:

15 Доклѣ се говори: днесь, ако мѣ чдете гласятъ, не дѣйте да ѡжесточите ваши

те сердца, като (що вьдѣ) въ прогнѣваніе то.

16 Защото нѣкой ѡ онѣа, който чѣха (повелѣніе то вжїе) прогнѣваха го, но не сѣтки те който излѣзоха ѡ вгупетъ съ Моуїсеа.

17 Я на кой сегнѣва (кѣа) четъридесеть годины; не на онѣа ли, който согрѣшиха, на-който тѣлесѣ та паднѣха въ пѣстѣна та;

18 И за кой се заклѣ, защо не щатъ да влѣзатъ въ негово то оупокоеніе; не за онѣа ли, който се противиха (съ не вѣрованіе то);

19 И видиме, защо (воистиннѣ) не моглоха да влѣзатъ заради невѣріе то.

ГЛАВА Д.

Да се оукоиме прочее, да не въ се нѣкой ѡ васъ глѣвилъ, като ни ѡстава іоще ѡбѣщаніе да влѣземе въ оупокоеніе то негово, да ѡстане вжнѣ за некреженіе.

2 Защото (ѡбѣщаніе то) е и намѣа благовѣствовано, каккѣто и нимѣа: но слово то, коѣто чѣха не принесе имѣа нікоа полза, защото онѣа който го чѣха не раствориша го съ вѣра.

3 Я ніе, който сме повѣровали, влѣзиме въ оупокоеніе то, като що е рѣкѣа: защо се заклѣхъ въ гнѣватъ си, че не щатъ да влѣзатъ

въ оупокоеніе то мое: а́ко и́ да бѣха свѣршени вече дѣла́ та (негови) ѿ созда́нїа міра.

4 Защо́то (писа́ніе то) го́вори на е́дно мѣсто за се́дмшатъ (дѣнь) такъ: и́ почи́на ги Кѣъ въ се́дмшатъ дѣнь ѿ си́чки те дѣла́ свой.

5 И́ тѣка пакъ го́вори за́що неща́тъ да вла́зятъ въ оупокоеніе то мое.

6 Поне́же проче́е ѡста́ва на нѣкон да вла́зятъ въ него, а́ о́нїа, на който по напре́дѣ кѣше благоу́бствова́но, не вла́зоха заради непослуша́нїе то си:

7 Ѡпредѣла́на па́къ нѣ́кой дѣнь, (съ тѣа рѣчь) днѣсь, поне́же го́вори чрезъ Дави́да послѣ́ по то́лко го́динш, (какво́то и́ по напре́дѣ е́ рече́но:) днѣсь а́ко мѣ ѡбете́ гласятъ, не дѣ́йте да ѡжесточите́ сердца́ та си.

8 Защо́то, а́ко къ ги И́схъ (Нави́нъ) оубѣлъ въ оупокоеніе, не бѣ го́ворилъ Кѣъ послѣ́ по това́ за дру́гъ дѣнь.

9 Ѡста́ва проче́е и́ дру́го оупокое́нїе за Кѣ́ин те лю́діе

10 Защо́то, който е́ вла́злъ въ оупокоеніе то не́гово, и́ той си е́ почи́налъ ѿ свои́ те дѣла, какво́то и́ Вѣъ ѿ свои́ те.

11 Да се подка́ниме проче́е да вла́земе въ о́нона оупо-

коеніе, да не къ нѣ́кой ѿ насъ падна́лъ по то́л и́стѣатъ примѣръ въ непоко́рство.

12 Защо́то сло́во то Вѣ́іе е́ живо, и́ дѣ́йстви́телно, и́ по о́стро ѿ се́кой мѣнь, който е́ и́ ѿ дѣ́те те стра́нѣ о́стра, и́ проні́зѣва до́ри до раздѣ́ленїе то на-дѣша́ та и́ на-дѣхатъ, на-со́ста́ни те и́ на мозо́цѣ те, и́ испѣ́тѣва помышле́нїа та и́ намѣ́ренїа та се́рдѣ́чни,

13 И́ не́ма ни́кое созда́нїе да не е́ і́вно пре́дъ него, но си́чки те са́ го́ли и́ ѿкѣ́рвени пре́дъ о́чи те мѣ́ ко́мѣто ѡ́е да да́деме ѡнѣ́тъ,

14 Поне́же и́маме проче́е го́лѣ́мъ Іерхе́ра. И́схса Ѡ́нѣ́ Кѣ́їа, който е́ проше́лъ не́кѣа́ та, цѣрѣ́ств да се дѣрѣ́жиме за (на́ше то) и́сповѣ́данїе.

15 Защо́то не́маме (та́ко́нъ) Іерхе́ра, който не́ може да стра́да за́еднѣ́ съ насъ въ не́мощи те на́ши, но (тако́нъ), който е́ и́скѣ́сїлъ си́чко (челоу́бче́ско) по́добнѣ́ на́мъ, ѡсѣ́вѣ́нъ грѣ́хѣтъ.

16 Да при́стѣ́паме проче́е дѣрзнове́ннѣ́ къ престо́латѣ́ на-благодать та́. За да при́имеме́ мило́сть, и́ да на́ме́риме благода́ть за (да ни́ бѣ́де) по́мошь въ по́требнѣ́ вре́ме.

ГЛАВА В.

3 ШТОТО сѣкой первосвещенникъ ѿ человекъ те се зѣма и за человекъ те се поставява да служи на Бга, и да приноси дарове и жертвы за грѣхове те,

2 (Такъвъ сирѣчь) който може да е сожалителенъ за оныа, който не знаятъ и заблуждаватъ (ѿ истина та): понеже и (самъ) той е ублеченъ съ нѣмошь.

3 И заради това е долженъ да приноси (жертва) какво то за грѣхове те людски, така и за свои те грѣхове.

4 И никои не може да прииме (таа) честь за себе, но токму който е повѣканъ ѿ Бга, каквото и даруенъ,

5 Така и Хрѣтосъ не прослави самъ себе да бже первосвещенникъ, но (прослави го) който му рече: Сынъ мой си ты, азъ днесь те родихъ:

6 Каквото и на друго мѣсто говори: ты си священникъ вѣчно по чинъ Мелхиседековъ.

7 Който въ дни те напастеко по свое живѣаніе, понеже принесе молитвы и моленія съ силно вѣканѣ и со слезы на оногова, който можеше да го изкави ѿ смерть та, оуслѣшанъ бже ѿ благоговѣиство то си

8 Яко и да бѣше сынъ, обаче навчѣсе на послѣшаніе ѿ онова што пострада:

9 И като се соверши, бже да виновенъ за вѣчно то спасеніе на сички те оныа, който му са послѣшни:

10 Понеже бже нареченъ ѿ Бга первосвещенникъ, по чинъ Мелхиседекомъ.

11 За когото много имаме да казваме, но мъчно е да се искаже, защото бже досѣте небрежливи со слѣшаніе то.

12 Понеже, когато вше требваше да сте оучители (ако гледаме) споретъ време то, а вше пакъ имате потреба да се оучите, кои са първите писмена на словеса та Бжии: и требва ви млеко (като на младенцъ) а не твжда пища.

13 Защото сѣкой който се храни съ млеко, не може да раздѣе слово го на правда та: защото е младенецъ:

14 И твжда та пища е за совершениы те (мъже, сирѣчь) за оныа, който иматъ навчени чувства та си съ многовременно навкновеніе да разсуждаватъ добрѣ то и зло то.

ГЛАВА З.

ЗАРАДИ това, да ѿстави-
ме първите начала на Хрѣто-
во то оученіе, и да вжрвие

къ совершѣнство то: и да не тѣраме иэновш ѡснованіе на-покааніе то ѡ мѣртви те дѣла, и ѡ вѣра та въ К҃га,

2 Ѣ оученіе то за крещеніа та, ѡ рѣкоположеніе то, ѡ воскресеніе то ѡ мѣртвѣ те, и ѡ вѣчиншата сдѣла.

3 И това ѡще сотвориме, ако ни К҃гъ доидети.

4 Защото ѣ не възможно, който ѣднѣашъ са се просвѣтили, и вкѣсали са ѡ некѣснша дара, и бшли са причаствнищъ съ Дх҃а свѣтаго.

5 И вкѣсали са ѡ доврѣ то оученіе, К҃жїе и ѡ силъ те на-вѣдѣшїа вѣкѣ, и ѡшаднѣли са,

6 Изновш да се приведѣтъ въ покааніе, защото они распинатъ пакѣ въ себеси шїна К҃жїа, и пограмаляватъ го.

7 Защото землѣ та, коѣто се ѣ напїла ѡ джждѣтъ, който пѣда много пжти на нѣл, и рѣжда полѣзна травѣ на онїа, който ѣ рако-татѣ. (тїа) прїйма благословеніе ѡ К҃га:

8 И коѣто рѣжда тжрнѣ и лѣпка, (онѣ) ѣ непотрѣвна, и близѣ и ѣ проклетїа та, и конѣцо нїннѣ ѣ иэгорѣванѣ.

9 Но нїе, возлюбленнїи, нѣдамесе за насъ за по до-

врѣ и спасителнѣ (вещи), ако и да говориме така.

10 Защото не ѣ неправѣденъ К҃гъ да забрѣви нѣше то дѣло, и трѣждѣ налюковъ та, коѣто показѣте заради нѣгово то име, като послѣжнїхте и слѣжните на свѣтїи те.

11 Но желѣме секоѣ ѡ насъ да показѣва това ието то оученїе дори до край, заради по голѣмо оувѣренїе въ надежда та (вѣша):

12 И да не кѣвате лѣнїви, но (да бждете) подражѣтели на онїа, който са наслѣдїли свѣщанїе то съ вѣра и съ голѣмо терпѣнїе.

13 Защото, коѣто К҃гъ дѣваше свѣщанїе то на ивраѣма, понѣже нѣмаше нїкого дрѣгїго по голѣмѣ въ когѣ да се закжанѣ, заклѣсе въ самъ себеси си,

14 И рече мѣ: воїстиннѣ азъ ѡще да те благословимѣ съ непрестѣнно благословенїе, и ѡще да те оумножимѣ съ непрестѣнно оумноженїе.

15 И така (ивраѣмѣ) понѣже чекѣ съ много терпѣнїе полдчи онѣва, щото кѣше свѣщанїо.

16 Защото, какѣото человекѣш те се клжнатѣ въ по голѣмѣ ѡ нїхъ, и клѣтва та (коѣто бѣва) за оувѣренїе (на-нѣкоѣ вещь), прекрѣцїава секоѣ нїхно прѣнїе

17 Така и Бгъ, понеже искаше да покаже непреложно то свое намъреніе за свѣщаніе то на наследничествѣ, оупотреки посредство клѣтва та:

18 Щото чрезъ тіа двѣте непреложны вѣщи, (въ които не ѣ возможно да сажже Бгъ) да имаме твърдо оутѣшніеніе, който сме привѣснѣли да се хванеме за надежда та, коато ни ѣ свѣщанѣна.

19 Коато имаме като нѣкоа цвржста и безвѣдна кѣтва на-дѣша та, и коато влѣзи дори до най вжтрешно то задъ завѣса та:

20 Гдѣто ѣ влѣзлъ Исхсъ предѣча, за насъ, който бждѣ первосвщѣнникъ вѣчнш по чинъ Мелхиседекъ.

ГЛАВА 3.

ВѢЩОТО, чоа Мелхиседекъ бѣше царь Салиискій, и свщѣнникъ на-Бга Вщн-нагш, който посрѣцилъ Авраама, когато се вржшаше, като бѣше и зѣснѣлъ цареве те, и благослови го:

2 Кождто шдѣли Авраамъ и десѣтокъ ш сички те (корѣсти): и перво негово то име се толкдѣва, царь на-правда та, а послѣ (вѣлъ ѣ) и царь Салиискій, коѣто знѣчи, царь на-миратъ:

3 Не знѣе мѣ се ни оѣцъ ни мѣйка, ни родослѣвіе, и нѣма нито начѣло на-днѣ те си, нито конѣцъ на-живѣтатъ си: и понеже ѣ подобенъ го Сина Бжѣа, пребвѣае свщѣнникъ вѣчнш.

4 И виждѣте колкѣ ѣ голѣмъ вѣлъ той, кождто ѣ и самъ патрѣархъ Авраамъ дѣлъ десѣтокъ ш корѣсти те

5 И воистиннѣ, който ш потомци те левитны прѣимаха свщѣнство, и маха заповѣдь по законъ да зѣматъ десѣтокъ ш народатъ, сирѣчь ш кратѣа та свей, дко и да бѣха и они ш сѣме то Авраамово произшли:

6 Но оннѣ, който не происходѣше ш нѣхншатъ родъ, зема десѣтокъ ш Авраама и благослови оногѣва, кождто се даде свѣщаніе то.

7 И безъ всѣкое прекослѣвіе, по мѣкѣо се благословѣва ш по голѣмша.

8 Швѣнъ това, чѣка зѣматъ десѣтокъ (левѣти те), който са человекѣци смѣртни: но тѣмш (зема десѣтокъ Мелхиседекъ) за когото свѣдѣтелствѣва (шсѣніе то), зацѣ ѣ живъ.

9 И, да рѣчѣмъ такъ, самъ левѣи, който зѣма десѣтокъ, дѣлъ ѣ десѣтокъ чрезъ Авраама:

10 Вѣщѣто онъ ѣ вѣлъ ісѣе въ чрѣсла та на-прѣот-

ца (своегѡ Явраѡма), когѡто го грѣшиа Мелхиседѣкъ.

11 Проче, ако бы было возможно да се постигне совершенство то чрезъ леѡитско то свѡщенство, (на коѡто ѣ была ѡснована законно народный:) каква бы была потреба да востане дрѡгъ архіерей по чинѡ Мелхиседѣковѡ, а не по чинѡ Ядрѡновѡ да се говори;

12 Защо то когѡто се променява свѡщенство то, не премѣниш (трѣква) да се промѣни и законъ.

13 И воистиннѡ ѡнѡи, за когѡто се говорѡтъ чѡа (слова), происходи ѡ дрѡго плѣме, ѡ коѡто никои не ѣ слѡжилъ на олтарѡтъ.

14 Защо то ѣ тѡно, че Гдѡи нашѡ ѣ произишелъ ѡ колѣно то Иудово, ради коѡто колѣно нищо не ѣ реклъ Мѡѡсѣй за свѡщенство.

15 И ѡще покече кѡна мѡно ѡ това, покеже дрѡгъ свѡщенникъ се тѡви по чинѡ Мелхиседѣковѡ.

16 Кѡито кѡде такѡвъ не чрезъ законѡтъ наплѡтска та заповѣдь, но чрезъ сила та на-безконѣчнѡа животѡ.

17 Защо то (писаніе то така) свидѣтелствѡва: тѡи свѡщенникъ вѣчнѡ по чинѡ Мелхиседѣковѡ.

18 И така стѡра та, заповѣдь кѡде ѡфрлена, за-

що то кѣше слѡва и неполѣзна:

19 Защо то (стѡро) законѡ нищо не приведе въ совершенство: но вмѣстѡ неа новѣдена бѡде по добрѡ надѣжда чрезъ коѡто се не приближаваме при Бга.

20 И покеже (не бѡде новѣдено) безъ клѣтва:

21 (Защо то дрѡги те бѡдохѡ свѡщенникѡ безъ клѣтва: а тои бѡде поставенъ съ клѣтва ѡ оногѡа, коѡто мѡ говори: закѣсе Гдѡи, и не ще да се раскѡе: тѡи свѡщенникъ вѣчнѡ по чинѡ Мелхиседѣковѡ.)

22 За това Исѡсъ бѡде порѣчникъ за по добрѡ за вѣтъ.

23 И ѡсѣнь това, ѡни кѡдохѡ (ѣдинъ слѡдъ дрѡги) мнозина, защо то смѣртѡ та имъ възбранѡва да са всегда такиѡа:

24 И тои покеже превѡде вѣчнѡ има свѡщенство коѡто не прѡди на дрѡгигѡ:

25 Заради това мѡже и да спасе вѣчнѡ ѡнѡа, коѡто се приклиѡватъ чрезъ него при Бга, покеже ѣ всегда живъ за да ходѡтайствѡва (непрѣтаннѡ) за нихъ.

26 Защо то такѡвъ ни и трѣкваше архіерей, (сирѣчь) преподакенъ, незлѡбивъ, непороченъ, оустранѣнъ ѡ грѣшнѡ те, и коѡ-

то ѣ възлѣзъ по высоко
ѿ небеса та;

27 Който нема ката днѣвнѣ
нжда, какъото (тѣл) пер-
восвещеннищѣ, да приноси
жѣртѣ по напредъ за свой
те грѣхове а послѣ (за грѣ-
хове те) людски: зашто
той направи това еднѣшъ,
когато принесе самъ себе (на
жѣртѣ).

28 Зашто законѣ Мшѣ-
теовъ) поставлѣва первосвя-
щеннищѣ человекѣщѣ, който
иматъ нещощѣ: а съ клѣтва
и зрѣчено то слово, коѣто
(вѣдѣ дадено) послѣ по за-
конатъ, (поставлѣва перво-
священника) сѣна во вѣки
совершеннаго.

ГЛАВА И.

А главно то содержаніе на-
сичко то цю предрѣкохмѣ,
(ѣсть това, зацѣ)ніе имаме
такѣвъ первосвещенникъ,
който ѣ сѣднѣлъ ѿ дѣсна
та страна на величествен-
на престола (вжѣи) на
небеса та.

2 И слѣжителъ ѣ на сва-
тѣлицѣ то, и на истинна
та скинѣа, коѣто ѣ напра-
вилъ Гдѣ, а не человекъ.

3 Зашто секой первосвя-
щенникъ се поставлѣва, за
да приноси (вгѣ) дарове и
жѣртѣ: затоа ѣ потребно
да има и тѣи да приноси
нѣщѣю.

4 Тогѣради ако вѣ вѣлѣ
на землѣа та не вѣ вѣлѣ сва-
щенникъ, понеже (на землѣа
та) самѣ оиѣ за свещен-
нищѣ, който по (старѣомѣ)
законѣ приносатъ дарове.

5 На-който слѣженіе то ѣ
(самѣ еднѣшъ) ѡбразъ и сѣн-
ка на-небесно то, какъото
щѣ рече вгѣ на Мшѣсеа,
когато щѣше да направи
скинѣа та: зашто мѣ рече:
гдѣа да направишъ сичко
спорѣтъ примѣратъ, който
ти вѣдѣ показанъ на го-
ра та:

6 Но сегѣ (нашиѣ первосвя-
щенникъ хрѣтѣсѣ) послѣчилъ
ѣ голѣко по голѣмо слѣженіе
колѣкто ѣ ходѣтай на-по
голѣмъ завѣтъ, който ѣ
оузакононъ на по голѣми
ѡбѣщанѣа.

7 Зашто, ако вѣ пѣрвоѣ
(завѣтъ) вѣлѣ безъ недо-
стѣтокъ, не вѣ се трасило
мѣсто за вѣторѣатъ.

8 Но (вгѣ) като оуѣсрѣва
(идѣи те), говори: ѣто
идатъ дни, говори Гдѣ
вѣ който азъ щѣ да напра-
вимъ новъ завѣтъ съ до-
матъ Израилевъ, и съ до-
матъ Иудовъ:

9 Не такѣвъ завѣтъ, ка-
кѣвъ то направихъ съ ниѣх-
ни те ѡтцѣ вѣ ѡновѣ вре-
ме, когато ги хванѣхъ за
ръжа та да ги и зведемъ ѿ
землѣа та вгѣпетска: зацѣ-

то они не достоаха въ мой-
атъ завѣтъ, и азъ не ма-
рихъ за нихъ, говори Гдѣ.

10 Но тоа е завѣтъ, когѣ-
то ще положимъ азъ съ до-
матъ Израилевъ послѣ по
онѣа дни, говори Гдѣ:
азъ ще да положимъ зако-
ны те мой въ оумъ твоимъ,
и ще да ги напишемъ на
сердцѣа твоимъ: и ще да имъ
бжедемъ Бгъ, и ти ще ми
бждатъ люде.

11 И никой ѿ нихъ не ще
да нади близкаго своего
и никой брата своего, и не
ще да говори, познай Гдѣ:
защото сички те ще ме по-
знаатъ ѿ малкѣа дори до
голѣмъа:

12 Защото азъ ще да имъ
прѣстимъ неправды те, и не
щемъ да помѣнемъ веке грѣ-
ховѣ те имъ и беззаконѣа
та имъ.

13 Я когѣто говори новъ
(завѣтъ), оувехти первы-
атъ: а когѣто (вещь) ѿвех-
тѣва и ѿстарѣва, онѣ е
близъ до разчленѣе то.

ГЛѢВА Ѳ.

ПЪРВЫЮ прочее (завѣтъ)
имаше оуречены оуставы за
бгослуженѣе то, и святили-
ще свѣтское.

2 Защото скинѣа та бѣше
направена (чакѣ) въ първа
та (часть) бѣше свѣтили-

ко и трапѣза та и предло-
женѣе то на хлѣбкове те, когѣ-
то се говорѣше свѣтаа.

3 Я задъ втората завѣса
бѣше (друга та часть) на-
скинѣа та, когѣто се говорѣ-
ше свѣтаа свѣтѣхъ,

4 Въ когѣто бѣше златна
та кадѣлница, и ковчѣго
на-завѣтатъ, който бѣше
ѿбкованъ ѿ секаде со злат-
то, въ който стоѣше злат-
на та стѣнна, когѣто има-
ше мѣнна та, и Яриноно
жѣзъ, който бѣше процав-
тѣлъ, и скрижали те на-за-
вѣтатъ.

5 Я ѿгоре надъ тоа (ков-
чѣгъ) бѣха херувѣме те на-
славата, който ѿбсѣмѣва-
ха олтаратъ: за който не
е време сегѣ да говорѣме по
тжнкъ.

6 И като бѣха тѣа (части
на-скинѣа та) на прѣвены
такѣ, въ първа та оубъ
(часть) на-скинѣа та всегда
влѣзѣха свѣщенници те да
совершаватъ богослуженѣе
то:

7 Я во втора та (часть)
на-скинѣа та, влѣзѣше самъ
единъ Архѣрей еднашъ въ
годѣна та, но не безъ крѣвъ
когѣто приносѣше (на жер-
тва) за себе, и за грѣховѣ
те народны.

8 Чрезъ това Дхъ свѣтшй
и звлѣка, защото още не се е
пѣвилъ пжтъво во свѣтили-

ше то, докле стои предна та скинія.

9 Којто е образъ на-то-гавашно то време из којто са се приносили дарове и жертиш, които не са могли да учинятъ совершенихъ съвѣсть та на-оногона, който е приносилъ жертиш те.

10 И (които са се состоили) самъ въ пстїа и питїа и въ различни умыванїа и шкравъ тѣлесны, и кѣха оу-законени (самъ) докле да дойде времето да се испра-ватъ.

11 Но Хрѣтосъ, който е Архїерей на-вѣдши те до-вршнїи, понѣже проиде предъ по голѣма та и по совер-шїнна та скинія, който не е рѣкотворенна, сирѣчь (ко-кто нема такава направа),

12 Влѣзе единъ пжть во сватїлище то, не съ кръвь козїа и тѣлча, но со своа та си кръвь, за да придокше намъ вѣчно искѣплѣнїе.

13 Защото, ако кръвь та козїа и тѣлча, и непильсѣ ш юница та, съ които порж-совахъ искверненш те, шсн-щїаваше ги) въ чистота та тѣлесна :

14 Колко повече кръвь та Хрѣтова, който чрезъ Дхѣа сватаго принесе самаго секе Бгѣ безъ никаковъ порокъ, ще да учини нашѣ та со-нѣсть ш мѣртви те дѣла,

за да слѣдиме Бгѣ живомѣ (и истинномѣ):

15 И за това е ходатай на-новша завѣтъ, за да прииматъ знаннїи те швѣ-щїанїе то на-вѣчнша жи-вѣтъ, понѣже смѣръ та бѣ-де за искѣплѣнїе ш престѣ-плѣнїа та, които бѣдоха въ первшатъ завѣтъ.

16 Защото гдѣто е за-вѣтъ, тамъ трѣбна да при-хожда и смѣръ та на-оно-гова, който шстава завѣ-татъ.

17 Понѣже завѣто кѣна дѣйствиеленъ по смѣръ та на-оногона който го е шставилъ: защото никак-ва сила нема докле е тоше живъ оный, който го е завѣщалъ.

18 Баради това нито пер-вшо (завѣтъ) киде оузако-ненъ визъ кръвь.

19 Защото, като прочетѣ Мшѣсей сички те заповѣди ш законатъ предъ сички те люде, земѣ кръвь та козїа и тѣлча (зѣденъ) съ вода и съ чернѣна вжлѣна, и съ ѣс-сѣпъ, и пораси и сама та тѣа книга, и сички те люде,

20 И рече: тѣа е кръвь на-завѣтатъ, който ви е за-повѣдалъ Бгѣ.

21 Подобнш и скинія та и сички те сосѣды слѣживнш пораси съ кръвь та.

22 И по законѣ сичко (нѣ-

що) се почти ѡчищава съ кръвь та, ѡ безъ кронопролитїе не бѣва никое прощєніе (грѣхънѣ).

23 Нужда бѣше прочее, (Ѧніа неци който бѣха) прообразованїа на-некєснѣ те, да се ѡчищава тѣ съ тїа (жертвы): а сами те некєснѣ съ по добръ ѡ тїа (жертвы).

24 Защото Хрѣтосъ не вѣдѣе въ рѣкотворєнно сватилице, коєто є прообразованїе на истинно то, но вѣ само то нєбо, да се глѣви сегѣ предъ лице то Кѣїе за насъ:

25 Нито да приноси секе много пѣти, какѡто первосвещенникѡ вѣзїи по сватилице то кѣта година съ чѣжда кръвь:

26 (Понєже тогѣва трѣбѣва да страда той много пѣти ѡ созданїа мїра:) но сегѣ єданѣшъ се глѣви вѣ послѣдани те вѣкове да доврши грѣхѣтѣ со своѣ та си жертва.

27 И кѣто ще є ѡпредѣлено на человекѣи те єдинѣ пѣтъ да оумратѣ, а послѣ (сѣбѣадѣва) сѣдѣ:

28 Такѣ ѡ Хрѣтосъ, понєже єдинѣ пѣтъ принєсе (жертва) самѣ секе за да вѣдїсне грѣхѣте на мнозина, вѣтори пѣтъ ще се глѣви безъ грѣхѣ на Ѧніа, който го чѣкатѣ за спасенїе.

ГЛАВА I.

ЗАЩОТО, ЗАКОНО (Моуѣсеовѣ), понєже є сѣмѡ єднѣ сѣнка на-кѣдѣшитє докрѣннѣ, а не сѣцїю оѡкразѣ на-вещи те, никѡга не мѡже да направи совершеннѣ ошѣа, който пристѣпатѣ (прихраматѣ) съ жертвы те, цїото приносатѣ кѣта година непрестѣнѡ.

2 Понєже (арѣгоѣче) щѣха да престѣнатѣ да ги приносатѣ, защото Ѧніа който приносатѣ жертва та, кѣто се ѡчїстѣха єдинѣ пѣтъ, не щѣха да иматѣ веке никѡе сѣвѣстѣно ѡбличенїе за грѣхѣве.

3 Но вѣ тїа жертвы кѣта година (кѣва) воспоминанїе за грѣхѣве те.

4 Защото не є возмѡжно кръвь юнѣа ѡ козїа да ѡчїсти грѣхѣве.

5 Заради тоѣ (Хрѣтосъ) кѣто вѣзїеше вѣ тоѣ сѣбѣтѣ, гѡборї: жертвы ѡ приношенїа не си поискѣлѣ, но тѣло си ми приготѣилѣ.

6 Всесѡжженїа ѡ (приношенїа който вѣнатѣ) за грѣхѣве те не сѣти оѡгѡдни.

7 Тогѣва рекохъ: єто ѡзѣ ѡдемѣ Бжѣ, (кѣто цїо є писано за мене ѡ вѣ главнѣи те чѣсти кнїжнѣ), да сотѡворимѣ тѡѣ та нѡла.

8 Кѣто рече по гѡре: за цїо жертвы ѡ приношенїа, ѡ

всесоуженія, и (щото се приноси) за грѣховѣте, не си поискалъ, нито ти са оубогаши: (тіа сирѣчь) (кошто се приносятъ по законѣ).

9 Тогда рече: Ето идемъ да сотворимъ вола та твоа. Бже: оуничтожава първото, да постави второ то,

10 И съ таа вола се освятихмѣ ни, като кѣде принесено единыпжть тѣло то Исуса Хрѣтѣво (на жертва).

11 И секой священникъ стои ката днѣвш та слѣжи, и приноси много пжти тіа исты те жертвы, който никога не можатъ да истрѣкатъ грѣховѣте.

12 Но той като принесе една жертва за грѣховѣте, ѡнде да сѣди всегда ѡ дѣсна та страна зна-Кѣа:

13 И чака снова, което ѡстава, (сирѣчь) да се търатъ врази те негови подножіе на-нозѣ те мѣ.

14 Защото той съ едно тѣломъ приношеніе приведе вѣчнѣш въ совершенство оныа, който се освѣщаватъ.

15 Но и сватый Дхъ свидѣтелствва намъ (за това): защото, като рече напредъ:

16 Тѣа е заветъ, който ще да имъ заветѣемъ дзъ послѣ по оныа дни, говори Гдъ, дзъ ще имъ дамъ законъ те мой въ сердца та

имъ, и ще да ги напишемъ въ мысли те имъ: 14, 15

17 Послѣ говори: и не щемъ да помѣнемъ веке грѣховѣте имъ и беззаконія та имъ.

18 И гдѣто (кѣва) прошеніе на грѣховѣте, тамъ не трѣбва веке приношеніе за нихъ.

19 Понеже прочее имаме дерзновение, кратіе, да възиме во святилицѣ то съ кровь та Исуса Хрѣтѣва,

20 Презъ нѡвшатъ и живятъ пжть, който е и живѣѡ ѡкрѡлъ намъ презъ завета та, сирѣчь презъ исто то свое тѣло,

21 И (понеже имаме) священника великаго (който настоятелствва) надъ жиатъ дома:

22 Да пристѣпаме (принѣго) съ чисто сердце и съ несомнѣнна вѣра, като ѡчистиме дѣшѣ те си ѡ злата сѡвестъ: и като измѣиме тѣлѣса та си съ чиста вода:

23 Да держиме непоколебимѣш иновѣданіе то наша та надежда: (защото е вѣренъ оный, който ни е далъ ѡбѣщанія та:)

24 И да помышляваме едины за другого, за да се подшцираваме въ любовь та и съ докри те дѣла,

25 И да не ѡставаме обшю то наше собираніе, какъ

во то иматъ обичай нѣкои, но да побуждаваме единъ другъ: и толко повече, колко то гледате че се приближава день (сданый).

26 Защото, ако согрѣшаваме само произволно послѣ като сме познали истина та, не вѣстава веке жертва за грѣховѣ те:

27 Но (предстои) страшно нѣкое ѡжиданіе суда, и проростенъ огнь кѣйто ще да полде противницы те.

28 Ако се ѡречеше нѣкой ѡ законатъ Моисеовъ, при двѣма или трима свидѣтели безъ милость оумираше.

29 Колко по голѣмо мъченіе, мыслите, ще да пріиме онъ, който потяпкова сына Бжїа, и кровь та на-завѣтатъ съ която е ѡсвѣщенъ, за нечїста мнї, и който оукорѣва Духатъ на-благодать та;

30 Защото знаеме оногѡва, който е реклъ: мене (се пада) да ѡмжстимъ, азъ ще заплагимъ, говори Гдѣ, и пакъ: Гдѣ ще да сдѣл свой те людіе.

31 Страшно е да видне нѣкой въ рцѣ те на-вга живагш.

32 Воспомѣнѣвайте первы те дни ваши, въ който като се просвѣтихте, претерпѣхте великъ подвигъ на-сраданїа та:

33 Понѣже нѣкога сами вїе прїимахте пшнш оукоренїа и скорби: а нѣкога въвахте оучастницы въ скорь та на-онїа, който претярихва хатїа исти те (оукоренїа):

34 Защото вїе показхте состраданїе за мои те оузы, и съ радость пренесохте разгакленїе то на-ваши те имѣнїа, понѣже знаете, за-що иматъ по добро и вѣчно имѣнїе на небо то.

35 Не ѡлагайте прочее наша та надежда, колто има велико мздопозданїе.

36 Но требѣва да иматъ терпѣнїе: што като со-творите вола та Бжїа, да прїимете ѡбѣщанїе то.

37 Защото іоце малко, весьма малко, ще дойде онъ, който има да дойде, и не ще да се забави.

38 Я праведно съ вѣра та ще да буде живъ: а ако се (нѣкой) поколеба, не ще да благоволивъ него душа та мол.

39 Но нїе, (кратїе,) не сме ѡ онѡ, който се колебалъ за свой та погїбель, но ѡ онѡ, който вѣрѣватъ за спасенїе душевно.

ГЛАВА ЛГ

А вѣра та е живо предста-вленїе (на онѡа вещи) за който се надаме, и ѡзавленїе на-вещи те, който не видиме.

2 Защо́то чрезъ тѣа са прїали свидѣтелство старокрѣменни те.

3 Чрезъ вѣра та знаѣме, зашо́ тоа свѣтъа ѣ согноренъ со сло́во то Бжїе, и зашо́ ѿ невидимото ѣ произишло́ видимото.

4 Оъ вѣра та Авель принесе на Бга по добра́ жертва, нежели Каинъ, чрезъ коа́то прїа свидѣтелство, зашо́ ѣ пранеденъ, понеже свидѣтелствовавъ Бгъ за негови те дѣрове: и ако́ и да ѣ оумрѣлъ, и до днѣсь се говори намъ чрезъ неа.

5 Оъ вѣра та Внуха́ бжде преселенъ да не види смѣть: и не намѣрѣвашесе, зашо́то го пресели Бгъ: понеже предъ преселѣнїе то негово, свидѣтелствованъ бжде, зашо́ оугоди Бгъ.

6 И безъ вѣра не ѣ возмѣжно да оугоди нѣкой Бгъ: зашо́то който прихѣди при Бга, трѣбѣва да вѣрѣва, зашо́ има (Бгъ) и зашо́ бѣва мздовоздѣтель на онїа, който го трагати.

7 Оъ вѣра та Нцѣ, като мѣ бжде говорено ѿ Бга за вѣщи, който јоше не бѣше видѣлъ, оубоа́се, и направї ковчѣгати да избѣви своїати дѣмъ: чрезъ който (ковчѣгъ) ѿсѣди (сїчкїати) свѣтъ, и бжде наслѣдникъ

на-правда́ та, коа́то (происхѣди) ѿ вѣра та.

8 Оъ вѣра та Авраамъ, като бжде повѣканъ, послѣша да ѿиде въ землѣа та, коа́то щѣше да прїиме за наслѣдїе, и и́злѣзе, безъ да знае кжде ѿи́ва.

9 Оъ вѣра та се засели то́й на ѿвѣто́нна та землѣа, като на чѣжда, и живѣеше въ шатри съ Ісаака́ и съ Іаковѣа, който бѣха́ и онї наслѣдници на това́ исто́то ѿвѣщанїе:

10 Зашо́то то́й се на́даше да наслѣди онѣи́ градъ, който има ѿснованїа, и накого́то ѣ хѣдожникъ и соградитель Бгъ.

11 Съ вѣра та и сама́ сѣра (коа́то бѣше неплодна), прїа́ сила да за́чне, и роди не споретъ вре́мѣто на-возрастатъ си, понеже помысли (зашо́ ѣ) вѣренъ онѣи́, който (и́ го) бѣше ѿкѣщаль.

12 За това́ и сѣмъ ѿ ѣдногъ (человѣка), а́ и то́й оумертвѣлъ, роди́хасе (то́лкѣ много́ челѣвѣцѣ), като звѣзда́ те на-неко́то, и като безчисленнати́ песѣкъ, който ѣ по край́ морѣ́то.

13 Сїчки те тѣа съ вѣра оумрѣха́ и не прїа́ха ѿкѣщанїа́ та, но ѿ далѣче ги видѣха́, и оувѣрихасе (за ни́хъ), и радовахасе, и

Исповѣдаха, защо са странни и пришълци на земята та.

14 Защото, които гоноратъ таквѣ (словеса), покаяватъ (минув) защо трагично отечество).

15 И ако къ имали на мисль та си онова (отечество), ѿ коѣто и излъзоха, имали къ време да се върнатъ (къ него):

16 Но они желѣха по добродѣтель нечесно то, зато на и кѣкъ не се срамѣва, да се наричѣтъ нѣхенъ: защото имъ е приготвилъ градъ.

17 Съ вѣра та ивраимъ принесе (на жертва) Исаака, когато го искъшаваше Кѣкъ, и они който приа ѿкѣрѣнѣя та, принесе единороднаго (сына своего):

18 Когато къде речено: зацо ѿ Исаака ще да се нарече тебе сѣме:

19 Понеже мислене зацо кѣкъ е силенъ да воскреси (Исаака) и ѿ мѣртва те, защотова го и восприа като о-кразъ на воскресѣние то.

20 Съ вѣра та благослови Исаакъ Иквѣ и Исава за ониа работы, които щѣха да имъ се случатъ.

21 Съ вѣра та Иаквѣ, когато оумираше, благослови и двѣма та синове Иосифовы: и поклони имъ се (като се шпрѣ) на край то-ага та си,

22 Съ вѣра та Иосифъ, като оумираше, воспомѣна зацо щѣха да излъзатъ (ѿ Вгупетъ) синове те Израилеки, и заръча и за кости те си.

23 Съ вѣра та Моусей, като се роди, къде скрѣенъ три мѣсѣци ѿ родителите си, понеже видѣха (че е) красно дѣте то, и не оубоѣхасе ѿ царско то побѣлѣние.

24 Съ вѣра та Моусей, като порасте голѣмъ, ѿ-Фжраисе да се нариче сынъ на-дщирка та Фараинова:

25 И по много предпочѣта да страда събжѣатъ народъ нежели да има кратковременно наслаждѣние на-грѣхъта:

26 Понеже мислеше поношѣние то Хрѣтово за по голѣмо когатство ѿ Вгупетски те сокрокнища: зацо то глѣдане на вѣдѣше мздовозданѣе.

27 Съ вѣра та ѿстави Вгупетъ, и не оубоѣсе ѿ царския гнѣвъ: зацо то тхрпѣше така, като да глѣдаше невидимаго.

28 Съ вѣра та направи пасха та, и помаза крѣты те съ кръвѣта, да се неприкосне и на Вврейски те первенци, они който погубѣваше первенци те (Вгупетски).

29 съ вѣра та прейдоха червѣно то море како по сѣха земля: което, понѣже се покѣсиха ѿ вгунтане те (да прейдатъ), потопихася.

30 съ вѣра та стѣни те іеріхонски паднаха, по седмодневно то ѿбикаланіе околѣ нѣхъ.

31 Вѣрєю Раѣвъ каданіца не погина заедно съ оніа, който се сопротиниха, понѣже пріа согласатаи те мирно, (ѿ препрати ги презъ арѣги пѣтъ).

32 И що іоѳіе да говоримъ; не ще да ми постигне време, да казѣвамъ за Гедѣна, за Варѣка, за самуѣна, за іефѣа, за Давіда, за самѣила ѿ за (арѣги те) пророци:

33 Които съ вѣра та повѣдиха царства, сочвориха правда, пріаха ѿкѣцѣніа, заградиха оустѣта на лви те.

34 Оугасиха сила огненна, ѿзкѣгнаха ѿ остра мечь, вздравѣха ѿ болести, въдоха пакѣ въ врани те, ѿвжрнаха въ лѣгамѣ чужди те полкове:

35 (Нѣкои) жени пріаха чрезъ воскресѣваніе оумрели те свой (дѣца живи): а арѣги въдоха ѿзвѣни, понѣже не щѣха да прииматъ сковожденіе, за да полѣчатъ по добро воскресеніе:

36 И арѣги пріаха порѣганіа ѿ рѣнш, а іоѳіе ѿ обкоби ѿ темнищъ.

37 Каменіемъ въдоха покіени, съ тріѣонъ претрїени, съ мечино оубїеніе оумрѣха: хѣдеха (ввлечени) въ овчи ѿ козиѣ кожи, ѿскѣдни, скорѣни, ѿ шзлюбени:

38 (За които не беше достѣниъ сичкѣо свѣтъ), по идѣгѣни те се ски таха ѿ горш те ѿ по нецѣрш те ѿ по дѣпки те земны.

39 И сички те тіа, ако ѿ въдоха свидѣтелствовани (за добри) заради вѣра та, не са пріали іоѳіе ѿкѣцѣанно то:

40 Понѣже Кѣъ е преднидѣлъ по добро нѣщо за насъ, (сирѣчь) да не прииматъ оніи совершѣнно то въздааніе кезъ насъ.

ГЛАВА VI.

ПОНѢЖЪ сме прочее ѿвикоѣлѣни ѿ толкавъ облакъ на-скидѣтели да ѿфжрлиме ѿ себе сікое време ѿ грѣхъ, който ны лѣстни ѿбикала, ѿ съ черпѣніе да тжрчлиме на назначѣнно то намъ поприще:

2 Како глѣдаме на началникатъ ѿ совершїтельатъ на-вѣра та Іисуса, кой-то вмѣстѣо предлѣжаща та намъ радость, претжрпѣ крестъ, ѿ не мари за гра-

моща та, и сѣднѣ ѿ дѣсна та, странѣ на-престолатѣ Бжїи.

3 Помышлявайте прочее Оногѡна, който прегрѣпѣ ѿ грѣшницѣ те такоѡна на себѣ порѡганіе, за да ви се не досажда, и да не ѡслабѣватѣ въ дѡшѣ те вѡши.

4 Защото іоше не сте се сопротивили до кръль, катѡ се корите съ грѣхѡта :

5 И завранили сте оубѣщаніе то, коѣто говори вамѣ катѡ на сѡнове: сѡне мой, не презирай наказаніе то Господне, нито ѡслабѣвай, когатѡ те обличава той.

6 Защото, когѡто ѡбѣща Гдѣ, наказѡва го: и кіе всѡкаго сына, когѡто пріема (за сѡнѣ).

7 Яко тжрпїте наказаніе то, Бгѣ се ѡбѡди съ васѣ, катѡ со сѡнове: защото кой ѣ онїи сѡнѣ, когѡто не наказѡва отѣцо;

8 Яко ли вѣставате безѣ наказаніе, ѡ коѣто са вѡдсили сїчки те (дрѡги те сѡнове), вше сте прелюкодѣйциша, а не (искренни) сѡнове.

9 Притѡва, ако нїе, катѡ ны наказѡватѣ плѡтски те наши отцѣ, грамѡвамесе (ѡ нїхѣ и почитаме ги): не трѣбѡвали повече да се покориме на (Бгѣ), който ѣ отѣцѣ на-дѡхове те, за да бждеме живи;

10 Защото онї (сїрѣчь плѡтски те ни отцѣ) наказѡвали са ны какнѡто имѣ ѣ кшлѡ оубѡдно, за тоѡ кратокѣ живѡтѣ: а Бгѣ (ны наказѡва) за полза та ни, за да бждеме причастницѣ на-неговѣ та свѣтѡсть.

11 Воистиннѣ секое наказаніе (коѣто бѡва) въ настѡяще времѣ не виднсе радѡстнѡ, но печалнѡ: но послѣ принѡси мирнѣ плодѣ ѡ правѡ та на онїѣ, който са наѡчени чрезѣ нїго.

12 Варади тоѡ оубѡрѣпѣте вѡслакѣль те си рѣце, и разслакѣли те си колѣна :

13 И ходѣте по прави те пѣтеки съ ваши те нозѣ, да не ѡкривѣе (по многѡ) хромо то, но да ѡздравѣе.

14 Имайте мирѣ со сїчки те и свѣтѡсть, безѣ колатѡ никѡй не ще да види Гдѣ.

15 Гледайте хѡбѡшѡ, да не кѣ се нѣкой лишилѣ ѡбжїѣ та благодѣть: да не кѣ нѣкой коренѣ горчивѣ, катѡ произникне, повредилѣ васѣ и да не кѣ се ѡсквернили мнозина ѡ негѡ.

16 Да не бжде нѣкой блѡдникѣ, или нечистѣ, катѡ Исавѣ, който за ѣднѡ пѣстїе си продаде первѡрѡдство то.

17 Понїже знѣете, зашто послѣ, ако и да пожелаѣ да прїиме благѡсловенїе, ѡ фжр-

ЛЕНЪ БЪДЕ: ЗАЩОТО НЕ МОЖЕ
ДА НАМЕРИ МѢСТО ЗА ПОКАА-
НІЕ ТО, АКО И ДА ГО ПОТРАСИ
СО СЛЪЗЪ.

18 Защото вие не сте при-
стѣпили при гора, който се
пиша съ рѣце, и гори ѿ огня,
и въ сѣлакѣ, и въ мракѣ,
и въ бѣра,

19 И въ гласѣ трѣвенѣ, и
въ гласѣ, който се говореше,
и който го чѣха, молиха се,
да се не продължава непо-
средственнѣ къ нимѣ;

20 (Защото не можеха да
търпѣтъ това (страшно)
повелѣніе: ако се (сирѣчь)
и звѣрь прикосне при гора
та, съ каменѣ ще да кже
оукиенѣ, или со стрѣла оу-
стрѣленѣ.

21 И толко страшно кеше
това видѣніе (щото и самѣ)
Моуѣсей рече: оуплашенѣ
самъ многѣ и треперамѣ:)

22 Но пристѣпихте въ го-
ра та Сиѣнска, и при гра-
дѣтъ на Бѣга живѣгѣ, при
некѣснѣмѣтъ Иерусалимѣ, и
при безчисленнѣ Ангели:

23 При торжѣственнѣмѣтъ
соборѣ, и при цѣрква та на-
первородни те, който са на-
писани на некѣ то, и при
Бѣга който ѣ на-сички те
сѣдіа, и при дѣхове те на-
совершенни те праведницѣ.

24 И при Иудѣа, който ѣ
ходѣтай на-новѣа завѣтъ,
и при рѣшителна та (него-

ва) кръжѣ, който говори по
докри (слова) нежели И-
велова та.

25 Вардѣте се да не пресла-
шате оногѣа, който гово-
ри (такѣ), защото, ако они
не извѣгнаха (ѿ наказаніе
то), понеже преслашѣха ѿ-
ногѣа, който имѣ гворе-
ше на землѣ та, колкѣ по-
вече (не ще да извѣгнемѣ)
ніе, ако се ѿречѣме ѿ оно-
гѣа, който ни говори ѿ
некѣ то;

26 На-когѣто гласѣ поко-
леба тогѣа землѣ та: а се-
га даде това ѿкѣщаніе, и
рече: тоще еднѣшѣ азѣ ще
потресѣмѣ не токѣмѣ землѣ
та но и некѣ то.

27 И тѣа слова, тоще е-
днѣшѣ, и завлабѣтъ измѣ-
неніе то на-онѣа (вѣщи) кой-
то се колебѣтъ, и който са
за това сотворенѣ, да ѿ-
станѣтъ (на нишно то мѣ-
сто) онѣа, който се не ко-
лебѣтъ.

28 Заради това, понеже ніе
пріймѣме (ѿ Бѣга) цѣрство
непоколекимо, трѣбѣва да
држимѣ благодаѣтъ та,
чрезѣ коѣто (можеме) да
сѣбѣжѣме на Бѣга благодѣ-
нѣ, съ благоговѣніе и со-
страхѣ.

29 Защото Бѣгѣ нашѣ ѣ
огнь, който поѣда.

ГЛІВА ГГ.

БРАТОЛЮБИВ то да пре-
квѣе (по междѣ насѣ):

2 Не закрѣвайте странно-
любіе то: защото чрезъ не-
го нѣкой безъ да знаѣтъ
оустраннолюбествоваха йг-
гелъ.

3 Помѣнѣвайте вжрзаны те
(въ темница), като да сте
и въе зѣданъ съ нѣхъ вжр-
зани: и онѣа които зло-
страдатъ, като да сте и
самѣ въ (нѣхното) тѣло.

4 Женѣта та (да е) чѣстна
оу сѣчки те, и легло то не-
порочно: защото владнищъ
те и прелюкодѣи те Бгъ
ще да сѣди.

5 (Не кѣкайте) срекролюб-
щъ съ нѣпатѣ: но доволни
(кждѣте) съ онѣа цюто
имате, защото самъ (Бгъ
е) рекъ: не щемъ да те
встѣвимъ, нито ще да те
закрѣвимъ:

6 Шото мѣжеме да гово-
риме дерзновенно: Гдъ ми
е помощникъ, и не щемъ
да се оукоимъ, цю ще да
ми стѣри челоуѣкъ;

7 Помѣнѣвайте настѣвни-
щъ те нѣши, които ви про-
повѣдѣхъ слоно то Бжѣе: и
като глѣдате на скончаніе
то на-житіе то имъ, подра-
жавайте вѣрата тѣхна.

8 Исѣсъ Хрѣтѣсъ е тѣа
истый и вчера и днѣсь, и
во вѣки.

9 Не прѣимайте различни
и чѣжди оученіа: защото
докрѣе да се оукрѣпѣва
сърдце то съ благогѣтъ, а
не съ гѣстѣа, ѡ които не
прѣлѣха (никаква) полза,
които ходѣха въ нѣхъ.

10 Ние имаме олѣаръ ѡ
когѡто нѣматъ влѣсѣ да
падѣтъ онѣа, които слѣ-
жатъ на скінѣа та.

11 Защото тѣлесѣ та на-
онѣа живѡтѣни, на-които
крѣвъ та внѣси первосва-
щеннико во свѣтолице то
за (вчищеніе на-) грѣхонѣ
те, и згѣратсе въ нѣ ѡ пол-
катъ.

12 Заради това и Исѣсъ,
за да свѣати челоуѣщъ те
со своѣ та крѡвъ, вжнѣ ѡ
врата тѣ (грѣдски) пострада.

13 Да и злѣзиме прочее и
ние вжнѣ ѡ полкатъ (за да
идеме) при него, и да но-
симе негово то порѣганіе:

14 Защото нѣмаме тѣка
постоѣненъ градъ, но тра-
симе вѣдѡщѣа тѣ.

15 Чрезъ него прочее да
принѣсиме Бгѣу непрѣстан-
но жѣртѣа ѡ хвала, сирѣчь
пѣдѣа ѡ оустѣа, които (оу-
стѣа) прославѣватъ негово
то име.

16 И не закрѣвайте мѣло-
стѣна та и преподѣаніе то:
защото такива жѣртѣи са
благоугодны на Бгѣа.

17 Слѣдѡшайте настѣвнищъ

те ваши и покорявайте имъ се: защото они кодрствуватъ непрестанно за каши те души, понеже иматъ да дадатъ швѣтъ: за да творятъ това (кодрствованіе) съ радость, а не съ въздышаніе защото не е полезно това за васъ.

18 Молѣтесе (Бгъ) за насъ: защото ние се надѣваме да имаме докра совецъ, понеже желѣме да се швхѣднѣме во всяко добре.

19 Но помного въ молимъ да творите това, заради да можемъ да се вжнемъ по скорш кодъ васъ.

20 Я Бгъ на-миратъ, който е вдигналъ ш мертии те великіятъ пастырь на-шцы те, (сирѣчь) і да нашего Исуса Хртъ съ кровь та на-вѣчнша завѣтъ.

21 Даны покаже совершѣны во всяко дѣло добро, за да сотворите вола та негова, като производн (самъ

той) въ васъ, цюто е благогѣдно предъ него чрезъ Исуса Хртъ: комдо (да бжде) слава во вѣки вѣкѣвъ аминь.

22 И молимъ въ, кратіе, да пріймете (безъ штагчѣніе) това моє оубѣщѣтелно слово: защото вкратцѣ ви написахъ.

23 Знайте, защо кратъ нашъ Тимошеи бжде шдстнатъ, съ когото забеднш, ако въ дошелъ по скорш, ще въ видимъ.

24 Поздравѣте сички те настѣнницѣ ваши, и сички те свѣтин. Поздрававатъ въ сички те (вѣрни) ш Італіа.

25 Благодаѣтъ (Бжѣа да бжде) со сички те васъ. аминь.

4 Послѣніе то ко ввремъ бжде написано ш Італіа чрезъ Тимошеа.

КРОВАВІВ

ОУМТАГѠ ІОАНЫЯ БОГОУДОВА.

ГЛАВА Я.

КРОВАВІВ Іисуса Хрѣтово, коѣто мѣ ѣ даль Бгѣа, да покажена свой те раби (Онова) шото пре да бжде скѡрш: коѣто и показа, катто го прати чрезу (Еаного) Ангела своего, ракъ своему Іоаннѣ,

2 Който проповѣда гѣвш слово то Бжїе, и свидѣтелство то Іисуса Хрѣтово, и (Онова) шото ѣ видѣлъ.

3 Блаженъ, който прочита, и онїа който слдшатъ словеса та на-това пророчество и сохранаватъ шото ѣ написано въ него: зашюото време то ѣ близъ.

4 Іоаннѣа на седмъ тѣ цѣрквы, който са во Язіа: благодатъ вамъ и миръ (да бжде) Ѡ онегова, който ѣсть, и който ѣ вѣлъ, и който иде: и Ѡ седмъ тѣ дхѡви, който са предъ негошатъ престѡла:

5 И Ѡ Іисуса Хрѣта, който ѣ свидѣтель вѣрншй, перворожденъ Ѡ мѣртвахъ те, и главъ на зѣмни те цѣрѡве: и който ѣ возлюбилъ насъ, и оумшлъ ны ѣ Ѡ наши те

грѣхѡве со своа та кровъ: 6 И направилъ ѣ насъ цѣрѡве, и спашенницъ на Бгѣа и Оудъ своего: немѣ (да бжде) слава и держава во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

7 Вто иде съ Оклацъ, и шѣ го ивди секое око, и онїа който го прокѡдоха, и шѣчки те пламена зѣмни шѣ заплачатъ горкш, когатто го видатъ: ѣй, амїнь.

8 Язъ самъ Ялфа и Омѣга, (сирѣчь) началѡ и конецъ, говори Гдѣ, който ѣсть, и който ѣ вѣлъ, и който иде, Вседержитель,

9 Язъ Іоаннѣа, който самъ и братъ вашъ, и собщеникъ въ печаль та и въ цѣрство то и въ терпѣнїе то Іисуса Хрѣтово, доидсхъ въ Островатъ, който се нарича Патмосъ, заради слово то Бжїе, и заради свидѣтелство то Іисуса Хрѣтово.

10 И вѣдохъ во иштѣплѣнїе дхѡвно въ (Единъ) недѣлншй дѣнь: и чухъ зашъ себе си гласъ великъ, катто (гласъ) трѣвншй, който говореше: азъ ѣсмь Ялфа и Омѣга, первшй и послѣднїй:

11 И: това̀ що̀то видишъ
лпши го въ кни́га, и пра-
ит (го) на цѣркви́те, кой̀то
са по Ѳзіа, (сірѣчь) во В-
Фігя, и въ Омурна, въ Пѣр-
гама, и въ Ѳѳатіръ, и въ
Сардісъ, и въ Філадельфіа;
и въ Лаодікіа.

12 И ѡбярна̀хсе да видимъ
гласо̀, кой̀то говорешѐ съ
мене: ѝ като се ѡбярна̀хъ,
видѣхъ седемь свѣтилницъ
злѣтны,

13 И по средѣ седемь тѣ
свѣтилницъ (видѣхъ едно-
го̀) подобна сѣмь челоуѣ-
ческѣ, кой̀то бѣше ѡблеченъ
въ дѣлга дрѣха, и ѡпасанъ
през градъ те со злѣтенъ
поясъ:

14 Главѣ та мѣ и кога̀ та
мѣ вѣла̀хъ като вѣла̀хъ гріна,
и като смѣгъ: ѝ очи те мѣ
като пламень огненъ:

15 И нозѣ те мѣ подобны
халколѣванъ, като въ пещь
разжеженъ: ѝ гласо̀ мѣ като
шѣмъ ѡ много воды:

16 И даржене въ десна та
си рѣка седемь звѣздамь: ѝ
ѡ оуста̀ та мѣ излѣзеше
(ѣдинъ) ѡбоудѣстръши и з-
устренъ мечь: ѝ лицѐ то
мѣ (сілеше) като сѣнце то
(кога̀то) сілесе со січка та си
сіла.

17 И кога̀то го видѣхъ,
паднахъ предъ нозѣ те мѣ
като мѣртвъ; ѝ тѣри си дѣ-
сна та рѣка на мене, ѝ рече

ми: не кой̀са: азъ есмь пѣр-
вый ѝ послѣдній:

18 И (азъ самь, кой̀то)
живѣемъ, въдохъ мѣртвъ,
ѝ ѣто не самь живъ во вѣки
вѣки въ, аминь: ѝ азъ дер-
жимъ ключоне те ѡ ѡда ѝ
ѡ смѣрть та̀.

19 Напиши прочее (тогда̀)
що̀то си видѣлъ, ѝ що̀то ѣ,
ѝ що̀то ще бѣде послѣ по
тогда̀:

20 Тайнство то на седемь
тѣ звѣздамь, кой̀то си ви-
дѣлъ въ моѣ па деснича, ѝ
на седемь тѣ свѣтилницъ
злѣтны, (тогда̀ ѣ): седемь тѣ
звѣздамь са Ѳнгели те на-
седемь тѣ цѣркви: а̀ седемь тѣ
свѣтилницъ, кой̀то си тѣ
видѣлъ, седемь тѣ цѣркви са.

ГЛАВА В.

Напиши на Ѳнгелатъ на-
Вфѣска та цѣрква: така̀ го-
вори (ѡнъш), кой̀то держи
седемь тѣ звѣздамь въ десна
та си рѣка, ѝ кой̀то ходи
по средѣ седемь тѣ свѣтил-
ницъ злѣтны:

2 ѡзнамъ твоѣ те дѣла̀, ѝ
твоѣлатъ трѣдѣ, ѝ твоѣ то
терпѣніе, ѝ за что̀то не мо-
жешъ да терпишъ злѣ те,
ѝ ѝскѣсилъ си ѡнѣла кой̀то
се говоратъ че са Ѳпостоли,
а̀ не са: ѝ нашѣлъ си ги
лажливъ:

3 И претерпѣлъ си, ѝ ѝ-
машъ терпѣніе, ѝ за моѣ то

ИМЕ СЕ СИ ТРЪДНІЛЪ, И НЕ СИ СЕ ОУМОРНІЛЪ.

4 Но имамаъ (нѣщо) на вржхъ тебе, защото си ѡстабилъ първа та люкоть своя.

5 Помысли ѡ гдѣ си паднала, и покайсе, и твори първи те дѣла (твои): ако ли не, скорѡ ще ти дойдемъ, и ще да вдигнемъ слѣтленикатаъ свой ѡ мѣсто то, ако си не покаешъ.

6 Но това (докро) имамаъ, защото ненавидишъ Николаитски те дѣла, които и дъзъ ненавидимъ.

7 Който има оухо, да чѣе, що говори Дхъ на цѣрквы те: който покѣди, ще мѡ дамъ да гдѣ ѡ животно то дрѣво, което ѣ посрѣдъ живатъ рай.

8 И на Ангелатъ на Омурнека та цѣрква напиши: така говори първи и послѣднй, който кудѣ мѣртвъ, и ѣто че ѣ живъ:

9 Знамаъ твои те дѣла, и скорь та и сиромаша та ти, (но пакъ си богатъ), и хѡлаъ те на-онѡа, които се говоратъ че са Иудѣи, и не са, но са сокорище сатанинско.

10 Не койсе нищо ѡ оно ва щото имамаъ да пострадашъ, ѣто дѡколо ще да тѡра (нѣкои) ѡ вѡсъ въ темница та, да се искѡси те: и ще да имате скорь до

дѣсетъ дни, вѣди вѣрнѡ до смѣрти, и ще да ти дамъ вѣнѣца животнои.

11 Който има оухо, нека чѣе, що говори Дхъ на цѣрквы те: който покѣди, не ще да го поврѣди вѡра та смѣрът.

12 И на Ангелатъ на Пергамска та цѣрква напиши: така говори Оишй, който държи Окнодоостратъ мечъ:

13 Знамаъ твои те дѣла, и че живѣешъ тамъ, гдѣто ѣ престола сатанинскій: и (защо) държишъ мо: то име, и не си се ѡхѡраилъ ѡ моа та вѡра, нито въ онѡа дни, въ които кудѣ оуктѣнъ вѣрнѡи мой свидѣтель Иштѡна по мѡждѡ пасъ, гдѣто живѣе сатана та.

14 Но имамаъ мѡло (сертинѡ) на вржхъ тебе, защото имамаъ тамъ (нѣкои), които държатъ оучѣние то Валаамово, който оучеше Валака да воведѣ въ соклазнь сыновѣте Израилевъ, да гдѡатъ Идѡлски те жѣртивъ, и да вѡдствѡватъ.

15 Така имамаъ и ты (нѣкои) който държатъ оучѣние то Николаитско, което (дъзъ) ненавидимъ.

16 Покайсе: ако ли не, скорѡ ще дойдемъ къ тебе, и ще да направимъ бранъ съ

нихъ съ мечатъ на-мои те оустѣ.

17 Вѣйто ѿма оухо, нека чде, що говори Дхъ она цѣрквы те: който покѣди чие мѣ дамъ да гдѣ ѿ сокровенна та мѣнна, ѿ чие мѣ дамъ кѣлазъ кѣмень, ѿ на кѣмень-атъ написано нѣво ѿме, кое-то никой (дрѣгъ) не знае, ѿсвѣтъ оногѣва който го прѣма.

18 И на Ангелатъ на Оу-атѣрска та цѣрка напиши: такаъ говори Оуиъ Вѣйи, който ѿма свой те Очи качо пламень огнень, ѿ нозѣ те мѣ са-подобны халколѣвѣнѣ:

19 Знамъ твой те дѣла, ѿ любовъ тѣ ѿ сѣдженѣ то, ѿ вѣра та, ѿ терпѣнѣ то ти, ѿ (знамъ, зашю) послѣднѣ те твой дѣла превосходатъ пѣрви те.

20 Но ѿмамъ мѣло (сердичина) на врѣхъ тѣбе, за-што допущавашъ на жена та Іезавѣла, коѣто нарича сѣбе си пророчица, да оучи ѿ да прелстѣна мои те рабѣ за да блѣдствѣнатъ, ѿ да гдѣатъ Іауласки те жѣрчны.

21 И дадохъ ѿ време да се покае ѿ свое то блѣдѣнѣ, ѿ не покасе.

22 Ото, азъ ѣ чѣрамъ на оуаратъ, ѿ она ѿ който блѣдствѣнатъ съ неѣ на скѣркѣ велика, ако се не покаатъ ѿ свои те дѣла.

23 И чада та неѣни чие оукиемъ со смѣртъ: ѿ гички те цѣрквы чие да раздѣлатъ зашо самъ азъ който ѿспѣтѣвамъ сердца та ѿ оутрѣбкы те: ѿ чие заплачимъ сѣкомѣ (ѿ васъ) споретъ ваши те дѣла.

24 И намъ ѿ на дрѣги те, който се намерѣватъ на Оу-атѣра, ѿ неѣматъ това оучѣнѣ, ѿ не са раздѣли глѣбинѣ, ѿ не са раздѣли глѣбинѣ те сатанински, как-вото що гоноратъ, кѣзѣвамъ (зашо) не шѣмъ да ви наложимъ дрѣгъ товѣрѣ:

25 Но дрѣште сѣмо това. Шото ѿмате, доклѣ дойдѣмъ

26 И който покѣди ѿ оу-вѣрди мой те дѣла до край, неѣмъ чие дамъ властъ на дѣ (сички те) гѣзѣчицы:

27 И чие да ѿи оупасе со желѣзна тоѣга, ѿ качо гли-нани сосѣди чие да се ѿпо-трѣшатъ, как-вото що самъ ѿ азъ прѣалъ (тѣѣ властъ) ѿ Оуца моего.

28 И чие мѣ дамъ оутренна та знѣзда.

29 Вѣйто ѿма оухо да слыша, нека чде що говори Дхъ на цѣрквы те.

ГЛАВА ІІ

И на Ангелатъ на Сардѣй-ска та цѣрка напиши: такаъ говори Оуиъ, който ѿма сѣдѣ те дрѣхѣ Вѣйи, ѿ

седмь тѣ звѣздахъ: знамѣ твои тѣ дѣла; зашто (ты) имаши ѿ мене като да си живи ѿ мѣртвѣ си.

2 Кѣди бодръ. ѿ оукрѣпѣлавай дрѣги тѣ, които са клизѣ къ смѣрти: зашто азъ не найдохъ твои тѣ дѣла совершени предъ Бгѣа моего.

3 Помни прочее що си прѣлаъ ѿ (шо) си чѣла, ѿ вардѣ (ги), ѿ покаяне зашто то ако не кодрствашъ, ще дойдѣмъ врѣхъ тебе като тѣтъ, ѿ не щѣшъ да оусѣтишъ, въ кой часъ ще дойдѣмъ къ тебе.

4 Но имаши нѣколко дрѣшъ въ сѣрдѣа, които не са ѿквернили свои тѣ дрѣхи: ѿ ще да хсѣдатъ съ мене въ кѣла (дрѣхи), зашто са достойни.

5 Който повѣди, той ще да се ѿблече въ кѣла дрѣхи: ѿ нещѣмъ да ѿзгладимъ ѿ мене то мѣ ѿ книги та животна, ѿ ще да ѿповѣдамъ ѿ мене то мѣ предъ оцѣа моего, ѿ предъ Ангели тѣ негови.

6 Който ѿма оухѣ да слыша, да чѣе, що говори дхѣо на цѣрквѣ тѣ.

7 И на Ангелатъ на Филаделфійска та цѣрква напиши: така говори свѣтѣо истинно, кѣйто ѿма ключатъ Давидовъ: кѣйто ѿвѣра, ѿ никой не може да

затвори: ѿ който затвара, ѿ никой не може да ѿвори:

8 Знамѣ твои тѣ дѣла ето, азъ самъ ѿворилъ предъ тебе прѣта, ѿ никой не може да ги затвори: зашто (макаръ ѿ да) имаши малка сила, сохранилъ си моѣ то слово, ѿ не си се ѿрѣкалъ ѿ моѣ то ѿме.

9 Бѣто, азъ ще да направимъ ѿ соборище то сатанинско ошѣа, които сеговоратъ че са ѿдѣе, а не са: но лжатъ: ето ще ги направимъ да дойдатъ да се поклонатъ предъ твои тѣ нозѣ, ѿ да познаатъ зашто самъ тѣ возлюбилъ.

10 Зашто си сохранилъ моѣ то оучение съ терпѣне, ѿ азъ ще тѣ сохранимъ ѿ време то на вѣда та, коато ще да доде на гнѣка населена да ѿскѣи ошѣа, които живѣатъ на землѣ та.

11 Бѣто, азъ ѿдемъ скорѣо: дрѣшъ оновашото ѿмашъ, да не зѣме дрѣгъ (нѣкой) твоѣатъ вѣнецъ.

12 Който повѣди, ще го направимъ столѣнъ въ цѣрква та на Бгѣа моего, ѿ не ще вѣке да ѿзлѣзе вжнъ: ѿ ци напишемъ на него ѿмето на Бгѣа моего ѿ ѿме то на градъ тѣ на Бгѣа моего, (сирѣчь) на новша Иерусалимъ, който слызи ѿ небѣ то ѿ

Б҃га моего, ѿ (ще напишемъ ѿ) ѿме то мое нѡво то.

13 Който ѿма оухо, да чѡе, що говори дх҃о на цѣркви те.

14 И на Ангелатъ на-лаодікійска та цѣрква напиши, така говори (онѡй, който е) ѿмнѣ, свидѣтелъ вѣрнѡй ѿ истиннѡй, начало то на созданіе то Бж҃іе:

15 Знаемъ твоѣ те дѣла, зашто не си ни стѣденъ, ни топлъ: ѡ да бы былъ стѣденъ ѿли горѣшъ.

16 Но понѣже си хладокъ, ѿ нито стѣденъ си, ни горѣшъ, ще да те изблювамъ ѡ оустѣ та мои.

17 Зашто ты говоришъ, азъ самъ богѣтъ, ѿ ѡкогѣтихсе, ѿ нищо ми не трѣбѡва: а не знаешъ зашто ты си ѡкааненъ ѿ бѣденъ, ѿ сиромѣхъ, ѿ слѣпъ, ѿ голъ.

18 Советѡвамъ те да си кѡпишъ ѡ мене злато, кое-то е ѡчисто (прифинено) съ огнь, да се ѡбогѣтишъ: ѿ дрѣхи бѣлш, да се ѡблечѣшъ: да се не глѣда срамотѣ та на-голотѣ та ти: ѿ помажи си очѣ те съ колѡдрий да видишъ.

19 Изъ когото ѡбѡчамъ: ѡбличавамъ ѿ наказѡвамъ кѡди прочее ѿ ты рѣвно-стенъ ѿ покѣйсе.

20 Бто (азъ) стоимъ при вратѣ та ѿ чкамъ: ако чѡе нѣкой гласѣтъ ми, ѿ ѡво-

ри вратѣ та, ще влѣземъ при него, ѿ ще вечерамъ съ него, ѿ тоѡ съ мене.

21 Който повѣди, немъ ще дамъ да седне заеднѡ съ мене на мойатъ престѣлъ, като ѿ азъ що повѣдихъ, ѿ седнахъ заеднѡ съ оцѣ моего на неговѣтъ престѣлъ.

22 Който ѿма оухо, да чѡе що говори дх҃о на цѣркви те.

ГЛАВА Д.

Послѣ по това поглѣднѣхъ, ѿ видѣхъ вратѣ ѡ-вскрени на неко-то, ѿ първо гласъ, когото чѡхъ като (гласъ) трѣбнѡй, че говореше съ мене, тоѡ ми рече: ка-чи се тѣва, ѿ ще ти покажемъ что трѣбѡва да кѡде послѣ.

2 И тѣс часъ вѡдохъ во ѿзстѣплѣніе дѡхѡвно: ѿ видѣхъ зацо престѣлъ кѣше постѣвенъ на неко-то, ѿ на престѣлатъ седѣше нѣкой.

3 И онѡй, който седѣше (на престѣлатъ) кѣше подобенъ на іасписъ ѿ на сардисъ камень: ѿ дѡга кѣше околѡ престѣлатъ, коѡто се видѣше подобна на смарагда.

4 И околѡ престѣлатъ (бѣха) двѣдесѣтъ ѿ чѣтъри престѣли: ѿ видѣхъ че седѣха на престѣлы те двѣдесѣтъ ѿ чѣтъри старѡцы, ѡблечени въ бѣлш дрѣхи: ѿ ѿмаха златнѡ вѣнѡцѡ на главы те си.

5 И ѡ престѣлатъ ѿзлѣзѣха

молніи, и грѣмове, и глѣо-
ве: и седмь свѣщницъ ѡг-
ненни гореха предъ престѣ-
латъ които са седмь те дѣ-
хове Бжїи.

6 И предъ престѣлатъ (бѣ-
ше) море стжклено, подобно
на крѣстѣлъ: и посредаъ пре-
стѣлатъ, и ѡколѣ престѣ-
латъ четѣри животни, кои-
то бѣха пжани ѿ предъ и
ѿ задъ съ ѡчи.

7 И первое то животно (бѣ-
ше) подобно на левъ, и вто-
ро то животно подобно на
телѣцъ, и трѣто то животно
имаше лице като челоѣкъ, и
четвѣрто то животно по-
добно на ѡрелъ, който лети.

8 И (тїа) четѣри те жи-
вотни имаха секое (ѿ нихъ)
по шѣсть крила на ѡколѣ,
и внѣтре бѣха пжани съ ѡчи:
и нѣмаха почиѣванїе ни де-
на ни ноща, но говореха:
свѣтъ, свѣтъ, свѣтъ Гдѣ
Бгѣ Вседержителъ, който ѣ
бѣлъ, и който есть, и кой-
то ще бѣде.

9 И когато въздѣѣваха жи-
вотни те слава и честь и
благодарѣнїе на ѡногоѣ,
който седѣше на престѣлатъ,
и който живѣе во вѣки
вѣкиѣѣ.

10 (Тогѣва) двѣдесѣтъ и
четѣри те старци пѣдаха
предъ ѡногоѣ, който седѣ-
ше на престѣлатъ, и поклѣ-
нахасе на ѡногоѣ, който

живѣе во вѣки вѣкиѣѣ, и
тѣраха венци те предъ пре-
стѣлатъ, и говореха:

11 Достѣинъ си Гдѣ да
прїимешъ слава и честь и
сила: зашто ты си создалъ
сичко то, и (сичко) по твоѣ
та вола съществѣѣѣ и со-
творѣно ѣ.

ГЛАВА Б.

И видѣхъ въ дѣсна та рѣка
на-ѡногоѣ, който седѣше
на престѣлатъ, кмига напи-
сана и иъзъ вжтре и иъзъ
вжнъ, и запечѣтана со седмь
печѣте.

2 И видѣхъ Ангѣла силна,
който проповѣдѣѣѣѣ съ
голѣмъ гласъ: кой ѣ достѣ-
инъ да разгжрне книга та,
и да ѿвори печѣте тенеїны;

3 И никой не можеше нито
на некѣто, нито на землѣ
та, нито подъ землѣ та да
разгжрне книга та, нито да
а глѣда.

4 И аъзъ плакѣхъ многѣ,
зашто никой се не намери
достѣинъ да разгжрне кни-
га та и да а прочетѣ, нито
да а глѣда.

5 И едїнъ ѿ старци те
ми рече: не плачи: зашто
лѣво, който ѣ ѿ колѣно то
їѣдоно, (коѣто ѣ) кореньо
Давїдовъ, покѣѣѣѣ ѣ, (и
може) да разгжрне книга
та, и да ѿвори седмь те
печѣте нѣїны.

6 И поглѣднѣхъ, и ѣто посрѣдѣ престолѣтъ и четьри те животни, и посрѣдѣ старциъ те, ѣдно ѡгне, коѣто стоѣше (тамъ) като заколено, и имаше седмь рогове, и седмь очи, който са седмь тѣ дѣхове Бжїи прѣтени те по сичка та землѣ.

7 И (то) доидѣ, и земѣ книга та ѡ десница та на оногѣва, който седѣше на престолѣтъ.

8 И когато зе книга та, четьри тѣ животни, и двадесеть и четьри те старциъ паднѣха прѣдѣ ѡгне то, и имаха секой (ѡ нихъ) гдсли, и чашы златны пълны съ темѣнѣ, който са молитвы те на-свѣтїи те:

9 И запеаха пѣснь нова, и говорѣха: достоинѣ си да зѣмешъ книга та, и да ѡвѣоришъ печѣте и, защото си былѣ заклѣнѣ, и съ свѣтъ та кровь и скѣпилѣ си насъ на Бга ѡ всако колѣно и пѣзвкѣ и народѣ и племе.

10 И направилѣ си насъ царове и свѣщенницы на Бга нашегѣ: и ще да се воцариме на землѣ та.

11 И видѣхъ, и чѣхъ гласъ ѡ много ѡнгели околѣ престолѣтъ и животни те и старциъ те: и число то имъ бѣше (много пжти) десеть по десеть хїлады, и хїлады по хїлада хїлады.

12 И говорѣха съ гогѣмъ гласъ: достоино ѣ ѡгне то заколено то да прїиме сила и когатѣство и прѣмѣдрость и крѣпость и честь и слава и благословѣнїе.

13 И сичко то создѣнїе, коѣто ѣ на некѣ то, и на землѣ та, и подѣ землѣ та, и на морѣ то, и сичко то цѣто ѣ въ нихъ, чѣхъ те говорѣха сички те, (да се воздаде) на оногѣва, който сѣди на престолѣтъ, и на ѡгне то благословѣнїе, и честь, и слава, и держѣва во вѣки вѣки вѣ.

14 И четьри тѣ животни говорѣха: ѡминѣ: и двадесеть и четьри тѣ старциъ паднѣха и поклонїхасе на оногѣва, който живѣе [во вѣки вѣки вѣ.

ГЛАВА 3.

И видѣхъ когато ѡвори ѡгне то ѣдинѣ ѡ седмь тѣ печѣте, и чѣхъ ѣдно ѡ четьри тѣ животни те говорѣше като съ громовъ гласъ: доиди и виждѣ.

2 И поглѣднѣхъ, и ѣто (ѣдинѣ) конѣ вѣлѣ и ѡншї, който седѣше на него держѣше лжкѣ: и даде му се вѣнѣцъ, и ѡидѣ като повѣдѣтель, да повѣди.

3 И когато ѡвори вторѣатѣ печѣть чѣхъ второ то

животно че говореше: дойдѣи ѣ виждѣ.

4 И ѣзавѣзе ардгъ конь ршжъ, ѣ дѣдесе (влѣсть) на оногѣва, който седѣше на него, да вдѣгне мѣратъ ѡ землѣ та, за да оубѣватъ (человѣцъ те) ѣдинъ ардгиго: ѣ дѣде мѣ се сѣбла голѣма.

5 И когѣто ѡвори трѣтѣатъ печѣтъ, чѣхъ трѣто то животное че говореше: дойдѣи та виждѣ, ѣ поглѣднѣхъ ѣ ѣто конь вранъ, ѣ оншѣ, който седѣше на него, держѣше въ рѣкѣ та си мѣрило.

6 И чѣхъ гласъ посрѣдѣ животни те, който говореше: (да бѣде) ѣднѣ мѣра пшевица за (ѣдинъ) динѣрь, ѣ три мѣрѣ ѣчимѣкъ за (ѣдинъ) динѣрь: ѣ дрвено то мѣсло ѣ вино то не повреждаѣвай.

7 И когѣто ѡвори четвѣртѣатъ печѣтъ, чѣхъ гласѣтъ на четвѣрто то животное, който говореше: дойдѣи та виждѣ.

8 И поглѣднѣхъ, ѣ ѣто конь блѣдѣтъ, ѣ оншѣ, който седѣше на него, ѣме то мѣ (бѣше) смѣрть: ѣ дѣхъ ѣдѣше слѣдѣ ѣго: ѣ дѣде мѣ се власть надѣ четвѣрта та часть на землѣ та, да оубѣва (человѣцъ те) со сѣбла, ѣ со смѣрть, ѣ со злѣбове те зѣмни.

9 И когѣто ѡвори пѣтѣатъ печѣтъ, видѣхъ подѣ солѣратъ дѣшѣ те на онѣл, който кѣха оубѣени за слово то Бжѣе ѣ за свѣдѣтелство то, коѣто онѣ ѣмаха.

10 И ѣзвѣкаха сѣ голѣмѣ гласѣ, ѣ рѣкоха: до когѣ Владѣко свѣтѣѣ ѣ ѣстинншѣ не сѣдишѣ ѣ не ѡмѣцаѣвашѣ нѣша та кровь ѡ онѣл, който живѣатъ на землѣ та:

11 И дѣдохѣсе сѣкомѣ ѡ ниѣхъ бѣлѣ дрѣхи, ѣ рѣчено ѣмѣ бѣдѣ да си починатъ ѣоще мѣло врѣме, доклѣ да се скѣнчатъ ѣ дрѣгарѣ те ѣмѣ ѣ братѣл та ѣмѣ, който ще кѣдатъ оубѣени какѣво то ѣ онѣ.

12 И когѣто ѡвори шѣстѣатъ печѣтъ, поглѣднѣхъ, ѣ ѣто че бѣдѣ голѣмо землѣтрѣсѣнѣѣи ѣ солѣце то бѣдѣ чѣрно като врѣтище стрѣнено, ѣ мѣсацо бѣдѣ като кровь:

13 И звѣздѣ те небѣсны паднѣха на землѣ та, какѣво то смѣкѣнница та, когѣто ѣрасклѣти сѣленѣ вѣтрѣхѣжрѣла недѣзрѣлѣ те свой смѣкѣвѣ.

14 И некѣ то се ѡтегли по нѣже се свѣ като мѣкол харѣтѣа, ѣ секом гѣрѣ ѣ (сѣкой) островѣ повдѣгнахѣсе ѡ мѣстѣ та си:

15 И цѣрѣве те зѣмни, ѣ

вѣлѣжи те, и бсгати те, и тысашеначалницы те, и силни те, и сиички те раби, и сиички те свѣдѣни скрѣхасе въ пещеры те и въ камѣнѣ те горски:

16 И говорѣха на горы те и на камѣнѣ те: паднете на насъ и покрѣйте ны ѿ лица то на-ѿногова, който сѣди на престѣлатѣ, и ѿ гнѣватъ на-игне то:

17 Защо то доиде голѣмноу день на-гнѣнжтѣмъ, и кой може да стерпи;

ГЛАВА 3.

И послѣ по това видѣхъ четѣри ангелы, който стоѣха на-четыри тѣ оуглове на-земла та, и держѣха четыри тѣ вѣтрове земны, да не дѣха вѣтровъ ни то на земла та, ни то на морѣ то, ни то на нѣкое дрѣво.

2 И видѣхъ дрѣгъ ангелъ, който се воскачѣваше ѿ востѣкатъ солнечный, и держѣше печататъ на-бѣга живагъ: и и звѣкасе съ голѣмъ гласъ къ четыри тѣ ангели, на който се даде (власть) да повредатъ земла та и морѣ то,

3 И рече имъ: не повредѣте ни земла та, ни морѣ то, ни дрѣвеса та, доклѣ да оудариме печатъ на чела та на-рабѣте на-бѣга нашегъ.

4 И чѣхъ, зацо число то

на-ѿна, на който се оудариха печатѣ, бѣше стѣ и четѣридесатъ и четѣри хилады ѿ сѣкое колѣно на-свновѣ те Израилеви.

5 ѿ колѣно то Иудово на дванадесатъ хилады оударено (бѣше) печатъ: ѿ колѣно то Рѣвимоу на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Гадово на дванадесатъ хилады оударено печатъ:

6 ѿ колѣно то Исирово на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Нефѣалимово на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Манасиево на дванадесатъ хилады оударено печатъ:

7 ѿ колѣно то Симѣново на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Левиноу на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Исахарово на дванадесатъ хилады оударено печатъ:

8 ѿ колѣно то Завлѣново на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Иуифово на дванадесатъ хилады оударено печатъ: ѿ колѣно то Веняминоу на дванадесатъ хилады оударено печатъ.

9 Послѣ по това поглѣднѣхъ, и видѣхъ много нарѣдѣ, когото никой не мо-

жеше да изкрой, ѿ сички те племена и колѣна и народи и плъци, които стоѣха предъ престолатъ, и предъ Ягне то, ѡблечени въ вѣлы дрехи, и держѣха въ рцѣ те си вѣйки фѣниковы.

10 И выкаха съ голѣмъ гласъ, и говорѣха: спасѣнїе то (ни бьдѣ) ѿ Бгѣа, който сѣди на престолатъ, и ѿ Ягне то.

11 И сички те Ангели стоѣха ѡколѡ престолатъ и старци те и четьри те животи, и паднаха на лица та си предъ престолатъ, и поклонихася Бгѣу,

12 И говорѣха: ѡмнѣ: благословѣнїе и слава и премьдрость и хвала и честь и сила и крѣпность (подобѣе) Бгѣу нашемѣ во вѣки вѣку въ ѡмнѣ.

13 И ѡговорѣ единъ ѿ старци те, и рече ми: тѣа ѡблечени те въ вѣлы те дрехи, кой са, ѿ гдѣ са дошли;

14 И рѣкохъ мѣ: господине, ты знаешъ, ѡ той ми рече: тѣа са ѡнѣа, които са дошли, ѿ велики скорби, и испрали са дрехи те си, и извѣлилися дрехи те си въ кръвь та на Ягне то.

15 Заради това са сегѣ предъ престолатъ живи, и сьжтатъ мѣ день и ноць въ црква та негва: и ѡнѣи,

който сѣди на престолатъ ще да се всели въ нѣхъ.

16 Онѣ не щатъ да ѡугладѣлатъ вѣке, нито ще да ѡужадѣлатъ и не ще да ги гори вѣке солнце то. нито дрѣга нѣкол горещина:

17 Защото Ягне то, който е посреда престолатъ, ще да ги ѡунасе, и ще да ги заведе на истѡчницу ѿ живы воды, и Бгѣа ще да ѡужрше секол сьжа ѿ ѡчи теима.

ГЛАВА И.

И когѣто ѡборѣ седмьатъ печѣтъ, бьдѣ молчанїе на неко то колкото полъ часа.

2 И видѣхъ седмь те Ангель, който стоѣха предъ Бгѣа: и дадохъ имъ се седмь трѣбѣи.

3 И дрѣга Ангелъ доидѣ, и заста на предъ олтаратъ, и держѣше кадѣлица златна: и дадени мѣ бьдохъ много темѣне, да ги принесе забѣданѡ съ молитвы те насички те свѣти на златьнѣатъ олтарь, който бѣше предъ престолатъ.

4 И издигна се темѣннѡдымъ забѣданѡ съ молитвы те на свѣти те ѿ рѣка та Ангелѡва предъ Бгѣа.

5 И земѣ Ангелѡ кадѣлицѣа та, и наплни ѿ ѿгжнѣатъ който бѣше на олтаратъ, и хварли го на земла та: и бьдохъ гласѡе

и громове и светкавици и
землетресеніе.

6 И семь же ангели, кои-
то держѣхъ семь же труби,
приготовихася да затрубятъ

7 И како затрубки първо
ангелъ, бѣде градъ и огнь
смѣшани съ кровъ, и падна-
ха на землѣ та: и иже горѣ
трѣтѣя та часть ѿ дрѣвеса
та, и секоя трава зелена
погорѣ.

8 И второе ангелъ затру-
би, и хвжлено бѣде (иже) ѿ
въ морѣ то като ижекоя го-
ра велика, която гореше съ
огнь и бѣде трѣтѣя та часть
на морѣ то кровъ:

9 И иже горѣ трѣтѣя та часть
ѿ водъ шевленни те созда-
ніа, които живѣхъ въ мо-
рѣ то, и трѣтѣя та часть ѿ
корабли те погикна.

10 И третію ангелъ затру-
би, и падна ѿ небо то (е-
дна) велика звѣзда, която
гореше като свѣць, и па-
дна на трѣтѣя та часть на-
рѣки те, и на ижеворе те
водны.

11 И име то на- (та) звѣз-
да говорешесе пелънь: и
бѣде трѣтѣя та часть на-во-
ды те като пелънь и мно-
зи на человекы иже рѣхъ ѿ
воды те, зашто бѣхъ гор-
чы.

12 И четвѣртымъ ангелъ за-
трубки, и оударена бѣде трѣ-
тѣя та часть на-солнце то,

и трѣтѣя та часть на-лѣна
та, и трѣтѣя та часть на-
звѣзда те така, што, ка-
то потемнѣе трѣтѣя та часть
нихна, и трѣтѣя та часть ѿ
деньжъ да не свѣти, по-
дѣкно и ѿ ношъ та.

13 И видѣхъ и чухъ едно-
го ангела, който летѣше по
средѣ небо то, и говореше
съ голѣмъ гласъ: горкы,
горкы, горкы на онѣа, кои-
то живѣатъ на землѣ та ѿ
дрѣги те гласове трубины на-
три те ангели, които ще да
затрубятъ!

ГЛАВА ٩.

И първо ангелъ затруби, и
видѣхъ че падна ѿ небо то
(една) звѣзда на землѣ та,
и даде и бѣде ключъ та ѿ
пропастъ та на-кѣзана та:

2 И швори пропастъ та на-
кѣзана та, и поиде дымъ
ѿ пропастъ та като дымъ
ѿ голѣма пещъ, и потемнѣе
слънце то и въздухо ѿ про-
пастныа та дымъ.

3 И иже въздуха ѿ дымжъ
скакацы на землѣ та, и да-
де имъ се власть, какъ то
власть ижема скарпін те
земны:

4 И заповѣда имъ се да не
повредатъ травы те земны,
ниже всѣа зеленина, ниже
вѣско дрѣво. но само чело-
вѣцы те, които неиматъ пе-
чатъ бжїи на челѣ та си:

5 И даде имъ се (дозволеніе) да ги не оубіятъ, но (само) да ги мѣчатъ петь мѣсацъ: и мѣченіето тѣхъно (да бѣде) като мѣченіе скорпіино, когáто оухáне челоубѣка.

6 И въ онѣа дни ще да по-трѣсатъ челоубѣцъте смъртьта, и не щатъ да ѿ намѣратъ: и ще пожелáатъ да оумрагъ, но смъртьта ще повѣгне ѿ нихъ.

7 Окакацъ те бѣха подобни на (такива) конѣ, които са пригóтвени за брань: и на главъ те имъ бѣха като вѣнци подобни на злато, и лица та имъ като лица челоубѣчески.

8 И имаха косъ като косъ жѣнски, и зъби те имъ бѣха като (зъби) лвóви:

9 И имаха брѣни, като брѣни желѣзны, и гласо на-крила та имъ бѣше, като гласъ ѿ колесницъ, когáто много конѣ ги чѣгатъ и тарчатъ на брань.

10 Имаха опашки подобны на скорпіинъ те, и жала та имъ бѣха въ опашки те имъ: и дадена имъ бѣше власть да вѣдатъ челоубѣцъ те петь мѣсацъ.

11 И имаха надъ себе си царь Ангелатъ на-кѣздана та, който се именѣва върѣйски явадѣиъ, а Грѣчески яполлуиъ.

12 Вáно то горкозаминá ѣто две горки тоще идатъ слѣдъ него.

13 И шѣство Ангелъ затрѣби, и чѣхъ єдинъ гласъ ѿ чѣтыри тѣ рогове на-златныа олтарь, който бѣше предъ вѣга,

14 Който (гласъ) говорѣше на шѣстватъ Ангелъ, който держѣше трѣба та: раз-вѣржи чѣтыри тѣ Ангелы вѣрзаны те при голѣма та трѣка въфратъ.

15 И развѣрзаны бѣдоха чѣтыри тѣ Ангели, които бѣха пригóтвени за часъ и день и мѣсацъ и година, да оубіятъ трѣта та часть ѿ челоубѣцъ те.

16 И число то на-кóнно то вóинство бѣше двѣсте мѣліона: зашто чѣхъ число то имъ.

17 И такá видѣхъ во видѣніе то си конѣ те и онѣа, който седѣха на нихъ, който носѣха брѣни оґненны и ѿакінюовы и жѣпелны: и главъ те на-конѣ те (имъ) бѣха като главъ лвóвы, и и зъ оуста та имъ и злазе-ше оґнь и дымъ и жѣпелъ.

18 И ѿ тѣа три те ранъ, сирѣчь ѿ оґжнѣатъ и ѿ дѣмѣтъ и ѿ жѣпелатъ, който и злазеха и зъ оуста та имъ, погикнá трѣта та часть ѿ челоубѣцъ те.

19 Зацѣото сила та имъ

БѢШЕ ВЪ ОУСТА ТА ИМЪ, И ВЪ
ОПШКИ ТЕ ИМЪ, КОЙТО БѢХА
ПОДОБНЫ НА ЗМІИ, И ИМАХА
ГЛАВШ: И СЪ ТѢХЪ СТРѢВАХА
ЗЛО.

20 И ДРУГИ ТЕ ЧЕЛОВѢЦЫ,
КОЙТО НЕ ИЗМРѢХА Ш ТІА РА-
НЫ, НЕ ПОКААХАСЕ Ш ДѢЛА ТА
НА СВОИ ТЕ РЪЦѢ, ЗА ДА СЕ НЕ
ПОКЛОНАТЪ НА ДѢШНИ ТЕ,
И НА ІДАШЛИ ТЕ ЗЛАТНИ И СРЕ-
БАРНИ И МѢДНИ И КЪМЕННИ
И ДЖРВЕНИ, КОЙТО НЕ МОЖАТЪ
НИТО ДА ГЛѢДАТЪ, НИТО ДА
СЛУШАТЪ, НИТО ДА ХУДАТЪ.

21 И НЕ ПОКААХАСЕ Ш ОУ-
БІЙСТВА ТА СИ, НИТО Ш МА-
ГІИ ТЕ СИ (Ш ВОЛШЕВСТВА ТА
СИ), НИТО Ш ВЛАДАТЪ СИ,
НИТО Ш КРАЖБЪ ТЕ СИ.

ГЛАВА I.

И ВИДѢХЪ ДРУГЪ АНГЕЛЪ СИ-
ЛЕНЪ КОЙТО СЛАЗЕШЕ Ш НЕБО
ТО, И БѢШЕ Ш БИКОЛЕНЪ Ш О-
БЛАКЪ, И ДУГА БѢШЕ НАДЪ ГЛА-
ВА ТА МЪ, И ЛИЦЕ ТО МЪ КѢШЕ
КАТО СЛЖИЦЕ, И НОЗЕ ТО МЪ
КАТО СТОЛПОВЕ ОГНЕННЫ.

2 И ИМАШЕ ВЪ РЪКА ТА СИ
ЕДНА КНИЖКА РАЗГЖРНА ТА.
И ТЪРИ СИ ДѢНА ТА НОГА НА
МОРЕ ТО, А ЛѢКА ТА НА ЗЕМ-
ЛА ТА.

3 И ИЗВЫКАСЕ СЪ ГОЛѢМЪ
ГЛАСЪ, КАТО ЦЮ РЕВѢ ЛЕВО: И
КОГАТО СЕ ИЗВЫКА, ТОГАВА
ПРОГОВОРИХА СЕДМЬ ТѢ ГРО-
МОВЕ СО СВОИ ТЕ ГЛАСОВЕ.

4 И КОГАТО СЕДМЬ ТѢ ГРО-

МОВЕ ПРОГОВОРИХА СО СВОИ ТЕ
ГЛАСОВЕ, АЗЪ ИСКАХЪ ДА ПИ-
ШЕМЪ (ЦЮТО ЧУХЪ), НО ЧУХЪ
ГЛАСЪ Ш НЕБО ТО, КОЙТО МИ
ГОВОРЕШЕ: ЗАПЕЧАТАЙ ТОВА
ЦЮТО ГОВОРИХА СЕДМЬ ТѢ
ГРОМОВЕ, И НЕ ПИСЫВАЙ ГО.

5 И АНГЕЛО, КОГОТО ВИДѢХЪ
ЧЕ СТОИШЕ НА МОРЕ ТО И НА
ЗЕМЛА ТА, ВДИГНА СИ РЪКА
ТА НА НЕБО ТО,

6 И ЗАКЛАСЕ ВЪ СНОГОВА,
КОЙТО ЖИВѢ ВО ВѢКИ ВѢ-
КЪИЪ, КСЙТО Е СОЗДАЛЪ НЕ-
БО ТО, И СІЧКО ТО ЦЮТО Е
НА НЕА, И МОРЕ ТО, И СІЧКО
ТО ЦЮТО Е ВЪ НЕГО, ЗАЩО
ВРЕМЕ ВІКЕ НЕ ЦЕ ДА БЖДЕ:

7 НО ВЪ ДНИ ТЕ КОГАТО ЦЕ
ДА СЕ ИЗВЫКА СЕДМЬО АН-
ГЕЛЪ И ЦЕ ДА ЗАТЪРЪВИ, ТО-
ЧАВАШЕ ДА СЕ СОВЕРШИ ТЪИ-
СТВО ТО БЖІЕ, КАККОТО ЦЮ
Е БЛАГОУСѢТІЛЪ ЧРЕЗЪ СВОИ
ТЕ РАВШ ПРОРОЦЫ ТЕ.

8 И ГЛАСО, КОГОТО ЧУХЪ Ш
НЕКО ТО ЧЕ ГОВОРЕШЕ СЪ МѢ-
НЕ ПАКЪ МИ РЕЧЕ: ИДИ ТА ЗЕ-
МИ РАЗГЖНАТА ТА КНИЖКА
(КОАТО Е ВЪ РЪКА ТА НА
АНГЕЛАТЪ, КОЙТО СТОИ НА
МОРЕ ТО И НА ЗЕМЛА ТА.

9 И ШИДОУХЪ КО АНГЕЛЪ И
РЕКОУХЪ МЪ: ДАЙ МИ КНИЖКА
ТА, И РЕЧЕ МИ: ЗЕМИ (А) ТА
А И ЗАЖАК: И ГОРЧИВАШЕ ТИ
БЖДЕ ВЪ ОУТРОБА ТА, НО ВЪ
ОУСТА ТА ТИ ЦЕ БЖДЕ СЛАД-
КА КАТО МЕДЪ.

10 И ЗЕХЪ КНИЖКА ТА Ш

ржкѣ та Ангелова, и изѣдохъ ѿ: и бѣше во оустѣхъ та ми слаака като мѣдъ: а когато ѿ изѣдохъ, бѣде горчина въ оутробѣхъ та ми.

11 И рече ми: трѣбѣва да пророчествувашъ пакы за много народы и племена и цѣлѣны и царевы.

ГЛАВА II.

И дадена ми бѣде трѣсти ка колкото єдина тоага, и рече ми: стани та и змѣри цѣрква та Бжѣа и олтарѣхъ, и ошѣла, които се кланатъ въ него:

2 И вжншншатъ двѣрѣ цѣркѣнѣхъ ѡстави, и не мѣриго, защото той є даденъ на цѣлѣныицѣхъ: и свѣщѣатъ градъ ще да потяпчатъ четъредесатъ и двамѣсѣцѣхъ.

3 И ще дамъ (дозволеніе) на двѣма та мой свѣщѣтели, и ще да пророчествуватъ хѣлаа и двѣсти и шестдесетъ дни, ѡблечени во врѣтище,

4 Они са днѣ те маслины, и два та свѣщѣныицѣхъ които стоатъ предъ Бжѣа на землѣхъ та.

5 И ѡко поиска нѣкой да имъ стѣри зло, огонь ще да излѣзе изъ оустѣхъ та имъ, и ще да поладѣвразитъ те имъ: и секой, който поиска да имъ стѣри ѡбѣда, трѣбѣва да бѣде оубиенъ.

6 Они иматъ власть да затвѣратъ небѣ то, да не слѣзе дождъ на землѣхъ та въ ошѣла дни, когато ще пророчествуватъ они: и иматъ власть надъ воды те, да ги претвѣратъ въ кровъ, и да поразатъ землѣхъ та со сѣкаква бѣда, колкото пжти въ поискѣли.

7 И когато совершатъ свое то свѣщѣтелство, зѣро, който излѣзи ѡ бизана та ще да сотвори съ нихъ враны и ще ги повѣди, и ще ги оубіе.

8 И трѣпове те имъ ще ѡстѣни на оулицѣхъ те на голѣмѣхъ градъхъ който подохѣнѣхъ се нариче Содѣмъ и Вгупетъ, гдѣто и гдѣ нашъ бѣде рѣспнатъ.

9 И (мнозина) ѡ народатъ, и ѡ племена та, и ѡ цѣлѣныицѣхъ те, и ѡ колѣна та ще да гледатъ тѣлесѣхъ та имъ три дни и половѣна, и не шатъ да се ѡвратъ въ грѣкове трѣпове те имъ.

10 И жители те земни ще да се възрадѣватъ и возвесѣлатъ за нихъ и ще да си прѣтатъ дарѣве єдинѣхъ дрѣгимѣхъ, защото двѣ та тѣа прорѣцѣхъ мѣчѣхъ жители те земни.

11 И послѣ по три дни и половѣна. Дѣхъ живѣтенъ (прѣченъ) ѡ Бжѣа ще да влѣзе въ нихъ: и ще да стѣ-

натъ и двѣма та на носѣ те си, и голѣмъ страхъ ще да нападне на онѣа, които ги глѣдатъ.

12 И ще да чѣатъ голѣмъ гласъ ѿ некѣ то, който ще имъ рече: качетесе тѣва: и качихасе на некѣ то на оублацъ, и видѣха ги врази те тѣхни.

13 И въ тоа (истый) часъ вѣде велико землетрасѣнїе, и падна десѣта та частъ ѿ градътъ, и погибнаха ѿ това землетрасѣнїе седмь хїладъ душъ человекъ: а дрѣги те се оуплашиха, и въздодоха слава на Бга небеснаго.

14 Второ то горко замина: и ѣто иде трѣто то горко скоръ.

15 И седмьо ингалъ вострѣки, и вѣдоха голѣми гласове на некѣ то, които говорѣха: царство то на тоа мїръ вѣде (царство) на Гда нашего Исуса Хрѣта, и ще да се вцарѣ во вѣки вѣкшвѣ.

16 И двѣдесѣтъ и четѣри те старъци, които седѣха на престѣле те си предъ Бга, паднаха на лица та си, и поклонихасе Бгу,

17 И говорѣха: благодѣри ме те Гди Бже Вседержителю, който си (сега), и който си възъ, и който ще вѣдешъ, защото си прїалъ

голѣма та си сила твоа, и вцарилсѣ.

18 И глѣшъ те се разгнѣвахъ, и дойдѣ твойо гнѣвъ и крѣме то да се сѣдатъ мѣртви те, и да дадѣшъ заплата на твой тераки прорѣцъ те, и на свѣтїи те, и на онѣа, които се коатъ ѿ твоѣ то име, на мали и на голѣми, и да погубишъ онѣа, които са развращавали земля та.

19 И отвори се цѣрква та Бжїа на некѣ то, и глѣвѣсе кѣкто на-завѣтатъ въ цѣрква та негова: и вѣдоха светкавицъ, и гласове, и гжрѣвицъ, и градъ голѣмъ

ГЛАВА VI.

И глѣвѣсе на некѣ то голѣмо знаменїе: (сирѣчь) жена ѿблѣчена въ сажнѣ, и мѣсѣцъ подъ носѣ те ѣ, и на глава та и вѣнѣцъ ѿ дванадесѣтъ звѣздамъ.

2 И понѣже бѣше тѣшка, вѣкаше ѿ колѣсть, и мжчешесе да роди:

3 И глѣвѣсе дрѣго знаменїе на некѣ то, (сирѣчь) ѣдѣна змїа голѣма червена, която имаше седмь главъ, и десѣть рокове: и на главъ те ѣ седмь вѣнѣцъ.

4 И онашка та ѣ повлѣче трѣта та частъ ѿ звѣздамъ те небеснъ и хварли ги на земля та, и змїа та заста-

на предъ жена та, коа то
цеша да роди, за да ѿведе
дѣте то и кога то роди.

5 И роди мжшко дѣте, кое-
то ще да оупасе сички те
нарѣдъ со желѣзна тѣлага:
и грабнато бѣде (и занесе-
но) дѣте то и предъ бѣга, и
предъ престолатъ неговъ.

6 И жена та бѣга въ пѣ-
стѣна та, гдѣто имаше
пригѣтвено мѣсто ѿ бѣга,
за да а хранатъ тамъ хи-
лада и двесте и шестде-
сать дни.

7 И бѣде краиь на небо то:
Михайлъ и Ангели те негови
оударихасе со змиа та, и змиа
та се би и ангели те нейни.

8 Но не можѣха да стоатъ
на срѣца, и не намери се веке
мѣсто за нѣхъ на небо то.

9 И сокорена бѣде голѣма
та змиа, старовременна та
змиа, коа то се нарича дѣ-
волъ, и сатана, който прел-
щава сичкиа тѣ свѣтъ ско-
ренъ бѣде на земла та, и
ангели те негови соборени
бѣдоха збеднѣ съ него.

10 И чѣхъ голѣмъ гласъ
на небо то, който говоре-
ше: сега бѣде спасеніе то и
сила та и царство то на
бѣга нашегъ, и власть та
на хрѣта неговъ: защото
бѣде сокоренъ клеветнико
на-наши те братѣа, който
ги клеветеше день и ношь
предъ бѣга.

11 И они го повѣдиха
со съ крѣвь та ягнева, и со
слово то на-свидѣтелство-
то свое: и не возлюбиха жи-
вотатъ си (но предадоха
го) дори до смѣть.

12 Заради това веселетесе
небеса, и (вше) който жи-
вѣте на нѣхъ: но горѣхъ
вамъ, които живѣте на
земла та и на море то! За-
што слѣзе дѣволъ кѣ вамъ
и има велика грѣсть, по-
неже знае, защо малко вре-
ме има.

13 И като виде змиа та
че бѣде соборена на земла
та, начна да гони жена та,
коа то бѣше родила мжшко
то (дѣте).

14 И дадени бѣдѣха на
жена та две крила (като)
на голѣмъ орѣлъ да лети (и
да бега предъ змиа та) въ
пѣстѣна та на мѣсто то
си, гдѣто ще бѣде прехра-
нена (ѣдно) време, и (две)
времена, и половина време
(и оубардена) ѿ змиа та.

15 И испѣти змиа та ѿз)
оуста та си слѣдъ жена та
нода, како нѣкоа рѣка, да
а потѣпи въ рѣка та.

16 Но земла та помогна
на жена та, защото ѿвори
земла та оуста та си, и по-
глана рѣка та, коа то испѣ-
сти змиа та ѿз оуста та си.

17 И разгнѣна се змиа та
на жена та, и ѿиде да се

БІЕ СЪ ОСТАНАЛИ ТЕ ШІНІЙНО
ТО СЪМЕ, КОЙТО СОХРАНЯВАТЪ
ВЖІИ ТЕ ЗАПОВѢДИ, И ИМАТЪ
СВИДѢТЕЛСТВО ТО ІИСУСА
ХРІТОВО.

ГЛАВА ГГ

И ЗАСТАНАХЪ НА ПЕСОКАТЪ
МОРСКИ: И ВИДЕХЪ ЧЕ ИЗЛАЗЕ
ШЕ ИЗЪ МОРЕ ТО ЄДИНЪ
ЗВѢРЬ, КОЙТО ИМАШЕ СЕДМЬ
ГЛАВЪ, И ДЕСЕТЬ РОГОВЕ, И
НА РОГОВЕ ТЕ МЪ ДЕСЕТЬ ВѢН-
ЦЪ А НА ГЛАВЪ ТЕ МЪ ИМЕНА
ХУЛИ.

2 ЗВѢРО, КОГОТО ВИДЕХЪ,
БІШЕ ПОДОБЕНЪ НА РЫСЪ, И
НОЗѢ ТЕ МЪ БІХА КАТО НА МЕЧ-
КА, И ОУСТА ТА МЪ, КАТО ОУ-
СТА ЛЕВОВА, И ДАДЕ МЪ ЗМІА
ТА СВОА ТА СИЛА, И СВОЯТЪ
ПРЕСТОЛЪ, И ГОЛЪМА ВЛАСТЬ.

3 И ВИДЕХЪ ЄДНА ШІ ГЛАВЪ
ТЕ МЪ, КАТО ЗАКЛАНА СМЕРТ-
НУ, НО ТАА СМЕРТНОСНА РАНА
И ЗАРАВЪ И ПОЧУДИСЕ СИЧКА
ТА ЗЕМЛА, (И ПОЙДЕ) СЛѢДЪ
ЗВѢРАТЪ, И НАЧНА ДА СЕ ПО-
КЛАНА НА ЗМІА ТА, КОАТО
ДАДЕ ВЛАСТЬ НА ЗВѢРАТЪ.

4 И ПОКЛОНИХАСЕ НА ЗВѢ-
РАТЪ, И ГОВОРЕХА: КОЙ Є ПО-
ДОБЕНЪ НА ЗВѢРАТЪ; И КОЙ
МОЖЕ ДА СЕ БІЕ СЪ НЕГО;

5 И ДАДЕНИ МЪ БЫДСХА ОУ-
СТА, ДА ГОВОРАТЪ ГОРДЕЛИ-
ВУ, И БГОУХУЛИВУ: И ДАДЕ МЪ
СЕ ВЛАСТЬ ДА СЕ БІЕ ЧЕТЫРИ-
ДЕСАТЬ И ДВА МѢСЯЦЪ.

6 И ШІВОРИ ОУСТА ТА СИ ДА

ХУЛИ БГА, ДА ХУЛИ ИМЕ ТО
МЪ, И ЖИЛИЩЕ ТО МЪ, И ОНША
КОЙТО ЖИВѢАТЪ НА НЕБО ТО.

7 И ДАДЕ МЪ СЕ (ВЛАСТЬ) ДА
СЕ БІЕ СО СВАТИН ТЕ, И ДА ГИ
ПОВѢДАИ: И ДАДЕ МЪ СЕ ВЛАСТЬ
НАДЪ ВСАКО КОЛѢНО (ЧЕЛО-
ВѢЧЕСКО) И НАРОДЪ, И НАДЪ
ВСАКЪ ПІЗЫКЪ И ПЛЕМА.

8 ИЩЕ ДА МЪ СЕ ПОКЛОНАТЪ
СИЧКИ ТЕ, КОЙТО ЖИВѢАТЪ
НА ЗЕМЛА ТА, НА КОЙТО (СИ-
РѢЧЬ) НЕ СА НАПИСАНИ ИМЕНА
ТА ВЪ КНИГА ТА ЖИВОТНА
НА ЯГНЕ ТО, ЗАКЛАНО ТО ШІ
СОЗДАНИЕ МИРА.

9 КОЙТО ИМА ОУХО, ДА
СЛЫША.

10 ИКО НѢКОЙ ШІВОДИ (АРХ-
ГИ) ВЪ ПЛѢНЪ, (И САМЪ) ВЪ
ПЛѢНИИЕЩЕ ПОЙДЕ: АКО
НѢКОЙ ОУБИЕ СЪ МЕЧЬ, И ТОЙ
ТРЕБВА ДА БЖДЕ ОУБИЕНЪ СЪ
МЕЧЬ. ТЪКА Є ТЕРПЕНИЕ ТО
И ВѢРА ТА НА СВАТИ ТЕ.

11 И ВИДЕХЪ АРХЪ ЗВѢРЬ
ЧЕ СЕ КАЧУВАШЕ ШІ ЗЕМЛА ТА,
И ИМАШЕ ДВА РОГА ПОДОБНИ
НА ЯГНЕВИ ТЕ: НО ГОВОРЕШЕ
КАТО ЗМІА ТА.

12 ТОЙ ДѢЙСТВУВАШЕ СО
СИЧКА ТА ВЛАСТЬ НА ПЕРВЫ-
АТЪ ЗВѢРЬ ПРЕДЪ НЕГО, И
ПРИНУЖДАВАШЕ СИЧКА ТА ЗЕ-
МЛА, И КОЙТО ЖИВѢАТЪ НА
НЕА ДА СЕ ПОКЛОНАТЪ НА ПЕР-
ВЫАТЪ ЗВѢРЬ, КОМУТО БІШЕ
ШІ ЗАРАВЪЛА СМЕРТНОСНА ТА
РАНА.

13 И СОТВОРИ ЧУДЕСА ГОЛЪ-

ми, цюто прѣвеше да слѣзи
огнь ѿ небо то на землѣ
та прѣдъ челоувѣцъ те :

14 И прелуцаваше жители
те зѣмны гъ чюдеса та, кой-
то мѣ се даде (власть) да
прали прѣдъ зѣбрата и го-
вореше на жители те зѣмни
да направатъ ѡкразъ на
зѣбрата, който є прѣдъ ра-
на ѿ мечь, и (пакъ) є живъ.

15 И даде мѣ се (власть)
да даде дѣхъ на ѡкразата
зѣбровъ, за да дѣма іку на
та зѣбровна, и да праи (та-
ка) цюто, ако нѣкой се не
поклони на ѡбразата зѣб-
ровъ, да бже оубиѣтъ.

16 И да направѣ сиѣки те
мѣлы те и голѣмъ те, бо-
гаты те и сиромѣси те, сво-
кѣдны те и рокѣ те, да има
оудари знаменіе на десна та
има рѣка, или на чела та
има,

17 И да не може нито да
кѣпи нито да продаде
(дрѣгъ) никой, ѡскѣнь, кой-
то има това знаменіе или
число то на име то мѣ.

18 Тѣка є мудрость та,
който има разѣнъ, да пре-
крѣи число то зѣброво: за-
щюто є число челоувѣческо,
и число то мѣ (є) шестъ стѣ-
тинъ и шесдесятъ и шестъ.

ГЛАВА ДІ.

И поглѣднѣхъ и видѣхъ,
и єто чєстоєше ягне то на

гора та Сіѣнска, и збѣднѣ
сѣ него єто и четѣридесатъ
и четѣри хілады, който и-
маха написано име то на не-
говьтата Отѣцъ на чела та си

2 И чѣхъ гласъ ѿ небо то,
като гласъ ѿ много водъ,
и като гласъ ѿ голѣмъ
громъ: и чѣхъ гласъ на-
свирицъ, който свирѣха со
свои те гѣслы,

3 И който пѣеха като нова
пѣснь прѣдъ престѡлатъ, и
прѣдъ четѣри тѣ жинѡтни
и стѣрцы те: и никой не мо-
жеше да надчи пѣснь та,
само ѡніа єто и четѣриде-
сатъ и четѣри тѣ хілады
(челоувѣцъ), който са и скѣ-
пени ѿ землѣ та.

4 Тѣа са, който не са се
ѡсквернили со женѡ; защю-
то са дѣвственницъ: тѣа
са, който послѣдватъ ягне
то, на каде то да поїде: тѣа
са и скѣпени ѿ челоувѣцъ те
(да са) прѣво приношеніе на
Бѣга и на ягне то :

5 И въ оуста та има не
се є намерила лжа: защюто
са непорѡчни прѣдъ престѡ-
латъ Бжій.

6 И видѣхъ дрѣгъ янгеля,
чє стоєше посреда небо то,
и держеше вѣчно то єван-
геліе, за да го проповѣда
на ѡніа, който живѣатъ
на землѣ та, и на всако плѣ-
ма и колѣнъ, и язѣкъ и
народъ.

7 И говореше съ голѣмъ гласъ: оубоѣте се ѿ Бга, и воздайте мѣ слава, защото доиде часо на-сѣдѣтъ мѣ: и поклонѣте се на оногѣа, който е сотворилъ небо то и землѣа та и море то и и зворе те водны.

8 И дрѣгъ янгелъ идеше слѣдъ негѣ и говореше: падна падна Бавѣлѣнъ градъ великій: защото напои сичките ꙗзыцы ѿ грѣбно то ꙗнона-свое то блѣдоуфаніе.

9 И третій янгелъ идеше слѣдъ негѣ, и говореше со силенъ гласъ: ако нѣкой се поклони на звѣратъ и на ꙗкѣна та мѣ, и пріиме знаменіе на чело то си, или на десна та си рѣка:

10 И той ще да піе ѿ вино то на жѣятъ грѣвъ, вино чисто налѣано въ чѣша та на-грѣватъ мѣ: и ще бже мжченъ съ огнь и съ жѣпелъ предъ свати те янгели и предъ ягне то.

11 И дымѣ на-мѣченіе то имъ ще да се вдига во вѣки вѣкѣвъ: и не щатъ да имаѣтъ ѿдохнованіи денѣ ни нощѣ, който се кланатъ на звѣратъ и на образѣа мѣ, и който пріемаѣтъ знаменіе то на негово то име.

12 Тѣка (се показѣва) терпѣніе то на-свати те който сохрѣнаватъ заповѣди те Бжїи, и вѣра та Исѣсова.

13 И чѣхъ гласъ ѿ небо то, който ми говореше: напиши: блажени (са) мѣртваи те, който оумираѣтъ въ Гсснода ѿ тѣка на тамъ, воистиннѣ говори Дѣхо онѣи же си почиѣтъ ѿ своите тѣрѣдове: и дѣла та имъ хѣдатъ слѣдъ нѣхъ.

14 И поглѣданахъ, и видѣхъ единъ облакъ свѣтелъ, и на облакатъ седеше (нѣкой) подобенъ (сѣмѣ) челоуѣческому, и имаше на глава та си знѣтенъ вѣнець и на рѣка та мѣ остръ серпѣ.

15 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ цѣрква та, и выкаше со силенъ гласъ на оногѣа, който седеше на облакатъ: прати серпатъ си, и жни, защото доиде време то за жѣтва, и жѣтва та земна е презрѣла.

16 И хварли онѣи който седеше на облакатъ серпатъ си на землѣа та, и ѣжната бже землѣа та.

17 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ цѣрква на, който бѣше на небо то, и держеше и той остръ серпѣ.

18 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ олѣратъ който имаше власть надъ огньѣа: и изыка съ голѣмо кричѣніе на оногѣа, който держеше острѣаѣ серпѣ, и рече мѣ: прати острѣаѣ твоѣ серпѣ, и ѣкери грѣзѣѣ

то на-зѣмно то лозѣ, за-
щото ѡзрѣмъ вѣке гроздѣ
то мѡ.

19 И хварли Ангело свой-
атъ серпѣ на зѣмла та, и
ѡбра лозѣ то зѣмно, и тѡри
(гроздѣ то) въ голѣмшатѣ
жлѣвѣ на-гнѣватѣ Бжїи.

20 И истжпкѣсе (гроздѣ
то въ) жлѣватѣ вжнѣ ѡ гра-
дѣтѣ, и потѣне крѣви ѡ
жлѣватѣ дѡри до оуздаѣ те
кѡнски, шесть хїлады и
шесть стѣтины стѣдїи на
далѣче.

ГЛАВА VI.

И видѣхѣ друго знаменїе на
небо то голѣмо и чѡдно,
(сїрѣчь) седемь Ангелы, кои-
то держѣха седемь тѣ рѣны
послѣдани, съ които щѣше
да се свѣрши Бжїю гнѣвъ.

2 И видѣхѣ като стжклено
мѡре смѣшано съ огнь, и
ошѣла, който бѣха покѣди-
ли звѣратѣ, и (ѡкѣгнѣли
ѡ) знаменїе то мѡ, и (ѡ)
число то на-име то мѡ, че
стоѣха на онова стжклено
мѡре, и держѣха гѣсли те
Бжїи.

3 И пѣха пѣснь та на-
Мѡѡсѣа раба Бжїа, и пѣснь
та Ягнева, и говорѣха: го-
лѣми и чѡдни са твои те
дѣла, Гдїи Бжїе Вседержи-
телю: праведни и истинни
са твои те пѣтица Царю
на-свѣтїи те.

4 Кѡй не ще да се оубѡи ѡ
тѣбе, Гдїи, и кѡй не ще да
прослѣви твоѣ то име; за-
щото ты си единѣ припо-
дѡбенѣ: и заради това сич-
ки те пѣщѣщѣ ще дѡйдѣтѣ
и ще да се поклонѣтѣ предѣ
тѣбе: защото се пѣвиха твои
те (праведни) сѣдоне.

5 И послѣ по това видѣхѣ,
и ето че се ѡвори цѣрка та
на-скїниѣ та на свидѣтел-
ство то на небо то.

6 И излѣзоха седемь те Ан-
гели и зѣ цѣрка та, който
держѣха седемь те рѣны, ѡ-
кленени въ лѣненѣ чїсты и
свѣтлы дрѣхи), и ѡпасаны
презѣ гради те со злѣтны
пѡси.

7 И едѡ ѡ чѣгыри те жи-
вѡтни дѣде на седемь те Ан-
гели седемь чѣшы злѣтны,
напжлѣны съ гнѣвъ Бжїи,
който живѣе во вѣки вѣ-
кѡвъ.

8 И напжлѣне цѣрка та
съ дымѣ ѡ слава та Бжїа,
и ѡ сила та мѡ: и никой
не мѡжеше да влѣзе въ цѣр-
ква та, доклѣ да се совершат
седемь те рѣны на-седемь тѣ
Ангели.

ГЛАВА VII.

И чѣхѣ голѣмѣ гласѣ ѡ
цѣрка та, който говорѣше
на седемь те Ангели: идѣте та
излѣйте на зѣмла та седемь
те чѣшы на-Бжїа гнѣвъ.

2 И ѿиде първа Ангелъ, и излеа, своа та чаша на земята: и въде грѣшнѣи зомъ и людемъ на оныа человекѣцъ, които имаха знаменіе то на-зифратъ, и които се кланяха на ікуна, та мѣ.

3 И второуо Ангелъ излеа своа та чаша въ морє то: и въде кръвь, като (крвь) на-мартонѣцъ: и сичко што кеше живо въ морє то сѣмрє.

4 И третио Ангелъ излеа своа та чаша на рѣкѣи те и на изворе те водны: и въде кръвь.

5 И чухъ Ангелатъ на-водѣ те, че говореше: праведенъ си Гдѣи, който си (сега), и вьлъ си, и преподакѣнъ, заціото си така сдѣлаъ:

6 Заціото, понѣже оми проліаха кръвь на святїи и на пророцѣи, затова си далъ и нимъ да пїатъ кръвь: заціотоса достѣини (за това).

7 И чухъ дрѣгъ (Ангелъ), който говореше и зѣ олтѣратъ: воистиннѣи, Гдѣи Кїе Вседержителю, истинни и праведни са твои, те сѣдоуе.

8 И четвѣртыо Ангелъ излеа своа та чаша на сажнице то: и даде мѣ се (власть) да жеке человекѣцъ те съ огнь.

9 И ѿпалихасе человекѣцъ те съ голѣма горѣцина, и похвалиха име то Бжїе, кой-

то има власть надъ тіа рѣкѣи: и не покаахасе за да мѣ воздадѣтъ слава.

10 И петво Ангелъ излеа своа та чаша на престѣлатъ звѣрковъ: и потемнѣ царство то мѣ: и жвакаха (человекѣцъ те) ѡзѣцъ те си ѿ болѣсть:

11 И похвалиха Кгѣ небесаго ѿ волѣсти те си и ѿ рѣнѣи те си, и не покаахасе ѿ свои те дѣла.

12 И шество Ангелъ излеа своа та чаша на голѣма та рѣка Вуфратъ: и пресахна вода та и, за да се приготѣи пѣтьо на цареве те, които (щѣха да доидатъ) ѿ востока тѣ солнечный.

13 И (послѣ) видѣхъ (че излѣзѣха) ѿ оуста та змиина, и ѿ оуста та звѣркова, и ѿ оуста та на-лаживѣша пророкъ три нечисти дѣхове като жѣвъ:

14 Тїа са дѣхове те дѣмѣнски, ксїто праватъ знаменїа: и които ходатъ при цареве те на-сичка та вселеннаа, за да ги сокерѣтъ на кой въ голѣмнѣи оныи день на-Кгѣ Вседержитѣла.

15 Это, ѡзѣ идемъ като татъ: блаженъ є, който бѣдрствѣва, и който си вѣрѣдѣ дрѣхи те да неходѣ голѣ, и глѣдатъ мѣ срамотѣ та.

16 И сокрѣ ги на мѣсто то.

коѣто се нарича Вирейски
Ирмагедадѣвъ.

17 Н седмшо Ангелъ и злеа
своѣта чаша на въздухатъ:
и излѣзе гласъ голѣмъ и зъ
цѣрква та не вѣсна ѿ престо-
латъ Бжїи), и говореше:
соверши се.

18 Н бѣдоха светкѣвицѣ
и громове и гласове, и бѣде
голѣмо землетрасѣніе, как-
вото не ѣ было никога, ѿ
каквото са создани человекѣ-
цѣ те на землѣ та, толко
много голѣмо землетрасѣніе

19 Н распадна се голѣмшо
градъ на три чѣсти, и гра-
довѣ те пѣзвѣчески паднаха:
и голѣмшо Ванѣлїнъ се по-
мена предъ Бга, за да мѣ да-
де (да испїе) чаша та съ вино
то прѣстѣно на-гнѣватъ си.

20 Н секой бѣстрокъ бѣга,
и горѣ те се не намериша.

21 Н градъ голѣмъ, (те-
жокъ) колкото талѣнтъ па-
дна ѿ небо то на человекѣцѣ
те: и похлїша человекѣцѣ
те Бга за рѣна та ѿ гра-
дѣтъ, защото бѣше много
голѣма рѣна та ѿ негѣ.

ГЛІВА 31.

И доиде ѣдинъ ѿ седмѣ те
Ангели, който держѣха седмѣ
тѣ чашѣ, и говори съ мене,
и рече ми: доиди да ти по-
кажемъ сѣдѣтъ на-голѣма
та блѣдница, коѣто сѣди
надъ много то водѣ:

2 Оъ коѣто са блѣдство-
вали царове те земстїи, и
оупивали са се ѿ вино то
на-блѣдодѣанїе то и жите-
ль те земни.

3 Н занеде ме въ пѣсто мѣ-
сто съ духатъ: и видѣхъ же-
на, коѣто седѣше на (ѣдинъ)
червѣнъ звѣрь, който бѣше
плѣнъ съ бѣоухлїи имена,
и имаше, седмѣ главѣ, и
десѣтъ рѣгове.

4 Н жена та бѣше ѿкѣче-
на въ порфѣра и въ червѣно,
и накітена со злато и дра-
гоцѣннѣ каменѣ и бисерѣ,
и держѣше въ рѣка та си
златна чаша, плѣна съ гнѣ-
сотѣ и нечистотѣ на-своѣ то
блѣдодѣанїе:

5 Н на челѣ то и написа-
но име: тѣйнство: Ванѣ-
лїнъ великій, мѣйка на-
блѣдницѣ те и на-гнѣсотѣ
те земнѣ.

6 Н видѣхъ жена та, че бѣ-
ше се оупїла ѿ кръвь та
на-свѣтїи те, и ѿ кръвь та
на-свѣдѣтели те Іисѣсови:
и чѣдише, като ѿ видѣхъ
съ чѣдо голѣмо.

7 Н рече ми Ангело: що се
чѣдишъ; азъ ще да ти ка-
жемъ тѣйнство то на-тѣ
жена, и на-звѣратъ който
ѿ носи, и има седмѣ тѣ
главѣ и десѣтъ тѣ рѣгове.

8 Звѣро, когото си ви-
дѣлъ, бѣше и нема го (нѣки),
и ще да излѣзе ѿ вѣзана

та, и ще да иде въ погубленіе: и ще да се погубатъ жители те земни, на които не са написани имена та въ книга та животова ꙗко соуданіе міра, като видатъ звѣратъ, който бѣше, и нема го (вѣке), макаръ и да го има.

9 Тѣка е оумо, който има мудрость, семь тѣ главъ са, семь горъ на които сѣди жена та.

10 И семь царове: ꙗко които петъ тѣ са паднали, единъ стои, а другіо не е дошелъ іоцие: и когато доиде, малко време трѣбва да постои.

11 И звѣро, който бѣше, и немаго (вѣке), той е осмь (царь), той е ꙗко семь тѣ, и жива въ погубленіе.

12 Я десеть тѣ рогови, които си видѣлъ, (они) са десеть царове, които не са приали іоцие царство, но ще прииматъ власть като царове за малко време заедно со звѣратъ.

13 Тѣа иматъ еднаква мьсль, и ще дадатъ своѣта сила и власть на звѣратъ.

14 Они ще да сотворатъ брань согъ агне то, и агне то ще ги поѣди, защото (то) е гдѣ на господове те, и Царь на царове те: и който са съ него, (они) са звѣрни и и звѣрни и и звѣрни.

15 И (пакъ) ми рече: боудѣ те, които си видѣлъ, гдѣто сѣди владница та, (оны) са людіе и народи, и племена и мѣщъ.

16 И десеть тѣ рогови, които си видѣлъ на звѣратъ, тѣа са (они)а които ще возненавидатъ владница та, и ще да ѿнаправатъ нѣста и гола, и ще да полатъ снагѣ та и, ще да ѿизгоратъ съ огнь.

17 Защото Бгъ е тѣрилъ на сердца та имъ да соткоратъ вола та негова, и да иматъ еднаква мьсль, и да дадатъ царство то си на звѣратъ, докле да се совершатъ Бжїи те дѣла.

18 И жена та, която си видѣлъ есть градъ великій, който царва надъ земни те царове.

ГЛАВА III.

И послѣ видѣхъ другъ Ангелъ, че слѣзеше ꙗко небо то, който имаше велика власть: и земля та се просвѣти ꙗко слава та негова:

2 И извика се силно съ голѣмъ гласъ. и рече: падна, падна Вавѣлонъ! великаа (владница) и бѣде жилище на вѣсове те, и приѣжище на секой дѣхъ нечистъ, и пристанище на сички те нечисты и ненавистны птици: защото сички те мѣщъ-

цѡ ѣ напоила ѡ прѡстѡно
то ѡно̀ на-своѣ то влѡдо-
дѡлїанїе:

3 И цѡроне те зѣмни са
влѡдѡствовали съ нѣа, и тер-
говцѡ те зѣмни ѡ голѣмо
то раскѡшество нѣнно ѡко-
гачили са се.

4 И чѡхъ дрдѣгъ гласъ ѡ
неко̀ то, който говорѣше:
и злѣзѣте и зѡ нѣа людіе мой,
да не вѡждете прѡшчѡстницѡ
на грѣхѡвѣ те и да не прїи-
мете (чѡстѣ) ѡ рѡнѡ те и.

5 Зацѡ то грѣхѡвѣ те и
стигнаха дори до неко̀тѡ, и
спомена Бѣѡ не правдѡ те и.

6 Воздѡйте и, какѡто и
тїа цїо ви ѣ воздѡла, и
двоїнно и воздѡйте спорѣтъ
дѡлѡ та и: съ чѡша та, съ
коѡто ви ѣ черпала, черпай-
те ѡ двоїнно.

7 И колѡто се прослави и
раскѡшествова, толѡко и дѡи-
те мѡки и плачѡве: зацѡто
ѡнѡ̀ говори въ сердцѣто си:
дѡзѡ сѣдїмъ като царица, и
не самъ вдовица, и не цѣмъ
да видимъ плачѡ.

8 Заради тоѡа въ ѣдинъ
дѣнь ще да ѡ постигнатъ
рѡнѡ те, (сирѣчь) смѣрть.
еплачѡ, и глѡдъ: и ще да
и згори съ ѡгнь: зацѡто ѣ
силенъ Гѡѡ Бѣѡ, който ще
ѡ сѡди.

9 И ще да заплачатъ и
возрѡдѡатъ за нѣа цѡроне
те зѣмстїи, който са влѡдѡ-

ствовали и раскѡшествовали
съ нѣа, когѡто видатъ дѡ-
мѡтъ, на-запалѣнїе то и.

10 И ще да стоѡтъ ѡ да-
лѣче заради стѡхѡтъ на-
мѡки те и, и ще да говѡ-
ратъ: горѡкѡ, горѡкѡ (тѣбе)
великій граде Вавѡлѡне, гра-
де силнѡй, зацѡто въ ѣ-
динъ часъ дойдѣ сѡдѡ тѡвои.

11 И терговцѡ те зѣмстїи
ще да заплачатъ и возрѡ-
дѡатъ за нѣа зацѡто ни-
кой вѣке не кѡпѡва тоѡаре
те и мѡ.

12 Товѡри ѡ злѡто и сѣ-
брѡ, и драгоцѣнни камѣне.
и кисиѣръ, и червланица и
порфѡра, и копрїна и ба-
граница, и вѣско дреѡ влѡ-
говѡнно, и сѣкой сѡсѡдъ ѡ
кѡсти слѡновѡ, и сѣкой
сѡсѡдъ ѡ драгоцѣнно дрѡ-
вѡ, и ѡ мѣдъ и ѡ желѣзо,
и ѡ мѡрамѡръ,

13 (Никѡй не кѡпѡва) ко-
рицѡ те, темѡнатъ, и мѡро
то и лїѡнатъ, и ѡно̀ то,
и дрѡвѡно то мѡсло, и чї-
сто то вѡшно, и пшеница
та, и докїтоцѡ те, и ѡн-
цѡ те, и конѣ те и колѣсни-
цѡ те, и тѣла та и дѡшѡ
те челѡвѣчески.

14 И ѡлѡцїа та, който
желѡеше дѡшѡ та ти, ѡ да-
лѣчиха се ѡ тѣбе, и сичѡ
цѡто ѣ тѡжѡто и свѣтлѡ
ѡидѣ ѡ тѣбе, и не цѣшѡ
да ги намѣришѡ вѣке.

15 Терговѣцѣ те, ксѣито се ѡбогатѣха съ тѣа рѣкостѣ ѡ неа, ѡдалѣче ще да застѣнатѣ заради страхѣтѣ на мѣченїе то ѿ, ѿ ще да плачатѣ ѿ рѣдѣатѣ.

16 И ще да говорѣтѣ: горкѡ горкѡ (тѣбе) градѣ великїй, ксѣито се ѡблѣчеше въ вѣссѡнѣ ѿ порфирѣ ѿ кагранїца, ѿ оукрашѣвашесе со златѡ ѿ съ драгоценни камѣнѣ ѿ съ вїсерѣ: зашѣсто въ ѣдинѣ часѣ погибна чѡлко много богатство!

17 И сѣчки те корабленїцѣ, ѿ сѣчки те, които плаватѣ въ корабли те, ѿ сѣчки те който въ нїхѣ слѣгѣватѣ, ѿ който тѣргѣватѣ по морѣ то, ѡ далѣче ще да застѣнатѣ,

18 И като глѣдатѣ дымѣтѣ на-горѣнїе то мѡ, ще да выкатѣ ѿ ще да говорѣтѣ: кой (градѣ кѣше) подобенѣ на (чѡа) великїй градѣ;

19 И ще да посѣпатѣ пѣпель на глави те си, ѿ ще да выкатѣ съ плачь ѿ рѣдѣнїе, ѿ ще да говорѣтѣ: горкѡ, горкѡ (тѣбе) градѣ великїй, въ който се ѡбогатѣха сѣчки те, които ѿматѣ корабли въ морѣ то ѡ богатство то ти, зашѣто въ ѣдинѣ часѣ зашѣстѣ.

20 Затока веселїсе небо, ѿ свѣтїи апѡстоли ѿ прорѡцѣ, зашѣто направї Кѣтѣ

сѣдѣна врѣхѣ него заради васѣ.

21 Тогда ѣдинѣ Ангелѣ силенѣ зема ѣдинѣ камѣнѣ голѣмѣ като воденїчанѣ, ѿ хварлї го въ морѣ то, ѿ рече: съ такова (силно) падѣнѣ ще да вѣде хвѣрленѣ Вавїлонѣ градѣ великїй, ѿ не ще да се намери вѣке:

22 И глаго на-ѡнїа който свїратѣ съ глѣсѣ ѿ на-пѣвѣцѣ те, ѿ на-свирїѣ те, ѿ на-трѣбїтели те, не ще да се чѣе вѣке въ тѣбе: ѿ нїкой хѣдожникѣ ѡ всѣко хѣдожество неше да се намери вѣке въ тѣбе: ѿ гѣрмежѣ воденїчнїѣ неше да се чѣе вѣке въ тѣбе:

23 И свѣтѣ ѡ свѣтїлникѣ не ще да свѣти вѣке въ тѣбе: ѿ глаго мѣдоженїцѣ ѿ ѿ невѣстїнѣ не ще да се чѣе вѣке въ тѣбе: зашѣто терговѣцѣ те твої кѣха вѣлможї зѣмстїи, ѿ сѣчки те народї кѣдѣха прелѣпїи съ твої те волхвѡванїа.

24 И въ него се намери крѣвь тѣа на-прорѡцѣ те ѿ на-свѣтїи те, ѿ на-сѣчки те ѡнїа, които кѣдѣха оубїени на зѣмла тѣа.

ГЛАВА ӨІ.

Послѣ чѣхѣ силенѣ глаго, като ѡ многочисленѣ народѣ на небо то, който говорѣше: ѡллидїа : спасѣнїе,

и слава, и честь и сила (приличатъ) на Гдѣа нашего:

2 Защото са истинни и прави съдové те мѣ: понеже ѡсѣди голѣма та ѡнѣа клѣдница, коѣто разврати землѣа та со своѣто клѣдѣнїе, и ѡмсти кръвь та на свои те раби, коѣто ѣ она пролила съ рѣжа та си.

3 И втори пѣть рѣкоха: ѡллиѡдїа: (защото) дымѡ неинъ се вдїгна на гóре во вѣки вѣки вѣ.

4 И паднѡха двѣдесѣтъ и чѣтѣри те старци и чѣтѣри те живѡтни и поклонихасѣ Кѣъ който седѣше на престѡлатѣ, и говорѣха: ѡминъ: ѡллиѡдїа.

5 И излѣзе гласъ ѡ престѡлатѣ, и говорѣше: прославляйте съ иѣсни Кѣа нашего сїчки те раби негови, и сїчки те, който мѣ се боите, и малїи те и голѣми те.

6 И чѣхъ като гласъ ѡ многѡхъ народѡхъ, и като гласъ ѡ многѡ водѡхъ, и като гласъ ѡ силни грѡмове, който говорѣха: ѡллиѡдїа: защото се воцари Гдѣъ Кѣъ вседержитель.

7 Да се радѡваме и да се весѣлиме, и да мѣ воздадеме слава: защото доидѣ свѡдѡа та ѡгнева, и жена та негова ѣ приготовила себе.

8 И дадено ѡ быде да се

ѡклеи въ вѡссѡнѡхъ чїстѡхъ и свѣтелѡхъ: защото вѡссѡно ѣ праведность та на свѣтии те.

9 И рече ми (ѡнгѣло): напиши: блажѣни, който са покѣкани на вечерѡа та на слаѡва та ѡгнева и рече ми: тѣа са истинни словеса ѡжїи.

10 И паднѡхъ предѡ нозѣ те мѣ и поклонихмѣсе: и рече ми: стої, не дїй прави това: азъ самъ сослѡжитѣль твої, и на твої те братїа, който ѡматѡ свѣдѣтелство то Исѡсово. Поклонїсе на Кѣа: защото разѡмо на това прорѡчество ѣ оучѣнїе то Исѡсово.

11 И видѣхъ нево то ѡворѣно, и ѣто (ѣдинъ) конь вѣлѡ, и ѡнѡи, който седѣше на него, наричѣшесѣ вѣренъ и истиненъ, и праведнѡхъ сѣди и во истїдѡа.

12 И ѡчи те мѣ кѣха като пламень ѡгненъ, и на глана та мѣ вѣнцѡхъ многѡ: и ѡмашѣ (ѣано) ѡме написано (на него), коѣто никѡй (дрѡга) не знаѣше, само той самъ:

13 И ѡблѣченъ кѣше въ дрѣха вѡпсана съ кръвь: и ѡме то мѣ се наричѣше: слово Кїїе.

14 И нѡинства та неѣсни ѡдѣха слѣдѡхъ негѡхъ на вѣлѡхъ конѣхъ, ѡблѣчени въ вѡссѡнѡхъ вѣлѡхъ и чїстѡхъ.

15 И изъ оуста та мъ излъзеше сабла остра, за да оудари съ нѣа народъ те: и той ще ги оупасѣ съ жельзна тоага: и той ще и стъпче жалѣбата на вѣно то на-прость та и на-гнѣватъ на-вседержителя Бга.

16 И имаше написано на дрѣха та си и на бедро то си (това) име: Царь на-царове те, и Гдѣ на-господове те.

17 И видѣхъ единъ Ангелъ, ксѣто седѣше на сжнице то: и ишкѣсе съ голѣма гласъ, и рече на сѣчки те птиць. които летѣха по средъ небо то: елате и соверѣтесе на голѣма та вечѣра Бжѣа.

18 За да изедѣте снаги те на-царове те, и снаги те на-силни те (юнаць), и снаги те на-твасценачалници те, и трѣпове те на-конѣ те, и на-онѣа които оудатъ на нихъ, и снаги те на-сѣчки те свободни, рабы, и мали и голѣми.

19 И видѣхъ звѣратъ и царове те зѣмш и войска та имъ сокрана, за да се оударатъ съ оногова, който седѣше на конѣта, и съ войска та мъ.

20 И хванатъ въдѣ звѣро, и заедно съ него и лажливю пророкъ, който вѣше правилъ чюдеса предъ него,

съ който прелести онѣа, който прѣаха знаменѣ то звѣрово, и онѣа който се поклонѣха на ікуна та мъ: тіа и двѣма та въдоха хвжрлени живи въ огненно то ѣзеро, който горѣше съ жвпелъ.

21 И дрѣги те въдѣха изкѣени съ сабла та на оногна, който седѣше на конѣта. който мъ излъзеше изъ оуста та: и сѣчки те птиць се насытиха ѿ трѣпове те имъ.

ГЛАВА V.

И видѣхъ (послѣ) че слѣзеше дрѣга Ангелъ ѿ небо то, ксѣто держѣше ключа та на-вѣзана та, и голѣма верѣга въ ржкѣ та си.

2 И хванѣ змѣа та, старорѣременна та змѣа, която ѣ дѣволо и сатана та: и вжрзѣ го за хѣлада годинш.

3 И хварли го въ вѣзана та, и заключи ѿ, и запечати ѿ, да не прелцава нѣке народъ те, докле да се свжршатъ хѣлада та годинш: и послѣ трѣхва да го ѿвжржатъ за мало врѣме:

4 И видѣхъ престолъ, и сѣданаха на нихъ (человѣць) на които се даде (власть) да сѣдатъ: и дрѣш те на-онѣа, ксѣто кѣха изсѣчени за свидѣтелство то Исусо, и за слово то Бжѣе, кой-

то се не поклониха на звѣратъ, нито на ікѡна та мѡ, и не прѣяха знаменїе на чела та си, и на рѡка та си: Онѣ ѡживѣха, и царѡваха съ Хрѣта (въ тіа) хїлѡда годїны.

5 И дрѡги те мѣртви не ѡживѣха, доскѡ да се свѡршатъ хїлѡда та годїны, това ѣ перво трѡвоскресїе.

6 Блажїнъ и свѣтъ ѣ който има дѣла въ перво то воскресїе: надъ нихъ не ще да има власть втора та смѣрть, но онѣ ще вѡдѡтъ свѡщенницѡ на Кѣа и на Хрѣта, и ще да царѡватъ съ него хїлѡда годїны.

7 И като се свѡршатъ хїлѡда та годїны, ще вѡде развѡрзанъ сѡтанѡ та ѡ свѡятъ затвѡръ,

8 И ще ивлѣзе да прелестї народѡ те, който се намерѡватъ на чѡтѡри те крайща на землѡ та, гїга и магїга, и да ги собере на войскѡ, на-който число то ѣ като морскїо песѡкъ.

9 И ивлѣзоха по сїчка та ширина землѡ, и ѡкїколіха полкѡта на-сѡти те, и возлюблєннѡватъ градъ: и слѣзе ѡгнь ѡ Кѣа ѡ неко то, и полѡде ги:

10 И дїавѡлѡ, който ги вѣше прелестїлѡ, хѡхрленъ вѡдѡ въ ѡгненно то и жѡтелно то ѣзеро, гдѣто ѣ

зѡбро и лажнѡво прѡрѡкъ: и ще да се мѡчатъ дѡнь и ношъ во вѣни вѣкѡвѡ.

11 И (пѡслѡ) вїдѣхъ ѣдинъ голѣмъ престѡлъ вѣл и ѣднѡгѡ, който седѣше на него, на-кого то ѡ лице то кѣгѡ неко то и землѡ та, и не намѡрїсе (вѣке) мѣсто за нихъ.

12 И вїдѣхъ мѣртѡ те малѡ те и голѣмѡ те, че стѡеха предъ Кѣа, и разгарнахѡсе кнїги те: и дрѡга кнїга се ѡвѡри, като ѣ животна: и сѡдени вѡдѡха мѣртѡ те споретъ дѣла та си, ѡ ѡновѡ што вѣше на-пїсѡно въ кнїги те.

13 И даде морѡ те свої те мѣртѡ те, и смѣрть та и дѡдѡхѡ свої те мѣртѡ те: и сѡдени вѡдѡха споретъ дѣла та си.

14 И смѣрть та и дѡдѡхѡ хѡхрлїни вѡдѡхѡ въ ѡгненно то ѣзеро: и това ѣ втора та смѣрть.

15 И който се не намерї за-пїсѡнъ въ кнїга та животна, хѡхрленъ вѡдѡ въ ѡгненно то ѣзеро:

ГЛѡВѡ ІІІ

И (пѡслѡ) вїдѣхъ неко но-во и землѡ нѡва: зашто перво то неко и прѡва та землѡ замїнаха, и морѡ то немѡше го вѣке.

2 И дѡзѡ Іѡаннъ вїдѣхъ

святѣятъ градъ, новѣятъ
Іерусалимъ, че слъзеше ѿ
Бга ѿ неко то, приготвенъ
като невѣста за свойатъ
мжжъ.

3 И чухъ гласъ голѣмъ ѿ
неко то който говореше:
Ето скинія та Бжѣа ѣ съ
человѣцъ те ѿ че да се все-
ли (въ неа) заедно съ нѣхъ:
ѿ тѣи че да вѣдатъ люде
негови ѿ самъ Бгъ че вѣ-
де съ нѣхъ Бгъ нѣхенъ:

4 И Бгъ че ѿвѣрше секоа
сѣжа ѿ очи те ѿмъ, ѿ
смѣрть не че да вѣде вѣке:
ни плачь ни вѣкъ, нито
болестъ че вѣде вѣке: за-
що то пѣрвъ че (работъ) за-
минаха вѣке.

5 И рече онъ, който се-
дѣше на престолатъ: Ето
(дъзъ) правимъ сѣчки те (ра-
ботъ) новы, ѿ рече ми: на-
пиши, заюо тѣа словеса ѿ са
ѿстинни ѿ вѣрни.

6 И рече ми: сѣчко се свѣр-
ши, дъзъ ѣсмь ѿфа ѿ ѿ-
мѣга, начало то ѿ конѣцо,
дъзъ че дамъ на жаднѣятъ
(да пѣе) тѣне ѿ ѿсточни-
катъ на животноа та вода.

7 Който повѣди, че на-
слѣдъ сѣчко, ѿ (дъзъ) че мѣ
вѣдемъ Бгъ, ѿ тоѿ че ми
вѣде свѣтъ.

8 Я на-страшилѣи те ѿ не-
вѣрни те ѿ оубѣицъ те ѿ
блѣдницъ те ѿ магѣсницъ
те ѿ ѿдшлослѣжитѣли те, ѿ

на сѣчки те лажливи дѣла
че вѣде въ ѣзеро то коѣто
горѣ съ сѣгнь ѿ жѣпелъ, ѿ
коѣто ѣ втора та смѣрть.

9 И доидѣ при мене ѣдинъ
ѿ седемъ те ѿнгели, който
держѣха седемъ те чашы пѣл-
ны те со седемъ те послѣдани
раны ѿ рече ми така: Ела
да ти покажемъ невѣста
та, ѿгнева та жена.

10 И завѣде ме съ дѣхатъ
на (ѣдана) голѣма ѿ висока
гора ѿ показа ми голѣмъ-
атъ градъ съ ѿ ѿ Іерусалимъ,
който слъзеше ѿ неко то
ѿ Бга,

11 И ѿмаше (въ секе си)
слава та Бжѣа: ѿ свѣтлостъ
та негова кѣше подобна на
драгоценъ камень, като ка-
мень ѿспѣсъ прозрѣченъ:

12 И ѿмаше стѣна голѣ-
ма ѿ висока, ѿ ѿмаше дван-
дѣсатъ ѿнгелы на вратѣ
те, ѿ (надъ вратѣ те) на-
писани двандѣсатъ ѿмена,
който бѣха ѿмена та на-
двандѣсе те колѣна на-св-
новѣ те Іерусалимъ.

13 ѿ восточна та страна
бѣха три вратѣ ѿ ѿ сѣвер-
на та три вратѣ ѿ южна
та три вратѣ ѿ ѿ западна
та три вратѣ.

14 И стѣна та на-градѣтъ
ѿмаше двандѣсатъ ѿсно-
вѣнѣа, ѿ на нѣхъ (кѣха) ѿ-
мена та на-двандѣсе те ѿпо-
столи на-ѿгне то.

15 И (Ѧнгело) който го-
вореше съ мене, держеше (Ѧ-
днѦ) трѣстика златна, да
и змѣри градъ, и враты
те мѦ и стѣны те мѦ.

16 И градъ бѣше четвероу-
голента, и долготѦ та мѦ кѣ-
ше толкава, колкото и ши-
ротѦ та, и и змѣри градъ
съ трѣстика та, и (кеше)
дванѦдесе хїлладъ стадїи: и
долготѦ та и широтѦ та и
высотѦ та мѦ бѣха равны.

17 И и змѣри стѣнѦ та мѦ
(и кеше) сто и четъриде-
сѦтъ и четъри лакти, а мѣ-
ра та, съ коѦто мѣри Ѧн-
гело, кеше челоуѣческа.

18 И сграда та на-стѣнѦ
та кеше ѡ Ѧспїеъ (каменъ):
а градъ ѡ чисто злато, по-
добенъ на чисто стаклѣ.

19 И ѡснованїѦ та на-стѣ-
нѦ та градска бѣха оукрѣ-
шени со секакви драгоцѣн-
ны каменѣ: първото ѡсно-
ванїе кеше Ѧспїеъ, второ-
то сапфиръ, трѣто то халкї-
дунъ, четвѣрто то смарагдъ,

20 Пѣто то сардонѣкъ,
шесто то сардїи, седмо то
хрѣсолїѦтъ осмо то вирѡлль
девето то топазїи десето то
хрѣсопразъ, ѦдинѦдесато то
ѡакїнѡвъ, дванѦдесато то
амерѡветъ.

21 Я дванѦдесѦтъ те враты
кѣха дванѦдесѦтъ бисери:
секол вратѦ бѣше ѡ Ѧдинъ
бисеръ: и оулицы тѦна-гра-

дѦтъ бѣха ѡ чисто злато,
като стжклад прозрачно.

22 Я цѣрква не видѣхъ въ
него: защото гдѣ БгѦ Все-
держїтель и Ѧгне то мѦ са
цѣрква.

23 И градъ нѣма потреба
нито ѡ слънце то нито ѡ
мѣслѡцѦтъ да мѦ свѣтѦтъ,
защото слава БжїѦ го ѡ свѣ-
щѦваше, и свѣтиликѡ мѦ
Ѧ Ѧгне то.

24 И народи те който са
се спѦсли ще да ходѦтъ въ
неговѡцѦтъ свѣтъ и цѣрве
те зѣмни ще да принесѦтъ
въ него слава та и честь
тѦ своѦ.

25 И вратѦ та мѦ не вѦтъ
да се затворѦтъ денѦ: за-
щото нощъ не ще да има
тамъ.

26 И ще да принесѦтъ въ
него слава та и честь тѦ на-
народи те:

27 И не ще да влѣзе въ
него никол (вещъ) мржена,
нито който стрѣва гндготѦ,
и лажѦ, но само ѡнѦ кои-
то са написани въ книги
те живѡтны на Ѧгне то.

ГЛАВА КВ.

И (послѣ Ѧнгело) ми пока-
зѦ ѦднѦ чїста рѣка ѡ вода
живѡтна, свѣтла като кру-
стѦлль, коѦто истичеше ѡ
престѡлатѦ Бжїи и ѦгнеѦ.

2 И посреѡдѦ оулицы те
негонъ, и ѡ двѣ те страны

на-рѣка́ та бѣше древо то живо́тно, ко́ето раждаше дванадесать (пѣти) пло́дове ѿ се́кой мѣ́сѣцѣ даваше сво́ятѣ пло́дѣ: ѿ листа та на-дрво́ то (кѣха) за ѿцѣленіе на-наро́ди те.

3 И нѣкогда проклетіа не ѿде да вѣде нѣке (тѣмъ): но престоло Бжїи ѿ Агневшо ѿде вѣде вѣ него, ѿ раки те неговни ѿде да мѣ послѣжатъ:

4 Ище да вѣдатъ лице́ то мѣ, ѿ ѿме то негово (ѿде вѣде напи́сано) на челѣ та ѿмѣ.

5 И ношѣ не ѿде да ѿма тѣмъ ѿ не ѿде да ѿмѣ по-трѣбѣва свѣтлостѣ ѿ свѣти́лникѣ, нито свѣтлостѣ ѿ со́лнце то; зашото Гдѣ Бгѣ ѿде да ги ѿсвѣщѣва: ѿде да царѣватъ во вѣки вѣкѣвъ.

6 И рече ми: тѣа дѣмъ са вѣрны ѿ истинны: ѿ Гдѣ Бгѣ на-свѣти те проро́цѣ прати Ангела своего да скаже на свои те раки о́нова, шото ѿде вѣде скорѣ.

7 Вто идемъ скорѣ. Блаженъ ѿ, който сохранива словеса́ та на-пророчество то на-таа кни́га.

8 Язѣ Іоаннѣ видѣхъ ѿ чѣхъ тѣа (работы): ѿ кога́ то ги чѣхъ ѿ видѣхъ па-днѣхъ на носѣ те Ангеловъ, който ми ги показѣваше, да мѣ се покло́нимъ.

9 И рече ми: не дѣй прави́ това: зашото самъ тво́й сослѣжителъ ѿ на кратіа та тво́й проро́цѣ те, ѿ на о́ниа, който сохраниватъ словеса́ та на-таа кни́га. Покло́ни се на Бгѣ.

10 И рече ми: не запечатѣ-вай словеса́ та на-пророче-ство то на-таа кни́га: зашото време́ то ѿ близѣ.

11 Който стрѣва неправда, нека стрѣва іо́ще: ѿ който ѿ нечистѣ, нека се ѿтвер-нава іо́ще: ѿ който ѿ пра-веденъ іо́ще да стрѣва пра-ва: ѿ който ѿ свѣтъ, іо́ще да се ѿсвѣщѣва,

12 И ѿто ѿдемъ скорѣ, ѿ носимъ со се́бе си запла-та моа́ да заплѣтимъ се-комѣ споретъ дѣла́ та мѣ.

13 Язѣ самъ ѿфа ѿ ѿме-га, нача́ло ѿ конѣцѣ, первы ѿ послѣднїи.

14 Блаженїи (са) който со-вершаватъ неговны те за-повѣди за да ѿматъ вла́сть надъ живо́тно то древо, ѿ да вѣзѣтъ презъ врата́ та въ градѣтъ.

15 Я конъ (ѿде да ѿста-натъ) кѣчета та ѿ чаро́дѣи те, ѿ вѣданицѣ те, ѿ оу-кїицѣ те, ѿ ідѣлослѣжител-ли те ѿ се́кой който ѿкѣча ѿ оупотребѣва лажѣ та

16 Язѣ Исѣсъ прати́хъ Ан-гела моего́ да засвѣдѣтел-ствѣва вамъ въ цѣркѣ те

тіа (ра́боты): ѡзъ самъ
кóрень и́родъ Давідовъ, и
звѣда, свѣтлаа и оутрен-
наа.

17 И Дх̄о и невѣста та
говóратъ: дойдѣ, и който
слыша, да рече и́ го́и: дой-
дѣ, и който ѣ жаде́нъ, да
дсѣде, и който и́ска, нека
зѣма живóтна та вода́ тѣне.

18 Изъ свидѣтельстввамъ
сікомъ, който слыша сло-
веса́ та на-прорóчество то на-
тѣа кни́га: (защѣ) ѡко при-
тѣри нѣкой (нѣшо) при тіа
(словеса́), Бг̄ъ ще да нало́жи
на не́го (се́дмь тѣ) раны,

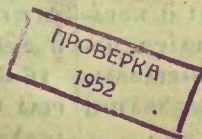
който са написаны въ тѣа
кни́га:

19 И ѡко нѣкой и́звѣди
(нѣшо) ѡ словеса́ та на-
кни́га та на-това́ прорóче-
ство, Бг̄ъ ще да и́звѣди не-
гова та часть ѡ кни́га та
живóтна, и ѡ стѣна́тъ гра́дъ,
и ѡ тіа (ра́боты) конто са
написаны въ тѣа кни́га.

20 Онѣи, който свидѣ-
тельствва́ това́, говóри, ѣи,
идемъ скорѣ: ѡминь. Вои-
стиннѣ, дойдѣ Гд̄и́ Исусе.

21 Благода́тъ та на-Гд̄а
нашегѡ Исуса Хр̄та́ (да бл-
де) со сн̄чки те васъ. ѡминь.

КОНЕЦЪ И БОГЪ СЛАВЯ.

ПРОВЕРКА
1959